

RAPORT DE MEDIU

PENTRU

PLAN DE AMENAJARE A TERITORIULUI JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA

Regiunea Sud – Muntenia

SEF PROIECT:

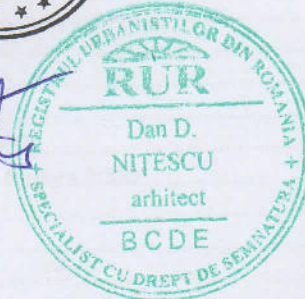
ING. IOAN ENACHE

Poziția 65 și 133 Registrul Național
conform Ord.Nr.1026 /2009 al MMGA

COLABORATORI:

S.C. AMBIENT URBAN SRL TARGOVISTE
ARH. DAN NITESCU

CONF. DR. RADITA ALEXE
ING. MARIANA ENACHE

Cuprins

CAPITOLUL 1	4
I. EXPUNEREA CONȚINUTULUI SI OBIECTIVELE PRINCIPALE ALE PATJ DAMBOVIȚA.....	5
1.1 DATE DE RECUNOASTERE A LUCRĂRII	5
1.2 OBIECTIVUL LUCRĂRII	5
1.3. SURSE DE DOCUMENTARE.....	5
1.4. CONSIDERAȚII GENERALE	9
1.5. NECESITATEA P.A.T.J.	9
1.6. RELATIILE CU ALTE PLANURI SI PROGRAME	10
CAPITOLUL 2	11
II. ASPECTE RELEVANTE ALE STĂRII ACTUALE A MEDIULUI SI ALE EVOLUTIEI SALE PROBABILE IN SITUAȚIA NEIMPLEMENTĂRII PATJ DAMBOVIȚA.....	11
2.1. STAREA ACTUALĂ A MEDIULUI IN JUDEȚUL DAMBOVIȚA	11
ANALIZA STĂRII ACTUALE A MEDIULUI ȘI ASPECTELE TERITORIALE ALE ACESTUIA	11
2.1.1. CARACTERISTICI GENERALE ALE JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA.....	14
2.1.2. AȘEZARE ÎN REGIUNE.....	15
2.1.3. CADRUL NATURAL.....	17
2.1.3.1. RELIEFUL	17
2.1.3.2. ZONA MONTANĂ	18
2.1.3.3. ZONA DEALURILOR SUBCARPATICE	21
2.1.3.4. ZONA DE CÂMPIE	28
2.1.3.5. GEOLOGIA ȘI TECTONICA.....	34
2.1.4. CLIMA.....	40
2.1.4.1. Regim climatic, specificații, influențe	40
2.1.4.2. Regimul termic (valori medii, valori extreme înregistrate – vârfuri istorice).....	40
2.1.4.3. Umezeala aerului	42
2.1.4.5. Regimul pluviometric – cantități lunare și anuale (valori medii, valori extreme înregistrate – vârfuri istorice)	43
2.1.4.6. Regimul eolian	45
2.1.4.7. Regionare topoclimatică	47
2.1.4.8. Fenomene meteorologice extreme/periculoase (furtuni, tornade, vijelii etc.).....	51
2.1.5. BIODIVERSITATEA SI REGIONAREA FITO GEOGRAFICA	53
2.1.5.1. Habitate naturale.....	53
2.1.5.2. Flora sălbatică	56
2.1.5.3. Fauna sălbatică	57
2.1.6. Arii Naturale Protejate.....	59
2.1.6.1. Arii naturale protejate de interes național	59
2.1.6.2. Arii naturale protejate de interes comunitar, situri Natura 2000.....	61
2.1.7. HIDROLOGIA	68
2.1.7.1. Resursele de apă	69
2.1.7.2. Rețeaua hidrografică.....	69
2.1.7.3. Apa potabilă	75
2.1.7.4. Hidrogeologia.....	76
2.1.7.5. Considerații hidrogeografice și geochimice asupra apelor pedofreatice	78
2.1.8. RESURSELE SOLULUI SI SUBSOLULUI	78
2.1.8.1. Resursele Solului	78
2.1.8.2. Resursele Subsolului	87

2.1.9. BILANȚ TERRITORIAL AL FOLOSINȚELOR TERITORIULUI	88
2.1.9.1. ANALIZA PEDOLOGICĂ	88
2.1.9.2. Clasele de soluri	89
2.1.9.3. Clase de calitate ale solurilor - bonitatea solurilor	92
2.1.10. REȚEAUA DE LOCALITATI	95
2.1.11. INFRASTRUCTURI TEHNICE	119
2.1.12. TURISMUL	149
2.2. EVOLUTIA PROBabila IN CAZUL NEIMPLEMENTARII PATJ DAMBOVIȚA	169

CAPITOLUL 3 170

III. CARACTERISTICI DE MEDIU ALE ZONELOR POSIBIL A FI AFECTATE SEMNIFICATIV PRIN IMPLEMENTAREA PATJ DAMBOVIȚA 170

3.1. CALITATEA AERULUI.....	171
3.1.1. Substanțe poluante ale aerului.....	173
3.1.2. Surse de poluare ale aerului în județul Dâmbovița.....	181
3.1.3. Principali poluatori ai atmosferei.....	182
3.1.4. Efectele poluării aerului asupra stării de sănătate	184
3.1.5. Poluarea sonoră - Zgomotul	186
3.1.6. Efectele zgomotului asupra sănătății populației	193
3.1.7. Elemente de strategie investițională în protecția aerului și pentru atenuarea zgomotelor.....	193
3.2. CALITATEA APEI.....	194
3.2.1. Evaluarea stării ecologice pentru apele de suprafață.....	196
3.2.2. Apele subterane.....	196
3.2.3. Apele uzate. Sursele care conduc la încărcarea apei de suprafață cu diferiți poluanți	198
3.2.4. Efectele poluării apei asupra stării de sănătate.....	200
3.2.5. Investiții în protecția apelor de suprafață și subterane	201
3.3. CALITATEA SOLULUI.....	202
3.3.1. Poluarea solurilor.....	202
3.3.2. Măsuri de combatere pentru componenta de mediu sol.....	206
3.4. STAREA PĂDURILOR.....	207
3.4.1. Organizarea unităților de specialitate din raza județului Dâmbovița	207
3.4.2. Structura fondului forestier	207
3.4.3. Presiuni antropice exercitate asupra pădurilor	208
3.4.4. Investiții pentru protecția și extinderea pădurilor.....	208
3.4.5. Suprafețe regenerare în fond forestier proprietate publică a statului	209
3.4.6. Împădurirea de noi terenuri în special cele neproductive.....	209
3.5. DEȘEURI	210
3.5.1. Cantități și categorii de deșeuri	210
3.5.2. Fluxuri de deșeuri – gestionarea deșeurilor	216
3.5.3. Colectarea selectivă și reciclarea deșeurilor	220
3.5.4. Metalele grele și Radioactivitatea	221

CAPITOLUL 4 222

IV. PROBLEME DE MEDIU EXISTENTE RELEVANTE PENTRU PATJ DAMBOVIȚA..... 222

4.1. RISCURILE NATURALE.....	222
4.1.1. Cutremure.....	222
4.1.2. Alunecari de teren	229
4.1.3. Inundații.....	257
4.2. ZONELE EXPUSE LA RISCURI TEHNOLOGICE SAU ALTE TIPURI DE RISC ȘI POLUĂRI	267
4.2.1. Riscuri industriale.....	267
4.2.2. Riscuri de transport și depozitare produse periculoase	274
4.2.3. Riscuri nucleare.....	279

4.2.4. Riscuri de poluare a apelor	281
CAPITOLUL 5	287
V. OBIECTIVE DE PROTECTIE A MEDIULUI STABILITE LA NIVEL NATIONAL, COMUNITAR SAU INTERNATIONAL RELEVANTE PENTRU PATJ DAMBOVITA	287
5.1. Obiectivele Politicii de mediu ale Uniunii Europene.....	287
5.2. Obiectivele Programului Național de Guvernare 2016-2020 privind mediu	288
5.3. Obiective relevante de mediu propuse in cadrul Planului de Amenajare a Teritoriului Judetean Dambovita....	292
CAPITOLUL 6	294
VI. POTENTIALELE EFECTE SEMNIFICATIVE ASUPRA MEDIULUI.....	294
6.1. Potentialele efecte semnificative asupra mediului.....	294
6.1. Evaluarea efectelor cumulative de mediu rezultate in urma implementarii PATJ	321
PORNIND DE LA SCORURILE ACORDATE PENTRU FIECARE OBIECTIV IN PARTE, S-AU CALCULAT PRIN INDRUMARE, EFECTE CUMULATIVE ALE IMPLEMENTARII PATJ.....	321
CAPITOLUL 7	323
VII. POSIBILE EFECTE SEMNIFICATIVE ASUPRA MEDIULUI IN CONTEXT TRANSFORTIERA.....	323
CAPITOLUL 8	323
VIII. Măsurile propuse pentru a preveni, reduce și compensa cât de complet posibil orice efect	323
advers asupra mediului al implementării PATJ DAMBOVITA	323
CAPITOLUL 9	335
IX. Expunerea motivelor care au dus la selectarea variantelor alese	335
CAPITOLUL 10	335
X. Măsurile avute în vedere pentru monitorizarea efectelor semnificative implementării PATJ DAMBOVITA.....	335
CAPITOLUL 11	339
XI. REZUMAT NONTEHNIC.....	339
BIBLIOGRAFIE.....	341
ANEXE	
HARTA JUDEȚULUI DAMBOVITA	
HARTA ROMANIEI	
ATESTATELE (CONFORM REGISTRULUI NATIONAL) ALE ELABORATORULUI RAPORTULUI DE MEDIU)	
CAPITOLUL 1	

I. EXPUNEREA CONȚINUTULUI SI OBIECTIVELE PRINCIPALE ALE PATJ DAMBOVIȚA

1.1 DATE DE RECUNOASTERE A LUCRARIII

Denumire proiect : PLAN DE AMENAJARE A TERITORIULUI JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA și STRATEGIA DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ – județul DÂMBOVIȚA, regiunea Sud – Muntenia
Beneficiar : Județul Dâmbovița prin Consiliul județean Dâmbovița
Proiectant : S.C. "Ambient Urban" s.r.l. Târgoviște
Număr proiect : 0A36 / 2014
Data de elaborare : 2017

1.2 OBIECTIVUL LUCRARIII

Activitatea de amenajare a teritoriului județean concentrează rezolvări ale cerințelor sociale în raport cu factorii politici și de decizie în vederea promovării unei concepții generale de utilizare și organizare a spațiului, de repartizare a activităților economico-sociale, de ameliorare a calității vieții și protecție a mediului înconjurător în condițiile de progres tehnic în toate sferile de activitate.

Obiectul lucrării este realizarea planului de amenajare a teritoriului județean (P.A.TJ Dâmbovița), care este definit de lege drept o documentație cu caracter director, ce are ca scop transpunerea spațială a programului de dezvoltare economică și socială, culturală și instituțională a județului, elaborat de către autoritățile județene, pentru teritoriul pe care îl gestionează, prevederile P.A.TJ. devenind obligatorii pentru documentațiile de amenajarea teritoriului și urbanism subsecvente (P.U.G., P.U.Z., P.U.D.).

Ca expresie spațială a politicii economice, sociale, culturale și ecologice a colectivităților teritoriului considerat, amenajarea teritoriului județean are ca obiective prioritare:

- Utilizarea rațională a teritoriului, în vederea realizării unei ocupări a terenurilor care să garanteze dezvoltarea armonioasă a județului, ținând cont de elementele naturale și de necesitățile populației și economiei;

- Crearea unui cadru favorabil prosperității vieții individuale, familiale, economice și sociale, încurajând dezvoltarea armonioasă a județului, orașelor și comunelor, respectând specificitatea geografică, economică, tradițională și culturală locală în contextual regional;

- Asigurarea dezvoltării durabile a întregului teritoriu intrajudețean, prin propuneri concrete privind măsuri de deconcentrare, apelându-se la promovarea unei evoluții echilibrate a structurii urbane și la definirea unei ierarhizări a rolului și funcției fiecărei localități;

- Promovarea unei structuri urbane care trebuie să reflecteze concentrarea, organizarea, funcțiunile și repartizarea activităților, având efecte directe asupra ocupării terenurilor, iar în ceea ce privește ierarhizarea localităților, trebuie să definească rolul și vocația poliilor de dezvoltare în politica de regionalizare și urbanizare;

- Coordonarea amenajării teritoriului la scara județului, asigurându-se respectarea obiectivelor dezvoltării durabile și aplicarea judicioasă a măsurilor de realizare a obiectivelor acesteia, coordonarea realizându-se la toate nivelele și în toate domeniile unde activitățile publice au efect asupra utilizării terenului și presupun repartizarea și coordonarea atribuțiilor și sarcinilor amenajării teritoriului între unitățile de stat, cele județene și cele locale;

1.3. SURSE DE DOCUMENTARE

Pe parcursul elaborării lucrării prezente s-au folosit următoarele surse de documentare:

a) În conformitate cu Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului la întocmirea Raportului de Mediu s-au ținut cont de următoarele prevederi:

- Legea nr. 265/29.06.2006 (M.Of. nr. 586/06.07.2006) pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/22.12.2005 privind protecția mediului (M.Of. nr. 1196/30.12.2005, rectificare în M.Of. nr. 88/31.01.2006);
- Ordonanța de urgență nr. 114/17.10.2007 (M.Of. nr. 713/22.10.2007) pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului;
- Ordonanța de urgență nr. 164/19.11.2008 (M.Of. nr. 808/03.12.2008) pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului;
- HG nr. 1076/08.07.2004 (M.Of. nr. 707/05.08.2004) privind stabilirea procedurii evaluării de mediu pentru planuri și programe;
- Ordinul Ministrului Apelor și Protecției Mediului nr. 995/21.09.2006 (M.Of. nr. 812/03.10.2006) pentru aprobarea listei planurilor și programelor care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe;
- Ordinul MMGA nr. 117/02.02.2006 (M.Of. nr. 186/27.02.2006) pentru aprobarea manualului privind aplicarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

b) în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului:

- Legea 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.151/1998 privind dezvoltarea regională în România;
- Legea nr. 363/2006 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea I – Rețele de transport, cu modificările ulterioare;
- Legea 171/1997 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea II-a – Apă;
- Legea 5/2000 de aprobare Planului de amenajare a teritoriului național–Secțiunea III-a – Zone protejate;
- Legea 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea IV-a – Rețeaua de localități, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 575/2001 de aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea V-a – Zone de risc natural;
- Legea 190/2009 de aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 142/2008 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea VIII-a – zone cu resurse turistice;
- Legea 184/2001 privind exercitarea profesiei de arhitect (modificata prin Legea 43/2004);
- Hotărârea Guvernului nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, republicată;
- Hotărârea Guvernului nr. 584/2001 privind amplasarea unor obiecte de mobilier urban;
- Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului, al ministrului apărării naționale, al ministrului de interne și al directorului Serviciului Român de Informații nr. 34/N/M.30/3.422/4.221/1995 pentru aprobarea Precizărilor privind avizarea documentațiilor de urbanism și amenajarea teritoriului, precum și a documentațiilor tehnice pentru autorizarea executării construcțiilor (cu aplicabilitate și în domeniul construcțiilor);
- Ordinul nr. 13/N/1999 al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului Ghid privind metodologia de elaborare a conținutului cadru a PUG;
- Ordinul nr. 21/N/2000 al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului Ghid privind elaborarea și aprobarea regulamentelor locale de urbanism;
- Ordinul nr. 176/N/2000 al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului Ghid privind metodologia de elaborare a conținutului cadru a PUZ;
- Ordinul nr. 201/N/2000 al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului Ghid metodologic privind elaborarea analizelor de evaluare a impactului asupra mediului, ca parte integrantă a planurilor de amenajare a teritoriului și urbanism;

- Hotărârea Guvernului nr. 941/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.198/2004 privind măsurile prealabile lucrărilor de construcție de autostrazi si drumuri nationale;
- Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificări și completări;
- Legea nr. 198/2004 - măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale;
- Legea apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 31/1996 pentru aprobarea Metodologiei de avizare a documentațiilor de urbanism privind zone și stațiuni turistice și a documentațiilor tehnice privind construcțiile din domeniul turismului;
- Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 860/2002 pentru aprobarea Procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și de emitere a acordului de mediu, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 863/2002 privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului;
- Legea nr.50/1991 republicata privind autorizarea executarii constructiilor si unele masuri pentru realizarea locuintelor, modificata si completata prin Legea 425/2001 si Legea 401/2002
- Ordinul ministrului lucrarilor publice transporturilor si locuintei privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor de constructii, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nr.839/2009
- Ordinul ministrului lucrarilor publice si amenajarii teritoriului, al ministrului apararii nationale, al ministrului de interne, al directorului Serviciului Roman de Informatii pentru aprobarea precizarilor privind avizarea documentatiilor de urbanism si amenajarea teritoriului, precum si a documentatiilor tehnice pentru autorizarea executarii constructiilor nr.34/N/1995 / M.30/1995 / 3422/1995 / 4221/1995
- Legea privind protejarea monumentelor istorice nr. 422/2001
- Legea locuintei nr. 114/1996 republicată
- Legea nr. 326/2001 a serviciilor publice de gospodărie comunală – cu modificările ulterioare (L506/2003)
- Hotărârea Guvernului nr. 723/2002 privind înființarea Comisiei interministeriale pentru zone construite protejate
- Ordinul comun ministrii transporturilor, constructiilor si turismului/culturii si cultelor de aprobare Regulament de organizare si functionare a Comisiei interministeriale pentru zone construite protejate nr. 421/2003/ 2673/2003
- Ordinul nr. 562/2003 al Ministrului transporturilor, constructiilor si turismului pentru aprobarea Reglementarii tehnice "Metodologie de elaborare a continutului documentatiilor de urbanism pentru zone construite protejate"
- Ordinul nr. 542/2003 al Ministrului transporturilor, constructiilor si turismului pentru aprobarea Metodologiei privind initierea, programarea, achizitia, elaborarea, avizarea, aprobarea si valorificarea reglementarilor tehnice si a rezultatelor activitatilor specifice in constructii, amenajarea teritoriului, urbanism si habitat
- Hotărârea Guvernului nr. 203/2003 pentru aprobarea Regulamentului privind tipurile de reglementari tehnice si de cheltuieli aferente activitatii de reglementare in constructii, urbanism, amenajarea teritoriului si habitat, precum si a Normelor metodologice privind criteriile si modul de alocare a sumelor necesare unor lucrari de interventie in prima urgenta la constructii vulnerabile si care prezinta pericol public
- Hotărârea Guvernului nr. 447/2003 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de elaborare si continutul hărților de risc natural la alunecări de teren și inundații
- Ordinul comun al Ministerului transporturilor, constructiilor si turismului si Ministerului Administratiei si Internelor nr.139/2003/ 6/2003 privind masuri pentru respectarea disciplinei in domeniul urbanismului si amenajarii teritoriului in scopul fluidizarii traficului si a sigurantei circulatiei pe drumurile publice de interes national si judetean

- Hotărârea Guvernului nr.382/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind exigentele minime de conținut ale documentațiilor de amenajarea teritoriului și de urbanism pentru zonele de zonele de riscuri naturale

- Ordinul nr. 58/N/1999 al Ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului privind actualizarea trimestrială a băncii de date cuprinzând lucrările publice și construcțiile

- Hotărârea Guvernului nr. 31/1996 privind metodologia de avizare a documentațiilor de urbanism privind zone și stațiuni turistice și a documentațiilor tehnice privind construcțiile

- Hotărârea Guvernului nr. 1122/2002 pentru aprobarea condițiilor și procedurilor de atestare a stațiilor turistice, precum și pentru declararea unor localități ca stațiuni turistice de interes național, respectiv local

- Studiile de specialitate preliminare:

- Actualizarea suport topografic, scară 1:100.000, executant S.C. "Ambient Urban" s.r.l. Târgoviște;

- Analize sectoriale urbanistice preliminare;

- Alte documentații de specialitate specifice.

Prezenta documentație propune rezolvări pentru toate tipurile de probleme cuprinse în TEMA DE PROIECTARE stabilită de comun acord cu beneficiarul, Consiliul Județean DÂMBOVIȚA.

c) în domeniul complementare

- Codul civil;

- Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare (Legea nr.587/2002);

- Legea nr. 184/2001, republicată, privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect;

- Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată cu modificări și completări;

- Hotărârea Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și construcțiilor;

- Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.649/2001 pentru aprobarea Normativului pentru adaptarea clădirilor și spațiului urban la exigentele persoanelor cu handicap ;

- Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificări și completări;

- Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificări și completări ulterioare;

- Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată.

- Legea nr. 422/2001, privind protejarea monumentelor istorice, republicată;

- Legea nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de igienă și sănătate publică, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea apărării naționale a României nr.45/1994, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, republicată;

- Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor;

- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publică;

- Legea nr. 46/2008 pentru aprobarea Codului Silvic;

- Hotărârea Guvernului nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică;

- Ordinul nr. 19/2014 al ministrului sănătății pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației;

- Ordinul nr. 117/2002 al ministrului sănătății și familiei privind aprobarea Procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, construcție, amenajare și reglementare sanitară a funcționării

obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului și a procedurilor de reglementare sanitară a punerii pe piață a substanțelor și produselor noi sau importate pentru prima dată și destinate utilizării ori consumului uman;

Au fost luate în considerare și documentele organismelor mondiale și europene aferente domeniului :

- Carta Europeană a Amenajării Teritoriului - CEMAT, Torremolinos, 1983;
- Schema de Dezvoltare a Spațiului Comunitar - UE, Postdam, mai 1999;
- Rezoluțiile Conferinței Europene a Miniștrilor Responsabili cu Amenajarea Teritoriului și Principiile directoare de dezvoltare teritorială durabilă a continentului european - CEMAT, Hanovra, 7-8 sept. 2000;
- Directivele și Recomandările Consiliului Europei în domeniu (cooperare transfrontaliera, autonomie regională, Convenția Europeană a Peisajului, Carta Europeană a Zonelor Rurale);
- Agenda Teritorială Europeană, mai 2007;
- Convenția europeană a peisajului, octombrie 2000;
- Declarația ONU privind Dezvoltarea Durabilă (Johannesburg, august 2002);
- Carta de la Leipzig privind dezvoltarea durabilă a orașelor, 24-25 mai 2007;
- Recomandarea Comitetului de Miniștri ai Statelor membre ale Consiliului Europei privind principiile directoare pentru o dezvoltare spațială durabilă a continentului european (30 ianuarie 2002);
- Perspectiva europeană privind dezvoltarea spațială - Potsdam, mai 1999;
- Conceptul național de dezvoltare spațială, octombrie 2006;
- Declarația de la Rio și Agenda 21 - ONU, Rio de Janeiro, iunie 1992;
- Declarația de la Vancouver asupra Așezărilor Umane;
- Declarația ONU de la Istanbul, iunie 1996;
- Declarația miniștrilor adoptată în cadrul Reuniunii Ministeriale privind Așezările Umane, Geneva, septembrie 2000;
- Declarația privind Orașele și Alte Așezări Umane în Noul Mileniu;
- Raportul „Locuința și politica regională” - inițiat de euro-deputatul italian Alfonso Andria, aprobat de Parlamentul European în 10 mai 2007;
- Declarația miniștrilor responsabili cu domeniul locuirii Marsilia, 24 noiembrie 2008;

1.4. CONSIDERAȚII GENERALE

Documentațiile de amenajare a teritoriului cuprind propuneri cu caracter director care stabilesc strategiile și direcțiile principale de evoluție a unui teritoriu la diferite nivele de complexitate și care sunt ulterior detaliate prin reglementări specifice în limitele teritoriilor administrative ale orașelor și comunelor.

Întocmirea documentației P.A.T.J. se înscrie în eforturile Consiliului Județean Dâmbovița de îndeplinire a atribuțiilor ce-i revin în conformitate cu art. 21 și 22 din Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, în sensul coordonării activității în acest domeniu la nivel județean și al asigurării elaborării și aprobării Planului de amenajare a teritoriului județean, care potrivit legii, se actualizează periodic la 10 ani.

La această dată, Consiliul Județean Dâmbovița nu are un Plan de Amenajare a Teritoriului Județean (P.A.T.J) elaborat și aprobat.

1.5. NECESITATEA P.A.T.J.

În contextul realităților economico-sociale și politice actuale (criza economică, continuarea procesului de descentralizare, posibilitatea atragerii a cât mai multe fonduri europene ș.a.), Consiliul Județean Dâmbovița are nevoie de un instrument de lucru pentru organizarea activităților, prioritizarea investițiilor și gestionarea eficientă a resurselor necesare pentru dezvoltarea domeniilor de care răspunde direct, instrument care să fundamenteze dezvoltarea, promovarea și implementarea unor proiecte ce vor contribui la progresul județului.

Din această perspectivă, o importanță deosebită o are capacitatea Consiliului Județean Dâmbovița de a-și planifica și utiliza resursele relativ limitate (județ mic și ca întindere și ca populație urbană) cu scopul de a satisface nevoile în continuă creștere ale comunităților locale.

Planul de amenajare a teritoriului județean constituie instrumentul principal de coordonare și concertare a acțiunilor de amenajare, în vederea dezvoltării armonioase a unităților administrative componente. Documentația materializează politica generală de amenajare definită de Consiliul Județean printr-un act normativ care cuprinde obiectivele și măsurile principale pentru amenajarea teritoriului județean.

Totodată, prevederile sale asigură rezolvarea integrării în propunerile de dezvoltare spațială durabilă și a unor aspecte legate de integrarea europeană.

Sunt vizate realizarea unor prevederi care să răspundă unor aspect precizate ca elemente de temă:

- adaptarea propunerilor locale la politicile și programele de dezvoltare ale județului, corelate cu cele naționale și regionale;

- crearea unei atractivități investiționale;

- evidențierea noilor probleme și disfuncționalități survenite din teritoriu și prevederea unui set de măsuri pentru diminuarea sau înlăturarea efectelor negative ale acestora;

- introducerea modificărilor legate de infrastructura de transport: autostrăzi, drumuri expres, drumuri rapide, drumuri strategice, artere de rocadă, cale feroviară, ș.a., aparținând județului;

- introducerea modificărilor legate de infrastructura tehnico-edilitară și de gospodărie comunală.

- reducerea/eliminarea poluării mediului printr-un management corespunzător al deșeurilor municipale și supravegherea calității factorilor de mediu.

Aceste obiective și măsuri se supun consultării populației și tuturor mediilor interesate chemate să se exprime în cadrul unor consultări publice organizate permanent după regulamente aprobate la fiecare nivel administrativ și rezervate exclusiv obiectivelor de amenajare a teritoriului.

1.6. RELATIILE CU ALTE PLANURI SI PROGRAME

Importanța Planului de Amenajare a Teritoriului Județean, elaborat în conformitate cu prevederile Legii nr.350/2001 cu modificările și completările ulterioare, decurge din condiționarea și determinarea planurilor de amenajare a teritoriilor, implementarea programelor de dezvoltare regională, precum și din aplicarea unor prevederi cuprinse în programele strategice sectoriale și pentru respectarea intereselor generale ale statului.

În acest sens, Planul de Amenajare a Teritoriului Județean se corelează cu următoarele planuri, programe și strategii:

- Planul Național de Dezvoltare 2007 - 2013
- Planul Regional de Dezvoltare 2007 - 2013 - Reg. Centru
- Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013
- Planul de Amenajare a Teritoriului Național (PATN) - secțiunile I-XIII
- Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor 2003 - 2013

- Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României Orizonturi 2013-2020-2030
- Strategia de dezvoltare a județului Dambovita pentru perioada 2010-2013 și direcțiile de dezvoltare a județului Dambovita .
- Programele Operaționale Sectoriale (POS) 2007-2013,
- Programul Operațional Regional (POR) 2007-2013,
- Planul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007-2013,
- Master Planul pentru cultură în județul Dambovita,
- Master Planul pentru infrastructură rutieră în județul Dambovita
- Master Planul pentru turism în județul Dambovita,
- Master Planul pentru asistență socială în județul Dambovita.
- Master Planul privind alimentarea cu apă și evacuarea apelor uzate în județul Dambovita,
- Master Planul de Gestionare a Deșeurilor în județul Dambovita

PATJ Dambovita va urmări realizarea unui management echilibrat al teritoriului județului, conservarea patrimoniului natural, arhitectural - urbanistic din cadrul localităților urbane și rurale și îmbunătățirea condițiilor de viață, a utilizării resurselor de bază, a îndeplinirii cerințelor de calitate privind funcționalitatea și siguranța, confortul și condițiile specifice diverselor lucrări de construcții, urbanism și amenajare a teritoriului în acord cu cerințele de dezvoltare durabilă.

CAPITOLUL 2

II. ASPECTE RELEVANTE ALE STĂRII ACTUALE A MEDIULUI ȘI ALE EVOLUTIEI SALE PROBABILE ÎN SITUAȚIA NEIMPLEMENTĂRII PATJ DAMBOVIȚA

2.1. STAREA ACTUALĂ A MEDIULUI ÎN JUDEȚUL DAMBOVIȚA

ANALIZA STĂRII ACTUALE A MEDIULUI ȘI ASPECTELE TERITORIALE ALE ACESTUIA

Principalele obiective ale procesului de identificare și evaluare a problemelor de mediu constau în:

- ◆ stabilirea unui nivel inițial al condițiilor de mediu care să constituie reperul față de care se va măsura eficiența acțiunilor de îmbunătățire;
- ◆ furnizarea unei analize clare a problemelor cheie de mediu pentru comunitate, ținând cont de corelația existentă între sursele poluării, factorii de stres pentru mediu și impactul acestora asupra componentelor mediului;
- ◆ stabilirea priorităților de mediu, în scopul identificării ulterioare a priorităților pentru acțiune, a obiectivelor generale și specifice ale planului de acțiune;
- ◆ conștientizarea publicului în raport cu problemele de mediu și implicarea cetățenilor în acțiunile pentru îmbunătățirea mediului;
- ◆ facilitarea stabilirii relațiilor și parteneriatului între participanți, ceea ce poate conduce la noi oportunități de acțiune.

Pentru județul Dâmbovița au fost identificate 7 categorii de probleme/aspecte de mediu:

1. Calitatea aerului;
2. Calitatea apei;
3. Gestiune deșeuri;
4. Protecția naturii;
5. Calitatea solului și terenuri degradate;
6. Dezvoltarea mediului urban și a mediului rural;
7. Educație ecologică.

Problemele de mediu au fost analizate și caracterizate prin analiza comparativă a riscului, prin prisma impactului factorilor de stres generați în mediu.

Factorii de stres se definesc drept poluanții chimici sau impacturile fizice care afectează speciile individuale sau ecosistemele;

Sursele se definesc drept activitățile umane care generează factori de stres în mediu;

Impactul servește la evaluarea problemelor de mediu și asigură un numitor comun pentru evaluarea diferitelor probleme.

Criteriile calitative pentru evaluarea riscului: extrem, mare (major), semnificativ, considerabil sau redus au fost stabilite luându-se în considerare dimensiunea impactului, intensitatea, persistența și gradul de reversibilitate al acestuia, pentru fiecare problemă de mediu. Efectul negativ al impactului a fost analizat în strânsă legătură cu sănătatea umană, mediul natural și calitatea vieții.

CALITATEA AERULUI

Principalele probleme identificate se referă la:

◆ disfuncționalități în sistemul de monitorizare/asigurarea fluxului informațional privind calitatea aerului în mediul urban;

◆ risc potențial privind neîncadrarea nivelului poluanților sub valorile limită, respectiv valorile țintă;

◆ afectarea calității aerului din cauza stării necorespunzătoare a căilor de transport și intensificării traficului;

◆ poluarea atmosferei ca urmare a arderii necontrolate a miriștilor și resturilor vegetale din agricultură.

Sursele și activitățile din județ, poluatoare pentru aer, sunt:

◆ sursele industriale punctiforme - concentrate în general în apropierea zonelor urbane pot genera risc potențial privind neîncadrarea nivelului poluanților sub valorile limită, respectiv valorile țintă.

◆ traficul rutier - intens în special în localitățile urbane și de-a lungul șoselelor naționale, în localitățile rurale, afectează calitatea atmosferei prin emisiile de gaze de eșapament.

◆ arderea miriștilor și a altor resturi vegetale din agricultură degajă funingine și poluanți implicați în generarea efectului de seră și afectează ecosistemele.

Impactul asupra sănătății populației derivă din expunerea la un cumul de poluanți. Capacitatea iritantă a pulberilor în suspensie crește atunci când există în aer și alți poluanți iritanți respiratori, cum ar fi SO₂ și NO₂ datorită efectului sinergic. Pulberile în suspensie pot afecta aparatul respirator (în special la copii), provocând pneumonii, bronșite, astm sau emfizem, pot irita ochii (conjunctivită) și pielea. Totodată există și riscul contaminărilor pe cale aeriană, dat fiind potențialul patogen al emisiilor de germeni antrenati din depozitele de deșeuri și dejecții. Impactul asupra sănătății populației este mare în zonele expuse poluării.

Impactul asupra mediului este considerabil și derivă din riscul expunerii vegetației la noxe, contaminării solului cu depuneri acide și/sau cu conținut de metale grele. Emisiile acide, combinate cu umiditatea atmosferică pot determina creșterea gradului de coroziune a mediului construit.

Impactul asupra calității vieții. Efectele principale asupra calității vieții sunt: disconfortul produs de mirosuri, scăderea valorilor estetice ale peisajului, creșterea costurilor aferente serviciilor medicale și întreținerii locuințelor. Impactul asupra calității vieții este considerabil.

CALITATEA APEI

Principalele probleme identificate se referă la:

◆ calitatea și cantitatea necorespunzătoare a apei potabile;

- ◆ poluarea apelor de suprafață;
- ◆ uzura infrastructurii urbane de apă potabilă și apă uzată;
- ◆ lipsa/degradarea amenajărilor împotriva inundațiilor pe unele cursuri de apă.

Sunt semnificative aspectele legate de:

- ◆ acoperirea parțială a teritoriului cu rețele de distribuție a apei potabile în mediul urban și rural, precum și lipsa totală a acestora în unele zone rurale;
- ◆ uzura infrastructurii de apă potabilă existente în unele zone urbane și rurale;
- ◆ evacuarea necontrolată (în general pe sol) sau colectarea apelor uzate în puțuri absorbante sau fose septice în zonele rurale sau urbane în care nu există rețele de canalizare;
- ◆ poluarea resurselor de apă de suprafață datorită descărcărilor de ape uzate insuficient epurate din sectoarele: menajer, zootehnie, metalurgie, ce aduce serioase prejudicii calității apelor de suprafață. Cauza principală este incapacitatea tehnică de epurare a stațiilor existente, respectiv subdimensionarea acestora și/sau uzura avansată a echipamentelor;
- ◆ evacuarea de ape uzate insuficient epurate în rețelele de canalizare ale localităților poate afecta în mare măsură calitatea efluenților stațiilor de epurare receptoare, datorită depășirii capacității de epurare;
- ◆ poluarea apelor de suprafață cu poluanți specifici (țiței și/sau apă sărată) din activitatea de extracție a petrolului și gazelor naturale.

Impactul asupra sănătății umane. Contaminarea surselor de apă destinată consumului nu poate fi controlată în condițiile inexistenței sau uzurii infrastructurii de apă potabilă, astfel încât impactul asupra sănătății umane poate fi semnificativ.

Impactul asupra mediului. Evacuarea necontrolată (în general pe sol), colectarea apelor uzate în puțuri absorbante sau fose septice în zonele în care nu există rețele de canalizare, precum și evacuarea de ape uzate insuficient epurate în rețelele de canalizare sau în apele de suprafață pot afecta semnificativ mediul.

Impactul asupra calității vieții poate fi apreciat considerabil.

CALITATEA SOLULUI ȘI TERENURI DEGRADATE

Problemele identificate se referă la:

- ◆ poluarea solului și a apelor subterane cu produse petroliere și/sau apă sărată provenite de la exploatarea zăcămintelor de țiței, transportul țițeiului (inclusiv poluările accidentale) și din alte activități;
- ◆ poluarea solului și a apelor subterane cu substanțe/dejecții provenite din activități agricole;
- ◆ existența unor terenuri supuse eroziunii și alunecărilor de teren;
- ◆ existența terenurilor degradate inapte culturilor agricole.

Aceste fenomene de poluare diminuează, în zonele afectate, posibilitățile utilizării de către populație a resurselor subterane de apă. Totodată este alterată productivitatea solurilor pretabile la exploatare agricolă. Sărăturarea și alte tipuri de agresiune chimică a solului afectează vegetația spontană și culturile agricole, în funcție de capacitatea de toleranță a plantelor la gradul de sărăturare/contaminare a solului.

Datorită fenomenului de bioacumulare a metalelor grele, nitriților, nitraților și/sau pesticidelor, utilizarea în hrana oamenilor și animalelor a produselor agricole provenite din zone contaminate determină un risc crescut de îmbolnăvire a acestora.

Au fost identificate în județ zone afectate de eroziune și/sau alunecări de teren unde trebuie să se intervină prin lucrări de combatere a eroziunii (amenajare și consolidare), stabilizarea alunecărilor de teren sau împădurirea terenurilor afectate.

Datorită eroziunii malurilor se intervine asupra debitelor râurilor, apare pericolul de inundații, se instalează eroziunea solului și alunecările de teren.

Sunt necesare lucrări de consolidare, amenajare/apărare sau regularizare cursuri de apă în zonele degradate.

Luând în considerare toate aceste aspecte, se consideră că impactul asupra sănătății populației, impactul asupra mediului și impactul asupra calității vieții sunt semnificative.

DEZVOLTAREA MEDIULUI URBAN ȘI A MEDIULUI RURAL

Problemele identificate se referă la:

- ◆ diminuarea și degradarea spațiilor verzi/insuficiența spațiilor verzi pe cap de locuitor;
- ◆ utilizarea insuficientă a modalităților de transport ecologic;
- ◆ dezvoltarea lentă a infrastructurii și serviciilor în raport cu extinderea suprafeței construite;
- ◆ dezvoltarea lentă/deficitară a infrastructurii rutiere de acces la principalele obiective turistice din județ.

Sunt semnificative aspectele referitoare la:

- ◆ crearea, reabilitarea și extinderea suprafețelor ocupate de spații verzi în localitățile din județ;
- ◆ realizarea pistelor pentru bicicliști cu scopul promovării și dezvoltării sistemelor alternative de transport în municipiile Târgoviște și Moreni;
- ◆ reabilitarea și modernizarea infrastructurii rutiere și a infrastructurii de utilități publice;
- ◆ reabilitarea, modernizarea și extinderea infrastructurii stradale și pietonale;
- ◆ reabilitarea și modernizarea drumurilor de acces și a spațiilor de parcare din zonele turistice.

Necorelarea diferitelor aspecte referitoare la: asigurarea suprafeței minime de spațiu verde/locuitor, extinderea suprafețelor construite, dezvoltarea lentă a serviciilor conexe/aferele acestora și traficul rutier intens pot avea un impact semnificativ asupra calității vieții, sănătății populației și mediului.

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

Problemele identificate se referă la:

- ◆ educația ecologică deficitară la toate nivelele (nivel scăzut de educație pentru mediu);
- ◆ lipsa unor centre de educare și informare.

Dezvoltarea legislației de mediu și celei conexe a condus la crearea serviciilor specifice în cadrul instituțiilor administrației publice locale, a altor instituții guvernamentale și al unităților poluatoare. Capacitatea acestor servicii nu este întotdeauna corespunzătoare. Este necesară implicarea mai multor actori/factori interesați în activitatea de educație ecologică și alocarea fondurilor pentru realizarea campaniilor privind protecția și conservarea mediului.

Impactul asupra sănătății umane este considerabil și derivă din lipsa educației ecologice adecvate a populației, ceea ce poate conduce la accentuarea riscului la care este ea însăși expusă, prin perpetuarea unor practici dăunătoare, cum ar fi depozitarea necontrolată a deșeurilor, arderea unor deșeuri, etc.

Impactul asupra mediului se manifestă prin accentuarea degradării/deteriorării mediului sau diminuarea eficienței măsurilor de remediere și poate fi considerabil.

Impactul asupra calității vieții se manifestă prin diminuarea valorilor estetice ale peisajului, afectarea comportamentului uman față de mediu.

2.1.1. CARACTERISTICI GENERALE ALE JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA

Județul Dâmbovița este situat în partea central – sudică a țării cu o suprafață de 4054 km², ceea ce reprezintă 1,7% din teritoriul național, situându-se astfel pe locul 37 ca suprafață.

Limitele administrative ale județului Dâmbovița însumează 360 km; se învecinează la vest cu județul Argeș pe o distanță de 139 km, la est cu județul Prahova pe o distanță de 120 km, la sud-est cu județul Ilfov pe 20 km, la sud cu județele Giurgiu și Teleorman pe 36 km și la nord cu județul Brașov pe o distanță de 15 km.

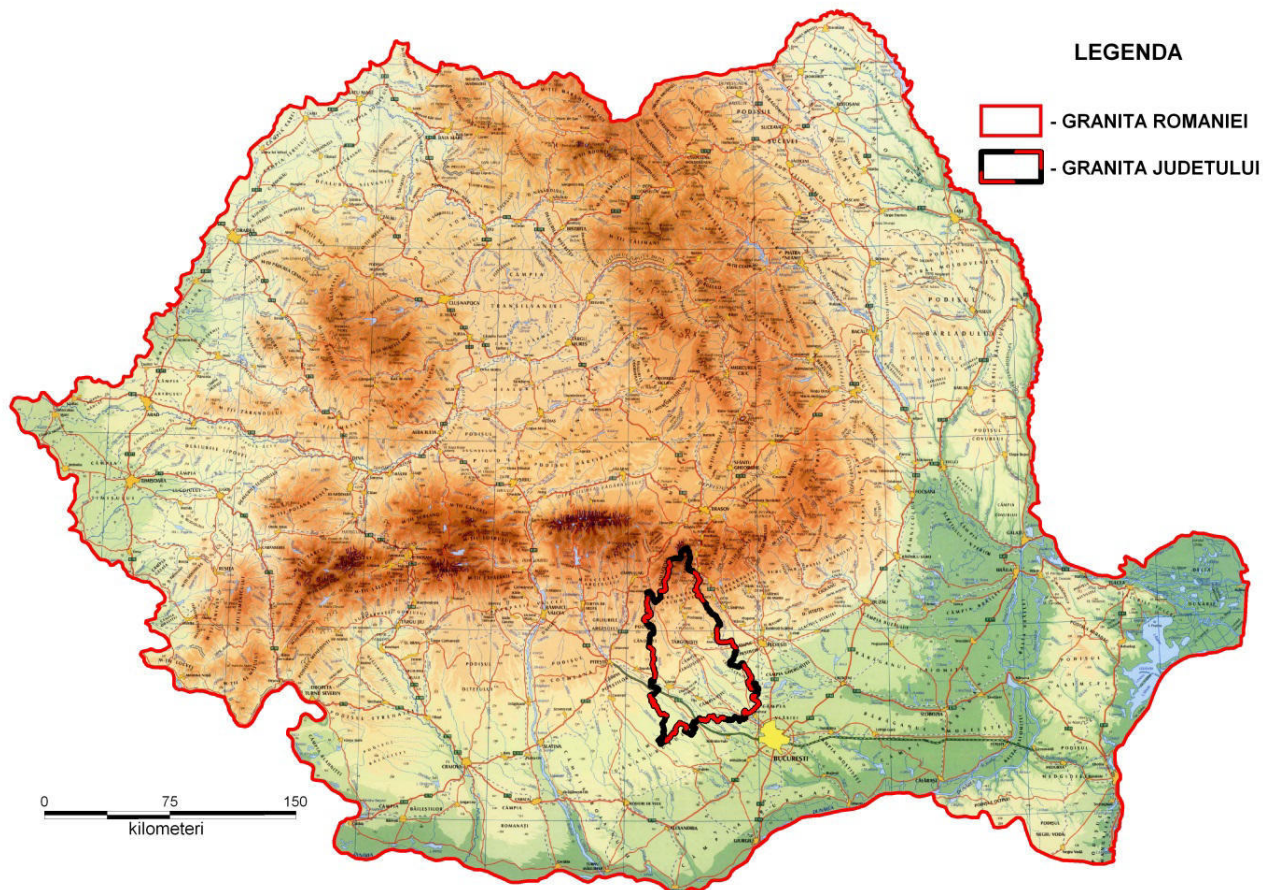

Figura nr. 1 – localizarea județului în cadrul teritoriului României

Județul Dâmbovița are în componență 2 municipii (**Târgoviște** – reședința județului, *Moreni*), 5 orașe (*Pucioasa, Fieni, Găești, Titu, Răcari*) și 82 comune care totalizează 353 sate.

Din punct de vedere al încadrării geografice, teritoriul administrativ al județului Dâmbovița se situează între următoarele coordonate: 44°24'17.61"- 45°26'35.14" latitudine nordică și 25°07'27.96"- 26°00'29.65" longitudine estică.

- **Poziția geografică a județului Dâmbovița**

PUNCTE EXTREME (LOCALITATEA)	VECINII	LONGITUDINE ESTICĂ	LONGITUDINE VESTICĂ
Nord Vârful Omu	Județul Brașov	25°27'	45°27'
Sud Comuna Șelaru	Județele Giurgiu, Ilfov și Teleorman	25°20'	44°25'
Est Comuna Crevedia	Județul Ilfov	25° 54'	44° 44'
Vest Comuna Cândești	Județul Argeș	25° 10'	45° 05'

Sursa datelor: Anuar Statistic al județului Dâmbovița 2013

2.1.2. AȘEZARE ÎN REGIUNE

Județul Dâmbovița face parte din regiunea *Sud-Muntenia*. Regiunea are o suprafață de 34.453 kmp reprezentând 14,45% din suprafața României, este situată în partea de Sud-Sud- Est a acesteia, învecinându-se la Nord cu Regiunea Centru, la Est cu Regiunea Sud-Est, la Sud cu Bulgaria, limita fiind dată de granița naturală - fluviul Dunărea, iar la Vest cu Regiunea Sud-Vest.

Figura nr. 2 – localizarea județului în regiunea de dezvoltare a României

Nefiind o structură administrativă, Regiunea Sud-Muntenia este formată din: 7 județe (Argeș, Călărași, Dâmbovița, Ialomița, Giurgiu, Prahova și Teleorman), 15 municipii, 28 orașe și 481 comune cu 1552 sate.

- Organizarea administrativ teritoriala a Regiunii Sud Muntenia, la 31 decembrie 2011

	Suprafata totala(km2)	Ponderea in regiune%	Numar municipii	Numar orase	Numar comune	Numar sate
Regiunea Sud-Muntenia	34453		16	32	519	2019
Argeș	6826	19.8	3	4	95	576
Călărași	5088	14.8	2	3	50	160
Dâmbovița	4054	11.8	2	5	82	353
Giurgiu	3526	10.2	1	2	51	167
Ialomița	4453	12.9	3	4	59	127
Prahova	4716	13.7	2	12	90	405
Teleorman	5790	16.8	3	2	92	231

Sursa: Direcția Regională de Statistică Călărași

2.1.3. CADRUL NATURAL

2.1.3.1. RELIEFUL

Din punct de vedere **morfologic** teritoriul administrativ al județului este dezvoltat pe trei trepte de relief ce se succed de la nord spre sud după cum urmează:

- *Zona montană* ce ocupă aproximativ 7,5% din suprafața județului, reprezentată prin munții Leaota și Bucegi;
- *Zona dealurilor subcarpatice*, formată din Subcarpații de curbură, Subcarpații Getici, Pintenul Măgurii și Podișul Getic. Aceste unități ocupă aproximativ 32,4% din teritoriul administrativ al județului;
- *Zona de câmpie* cu o dezvoltare pe aproximativ 60,1% face parte din unitatea majoră de relief – Câmpia Română cu 2 (două) subunități separate prin râul Argeș:
Câmpia Munteniei de vest reprezentată prin Câmpia Găvanu Burdea;
Câmpia Munteniei de est reprezentată prin Câmpia Dâmboviței și Câmpia Ialomiței.

Cota cea mai mare este atinsă în extremitatea nordică a județului la vârful Omu (2505 m) iar cea mai mică cota, de doar 100 m apare pe pârâul Coadele Snagovului la ieșirea acestuia din teritoriul județului. Acest punct este situat pe teritoriul comunei Niculești, care se afla în extremitatea sud – estică a județului. Rezultă astfel o diferență de nivel de 2405 m pe o distanță de 95, 57 km între cele două puncte.

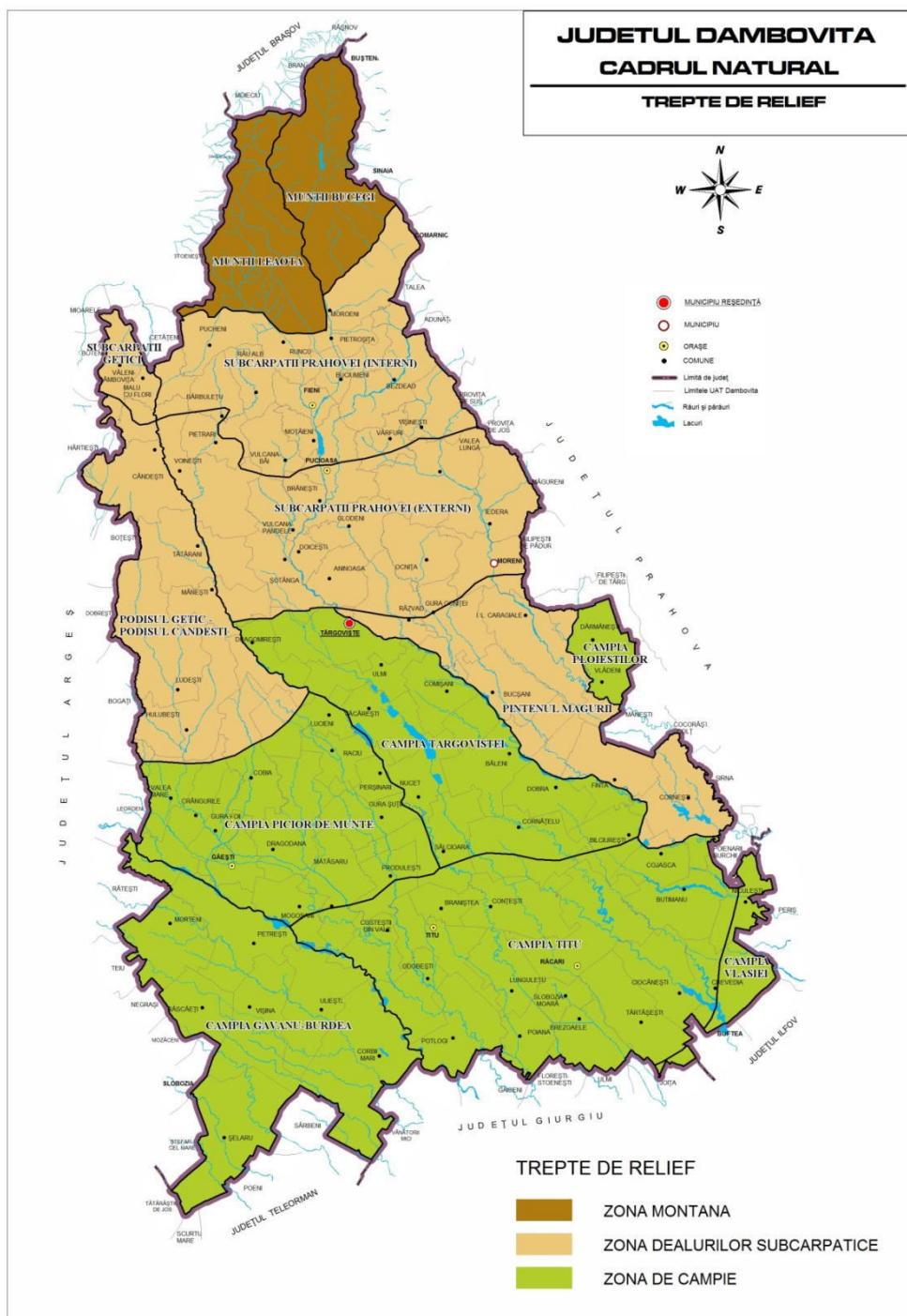

Figura nr. 3 – Trepțe de relief

2.1.3.2. ZONA MONTANĂ

Dezvoltată în partea de nord a județului, aceasta cuprinde două masive muntoase complet diferite din punct de vedere geomorfologic.

Munții Bucegi

Suprafața

Din totalul de circa 300 km² ai munților Bucegi, pe teritoriul județului Dâmbovița regăsim aproximativ 150 km², ceea ce reprezintă 3,71% din suprafața totală a județului.

Limite

Dezvoltarea acestui masiv în cadrulul județului se face între limita convențională administrativă de la nord și est, iar la vest prin limita naturală reprezentată prin valea Brăteului continuată cu râul Ialomița și pârâul Ialomioara la sud.

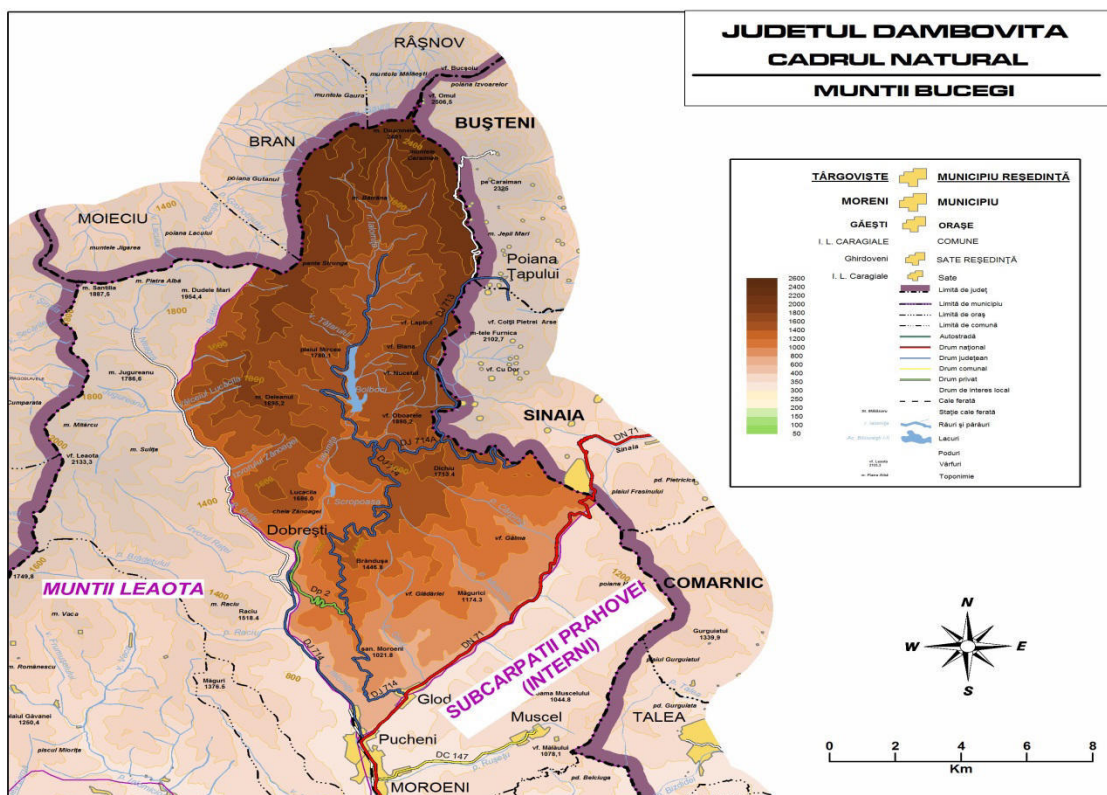

Figura 4 – Munții Bucegi în județul Dâmbovița

Morfologia

Relieful masivului Bucegi se caracterizează prin creste muntoase cu înălțimi de peste 2000 m în partea de nord ce scad treptat spre sud până la 580 m, pe valea Ialomioarei.

Din Vf. Omu (2505 m) care constituie nodul geografic principal se desprind două linii de relief cvasigeometrice din care pe teritoriul județului aliniamente de vârfuri situate la vest, (vârful Doamnele 2181m, Tătaru 1998 m, Lucacila 1895 m), la limita cu abruptul Brănean.

Creștele de eroziune alcătuiesc un front de culmi (intern) care poate fi reconstituit în configurația cumpenei de ape Ialomița – Izvorul Dorului, formată dintr-un șir de curmături și vârfuri (Babele -2206 m, Cocora- 2162,5, Pietrosu – 1926,5 m, Lăptici- 1877,4 m, Blana – 1877,2 m, Nucet – 1859,6 m, Oboarele – 1706,4 m, Dichiu – 1713,1 m, Brândușa – 1446,1 m).

Între șirul intern de culmi și cele care formează abruptul prahovean se formează un relief specific de podiș înalt – Platoul Bucegi.

Platoul Bucegi prezintă lățimi de 1000 – 3000 m pe o lungime de cca 10 km și înălțimi de la 2400 m ce scad treptat spre sud până la 1600 m. Este fragmentat ușor de eroziunea pârâului Izvorul Dorului cu rețeaua sa de afluenți.

Conformația Masivului în forma de potcoavă determină în mod evident dispunerea și direcția de curgere a râurilor. Văile pornesc radier din jurul vârfului Omu, către principala axă de colectare a apelor (râul Ialomița) din interiorul masivului Bucegi, care are un bazin simetric.

Formele de relief ale masivului Bucegi sunt determinate de structura, tectonică și litologia acestuia caracterizându-se prin forme de relief petrografic, structural și relief periglaciuar.

Alcătuirea *petrografică* a munților Bucegi a creat forme de relief carstic și forme de relief formate pe gresii și conglomerate.

Relieful carstic este axat pe calcarele jurasice și cretacice ce apar sub forma unor culmi sau masive izolate (Lespezi, Zănoaga, Tătaru, Strunga) în care apar lapiezuri, abrupturi calcaroase, hornuri, creste, doline, chei.

În lungul lalomiței se dezvoltă următoarele chei formate ca urmare a fenomenelor carstice: Urșilor, Horobei, Peșterii, Vărăriei, Coteanu, Tătarul, Zanoaga Mică, Zanoaga Mare, Orzei.

Acestea apar în relief sub forma unor sectoare de vale îngustă, generate de prezența rocilor dure – calcare. Au versanți abrupti, profil transversal în formă de V, profil longitudinal cu înclinare accentuată și rupturi de pantă.

O caracteristică în dezvoltarea reliefului este dată de alternanța cheilor cu bazinele depresionare formate prin eroziunea diferențiată (Padina, Blana, Bolboci, Zănoagelor, Scropoasa, Dobrești – Vânătoru, Cerbu).

Acestea sunt arii de lărgire în cadrul văii, impuse de prezența formațiunilor litologice mai puțin rezistente (marne, gresii, conglomerate).

Specifice carstului sunt și văile de tip “horoaba” cu rupturi de pantă mari și surplombe condiționate de un drenaj subteran.

Tot specific fenomenelor carstice sunt și peșterile: lalomiței, Peștera, Pustnicul, Cocora.

Relieful format pe conglomerate și gresii este datorat gradului diferit de cimentare, granulometriei și naturii liantului și a elementelor constitutive.

Acest relief este reprezentat prin versanți abrupti, suprafețe și polițe structurale peste care local apar forme de eroziune diferențială caracteristice precum „Ciobănașul” și „Coloanele”, de pe culmile Doamnele și Obârșia dar mai ales Babele și Sfinxul de pe Platoul Bucegi.

Relief structural

Structura masivului Bucegi formează suprafețe structurale în cadrul flancurilor sinclinalului Bucegi și cueste în zonele faliate.

Prezența pânzelor de șariaj puternic tectonizate, favorizează apariția fenomenelor de instabilitate în partea de sud a masivului (Sanatoriul TBC, valea Glodului, versantul sudic al muntelui Păduchiosu).

Relief periglaciuar

Acțiunea ghețarilor cuaternari este localizată în jurul Vf. Omu. Masa de gheață a favorizat dispoziția radiară a văilor din zona de obârșie (Ialomița, Obarșia, Sugarilor și Doamnei în sud, Cerbului și Morarului în est, Tigănești, Malăiești și Urlatoarelor în nord, Gaura în vest) și suprafețele slab înclinate ale versanților.

Munții Leota

Suprafața

Cu o suprafață de peste 240 km², din care pe teritoriul județului regăsim aproximativ 153, 3 km² – 3.79% din teritoriul județului munții Leota prezintă o morfologie diferită față de cea a munților Bucegi, fapt datorat litologiei diferite.

Limite

Limita nordică și vestică sunt reprezentate de limita administrativă a județului. În partea de est munții Leota se învecinează cu munții Bucegii, care sunt despartiți prin văile Brăteului și lalomița. Granița sudică a munților urmărește în mare parte limita geologică între depozitele cretacice (albian plus baremian – aptian) și cele de varstă paleogen (eocen și paleocen).

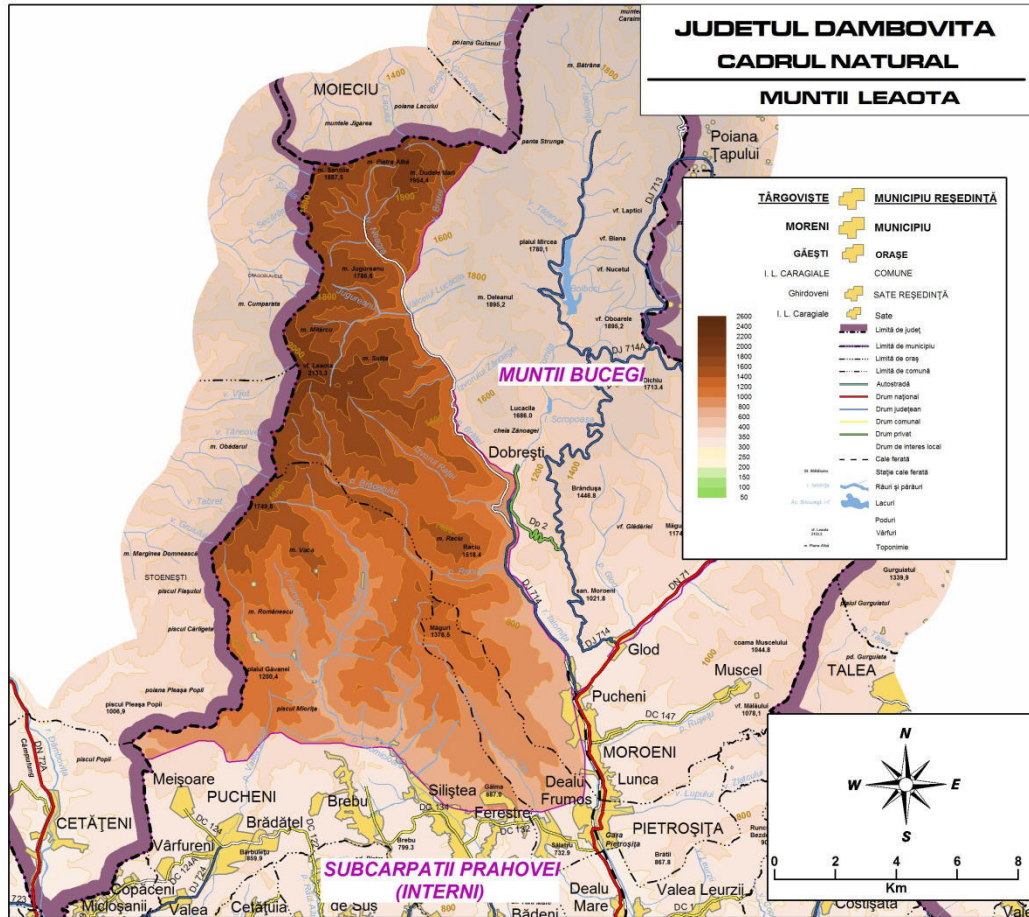

Figura nr. 5 – Munții Leaota în județul Dâmbovița

Morfologia

Masivul Leaota se dezvoltă în cadrul județului Dâmbovița numai prin culmile sale centrale, mai înalte delimitate spre est de valea Brăteiiului. Datorită alcătuirii petrografice predominant din șisturi cristaline, acesta prezintă suprafețe larg vălurite cu pante uniforme și înălțimii de 1600 – 2000 m. Văile puternic adâncite sunt însoțite de versanți cu înclinare moderată. Înălțimea cea mai mare este înregistrată în vf. Leaota (2.133 m).

Altitudinea creștelor muntoase, descrește de la nord la sud (muntele Leaota - 1812 m, muntele Vaca - 1548,3 m, vf. Măgura 1439,3 m).

Ca relief major, rocile grezo – conglomeratice ale albianului, formează culmi prelungi, rotunjite (Plaiul Găvanei), separate de văi adânci, cu rupturi de pantă datorate alternației litologice.

2.1.3.3. ZONA DEALURILOR SUBCARPATICE

În cadrul zonei deluroase regăsim 4 (patru) unități morfologice majore și anume: Subcarpații de curbură, Pintenul Măgurii, Subcarpații getici și Podișul Getic.

Subcarpații de curbură

Aceștia sunt alcătuiți dintr-o succesiune de dealuri și de depresiuni dispuse în lungul văilor principale. Pe teritoriul județului Dâmbovița sunt reprezentați prin Subcarpații Prahovei (foști Ialomiței) cu două subdiviziuni:

- subcarpații interni;
- subcarpații externi.

Subcarpații interni fac trecerea către zona de munte cu un relief ce reflectă în general structura geologică.

Suprafață

Aceștia ocupă o suprafață de circa 409 km².

Limite

Subcarpații interni se întind în partea de nord până la limita cu munții Bucegi și Leaota. La est și vest limitele sunt constituite de limita teritoriului administrativ al județului. În partea de sud Subcarpații Interni se învecinează cu subcarpații externi. Separarea dintre aceștia o reprezintă limita geologo – morfologică. Aceasta corespunde unei falii majore longitudinale ce pornește de la Gemenea – Gura Bărbulețului unde este decroșată până la Pietrari și continuă către est spre Pucioasa și Valea Lungă.

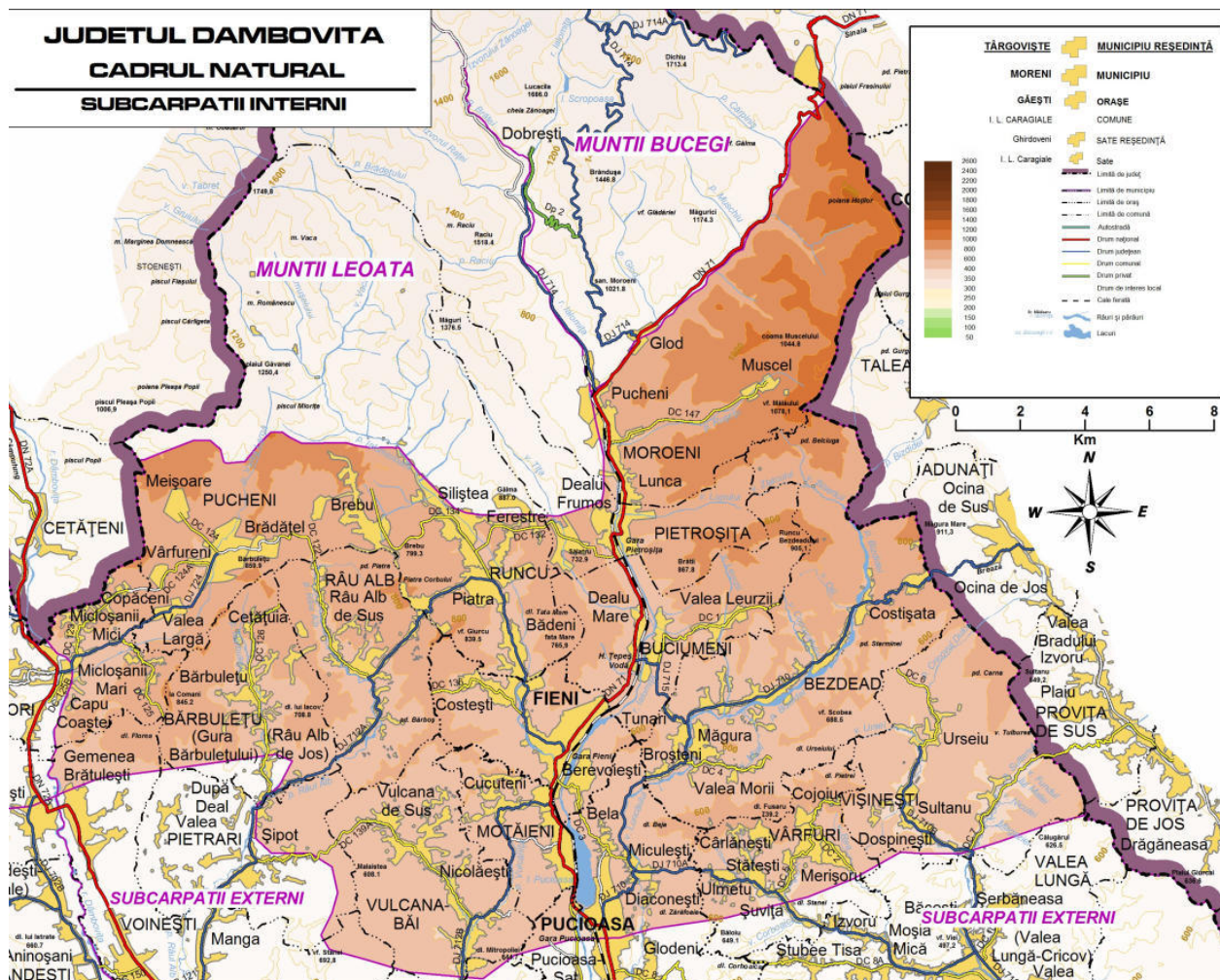

Figura nr. 6 –Subcarpații interni

Morfologia

Relieful este de tip tectono – structural, astfel aliniamentele de culmi deluroase cu înălțimi mari corespund anticlinalelor, iar zonele depresionare corespund parțial sinclinalelor.

Cel mai înalt vârf din cadrul Subcarpaților interni este reprezentat de vf. Mălăului - 1078,1 m situat la limita cu județul Prahova. Culmile cu înălțimi de peste 700 m sunt reprezentate de Coama Muscelului - 1044,8 m, Măgura Mare - 911,3 m, Runcu Bezdeadului - 905,1 m, vârful Brății - 867,8 m, Bărbulețu - 859,9 m, Sultanu - 849,2 m, la Coman - 845,2 m, vârful Giurcu - 839,5 m, dealul Fusaru - 739,2 m.

Zonele depresionare ce urmăresc în cea mai mare parte axul sinclinalelor sunt:

- Pietroșița – Zlacu;
- Buciumeni – Bezdead

- Râul Alb.

O caracteristică aparte o prezintă depresiunea Fienilor cu o formă triunghiulară compusă din terasa inferioară de pe partea dreaptă a râului Ialomița în zona de confluență cu pârâul Runcului.

Versanții văilor în zonele formate frecvent din roci lutitice prezintă un relief specific alunecărilor de teren (comunele Vârfuri, Buciumeni, Râul Alb, Pucheni) cu trepte, bombamente, râpi de desprindere, zone umede.

Subcarpații externi

Suprafața

Aceștia ocupă o suprafață de aproximativ 521,4 km².

Limite

În partea de nord limita este constituită de limita geologică cu Subcarpații Interni și anume, linia ce corespunde unei falii majore longitudinale ce pornește de la Gemenea – Gura Bărbulețului unde este decroșată până la Pietrari și continuă către est spre Pucioasa și Valea Lungă.

La vest limita este pe râul Dâmbovița care desparte subcarpații externi de Podișul Getic. La sud limita cu câmpia trece prin dreptul localităților Sotânga – Aninoasa – Gura Ocniței – Moreni. Limita estică este reprezentată de linia de demarcație cu județul Prahova.

Morfologia

Subcarpații externi corespund părții interne a avanfosei carpatice caracterizată prin prezența unor cute diapire și a unor cute sinclinale largi.

Cea mai înaltă formă de relief este reprezentată prin vârful Teiușului 721 m situat pe teritoriul comunei Iledera la limita cu județul Prahova. Un alt vârf important este vârful Stanei 692,8 m, situat la limita dintre comunele Manga și Pietrari.

Limita cu câmpia este reprezentată prin denivelări de 40 – 60 m, întrerupte în dreptul văilor mari de terasele râurilor care se extind spre amonte.

În cadrul acestei zone se individualizează o largă arie depresionară formată de sistemul de terase ale râului Ialomița cu extindere mare pe partea stângă în dreptul orașului Pucioasa (interfluviu Ialomița – Bizdidel). Aval de confluența cu pârâul Bizdidel, zona depresionară se extinde spre vest, pe partea dreaptă a râului Ialomița (interfluviul Ialomița – Vulcana).

Depresiunile care urmăresc structurile sinclinale sunt:

- depresiunea Valea Lungă - Malurile - Brănești – Izvoarele;
- depresiunea Iledera – Ocnița;
- depresiunea Pietrari – Voinești;
- depresiunea Lăculețe – Glodeni.

Masivele de sare care apar foarte aproape de suprafață sunt situate pe 2 aliniamente și anume:

- valea Lăculețe - Ocnița și;
- Aninoasa – Gorgota – Moreni.

Primul aliniament este marcat de izvoare sărate și aflorimente cu breția sării la Lăculețe unde apare ca masiv de sare la zi.

Cel de-al doilea formează un relief de culmi înalte de peste 400 m (dl. Aninoasa - 405.1 m și dl. Bătrâna - 410 m ce urmăresc axul anticlinalului Aninoasa – Gura Ocniței – Moreni.

Zone cu fenomene de instabilitate accentuate în cadrul acestei subdiviziuni pe suprafețe mari sunt identificate pe versantul stâng al văii Ialomița între Trainica și Priboiu și la Lăculețe.

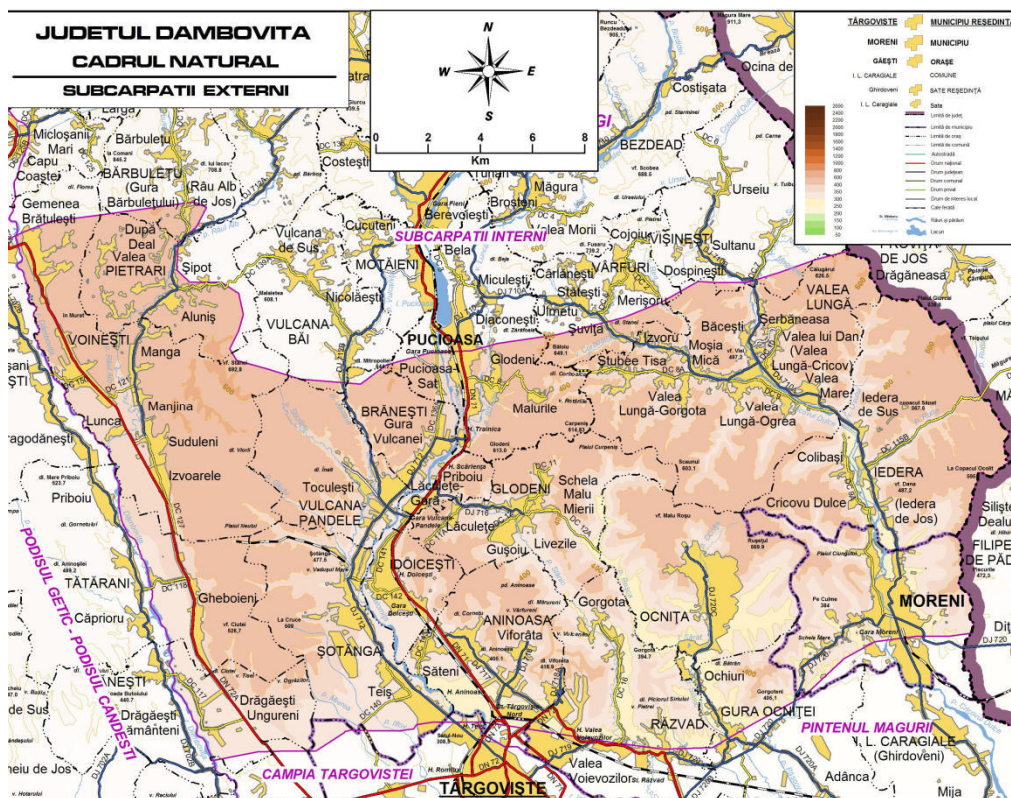

Figura nr. 7 –Subcarpații externi

Pintenul Măgurii

Suprafața

Pintenul Măgurii ocupă o suprafață de aproximativ 308 km².

Limite

Este situat în continuarea Subcarpaților externi între valea Ialomiței la vest și sud iar în est este delimitat de valea Proviței și limita administrativă a județului.

Morfologia

Pintenul Măgurii se dezvoltă sub forma unor platouri înalte ale căror racorduri cu zona de terasă a râului Ialomița sau cu zonele depresionare create de rețeaua hidrografică din zonă (pârâiele Slânic și Pâscov, Cricovul Dulce), se realizează prin pante abrupte uneori afectate de prăbușiri sau alunecări de teren.

Pintenul Măgurii este o unitate de relief bine conturată și are aspectul unei câmpii înalte în care depozitele mai vechi, romaniene se identifică ca bombamente în axul cutelor anticlinale, (Mărgineni cu vârful Poiana Lungă - 326,5 m și Bucșani - 348,2 m). Eroziunea rețelei hidrografice secundare a fragmentat puternic acest platou.

Râurile Ialomița și Cricovul Dulce au creat zone depresionare cu 2 (două) nivele de terasă: terasele inferioară și joasă cu dezvoltare mare pe partea stângă a râului Ialomița în dreptul comunelor Aninoasa, Răzvad, Gura Ocnitei, Bucșanu, Mărcești și Finta și terasa joasă de pe partea dreaptă a râului Cricovul Dulce în zona comunei I.L.Caragiale.

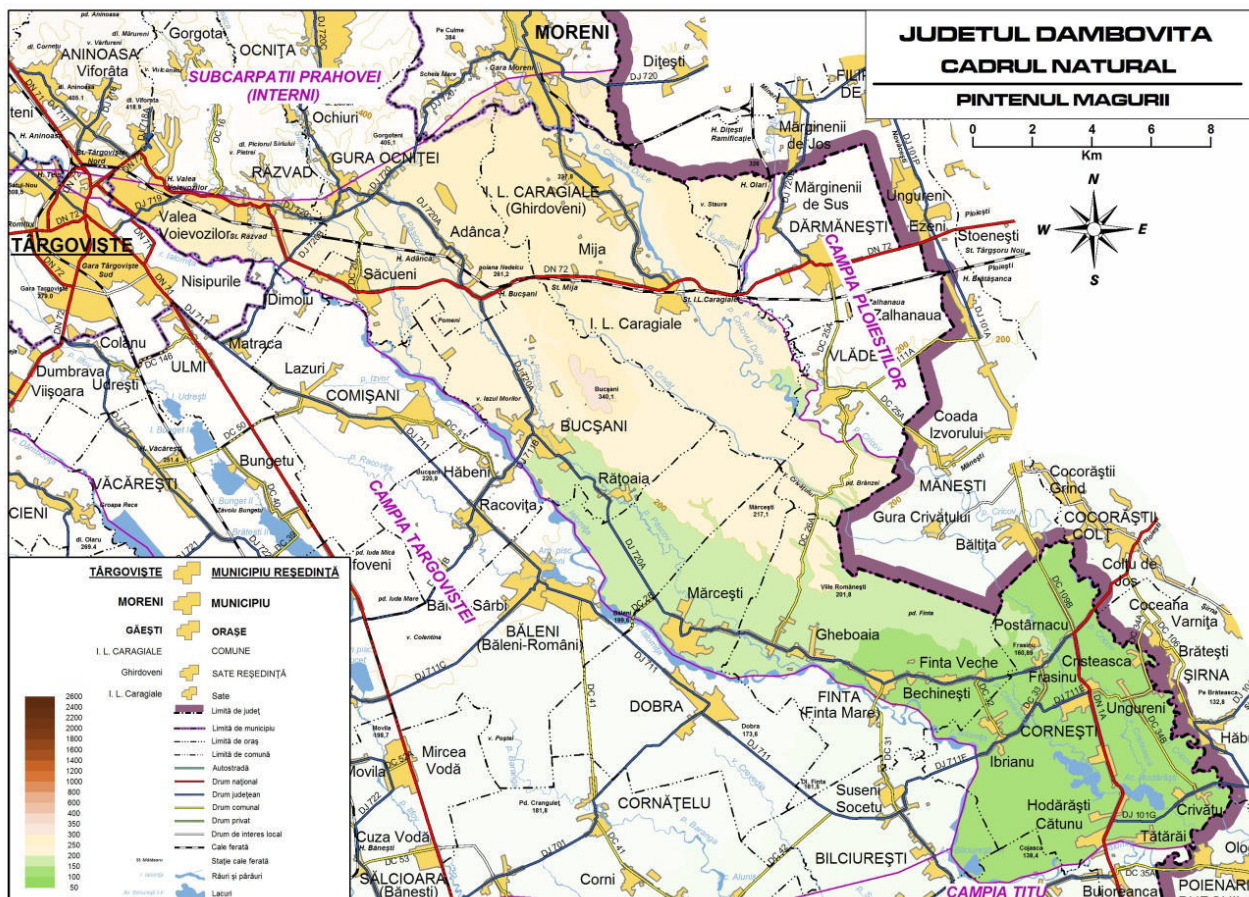

Figura nr. 8 – Pintenu Măguri

Subcarpații Getici

Suprafața

Subcarpații Getici ocupă o suprafață de aproximativ 33 km².

Limite

Sunt separați de Subcarpații Interni prin valea Dâmboviței la est fiind dezvoltată pe teritoriul comunelor Văleni Dâmbovița și Malu cu Flori (satele Malu cu Flori, Runceasa, Capu Coastei).

Morfologia

Prezintă un relief cu dealuri concordante în mare parte cu structura geologică (sinclinal afectat de numeroase falii).

Cea mai mare altitudine este prezentă în punctul Groapa Oii - 950 m situat pe teritoriul comunei Văleni Dâmbovița.

Versanții văilor sunt afectați de fenomene de instabilitate cu pagube mari (alunecarea de la cimitirul din Văleni Dâmbovița, Valea Mesteacănului, Capu Coastei).

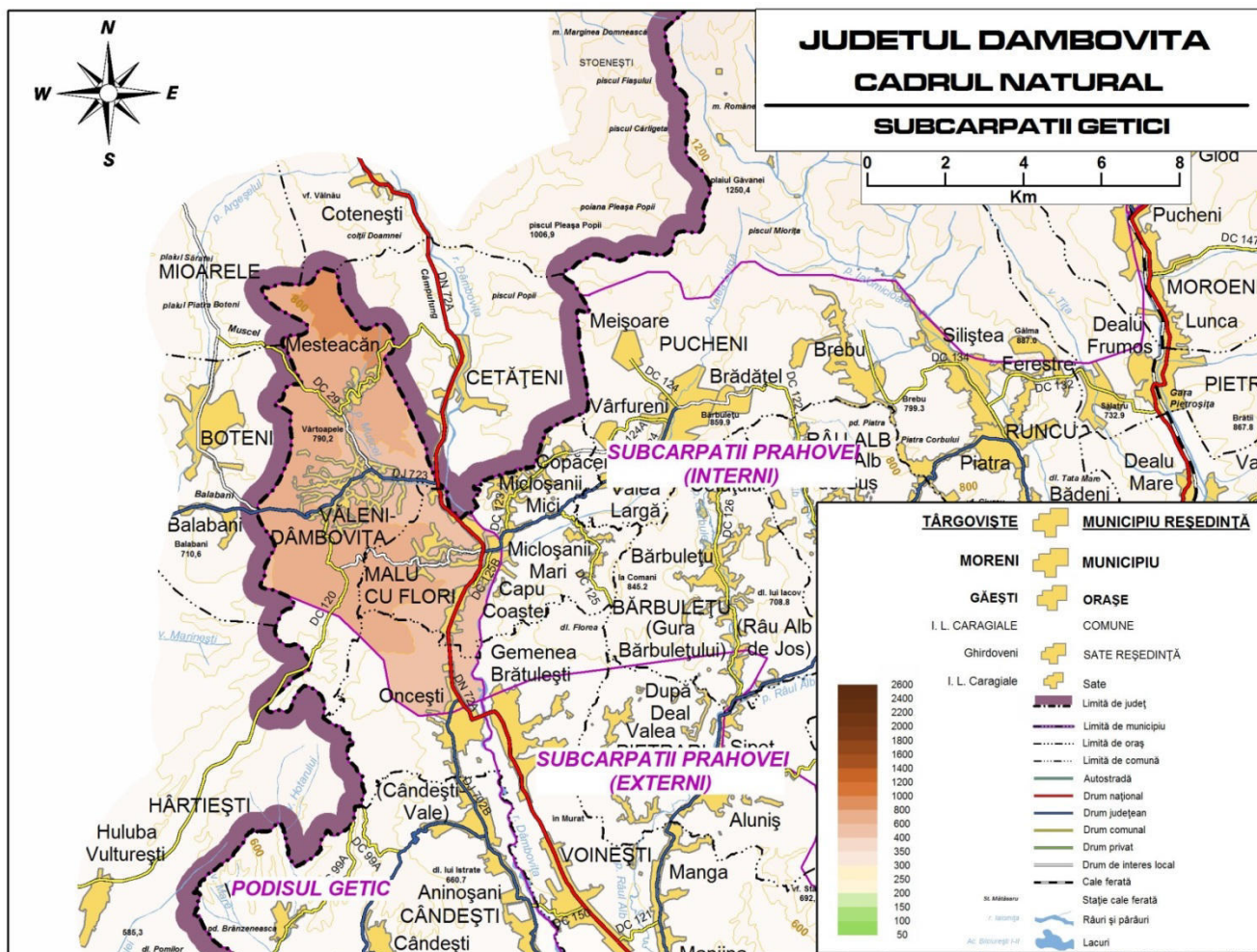

Figura nr. 9 – Subcarpații Getici

Podișul Getic cu subdiviziunea Podișul Cândești

Suprafața

Suprafața podișului ce apare în cadrul județului Dambovitza este de aproximativ 339 km².

Limite

Este limitat de Muscelele Argeșului la nord (Subcarpații getici), valea Dâmboviței la est iar la sud de o limită morfologică cu Câmpia Picior de Munte, ce trece prin localitățile Saru – Gârteni – Frasin Deal și Geangoești. Limita de vest este reprezentată de linia convențională ce desparte județul Dambovitza de Județul Argeș.

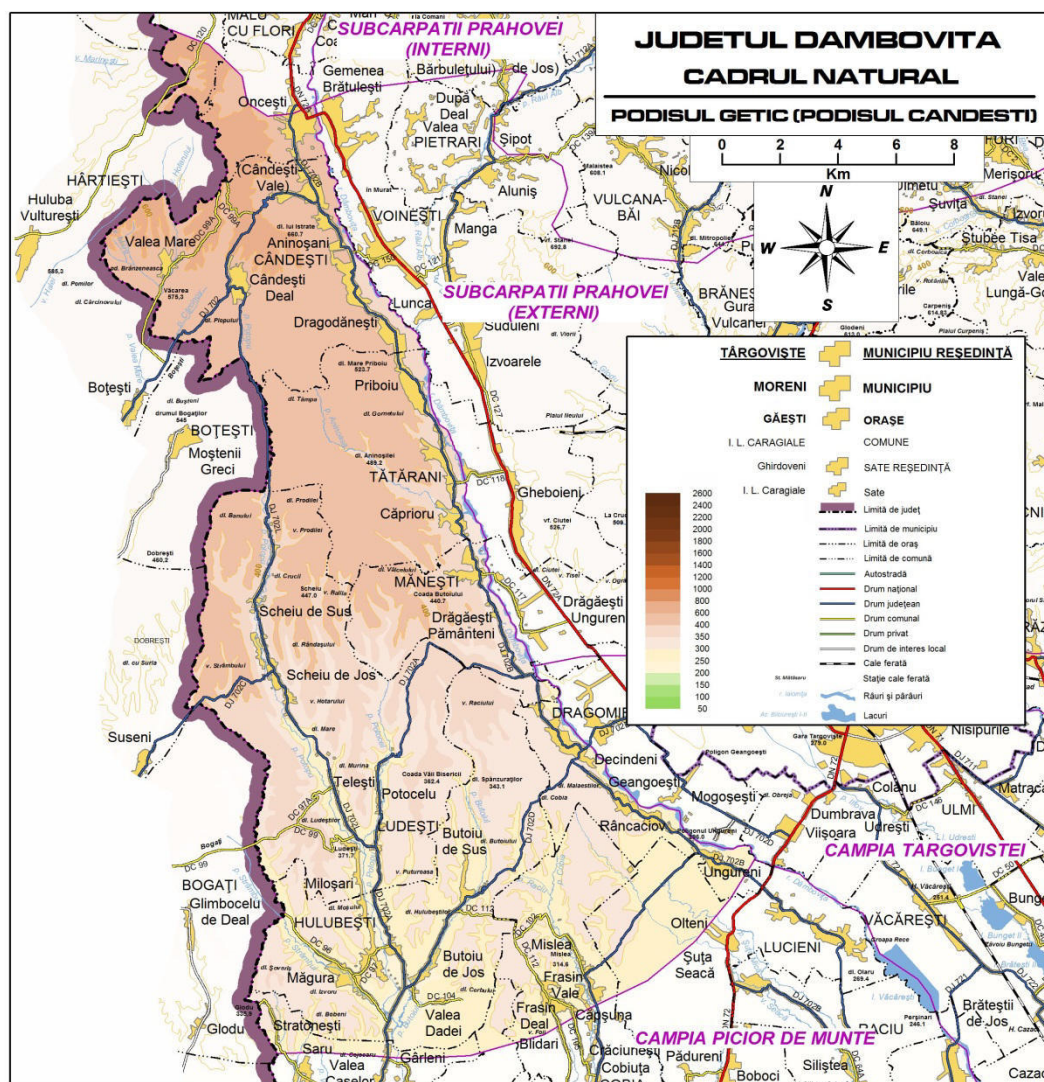

Figura nr. 10 – Podișul Getic (Podișul Căndești)

Morfologia

Podișul Căndești este o unitate de relief cu caracteristici proprii, bine conturate și prezintă aspectul unor poduri înalte, cu lățimi cuprinse între 1-3 km, ușor înclinate către sud, puternic fragmentate de rețeaua hidrografică.

Altitudinea maximă din Podișul Căndești este atinsă în Dealul Perilor (745 m), aflat pe teritoriul comunei Voinești, în restul unității altitudinea coborând treptat către sud până la 200 de metri, la contactul cu câmpia.

Podișul Căndești se termină abrupt spre râul Dâmbovița, fiind secționat de numeroase văi torențiale ce dau valori ale fragmentării reliefului de 0,4 - 1,0 km/ km².

La confluența văilor torențiale pe terasele râurilor Dâmbovița și Argeș se formează conuri de dejecție cu relief specific.

Râurile principale situate pe limita acestei unități morfologice au creat zone depresionare cu mai multe nivele de terasă descrise în ceea ce urmează.

Pe râul Argeș sunt identificate pe partea stângă terasa superioară în dreptul comunei Valea Mare și fosta luncă râului bine dezvoltată.

În urma construirii barajului de la Golești, talvegul râului s-a adâncit cu cca 4.00 m în roca de bază (Pleistocen inferior), iar albia majoră prezintă aspectul unei terase suspendate.

Pe partea dreaptă a râului Dâmbovița se conturează 2 (două) nivele de terasă și anume - terasa inferioară și terasa superioară amandouă cu aspect de terase suspendate.

Terasa superioară se dezoltă cu o extindere din ce în ce mai mare din dreptul satului Drăgăești Ungureni spre sud.

Terasa inferioară se prezintă sub formă unor petice de-alungul văii.

2.1.3.4. ZONA DE CÂMPIE

Câmpia Munteniei de vest, subdiviziunea Câmpiei Găvanu – Burdea

Suprafața

În cadrul județului Dâmbovița câmpia Găvanu – Burdea ocupă o suprafață de aproximativ 480 km².

Limite

Ocupă toată suprafața situată la vest de râul Argeș și limita teritoriului administrativ al județului.

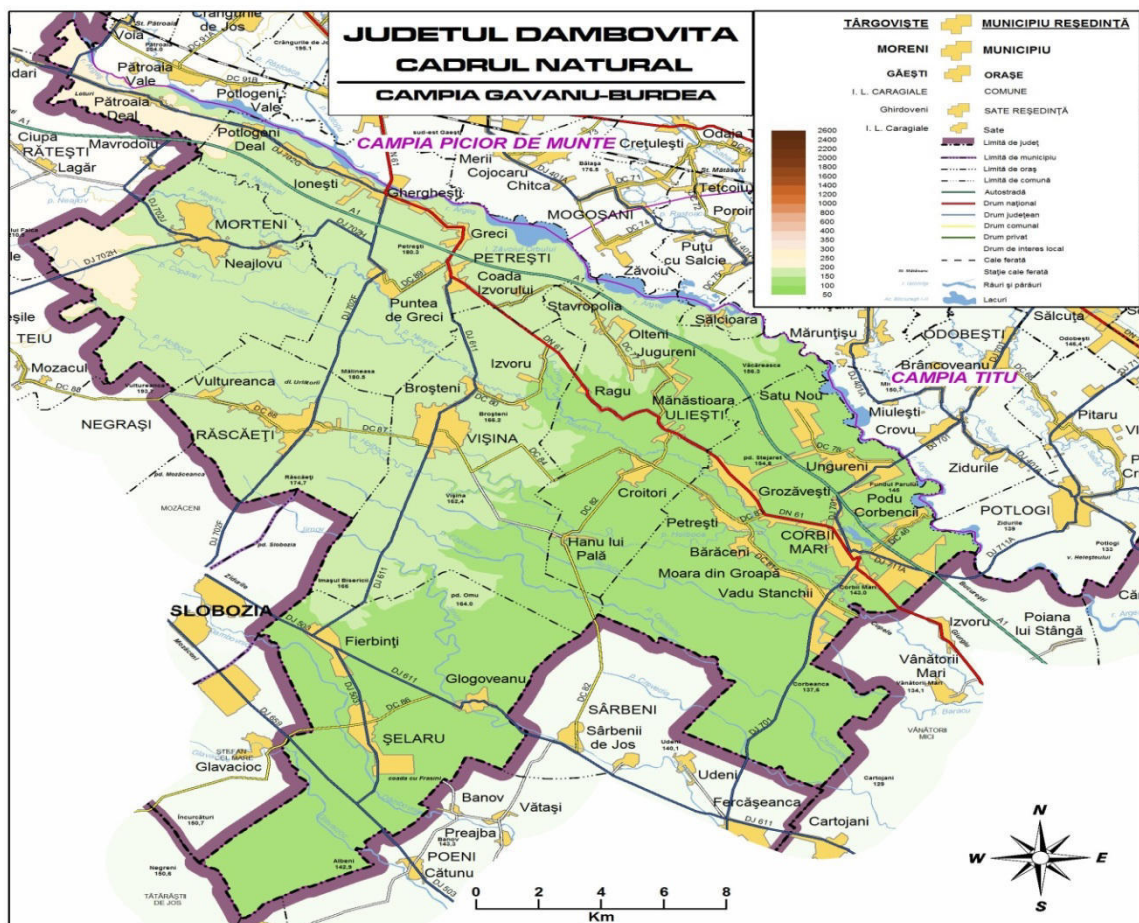

Figura nr. 11 – Câmpia Găvanu-Burdea

Morfologia

Câmpia Găvanu Burdea este reprezentată prin câmpul propriu – zis cu terasele formate de-alungul văilor. Câmpul Găvanu Burdea prezintă un aspect neted fragmentat de văile Neajlov și Dâmbovnic cu afluenții lor.

Văile ce fragmentează această diviziune se caracterizează prin adâncimi mari față de nivelul câmpului și versanți asimetrice cu versantul drept mai abrupt, iar cel stâng cu o pantă domoală către vale.

Văile prezintă doar un nivel de terasă joasă cu altitudinea relativă raportată la râu de 3 – 5.00 m.

Câmpia Munteniei de est

Câmpia Munteniei de est reprezentată prin Câmpia Picior de Munte și Câmpia Ialomiței

3.12.4. Câmpia Picior de Munte

Suprafața

Are o suprafață de aproximativ 410 km².

Limite

Este limitată de Podișul Getic la nord, râul Dâmbovița la est, iar la sud de o limita morfologică ce trece prin localitățile Sălcioara – Produlești – Mătăsaru – Mogosani, care o delimitează de Câmpia de Subsidență Titu. În continuare limita sudică este reprezentată de râul Argeș care constituie limita cu Câmpia Găvanu – Burdea.

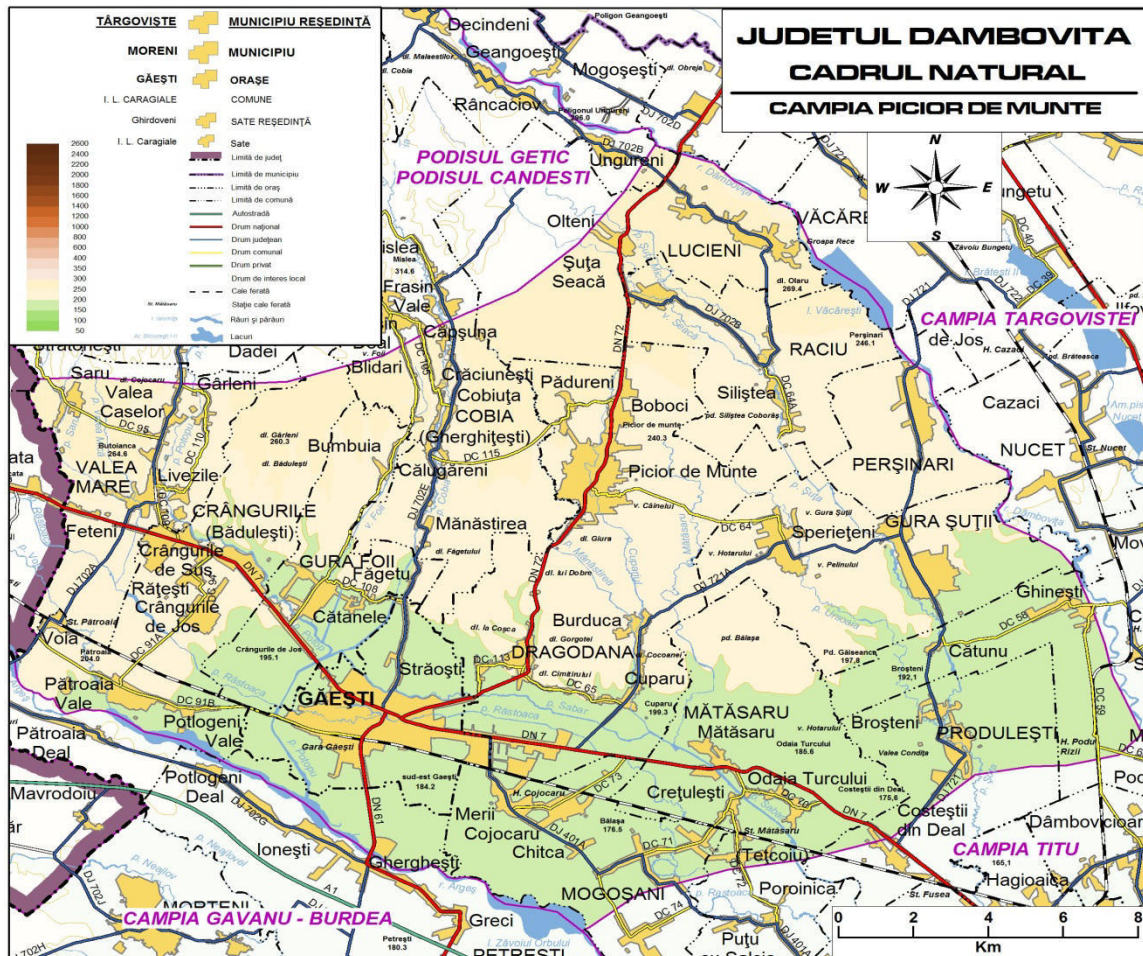

Figura nr. 12 – Câmpia Picior de Munte

Morfologia

Câmpia Picior de Munte este formată din terasa inferioară situată în interfluviul Argeș - Dâmbovița, împreună cu zona de luncă a acestor râuri.

Relieful acestei câmpii este ușor vălurit cu denivelări în zonele de eroziune ale rețelei hidrografice din zonă.

Cota maximă este în jur de 300 m și scade treptat către sud până la 180 m.

Câmpia Ialomiței

Situată în sectorul central-estic al Câmpiei Române cuprinde câmpiile piemontane Târgoviștei și Ploiești, Câmpia de subsidență Titu și câmpia tabulară a Vlăsiei cu subdiviziunea Câmpia Snagovului.

- Câmpia Târgoviștei

Suprafața

Are o suprafață de aproximativ 420 km².

Limite

Este situată între râurile Dâmbovița la vest respectiv Ialomița la est. La nord limita o reprezintă zona dealurilor Subcarpatice, iar la sud limita cu Câmpia Titu trece prin localitățile Sălcioara – Cornățelu – Bîlcuirești.

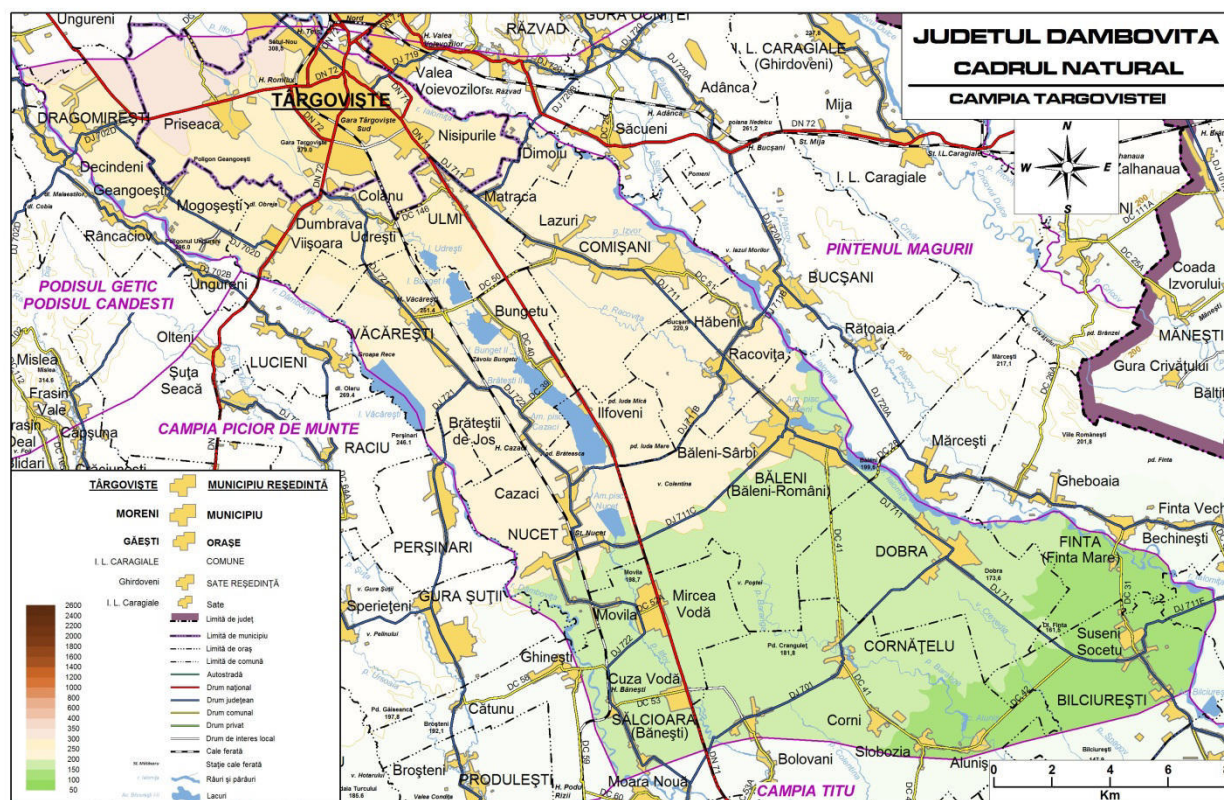

Figura nr. 13 – Câmpia Târgoviștei

Morfologia

Câmpia Târgoviștei prezintă un relief în trepte constituit din terasa înaltă de pe partea stângă a râului Dâmbovița, terasa superioară din interfluviul Dâmbovița – Ialomița, terasele inferioare de pe partea stângă a râului Dâmbovița, respectiv de pe partea dreaptă a râului Ialomița, terasa joasă de pe partea dreaptă a râului Ialomița și luncile acestor râuri.

Terasa înaltă de pe partea stângă a râului Dâmbovița, are o altitudine maximă de 367 m în Pădurea Crețuleasca ce scade treptat până în dealul Prisăcii unde altitudinea este de 333 m.

Terasa superioară din interfluviul Dâmbovița – Ialomița, prezintă cea mai mare cotă în punctul Pădurea Floreasca, 335.06 fiind denivelată cu 15 – 20 m față de terasa înaltă. Ce mai mică altitudine este înregistrată la sud de Ulmi 260 m.

Terasa superioară are o extindere mare în interfluviul Ialomița – Dâmbovița, prezentând un relief ce coboară treptat către SE cu denivelări mari în zonele de trecere dintre nivelele de terasă sau luncă.

Terasele inferioare ale râurilor se unesc la sud de localitatea Ulmi, iar denivelările dintre nivelele de terasă prezintă pante domoale de cca 5 %.

Lunca râului Dâmbovița prezintă o extindere mare pe partea stângă și are aspectul unei terase suspendate, deoarece râul curge pe roca de bază.

Râul Ialomița prezintă un sector de luncă mai mic, dar puternic modificat antropic prin depozitarea umpluturilor. Rezultatul acestui fenomen este îngustarea albie minore lucru ce a condus la eroziuni ale malurilor în perioadele cu precipitații abundente.

- Câmpia Ploiești

Suprafața

Ocupă o suprafață de doar 44 km² din teritoriul județului.

Limite

Este reprezentată printr-o mică suprafață pe teritoriul comunei Dărmănești, limitată la vest de către pâraul Provița iar la sud de râul Cricovul Dulce.

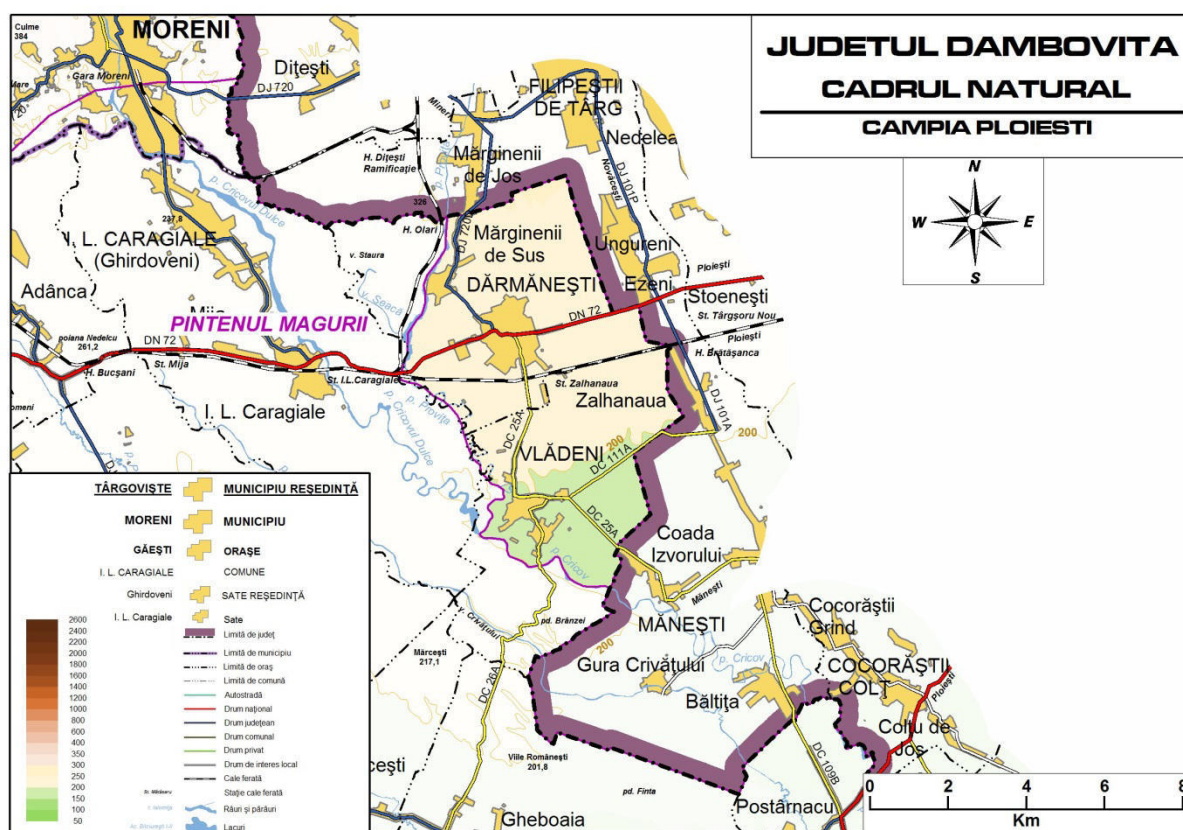

Figura nr. 14 – Câmpia Ploiești

Morfologia

Are un aspect general plan, ușor vălurit cu o înclinare generală de la nord vest către sud est.

În cadrul județului această câmpie este reprezentată prin terasa superioară a râului Prahova. Acest nivel corespunde cu nivelul de terasă de pe partea dreaptă a râului Prahova dezvoltat în zona orașului Câmpina.

Cotele începând cu 240 m scad treptat scad treptat până la 170 m la limita de sud cu Pintenului Măgurii.

- Câmpia Titu

Suprafața

Suprafața câmpiei este de aproximativ 712 km².

Limite

Limita nordică cu Câmpia Târgovistei, pornind de al vest catre est, urmarește aliniamentul localităților: Mătasaru, sud de Cuza Voda, sud de Finta.

Limita nord-estică este marcată de linia ce unește localitățile Finta și Biliurești, având direcția generală nord-sud.

Limita estică este marcată de trecerea spre Câmpiei Vlasiei cu care Câmpia Titu se află în strânsă legatură marcată de prezența unei cuverturi de loess și unui clastocarst sufozional (P. Coteț, 1976). Trecerea se realizează pe aliniamentul localităților: Niculești – Crevedia.

Limita sudică se realizează pe direcția sud-vest spre nord-est și corespunde cu limita județului.

Limita vestică. Valea Argeșului reprezintă o limită de referință și datorită faptului ca s-a demonstrat a fi și o limită litologică între depozitele holocen superioare din Câmpia Titu și cele holocen inferioare din Câmpia Gavanu-Burdea.

Limita nord-vestică se realizează între localitățile Mătasaru și est de Stavropolia. Limita nu este subliniată prin denivelari și se trasează în zona unde terasele dispar pe suprafața câmpiei. Direcția de desfășurare este nord-est către sud-vest.

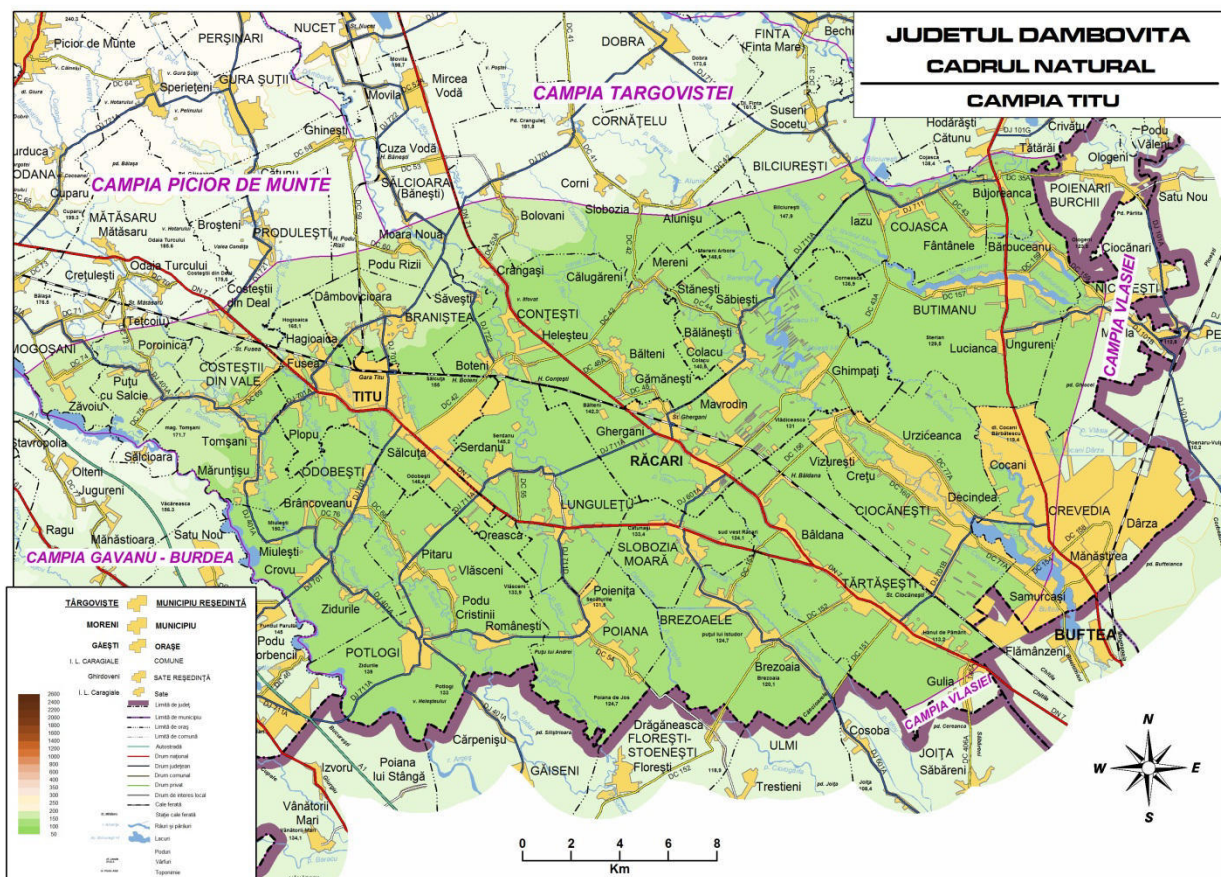

Figura nr. 15 – Câmpia Titu

Morfologia

Relieful Câmpiei Titu are aspect plan altitudinile scăzând dinspre NV, de la 170 -190m, spre SE unde ajunge la 50 m. Relieful este reprezentat îndeosebi prin terase aluviale, lunci largi, interfluvii extinse ce au zeci

de kilometri lungime. Orientare este nord-sud cu lățimi ce variază între 3-5 km și 8-10 km. Câmpia mai cuprinde o serie de alții minore dar și forme mai mici care au apărut în urma eroziunii, acumulării, sufoziunii și tasării, reprezentate prin bancuri, ostroave, renii, eroziuni ale malurilor, surpări și prăbușiri de maluri, despletiri și modificări ale cursurilor afluenților.

În ansamblu, relieful are aspectul unei câmpii joase de subsidența și frecvente procese de colmatare. Fenomenul de subsidența activă poate fi ușor de surprins pe teren mai ales în zona convergenței hidrografice Titu-Potlogi.

- Câmpia Vlășiei subunitatea Campia Snagovului

Suprafața

Se extinde pe o suprafață de 53 km² în cadrul județului Dâmbovița.

Limite

Limita de est cu Câmpia Titu este reprezentată de o linie de separare geologică – morfologică, o treaptă de 1 – 2 m între cele două unități pe aliniamentul localităților Niculești – Crevedia.

Limitele în celelalte puncte cardinale sunt reprezentate de limita județului.

Morfologia

Câmpia Snagovului prezintă un pronunțat caracter piemontan, fiind situată în prelungirea Câmpiei Târgoviștei (constituită din sedimente de natură aluvio-proluviale de tip bolovanis sinisipuri, acoperite la suprafață cu un material argilos) fapt pentru care a și fost denumită câmpie piemontană terminală.

Unitatea prezintă un aspect tabular, înclinare nord vest - sud est și pantă medie de 0.2% . Aspectul general plan al câmpiei este fragmentat de cursurile de apă din zonă - râul Colentina și pârâul Crevedia.

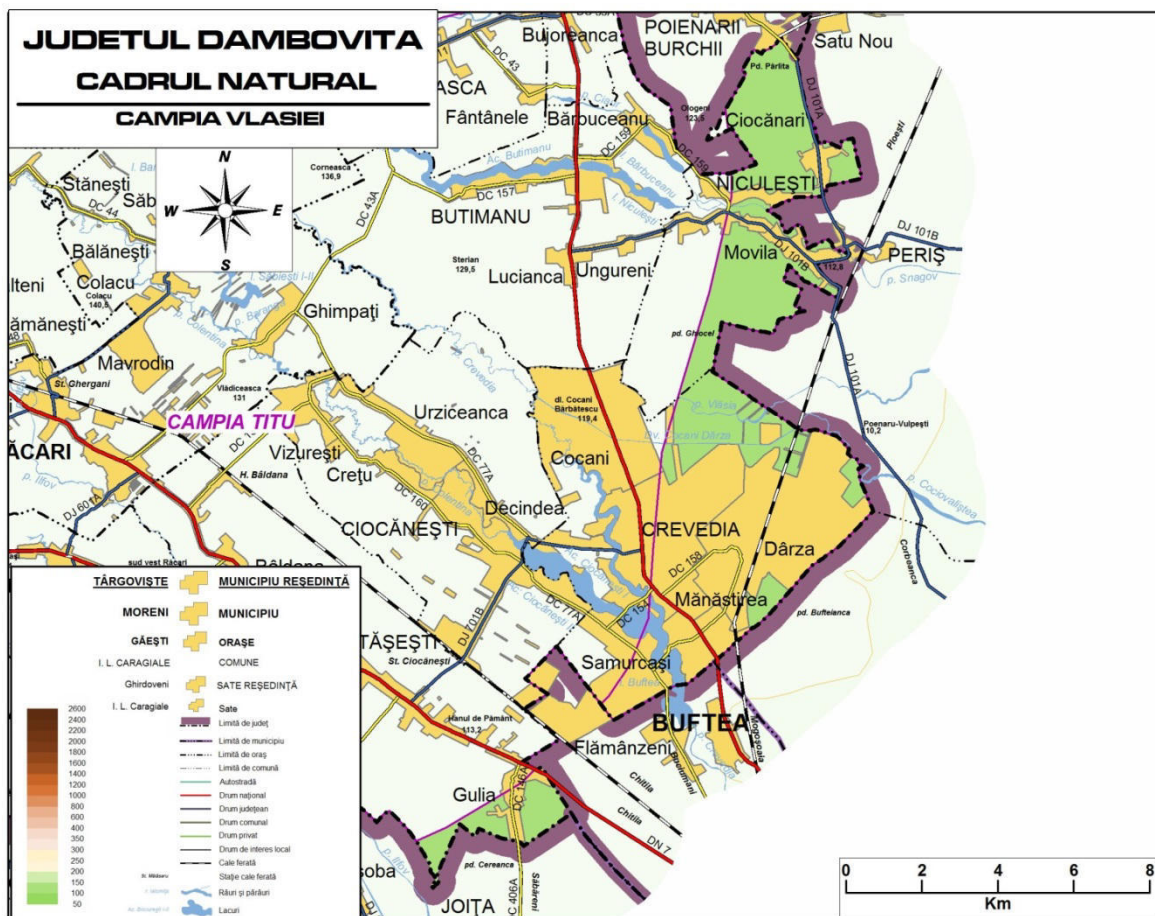

Figura nr. 16 – Câmpia Vlășiei

2.1.3.5. GEOLOGIA ȘI TECTONICA

Pe teritoriul județului Dâmbovița regăsim 4 unități structurale majore separate pe baze tectogenetice, petrografice, litologice, etc. Acestea sunt denumite astfel:

1. zona cristalino – mezozoică;
2. zona flișului intern și zona neogenă;
3. avanfosa;
4. platforma moesică.

Zona cristalino mezozoică

Ocupă suprafața munților Leaota și partea de vest a munților Bucegi și este reprezentată prin Dacidele mediane ale Pânzei Getice și cuvertura posttectonică a dacidelor mediane.

Dacidele mediane sunt reprezentate prin **Pânza getică** constituită în zonă prin seria epimetamorfică de Leaota, cu complexul inferior Proterozoic superior denumit complexul de Lerești – Tâmaș.

Complexul de Lerești – Tâmaș cuprinde în bază formațiuni de metatufite bazice metamorfozate în subfaciesul cu albit, epidot și almandin, rezultând amfibolite cu plagioclaz albitic și hornblendă, local cu granați peste care urmează șisturi muscovite – cloritice cu albit, șisturi clorito – albitice cu sericit și epidot și șisturi cuarțitice cu clorit și sericit. Subordonat sunt semnalate șisturi amfibolice și albitice cu clorit, cuarțite cu clorit și gnaise lenticulare cu feldspat potasic alb sau roz.

Cuvertura posttectonică deformată a dacidelor mediane ocupă o suprafață mare în cadrul munților Bucegi și este reprezentată prin depozite de varsta jurasic și cretacic (albian și senonian):

- **Jurasic mediu (J_2)** are grosimi de 10 – 20 m și cuprinde o succesiune condensată constituită din următorii termeni:

- **Bajocian inferior** reprezentat prin gresii și microconglomerate cuarțitice alb – gălbui;
- **Bajocian**, constituit din calcare grezoase și marnoase cu brahiopode;
- **Bajocian superior** cu calcarenite cafenii;
- **Bathonian** este constituit din calcare nisipoase și marnoase;
- **Callovian mediu și superior**, reprezentat prin marne și calcare noduloase cenușiu verzui, local radiolarite negricioase și verzui sau roșii la partea superioară a intervalului.

- **Jurasicul superior** are o grosime de cca. 300 m și este reprezentat prin calcare albe masive, uneori stratificate la partea inferioară a succesiunii. Baza acestor calcare pe alocuri cu structură subnoduloasă și culoare roșcată prezintă frecvent noduli silicioși conținând local cefalopode, în special belemniti.

- **Cretacicul inferior**. Depozitele cretacicului inferior au o dispoziție discordantă în raport cu depozitele jurasicului. Ele au o largă dezvoltare în zona munților Bucegi și ocupă în general versantul estic al văii lalomița, local crestele calcaroase ale jurasicului și marginea externă a masivului cristalin al Leaotei, până în valea Dâmboviței.

Aceste depozite prezintă schimbări de facies pe orizontală și verticală și apar fie cu aspect masiv, mai ales spre partea inferioară, fie stratificate cu caractere tipice de fliș.

Rocile grezoase și argilo grezoase substituie aproape complet conglomeratele polimictice în extremitatea meridională a masivului, iar în zonă sunt asociate cu breccii calcaroase (breccii de Orlea) și breccii – conglomerate cu elemente de șisturi cloritoase.

Tipul obișnuit al acestor depozite este un conglomerat polimictic cu galeți de șisturi cristaline și de calcare, în proporție aproape egală și cu matrice grezoasă. Elementele remaniate au dimensiuni foarte variate (de la câțiva centimetri până la câțiva metri, iar gradul de rulare este diferit.

Cu conglomeratele de Bucegi se găsesc asociate gresii molasoide în bancuri groase (Gresia de Babele), și depozite grezo – argiloase moi, șistuoase (Gresia de Scropoasa – Lăptici) formând împreună megaritmuri ca în depozitele tipice de molasă.

Succesiunea depozitelor de varsta **albian** pornind din baza, se prezintă astfel:

- conglomeratele de Bucegi medii;
- gresii în bancuri;

- depozite argilo – grezoase;
- conglomerate de Bucegi superioare;
- conglomerate grezoase;
- Gresia de Scropoasa – Lăptici;
- Gresia de Babele.

• *Ceretic superior*. Este reprezentat doar prin etajul *Senonian – Maestrichtian superior* și apare pe o suprafață restrânsă amonte de Sanatoriul Moroeni. Prezintă o variație de facies marcată prin dezvoltarea locală a unor pachete de gresii micacee în bancuri groase și conglomerate polimictice.

Din punct de vedere **tectonic**, trăsătura esențială a munților Bucegi este dată de faptul că masa conglomeratelor este dispusă într-un sinclinal suspendat, cu înclinarea spre sud.

Zona sinclinală Bucegi – Piatra Mare, se dispune în partea internă pe calcarele jurasic ale anticlinoriului Leaota – Postăvaru și în partea externă pe flișul eocretacic al Pânzei de Ceahlău, mascând astfel contactul tectonic între zona cristalină - mezozoică și zona flișului. Acest contact este generat printr-un accident tectonic profund, manifestat în cursul fazei austro – alpine (către sfârșitul Hauterivianului) și care a fost reactivat în cursul Apțianului.

Zona sinclinală prezintă cute de al doilea ordin – anticlinalele Pripor Gâlma și Rotunda.

Dacidele mediane reprezentate prin pânza getică, prezintă o structură specifică cutată și intens tectonizată.

Zona flișului intern și zona neogenă

Ocupă suprafața reprezentată de Subcarpați și prezintă o complexitate majoră, prin succesiunea variată a depozitelor, antrenate în tectonică complexă a pânzelor de șariaj peste care se dispun cuverturi post-tectonice.

De la nord la sud sunt identificate dacidele externe cu Pânza de Ceahlău, cuvertura post-tectonică a unitatilor cu tectogeneză cretacic superior, moldavidele cu pânza flișului curbicortical, pânza de Macla, pânza argilelor rubanate, pânza de Tarcău și pânza subcarpatică.

Dacidele externe ocupă zona Subcarpaților Prahovei – zona internă în arealul localităților Bărbulețu – Râu Alb. Depozitele sunt antrenate într-o tectonică complexă a pânzelor de șariaj reprezentate prin pânza de Ceahlău, cu:

- **Digitatia Bratocea cu termenii:**
 - facies de fliș grezo – calcaros cu Strate de Sinaia medii și superioare neocomian (ne) și;
 - facies de fliș de vârstă Barremian – Apțian (br – ap) reprezentată prin fliș marnos cu brezii și calcarenite, fliș marnos (Strate de Vâful Rădăcinii) și fliș grezos – șistuos (Fliș marno grezos cenușiu);
 - Albian, reprezentat prin conglomeratele și gresiile masive ce afloră în dealul Giurcului;
- **Digitatia Comarnic** reprezentată prin Barremian - Apțian și Vraconian superior – Turonian.

Barremian - Apțianul este constituit din:

- Fliș marnos cu brezii și calcarenite – Strate de Comarnic
- Fliș marnos cu siderite (Strate de Podu Vârtos).

Vraconian superior – Turonian este alcătuit din siltite, marne cenușii - vișinii, albe și negre (Seria de Dumbrăvioara).

Cuvertura posttectonica a unităților cu tectogeneza Cretacic superior ocupă o mare parte din teritoriul localității Bezdead, în partea de nord vest a acestuia pe valea Zlacului, în cadrul sinclinalului Talea – Zlacu unde apar marne de Gura Beliei. Acesta sunt constituite din marne roșii albe și verzui de vârstă maestrichtian – paleocen(ma+Pg₁^{ob}) și Paleocen Eocen în faciesul de Șotriile;

Cuvertura post – tectonică a unităților de tectogeneză Cretacic superior sunt reprezentate prin senonian – turonian (Marne de Gura Beliei) și paleocen – eocen.

Faciesul de Șotriile este constituit din:

- orizontul cu pelite violacee (Pg₁) de vârstă paleocen inferior;

- orizontul inferior de fliș (y) - ypresian;
- orizontul marnelor calcaroase de Crevedia (It^{cv}) - lutețian;
- orizontul superior de fliș (It-pr) - lutețian- priabonian;
- orizontul marnelor calcaroase de Buciumeni (pr^b) - priabonian.

Cuvertura posttectonica a unităților cu tectogeneza Miocen inferior formează sinclinalului Breaza

- Bezdead – Buciumeni – Râu Alb (sinclinal compozit al Slanicului) fiind constituită din:

- Gresii masive și marne roșii de vârsta campanian (cp^{gm});
- Marne de Gura Beliei - constituite din marne roșii albe și verzui de vârsta maestrichtian-paleocen
- (ma+Pg₁^{gb});
- Facies de Sotriile cu aceiași termeni descriși mai sus;
- Faciesul de Valea Caselor care conține:
 - a. Orizontul inferior al menilitelor (Pg₃^{mi})- paleogen superior;
 - b. Orizontul sistuos (Pg₃st);
 - c. Molasa de Doftana cu gipsuri, conglomerate, gresii și intercalatii de argile de vârsta miocen inferior și mediu.

Moldavidele cuprind zone externe cutate în cursul Neogenului cu pânze de cuvertură, constituite numai din formațiuni sedimentare în cea mai mare parte de tip fliș și subordonat de tip molasic. Acestea sunt dezlipite de pe subasamentul lor primar și șariate spre exterior, peste platformele din fața Carpaților.

În județul Dâmbovița zona internă a avanfosei se suprapune în mare parte unităților moldavice, pe care le acoperă în întregime spre vest.

Pânzele ce alcătuiesc unitatea moldavidelor ocupă teritoriul satelor est Pietrari, Vulcana de Sus, partea de sud și sud est a orașului Fieni, Măgura și Urseiu. Acestea sunt:

- Pânza flișului curbicortical;
- Pânza de Macla;
- Pânza argilelor rubanate;
- Pânza de Tarcău;
- Pânza subcarpatică.

Pânza flisului curbicortical este sariata peste pânza de Macla, apare ca o bandă cu grosimea maximă de cca. 700 m. Are o particularitate deosebită în acest sector prin dezvoltarea în intervalul vraconian- turovian (vr-tu^{tn}) a unui flis grezos marnos cu breicii sedimentare cu elemente de marne și breicii calcaroase, local gresii masive - Seria de Fieni.

Partea superioară a turonianului (tu₂^{bc}) este reprezentată printr-un orizont gros de cca. 30 – 400 m, de marne cenușii cu concreții calcaroase (Marne de Boncu).

Pânza de Macla aflorează între pânza flisului curbicortical și pânza argilelor rubanate cu o lățime de cca. 800 m pe versantul stâng. Este reprezentată în zonă prin formațiuni de flis sistuos cenușiu închis (vr-tu^{mc}).

Pânza argilelor rubanate este reprezentată prin albian cu Fliș grezos și sistuos cenușiu și Albian – Paleocen cu argile roșii, cenușii, verzi, gresii și breicii cu elemente de granodiorite, gresii masive cu lutite verzi.

Pânza de Tarcau apare în extremitatea sudică a teritoriului administrativ al comunei Bezdead și este reprezentată prin:

- depozite oligocene constituite din:
 - Flis sistuos cu marno calcare sistuoase - Strate de Pucioasa (Pg₃^p);
 - Flis grezos - Gresia de Fusaru (Pg₃^f).
- depozite oligocen- miocene alcătuite din:
 - Flis sistuos cu un nivel de tufuri și bentonite - Strate de Vinetisu (om^v);
 - Breicii sedimentare cu lame de roci cretacice și paleogene (olistostroma);
 - Facies de Slon (om^{sl});

- Sisturi disodilice cafenii cu tufuri și bentonite, gresii micacee- gresia de Tunari în baza și orizontul superior al sisturilor disodilice (m_1^{ds}).

Pânza subcarpatică reprezintă ultima unitate a Moldavidelor.

Elementul caracteristic al acestei unități îl constituie depozitele miocen inferioare dezvoltate în litofacies molasic și/sau de schiler.

Miocenul inferior și mediu ce află pe teritoriul localităților Lăculețe, Glodeni și Ocnîța este reprezentat prin formațiunea inferioară cu sare și formațiuni molasice grezose. La partea terminală a Miocenului inferior se instalează un facies predominant aleuritic cu intercalații de nisipuri cu grosimi variabile.

În secvența de schiler se intercalează pachete de evaporite, din care cel superior este asociat cu tufuri.

Între *Pânza de Tarcău* și cea *subcarpatică* se interpune o mare zonă sinclinală ce traversează județul pe direcția vest – est, de la Sturzeni (comuna Cârdești) – Izvoarele – Brănești – Malurile (Pucioasa) cu depozite miocen – pliocene.

Meoțianul superior (me_2) este constituit din nisipuri, gresii și argile nisipoase.

Ponțianul este reprezentat prin:

- *Ponțianul inferior și mediu* (novorossianul) apare în continuitate de sedimentare peste meoțian și este reprezentat în nordul comunei printr-un facies grezos – calcaros constituit din gresii calcaroase, (calcare de tip Odessa) gresii, nisipuri, iar spre sud - facies marnos reprezentat prin argile și marne cenușii;
- *Ponțianul superior* (bosporian) este constituit dintr-o alternanță de marne nisipoase, nisipuri grosiere, pietrișuri.

Dacianul apare pe o suprafață mare în sinclinalul Izvoarele – Brănești Malurile – Valea Lungă și este reprezentat prin:

- dacianul inferior (gețianul) și
- dacianul superior (parscovianul).

Dacianul inferior (gețianul) este bine dezvoltat iar prin caracterile sale litologice și în special paleontologice poate fi considerat ca un important reper de corelare stratigrafică cu valoare regională.

Prezența pachydacnelor în tot cuprinsul său stratigrafic a condus în a denumi depozitele acestui etaj ca „Stratele cu pachydacna”.

Partea inferioară a *gețianului* este constituită predominant din argile și marne cenușii, cenușii verzui, nisipoase, compacte sau friabile până la foioase cu intercalații de nisipuri gălbui, cenușii micaferă, rubanate. Face excepție numai partea sa terminală constituită de regulă din nisipuri gălbui, cenușii compacte sau friabile cu intercalații subțiri de gresii cu fețe curbicorticeale puternic cimentate cu aspect concreționar sau chiar concrețiuni grezoase izolate. Grosimea acestui pachet este de 10-15 m.

Treptat intercalațiile nisipoase cresc în importanță, astfel că la partea superioară a dacianului inferior apar predominant nisipuri gălbui cenușii albicioase, cu intercalații de argile și marne cenușii gălbui sau cenușii albastrui nisipoase. Cu aceste caractere se întâlnește dacianul superior în bazinul văii Dâmbovița. Grosimea lui este cuprinsă între 80 și 150 m, cu o ușoară tendință de îngroșare către est.

Dacianul superior (parscovianul) reprezintă o entitate stratigrafică bine conturată situată în continuitate de sedimentare peste Stratele cu Pachydacna și sub romanianul cu *Viviparus bifarcinatus bifarcinatus* (Bielz).

Este reprezentat printr-un pachet de nisipuri cenușii gălbui, slab cimentate sau friabile, cu lentile de pietrișuri mărunte cuarțoase sau intercalații subțiri până la 6 -7 cm de argile nisipoase cenușii negricioase la anumite nivele. În continuare se întâlnesc alternanțe de argile și marne compacte, cenușii sau cenușii verzui și nisipuri gălbui micaferă slab cimentate.

Partea superioară a dacianului superior este predominant nisipoasă și este caracterizată prin frecvențe intercalații de pietrișuri mărunte, friabile și argile cenușii cu aspect solzos, compacte, peste care urmează stratele cu *Viviparus bifarcinatus*.

Către partea superioară a dacianului este posibilă apariția de strate cu cărbuni.

Romanianului îi sunt atribuite depozitele în care se întâlnesc Viviparide bifarcinate la partea inferioară până la „Pietrișurile de Cândești” la partea superioară.

Romanianul ocupă o suprafață mică în cadrul comunei Pietrari în zona axială a sinclinalului Gemenea – Strâmba, și zona axială a sinclinalului Muretului cu afundare către vest.

Pe baza caracterelor litologice și paleontologice, în cadrul romanianului se pot separa două orizonturi:

- un orizont inferior cu bifarcinate, marnos argilos nisipos considerat romanian inferior;
- un orizont nisipos cu intercalații frecvente de pietrișuri atribuite romanianului superior.

A fost atribuit *romanianului inferior* pachetul predominant marnos argilos, cu intercalații cărbunoase în care viviparele bifarcinate formează adevărate lumachele. Litologic este constituit din argile cenușii până la negricioase, compacte sau cu stratificație neclară, cu intercalații de nisipuri cenușii, friabile, micaferoase. În baza sa, se întâlnește un pachet negricios cărbunos cu o grosime de 1-3 m, care uneori conține lentile de cărbune cu grosimi de 0,20 - 0,50 m.

Încă din baza complexului cărbunos se întâlnesc numeroase specii de Viviparus bifarcinatus (Bielz) care dau caracteristica paleontologică a acestei separații stratigrafice, asociate cu diverse forme de Hyriopsis sp., Unio sp., Dreissena sp. Helix sp.

Romanianului superior îi sunt atribuite depozitele întâlnite peste stratele cu bifarcinate (romanian inferior) și subiacent pietrișurilor de Cândești (pleistocen inferior).

În constituția sa se întâlnesc argile cenușii verzui sau verzui albastrui, compacte sau sfărâncioase, marne gălbui cu pete verzui roșcate, nisipuri gălbui albastrui micaferoase, uneori cu pietriș mărunț cuarțos diseminat. Cu totul subordonat apar și intercalații în general lentiliforme de gresii gălbui cenușii, dure, micaferoase, cu fețe cu aspect concreționar.

Către partea superioară a romanianului își fac apariția intercalații ce ating 3 – 5 m grosime de pietrișuri cuarțose în general mărunte până la 2 – 3 cm, slab cimentate, cu un liant nisipos argilos, cenușiu, ușor roșcat. Grosimea romanianului superior este de cca. 400 m.

Cuaternarul apare în zonele depresionare create de eroziunea văilor principale ce fragmentează subcarpații și este reprezentat prin nivelele de terasă depuse în timpul Pleistocenului superior și Holocenului.

Din punct de vedere **tectonic**, zona flișului intern prezintă următoarele caracteristici:

- dacidele externe formează anticlinoriul Zamura, care în sectorul de afundare spre vest se divide în patru mari anticlinale și anume anticlinalele: Ialomicioara – Pucheni, Valea Albilor – Moroeni, Posada și Pietroșița – Râul Alb.

Între anticlinalul Posada și anticlinalul Pietroșița – Râul Alb se interpune sinclinalul major Talea – Zlacu.

La vest în sectorul cuprins între valea Ialomicioara Mică și valea Dâmboviței, anticlinalul Ialomicioara – Pucheni separă sinclinalul Meișoarele la nord de sinclinalul Râul Alb la sud.

Vârsta șariajului pânzei de Ceahlău este intrasenoniană (Iaramică timpurie).

Ulterior în șariajului pânzei de Ceahlău s-au produs fenomene de retroîncălecere ce au afectat unele elemente din cuprinsul acesteia. Deformările post-tectogenetice sunt materializate prin fracturi și cutări.

Sinclinalul Râul Alb – Runcu – Fieni – Buciumeni – Bezdead se interpune între dacidele externe și moldavide.

La Râul Alb sinclinalul prezintă flancul nordic răsturnat.

Structura sinclinală este afectată de numeroase falii longitudinale și transversale.

Moldavidele cu pânza de Teleajen, pânza de Macla și pânza flișului curbicortical formează o structură complexă cu o tectonică plicativă complexă: pânza de Teleajen este șariată peste pânza de Macla care prezintă o structură în solzi mai complexă.

Pânza de Tarcău ocupă o suprafață mare cu depozite ce formează cute largi sinclinalul Provița – Urseiu, anticlinalele Moțăeni și Diaconești – Vulcana Băi.

Aceste formațiuni se afundă spre vest în bazinul râului Dâmbovița, sub depozite neogene.

Sinclinalul dintre pânza de Tarcău și pânza subcarpatică, prezintă o structură largă afectată de falii minore ce traversează județul în partea sa mediană.

Pânza subcarpatică prezintă o cută anticlinală faliată axial datorită diapirismului din zonă, cu numeroase falii transversale.

Avanfosa

Limita între zona flișului și avanfosă este situată de-a lungul unui accident major ce se identifică la est de râul Ialomița din dreptul satului Lăculețe apoi la nord de Glodeni și apoi cu decroșări prin falii în releu prin Ocnița – Colibași – Iedera.

Limita sudică a avanfosei o constituie falia pericarpatică situată pe un aliniament ce trece prin localitățile Morteni – Mătășaru – Ghinești – Finta Mare.

Flancul intern al avanfosei cuprinde zona cutelor diapire cu depozite pliocene implicate într-o structură cu anticlinale relativ înguste separate prin sinclinale largi. Anticlinalele au sămburele constituit din masive de sare și sunt dispuse în releu.

La vest de valea Dâmboviței au mare dezvoltare depozitele de molasă ce formează o parte a Piemontului de Căndești (argile, nisipuri, pietrișuri de vârsta pliocen cuaternare).

Flancul extern al avanfosei se caracterizează în adâncime prin structura tabulară a depozitelor neogene.

Formațiunile ce apar în această zonă la suprafață încep cu pontianul până la Holocen superior. Depozitele miopliocene au fost descrise mai sus.

Cuaternarul cu dezvoltare mare în zona Piemontului Getic subdiviziunea Piemontul de Căndești și Pintenul Măgurii începe cu Pleistocenul inferior – Villafranchian cu Formațiunea de Căndești.

Formațiunea de Căndești s-a acumulat într-un sistem de conuri aluviale, alcătuite din pietrișuri, bolovănișuri și nisipuri, cu intercalații de argile. Segmentele proximale ale conurilor aluviale îngemănate bordează, în general, rama nordică a Bazinului Dacic, pe când segmentele mediane și distale s-au instalat în largul câmpiei de inundație (câmpie aluvială) progradational – agradațională, ce acoperea aproximativ partea centrală a bazinului.

Constituția predominant ruditică se modifică gradat, din zona colinară spre câmpie, într-una predominant arenitică sau lutitică.

Din punct de vedere *tectonic*, depozitele Pliocene sunt implicate într-o structură cu anticlinale relative înguste separate prin sinclinale largi.

O structură majoră sinclinală este cea de pe Valea Rudei (Iedera) cu depozite Romanian – Pleistocen inferior (sinclinalul Satu Banului – Ruda – Valea Dulce).

Anticlinalele au sămburele constituit din masive de sare și sunt dispuse în releu.

În anticlinalele interne sămburele de sare străpunge depozitele pliocene din acoperiș, pe alocuri până la suprafață sau aproape de suprafață (anticlinale diapire); în anticlinalele externe acoperite cu depozite cuaternare, sămburele de sare rămâne în adâncime (anticlinale cripto – diapire).

În județul Dâmbovița principalul anticlinal diapir apare la Moreni, apoi cu mici decalări în releu la Ochiuri, Gorgota și Aninoasa. Pe ultima porțiune de anticlinal este dublat sub formă de „S” de anticlinalul Gura Ocniței – Răzvad.

În prelungirea spre vest se situează anticlinalul Dragomirești – Ludești.

Spre sud în cadrul Pintenului Măgurii este identificată structura brahianticlină Bucșani, faliat în partea axială.

În cadrul Câmpiei Picior de Munte, sunt identificate anticlinalele Brătești și Șuța Seacă.

Platforma moesică

Platforma moesică ocupă o suprafață restrânsă în partea de SE a județului, iar fundamentul acesteia este acoperit cu o serie de depozite sedimentare ce se încheie către suprafața cu depozite cuaternare (argile, pietrișuri și nisipuri).

Pleistocenul inferior întâlnit în partea de sud a județului, prin corespondentul Formațiunii de Căndești, în adâncime fiind Formațiunea de Frătești.

Formațiunea de Frătești are în alcătuire trei secvențe genetice de tip acumulare aluvială, alcătuite preponderent din nisip grosier sau nisip fin-mediu, înlocuit, la partea inferioară, prin pietrișuri și bolovăniș. Secvențele grosiere sunt separate prin intercalații argiloase. Spre partea centrală a Bazinului Dacic, procesele de subsidență au determinat afundarea acestei formațiuni sub depozite mai recente.

Pleistocenul mediu identificat pe teritoriul județului prin foraje este constituit din Formațiunea de Coconi în bază și Nisipurile de Mostiștea la partea superioară.

Formațiunea de Coconi este constituită din nisipuri fine (nisipuri siltice sau nisipuri argiloase), argile nisipoase, argile siltice, argile carbonatice sau argile negre (cu multă substanță organică). Sporadic, în interiorul formațiunii se întânesc secvențe cu pietrișuri și nisipuri.

Nisipurile fine au paiețe de muscovit și detritus de fragmente vegetale.

Argilele siltice, ca și argilele carbonatice, conțin, pe alocuri, concrețiuni feruginoase.

Nisipurile de Mostiștea, s-au depus în continuitate peste Formațiunea de Coconi, însă pe un areal redus, în partea centrală a Platformei Moesice. Ele marchează încetarea subsidenței, ce a condus la depunerea sedimentelor argilo-marnoase. Aceste nisipuri au pînă la 30 m grosime, fiind reprezentate prin silturi, nisipuri fine, rar grosiere, cu intercalații de pietrișuri.

Pietrișurile de Colentina apar în limita de dezvoltare a teraselor Colentinei și Dâmboviței, cu o grosime de 5-15 m. În ele s-au identificat resturi de *Mammuthus primigenius*, *Equus germanicus*, *Coelodonta antiquitatis*, *Cervus elaphus* etc., care denotă partea mediană a Pleistocenului superior.

2.1.4. CLIMA

2.1.4.1. Regim climatic, specificati, influențe

Din punct de vedere climatic, teritoriul județului Dâmbovița este supus unui climat temperat continental, însă cu mari diferențe între zona montană și cea de câmpie (valori termice extreme +40,4°C la Găești în 1946 și -33,8°C, pe vârful Omu în 1929). Datorită poziției geografice și succesiunii treptelor de relief, teritoriul Județului Dâmbovița se află sub influența a trei mase de aer de tipuri diferite și anume:

- aer continental din nord și sud;
- aer mediteraneean din sud-vest;
- iar la altitudine aer oceanic.

Sectorul montan se caracterizează prin ierni foarte reci, marcate de viscole puternice frecvente și veri răcoroase cu precipitații abundente.

Valoarea precipitațiilor ajunge pînă la 1400 mm/an – pe culmile montane înalte.

Viteza vînturilor este cuprinsă între 4,5 și 8,0 m/s.

Temperatura medie anuală se situează în jurul valorii de -2°C.

Sectorul subcarpatic și piemontan se caracterizează printr-un regim climatic intermediar între sectorul montan și cel de câmpie, iernile nu foarte reci, bogate în precipitații, și veri calde cu precipitații moderate.

Valoarea precipitațiilor se situează în jurul valorii de 1000 mm anual, iar temperatura medie anuală este de + 8, + 9°C (Pucioasa).

Vînturile predominante bat cu o frecvență de 15% (nord – est) și 14% (sud – vest) în zona de contact a Subcarpaților cu Câmpia Târgovistei, viteza lor medie fiind de 3,0 m/s.

Sectorul de câmpie – se caracterizează printr-un regim climatic cu veri foarte calde, cu precipitații moderate și ierni nu prea friguroase.

Valoarea termică anuală în acest sector este de 10,5°C (la Corbii Mari) iar cea a precipitațiilor se situează între 500 și 600 mm anual (512 mm Potlogi).

Viteza vînturilor în zona central – sudică a județului este cuprinsă între 1,1 și 3,0 m/s.

2.1.4.2. Regimul termic (valori medii, valori extreme înregistrate – vîrfuri istorice)

Temperatura aerului variază în limite largi din cauza diferențelor mari de altitudine a reliefului.

Mediile anuale depășesc 10° C în zona de câmpie (10,1° C la Titu și Gaesti), coboară până sub 90°C în ținutul Subcarpaților și variază între 6° și 0°C în sectorul montan.

Pe culmile cele mai înalte devin negative, coborând chiar sub -2° C (-2,6° C la vârful Omul).

Mediile lunii celei mai calde, scad treptat de la câmpie (21,7° C la Titu și Găesti) către deal (21° C la Târgoviste) și munte (cca.5° - 6°C) pe culmile montane cele mai înalte).

Mediile lunii celei mai reci, ianuarie, sunt ceva mai coborâte în câmpie (-2,9° C la Titu și -3,2° C la Găesti) comparativ cu zona de dealuri (-2,3° C la Târgoviste), din cauza frecvențelor inversiuni termice care se dezvoltă în partea cea mai joasă a județului.

Începând de la cca.500 m altitudine, mediile lunii ianuarie scad, paralel cu creșterea înălțimii, până la valori sub -10° C. Pe culmile montane cele mai înalte, mediile lunare cele mai mici, se înregistrează în februarie când ating chiar -11° C.

Maximele absolute înregistrate până în prezent au depășit 40° C, în zonele de câmpie și de dealuri (40,4°C la Târgoviste în ziua de 20 august 1946) și 22 - 25°C în sectorul montan.

Minimele absolute au coborât sub -30° C în ținutul de câmpie (-31°C la Gaesti în ziua de 24 ianuarie 1907) sub -28°C în ținutul deluros (-28,3°C la Târgoviste în ziua de 25 ianuarie 1942) și până la -38°C pe culmile montane cele mai înalte.

Numărul mediu anual al zilelor de îngheț depășesc 100 în ținutul de câmpie, 110 în ținutul de dealuri (111,3 la Târgoviste) și 260,0 pe culmile cele mai înalte ale munților.

Temperatura aerului a fost monitorizată în perioada 2011-2013 la cele două stații meteorologice Târgoviște și Titu înregistrându-se următoarele valori:

- Temperatura medie lunara si anuala a aerului (° C)													
Stația meteorologică Târgoviște													
Lunile	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Media anuala
Norma climatologică (1961 - 1990)	-2.1	-0.3	4.0	10.2	15.4	18.8	20.6	19.8	15.9	10.1	4.8	0.3	9.8
2011	-1.4	-1.6	4.2	10.0	15.3	19.6	21.9	21.1	18.9	8.8	2.0	2.1	10.1
2012	-2.1	-5.7	4.4	12.3	16.2	21.8	25.4	22.7	18.0	12.0	6.3	-1.0	10.9
2013	-1.0	1.4	3.6	12.4	17.7	20.1	21.3	22.1	14.5	10.0	7.1	-0.8	10.7
Stația meteorologică Titu													
Norma climatologică (1961 - 1990)	-2.7	-0.6	4.2	10.6	16.2	19.7	21.3	20.3	16.4	10.3	4.5	-0.1	10.0
2011	-2.3	-2.4	4.6	10.8	16.3	20.5	22.5	21.7	19.4	9.2	2.3	2.0	10.4
2012	-2.3	-6.6	4.9	13.5	17.5	22.7	26.2	23.6	18.8	13.0	6.9	-1.4	11.4
2013	-1.4	2.2	4.4	13.1	18.7	20.9	22.5	23.0	15.8	10.8	7.6	-0.7	11.4

Sursa: Administratia Nationala de Meteorologie

În ceea ce privește temperaturile extreme absolute situația la cele 2 stații meteorologice Târgoviște și Titu se prezintă astfel:

Maximele absolute înregistrate până în prezent au depășit 40°C, (41,1°C la Târgoviște în ziua de 7 august 2012 și 41,0°C la Titu în ziua de 7 august 2012.

- Temperatura maxima anuala a aerului (° C)						
Absolută (1901-2012) (data de producere)	2008 (data de producere)	2009 (data de producere)	2010 (data de producere)	2011 (data de producere)	2012 (data de producere)	2013 (data de producere)
Stația meteorologică Târgoviște						
41,1°C (07.VIII.2012)	35,8 (15.VIII)	34,7 (24.VII)	35,8 (13.VIII)	34,6 (09.VII)	41,1 (07.VIII)	36,6 (29.VII)
Stația meteorologică Titu						
41,0°C (07.VIII.2012)	37,0 (16.VIII)	37,1 (25.VII)	37,3 (13.VIII)	35,3 (09.VII)	41,0 (07.VIII)	37,3 (29.VII)

Sursa: Administratia Nationala de Meteorologie

Minimele absolute au coborât sub -28°C la Târgoviște (în ziua de 25 ianuarie 1942 s-a înregistrat -28.3°C), iar la Titu au coborât sub -29°C, înregistrându-se în data de 6 februarie 1954 o temperatură de -29.9°C.

- Temperatura minima anuala a aerului (° C)						
Absolută (1901-2012) (data de producere)	2008 (data de producere)	2009 (data de producere)	2010 (data de producere)	2011 (data de producere)	2012 (data de producere)	2013 (data de producere)
Stația meteorologică Târgoviște						
-28,3°C 25.I.1942	-17,5 (11;12.I)	-16,1 (22.XII)	-23,5 (25.I)	-15,2 (26.I)	-24,8 (09.II)	-15,1 (10.I.)
Stația meteorologică Titu						
-29,9°C 6.II.1954	-14,3 (13.I)	-15,3 (9.I)	-24,9 (26.I)	-18,6 (3.II)	-23,5 (01.II)	-16,5 (09.I.)

Sursa: Administratia Nationala de Meteorologie

2.1.4.3. Umezeala aerului

Ambianța climatică specifică fiecărei zone din județul Dâmbovița este determinată de cantitatea vaporilor de apă din atmosferă. Aceasta la rândul ei depinde de caracterul maselor de aer (umede sau uscate) de frecvența și cantitatea lor, precum și de factorii fizico-geografici.

Gradul de umezeală atmosferică determină în județul Dâmbovița microclimate și fenomene atmosferice specifice:

- climat umed și răcoros pentru zona subcarpatică și montană
- climat uscat pentru câmpia joasă a județului
- precipitații frecvente sub formă de averse în jumătatea de nord a județului
- alterarea superficială a rocilor și accentuarea procesului de solificare
- absorbția radiațiilor solare, mai intense în partea de nord (aerul fiind mai dinamic față de cel uscat)
- filtrarea insolației cu repercursiuni în partea de sud a județului prin încălzirea pământului vara

-incetinirea fenomenului de răcire a pământului pe timp de noapte prin radiație, temperând astfel contrastele termice terestre.

2.1.4.5. Regimul pluviometric – cantitati lunare și anuale (valori medii, valori extreme înregistrate – vârfuri istorice)

Precipitațiile atmosferice cresc substanțial odată cu altitudinea.

Cantitățile **medii anuale** totalizează 512,1 mm la Potlogi, 500,0 mm la Târgoviște și peste 1300 mm pe culmile montane cele mai înalte.

Cantitățile **medii lunare cele mai mari** se înregistrează în iunie și sunt de 80,1 mm la Potlogi, 85,1 mm la Titu, 83,1 mm la Târgoviste și 170,0 mm pe munții cei mai înalți.

Cantitățile **medii lunare cele mai mici** cad în februarie la câmpie (28,2 mm la Potlogi și 30,3 mm la Titu) și deal (22,1 mm pe culmile cele mai înalte).

În sezonul cald o mare parte a precipitațiilor prezintă caractere de averse.

Cantitățile **maxime cazute în 24 de ore** au atins 95,6 mm la Titu (3.VII.1939), 103,8 mm la Potlogi (20.VIII.1949), 135,0 mm la Gaesti (13.VII.1941), 190,0 mm la Bilciuresti (29.VI.1928), 155,6 mm la Târgoviste (1.VII.1924) și peste 110,0 mm pe muntii înalți.

Stratul de zapadă prezintă o discontinuitate accentuată în partea joasă a județului și o mare stabilitate în cea înaltă.

Durata medie anuală a stratului de zapadă este mai mică de 50 zile la câmpie și mai mare de 215 zile pe culmile montane cele mai înalte.

Grosimile medii decadaale ating în ianuarie și februarie la câmpie valori de pâna la 10,0 - 15,0 cm, iar în ianuarie - martie, la munte valori de pâna la 30,0 - 50,0 cm.

Cantitatea de precipitații a fost monitorizată în perioada 2009-2013 la cele două stații meteorologice Târgoviște și Titu înregistrându-se urmatoarele valori:

- Cantitatea medie lunară și anuală de precipitații (l/mp)													
Stația meteorologică Târgoviște													
Lunile	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Media anuala
Norma climatologică (1961 - 1990)	38.5	38.7	36.4	53.5	82.8	94.3	92.9	65.9	42.0	37.4	48.5	43.7	674.6
2009	38.3	31.4	61.5	21.8	76.4	99.8	85.8	127.6	46.2	96.2	39.3	69.3	793.6
2010	68.7	80.7	61.7	48.4	118.6	137.2	131.6	54.0	47.6	64.6	54.8	93.4	961.3
2011	33.8	26.8	21.7	49.0	87.2	130.6	112.8	27.0	9.2	37.2	3.1	35.4	573.8
2012	57.3	89.6	4.8	53.6	166.4	38.6	81.3	34.0	48.8	28.2	35.4	102.8	740.8
2013	50.7	56.1	54.8	58.9	56.0	164.4	80.0	78.6	88.4	100.0	43.1	1.4	832.4
Stația meteorologică Titu													
Norma climatologică (1961 - 1990)	39.6	40.1	39.3	46.0	69.1	69.2	73.3	61.4	43.8	33.2	50.7	42.5	608.2
2009	45.2	43.1	48.8	25.2	69.6	100.2	148.4	43.2	47.2	78.8	28.7	64.7	743.1
2010	62.5	76.1	62.7	45.6	143.0	152.6	49.6	32.6	35.8	80.4	30.4	97.3	868.6
2011	31.7	21.8	8.4	41.6	61.0	60.4	115.4	29.0	6.4	37.6	1.7	32.9	447.9
2012	76.4	58.6	2.6	39.0	160.4	57.0	9.0	40.0	48.4	25.2	20.4	93.2	630.2
2013	62.4	46.6	36.5	41.0	44.6	117.2	38.6	12.6	81.0	85.2	31.8	0.3	597.8

Sursa: Administratia Nationala de Meteorologie

Conform tabelului de mai sus în județul Dâmbovița, la stația meteorologică Târgoviște precipitațiile au crescut comparativ cu norma climatologică, anul cel mai ploios fiind 2010 cu o medie anuală de 961,3 l/m² iar cel mai secetos 2011, cu o medie anuală de 573,8 l/m². La stația meteorologică Titu situația se prezintă astfel: comparativ cu norma climatologică de asemenea precipitațiile au crescut, anul cel mai ploios fiind 2010 cu o medie anuală de 868,6 l/m², iar cel mai secetos 2011 cu o medie anuală de 447,9 l/m.

În anul 2014 pe teritoriul Județului Dâmbovița precipitațiile au fost abundente și astfel s-au produs inundații ce au afectat gospodăriile, terenuri agricole, fântâni, drumuri și alunecări de teren în mai multe localități ale județului.

De asemenea pe fondul temperaturilor ridicate înregistrate pe perioada verii neglijența umană a constituit și cauza a 238 de incendii de vegetație care au afectat 375 ha.

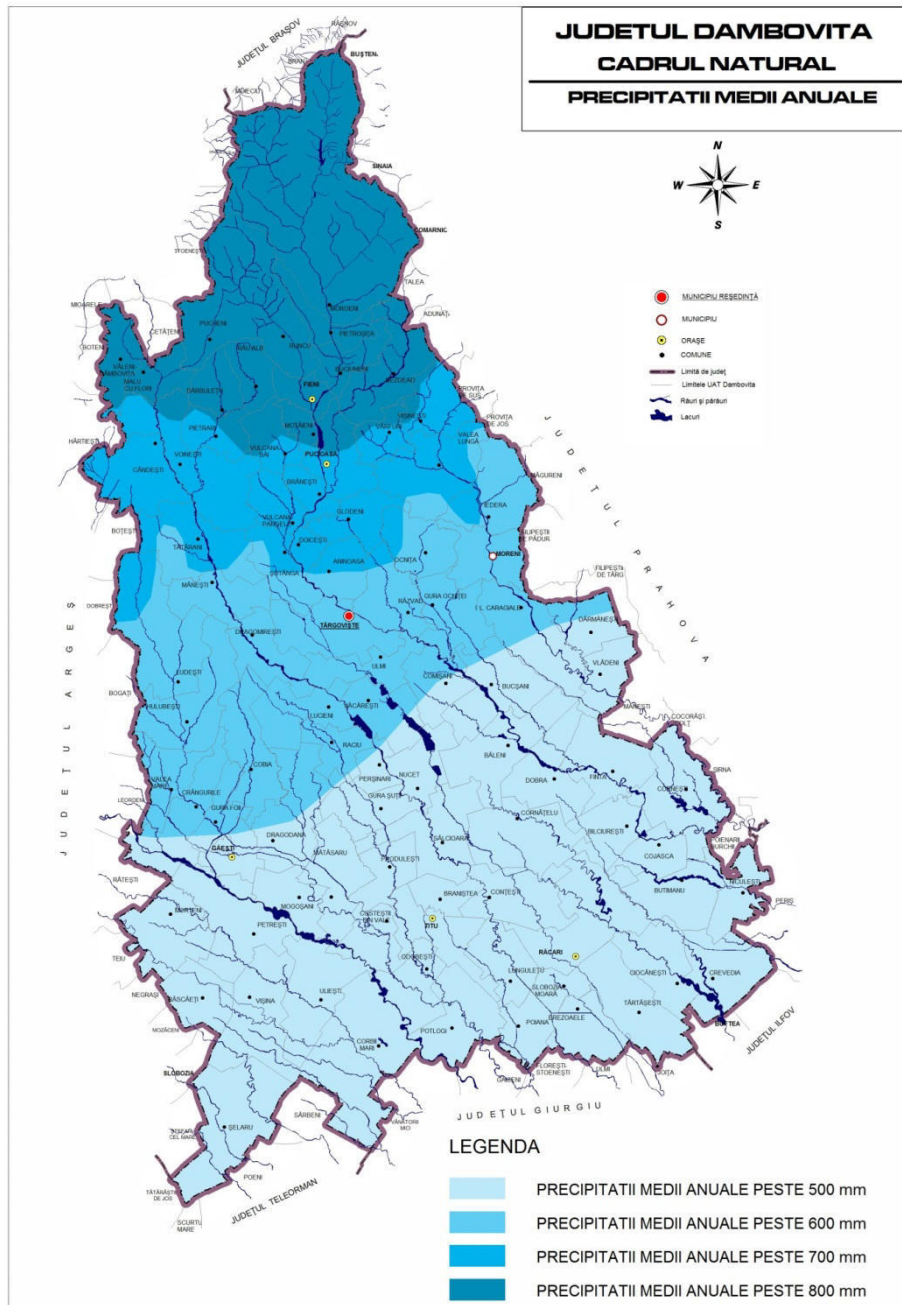

Figura nr. 17 – Precipitații medii anuale

2.1.4.6. Regimul eolian

Dinamica maselor de aer este determinată de așezarea geografică a județului și de treptele de relief care coboară în altitudine de la nord la sud.

Deplasarea maselor de aer este influențată și de culoarele principalelor râuri, respectiv Ialomița și Dâmbovița. Astfel, culoarul Ialomița canalizează masele de aer care coboară de pe platoul Bucegilor pe direcția nord-est, devenind direcție dominantă de deplasare pentru partea de est a județului. Culoarul râului Dâmbovița impune maselor de aer care pornesc de la izvorul acestuia, o direcție dominantă nord-vest, în partea vestică a județului.

Viteza vântului (media anuală) variază în funcție de circulația general atmosferică, de condițiile locale de adăpost sau expoziție în calea vântului.

La cele două stații meteorologice din județ viteza vântului a fost monitorizată în perioada 2008-2009 valorile regasindu-se în următorul tabel:

- Viteza medie anuală a vântului (m/s) la stațiile meteorologice din județul Dâmbovița, din perioada 2008 – 2013						
Statia meteo	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Targoviște	2.5	2.5	2.4	2.3	2.3	2.4
Titu	2.2	2.2	2.2	2	2	2.2

Sursa: Administratia Nationala de Meteorologie

Conform tabelului valorile inregistrate sunt destul de mici oscilând între 2 și 2,5 m/s.

Datele privind viteza medie anuală a vântului (m/s) la stațiile meteorologice pe direcții din județul Dâmbovița sunt prezentate în următorul tabel:

- Viteza medie anuală a vântului pe direcții (m/s) la stațiile meteorologice din județul Dâmbovița, din perioada 2008 – 2013								
Anul Directia	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV
TÂRGOVIȘTE								
2008	2.4	2.5	3	2.2	1.9	2.6	2.7	2.5
2009	2.6	2.8	3.1	2	1.6	2.4	2.5	2.6
2010	2.4	2.4	3	1.8	1.6	2.3	2.4	2.4
2011	2.4	2	2.7	1.8	1.6	2.2	2.3	2.5
2012	2.4	2.5	3.1	2.1	1.7	2.2	2.3	2.5
2013	2.3	2.5	3	1.9	1.7	2.4	2.3	2.3
TITU								
2008	1.5	2.7	2.9	1.7	1.4	2.3	2.4	1.2
2009	1.5	2.8	2.9	1.5	1.3	2.3	2.3	1.1
2010	1.4	2.8	2.9	1.3	1.4	2.4	2.3	1.1
2011	1.4	2.5	2.5	1.4	1.3	2.2	2.3	1.1
2012	1.4	2.6	2.8	1.5	1.4	2.1	2.2	1.1
2013	1.5	2.8	2.8	1.4	1.3	2.5	2.4	1

Sursa: Administratia Nationala de Meteorologie

2.1.4.7. Regionare topoclimatică

Teritoriul județului Dâmbovița aparține în proporție de cca. 80 % sectorului cu climă continentală (50% ținutului climatic al Câmpiei Române și 30 % ținutului climatic al Subcarpaților) și în proporție de cca. 20 % sectorului cu climă continental-moderată (ținuturilor climatice ale munților mijlocii și înalți).

O caracteristică a climatului din județul Dâmbovița o constituie existența topoclimatelor (climate locale) cu diferențe sensibile între ele.

Din repartitia topoclimatelor pe teritoriul țării rezultă că fiecărui etaj climatic îi corespunde un anumit tip de topoclimat. Astfel în județul Dâmbovița întâlnim topoclimatul de câmpie, de deal și de munte. Toate topoclimatele au la bază particularități generale, relativ asemănătoare, în care, variațiile calitative ale fenomenelor climatice se produc după aceleași legi, deosebindu-se între ele doar din punct de vedere cantitativ. La acestea se mai adaugă topoclimatele urbane care se detașează cu particularități specifice.

Topoclimatul urban în această grupă intră toate topoclimatele determinate de particularitățile suprafeței active urbane (densitatea și înălțimea clădirilor, rețeaua stradală, obiectivele industriale, spațiile verzi, etc.) capabile să diferențieze orașul de regiunea în care este amplasat. Astfel, prin particularitățile climatice ale orașelor se înscriu: temperatură aerului, umezeala relativă a aerului, viteza vântului, precipitațiile atmosferice.

Teritoriul județului Dâmbovița este axat pe cursul superior și cel mijlociu al râului Ialomița și Dâmbovița și deține toate formele de relief. Diferența de înălțime între altitudinea minimă din câmpia de divagare (100 m) și cele mai înalte vârfuri montane situate la peste 2400 m determină o etajare a întregului complex de factori fizico-geografici.

Subunitățile climatice întâlnite pe teritoriul județului Dâmbovița sunt:

Climatul de munte cuprinde unitatea reliefului montan (9%) situată în partea de nord a județului corespunzător munților Leaota și Bucegi.

Radiația solară directă recepționată de suprafața subiacentă în regim diurn (h 12) se încadrează între 1,5 și 1,55 cal/cm²/min. Sumele medii anuale ale radiației solare globale se cifrează sub 105 kcal/cm² pe culmile cele mai înalte (peste 1700 m) și între 105-110 kcal/cm² la altitudini cuprinse între 1700 și 1500m. În arealul depresionar intramontan valorile medii ale radiației globale depășesc 110-105 kcal/cm².

Variația anuală a intensității radiației globale se află în raport direct proporțional cu evoluția strălucirii Soarelui și invers proporțional cu cea a nebulozității.

Temperatura aerului. Pe culmile montane înalte temperatura medie anuală înregistrează valori negative de -2,6°C (Vf. Omu), iar pe măsură ce altitudinea scade, valoarea temperaturii medii anuale crește până la valori pozitive (+4°C la Dobrești).

Pe rama de sud a perimetrului climatului de munte se înregistrează o temperatură medie anuală de 6-7°C.

Același efect de zonalitate a temperaturii aerului se înregistrează și în cazul temperaturii medii lunare. Astfel, în luna cea mai rece, ianuarie, temperatura medie este de -10,2°C și proporțional cu scăderea altitudinii temperatura aerului crește până la valoarea de -5, -4°C la limita dintre climatul de munte cu cel subcarpatic.

Astfel, media temperaturii maxime este de 0,9°C, iar cea a minimelor de -5,2°C.

Temperatura maximă absolută depășește 22°C, iar cea minimă absolută coboară sub -35°, cu o amplitudine de 57,6°C.

Numărul anual al nopților geroase înregistrează 102 cazuri, iar al zilelor de iarnă 169 cazuri/an.

Umezeala relativă medie înregistrează 87% cu un deficit de saturație mediu de 0,8 mb.

Nebulozitatea medie anuală este de 6,7 zecimi, cu un număr de 42 zile cu cer senin și 143 zile cu cer acoperit.

Durata de strălucire a Soarelui însumează 1.620 ore pe an, cu o fracție de însoțire de 0,42 și 244 zile cu Soare pe an.

Precipitațiile atmosferice însumează anual între 850 și 1200 mm/m² cu un număr de 182 zile cu precipitații și 101 zile/an precipitații solide.

În această zonă precipitațiile se acumulează îndeosebi sub formă de zăpadă, fenomen ce asigură alimentarea cu apă a râurilor ce coboară de la munte.

Cantitatea maximă a precipitațiilor în 24 ore este de 115 mm/m². Cele mai mari cantități de precipitații căzute în cursul unei zile se înregistrează între orele 13 și 15, iar cele mai scăzute între orele 3 și 5 dimineața.

Dirrecția predominantă a vântului este V, SV în procent de 21% iar viteza medie de ,9.6 m/sec.

Numărul anual mediu al zilelor cu rouă este de 42 cazuri/an și cei al zilelor cu brumă de 12 cazuri/an.

Grindina cunoaște un număr mediu de 9 cazuri/an, iar fenomenul de ceață un număr mediu de 283 cazuri/an.

- **Climatul subcarpatic** se extinde de la linia convențională corespunzătoare părții de nord a teritoriului comunei Tătărani, Șotânga, Aninoasa, Ocnița și Moreni. De asemenea, tipul de climat subcarpatic include și jumătatea nordică a Platformei Cândești, respectiv jumătate din perimetrul comunelor Ludești, Hulubești și Valea Mare, mai puțin zonele de luncă.

Parametrii climatologici reprezentativi pentru zona subcarpatică sunt evidențiați de stația meteorologică Voinești .

Altitudinea reliefului corespunzător acestui tip de climat se înscrie între 585 m pe latura de nord, între 340 și 480, în zona de vest, 340 m în sudul liniei convenționale de separare și 322 m în partea de vest (Valea Lungă Cricov).

Radiația solară directă, în valori medii anuale înregistrează 80-85 kcal/cm² suprafața orizontală, mai mare vara și mai redusă în anotimpul de iarnă.

Temperatura medie anuală este de 9.6°C. Suprafața ocupată de acest climat corespunde izotermei de 7.5°, 8.0°, 8.5°, 9.0° și 9.5°C .Luna ianuarie cunoaște o temperatură medie de -0.4°C, iar iulie 20.0°C cu o amplitudine anuală de 20.4°C.

Media maximelor de temperatură este de 14°C, iar cea a minimelor de 4°C cu o amplitudine de 10°C.

Maxima absolută de temperatură poate înregistra 38.2°C, iar minima absolută -22°C (-23.5°C la Pucioasa și -26.1 °C la Voinești)

Amplitudinea depășește 60°C. În această zonă sunt prezente formele de relief depresionare, circulația aerului moderată, iar inversiunile termice au o frecvență mai mică.

Umezeala relativă medie înregistrează 79 de procente cu un deficit mediu de saturație de 4.6 mb.

Nebulozitatea medie anuală este de 5.9 zecimi, 51 de zile cu cer senin și 97 de cazuri cu cer acoperit.

Durata de strălucire a Soarelui este de 1972 ore pe an și o fracție de insolație egală cu 0,44.

Numărul mediu al zilelor cu Soare este de 261 cazuri/an.

Suma precipitațiilor atmosferice este cuprinsă între 650 și 880 mm/an, mai abundente în zonele împădurite și mai reduse pe văi.

Numărul de zile cu precipitații pe an însumează 151 de cazuri, iar cel al zilelor cu ninsoare 35 de cazuri/an.

Cantitatea maximă a precipitațiilor în 24 ore pentru acest tip de climat depășește 89 mm/m².

Dirrecția predominantă a vântului este NV în procent de 13% pentru zona subcarpatică corespunzătoare bazinului Dâmboviței și NE pentru cea a bazinului Ialomiței.

Viteza medie a vântului depășește 2 m/sec cu prezența frecventă a rafalelor de vânt.

Numărul anual al zilelor cu rouă este de 38 de cazuri/an, iar ai celor cu brumă de 60 de zile anual.

Numărul mediu al zilelor cu grindină este de 1 caz/an iar diametru mediu al granulelor este de 5 mm.

Numărul de zile mediu anual de ceață este de 45 de cazuri/an, fenomen favorizat de prezența suprafețelor acvatice în zonă.

- **Climatul de câmpie înaltă** Suprafața ocupată de acest climat se extinde geografic la poalele dealurilor subcarpatice, pe linia convențională la nord de municipiul Târgoviște (296 m altitudine), Răzvad,

Gura Ocniței, și Moreni (260 m). În partea de sud, limita convențională pentru acest climat trece la nord de orașul Găești, centrul comunei Dragodana, la nord de Nucet și Băleni și comuna Finta. Suprafața câmpiei înalte se prezintă sub formă de interfluvii plane și largi, cu văi puțin adâncite flancate de nivele de terase.

Temperatura aerului în valoare medie anuală este de 9,6°C la Târgoviște. Suprafața unde se manifestă climatul câmpiei înalte este traversată de izoterma de 9.9°C .

Luna ianuarie înregistrează o valoare multilunară de -1.2°C, iar luna iulie 20.8°C, cu o amplitudine anuală de 22°C.

Media maximelor de temperatura este de 15.8°C, iar a minimelor de 5.3°C, cu o amplitudine de 10.5°C.

Valoarea temperaturii maxime absolute poate depăși 36°C (40.4°C la Târgoviște, Tabel 23), iar a minime absolute -20°C cu o amplitudine de 56°C.

Numărul anual mediu de zile tropicale este de 27 de cazuri/an cu diferențe mari de la an la an datorită invaziei maselor de aer tropical continentale.

Numărul mediu anual al nopților geroase este de 12 cazuri/an, iar al zilelor de iarnă de 18 cazuri/an.

Numărul zilelor cu îngheț pentru această zonă se cifrează la 106 cazuri/an.

Numărul zilelor cu rouă depășește 82 de cazuri/an.

Umezeala relativă medie este de 80%, valoare datorată în parte prezenței suprafețelor acvatice din acumulările de apă care dezvoltă o evaporație accentuată.

Deficitul de saturație în acest context este mai scăzut, (4,1 mb).

Nebulozitatea medie anuală este de 5,6 zecimi, numărul de zile cu cer senin este de 63 de cazuri/an, iar al zilelor cu cer acoperit de 96 cazuri/an.

Durata de strălucire a Soarelui se reduce la 1984 ore/an, cu o fracție de insolație de 0,45.

Precipitațiile atmosferice însumează anual 600-700 mm. Precipitațiile au caracter continuu, mai mult sub formă de averse și foarte rar se înregistrează caracterul torențial al acestora.

Cantitatea maximă de precipitații în 24 de ore a fost de 156 mm, iar intervalul în care au scăzut corespunde orelor 13-15. Cele mai scăzute cantități s-au înregistrat în intervalul 3-5 dimineața. Ploile de la amiază au cea mai mică durată și cea mai mare intensitate, iar cele din cursul nopții au o durată mai mare și o intensitate mai mică. Intensitatea maximă a ploilor în 24 de ore a fost înregistrată în anul 1940, luna noiembrie, ziua 6, când la Târgoviște ploaia căzută a înregistrat în 5 minute 17,4 mm, corespunzător unei intensități de 3.48 mm/minut. De asemenea, intensitate mare a înregistrat ploaia din 22 mai 1963, de 8,71 mm/min.

Direcția predominantă a vântului în zona de câmpie înaltă este influențată de culoarele celor două ape ce o străbat. Astfel, valea Ialomiței determină orientarea curentului de aer pe direcția NV în procent de 19%. Viteza medie a vântului este de 2,6 m/sec cu perioade de calm mai accentuate în lunile de vară.

Fenomenele hidrometeorologice cunosc o frecvență de 44 de cazuri/an pentru rouă și 58 de cazuri/an pentru fenomenul de brumă.

Numărul de zile mediu cu grindina este de 1 caz/an, iar cel al zilelor cu ceață de 42 de cazuri/an, fenomen favorizat de prezența salbei de lacuri din perimetrul Ilfoveni.

- **Climatul de câmpie joasă.** Acest tip de climat corespunde suprafeței reliefului ce se extinde la sud de linia convențională de separație a climatului câmpiei înalte până la hotarul județului Dâmbovița cu județele Argeș, Teleorman, Giurgiu, Ilfov și Prahova.

Relieful climatului câmpiei joase corespunde câmpiei și luncii Argeșului (260 m altitudine), câmpiei Găvanu-Burdea, zonei de divagare (h:125 m), sudului câmpiei Târgoviștei (h:165 m, Dobra) și câmpiei Vlasiei (Butimanu, 142 m). În acest perimetru luncile au cea mai mare extindere.

Temperatura aerului cunoaște o medie anuală de 10.0°C. Luna ianuarie este mai rece cu o medie multilunară de -1,9°C. În luna februarie pot fi înregistrate temperaturi scăzute de până la -21.5°C. În luna cea mai caldă, iulie, se înregistrează o medie a temperaturii aerului de 21.4°C cu o amplitudine anuală de 23.3°C.

Media temperaturilor maxime este de 15.9°C, iar cea a minimelor de 5.2°C. Amplitudinea cunoaște o valoare de 10.7°C.

Temperatura maximă absolută poate depăși 40°C, iar cea minimă absolută coboară sub -27°C sub o amplitudine de 67°C.

Umezeala relativă cunoaște o medie anuală de 79 procente și un deficit de saturație de 4.0 mb.

Nebulozitatea medie anuală este cea mai scăzută, respectiv 5.2 zecimi.

Numărul de zile cu cer senin este 64 de cazuri/an, iar cel al zilelor cu cer acoperit de 100 cazuri/an.

Durata de strălucire a Soarelui depășește 2.085 ore/an cu o fracție a insolației de 0,46. Aceste condiții meteorologice fac posibilă practicarea în zonă a culturilor duble pe an: cartoful de vară și varza de toamnă.

Cantitatea de precipitații anuale este mult mai redusă față de jumătatea nordică a județului în suma de 500-600 mm/an.

Numărul de zile cu precipitații este de 127 cazuri/an.

Cantitatea maximă de precipitații în 24 ore depășește 80 mm.

Numărul mediu al zilelor cu ninsoare se cifrează la 28 cazuri/an.

Direcția vântului coincide cu direcția principalelor mase de aer iar cea predominantă este NE în procent de 18%. Calmul reprezintă 47%, fenomen ce atestă că pentru acest tip de climat aproximativ jumătate din cursul anului nu adie vântul.

Numărul mediu al zilelor cu rouă este în medie de 1 caz pe an, iar cel de ceață de 52 cazuri/an.

- Regionarea climatologică a județului Dâmbovița

Parametrii climatologici		Climatul montan (Vf. Omu)	Climatul subcarpatic (Voinesti)	Climatul campiei inalte (Targoviste)	Climatul campiei joase (Titu)
Temperatura aerului °C	Media anuala	-2.6	9.6	9.9	10
	Media ianuarie	-10.2	-0.4	-1.2	-1.9
	Media iulie	5.2	20	20.8	21.4
	Amplitudine an	16.1	20.4	22	23.3
	Media maximelor	0.9	14.1	15.8	15.9
	Media minimelor	-5.2	4.1	5.3	5.2
	Amplitudine	6.1	10	10.5	10.7
	Maxima absoluta	22.1	38.2	36	40.2
	Minima absoluta	-35.5	22	-20	-27.4
	Amplitudinea	57.6	60.2	56	67.6
Numar anual nopti geroase		102	-	12	-
Numar anual zile iarna		169	-	18	-
Numar anual zile inghet		265	-	106	-
Numar anual zile vara		-	-	82	-
Numar anual zile tropicale		-	-	27	-
Umezeala relativa medie (%)		87	79	80	79
Deficitul de saturatie medie (mb)		0.8	4.6	4.1	4
Nebulozitatea medie anuala (10/10)		6.7	5.9	5.6	5.2
Numar de zile cu cer senin		42	51	63	64

Numar de zile cu cer acoperit	143	97	96	100
Durata de stralucire a soarelui(h)	1620	1972	1984	2085
Numar mediu al zilelor cu Soare	244	261	275	287
Fractia de insolatie	0.42	0.44	0.45	0.46
Precipitatii suma anuala (mm/m ²)	850-1200	650-880	600-700	500-660
Numar de zile cu precipitatii	182	151	135	127
Cantitatea maxima de precipitatii, 24h	115	89	156	80
Numar de zile cu ninsoare	101	35	28	28
Viteza medie a vantului(m/s)	9.6	2.2	2.6	2.7
Directia ppredominanta a vantului	SV,V, 21%	NV, 13%	NV, 19%	NE, 18%
Numar de zile anual cu roua	42	38	44	40
Numar de zile anual cu bruma	12	60	58	70
Numar de zile anual cu grindina	9	1	1	1
Numar de zile anual cu ceata	283	45	42	52

Sursa: Administrația Națională de Meteorologie

2.1.4.8. Fenomene meteorologice extreme/periculoase (furtuni, tornade,vijelii etc.)

În ultimul deceniu, urmare a perturbațiilor climaterice teritoriul județului a fost afectat de mai multe fenomene meteorologice extreme, după cum urmează:

- furtuni violente, de regulă pentru perioade scurte de timp (20-40 minute);
- ploi torențiale de scurtă durată (20-30 minute) pe suprafețe reduse;
- scurgeri violente de ape de pe versanți, chiar cu panta mică și suprafață de colectare redusă;
- canicula urmată de secetă pedologică.

Fenomene meteorologice mai semnificative au fost:

- în anul 2005 în localitatea Brezoaiele fenomenele meteorologice extreme au afectat 20 cladiri care au ramas fără acoperișuri și alte 45 de cladiri fiind deteriorate parțial;
- în 29.03.2006 în urma fenomenelor meteorologice periculoase au fost afectate 4 localități, avariind sau distrugând în întregime mai multe acoperișuri de locuințe;
- în 18-19.11.2007 în urma fenomenelor meteorologice periculoase au fost afectate 4 localități, avariind sau distrugând în întregime mai multe acoperișuri de locuințe;
- în 11.07.2007 în urma fenomenelor meteorologice periculoase au fost afectate 9 localități, avariind sau distrugând în întregime mai multe acoperisuri de locuințe;
- în 26.06.2007 în urma fenomenelor meteorologice periculoase au fost afectate 9 localități, avariind sau distrugând în întregime mai multe acoperișuri de locuințe;
- vijeliile care au afectat patru localități: Vișina, Rascăieți, Corbii Mari, Selaru (în anul 2010), cu peste 100 de locuințe afectate, acoperișuri distruse în totalitate sau avariate parțial, copaci doborâți, afectarea liniilor electrice și a celor de telefonie fixă.
- efectele fenomenelor meteorologice periculoase produse în data de 20.07.2011, care au afectat gospodării cetățenești și obiective social-culturale din localitățile Titu, Conțești, Poiana, Cojasca, Lungulețu, Ciocănești, Slobozia Moară, Uliești, Potlogi, Odobești.

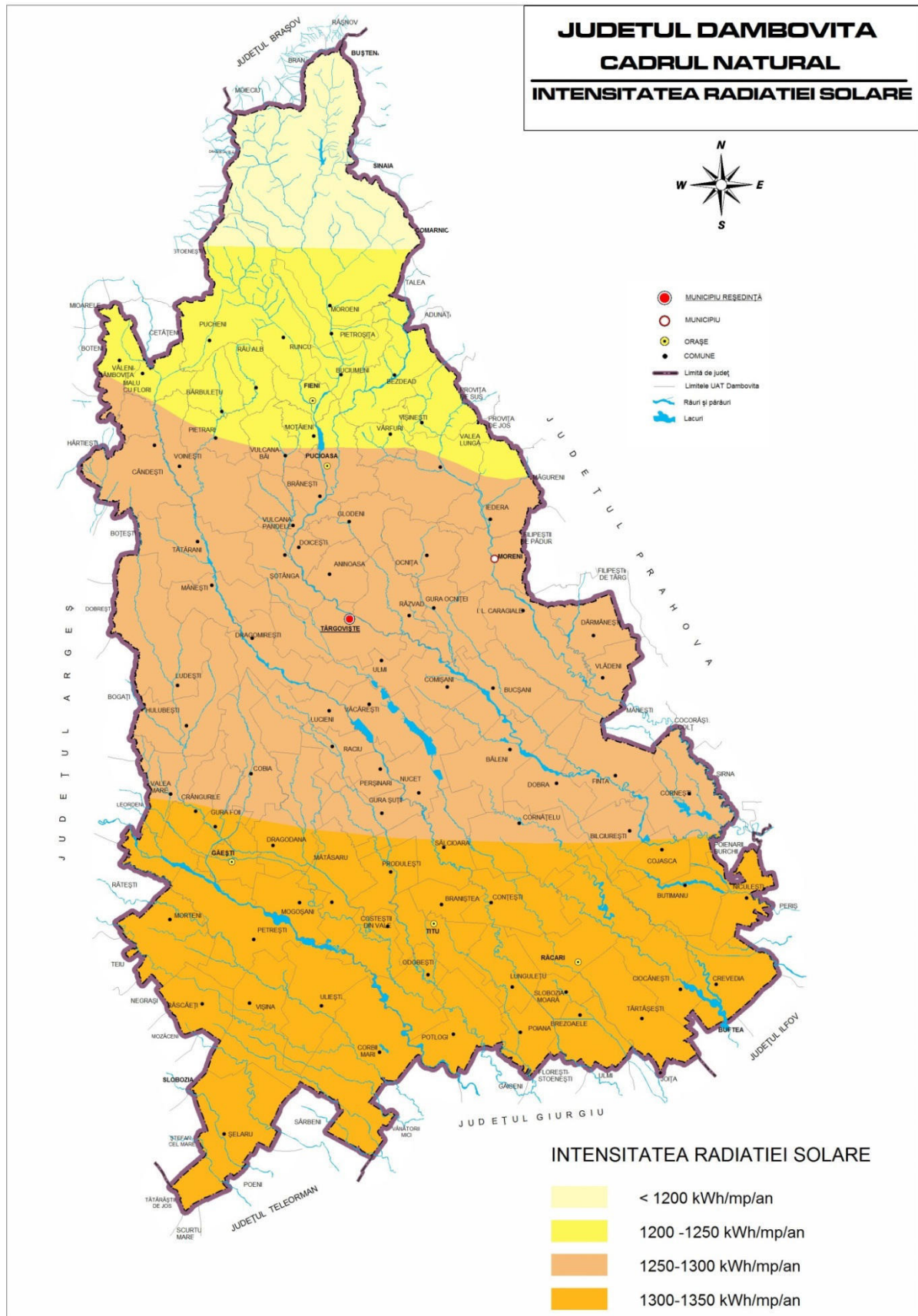

Figura nr. 19 – Intensitatea radiatiei solare

2.1.5. BIODIVERSITATEA SI REGIONAREA FITOGEOGRAFICA

Pe baza analizei repartiției geografice a diferitelor elemente floristice, a gradului lor de participare în formarea covorului vegetal, au fost efectuate mai multe regionări fitogeografice ale întregii țări. Toate regionările au la bază faptul că România este situată la întâlnirea a trei mari regiuni fitogeografice ale Europei: central, estică și sudică.

Pe teritoriul României se reunesc nu mai puțin de cinci regiuni biogeografice, dintre care două, cea stepică și cea pontică, reprezintă elemente naturale noi adăugate la zestrea Uniunii Europene, marcând introducerea a numeroase noi tipuri de habitate și specii. Cele cinci regiuni biogeografice sunt: continentală (53%), alpină (23%), stepică (17%), panonică (6%) și pontică (1%). Pe teritoriul județului Dâmbovița sunt prezente 2 dintre cele 5 regiuni biogeografice: cea continentală iar în nordul județului cea alpină.

Prin biodiversitate înțelegem varietatea de expresie a lumii vii, specii de plante (floră), animale (faună), microorganismele. Valorile biodiversității fac parte integrantă din patrimoniul natural care, în contextul dezvoltării durabile, trebuie folosit de generațiile actuale fără a mai periclita șansa generațiilor viitoare de a se bucura de aceleași condiții de viață. Biodiversitatea reprezintă o particularitate specifică a planetei noastre, care asigură funcționalitatea optimă a ecosistemelor, existența și dezvoltarea biosferei în general. De aceea, biodiversitatea este „o poliță de asigurare a mediului” ce favorizează capacitatea de adaptare a acestuia la schimbările cauzate de orice activitate umană distructivă.

Conservarea biodiversității reprezintă în perioada actuală una din problemele importante la nivel internațional. Însă, în ultimul timp, problema conservării biodiversității la nivel de ecosisteme, specii, populații și chiar la nivel de gene devine din ce în ce mai acută din cauza intensificării impactului uman asupra biosferei. În acest context, menținerea biodiversității este necesară nu numai pentru asigurarea vieții în prezent, dar și pentru generațiile viitoare, deoarece ea păstrează echilibrul ecologic regional și global, garantează regenerarea resurselor biologice și menținerea unei calități a mediului necesare societății.

Spațiul biogeografic al județului Dâmbovița, străbătut de paralela 45 o chiar pe linia de incidență între Subcarpații de Curbură și Câmpia Română, cuprinde într-o așezare armonioasă cele trei categorii de relief – câmpie, deal, munte, cu o diversitate mare de condiții de climă, sol și hidrologie ce implică o mare varietate de ecosisteme terestre și acvatice specifice zonelor de munte, deal, câmpie, cursurilor de apă, luncilor, lacurilor, peșterilor, etc. Având în vedere poziția sa geografică, județul Dâmbovița dispune de o diversitate biologică bogată și variată, exprimată atât la nivel de ecosisteme, cât și la nivel de specii de plante și animale din flora și fauna sălbatică, unele inestimabile prin valoarea și unicitatea lor.

Pădurea desfășurată de la 150 m până la 1800 m, ocupă 28,51 % din teritoriul județului, întregul fond forestier ocupând 29,18 % din acesta. Gradul mare de împădurire al județului, în special în zona montană și în Subcarpați oferă condiții optime de viață pentru multe specii de plante și animale de interes științific, peisagistic și economic.

În general, cadrul natural al județului se menține în parametri naturali de calitate, existând condițiile necesare conservării diversității biologice. În prezent nu există un sistem de monitoring integrat care să includă și monitorizarea diversității biologice, astfel încât o analiză completă la nivelul biodiversității este foarte greu de realizat.

2.1.5.1. Habitate naturale

În lipsa unor studii de specialitate nu se cunoaște cu exactitate numărul tipurilor de habitate de pe teritoriul județului Dâmbovița, dar se știe că există o concentrare de habitate cu un număr mare de specii endemice, rare și relict în masivele montane Bucegi și Leaota.

Principalele tipuri de habitate naturale terestre și acvatice sunt:

Habitat de pajiști și tufărișuri

- **în zona montană**

- pajiști alpine (la peste 2000 m) cu vegetație alpină sau asociație de vegetație pitică sau târătoare: *Agrostis rupestris* (iarba mieilor), *Dryas octopetala* (argințică), *Primula minima* (ochiul găinii), *Salix reticulata* (salcie pitică), etc.;
- tufărișuri de jneapăn (*Pinus mugo*), ienupăr (*Juniperus sibirica*), smârdar (*Rhododendron kotschyi*, *Rhododendron myrtifolium*);
- pajiști subalpine în care se întâlnesc frecvent asociații de *Agrostis rupestris* (iarba mieilor), *Festuca rubra* (păiuș roșu), *Nardus stricta* (țapoșică), etc.

- fânețe montane;

- **în zona de deal**

- pajiști cu *Agrostis tenuis* (păiuș), *Agrostis stolonifera* (iarba câmpului), *Festuca pratensis* (păiuș) etc.;

- **în zona de câmpie**

- pajiști cu *Poa* sp. (firuța), *Carex* sp. (rogoz) și *Festuca* sp. (păiuș), etc.;

- **în zona de luncă**

- pajiști cu *Festuca drymeia* (scrada), *Carex* sp. (rogoz), *Agrostis stolonifera* (iarba câmpului), *Juncus gerardi* (rugină), etc.

Habitat de pădure

- **în etajul subalpin:**

- montan presubalpin de molidișuri, cu *Vaccinium* sp. și *Polytrichum* sp.;
- montan presubalpin de molidișuri, cu humus brut și *Vaccinium* sp.;

Tipul de pădure corespunzător celor două tipuri de stațiuni precizate mai sus este molidișul de limită cu *Vaccinium*.

Tipul de pădure corespunzător celor două tipuri de stațiuni precizate mai sus este molidișul de limită cu *Vaccinium*.

- **în etajul montan de molidișuri:**

- molidiș cu *Luzula sylvatica* (scredei);
- molidiș cu *Vaccinium myrtillus* (afin) și *Oxalis acetosella* (măcrișul iepurelui);
- molidiș de limită cu *Vaccinium myrtillus* (afin) și *Oxalis acetosella* (măcrișul iepurelui);
- molidiș cu *Vaccinium myrtillus* (afin);
- molidiș de limită pe stâncărie;
- rariște de molid cu *Sphagnum* sp. (mușchi de turbă) și *Vaccinium myrtillus* (afin);

- **în etajul montan de amestecuri:**

- molideto - făget cu *Vaccinium myrtillus* (afin);
- rariște de molid cu *Pinus cembra* (zimbru);
- amestec normal de rășinoase și fag cu floră de mull;
- amestec de rășinoase și fag cu *Festuca altissima* (păiuș);
- amestec de brad, molid și fag pe stâncării cristaline;
- brădeto-făget cu *Festuca altissima* (păiuș);

- **în etajul montan - premontan de făgete:**

- făget normal cu floră de mull;
- făget montan pe soluri schelete cu floră de mull;
- făget cu *Festuca altissima* (păiuș);
- făget montan cu *Vaccinium myrtillus* (afin);
- aniniș de anin alb pe sol înmlăștinat;

- **în etajul deluros de gorunete, făgete și goruneto - făgete:**

- gorunete podzolit edafic mijlociu cu graminee și *Luzula* (gorunet de coastă cu graminee și *Luzula luzuloides* (horațiul));

- gorunete podzolit pseudogleizat cu *Carex pilosa* (rogoz) (gorunet cu *Carex pilosa* (rogoz), goruneto - făget cu *Carex pilosa* (rogoz));
- gorunete brun edafic mare cu *Asarum* (pochivnic sau piperul lupului) - *Stellaria* (racovina) - (gorunet normal cu floră de mull, goruneto - făget cu floră de mull, șleau de deal cu gorun și fag);
- gorunete brun slab - mediu podzolit edafic mijlociu (gorunet cu floră de mull, goruneto - făget cu *Festuca drymeia* (scrada));
- făgete podzolit edafic sub mijlociu cu *Rubus hirtus* (mur) - (făget de dealuri cu *Rubus hirtus*)
- făgete brun edafic, mijlociu și mare cu *Asperula* (vinarița) - *Asarum* (pochivnic sau piperul lupului) - (făget de deal pe soluri schelete cu floră de mull, făget amestecat din regiunea de dealuri, făget de deal cu floră de mull)
- goruneto - făgete aluvial moderat humifer în luncă joasă (anin negru pur din regiunea deluroasă)
- **în etajul deluros de cvercete (gorun, gârniță, cer și amestecuri dintre acestea) și șleauri de deal:**
 - cvercete (gorun, gârniță și cer), podzolit edafic mijlociu cu graminee mezo-xerofite (amestec normal de gorun, gârniță și cer, amestec de stejar pedunculat cu cer și gârniță, gorunet de coastă cu graminee și *Luzula luzuloides* (horațiul));
 - cvercete, gorunete și șleauri de deal, podzolit, pseudogleizat, edafic mare, cu *Carex pilosa* (rogoz) - (gorunet normal cu floră de mull);
 - cvercete (gorun, gârniță și cer), podzolit edafic mijlociu - platou (gorunet de platou cu sol greu, goruneto - stejăret, stejăret normal de terasă, amestec normal de gorun);
 - cvercete brun II (goruneto - făget cu *Carex pilosa* (rogoz), goruneto - șleau cu fag, șleau de deal cu gorun și fag, goruneto - șleau);
 - cvercete cu făgete de limită inferioară, brun edafic mijlociu, cu *Asperula* (vinarița) - *Asarum* (pochivnic sau piperul lupului) - (făget cu *Carex pilosa* (rogoz), făget amestecat din regiunea de dealuri);
 - cvercete aluvial molic humifer (stejăret de terase joase și lunci vechi din regiunea de dealuri);
- **în etajul deluros de cvercete cu stejar:**
 - cvercete cu stejar podzolit pseudogleizat, brun edafic, mijlociu, cu *Asperula* (vinarița) - *Asarum* (pochivnic sau piperul lupului) - (gorunet de platou cu sol greu, amestec normal de gorun, gârniță și cer, goruneto - stejăret, stejăreto - goruneto - șleau, gârnițet de versant, stejăret de coastă și platouri din regiunea de dealuri);
 - cvercete cu stejar, brun, podzolit puternic pseudogleizat, edafic mare (amestec de stejar pedunculat, gorun, cer și gârniță);
 - cvercete cu stejar, brun, podzolit pseudogleizat, edafic mare (amestec de stejar pedunculat, gorun, cer și gârniță);
 - stejărete podzolit - pseudogleizat, platou (gorunet de platou cu sol greu, goruneto-stejăret, stejăreto - goruneto - șleau, stejăret de coastă și platouri din regiunea de dealuri, gârnițet de platou, amestec normal de gorun, gârniță și cer, amestec de stejar pedunculat cu cer și gârniță);
 - stejărete, brun (gorunet cu floră de mull, goruneto-șleau cu fag, goruneto - șleau, stejăreto - goruneto - șleau, șleau de deal cu gorun, șleau de deal cu gorun și stejar pedunculat, amestec de stejar pedunculat, cer și gârniță);
 - cvercete, brun edafic, mare (șleau de deal cu gorun și fag, gorunet normal cu floră de mull, goruneto - șleau, stejăreto - goruneto - șleau);
 - cvercete, aluvial moderat humifer (stejăreto - șleau de luncă, stejăret de terase joase și lunci vechi din regiunea de dealuri);
 - cvercete cu stejar, brun freatic umed, gleizat și semigleic, edafic mare în luncă înaltă (stejăret de luncă din regiunea de dealuri);
 - cvercete cu stejar, podzolit - pseudogleizat cu *Poa pratensis* (firuța) - *Carex caryophyllea* (rogoz) - (goruneto - stejăret, stejăreto - goruneto - șleau, stejăret de coastă și platouri din regiunea de dealuri,

gârnițet de versant, amestec normal de gorun, gârniță și cer, gorunet cu *Carex pilosa* (rogoz), goruneto - șleau cu fag, stejăreto - goruneto - șleau, amestec de stejar pedunculat cu cer și gârniță);

• **în zona de câmpie forestieră:**

- cereto - gârnițete și stejărete - șleauri, brun roșcat podzolit, edafic mare (stejăreto-șleau de câmpie, ceret normal de câmpie, amestec de stejar pedunculat cu cer și gârniță, cero – șleau de stejar pedunculat);
- stejăret, podzolit puternic, pseudogleizat de depresiune largă, edafic mijlociu (stejăret de câmpie de divagație, stejăret de depresiune din câmpia forestieră); O șleau, brun roșcat, edafic mare (stejăret de câmpie înaltă, stejăreto - șleau normal de câmpie, șleau normal de câmpie);
- pseudogleic - podzolit depresionat (stejăret de rovină, plopiș de rovină de plop tremurător, plopiș de depresiune de plop alb);

• **în zona de luncă a principalelor cursuri de apă Dâmbovița, Ialomița și Argeș:**

- aniniș, turbogleic și turbos tipic (aniniș pe soluri gleizate); O zăvoi de plop, aluvial, neumezit freatic, foarte rar și scurt inundabil (zăvoi de plop alb, zăvoi de plop negru pe locuri mijlociu inundabile, zăvoi amestecat de plop alb și negru);
- zăvoi de salcie, aluvial, divers gleizat, anual, prelungit inundabil (zăvoi de salcie pe locuri joase din luncile apelor interioare);
- șleau, brun freatic umed, gleizat sau semigleic, edafic mijlociu-mare (stejăreto- șleau de luncă);

Habitat de stâncării și peșteri concentrate mai ales în masivele Bucegi și Leaota:

- peșteri și grote (Peștera Ialomiței, Peștera Pustnicul, Peștera Urșilor, Peștera Rătei, Peștera Onicăi, etc.);
- grote neexploatate turistic;
- grohotiș calcaros;
- pante stâncoase calcaroase;
- grohotiș și lespezi calcaroase;
- grohotiș stâncos al etajului montan;

Habitat de ape dulci

- pâraie și râuri de munte (Ialomița, Brătei, Rătei, Cocora, Horoaba, Lăptici, Coteanu, Ialomicioara, alți afluenți ai Ialomiței din zona montană);
- pâraie și râuri colinare (Ialomița și afluenții săi din zona colinară Valea Lupului, Bizdidel, Vulcana, Cricovul Dulce, Slănic, etc. Dâmbovița și afluenții săi: Râul Alb, Aninoasa);
- pâraie și râuri de câmpie (Dâmbovița, Argeș, Șuța, Sabar, Potopu, Cobia, Neajlov, Dâmbovnic, Colentina, Crevedia, Ialomița, Ilfov, etc.);
- lacuri de baraj: Scropoasa, Bolboci și Pucioasa - în zona de deal și de munte;
- acumulări pentru piscicultură: Bungetu, Priseaca, Butimanu, Crevedia, Colacu;
- heleștee și păstrăvării: Nucet, Pucioasa, Coteanu;

Habitat de mlaștini și turbării

- mlaștini eutrofe;
- mlaștini oligotrofe (turbării, în zona montană, ex. *Tinovul Lăptici* ce cantonează numeroase specii relict care s-au menținut în aceste habitate încă din timpul glaciațiunii).

2.1.5..2. Flora sălbatică

Până în prezent au fost identificate 1693 de specii de plante superioare. În Munții Bucegi, în urma studiului efectuat de Institutul de Biologie București s-a constatat existența a 3037 de specii de plante, cuprinzând toate speciile mari, de la alge până la cormofite.

Dintre speciile de plante ocrotite de lege aflate în zona montană și Subcarpați menționăm: *Pinus cembra* (zâmburul), *Taxus baccata* (tisa), *Gentiana lutea* (ghințura galbenă), *Leontopodium alpinum* (floarea de colț, siminic), *Trollius europaeus* (bulbucii de munte), *Daphne blagayana* (iedera albă), *Angelica archangelica*

(angelica), *Rhododendron kotschy* (smârdarul sau bujorul de munte), *Nigritella nigra* (sângele voinicului sau musucel) și *Nigritella rubra* (sângele voinicului), *Larix decidua* (zada sau laricea), *Salix myrtilloides* (salcia de turbă), *Cypripedium calceolus* (papucul doamnei), *Secale montanum* (secara de munte), *Festuca apennina* (păiușul), *Hesperis moniliformis* (nopticoasa), *Iris dacica* (stânjenelul de munte), *Hepatica transsilvanica* (crucea voinicului), etc.

Multe dintre aceste plante endemice, rare sau relictate sunt puse sub ocrotire în rezervațiile naturale din masivul Bucegi.

În zona colinară și de câmpie sunt ocrotite de lege: *Narcissus stellaris* (narcisa) care se găsește în pășunile din localitățile Vișina, Dragomirești, Ungureni, Viișoara; endemismul relictar din perioada terțiară, *Hepatica transsilvanica* (crucea voinicului) ce vegetează în luminișurile pădurilor subcarpatice și pădurilor montane și coboară până în zona de câmpie (Târgoviște - Conțești); *Paeonia peregrina* (bujorul românesc) - în poienile însoțite din localitățile Răcari, Ghimpați, Potlogi; *Cypripedium calceolus* (papucul doamnei) - specie de orhidee întâlnită și în pădurile de foioase din zona Târgoviște - Gorgota; *Hildenbrandtia rivularis* (alga roșie) - relict glaciatic, întâlnită în rezervația Izvoarele de la Corbii Ciungi, la numai 110 m altitudine. În mod normal, *Hildenbrandtia rivularis*, rodoficeu nordic, destul de rară în flora algologică a României, populează pâraiele reci din regiunile montane, la altitudini de peste 1000 m.

Cele mai reprezentative specii endemice din flora sălbatică sunt: *Athamantha turbith*, subsp. *hungarica* (breiul), (Zănoaga, Lespezi), *Dianthus glacialis* subsp. *gelidus* (garofiță pitică), (Vf. Omu, Muntele Bătrâna), *Draba haynaldii* (flămâznică), (Babele, Bătrâna, Vf. Omu), *Eritrichium nanum* (ochiul șarpelui), (Lespezi), *Festuca bucegiensis* (păiușul carpatic), (Vf. Omu, Obârșia, Doamnele), *Festuca nitida* (Doamnele, Valea Obârșiei, Valea Șugărilor); *Hepatica transsilvanica* (crucea voinicului), (pădurile subcarpatice și montane, dar și în zona de câmpie), *Hesperis matronalis*, subsp. *moniliformis* (Valea Horoabei, Cheile lalomiței, Cheile Tătarului), *Saxifraga mutata* subsp. *demissa* (Lespezi, Zănoaga, Bătrâna, Cheile lalomiței, Valea Obârșiei, Babele), *Astragalus australis*, ssp. *bucsecsi* (cosaciul), (Munții Bucegi), *Thesium kernerianum* (măciulie), (Vf. Omu), *Trisetum macrotrichum* (ovăz auriu), (Cheile Zănoagei, Cheile lalomiței, Cheile Urșilor, Muntele Cocora).

O altă categorie deosebit de interesantă pentru flora sălbatică a județului o constituie plantele relictate. Dintre cele mai semnificative semnalăm:

- relictate terțiare - *Hepatica transsilvanica* (crucea voinicului);
- relictate glaciare - *Salix myrtilloides* (salcia de turbă) și *Salix phylicifolia* (Tinovul Lăptici din Munții Bucegi); *Pinus cembra* (zâmbrul), (Valea Horoabei, Muntele Bătrâna, Muntele Cocora); *Hildenbrandtia rivularis* (alga roșie), (Izvoarele de la Corbii Ciungi).

3.1.5.3. Fauna sălbatică

Fauna sălbatică este bogată și diversă, ca o consecință a varietății ecosistemelor acvatice și terestre. Gradul mare de împădurire al județului, în special în zona montană și subcarpatică, asigură condiții bune de viață pentru multe specii de animale de interes cinegetic și științific.

În zona montană, mai ales în Munții Bucegi se cunosc până în prezent peste 3500 de specii de animale, de la rotifere până la mamifere.

Au fost inventariate 149 de specii din fauna sălbatică, ce sunt incluse în anexele diferitelor convenții internaționale în domeniul protecției naturii.

Fauna nevertebratelor este reprezentată de: rotifere, gasteropode, oligochete, tardigrade, crustacee, miriapode, arahnide și insecte, ultimele două clase fiind cele mai reprezentative pentru masivul Bucegi.

Din fauna acvatică specia *Salmo trutta fario* (păstrăvul de munte) populează apele de munte, fiind reprezentată în special în râul lalomița. O altă clasă specifică zonei montane este clasa amfibienilor din care menționăm speciile: *Salamandra salamandra* (salamandra), *Triturus cristatus* (triton cu creastă), *Triturus montandoni* (triton), *Bufo bufo* (broască râioasă brună). Reptilele prezente în fauna Munților Bucegi sunt reprezentate de specii din ordinul Sauria.

Dintre vertebrate, clasa păsărilor este reprezentată prin 129 de specii. Avifauna zonei montane se poate împărți în avifauna alpină și avifauna forestieră. Din cele 129 de specii semnalate, 50 cuibăresc în această zonă și le putem considera specifice Bucegilor: *Corvus corax* (corbul), *Turdus merula* (mierla), *Prunella collaris* (brumărița de stâncă), *Prunella modularis* (brumărița de pădure), *Alauda arvensis* (ciocârlia), *Troglodytes troglodytes* (ochiuboului), *Anthus spinolleta* (fâsa de munte), etc. Majoritatea acestor specii au o răspândire paleartică.

Fauna de mamifere este reprezentată de 45 de specii care populează pădurile ce înconjoară poalele masivului și Subcarpații, continuând cu zona subalpină și zona alpină până în golul alpin, domeniul caprei negre (*Rupicapra rupicapra*). Dintre acestea, cele mai reprezentative sunt: *Cervus elaphus* (cerbul), *Ursus arctos* (ursul), *Linx linx* (râsul), *Felis silvestris* (pisica sălbatică), *Sus scrofa* (mistrețul), *Capreolus capreolus* (căprioara), *Canis lupus* (lupul), *Rupicapra rupicapra* (capra neagră), etc.

Majoritatea speciilor de mamifere au o reprezentare biogeografică paleartică.

Fauna dealurilor este dominată de: *Lepus europaeus* (iepurele de câmp), *Martes martes* (jderul de copac), *Sciurus vulgaris* (veverița), *Capreolus capreolus* (căprioara), *Vulpes vulpes* (vulpea) și *Canis lupus* (lupul). Fauna ihtiologică (pești) din zona colinară este constituită din *Chondrostoma nasus* (scobar), *Leuciscus cephalus* (clean) sau *Barbus barbus* (mreană).

În luncile râurilor avifauna este reprezentată de: *Aythya* sp. (rațe sălbaticе), *Anser* sp. (gâște sălbaticе), *Fulica atra* (lișiță), *Gallinula chloropus* (găinușă de baltă), etc.

Dintre acestea multe sunt elemente rare, endemice sau relice glaciare, ocrotite de lege. Ca specii de animale ocrotite (cuprinse și în prevederile sau anexele convențiilor ratificate de România) se pot cita următoarele mamifere și păsări: *Linx linx* (râsul), *Felis silvestris* (pisica sălbatică), *Ursus arctos* (ursul brun), *Rupicapra rupicapra* (capra neagră), *Bison bonasus* (zimbrul), *Tetrao urogallus* (cocoșul de munte), *Aquila chrysaetos* (acvila de munte), *Aquila clanga* (acvila țipătoare mare), *Aquila pomarina* (acvila țipătoare mică), *Aquila heliaca* (acvila de câmp), *Buteo buteo* (șorecarul comun), *Falco tinnunculus* (vânturelul roșu), *Falco vespertinus* (vânturelul de seară), *Pernis apivorus* (viesparul), *Milvus milvus* (gaia roșie), *Circaetus gallicus* (șerparul), *Otus scops* (ciuful pitic), *Bubo bobo* (bufnița), *Ciconia ciconia* (barza albă), *Ciconia nigra* (barza neagră), etc. Unele specii de păsări, cum sunt: *Gypaetus barbatus* (zăganul), *Gyps fulvus* (vulturul sur), *Aegypus monachus* (vulturul negru), *Otis tarda* (dropia) sunt elemente dispărute din județ și care ar trebui reintroduse în această zonă, având în vedere importanța lor științifică și ecologică.

O parte din speciile de faună din județ sunt considerate rare: *Chaetonotus multisetosus*, *Macrobiotus hibernicus*, *Macroboticus montanus*, *Hypsibius clavatus*, *Hypsibius tenuis*, *Oxytrips bicolor*, etc.

Dintre speciile endemice montane specificăm: gasteropodele: *Monacha vicina*, *Alopiia canescens*, *Alopiia nixa*, *Acme politaodogira*, *Acme similis*, *Wastus venerabilis*, etc. coleopterele: *Carabus arvensis carpathicus*, *Carabus planicollis carpathica*, *Carabus obsoletus carpathicus*, *Nebria transsilvanica*, *Trechus carpathicus*; lepidopterele: *Erebia pharte romanicae*, *Erebia prone*, *Tortrix wassiana*; amfibienii: *Triturus montandoni* (triton carpatic).

De o deosebită importanță sunt animalele relice glaciare semnalate în munții Bucegi și în sudul județului, în rezervația Izvoarele de la Corbii Ciungi. Dintre relice au fost identificate în Munții Bucegi următoarele: coleoptere - *Nebria gyllenhali*, *Bembidon fellanideubeli*, *Amara erratica*, *Amara quenseli*, *elophorus glacialis*, *Hypnoidus rivularis*, *Pterostichus kokeili*; lepidoptere - *Argynnis pales arsilache*, *Pyrgus andromedae*, *Orodennais quenseli*, *Phiacia grisescens*, *Orenaia alpestralis*. La acestea se adaugă cele din Izvorul de la Corbii Ciungi - "oază acvatică cu faună relictă în Câmpia Română": turbelariatul *Dugesia gonocephala*, ostracodul *Ilyodromus olivaceus*, rotiferele - *Macrotrachela nana*, *Macrotrachela ehrenbergi*, *Cephalodella nana*, *Lecane mira*; trichopterele - *Adicela filicornis*, *Halesus digitatus*, *Lithax obscurus*, *Notidopia ciliaris*; hidracarienii - *Tartarothyas romanica*, *Libertia lineata*, *Bandakia corsica*, *A.Thienemannia schermeri*, *Atractides distans*, *Arrenurus octagonus*.

Zimbrul (*Bison bonasus*) - animal rar, ocrotit de lege și dispărut din pădurile țării noastre de mai bine de un secol, trăiește astăzi numai în rezervații. Cea mai mare rezervație de zimbră în semilibertate din

România este Rezervația Neagra din cadrul Ocolului Silvic Bucșani administrată de Direcția Silvică Dâmbovița. Rezervația are o suprafață de 162 de ha și un efectiv de 48 de zimbri, la 01.01.2014.

2.1.6. Arii Naturale Protejate

2.1.6.1. Arii naturale protejate de interes național

În conformitate cu Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, în județul Dâmbovița, zonele naturale protejate de interes național sunt: *Parcul Natural Bucegi* (sectorul dâmbovițean), situat în zona centrală și sudică a Munților Bucegi și *11 rezervații naturale*, din care 10 sunt constituite în fond forestier, aflându-se pe teritoriul administrativ al comunei Moroeni și una (Izvorul de la Corbii Ciungi) situată pe teritoriul administrativ al comunei Corbii Mari.

Pe teritoriul administrativ al comunelor Vișina și Petrești, în lunca Neajlovului se află Rezervația naturală Poiana cu narcise, arie naturală protejată de interes național, inclusă în H.G. nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Parcul Natural Bucegi figurează în Legea nr. 5/2000 cu o suprafață de 32.662 ha, fiind situat pe teritoriul județelor Dâmbovița (pe teritoriul administrativ al com. Moroeni), Prahova și Brașov.

Administratorul Parcului Natural Bucegi este Regia Națională a Pădurilor - Romsilva prin Structura de Administrare a Parcului Natural Bucegi.

Planul de management a fost aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.187/2011. În perioada de elaborare a acestuia, ca urmare a utilizării hărților amenajistice în format GIS, s-au înregistrat modificări ale suprafețelor înregistrate anterior.

Astfel, suprafața totală a Parcului Natural Bucegi este de 32.496,8 ha, din care sectorului dâmbovițean îi revine o suprafață de 16.634,5 ha.

Din punct de vedere al categoriei de folosință, 11.125 ha sunt în fond forestier și 5509,5 ha pajiști și alte categorii de folosință (drumuri, cariere de calcar, construcții, luciu de apă, stâncării). Evidența suprafețelor din punct de vedere al categoriei de folosință și al formei de proprietate înregistrează modificări pe măsura punerii în aplicare a legilor funciare.

Conform prevederilor O.U.G. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare s-a realizat zonarea internă a Parcului Natural Bucegi, acesta fiind structurat în patru zone distincte: zona de protecție strictă, zona de protecție integrală, zona de management durabil și zona de dezvoltare durabilă a activităților umane.

Zona de conservare specială stabilită prin Ordinul M.A.P.A.M. nr. 552/2003 a fost inclusă în zona de protecție strictă și zona de protecție integrală în funcție de importanța și vulnerabilitatea elementelor de patrimoniu natural identificate pe aceste suprafețe. Suprafața totală a zonei de protecție strictă și integrală, în județul Dâmbovița, este de 2468,63 ha (14,84%), din care: 1778,99 ha în fond forestier și 689,64 ha în pajiști alpine și alte categorii de folosință. Diferența față de suprafața înregistrată anterior, a apărut ca urmare a evaluării din punct de vedere al biodiversității în perioada de elaborare a planului de management.

Zona de management durabil, în județul Dâmbovița, este de 12813,33 ha iar zona de dezvoltare durabilă de 1352,53 ha.

Parcul Natural Bucegi se caracterizează prin marea diversitate geologică, geomorfologică, carstul ce prezintă o importanță deosebită prin frumusețea peisajului și prin interesul științific (Peștera Ialomiței, Peștera Rătei, Cheile Zănoagei, Cheile Urșilor, Cheile Orzei, Cheile Tătarului, clăile din Lespezi, Canionul Horoabei, lapiezuri, doline, etc.) și prin marea diversitate biologică (3.037 de specii de plante și peste 3.500 de specii de animale).

Rezervațiile naturale au un rol deosebit în protecția și conservarea unor habitate și specii importante sub aspect floristic, faunistic, forestier, geologic, speologic și paleontologic.

Rezervațiile naturale, specificate în Legea nr. 5/2000, situate în perimetrul Parcului Natural Bucegi, pe teritoriul administrativ al comunei Moroeni:

Rezervația naturală mixtă Peștera-Cocora (Valea Horoabei-Cocora)

cuprinde sistemele carstice Bătrâna-Peștera lalomiței: Cheile Urșilor, Cheile Peșterii, Peștera lalomiței (*monumente ale naturii*) și sistemul din Valea Horoabei: lapiez, Cheile Horoabei și Turnul Seciului (*monumente ale naturii*); pădurea (molidișuri) și pajiștile de pe culmile Cocora, Bătrâna și Piciorul Babelor, pâncuri de larice (*Larix decidua*) pe stâncile din Cheile lalomiței, jnepenișuri (*Pinus mugo*) pe Valea Horoabei, muntele Bătrâna, muntele Cocora, pâncuri sau exemplare izolate de zâmbbru (*Pinus cembra*) - *relict glaciari* pe Valea Horoabei, muntele Bătrâna și muntele Cocora; o vegetație subalpină deosebit de bogată: păiușul (*Festuca apennina*), toporași galbeni (*Viola biflora*), orbatul (*Valeriana montana*), găscărița (*Arabis alpina*), ciuboțița ursului (*Cortusa matthioli*), firuța (*Poa alpina*), piciorul cocoșului (*Ranunculus repens*), spin (*Carduus personata*), etc.

Ca *rariități floristice* întâlnim: păiușul (*Festuca apennina*), nopticoasa (*Hesperis moniliformis*)-*endemism relictar* pentru Bucegi, stânjenelul de munte (*Iris dacica*) - *endemism* pentru Carpații sudici, secara de munte (*Secale montanum*) - element mediteranean-balcanic. O bogată *faună fosilă* de amoniți a fost identificată în orizontul de calcare jurasice (*Phylloceras antecedens*, *Holcophylloceras zignoianum*) precum și de cefalopode și brahiopode pe Valea Horoabei.

Rezervațiile naturale botanice Poiana Crucii și Valea Horoaba (Poiana Horoaba), unde se ocrotesc pajiști specifice etajului subalpin superior de tipul păiușul roșu (*Festucetum rubrae subalpinum*) și care cuprind *rariități* precum *Gentiana bulgarica*;

Rezervațiile naturale mixte Orzea-Zănoaga și Zănoaga-Lucăcilă cuprind sistemul carstic Zănoaga: Cheile Zănoagei Mari, Cheile Zănoagei Mici, Cheile Orzei (*monumente ale naturii*), *frumoase păduri de molid* (*Picea abies*); o *vegetație termofilă compusă din* elemente floristice rare sud-europene, sud-mediteraneene sau balcanice: *secara de munte* (*Secalemontanum*), *irisul* (*Iris dacica*), *scorușul* (*Sorbus cretica*), *spinul* (*Carduus candicanus*), *breiul* (*Athamantha hungarica*), *timoftica* (*Phleum montanum*), *caprifoiul* (*Lonicera caerulea*), *cosaci* (*Astragalus depressus*).

Rezervația naturală mixtă Cheile Tătarului cuprinde sistemul carstic Tătaru: lapiez, doline, Peștera Ursului și Peștera Mică (din Cheile Tătarului), Cheile Tătarului (*monumente ale naturii*), *elemente floristice rare*, asemănătoare cu cele din rezervația Zănoaga; o *faună fosilă* abundentă și diversă: *Macocephalites macrocephalites*, *Propanulites sp.*, *Procerites sp.*, *Choffatias sp.*, *Loboplanulites sp.*, etc.

rezervația naturală mixtă (speologică, geomorfologică) Peștera Rătei cuprinde sistemul carstic Rătei: Peștera Rătei, Cheile Răteiului (*monumente ale naturii*); Peștera Rătei formată din galerii meandrate, dispuse pe trei etaje, însumând 7224 m este o peșteră gigantică și reprezintă cel mai important fenomen endocarstic din Bucegi. Concrețiunile de calcit, gips și aragonit, elemente rar întâlnite în alte peșteri din țară îi sporesc valoarea.

Rezervația naturală botanică Turbăria Lăptici cuprinde mlaștina oligotrofă care adăpostește elemente floristice rare: salcia de turbă (*Salix myrtilloides*) - *relict glaciari* de origine nordică, *Salix phylicifolia*, odoleanul (*Valeriana simplicifolia*), oreofitul balcanic *Swertia punctata*. Aglomerările de *Sphagnum* formează depozite de turbă ce se găsesc la baza tulpinilor de molid (*Picea abies*), pin (*Pinus sylvestris*), mestecăn (*Betula pendula*) și ienupăr pitic (*Juniperus communis*).

Rezervația naturală paleontologică Plaiul Hoților ocrotește o bogată *faună fosilă* (fauna de Stramberg) cuprinsă în calcarele fosilifere, alături de resturi de plante incarbonizate, aflate în marnele tari, foioase.

Rezervațiile naturale de interes național, specificate în Legea nr. 5/2000, aflate în afara Parcului Natural Bucegi:

Rezervația naturală paleontologică Plaiul Domnesc se află pe teritoriul administrativ al comunei Moroeni, la poalele munților Bucegi.

Este formată din calcare tithonice fosilifere, cuprinzând o bogată *faună fosilă* reprezentată de 250 de specii, care include numeroase forme noi pentru știință, cele mai reprezentative fiind: bivalvele (80 de specii - *Ostrea*, *Spondylus*, *Avicula*, etc.), gasteropodele (60 de specii - *Norinea*, *Neritopsis*, *Protocypraea tithonia*, ultima reprezentând o *specie rară*, fiind identificată pentru prima dată în lume în Sicilia și apoi în Plaiul

Domnesc), crustaceele (40 de specii - *Prospion*, *Glaessneropsis*, *Galathea*, etc.), cefalopodele (17 specii - *Duvalia*, *Haploceras*, *Aptychus*, etc.), brahiopodele (15 specii - *Terebratula*, *Zeillera*, etc.), corali, spongierii și hidrozoarele.

Rezervația naturală mixtă (floristică, faunistică) Izvorul de la Corbii Ciungi

reprezintă o adevărată "oază cu floră și faună relictă în Câmpia Română". Apa marelui complex de izvoare de la Corbii Ciungi provine în întregime din depozitele de terasă ale Neajlovului. Complexul de izvoare, mlaștinile de izvor și pâraiașele colectoare din zonă adăpostesc o variată faună relictă, caracteristică apelor reci de munte și apelor subterane, specifice ținuturilor nordice, multe dintre populațiile unice prezente aici fiind pe cale de dispariție: turbelariatul *Dugesia gonocephala*, trichopterele: *Adicella filicornis*, *Lithax obscurus* și *Notidobia ciliaris*, hidrachnelele: *Sperchon clupeiifer*, *Arrenurus octagonus*, *Tartarothyas romanica*, rotiferele: *Habrotrocha elegans*, *Lecane mira*, *Cephalodella nana*. Din abundența de alge ce se dezvoltă în complex, cea mai interesantă este rodoficeul nordic *Hildenbrandtia rivularis* (algă roșie), destul de rară în flora algologică a României și numai la altitudini de peste 1000 m.

Rezervația naturală de interes național, specificată în H.G. nr. 2151/2004: -rezervația naturală de Poiana cu narcise din Valea Neajlovului - situată pe teritoriul administrativ al comunelor Vișina și Petrești, în lunca Neajlovului, care oferă condiții optime de dezvoltare speciei ocrotite de lege, narcisa (*Narcissus stellaris*).

Având în vedere condițiile hidrologice și pedologice, în rezervație se instalează diverse asociații de plante acvatice, palustre, de locuri umede și moderat uscate, în alcătuirea cărora intră : narcisa (*Narcissus stellaris*), lintiță (*Lemna minor*), trifoiș de baltă (*Marsilea quadrifolia*), brădiș (*Myriophyllum verticillatum*), broscărița (*Potamogeton crispus*), boglar (*Ranunculus sceleratus*), piciorul cocoșului (*Ranunculus repens*), grăușor (*Ranunculus ficaria*), trânjoaică (*Ranunculus illyricus*), Gliceria plicata, *Montia fontana*, rogoz (*Carex vesicaria*), coada vulpii (*Alopecurus pratensis*), firuța cu bulbi (*Poa bulbosa* monstr. vivipara) și pipirig (*Holoschoenus vulgaris*). Dominante pe această suprafață sunt speciile: narcisa (*Narcissus stellaris*), coada vulpii (*Alopecurus pratensis*), *Festuca pseudovina* (păiușca) și *Festuca rupicola* (păiuș). Fitocenozele cu narcisa (*Narcissus stellaris*) se încadrează în asociația *Festucetum rupicolae*.

Se întâlnesc aici trei specii trecute pe Lista roșie: narcisa (*Narcissus stellaris*), trifoiș de baltă (*Marsilea quadrifolia*) și *Montia fontana*, precum și specii de origine sudică: *Crypsopogon gryllus*, trânjoaică (*Ranunculus illyricus*), *Ornithogalum refractum* și *Cerastium dubium* și unele elemente circumpolare: firuța (*Poa pratensis*), scrântitoare (*Potentilla argentea*), boglar (*Ranunculus sceleratus*), păiușcă (*Agrostis tenuis*), stupitul cucului (*Cardamine pratensis*).

2.1.6.2. Arii naturale protejate de interes comunitar, situri Natura 2000

Natura 2000 reprezintă o rețea ecologică europeană de arii naturale protejate formată din: Arii Speciale de Conservare pentru conservarea habitatelor naturale, a faunei și florei sălbatice, incluse în Directiva Habitate (Directiva 92/43/CEE) și Arii de Protecție Specială Avifaunistică pentru conservarea păsărilor sălbatice incluse în Directiva Păsări (Directiva 79/409/CEE).

Situat în partea de sud a Carpaților Meridionali, în zona de contact a Câmpiei Române cu Subcarpații Munteniei, județul Dâmbovița are un relief variat ce se desfășoară în trepte: la nord se înalță Munții Bucegi și Leaota, cărora le urmează spre sud zona dealurilor Subcarpaților Munteniei, platforma Cândești, în continuare, câmpia înaltă a Târgoviștei și câmpia Titu.

Se învecinează la vest cu județul Argeș, la est cu județul Prahova, la sud-est cu județul Ilfov, la sud cu județele Giurgiu și Teleorman și la nord cu județul Brașov.

În județul Dâmbovița au fost declarate, 5 situri de importanță comunitară (prin ordinul MMDD nr. 2387/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului nr. 1964/13.12.2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România) și o arie de protecție avifaunistică (HG nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România).

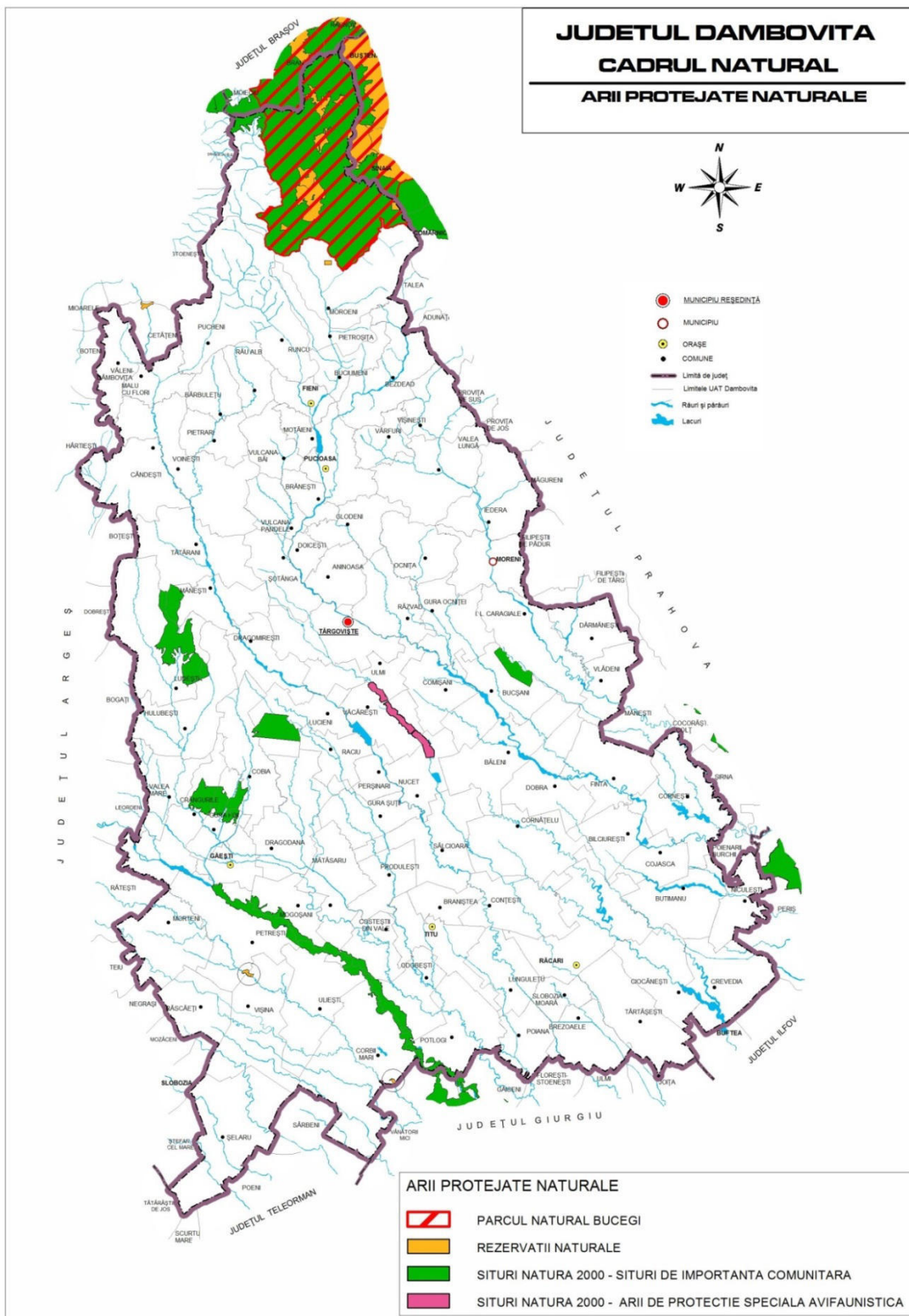

Figura nr. 20 – Arii protejate natural

- Siturile natura 2000 din județul Dâmbovița

Cod de identificare	Localizare județ Dâmbovița	Suprafața pe teritoriul județului (ha) din Formularul Standard Natura 2000	Nr. convenție de custodie / Data încheierii	Nr. Contract de administrare / Data încheierii	Custodie	Actul de declarare
ROSCI0013 Bucegi	Moroeni (58%)	Nu apare în formularul Standard	735/ 22.05.2004	- 134/RNP/ 19.11.2014 - 10542/RNP- Administrația PN Bucegi/ 19.11.2014	RNP – Romsilva Administrația Parcului Natural Bucegi	Ordinul MMDD nr. 1964/2007
ROSCI0014 Bucșani	Bucșani 9%, I.L.Caragiale 1%	513	355/ 08.07.2014	-	Agenția Națională de Arii Protejate	Ordinul MMDD nr. 1964/2007
ROSCI0102 Leaca	Moroeni 1%	Nu apare în formularul Standard	247/ 14.04.2011	-	Fundația Conservation Carpathia	Ordinul MMDD nr. 1964/2007
ROSCI0106 Lunca Mijlocie a Argeșului	Corbii Mari 3%, Costeștii din Vale 6%, Găești <1%, Mogoșani 12%, Mătăsaru 5%, Odobești 15%, Uliești 6%, Petrești 10%, Potlogi 5%,		289/ 28.11.2011	-	Agenția Națională de Arii Protejate	Ordinul MMDD nr. 1964/2007
ROSCI0344 Pădurile din Sudul Piemontului Cândești	Cobia 6%, Crângurile 10%, Gura Foi 19%, Hulubești 2%, Lucieni 19%, Ludești 19%, Mănești 12%, Raci <1%, Tătărani <1%	4313 ha	-	-	Nu există structură de administrare	Ordinul MMDD nr. 2387/2011
ROSPA0124 Lacurile de pe Valea Ilfovului	Nucet (6%), Ulmi (2%), Văcărești (9%)	597	-	-	Nu există structură de administrare	HG 971/2011

Sursa: www.mmediu.ro; Anexa nr. 1 din HG nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea HG nr. 1248/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Ordinul nr. 2387/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului nr. 1964/13.12.2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Formularul Standard NATURA 2000.

ROSCI0013 Bucegi

Situl de importanță comunitară **ROSCI0013 Bucegi**, cu o suprafață totală de 38,787 ha, se întinde pe razele administrative a trei județe: Brașov – 23%, Prahova – 34%, Dâmbovița – 43%. Este situat la 45°22'52" latitudine nordică și 25°30'40" longitudine estică, în regiunea biogeografică alpină, altitudinea minimă fiind de 655 m iar cea maximă ajungând la 1452 m.

Se caracterizează prin ecosisteme valoroase montane și forme carstice deosebite, cum ar fi: peșteri, chei, doline și lapiezuri. Pe conglomerate, datorită eroziunii diferențiate, au luat naștere forme bizare cum ar fi Sfinxul și Babele, pentru ca la capetele de strat să existe numeroase brane.

În masivul Bucegi sunt cunoscute până în prezent 34 de peșteri în bazinul Prahova și bazinul Ialomiței superioare, dintre care două sunt remarcabile: Peștera Ialomiței și Peștera Rătei. Relieful divers, structura geologică și altitudinea de peste 2500 m au permis instalarea unei flore bogate și variate.

Situl de importanță comunitară ROSCI0013 Bucegi a fost declarat sit Natura 2000 pentru habitate și specii de interes comunitar din anexele Directivei Habitare:

- 24 de tipuri de habitate (dintre care 6 sunt prioritare);
- 5 specii de mamifere (2 prioritare);
- 2 specii de amfibieni și reptile
- 1 specie de pești;

- 12 specii de nevertebrate (1 prioritară);
- 8 specii de plante (1 prioritară).

Cele 24 de tipuri de habitate de intreres comunitar prezente în sit sunt: 4060 Tufărișuri alpine și boreale; 4070 * Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*; 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din *Alyso-Sedion albi*; 6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine; 6230 * Pajiști montane de *Nardus* bogate în specii pe substraturi silicioase; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin; 6520 Fânețe montane; 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis; 91V0 Păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*); 9410 Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană (*Vaccinio-Piceetea*); 9420 Păduri de *Larix decidua* și/sau *Pinus cembra* din regiunea montană; 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane; 91E0 * Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*); 9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*; 7140 Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat); 3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane; 9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*; 9180 * Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 4080 Tufărișuri cu specii sub-arctice de *salix*; 3230 Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane; 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; 8160 * Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan; 8110 Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (*Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*); 8120 Grohotișuri calcaroase și de sisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolii*).

Specii de mamifere: 1354 *Ursus arctos*; 1361 *Lynx lynx*; 1308 *Barbastella barbastellus*; 1352 *Canis lupus*; 1303 *Rhinolophus hipposideros*.

Specii de amfibieni și reptile: 1193 *Bombina variegata*; 2001 *Triturus montandoni*.

Specii de pești: 1163 *Cottus gobio*.

Specii de nevertebrate: 4057 *Chilostoma banaticum*; 1086 *Cucujus cinnaberinus*; 1083 *Lucanus cervus*; 1087 *Rosalia alpina*; 4030 *Colias mymidone*; 1065 *Euphydryas aurinia*; 4039 *Nymphalis vaualbum*; 1015 *Vertigo genesii*; 4048 *Isophya costata*; 4052 *Odontopodisma rubripes*; 4054 *Pholidoptera transsylvanica*; 4046 *Cordulegaster heros*.

Specii de plante: 4070 *Campanula serrata*; 4116 *Tozzia carpathica*; 1758 *Ligularia sibirica*; 2113 *Draba dorneri*; 1386 *Buxbaumia viridis*; 1381 *Dicranum viride*; 1389 *Meesia longiseta*; 4097 *Iris aphylla* ssp. *Hungarica*.

Parcul natural Bucegi conservă o diversitate biologică deosebită: cca 3037 specii de plante, de la alge la cormofite și cca 3500 specii de animale (dintre care 1300 specii de insecte, peste 100 specii de melci, 45 specii de mamifere, 129 specii de păsări, etc.).

În Bucegi apar pe lângă specii endemice și protejate și specii relictice glaciare, cum sunt: *Carex chordorrhiza*, *Salix bicolor*, *Draba fladnitzensis*, *Thalictrum alpinum*, *Saxifraga cernua*, *Ligularia sibirica*. Se remarcă la limita superioară a pădurilor covorul de jneapăn, peticele de smârdar din căldările glaciare, asociațiile floristice specifice golului alpin. Există 29 specii de păsări listate în Anexa I a Directivei Păsări și 10 specii de mamifere, 4 specii de amfibieni/reptile, 2 specii de pești, 10 specii de nevertebrate listate în Anexa II a Directivei Habitate.

Abrupturile de mari dimensiuni, stâncoase și sălbatice, păstrează particularitățile mediului natural slab sau aproape deloc modificat antropic. Etajele de vegetație și animalele își păstrează limitele arealelor lor naturale și tot aici s-au păstrat arbori bătrâni, brădeti pure, iar fâșia de zadă se menține făcând trecerea spre pajiștile subalpine. Reprezintă cea mai înaltă stațiune paleolitică din țara noastră (1548 m).

Elementul endemic carpatic reprezintă 5,6% din flora Bucegilor, fiind reprezentat prin 62 unități sistematice. Speciile vegetale endemic numai pentru Munții Bucegi sunt în număr de 5. Relictele glaciare sunt cantonate în general pe Valea Ialomiței, în locuri turboase și sunt reprezentate prin 10 specii. Se remarcă bogăția cenotaxionilor, mulți dintre aceștia fiind proprii pentru teritoriul Bucegilor. Fauna terestră a peșterilor nu include elemente troglobionte dar fauna acvatică a fost puțin studiată, numai în peștera Ialomița a fost găsită o subspecie probabil endemic de amfipod, *Niphargus carpathicus*.

Remarcabil este și numărul mare de specii noi pentru știință descoperite în această zonă. În cuprinsul masivului Bucegi sunt semnalate 375 taxoni algali ce aparțin la 8 filumuri: *Cyanophyta* (138 taxoni), *Chlorophyta* (78 taxoni), *Xanthophyta* (49 taxoni), *Bacillariophyta* (81 taxoni), *Chrysophyta* (6 taxoni), *Flagellata* (1 taxon), *Euglenophyta* (2 taxoni), *Pyrophyta* (2 taxoni). Algele au fost găsite în mai multe biotopuri: ape, roci, soluri, peșteri. În privința florei lichenologice sunt identificați 141 taxoni corticoli, 35 muscicoli, 48 lignicoli, 183 saxicoli, 78 tericoli.

Situl este vulnerabil la practicarea turismului necontrolat (turiștii care ies din potecile marcate), aruncarea gunoaielor la întâmplare de către turiști, pășunat excesiv în unele locuri, exploatarea forestieră pe suprafețe restrânse, colectarea de plante rare, braconaj.

Parcul natural Bucegi figurează în Legea nr. 5/2000 cu o suprafață de 32.662 ha, din care suprafața pe sectorul dâmbovițean, conform noile amenajamente, este de 16.387 ha. În perimetrul parcului, pe teritoriul județului Dâmbovița, sunt situate 9 rezervații naturale de interes național, declarate prin Legea 5/2000, descrise în capitolul anterior și anume:

- Rezervația naturală mixtă PEȘTERA-COCORA;
- Rezervația naturală mixtă VALEA HOROABEI;
- Rezervația naturală floristică POIANA CRUCII;
- Rezervația naturală mixtă CHEILE TĂTARULUI;
- Rezervația naturală mixtă ORZEA-ZĂNOAGA;
- Rezervația naturală mixtă ZĂNOAGA-LUCACILA;
- Rezervația naturală paleontologică PLAIUL HOȚILOR;
- Rezervația naturală botanică TURBĂRIA LĂPTICI;
- Rezervația naturală speologică PEȘTERA RĂTEIULUI.

ROSCI0014 – BUCȘANI

Situl are o suprafață de 513 ha, este situat la 44°53'29" latitudine nordică și 25°40'7" longitudine estică, în regiunea biogeografică continentală și a fost declarat Sit Natura 2000 pentru:

- un tip de habitat comunitar – 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen;
- o specie de amfibieni – 1166 *Triturus cristatus*

Habitatul dominant este „Păduri cu stejar pedunculat sau stejar subatlantic și medioeuropean și cu *Carpinion betulii*”, pe soluri brun roșcat pseudoglezate (63%) și brun roșcat vertice (20%).

Speciile arborescente dominante sunt: stejarul (*Quercus robur*), carpenul (*Carpinus betulus*), jugastrul (*Acer campestre*), frasinul (*Fraxinus excelsior*) și teiul (*Tilia cordata*). Majoritatea arboretelor fac parte din etajul deluros de cvercete cu stejar (98%) și sunt arborete naturale fundamentale. Subarboretele este constituit în special din păducel, lemn câinesc, sânțer, amoră în luncă și este slab reprezentat în arboretele tinere până la vârsta de 70-80 ani. Pătura vie naturală din pădure este caracteristică câmpiei forestiere fiind reprezentată de *Poa pratensis*, *Festuca sylvatica*, *Carex sp.*, *Luzula albida*, *Agrostis alba*.

ROSCI0102 – LEAOTA

Comparativ cu alte masive muntoase, muntele Leaota are o diversitate a habitatelor, în special diversitatea floristică este mai redusă, la acest lucru contribuind și pășunatul intensiv de-a lungul anilor. Pajiștile din această zonă au o valoare pastorală scăzută care determină o capacitate de pășunat redusă. Deși zona este pășunată intensiv, fenomenul de eroziune a solului este redus.

Importanța muntelui Leaota ca Sit Natura 2000 este dată de prezența a trei tipuri de habitate, două specii de mamifere și a unei specii de amfibieni de interes european.

Habitat de interes comunitar:

- 4060 Tufărișuri alpine și boreale deține 35% din suprafața sitului, fiind elementul principal pentru care propunem desemnarea muntelui Leaota ca și sit Natura 2000. Acest habitat se găsește într-o stare bună de conservare, conținând marea majoritate a elementelor floristice tipice.

Din acest habitat au fost identificate următoarele subtipuri de habitate conform clasificării românești:

- R3101 – Tufărișuri pitice sud-est carpatice de azalee (*Loiseleuria procumbens*);
- R3104 – Tufărișuri sud-est carpatice de smîrdar (*Rhododendron myrtifolium*) cu afin (*Vaccinium myrtillus*);
- R3107 – Tufărișuri sud-est carpatice de coacăze (*Bruckenthalia spiculifolia*) și ienupăr pitic (*Juniperus sibirica*);
- R3108 – Tufărișuri sud-est carpatice de ienupăr pitic (*Juniperus sibirica*);
- R3111 – Tufărișuri sud-est carpatice de afin (*Vaccinium myrtillus*).

- 6150 Pajiști boreale alpine pe substrat silicios este reprezentat prin R3603 Pajiști sud-est carpatice de părul porcului (*Juncus trifidus*) și *Oreochloa disticha*. Habitatul ocupă cca. 10% din sit și este destul de fragmentat.

- 8160 * Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan.

Specii de mamifere de interes comunitar:

- 1352 *Canis lupus*

- 1354 *Ursus arctos*

Specii de amfibieni de interes comunitar:

- 1193 *Bombina variegata*

Zona alpină a muntelui Leota a fost utilizată ca pășune din cele mai multe timpuri, în prezent presiunea pășunatului este destul de mare înregistrându-se aproximativ 10-17 oi/ha, fără a se practica rotația animalelor. Nu s-a înregistrat încă aplicarea de îngrășăminte organice sau chimice.

Suprapășunatul prezintă unul dintre pericolele de degradare continuă a acestor pajiști și tufărișuri, dar și eliminarea totală a pășunatului ar fi nefavorabilă.

O altă amenințată care apare din ce în ce mai serioasă în ultimii ani o constituie probabilitatea *aparitiei pârtiilor de ski*, respectiv a unei infrastructuri care ar duce la distrugerea ireversibilă a habitatelor de interes european din această zonă, încă neatinsă de civilizație.

Situl de importanță comunitară ROSCI0102 – Leota este constituit în partea de Nord-Est a Munților Leota, are o suprafață totală de 1393 ha întinzându-se pe teritoriile administrative a trei județe: Brașov (47%), Argeș (25%), Dâmbovița (28%) și se învecinează în partea de nord est cu situl ROSCI 0194 Piatra Craiului, iar la vest cu situl ROSCI0013 Bucegi. Este situat la 45°23'40" latitudine nordică și 25°19'44" longitudine estică, altitudinea minimă fiind de 1199 m iar cea maximă ajungând la 1610 m.

ROSCI0106 – LUNCA MIJLOCIE A ARGEȘULUI

Din punct de vedere administrativ-teritorial, situl Lunca Mijlocie a Argeșului este amplasat în județul Giurgiu (localitățile: Florești-Stoenești (<1%), Găiseni (8%), Vânătorii Mici (3%)) și județul Dâmbovița (localitățile: Corbii Mari (3%), Costeștii din Vale (6%), Găești (<1%), Mogoșani (12%), Mătăsaru (5%), Odobești (15%), Petrești (10%), Potlogi (5%), Uliești (6%)).

Situl reprezintă un sector de delimitare geomorfologică între două subunități ale Câmpiei Române, și anume Câmpia Găvanu la vest și Câmpia Titu la est.

ROSCI0106 Lunca Mijlocie a Argeșului a fost declarat sit Natura 2000 pentru:

- 3 tipuri de habitate, dintre care unul prioritar: 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*; 91E0 * Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Frasinus excelsior*; 91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Frasinus excelsior* sau *Frasinus angustifolia*, din lungul marilor râuri;

- o specie de mamifere: *Lutra lutra*;

- o specie de amfibieni: *Bombina bombina*;

- 4 specii de pești: *Gobio kessleri*, *Aspirus aspirus*, *Sabanejewia aurata*, *Cobitis taenia*.

Lunca Argeșului este alcătuită din materiale aduse și depuse de râu, caracterizate printr-o mare variație texturală și mineralogică. Textura depozitelor este grosieră în apropierea albiei și mai fină spre terasă.

Vegetația luncii din lungul râului este constituită din ploi salcii și dintr-un amestec din cele două specii principale în proporții variabile. De asemenea, se întâlnesc pâlcuri de arin și frasin.

Prezența habitatelor de tipul pădurilor aluviale cu arin negru, frasin și zăvoaielor de salcie albă și plop alb reprezintă o caracteristică importantă a sitului. Tipurile de pădure caracteristice sunt de ariniș negru și zăvoaie de arin negru. Stratul arborilor, compus din arin negru, exclusiv sau cu amestec redus de frasin, velniș, plop negru și alb, sălcii, jugastru, are înălțimi de 20 – 25 m la 100 de ani. Specia edificatoare este arin negru.

De importanță pentru Lunca Mijlocie a Argeșului este populația rezidentă de buhai de baltă cu burta roșie (*Bombina bombina*). Caracteristic pentru această specie este abdomenul viu colorat.

Dintre speciile de talie mică, de importanță mare pentru sit din punct de vedere al speciilor de pești reofili (specii care își depun icrele numai în curentul apei) sunt: *avatul*, *porcușorul de nisip* și *câra*.

Principala vulnerabilitate a sitului ROSCI 0106 Lunca Mijlocie a Argeșului este dată de desfășurarea activităților de exploatare a agregatelor minerale în terasă sau în albie și prelucrarea în stațiile de sortare. Totodată, situl prezintă vulnerabilitate crescută la pescuitul abuziv, poluare, inundații, secetă.

ROSCI0344 PĂDURILE DIN SUDUL PIEMONTULUI CÂNDEȘTI

Situl Pădurile din Sudul Piemontului Cândești aparține Piemontului Cândești, fiind localizat între pâraul Valea Potopului - în vest, și râul Dâmbovița - în est. Are suprafața de 4313 ha, aflat la 44°55'16" latitudine nordică și 25°15'9" longitudine estică, altitudinea maximă este de 485 m iar cea minimă de 201 m.

Din punct de vedere administrativ se află în raza ocoalelor silvice Hulubești, Găești, Târgoviște și Sturzeni. Situl se găsește în raza administrativă a următoarelor comune:

- *trupul de pădure nordic* - comunele Mănești, Ludești și Hulubești;
- *trupul de pădure central* – comunele Lucieni și Cobia;
- *trupul de pădure sudic* – comunele Crângurile, Gura Foi și Cobia.

Din punct de vedere geologic situl se caracterizează prin existența *depozitelor loessoide* în locurile plane și a „stratelor de Cândești”, pe versanți. Altitudinea variază între 200 m în sud și 600 m în nord.

ROSCI0344 Pădurile din Sudul Piemontului Cândești a fost declarat sit Natura 2000 pentru:

- 7 tipuri de habitate (dintre care unul prioritar): 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen; 9130 Păduri de tip *Asperulo-Fagetum*, 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*, 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun; 91E0 * Păduri aluviale cu *alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior*; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin; 6510 Pajiști de altitudine joasă;

- 3 specii de nevertebrate: *Cerambyx cerdo*; *Morimus funereus*; *Lucanus cervus*.

Principalele clase de habitate din sit sunt *pădurile de foioase* (97%), *pajiștile seminaturale umede* (2%), *apele dulci continentale curgătoare* (1%). Sub raport fitoclimatic, situl se încadrează în *etajul nemoral al pădurilor de foioase, subetajele fagetelor colinare*, în partea de nord a sitului, cu altitudini de până la 600 m, și al *pădurilor de cvercinee* - gorun, cer, stejar - în partea mai joasă a sitului și în sud.

Arboretele afectate de factori destabilizatori ocupă cca. o treime din sit, factori care au o intensitate slabă.

Principalii factori destabilizatori sunt:

- tulpinile nesănătoase, datorate regenerării repetate din lăstari;
- fenomenul de uscare în arboretele de cvercinee și salcâm.

Factorii destabilizatori acționează izolat, fiind vorba de rupturi de zăpadă și vânt, atacuri de vătămători și alunecări de teren. Aceștia se manifestă în special în condiții climatice extreme (secete prelungite, ploi abundente, temperaturi foarte scăzute, geruri timpurii sau târzii, etc).

Alți factori care au o influență negativă asupra stării de conservare a habitatelor sunt:

- utilizarea de specii alohtone pentru plantare;
- fructificarea slabă a speciilor de cvercinee, ceea ce îngreunează procesul de regenerare pe cale naturală a arboretelor;
- diversificarea formelor de proprietate asupra pădurilor, tăierile ilegale de arbori, aplicarea unor măsuri silviculturale defectuoase.

ROSPA0124 – LACURILE DE PE VALEA ILFOVULUI

Situl cuprinde salba de lacuri de pe Valea Ilfovului (acumulările piscicole Udrești, Bunget I, Bunget II, Brătești, Adunați și Ilfoveni), cu o suprafață totală de 597 ha. Este situat în județul Dâmbovița la 44°50'41" latitudine nordică și la 25°31'38" longitudine estică, altitudinea medie fiind de 230 m.

Solurile predominante sunt cele brun roșcate și cele pseudogleice care ocupă suprafețe mai mici.

Direcția de curgere a apelor freatice urmărește orientarea pantei morfologice, iar adâncimea acestora scade de la nord-vest către sud-est. Vegetația predominantă este reprezentată de *Phragmites communis* (stuf), *Carex acutiformis* (rogoz), *Typha latifolia* (papură) și constituie arealul potrivit pentru cuibăritul, odohna sau hrănirea multor specii de păsări, inclusiv pentru speciile de păsări de interes conservativ la nivel european. Valorile termice medii anuale sunt de 10°C, precipitațiile căzute anual înregistrează valori medii de 512,1 mm.

În cadrul sitului au fost identificate 22 de specii protejate, enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC (Directiva Păsări) (A022 *Ixobrychus minutus*; A023 *Nycticorax nycticorax*; A024 *Ardeola ralloides*; A026 *Egretta garzetta*; A027 *Egretta alba*; A030 *Ciconia nigra*; A031 *Ciconia ciconia*; A032 *Plegadis falcinellus*; A034 *Platalea leucorodia*; A038 *Cygnus cygnus*; A068 *Mergus albellus*; A097 *Falco vespertinus*; A122 *Crex crex*; A131 *Himantopus himantopus*; A151 *Philomachus pugnax*; A166 *Tringa glareola*; A193 *Sterna hirundo*; A196 *Chlidonias hybridus*; A197 *Chlidonias niger*; A238 *Dendrocopos medius*; A338 *Lanius collurio*; A393 *Phalacrocorax pygmeus*) și alte 77 specii de păsări cu migrație regulată.

Situl este important în perioada de migrație pentru speciile: *Falco vespertinus*, *Himantopus himantopus*, *Mergus albellus*, *Plegadis falcinellus*, *Egretta alba*, *Chlidonias hybridus*, *Phalacrocorax pygmaeus*, *Platalea leucorodia*, *Cygnus cygnus*, *Chidonias niger*, *Egretta garzetta*, *Ardeola ralloides*, *Sterna hirundo*, *Tringa glareola*, *Nycticorax nycticorax*, *Ciconia nigra*, *Philomachus pugnax*, *Anas strepera*, *Anser albifrons*, *Phalacrocorax carbo*, *Podiceps grisegena*, *Larus ridibundus*, *Podiceps nigricollis*, *Chlidonias leucopterus*, *Anas platyrhynchos* și *Tachybaptus ruficollis*.

Fiind un sit care se califică pentru efectivele importante de păsări acvatice care folosesc zona în timpul migrațiilor și iarna, există riscul semnificativ de deranjare a acestora prin vânarea în perioada respectivă.

Alți factori care contribuie la sensibilizarea sitului sunt:

- Industrializarea și extinderea zonelor urbane;
- Arderea stufului – arderea vegetației (a miriștei și a pârloagelor);
- Înmulțirea necontrolată a speciilor invazive.

2.1.7. HIDROLOGIA

Teritoriul județului Dâmbovița este inclus în două spații hidrografice: Buzău – Ialomița și Argeș – Vedea, monitorizate de Administrația Bazinală de Apă Buzău- Ialomița, respective Administrația Bazinală de Apă Argeș – Vedea, ambele aflate în subordinea Administrației Naționale Apele Române și cu atribuții de monitorizare a calității apelor din punct de vedere al gradului de poluare.

Spațiul hidrografic Buzău-Ialomița este situat în partea de sud-est a țării, învecinându-se în partea de nord-vest cu bazinul hidrografic Olt, în nord-est cu bazinul hidrografic Siret, în vest și sud-vest cu bazinul hidrografic Argeș, în sud cu fluviul Dunărea, iar în est cu spațiul hidrografic Dobrogea-Litoral.

Spațiul hidrografic Argeș-Vedea se învecinează la nord cu bazinul hidrografic Olt, la vest cu bazinele hidrografice Olt și Vedea, la sud cu bazinul Dunării și la est cu bazinul hidrografic al Ialomiței.

Din suprafața totală a județului Dâmbovița 41,59% este cuprinsă în Spațiul hidrografic Buzău – Ialomița, respectiv în Bazinul Hidrografic Ialomița și 58,41% din suprafața județului este inclusă în Spațiul Hidrografic Argeș – Vedea, respectiv în Bazinul Hidrografic Argeș.

2.1.7.1. Resursele de apă

Prin resurse de apă se înțelege totalitatea rezervelor de apă existente în natură, susceptibile de a fi valorificate la un moment dat: apele de suprafață (cursuri de apă, bălți, lacuri, mări, zăpezi) și subterane freatice și de adâncime.

- Resursele de apă teoretice și tehnic utilizabile pentru anul 2013

Spatiu hidrografic/ felul sursei	Resursa teoretica de apa (mil mc/an)	Resursa utilizabila de apa (mil mc/an)
B.H. ARGES		
Ape de suprafata	1960	1671,654
Ape subterane	696	536,112
Total	2656	2207,766
B.H. IALOMITA		
Ape de suprafata	1879,5	429,92
Ape de suprafata	6493,6	417
Total	2529,1	846,92

Neuniformitatea resurselor de apă în timp se manifestă prin precipitații neliniare de-a lungul anilor și de-a lungul sezonelor fiecărui an, prin fenomene de îngheț și dezgheț ce contribuie la variația în timp a debitelor izvoarelor, râurilor, nivelurilor lacurilor și apelor subterane. Ca urmare chiar în zone cu resurse de apă însemnate, ca medie multianuală, apar, aleator, atât perioade de secetă, de lipsa de apă, cât și perioade de ape mari și de viituri, care creează riscul efectelor distructive ale inundațiilor. Din punct de vedere al resursei apei, la nivelul bazinelor hidrografice Ialomița și Dâmbovița, posibilitatea alimentării cu apa potabilă din sursa subterană de adâncime a fost analizată și fundamentată prin studii hidrologice pentru asigurarea necesarului de apă (mc/zi). Impactul utilizării apei din subteran atât pe perioada de construire cât mai ales pe perioada de funcționare a obiectivului, asupra resurselor limitate de apă, se manifestă în timp, atât la nivel național cât și la nivel local, fie prin utilizarea irracională a apei în mediul industrial și mediul urban, fie prin scăderea resurselor naturale datorate schimbărilor climatice.

2.1.7.2. Rețeaua hidrografică

Din punct de vedere **hidrografic**, județul Dâmbovița este împărțit la două bazine hidrografice și anume:

- Bazinul hidrografic al râului Ialomița;
- Bazinul hidrografic al râului Argeș.

Bazinul hidrografic al râului Ialomița

Râul Ialomița, constituie axa hidrografică a județului, cu un traseu median de la nord la sud până în dreptul municipiului Târgoviște, apoi direcția este către sud est, cu un traseu puternic meandrat și cu schimbări bruște de direcție.

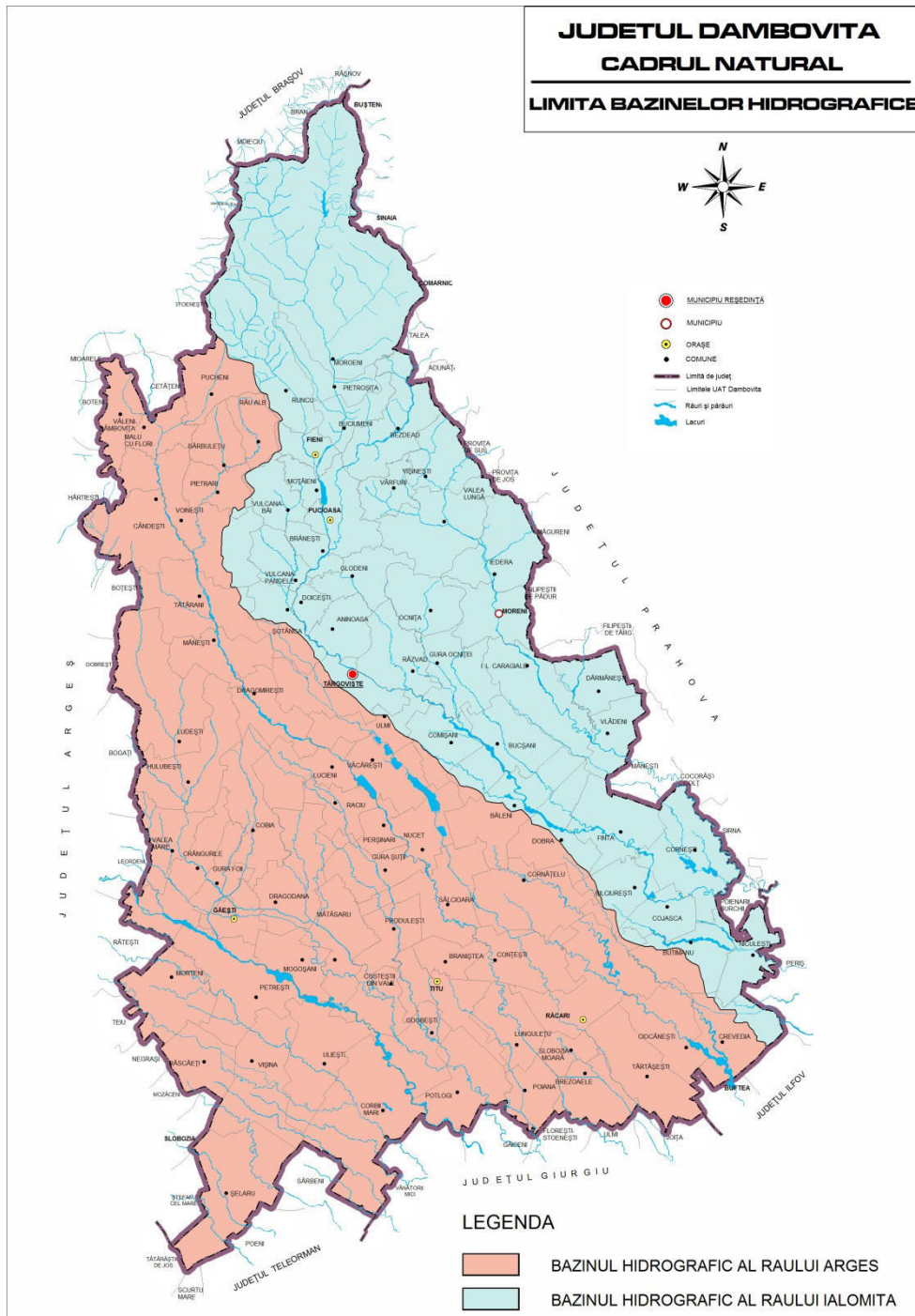

Figura nr. 21 – Limita bazinelor hidrografice

Râul Ialomița izvorăște de pe versantul sudic al **masivului Bucegi** de sub Piatra Obârșiei, la 2450 m și parăsește teritoriul județului în amonte de confluența cu râul Cricovul Dulce.

Suprafața bazinului este de 1208 km² cu o lungime de 132 km.

Panta medie a râului pe teritoriul județului este de 17,5%.

Densitatea rețelei de râuri variază între 0,5 și 0,8 km/km² în zona montană, între 0,3 și 0,5 km/km² în zona subcarpatică și între 0,3 și 0,4 Km/Km² în zona câmpiei.

Debitele medii multianuale specifice variază pe teritoriul județului de la 20 l/s*km² pe zona înaltă a **Munților Bucegi** la 5 l/s*km², în zona de **câmpie** din sud.

Debitul mediu multianual al lalomiței la Băleni, situat imediat în amonte de confluența cu Cricovul Dulce, este de 10,1 m³/sec.

Râul lalomița are un bazin simetric în zona de munte își adună apele din izvoarele circurilor glaciare prin confluența obârșiei lalomiței cu valea Doamnelor și valea Sugărilor și curge spre sud, în lungul axului sinclinalului.

În sectoarele calcarose, lalomița este alimentată și din subteran, prin drenaj carstic, de către apele care se pierd pe suprafața platourilor cu lapiezuri și se îndreaptă către izvoarele din axul sinclinalului (conform înclinării stratelor). Numeroși afluenți cu obârșia pe sub podul Bucegilor converg spre bazine, contribuind la mărirea debitului râului colector.

În zona bazinetului Bolboci, pe râul lalomița a fost amenajat cu baraj pentru acumularea apei în scopuri energetice.

În amonte de Cheile Orzei, se afla lacul de acumulare Scropoasa.

În zona orașului Pucioasa a fost amenajat prin bararea râului lalomița un lac de acumulare.

În sectorul montan, râul lalomița primește ca afluenți pe partea dreaptă pâraiele Brăteiu, Rateiu și Raciul, iar pe partea stângă lalomicioara Mare.

lalomicioara Mare (de Glod) izvorește de sub muntele Păduchiosu iar bazinul văii are o suprafață de 76 Km² cu o lungime de 10 Km.

În sectorul subcarpat, văile afluențe sunt: Țâța, lalomicioara Mică și Vulcana (S=41 Km², L=16 km) pe partea dreaptă, iar pe stânga: Rușetul și Bizdidelul.

Valea Țâța are izvoarele în zona montană la limita Bucegi – Leaota.

lalomicioara Mică (valea Runcului) are izvoarele în zona montană a Leaotei prin văile Frumușelu, Vaca și Marginea Domnească. Are un traseu către sud est cu o lungime de 24 km. Suprafața bazinului este de 95 km².

Pârâul Bizdidel are izvoarele (văile Zlacului și Belciuga) în zona montană în apropiere de limita cu Subcarpații, iar traseul său este influențat de tectonica zonei pe care o străbate.

După ce iese din zona montană, traversează perpendicular structurile pânzei de Ceahlău și Comarnic (decide externe), apoi merge de-a lungul axului sinclinalului Bezdead-Buciumeni, până la intrarea în satul Măgura, de unde traversează structurile moldavidelor.

Suprafața bazinului este 92 km², iar lungimea este de 26 km.

În sectorul de câmpie cuprins între Târgoviste și pâna la ieșirea din județ, **râul lalomița** primește cei mai importanți afluenți ai săi: Slănic I (S=41 Km², L= 16 Km), Slănic II (S= 79 Km², L=22 Km), Pâscovul (S= 75 Km², L= 27 Km), Crivățul (S= 85 Km², L= 32 Km) și Cricovul Dulce (S=611 Km², L=71,7 Km) pe stânga, în timp ce din dreapta are ca afluenți pâraiele Racovița și Snagov.

Cricovul Dulce își are izvoarele în zona subcarpatică pe raza comunei Vișinești unde prezintă o rețea deasă de afluenți dintre care cei mai importanți pe partea dreaptă sunt - valea Izvoru iar pe partea stângă valea Provița.

Valea Izvoru cu numeroși afluenți are un traseu de la vest către est, pe teritoriul comunei Valea Lungă.

Râul Provița cu un traseu puternic meandrat formează limita naturală dintre comunele I.L.Caragiale și Dărmănești.

Pârâul Snagov traversează de la vest la est teritoriul comunelor Butimanu și Niculești. Pe acest pârâu sunt amenajate o salbă de lacuri (Butimanu, Bărbuceanu, Niculești).

Lacurile din Dambovița dispuse pe cursurile râurilor și afluenților principali din bazinul hidrografic lalomița sunt:

Barajul Bolboci este situat pe râul lalomița la 10,75 km față de izvor, amonte Cheile Zănoagei, aval de confluența cu râul Bolboci, luciul de apă ajungând până la Cheile Tătarului.

Grad de seismicitate VIII.

Este de tip drept, executat din balast, anrocamente și nucleu de argile, fiind amplasat într-o secțiune relativ îngustă a râului lalomița.

Clasa de importanță I.

- lungime – 455 m ;
- suprafață – 100 ha ;
- adâncime maximă – 45 m ;
- volum maxim – 19,4 mil. m.c. ;
- volum util – 18 mil. m.c.;
- volum de atenuare – 1,8 mil. m.c.;
- înălțime maximă – 55 metri;
- lățime de coronament – 7 metri ;
- lățime la bază – 152,6 metri;
- lungimea coronamentului – 455 metri;
- panta taluz aval – 1: 1,3;
- altitudinea minimă, medie maximă la cotele 1390 mdM, 1796 mdM și respectiv 2500 mdM;
- nivel talveg – 13090 mdM;

Golirea de fund este amplasată în galeria tip potcoavă, cu lungime de 125 m, pantă de 1,2, cotă radier intrare 1385 mdM, cotă ieșire radier 1385,5 mdM și instalații de vane plane tip PC 0,8 X 1,25/50.

Suprafața de recepție a bazinului hidrografic = 54 km.

În situații de ape mari vor fi urmărite următoarele elemente:

- precipitații la posturile pluviometrice de la Peștera, barajul Bolboci și Scropoasa și de la stațiile meteorologice Omu și Babele.

Baraj Scropoasa este situat pe râul lalomița în zona Cheile Oarzei, la 21 km față de izvor.

Este creat prin închiderea văii cu un baraj de greutate construit din beton cu zidărie din piatră.

- suprafață – 6 ha;
- nivel talveg – 1182,00 mdM;
- nivel golire de fund – 1188,50 mdM;
- nivel radier priză – 1187,50 mdM;
- nivel minim exploatare hidroenergetică – 1191,00 mdM;
- nivel normal de retenție – 1197,00 mdM;
- nivel creastă deversor – 1193,50 mdM;
- nivel creastă stavilă – 1197 mdM;
- nivel maxim la asigurarea de 1% - 119,50 mdM;
- nivel coronament – 1198,00 mdM.

Inițial acumularea Scropoasa avea un volum brut de 552 000 m.c. și un volum util de 548000 m.c. Datorită vechimii și a procesului de colmatare volumul de apă acumulat în prezent este de aproximativ 300000 m.c..

Barajul Pucioasa este de tip potcoavă, executat din balast, anrocamente și nucleu de argile, betonat cu dale, fiind amplasat într-o secțiune normală a râului lalomița.

- lungime – 116 km;
- suprafață – 900 ha;
- adâncimea maximă – 55m;
- volum maxim – 10,76 mil. m.c.;
- volum util – 4,5 mil. m.c. (6,26 mil. m.c. colmatat);
- volum de atenuare – 4,2 mil. m.c.;
- înălțime maximă – 30,5 metri;
- lățime de coronament – 7 metri;
- lățime de bază – 152,6;

- lungimea coronamentului – 16 metri;
- panta taluz aval – 1:1,3; 1:2,5; Page 34 of 122
- nivel talveg – 389,5 mdM;

Golirea de suprafață prin calpetă 16 x 2,5 m la cota 415,2 mdM și 3 vane segment 4 x 4 m la cota 402,0 mdM.

Bazinul hidrografic al râului Argeș

Râul Argeș, ale carui izvoare se găsesc pe versanții sudici ai Munților Făgăraș, străbate județul pe o lungime de 47 km, cu o suprafață a bazinului de 150 km².

Panta medie a râului pe sectorul aferent județului este de 1,65 %.

Debitul mediu multianual specific la intrarea în județ este de 39,5 m³/s - debit care variază nesemnificativ până la ieșire.

Râul Argeș traversează colțul sud vestic al județului cu un traseu de la nord vest către sud est, de unde colectează pe partea stângă, o serie de pâraie ce se formează în zona piemontană a Podișului Căndești, (Potopu, Răstoaca – Sabar), iar pe dreapta pâraie cu obârșia în zona Câmpiei Piemontane a Piteștilor (Neajlov și Dâmbovnic).

Pe râul Argeș este amenajată acumulara de la Zăvoiu – Orbului cu rolul de a suplimenta alimentarea cu apă a municipiului București.

Cel mai important afluent al Argeșului este **râul Dâmbovița** care are o suprafața de bazin pe teritoriul județului de 484 km² și o lungime de 90 km.

Debitul mediu multianual specific la intrarea în județ este de 10,1 m³/s, iar la ieșire de 11,8 m³/s.

Confluența cu Argeșul este în afara județului Dâmbovița.

În zona comunei Văcărești este amenajat un baraj și lac de acumulare cu rol de:

- aparare împotriva inundațiilor a municipiului București;
- sursa de apă pentru derivația Dâmbovița – Ilfov;
- alimentarea cu apă a municipiului București și a consumatorilor din aval;
- producerea de energie electrică.

La Brezoaiele este amenajat un nod hidrotehnic cu funcțiune dublă, pe de o parte de a deriva din debitele de viitura în Argeș, degrevând parțial valea râului Ciorogârla, iar pe de altă parte de a tranzita pe albia Dâmboviței canalizând debitele necesare pentru captarea de la Arcuda și pentru scurgerea salubră pe Dâmbovița în București. Derivația Dâmbovița – Argeș a intrat în funcțiune în 1984.

Râul Dâmbovița are ca afluenți pe partea stângă pârâul Ilfov și râul Colentina.

Pârâul Ilfov cu izvoarele în partea de nord a Câmpiei Târgoviștei prezintă un curs de la nord vest către sud est, cu următoarele amenajări hidrotehnice: Udrești, Bunget I și Bunget II, Brătești, Adunați și Ilfoveni.

Râul Colentina cu izvoare cu debit mare de pe teritoriul comunei Cornățelu, are ca afluenți pe partea stângă pâraiele Baranga și Crevedia.

Râul Colentina cât și afluenții săi sunt amenajați cu numeroase lacuri piscicole (Baranga, Colacu, Săbiești, Crevedia etc).

Lacurile din Dâmbovița dispuse pe cursurile râurilor și afluenților principali din bazinul hidrografic Argeș-Vedea sunt:

Barajul Văcărești este de tip frontal arc ușor, clasa II de importanță, executat din balast, anrocamente și nucleu de argile, betonat cu dale, fiind amplasat într-o secțiune normală a râului Dâmbovița.

- lungime – 2,130 km;
- adâncime maximă – 25 m;
- volum maxim – 21,85 mil. m.c.;
- volum polder (acumulare nepermanentă) – 331,83 mil. m.c.;
- înălțime maximă – 18,5 metri;
- lățime de coronament – 6 metri;
- lungimea coronamentului – 350 metri;

- panta taluz aval – 1:3;

Aici se găsesc 2 prize de alimentare cu apă pentru București, cu un debit de 7-11 m.c./s.

Golirea de suprafață prin 2 stăvilare clapetă 16 x 3 m la cota 237 mdM.

Golirea de fund prin 2 stăvilare clapetă 6,75 x 2 m la cota 224 mdM.

Rolul amenajării:

- apărare împotriva inundațiilor a municipiului București;
- sursă de apă pentru derivația Dâmbovița – Ilfov;
- alimentarea cu apă a mp. București și a consumatorilor din aval;
- producerea de energie electrică.

Acumularea Zăvoiu Orbului este de tip drept, clasa III de importanță, executat din balast, anrocamente și nucleu de argile, betonat cu dale, fiind amplasat într-o secțiune normală a râului Argeș.

- lungime – 1,5 km;
- suprafață – 70,0 ha;
- adâncime maximă – 55m;
- volum maxim excepțional – 10,48 mil. m.c.;
- volum maxim exploatare – 0,84 mil. m.c.;
- volum util – 0,34 mil. m.c.;
- lățime de coronament – 4 metri;
- panta taluz aval – 1:1,3; 1- 2,5;

Aici se găsește Priza de alimentare cu apă pentru București.

Golirea de suprafață prin 2 vane ale prizei de servitute.

Rolul amenajării :

- alimentare cu apă a municipiului București;
- cândva, alimentare cu apă a sistemului de irigații.

Acumularea Udrești - acumulare nepermanentă situată pe pârâul Ilfov:

- clasa de importanță a II a;
- lungime – 6,4 km;
- adâncime – 1,5 – 2,5 m;
- volum – 1,28 mil. m.c.

Acumularea Bunget I – acumulare permanentă situată pe pârâul Ilfov:

- clasa de importanță a IV a; - lungime coronament – 650 m;
- adâncime – 4,5 m;
- volum total – 3 mil m.c.

Acumularea Bunget II – acumulare permanentă situată pe pârâul Ilfov:

- clasa de importanță a IV a;
- lungime coronament – 640 m;
- adâncime – 5 m;
- volum total – 2,7 mil. m.c.

Acumularea Brătești – acumulare permanentă situată pe pârâul Ilfov:

- clasa de importanță a IV a;
- lungime coronament – 872 m;
- adâncime – 3 m;
- volum total – 4,64 mil. m.c.;

Acumularea Adunați – acumulare permanentă situată pe pârâul Ilfov:

- clasa de importanță a II a;
- lungime coronament – 640 m;
- adâncime – 3 m;
- volum total - 4,8 mil. m.c.

Acumularea Ilfoveni - acumulare permanentă situată pe pârâul Ilfoveni:

- clasa de importanță a II a;
- lungime coronament – 860m;
- adâncime -3 m;
- volum total - 4,2 mil. m.c.

2.1.7.3. Apa potabilă

Apă potabilă este apa destinată consumului uman și poate fi regăsită în:

- orice tip de apă în stare naturală sau după tratare, folosită pentru băut, la prepararea hranei ori pentru alte scopuri casnice, indiferent de originea ei și indiferent dacă este furnizată prin rețea de distribuție, din rezervor sau este distribuită în sticle ori în alte recipiente;

- orice tip de apă folosită ca sursă în industria alimentară pentru fabricarea, procesarea, conservarea sau comercializarea produselor, ori substanțelor destinate consumului uman.

Apa potabilă pentru localitățile urbane din județul Dâmbovița este asigurată în principal din surse din vecinătatea orașelor, în special subterane:

Municipiul Târgoviște: fronturi de captare apă subterană la Mănești, Lazuri-Văcărești, Dragomirești, Hulubești;

Municipiul Moreni: surse subterane din zonele Iedera, Ruda, Ciocoiești, Săcuieni, suplimentate cu apa de suprafață de la stația de apă Paltinu (Câmpina, județul Prahova);

Orașul Pucioasa: apă de suprafață din râul Ialomița;

Orașul Găești: surse de profunzime (front captare râu Argeș);

Orașul Titu: surse de profunzime (front captare Braniște);

Orașul Fieni: izvoare subterane captate (zona Gâlma) și drenuri de pe terasa râului Ialomița.

În mediul rural, apa din sistemul public de aprovizionare este asigurată din surse de profunzime.

Conform datelor furnizate de Direcția Județeană de Statistică Dâmbovița, la sfârșitul anului 2012, în județul Dâmbovița există rețea de distribuție a apei potabile în 64 localități din cele 89 de localități 1 ale județului. La aceeași dată, lungimea totală simplă a rețelei de distribuție a apei a fost de 1651 km, cu 57 km mai mult decât în anul precedent.

Operatorul Regional - S.C. Compania de Apă Târgoviște Dâmbovița S.A, operează sistemele de apă în 42 de localități 1 (7 localități urbane și 35 de localități rurale).

Serviciul Public Județean de Alimentare cu Apă, Canalizare și Salubritate – Dâmbovița – produce și distribuie apă în 11 localități rurale.

În 11 localități rurale sistemele de alimentare cu apă sunt în administrarea și exploatarea Consiliilor Locale.

Volumele de apă distribuite către populație în anul 2013 de S.C. Compania de Apă Târgoviște Dâmbovița S.A și Serviciul Public Județean de Alimentare cu Apă și de Canalizare – Dâmbovița (SPJAAC–Dâmbovița).

Calitatea apei potabile distribuite prin sistemul public de aprovizionare este monitorizată de Direcția de Sănătate Publică Dâmbovița.

Supravegherea calității apei potabile, inspecția și autorizarea sanitară a sistemelor publice și individuale de alimentare cu apă potabilă se realizează de către Direcția de Sănătate Publică.

Activitatea desfășurată de Direcția de sănătate publică, privind calitatea apei potabile a constă în monitorizarea calității apei distribuite în scop potabil în instalațiile centrale, în instalații proprii și din fântâni, comunicarea neconformităților și riscurilor și stabilirea măsurilor ce trebuie luate atunci când este cazul, pentru încadrarea în normele în vigoare.

În județul Dâmbovița există patru laboratoare ale producătorilor/furnizorilor de apă potabilă care desfășoară monitorizarea de control a apei potabile, analizând parametrii microbiologici și fizico -chimici. Pentru instalațiile de apă din administrarea consiliilor locale analizele aferente monitorizării de control se efectuează în Laboratorul DSP Dâmbovița, conform contractelor încheiate între DSP și producători și conform programului de monitorizare elaborate de biroul igiena mediului, în baza Legii 458/2002 și HGR 974/2004.

Monitorizarea de audit, pentru toate instalațiile de apă potabilă de pe raza județului se efectuează de către DSP Dâmbovița, conform legislației în vigoare.

2.1.7.4. Hidrogeologia

Existența apei subterane în cuprinsul județului Dâmbovița și nu numai este condiționată de gradul de permeabilitate, de grosime dar și de extinderea straturilor geologice în care sunt cantonate.

In zona de munte se remarcă o bună circulație a apelor subterane prin goluri și fisuri în formațiunile geologice constituite din calcare, conglomerate și gresii.

Prezența unei importante structuri sinclinale în masivul Bucegi favorizează acumularea unei importante rezerve de apă potabilă pusă în evidența de numeroasele izvoare cu debite mari (Coteanu, Șapte Izvoare, Orlea, Brătei, Rătei).

Munții Leaota alcătuiți din șisturi cristaline prezintă o circulație a apelor pe linii tectonice și se caracterizează prin apariția de izvoare la cote ridicate aproape de creasta munților.

Debitele sunt mai mici față de cele din munții Bucegi.

Zona subcarpatică se poate separa în trei zone distincte după cum sunt descrise în continuare:

Zona subcarpaților de la est de râul Ialomița, se caracterizează printr-o slabă circulație a apelor subterane datorită constituției litologice în care predomină rocile pelitice. Acumulări de ape subterane apar în formațiunile mai noi dacian - romanian – cuaternar, începând din dreptul localității Doicești spre sud. Pe valea Cricovului Dulce, în sinclinalul Valea Lungă - Malurile și pe valea Ruda din localitatea Iedera există o importantă rezervă de apă potabilă cantonată în depozitele permeabile romanian – cuaternar inferior ale sinclinalului Ruda – Satu Banului – Magureni.

Strate acvifere apar și la nivelul teraselor râurilor, dar această rezervă depinde de volumul precipitațiilor și este vulnerabilă la poluare.

Piemontul de Căndesti situat la vest de râul Ialomița. Prin constituția lui petrografică în principal din roci grosiere, conține o mare rezervă de apă potabilă ce constituie o importantă sursă de alimentare cu apă pentru municipiul Târgoviște și pentru localitățile de pe valea Dâmboviței.

Această rezervă este cantonată în structurile sinclinale de la Sturzeni – Izvoarele și Hulubești – Butoiu și prezintă caracter artezian.

Pintenul Măgurii cu depozite ce aparțin Romanian – Vilafranchianului, cantonează strate acvifere importante, dar contaminate (sărate) în apropierea diapirelor de sare de la Moreni și Bucșani.

În zona de eroziune a râului Ialomița, stratele acvifere Romanian – vilafranchiene prezintă caracter puternic artezian.

In zona de câmpie formațiunile geologice cu premise favorabile acumulării de ape subterane din Câmpia Română aparțin Romanianului - Pleistocenului inferior (Formațiunea de Cădesti), Romanianului superior - Pleistocenului inferior (Formațiunea de Fratești), Pleistocenului mediu (Complexul Marnos, similar cu Formațiunea de Coconi), Pleistocenului superior (Pietrisurile de Colentina, Nisipurile de Mostistea, pietrisurile de terasa) și Holocenului (pietrișuri și nisipuri din sesurile aluvionare).

Caracterul permeabil ridicat al acestor formațiuni favorizează înmagazinarea unor importante cantități de apă subterană.

Acviferele de adâncime cele mai importante din cuprinsul acestei arii se dezvoltă în depozitele Formațiunilor de Cădesti și Fratești.

În zona de subsidență depozitele Romanian – Pleistocen inferior se situează la adâncimi de peste 100 m, iar nivelul hidrostatic se manifestă artezian.

Apele de medie adâncime sunt cantonate în depozitele Pleistocenului mediu (Complexul Marnos echivalent cu Formațiunea de Coconi).

Litologic, sunt prezente argile cu intercalații de nisipuri.

Din punct de vedere hidrogeologic, aceste depozite nu prezintă interes deoarece nu permit acumularea unor volume importante de apă.

Dirrecția de curgere a apelor subterane de adâncime este de la NV catre SE, conforma inclinării generale a reliefului.

Acvifere de mică adâncime sunt cantonate în depozitele Pleistocenului superior și Holocenului. Aceste acvifere au extindere continuă în cadrul câmpiei, grosimi variabile și debite apreciabile, dar vulnerabile la poluare.

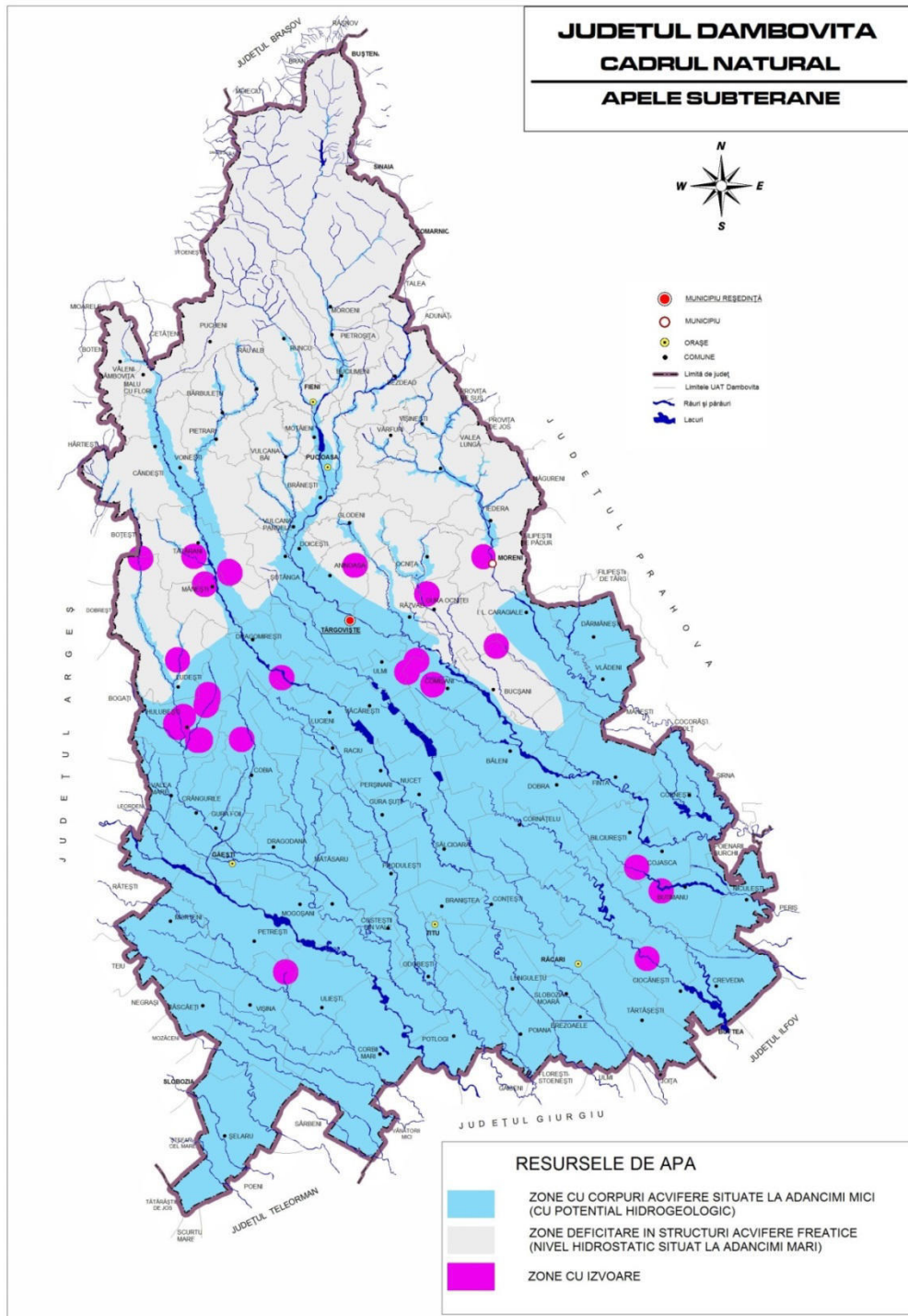

Figura nr. 22 – Apele subterane

2.1.7.5. Considerații hidrogeografice și geochimice asupra apelor pedofreatice

Apele freatice sunt ape subterane de mică adâncime influențate în mare măsură de precipitații. Principalul factor care contribuie la poziționarea nivelurilor apelor freatice este relieful.

Activitatea de cunoaștere a calității apelor subterane se desfășoară la nivelul marilor bazine hidrografice, pe unități morfologice, iar în cadrul acestora, pe corpuri de ape subterane, prin intermediul stațiilor hidrogeologice, cuprinzând unul sau mai multe foraje de observație.

În zona montană, datorită petrografiei specifice a straturilor, permeabilitatea este scăzută și apa subterană se află la adâncimi mici, amplasată în depozite în pantă sau la baza munților.

Depozitele din zona subcarpatică au grade diferite de permeabilitate, depozitele de pietrișuri și nisipuri dintre Dâmbovița și Argeș au permeabilitate bună, iar în zona sud-vestică a județului, apele freatice au condiții foarte bune de înmagazinare.

În zona de câmpie se semnalează prezența unui strat acvifer freatic aproape uniform, a cărui grosime crește de la nord la sud. Apele cantonate în stratul acvifer freatic pot fi folosite în alimentarea cu apă potabilă și pentru irigații. Importante sunt și apele freatice din luncile Argeșului și Dâmboviței, pe întregul traseu din județ și pe Valea Ialomiței, în aval de Pucioasa, prin posibilitățile de folosire ca apă potabilă, industrială, pentru irigații.

În general, direcția de mișcare a apelor subterane este dinspre nord-vest spre sud-est, corespunzător cu înclinarea generală a reliefului.

Uneori, în timpul infiltrațiilor, venind în contact cu unele straturi de roci, apele se pot mineraliza, apărând la suprafață ca ape minerale, cum sunt cele de la Pucioasa (apele sulfuroase, clorurosodice, sulfatate, bicarbonatate) sau de la Vulcana Băi (iodurate, bromurate).

Ape minerale cu diferite compoziții (mai ales saline) s-au descoperit la Ursei, Vârfuri, Bezdead și Glodeni. Cele de la Gura Ocnitei sunt valorificate încă din anul 1959.

2.1.8. RESURSELE SOLULUI SI SUBSOLULUI

Solul este partea superioară, afânată, a litosferei, care se află într-o continuă evoluție sub influența factorilor pedogenetici, reprezentând stratul superficial al Pământului în care se dezvoltă viața vegetală. Este un sistem foarte dinamic ce îndeplinește multe funcții și este vital pentru activitățile umane și pentru ecosisteme.

Solul îndeplinește următoarele funcții:

- producerea de biomasă;
- depozitarea, filtrarea și transformarea unor substanțe;
- sursă de habitate și specii;
- servește drept mediu fizic pentru oameni și activitățile umane;
- sursă de materii prime;
- patrimoniul geologic și arheologic.

2.1.8.1. Resursele Solului

Fondul funciar reprezintă totalitatea terenurilor (inclusiv cele acoperite cu ape) indiferent de destinație, de titlul pe baza căruia sunt deținute de domeniul public sau privat din care fac parte.

În funcție de modul de utilizare, terenurile pot fi:

- terenuri agricole;
- terenuri forestiere;
- terenuri acoperite permanent cu apă;
- terenuri din intravilan;
- terenuri cu destinații speciale (cai de transport, rezervații naturale etc.)

Resursa Agricolă

La sfârșitul anului 2012, suprafața agricolă reprezintă 61,2% din suprafața totală a județului.

- Situația fondului funciar agricol pe folosințe, la nivelul anului 2013

Specificatii	Suprafata pe categorii de folosinta					Total Agricol
	Arabil	Pasuni	Fanete	Vii	Livezi	
ha	175105	42474	20029	329	9744	247681
%	70.69%	17.15%	8.09%	0.13%	3.94%	100.00%

Sursa: Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală

- Evoluția repartiției terenurilor agricole pe tipuri de folosințe în județul Dâmbovița în perioada 2003 - 2013

Nr. crt.	Categoria de folosinta	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
1	Terenuri arabile	174640	174836	174836	174921	175055	175055	174764	175256	175347	175123	175105
2	Pasuni	44158	44236	44236	44154	43828	43829	43729	43094	42904	42478	42474
3	Fanete si pajisti naturale	20411	20390	20390	20362	20370	20362	20287	20112	20112	20033	20029
4	Vii	581	333	331	333	327	329	329	329	329	329	329
5	Livezi	9486	9464	8614	9464	9446	9426	9479	9677	9676	9737	9744
Total agricol		249276	249259	248407	249234	249026	249001	248588	248468	248368	247700	247681

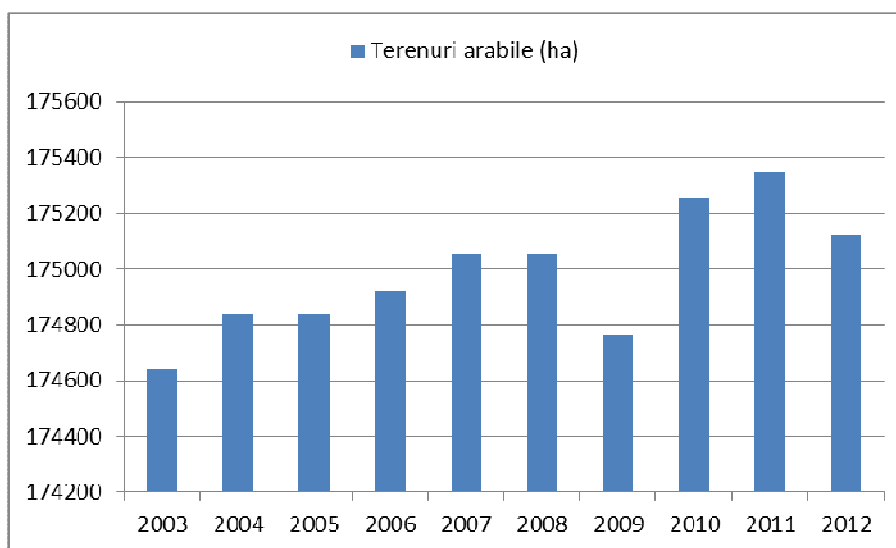

Figura nr. 23 – Evoluția terenurilor arabile din județul Dâmbovița, în perioada 2003 – 2012

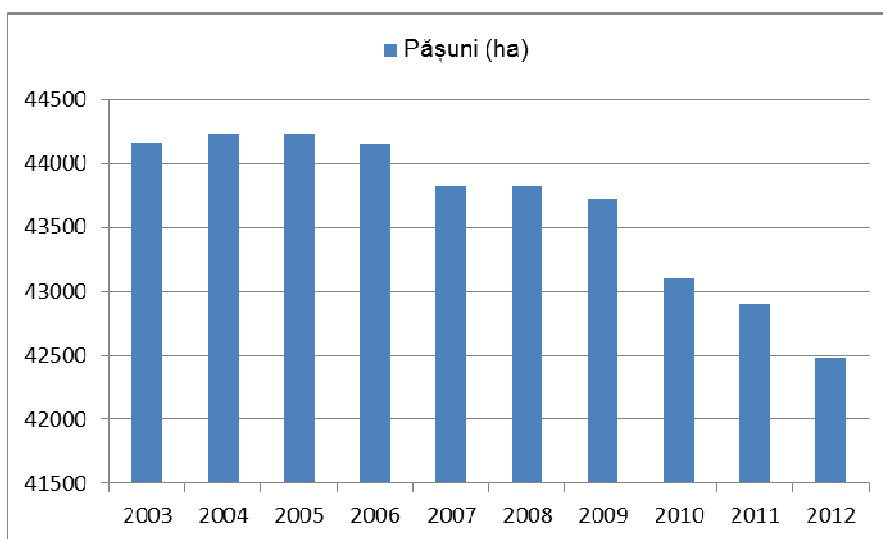

Figura nr. 24 – Evoluția pășunilor din județul Dâmbovița, în perioada 2003 – 2012

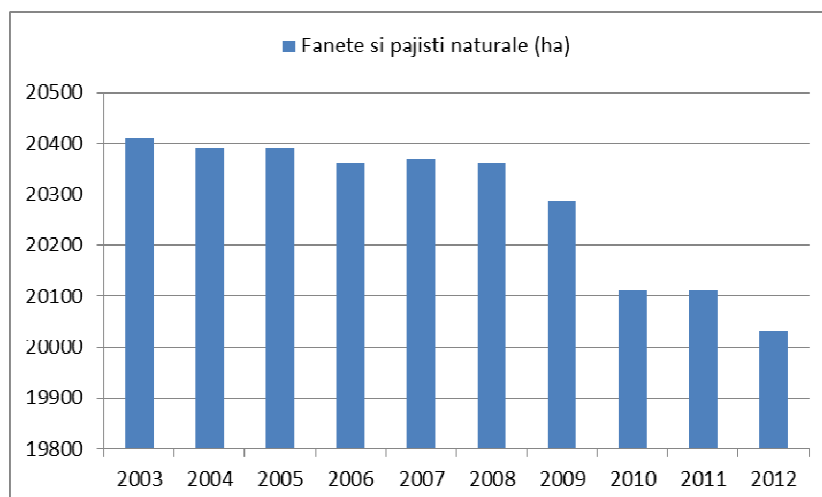

Figura nr. 25 – Evoluția fânețelor și pajisților naturale din județul Dâmbovița, în perioada 2003 – 2012

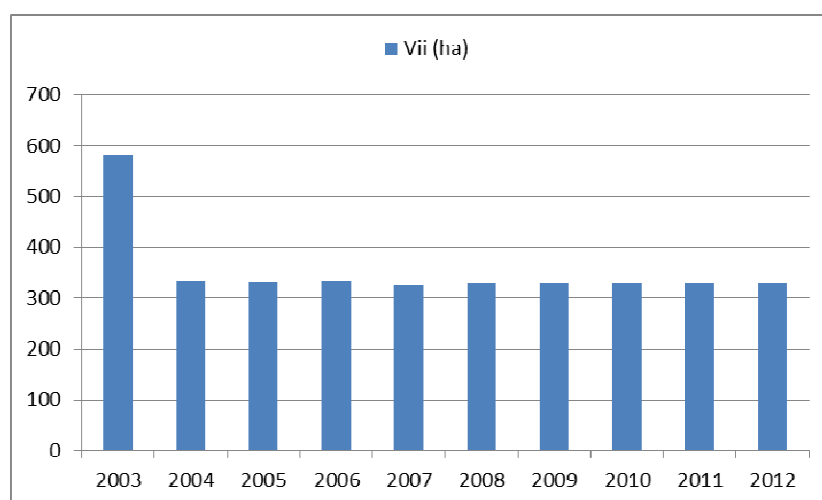

Figura nr. 26 – Evoluția terenurilor ocupate cu vii în județul Dâmbovița, în perioada 2003 – 2012

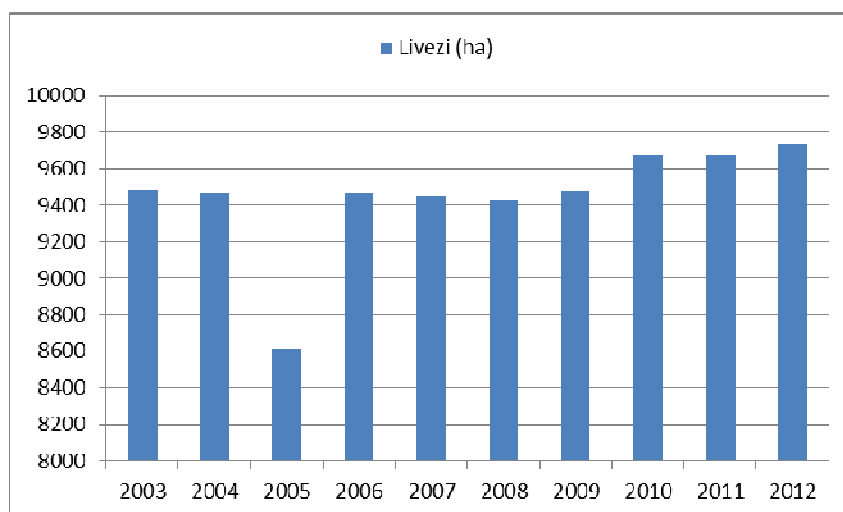

Figura nr. 27 – Evoluția terenurilor ocupate cu livezi în județul Dâmbovița, în perioada 2003 – 2012

Schimbările în utilizarea solurilor, precum și exploatarea unor resurse naturale într-un ritm mai rapid decât cel în care se pot regenera, au condus la modificări ale suprafeței categoriilor de terenuri din cadrul fondului funciar.

Principala cauză a scăderii suprafeței agricole este utilizarea unor terenuri pentru noi construcții și curți, ca urmare a tendinței populației urbane, de a construi reședințe de odihnă în mediul rural. În general, se constată o creștere a terenurilor neprelucrate, concomitent cu o scădere accentuată a suprafețelor acoperite cu livezi și vii, din cauza costurilor mari necesare pomiculturii și viticulturii.

Evoluția terenurilor retrase din circuitul agricol în perioada 2003 – 2013

An	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total agricol	10	44.21	171.64	600.9	815.9	800.93	256.8	97.2	74.8	192.5	192.5
din care arabile (ha)	10	44	171	600	815	765.51	242.04	97	66.4	162.4	162.4

Sursa: Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală

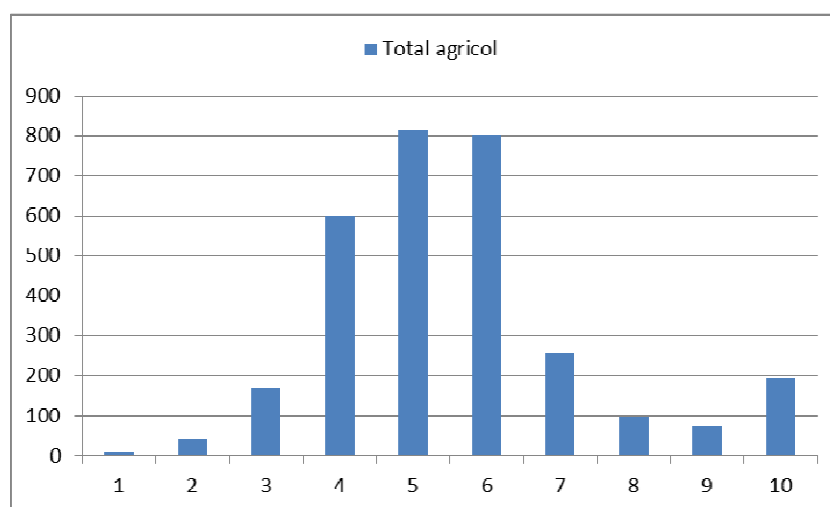

Figura nr. 28 – Evoluția terenurilor retrase din circuitul agricol în perioada 2003-2012 (ha)

Resursa Forestieră

Pădurea reprezintă asociația vegetală cea mai răspândită în județul Dâmbovița, desfășurată altitudinal de la 150m până la cca. 1800 m. Distribuția fondului forestier pe principalele forme de relief ale județului se prezintă astfel: munte 16,5%, deal 38,8%, câmpie 44,7%.

În anul 2013 suprafața ocupată de fondul forestier în județul **Dâmbovița** a fost de 117.635 ha (29,01% din suprafața județului), din care 114.740 ha (28,29% din suprafața județului) reprezintă suprafața ocupată de pădure: foioase 100.337 ha (87,46% din suprafața pădurilor), și rașinoase 14.383 ha (12,54% din suprafața pădurilor).

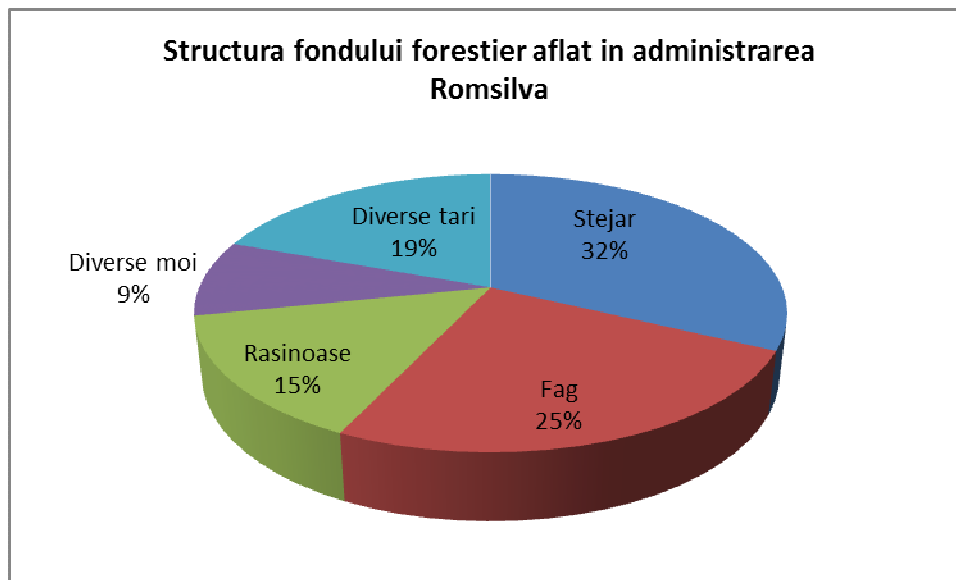

Figura nr. 29– Structura fondului forestier din județul Dâmbovița aflat în administrarea Romsilva

Cu toate că ocupă o suprafață de numai 28,29% din teritoriul județului, pădurile îndeplinesc o serie de funcții economice și ecologice. Valoarea lor economică este dată în primul rând de volumul mare de masă lemnoasă pe picior, cât și de produsele nelemnoase ale pădurii.

Pădurile sunt în același timp o componentă majoră a capitalului natural al județului, reprezentând un factor principal de stabilitate economică.

În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

- Grupa I cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, solului, climei și obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri pentru ocrotirea genofondului și ecofondului;
- Grupa a II-a cuprinde păduri cu funcții de producție și protecție în care se urmărește să se realizeze, în principal, masa lemnoasă de calitate superioară și alte produse ale pădurii și, concomitent, protecția factorilor de mediu.

Produsele specifice fondului forestier sunt reprezentate de bunurile ce se recoltează din acesta și anume:

Produse lemnoase ale pădurii: arbori foarte groși de calitate superioară pentru obținerea de furnire estetice, lemn de rezonanță; arbori groși și foarte groși de calitate superioară pentru cherestea; arbori mijlocii și subțiri pentru celuloză, construcții, alte utilizări; arbori și arbuști ornamentali, răchita puiet, etc. Acestea sunt produse principale rezultate din tăieri de regenerare a pădurilor; produse secundare rezultate din tăieri de îngrijire a arboretelor tinere; produse de igienă rezultate în procesul de eliminare naturală; alte produse.

Produse nelemnoase: fauna sălbatică de interes cinegetic, valorificată prin vânătoare; peștele din apele de munte, din crescătorii, iazuri din fond forestier; fructele de pădure; semințe forestiere; ciupercile comestibile din flora spontană; plantele medicinale și aromatice; rășina, etc.

În anul 2013 s-a recoltat un volum de 348,5 mii mc masă lemnoasă din pădurile județului Dâmbovița, după cum urmează:

Masa lemnoasă recoltată în 2013

Nr.crt.	Locul de recoltare	Rasinoase	Fag	Stejar	Alte specii tari	Alte specii moi	Total
1	Paduri proprietate publica a statului	21,8	26,7	42,0	30,3	24,8	146,6
2	Paduri proprietate publica si privata a unitatilor administrativ teritoriale	0,2	2,5	0,2	0,7	0,1	3,7
3	Paduri proprietate privata a persoanelor fizice si juridice	73,9	54,3	34,1	19,3	12,4	194,0
4	Vegetatie forestiera din afara fondului forestier national	0,3	2,1	0,6	0,8	1,4	5,2
	Total	96,2	85,6	76,9	51,1	38,7	348,5

Sursa: Raport privind starea madiului in judetul Dambovita in anul 2013

Situația fenomenului de uscare în județul Dâmbovița la nivelul anului 2013 este redată în tabelul numărul 16.

Păduri afectate de uscare - 2013

Nr. Crt	Denumire	Suprafata afectata (ha)	Grad uscare				Volum extras (mc)
			I	II	III	IV	
1	Fenomen uscare la rasinoase	426	309	73	44		1,556
2	Fenomen uscare la foioase	11,229	9,014	1,219	996		30,082
	Total fenomen uscare	11,655	9,323	1,292	1,040		31,638

Sursa: Raport privind starea madiului in judetul Dambovita in anul 2013

Principalele tipuri de lucrări de tăiere a arborilor, efectuate în anul 2013 au fost:

- tăieri de regenerare: tăieri de regenerare în codru (tăieri succesive, tăieri progresive și tăieri rase) și în crâng, tăieri de substituiri – refacere a arboretelor slab productive și degradate, tăieri de produse accidentale, tăieri de conservare;
- tăieri de produse accidentale;
- operațiuni de igienă și curățire a pădurilor;
- tăieri de îngrijire în păduri tinere (degajări, curățiri, răruturi)

Aceste lucrări au urmărit: creșterea capacității de protecție a factorilor de mediu, precum și a producției de masă lemnoasă; păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor ; conservarea și ameliorarea biodiversității ; sporirea rezistenței arboretelor la acțiunea factorilor dăunători.

Din raportările Direcției Silvice Dâmbovița și I.T.R.S.V Ploiești, în anul 2013 suprafața (ha) parcursă de tăieri în fond forestier la nivelul județului Dâmbovița este prezentată în tabelul numărul 17.

Nr. Crt.	In fond forestier			Total (ha)
	proprietate publica		proprietate privata	
	a statului	a unitatilor administrativ teritoriale		
1	Taieri de regenerare	999	18	1,585
2	Taieri de produse accidentale	1,273	147	3,738
3	Operatiuni de igiena si curatire a padurilor	8,307	276	16,877
4	Taieri de ingrijire in paduri tinere	3,185	26	4,855
	TOTAL	13,746	467	27,055

Sursa: Raport privind starea madiului in judetul Dambovita in anul 2013

Programul de regenerare a pădurilor cuprinde și lucrări de reconstrucție ecologică forestieră, pe terenuri degradate. În etapa actuală se acordă o mare importanță identificării terenurilor din afara fondului forestier devenite inapte culturilor agricole, constituirea lor în perimetre de ameliorare și redarea în circuitul productiv.

În perimetrele de ameliorare Valea Mare și Glodeni-Cârpeniș (91,8 ha), preluate de Direcția Silvică Târgoviște de la Agenția Domeniului Statului, s-au împădurit 79,8 ha restul suprafeței fiind regenerată natural.

În anul 2010 au fost constituite perimetrele de ameliorare Runcu, Călugăreni (com.Conțești), Bezdead unde s-au efectuat lucrări de reconstrucție ecologică forestieră pe o suprafață de 68,9 ha, în prezent fiind în curs lucrări de întreținere, cu termen de finalizare 2014.

La începutul anului 2013 a fost constituit perimetrul de ameliorare Horoaia, com.Râu Alb, cu suprafața de 72,5 ha.

Au fost realizate lucrări de împădurire în anul 2013, în prezent fiind în curs lucrări de întreținere, cu termen de finalizare 2017.

Principalele tipuri de lucrări de tăiere a arborilor, efectuate în anul 2013 au fost:

- tăieri de regenerare: tăieri de regenerare în codru (tăieri succesive, tăieri progresive și tăieri rase) și în crâng, tăieri de substituire – refacere a arboretelor slab productive și degradate, tăieri de produse accidentale, tăieri de conservare;
- tăieri de produse accidentale;
- operațiuni de igienă și curățire a pădurilor;
- tăieri de îngrijire în păduri tinere (degajări, curățiri, rărături)

Aceste lucrări au urmărit: creșterea capacității de protecție a factorilor de mediu, precum și a producției de masă lemnoasă; păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor; conservarea și ameliorarea biodiversității ; sporirea rezistenței arboretelor la acțiunea factorilor dăunători.

Suprafețe regenerare în fond forestier proprietate publică a statului

Direcția Silvică Dâmbovița a efectuat lucrări de regenerare pe o suprafață de 186 ha în fond forestier proprietate publică a statului. Din totalul regenerărilor realizate 130 ha au fost regenerări naturale, iar 56 ha împăduriri integrale. Suprafețele regenerare (ha) în anul 2013 pe categorii de terenuri, în fond forestier proprietate publică a statului sunt prezentate în tabelul următor:

- Suprafețele regenerare (ha) în anul 2013

Nr. Crt.	Denumire indicatori	Regenari naturale	Impaduriri	Total
1	In suprafete parcurse cu taieri de regenerare	130	33	163
2	Substituirii si refaceri de arborete slab productive	-	22	22
3	Poieni si goluri neregenerate	-	1	1
4	Terenuri degradate in fond forestier	-	-	-
	REGENERARI-TOTAL	130	56	186

Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dambovita in anul 2013

Evoluția suprafețelor regenerare (ha)									
2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
446	361	377	302	266	217	210	173	171	186

Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dambovita in anul 2013

Suprafețe regenerare în fond forestier proprietate privată

Din datele comunicate de I.T.R.S.V.Ploiești, în anul 2013 în fond forestier proprietate privată au fost realizate lucrări de regenerare pe o suprafață de 506 ha : 496 ha regenerări naturale și 10 ha împăduriri. Conform datelor prezentate de către Direcția Silvică Dâmbovița posibilitatea pădurilor din administrare este de 249.000 mc./an, volumul recoltat anual fiind destinat satisfacerii nevoilor imediate ale populației și prelucrării industriale.

Pe lângă masa lemnoasă, pădurile asigură aproximativ:

- 250 tone fructe de pădure anual;
- peste 50 tone ciuperci comestibile;
- mangal de bocșă (până la 2.000 tone anual);
- împletituri din răchită (107 tone anual);
- păstrăvi din crescătorie (15 tone anual).

Direcția Silvică Dâmbovița are în administrare 7 fonduri de vânătoare, situate din zona de câmpie până în cea de munte și organizează partide de vânătoare la specii de mare interes cinegetic, precum: cerb comun, urs, capra neagră, cocoș de munte, căprior, mistreț, iepure, fazan, lup.

Impactul silviculturii asupra naturii și mediului

Pădurea reprezintă unul dintre cei mai importanți factori stabilizatori ai mediului înconjurător, un factor important pentru protecția planetei împotriva poluării provocate de o multitudine de surse.

Pădurea exercită un rol pozitiv asupra naturii și mediului prin funcțiile de protecție pe care le îndeplinește: funcția hidrologică (deconservare a resurselor de apă, de protecție a surselor, a regimului cursurilor și a acumulărilor de apă); funcția antierozională a pădurii (de protecție a solului și de asigurare a stabilității terenului, împiedicând eroziunea solului și alunecările de teren); funcția climatică a pădurii (de ameliorare a factorilor climatici cum ar fi : reglarea umidității, reducerea vitezei vântului sau a excesului de temperatură din timpul verii); funcția de purificare a atmosferei; funcția recreativă și sanogenă; funcția estetică-peisagistică; funcția științifică.

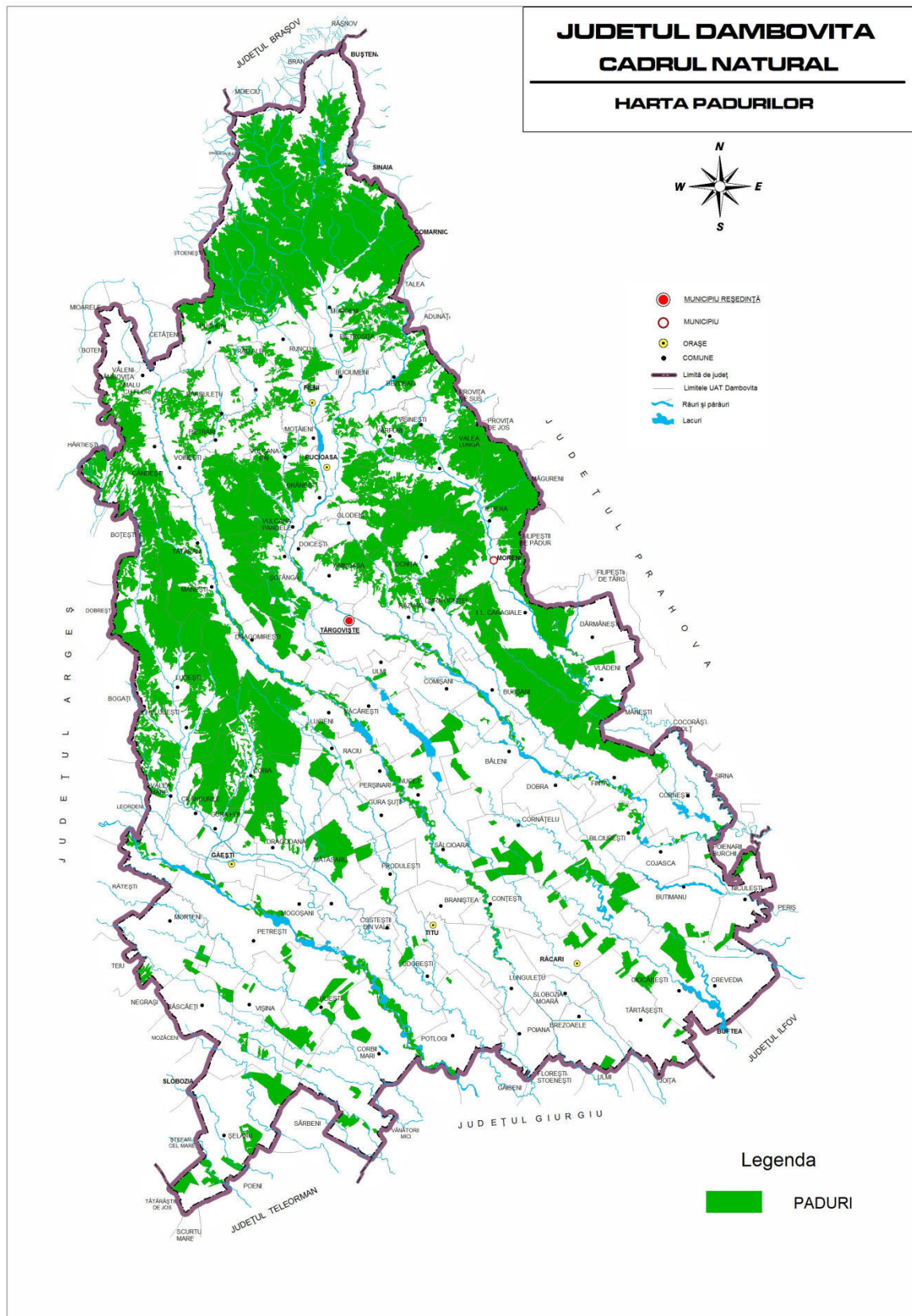

Figura nr. 30 – Harta padurilor

2.1.8.2. Resursele Subsolului

Pe teritoriul județului Dâmbovița, diversitatea relativ mare a formațiunilor geologice, conduce la existența unor resurse minerale variate. Marea majoritate a acestora au fost explorate, exploatate sau sunt în curs de exploatare.

Condițiile diverse de sedimentare au favorizat existența unor variate resurse ale subsol reprezentate prin roci de construcție, zăcăminte de cărbuni și zăcăminte de petrol și gaze.

Petrolul constituie principala bogăție a subsolului dâmbovițean, fapt ce face ca județul Dâmbovița să ocupe primul loc în producția extractivă de țiței pe țară. Petrolul se întâlnește în special în Subcarpați, Piemontul Cîndești și în câmpie, în nu mai puțin de trei linii structurale și anume: prima în depozitele meoțiene de la Colibași-Ocnița, Valea Reșca, Șotînga; apoi a doua linie Teiș-Viforîta, Răzvad-Gura Ocniței, Moreni, și, în sfârșit, linia Mărginenii de Sus, Bucșani, ce se continuă cu Șuța Seacă-Cobia. . În strînsă legătură cu zăcămintele de petrol se întâlnesc și gazele naturale, mai ales în structurile sudice (Finta, Șuța).

Sarea, exploatată încă de pe vremea lui Matei Basarab (la Ocnița), se găsește în cantități practic inepuizabile, dar de slabă calitate, însoțind cel mai adesea structurile petrolifere. În unele locuri, zăcămintele de sare se află la mică adîncime (la Moreni, Gura Ocniței, Ochiuri etc.) sau apar chiar la suprafață (Ocnița).

Rocile de construcție și pentru industria construcțiilor, de pe teritoriul județului sunt reprezentate prin calcare, gresii, marne, gipsuri, argile și agregate.

Calcarele jurasice sunt exploatate în carieră la Lepezi și Valea Brăteului, fiind folosite la fabricarea cimentului, a varului, la terasamentul drumurilor dar și ca amendamente pentru sol în agricultură.

Gresiile calcaroase dure de vîrstă aptian superior sunt exploatate în cariera de la Cărpeniș (Moroeni) și Valea Lupului (Pietroșița). La Buciumeni pe valea Țâții sunt în stadiul de explorare.

În zona subcarpatică sunt exploatate roci pentru construcții (marne, gips), cărbuni și petrol.

Marnele se găsesc în cantitate mare pe teritoriul județului și sunt exploatate în cariera Malu Roșu de pe teritoriul orașului Fieni.

Rezerve mari omologate se găsesc în Dealul Sima la Moroeni.

Gipsul a fost exploatat în carieră la Pucioasa. Rezerve de gips omologate se găsesc în dealul Zărăfoaia la est de Pucioasa și la Cucuteni.

Rezerve presupuse se găsesc la sud de localitatea Râu Alb și la Lăculețe.

Gipsul este folosit la obținerea cimenturilor superioare și în medicină.

Sulf este întalnit pe versantul drept al râului Ialomița în dreptul orașului Pucioasa unde au fost exploatate în mină aceste zacaminte.

Mina este inundată cu apă sulfuroasă ce se folosește pentru băi la Pucioasa.

Zăcămintele de cărbuni

Rezerve importante de lignit sunt la Sotînga – Mărgineanca unde au fost intens exploatate.

Au fost executate lucrări de explorare în continuare pe valea Sticlăria la Vulcana Pandeale și la Glodeni pe valea Ursului.

Zăcămintele de țiței și gaze în cadrul județului se dispun pe patru aliniamente principale, intern, cu structuri faliat și deversate spre S după cum urmează:

Colibași (Iedera) – Ochiuri – Ocnița – Valea Rosca – Aninoasa – Sotînga – Botesti (jud Arges);

Central – nordic, cu numeroase cute diapire: Moreni – Razvad – Teis;

Central – sudic, cu structuri brahianticlinat și diapirism incipient: Marginenii de Sus – Bucșani;

Extern, respectiv contactul dintre marginea sudica a avanfosei cu Platforma Moesica: Corbii Mari – Glavacioc (Jud.Arges).

Acestor resurse de subsol li se adauga izvoarele minerale.

Aceste izvoare apar pe linia de contact dintre miocen - pliocen și sunt sulfuroase, cloruro- sodice - sulfatate și bicarbonate. Originea lor este legată de formațiunile miocene alcătuite din marne, argile, gresii cu intercalații de gipsuri, precum și tufuri dacitice și marno calcare bituminoase cu conținut de sulf.

Izvoarele sărate, iodurate - bromurate, care apar la Vulcana, își au originea în depozitele oligocene și sunt legate de structurile anticlinale purtătoare de zăcăminte de hidrocarburi.

Ape cu concentrație salină ridicată, alături de brom și iod, apar sub forma unor izvoare naturale la : Vârfuri, Sultanu și Urseiu.

În general, apele cu mare concentrație salină, sunt legate în primul rând de existența cutelor diapire. Astfel de izvoare apar la Bezdead (Izvorul din Valea Sărată) unde concentrația ajunge la 263 g /l, la Glodeni cu o concentrație de 85g /l și la Lăculețe (Izvorul de la Lacul Sărat și Izvorul " La Saramura ").

La Bezdead și Glodeni apare câte un izvor cu apă sulfuroasă - sulfată - bicarbonată- calcică-magneziană, hipotonă, cu mineralizare de 3,384 g / i.

Un izvor cu apă sulfuroasă bicarbonată - sulfată - sodică - hipotonă, apare la Pietroșița.

Stațiunea balneară de la Gura Ocniței deschisă în anul 1959 exploatează apele de zăcământ, sărate - iodurate prin sonde din formațiuni daciene și meotiene.

Din totalitatea izvoarelor de ape minerale semnalate pe teritoriul Județului Dâmbovița, apele minerale de la Gura Ocniței și Pucioasa sunt exploatate organizat și folosite în scop terapeutic.

2.1.9. BILANȚ TERRITORIAL AL FOLOSINȚELOR TERITORIULUI

Suprafața totală a județului Dâmbovița (conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricolă a județului Dâmbovița) este de 405 427 ha din care:

1. suprafața agricolă 247 681 ha (61,09% din suprafața județului), utilizată ca:

- teren arabil 175 105 ha (70,70% din suprafața agricolă);
- pășuni 42 474 ha (17,15% din suprafața agricolă);
- fânețe 20 029 ha (8,09% din suprafața agricolă);
- vii 329 ha (0,13% din suprafața agricolă);
- livezi 9 744 (3,93% din suprafața agricolă);

2. terenuri neagricole 157 746 ha (38,91% din suprafața județului), utilizate ca:

- păduri și altă vegetație forestieră inclusiv cele aflate în afara fondului forestier 121 315 ha (76,91% din suprafața neagricolă);
- ocupată cu ape, bălți 10 977 ha (6,96% din suprafața neagricolă);
- ocupată cu construcții 16 520 ha (10,47% din suprafața neagricolă);
- căi de comunicații rutiere și ferate 6 973 ha (4,42% din suprafața neagricolă);
- terenuri degradate și neproductive 1 961 ha (1,24% din suprafața neagricolă);

2.1.9.1. ANALIZA PEDOLOGICĂ

Solul este o componentă a mediului natural formată la suprafața litosferei prin interacțiunea în timp a factorilor fizico-geografici și a omului care intervine în procesul de solificare.

Învelișul de sol este în strânsă legătură cu ceilalți componenți ai mediului geografic, evidențiindu-se și în județul Dâmbovița o zonalitate altitudinală în funcție de treptele de relief majore, la care se adaugă și prezența unor soluri azonale, datorită unor factori pedogenetici locali.

Conform Sistemului Român de Taxonomie a Solurilor (2003) pe teritoriul țării noastre se deosebesc: clase, tipuri și subtipuri (nivelul superior), varietăți, specii (granulometrice), familii și variante de sol (la nivel inferior).

Clasele de sol se diferențiază în funcție de specificul profilului de sol, grupând entitățile caracterizate printr-un anumit stadiu de evoluție, prin prezența unui anumit orizont pedogenetic sau a unor proprietăți esențiale, considerate elemente diagnostic specific celor douăsprezece clase.

Tipul de sol se diferențiază în cadrul clasei printr-un anumit specific de manifestare a unuia sau a mai multora dintre următoarele elemente diagnostic: orizontul diagnostic specific clasei și/sau asocierea lui cu alte orizonturi, trecerea de la sau la orizontul diagnostic specific clasei, proprietăți acvise, salsodice etc. Aceste trăsături reprezintă de fapt rezultatul acțiunii complexe a proceselor și factorilor pedogenetici.

Subtipul de sol reprezintă o subunitate taxonomică în cadrul tipului genetic care grupează entitățile caracteristice printr-un anumit grad de exprimare a elementelor diagnostic specific tipului, respective o

anumită succesiune de orizonturi (unele marcând tranziții spre alte tipuri de sol), inclusive anumite caracteristici de importanță practică deosebită.

Varietatea de sol se stabilește în cadrul subtipurilor în funcție de gradul de gleizare (G), gradul de stagnogleizare (W), gradul de salinizare (S), gradul de alcalizare (A), adâncimea de apariție a carbonaților (k) și profunzimea solului (d).

Specia de sol precizează caracteristicile granulometrice ale solului (în cazul solurilor minerale) și gradul de transformare a materiei organice (în cazul histisolurilor), inclusive variația acestora pe profil.

Familia de sol redă gruparea litologică, cu referire la materialul parental, luându-se în considerare clasa granulometrică a acestuia și categoria de rocă subiacentă.

Varianta de sol reprezintă o subdiviziune de detaliu care se axează pe folosința solului, precizând și modificările antropice legate de utilizarea în agricultură, gradul de eroziune/decopertare, respective gradul de poluare.

2.1.9.2. Clasele de soluri

Clasele de soluri întâlnite în județul Dâmbovița sunt:

1. Cernisoluri;
2. Luvisoluri;
3. Cambisoluri;
4. Spodisoluri;
5. Vertisoluri;
6. Hidrisoluri;
7. Protisoluri;
8. Antrisoluri;

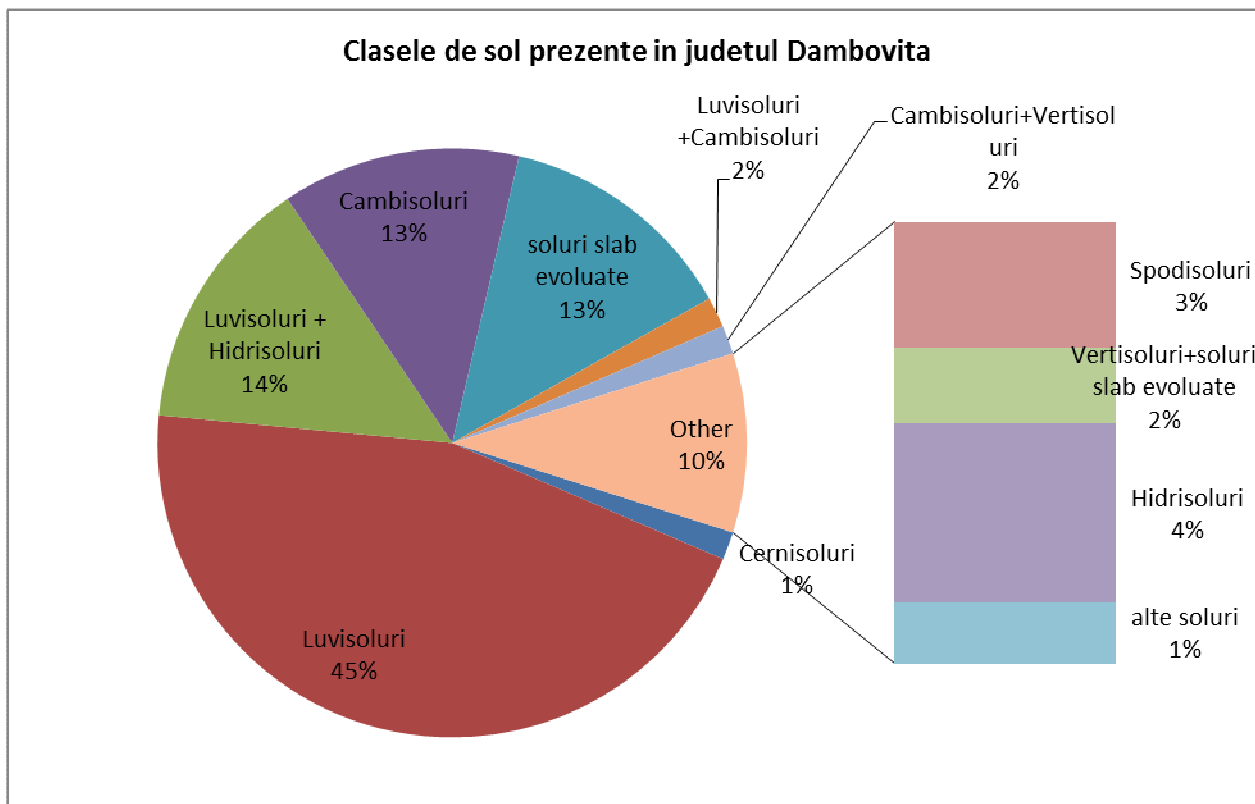

Figura nr. 31 – Clase de sol prezente in judetul Dambovita

Cernisolurile includ mai multe tipuri caracterizate printr-o acumulare evident de materie organică bine humificată (relative saturată în baze), având orizont molic (Am), dar și un orizont intermediar (AC, AR, Bv sau Bt) în culori de orizont molic, cel puțin în partea superioară (pe minimum 10 - 15 cm) și cel puțin pe fețele agregatelor structural; sau orizont Amf (molic forestalic¹), orizont AC sau BV (indiferent de culori) și Cca, în primii 60-80 cm. Nu prezintă proprietăți andice și nici proprietăți gleice (Gr) sau stagnice intense (W) în primii 50 cm, ori proprietăți salsodice intense (sa, na) în primii 50 cm.

Aceste soluri au un potențial natural ridicat, cu un grad sporit de favorabilitate pentru toate folosințele, în special pentru cultura cerealelor. Tipurile de sol incluse în această clasă sunt **kastanoziomurile**, **cernoziomurile**, **faeoziomurile** și **rendzinele**. Exceptând rendzinele, condiționate de materialul parental, aceste tipuri de sol se leagă de condițiile bioclimatice de stepă și de silvostepă., orizont AC sau BV (indiferent de culori) și Cca, în primii 60-80 cm. Nu prezintă proprietăți andice și nici proprietăți gleice (Gr) sau stagnice intense (W) în primii 50 cm, ori proprietăți salsodice intense (sa, na) în primii 50 cm.

În județul Dâmbovița cernisolurile sunt prezente pe suprafețe mici în zona de sud-est.

Luvisolurile reprezintă clasa zonală de soluri care se caracterizează printr-un orizont A (sau A și E) și orizont argic (Bt), având culori cu valori și crome peste 3,5 la umed, începând din partea superioară a orizontului; fără Bt_{na}. Pot prezenta un orizont O, dar și un orizont vertic asociat orizontului B argic (Bty). Nu pot avea în primii 50 cm proprietăți stagnice intense (W), proprietăți gleice (Gr) sau proprietăți salsodice intense (sa, na) (fără a îndeplini condiția de încadrare la hidrisoluri sau salsodisoluri). Această clasă include următoarele tipuri de sol: **prelivosol** (fostele soluri brune roșcate și brune argiluviale), **livosol** (sol brun luvic, sol brun roșcat luvic și luvisol albic, cf. SRCS, 1980), **planosol** și **alosol** (inexistent în SRCS, 1980; tip de sol nou introdus, corespunzător solului brun luvic holoacid și luvisolului albic holoacid).

Luvisolurile sunt formate în condiții diferite de drenaj și au, de obicei, vechime mare. Umezeala relativ ridicată a provocat debazificarea materialelor minerale și formarea mineralelor argiloase. Resturile vegetale numeroase sunt intens humificate în partea superioară a profilului de sol. Mineralele secundare nou formate migrează frecvent spre adâncime și se depun în orizontul Bt. Cu timpul, orizontul superior rămâne mai deschis la culoare, datorită eluvierii spre adâncime a argilei coloidale (orizontul Bt devenind mai slab permeabil). Deasupra orizontului Bt, pot avea loc procese slab-moderate de stagnogleizare, încât aspectul cromatic al solului devine marmorat. În cazul planosolurilor, stagnogleizarea poate deveni moderat-intensă. Luvisolurile au, în general, culoare deschisă, orizonturile clar delimitate, acumularea de humus nesaturat fiind moderată, la care se adaugă și alte însușiri care-i conferă fertilitate modelată pentru principalele folosințe și culturi agricole. Luvisolurile conferă nota dominantă a învelișului de sol din treapta deluroasă și de podiș a țării, fiind reprezentative în județul Dâmbovița atât separat cât și în combinație cu alte soluri.

Cambisolurile includ eutricambosolurile (soluri brune eu-mezobazice și solurile roșii – terra rossa, cf. SRCS, 1980) și districambosolurile (soluri brune acide, cf. SRCS, 1980). Clasa cambisolurilor este reprezentativă pentru etajul montan inferior, la altitudini cuprinse (aproximativ) între 500 - 1300 m, cu un climat temperat și boreal montan și păduri de foioase sau amestec foioase-conifere, mai rar, conifere. Anual aceste soluri poate coborî la nivelul unor culmi subcarpatice, după cum poate urca, în condițiile unor roci bazice, până la cca. 1400 m. Diferențierea la nivel de tip se realizează în funcție de gradul de saturație în baze (peste 53% în cazul eutricambosolurilor și sub 53 % la districambosoluri).

Spodisolurile cuprind trei tipuri de sol: prepodzolurile (soluri brune feriiluviale, cf. SRCS. 1980), podzolurile și criptopodzolurile (sol brun acid criptosodic, cf. SRCS 1980). Aceste soluri sunt caracteristice unităților muntoase, la altitudini de peste 1300 m .

Vertosolurile prezintă un orizont vertic de la suprafață sau de la cel mult 20 cm (sub stratul arat), ce se continuă până la cel puțin 100 cm; conțin peste 30 % argilă (gonflantă) în toate orizonturile, până la cel puțin 100 cm adâncime. Orizontul vertic presupune existența fețelor oblice de alunecare (10° - 60° față de orizontală), prezența crăpăturilor la uscăciune și aspectul masiv după perioadele umede.

Rocile parentale argiloase gonflante și variațiile sezoniere de umiditate constituie principalele condiții de formare ale acestor soluri. În perioada uscată a anului, prin compactare, argilele formează crăpături largi

până la adâncimi apreciabile (peste 50 cm), pentru ca în perioadele ploioase apa să umple aceste goluri și apoi să supraumecteze toată partea superioară a solului. În lipsa agregatelor structurale, aerația devine deficitară și pot avea loc procese de reducere. Humusul, împreună cu argila și oxizii de fier formează compuși organo-minerali de culoare neagră-cenușie. La uscare, materialul din orizonturile superioare se fărâmițează și cade în fisurile nou apărute; la o nouă umezire acest material argilos își mărește volumul și gonflează deformând ușor suprafața solului. În cazul acestui tip de sol, orizonturile pedogenetice sunt foarte slab diferențiate tocmai datorită acestor amestecuri succesive.

Vertosolurile ocupă areale destul de compacte, îndeosebi, în nordul Câmpiei Române, în sudul Podișului piemontan Getic, în Dealurile Bănățene și în sectoarele de subsidență din Câmpia Tisei (Câmpia Timișului, Câmpia Crișurilor). În județul Dâmbovița vertosolurile se întâlnesc pe suprafețe restrânse în zona de sud-vest sau în oscilații cu alte soluri în zona subcarpaților.

Hidrisolurile (soluri hidromorfe, cf. SRCS 1980) includ gleiosolurile (soluri gleice, cf. SRCS 1980), limnosolurile (absente în SRCS 1980) și stagnosolurile (soluri pseudogleice, cf. SRCS 1980). Această clasă de soluri se formează în condițiile unui exces prelungit de umiditate, care determină anumite însușiri particulare ale orizonturilor pedogenetice. Gleiosolurile se formează în condiții bioclimatice diverse: $T_m=5,5-11,5^{\circ}\text{C}$; precipitații medii anuale între 500 și 800 mm; pajiști mezohigrofile și higrofile, păduri mezofile de amestec sau chiar păduri de stejar pedunculat, pe fondul unui exces pronunțat de umiditate, de natură freatică. În cazul alternanțelor perioadelor cu exces de umiditate se formează orizonturile de glei de oxido-reducere (Go), în timp ce pentru situațiile excesului prelungit de natură freatică sunt caracteristice orizonturile de glei de reducere (Gr). Stagnosolurile întrunesc condiții de formare în cazul câmpiilor piemontane; pe suprafețe orizontale și slab înclinate din treapta deluroasă și de podiș, pe podul unor terase, în vatra unor depresiuni (în condițiile unui exces pluvial de umiditate și pe materiale slab permeabile și impermeabile, cu pajiști mezohigrofile și higrofile. Limnosolurile caracterizează suprafețele lacustre, fiind soluri subacvatiche, cu un orizont A limnic sau un orizont A histic ori turbos, cu grosime sub 50 cm.

Protisolurile includ soluri cu orizont O sub 20 cm grosime sau orizont A, în general, slab dezvoltat sau ambele, fără alte orizonturi sau proprietăți diagnostice (pot să apară trăsături morfogenetice, dar acestea sunt foarte slab dezvoltate pentru a îndeplini condiții de diagnoză); se pot forma orizonturile hiposalic și hiponatric; pot fi identificate proprietăți gleice (Gr) sub 50 cm adâncime, dar și un orizont vertic asociat orizontului C. Tipurile de sol cuprinse în această clasă sunt: litosolul, regosolul, psamosolul, aluviosolul și entiantrosolul incluse anterior (SRCS 1980) la clasa solurilor neevoluate, trunchiate și desfundate. Acestea au o răspândire spațială discontinuă, întâlnindu-se în următoarele situații:

- a) pe versanți abrupti sau culmile înguste, unde roca apare foarte aproape de suprafață, ceea ce face ca morfogeneza să prevaleze asupra pedogenezei (litosoluri);
- b) în albiile majore, permanent inundabile, unde stratul de aluviuni este reîmprospătat cu o frecvență anuală sau o dată la câțiva ani (pedogeneza este mereu întreruptă) dar și pe conuri de dejecție active și pe glacisuri coluvio-proluviale cu depuneri mereu împrospătate (aluviosoluri);
- c) pe coamele și flancurile dunelor de nisip slab fixate datorită deflației (grindurile din Delta Dunării, țărmul jos al Mării Negre, dunele din Câmpia Tecuciului, terenurile nisipoase din zona de divagare a râurilor din Câmpia Română, dar și din Câmpia Hagienilor și de pe dreapta râurilor Buzău, Călmățui și Ialomița, sud-vestul Câmpiei Olteniei, Câmpia Carei - Valea lui Mihai, porțiuni din Câmpia Nădlacului) (psamosoluri);
- d) pe versanți stabili, cu materiale neconsolidate, în cazul cărora procesele de eroziune geologică masă estompează diferențierea orizonturilor din profilul de sol (regosoluri).

Antrosolurile (nou introduse în SRTS 2003) includ entități tipologice intens modificate antropice, având un orizont superior antropedogenetic de cel puțin 50 cm grosime (format prin transformarea unui orizont sau strat al solului prin fertilizare îndelungată și lucrare adâncă sau prin acreție), ca urmare a unei lungi perioade de cultivare, inclusiv prin desfundare (vii și livezi intensive) și irigație. Aceste soluri caracterizează învelișul pedologie de la nivelul agroterasei or vechi (bine înțelenite), din plantațiile intensive viti-pomicole, din orezării, dar și din perimetrele reamenajate ecologic (cariere și halde reabilitate ecologic, suprafețe cu deponii și material de sol antropice etc.).

2.1.9.3. Clase de calitate ale solurilor - bonitatea solurilor

Calitatea solului reprezintă o imagine holistică a solului în cadrul peisajului și a modului cum funcționează în cadrul ecosistemului.

Calitatea terenurilor agricole cuprinde atât fertilitatea solului, cât și modul de manifestare al celorlalți factori de mediu față de plante. Din acest punct de vedere, terenurile agricole se grupează în cinci clase de calitate, diferențiate după nota medie de bonitare (clasa I 81-100 puncte; clasa a V-a 1-20 puncte), după cum urmează:

- Clasa I (foarte bună) - terenuri fără limitări în cazul utilizării ca arabil
- Clasa II (bună) - terenuri cu limitări în cazul utilizării ca arabil
- Clasa III (mijlocie) - terenuri fără limitări moderate în cazul utilizării ca arabil
- Clasa IV (slabă) - terenuri fără limitări severe în cazul utilizării ca arabil
- Clasa V (foarte slabă) - terenuri fără limitări extrem de severe nepretabile la arabil: vii, livezi.

Clasele de calitate ale terenurilor stabilesc preabilitatea acestora pentru folosințe agricole. Numărul de puncte de bonitare se obține printr-o operațiune complexă de cunoaștere aprofundată a unui teren, exprimând favorabilitatea acestuia pentru cerințele de viață a unor plante de cultură, în condiții climatice normale.

- NOTE DE BONITATE PENTRU FOLOSINTA ARABIL IN JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

Localitate	Suprafața totală agricolă (hectare)	Nota medie pentru folosința arabil	Clasa de calitate
TOTAL JUDEȚ DÂMBOVIȚA	250660		
Municipiul Târgoviște	2017	54	III
Municipiul Moreni	957	teritoriu fără studii	
Orașul Fieni	1062	teritoriu fără studii	
Orașul Găești	1778	51	III
Orașul Pucioasa	2147	55	III
Orașul Răcari	5530	60	III
Orașul Titu	2580	58	III
Aninoasa	1629	teritoriu fără studii	
Băleni	4444	58	III
Bărbulețu	1755	31	IV
Bezdead	3237	teritoriu fără studii	
Bilciurești	2958	45	III
Brănești	878	teritoriu fără studii	
Brașiștea	1752	71	II
Brezoele	3187	61	II
Buciumeni	1899	teritoriu fără studii	
Bucșani	3223	53	III
Butimanu	3895	49	III
Cândești	2485	teritoriu fără studii	
Ciocănești	2864	44	III
Cobia	1355	50	III
Cojasca	2279	51	III
Comișani	2912	53	III
Conțești	4384	58	III
Corbii Mari	8767	59	III
Cornățelu	4873	56	III
Cornești	5298	66	II
Costeștii din Vale	2345	66	II
Crângurile	2987	55	III
Crevedia	4468	44	III
Dărmănești	2234	56	III
Dobra	3902	46	III
Doicești	648	teritoriu fără studii	
Dragodana	4919	57	III
Dragomirești	2740	49	III

Finta	3232	62	II
Glodeni	1769	teritoriu fără studii	
Gura Foii	1529	65	II
Gura Ocniței	2242	47	III
Gura Șuții	2940	58	III
Hulubești	2146	41	III
I. L. Caragiale	2057	59	III
Iedera	1021	teritoriu fără studii	
Lucieni	1464	48	III
Ludești	2662	35	IV
Lungulețu	3141	57	III
Malu cu Flori	1533	25	IV
Mănești	3795	52	III
Mătășaru	3238	65	II
Mogoșani	2497	50	III
Moroeni	8553	4	V
Morteni	4802	60	III
Moțăieni	853	teritoriu fără studii	
Niculești	2057	59	III
Nucet	1941	43	III
Ocnița	1472	teritoriu fără studii	
Odobești	3070	44	III
Perșinari	1312	teritoriu fără studii	
Petrești	5916	48	III
Pietrari	1652	teritoriu fără studii	
Pietroșița	1102	teritoriu fără studii	
Poiana	2478	59	III
Potlogi	4419	64	II
Produlești	2639	54	III
Pucheni	1840	32	IV
Raciu	1662	teritoriu fără studii	
Râscăieți	3078	teritoriu fără studii	
Râu Alb	1627	teritoriu fără studii	
Râzvad	2712	53	III
Runcu	2667	19	V
Sălcioara	4905	67	II
Șelaru	6136	49	III
Slobozia Moară	1523	66	II
Șotânga	1276	teritoriu fără studii	
Tărtășești	5326	62	II
Tătărani	2164	36	IV
Uliești	4229	55	III
Ulmi	3278	55	III
Văcărești	2948	teritoriu fără studii	
Valea Lungă	2304	21	IV
Valea Mare	2013	50	III
Văleni Dâmbovița	1915	19	V
Vârfuri	1278	teritoriu fără studii	
Vișina	6115	49	III
Vișinești	2227	teritoriu fără studii	
Vlădeni	1794	teritoriu fără studii	
Voinești	3361	40	IV
Vulcana-Băi	1537	teritoriu fără studii	
Vulcana-Pandele	825	teritoriu fără studii	

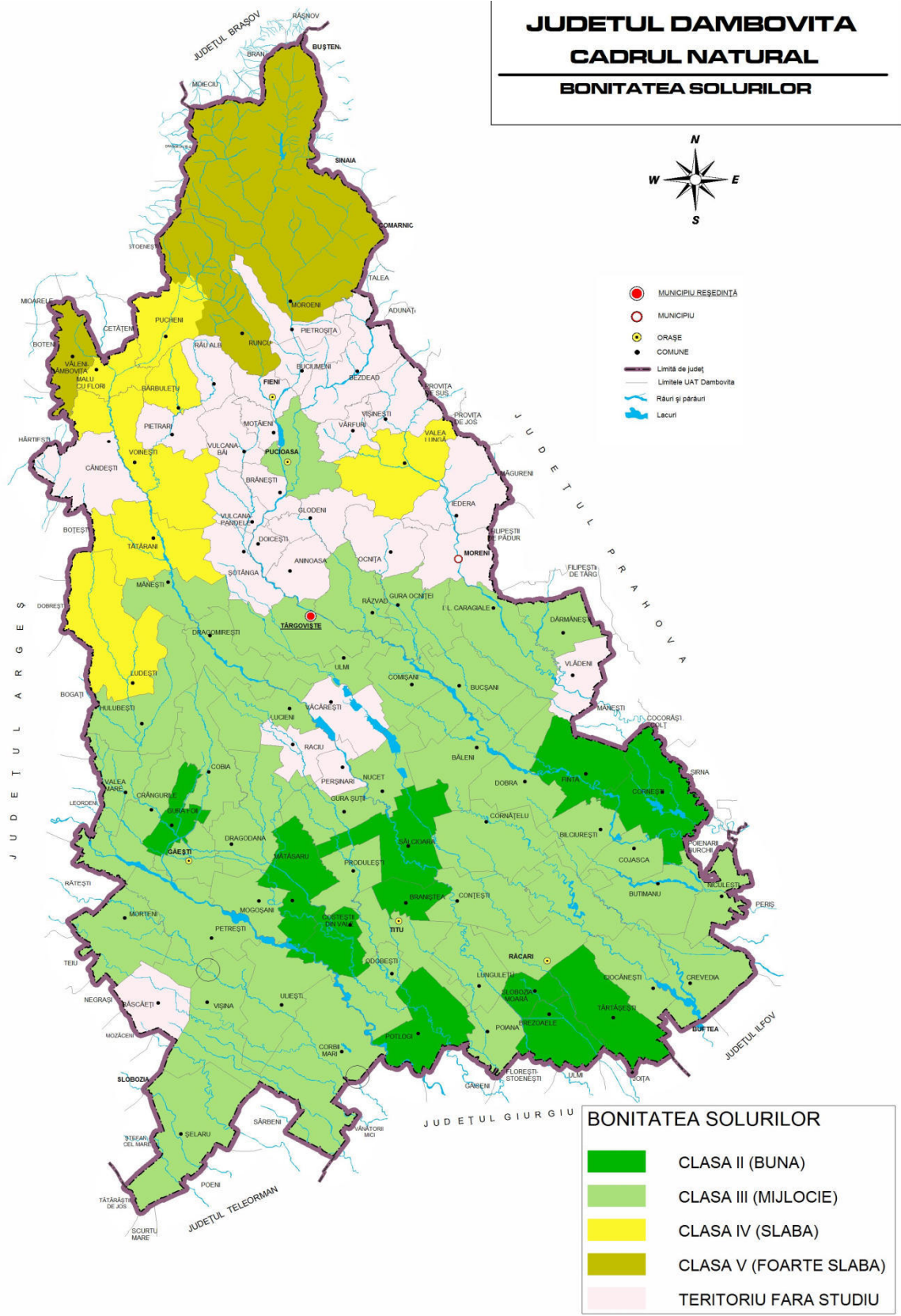

Figura nr. 32 – Clase de bonitate

2.1.10. REȚEAUA DE LOCALITATI

EVOLUȚIA ORGANIZĂRII TERITORIAL-ADMINISTRATIVE A JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA

Județul Dâmbovița este una din cele mai vechi unități administrative ale țării, cu o istorie multimilenară continuă, demonstrată prin descoperiri arheologice prestigioase și printr-o multitudine de documente. Monumentele istorice, în care județul este deosebit de bogat, constituie cea mai bună „carte de vizită” și demonstrează cel mai clar atât vechimea, cât și continuitatea și bogăția existenței sale.

- Scurtă cronologie istorică a Dâmboviței

Epoca daco-romană

- Cucerirea Daciei de către romani - prin organizarea administrativă și militară a noii provincii, nu s-a afectat direct Muntenia de vest. Teritoriul județului Dâmbovița a rămas un teritoriu al dacilor liberi.
- Sfârșitul epocii romane – lucrări importante de apărare la limita nord - estică a imperiului; se construiește Brazda lui Novac, ce străbate mai multe comune ale județului.
- Epoca migrațiilor – a lăsat numeroase urme pe teritoriul județului, în special în partea sudică fiind încă prezente, în număr mare, înhumările de tip tumul, în timp ce în nord, pe valea Dâmboviței, au fost descoperite înhumări în cistă de piatră, cu inventar arheologic specific.

. Perioada medievală

- Constituirea statului feudal Țara Românească –
- 1368 – lupta dintre voievodul Transilvaniei Nicolae Lackfi și pârcălabul Dragomir, purtată în zona Târgoviștei, atestă primele fortificații existente în această zonă, ridicate de Vladislav I.
- A doua jumătate a sec. al XIV-lea - Conturarea principalelor drumuri comerciale de importanță strategică, contribuie la dezvoltarea rapidă a așezărilor aflate în proximitatea acestora. Dintre acestea, drumul ce lega Centrul Europei de Dunărea de jos, cobora de la Brașov, prin Bran – Rucăr, urmând apoi valea Dâmboviței, până la Târgoviște și plecând prin Târgșor și Gherghița, spre Dunăre, avea să contribuie la ridicarea Târgoviștei și a unui important număr de sate de 1431 pe teritoriul județului.
- 1386 – Mircea cel Bătrân devine domn al Țării Românești – mutarea capitalei țării la Târgoviște – anterior anului 1396 – va contribui la atragerea către teritoriul județului Dâmbovița a celor mai importante forțe administrative, economice și politice, pentru aproape trei secole.
- 1391 – acordarea privilegiului de vamă pentru negustorii lituanieni și poloni, la Târgoviște, contribuie la instalarea orașului pe harta economică a Europei de est. Au urmat o serie lungă de alte privilegii similare, care au dus la o importantă creștere a prosperității nu numai în capitala statului – Târgoviște – ci și în toate așezările din jur.
- Sfârșitul sec. al XIV-lea – încep atestările documentare pentru numeroase așezări ale județului, iar cele ce au atestări documentare mai târzii, au în acte precizarea că sunt întemeiate „din descălecătorea țării.”
- 1417 – turcii cuceresc cetatea Giurgiu și teritoriul înconjurător; are loc o remodelare administrativă, județul Dâmbovița pierzând o parte a teritoriului său, la sud de Găești, care va trece la județul Vlașca, revenind abia în 1830.
- 1431 – Alexandru Aldea voievod întemeiază mănăstirea Dealu; alături de aceasta, mănăstirile Butoiu și Nucet, atestate anterior, conturează deja o puternică viață monahală în județul Dâmbovița, legată strâns de viața politică și economică a zonei.
- 1457 – Vlad Țepeș întemeiază la București o nouă reședință domnească, ce va fi utilizată periodic, în alternanță cu Târgoviștea, în următoarele secole. Drumul de legătură între cele două reședințe domnești va genera dezvoltarea localităților din partea de sud a județului.
- A doua jumătate a sec. al XV-lea – numeroase atestări documentare de sate, în principal cele aflate în jurul Târgoviștei și spre nord, pe valea lalomiței, dar și în zona de vest: Săteni, Viforâta, Vulcană și Brănești – 1451, Răzvad – 1431, Dragomirești și Aninoasa – 1453, Găești – 1458.
- Sfârșitul sec. al XV-lea – în registrele brașovenilor sunt menționați negustorii târgovișteni, ca parteneri importanți de afaceri. În aceeași perioadă sunt construite sau mărite și înnoite mănăstiri puternice din județ:

Dealul – de către Radu cel Mare, Nucet – de către Gherghina, pârcașul de Poenari, Mărginenii – de către vornicul Drăghici.

- 1512 – 1521 domnia lui Neagoe Basarab – reprezintă o nouă creștere în importanță pentru Târgoviște și județul Dâmbovița: Mitropolia țării se mută la Târgoviște și seosește aici, pentru a reorganiza viața bisericească, patriarhul Nifon al Constantinopolului. Târgoviște și Dealul devin centrul unei importante activități tipografice și artistice (școala de pictură a lui Dobromir de la Târgoviște).
- Sec. al XVI-lea – deși frământată de lupte pentru domnie, catastrofe naturale, foamete, epoca e bogată în ctitorii și atestări de noi localități. Se construiește mănăstirea Viforâta, o parte importantă a bisericilor orașului Târgoviște și sunt atestate documentar mai multe sate din bazinul superior al lalomiței: Cucuteni – 1550, Moțăieni – 1577, Bădeni și Runcu – 1568, Muscel – 1574, Bezdead – 1572.
- A doua jumătate a sec. al XVI-lea – ridicarea păturii marii boierimi atrage după sine modificarea drastică a regimului de proprietate asupra pământului. Astfel: Dragomir – mare vornic între 1568 și 1574 – stăpâna moșiile: Potlogi, Lucieni, Severinți, Românești, Gemenea și Brătulești; Ivașcu Golescu – mare vornic între 1581 – 1583 – stăpâna Ghimpații, Văcăreștii de Răstoacă, Băcanii; Udrea Băleanu – mare armaș între 1596 – 99, era stăpânul moșiilor: Băleni, Racovița, Brețculești, Mărcești, iar Radu Buzescu – mare clucer - stăpâna la Potocelu, Decindeni, Poenari, Românești.
- O dată cu definirea marilor proprietăți feudale apar și construcțiile de curți boierești, cu biserici de zid și fortificare cu incinte, în majoritatea satelor de reședință.
- 1593 – 1601 - domnia lui Mihai Viteazul – ocuparea Târgoviștei de către oștirea lui Sinan Pașa, invadarea teritoriului județului urmată de retragerea turcească, au lăsat urme importante: de la fortificațiile ambelor tabere, până la distrugerile de sate și de documente de proprietate ale obștilor și ale marii boierimi. Tradiția și toponimele atestă intensitatea momentului în special pe valea Dâmboviței: cetatea de la Gemenea (conform tradiției construită de Mihai Viteazul), toponimele „Parul Pașei” sau „Valea Pașei Buliman” în zona Bărbulețu. La Burlănești, pe locul unde s-a descoperit un cimitir din epocă, există și azi o cruce de piatră ridicată de Radu și Preda Buzescu în amintirea luptelor cu turcii și a celor căzuți acolo.
- Secolul al XVII-lea, deși foarte agitat, plin de incursiuni inamice, de cutremure și epidemii, a fost pentru Dâmbovița și Târgoviște unul de mare ascensiune. Prin daniile succesive lanțul de mănăstiri din Târgoviște și împrejurimi a devenit o adevărată centură de apărare: Mitropolia, Stelea, Viforâta, Panaghia, Gorgota, Dealul și Nucet și-au folosit zidurile de incintă pentru a proteja atât nobilimea cât și sătenii de dese incursiuni de jaf ale vecinilor.
- 1632 – 1654 – domnia lui Matei Basarab – a fost dominată de o amplă activitate de construire atât pentru edificiile de cult cât și pentru cele civile și militare. De al fortificarea Târgoviștei cu sistemul defensiv de tip val – șanț, până la ridicarea de noi mănăstiri în jurul orașului (Săcuieni – 1655, Lăculețe – 1645, Vulcana 1656), domnitorul urmat îndeaproape de marea boierime, au contribuit la dezvoltarea impresionantă a zonei. Familiile boierești dominante au fost, în această perioadă: Neagoe Săcuianu, mare postelnic, a lui Gheorghe Băleanu, mare ban, a lui Radu Crețulescu.
- Apar și mugurii unei activități industriale: prima sticlărie, de la Vulcana Pandlele.
- 1658 – Mihnea al III-lea – inițiază o puternică mișcare otomană, care va eșua însă și va transforma Târgoviștea și satele din jur într-un teritoriu pustiit.
- 1668 – scaunul Mitropolitan se mută la București, începe decăderea ansamblului Mitropoliei din Târgoviște.
- Sfârșitul secolului al XVII-lea - prin domniile lui Șerban Cantacuzino și Constantin Brâncoveanu, aduc Târgoviștea și județul Dâmbovița la un apogeu al dezvoltării economice, politice și administrative. O intensă activitatea de reparare și ctitorire de noi biserici, dar și o deosebită atenție pentru ansamblurile civile: curțile domnești de la Potlogi și Doicești, inspiră o dezvoltare a tuturor localităților (foarte multe fiind atestate documentar în această perioadă), pe fondul unei creșteri a populației județului.
- 1700 – apare la Padova harta stolnicului Cantacuzino, primul document cartografic de mare importanță pentru județul Dâmbovița.

- Secolul al XVIII-lea – este perioada salturilor economice, pe fondul introducerii de tehnologii moderne și a descoperirii de resurse importante ale subsolului. Apar numeroase manufacturi pentru prelucrarea produselor agricole și se dezvoltă comerțul prin inițierea târgurilor săptămânale, prilejuite de marile sărbători religioase.
- În satele reședințe de plasă sau de plai, bisericile de lemn se înlocuiesc cu biserici de zid; apar și primele școli sătești, primele cunoscute în județul Dâmbovița fiind la Pătroaia (1746), Cornești (1782) și Șuța (1792).
- Proprietatea asupra terenurilor este mult disputată între obștile de moșneni și familiile boierești (marea proprietate feudală începe să se destrame, mica boierime împărțind proprietățile cu mănăstirile). Procese ce durează decenii, sunt duse de mai multe generații de moșneni, de multe ori existând presiunea ieșirii din devălmășie și de divizare a terenurilor.
- Secolul al XIX-lea este unul al marilor transformări sociale, în prima sa jumătate, și de progres economic în cea de a doua jumătate.
- 1821 – mișcarea revoluționară a lui Tudor Vladimirescu – găsește ecou în satele dâmbovițene, cu răzmerițe la Țâța, Bezdead și Brănești, iar finalul are loc la Târgoviște prin uciderea lui Tudor în incinta Mitropoliei. În replică, turcii ocupă din nou Târgoviștea, după ce înfrâng pe eteriști la Nucet și Cornățelu.
- - Perioada modernă
- 1831 – începe aplicarea Regulamentelor organice, care aduc și în Dâmbovița primele inițiative de „tragere la linie” a satelor, de îndreptare a traseelor unor drumuri, de utilizare a unor materiale mai durabile pentru clădirea caselor, iar drumurile din sudul județului se modernizează și se racordează la drumul București – Ploiești prin Bujoreanca și la axa București Pitești prin Fundata.
- 1837 – începe o intensă campanie de construire a localurilor de școli și de primării la sate.
- 1844 - 46 domnitorul Gheorghe Bibescu – vizitează Târgoviștea și inițiază lucrări de restaurare la mănăstirea Dealu, prin arhitectul Schlatter, care va furniza de altfel o serie de proiecte – tip pentru biserică sătești de zid. Cele mai multe comunități sătești din Dâmbovița își zidesc biserici noi.
- 1848 – un nou an revoluționar cu ecouri și în Dâmbovița. La Șerbănești și Pietroșița, Eliade Rădulescu este primit în triumf de populația satelor. Reprimarea revoluției aduce din nou trupe de ocupație la Târgoviște și în județ. Turcii și rușii (muscali) vor părăsi județul în primăvara lui 1851.
- 1864 – prima reformă agrară de după unirea Principatelor, împrumutărește în județul Dâmbovița un număr de 22.846 clăcași, dintr-o suprafață de cca 156.772 ha, preluată de la marii proprietari și din moșiile expropriate ale mănăstirilor.
- 1866 – sosirea în țară a principelui Carol I de Hohenzolern, al cărui drum spre București a trecut și prin Găești, Titu, Ghergani și Ciocănești.
- 1869 – 1872 – primele două căi ferate străbat partea de sud a județului: linia Chitila – Pitești – Vârciorova cu stații la Ciocănești, Ghergani, Conțești, Titu, Mătăsaru și Găești și linia București – Ploiești cu gară la Crivina.
- 1872 – pornită de câteva decenii pe drumul unei puternice dezvoltări a capacității militare, Târgoviștea va găzdui importante unități militare ale armatei naționale și Arsenalul Armatei. Iar județul Dâmbovița, împreună cu Argeșul vor fi preferate pentru desfășurarea de manevre militare menite să facă din armata română o armată modernă și puternică, pregătită pentru viitorul război de cucerire a independenței de stat.
- 1877 – 78 – Dâmbovițenii participă la războiul de independență, iar la mănăstirea Dealu se organizează lagărul prizonierilor turci prinși în război. Osman Pașa avut drept gardă de onoare și pază Compania I din Regimentul 3 linie din Dâmbovița.
- 1881 – deschiderea Pulberăriei de la Lăculețe, creează un nou pol de interes economic și militar, la nord de Târgoviște și generează începerea căii ferate Titu – Târgoviște.
- 1883 – se dă în folosință calea ferată Titu – Târgoviște; în aceeași perioadă se lucrează la noile șosele de legătură a Târgoviștei cu Sinaia și Câmpulung, precum și la modernizarea principalelor drumuri din județ. Modernizarea transporturilor impulsionează puternic economia județului. O nouă reformă administrativă reorganizează județul, care are o populație de 165000 locuitori, în 114 comune rurale și 3 comune urbane.

- 1890 – 1894 – alte două etape de lungire a căii ferate, inițial între Târgoviște și Lăculețe, iar apoi până la Pucioasa, ale cărei izvoare de ape sulfuroase începuseră să fie valorificate deja.
- 1895 – conducerea județului inițiază un vast program de construire de localuri proprii pentru instituțiile publice, pentru care contractează un însemnat împrumut. Sunt construite, printre altele: spitalul de plasă de la Găești, tribunalul de la Târgoviște, podul de fier Mihai Bravu, cazărmi militare și drumuri noi, sunt reparate drumurile existente și podurile principale din județ.
- Ultimul deceniu al secolului al XIX-lea – începe extracția intensivă a petrolului, dar și industria de prelucrare prin rafinările de la Colanu. Se extrage cărbune la Mărgineanca și Șotânga și ia ființă prima fabrică de textile, la Brănești. Agricultură progresa puternic prin introducerea soiurilor industriale (rașiță, in, cânepă), centrul agricol de la Nucet face experimente cu noi soiuri de cereale, cartofi și porumb importate din statele europene sau America. Și creșterea animalelor înregistrează un spor fără precedent, defrișări masive creează noi pășuni, se aduc noi soiuri de rase porcine, cabaline și taurine, îngrijite prin serviciul veterinar ce ia ființă la 1901.
- 1906 – 1912 calea ferată ajunge la Pietroșița, iar în 1908 se construiesc în tot județul judecătoria, clădiri pentru administrația plășilor, dispensare și infirmerii.
- 1916 – 1918 – regimul de ocupație germană instalează comandamente în reședințe de plasă și în centre economice: Titu, Găești, Pucioasa, Răzvad, Gura Ocniței; se exploatează mari cantități de petrol și material lemnos.
- 1921 – în plină redresare economică, se intră în cea de a doua reformă agrară, ce va aduce prosperitate.

. - Evoluția istorică a organizării administrative a județului Dâmbovița

. Începuturile

Problema organizării administrative și teritoriale a Țării Românești din epoca medievală până acum aproape 200 de ani (Regulamentul organic) a suscitat interes deosebit din partea istoricilor, concomitent cu numeroase controverse.

Județul Dambovita a avut, o perioadă îndelungată, ca și conducător, pe cel care conducea orașul Târgoviște și care a purtat numele când de "județ", când de "pârcălab", iar mai apoi "ispravnic" sau "vornic". Prima separare a celor două funcții apare spre sfârșitul domniei lui Șerban Cantacuzino, când ispravnic al scaunului de Târgoviște era Gheorghe Băleanu - fost mare ban (16 iunie 1688), iar în funcția de ispravnic al județului Dâmbovița îl găsim pe Alexandru marele clucer (3 septembrie 1688).

Noul domnitor Constantin Brâncoveanu numește ca ispravnic al scaunului de Târgoviște pe Pascalie, mare vornic, un om de încredere al lui, pe care îl găsim pentru prima dată menționat în documente la 10 iunie 1710. Singura posibilitate pentru a determina cât de cât funcțiile județului și ale conducerii locale este asocierea numelui și rangurilor cu destinația documentelor în care este menționat județul.

Din documente, dar și din funcțiile menționate anterior se pot trage două concluzii:

- a) Județul Dâmbovița se confundă cu "scaunul de Târgoviște", administrația fiind comună, dar autoritatea ultimului fiind determinată nu numai pentru județ, ci practic pentru întreaga Țară Românească.
- b) După importanța funcțiilor destinate în stat, importanța și rolul conducerii locale a fost pentru o bună perioadă de timp secundară, ca și atribuțiile conferite de domnitor. Primul dregător important este menționat la 14 mai 1673 în persoana lui Stroe, mare pârcălab.
- c) funcțiile județului pentru întreaga perioadă studiată au fost limitate și nici măcar nu s-au exercitat pe întreaga suprafață a județului. Funcțiile principale sunt fiscale și judecătorești, singura mai bine documentată fiind cea fiscală, ce se exercita asupra întregului teritoriu prin "vătășei" sau "zapcii", care erau în subordinea directă a ispravnicului, ei fiind reprezentanții acestuia în teritoriu (cătune, sate, târguri). În privința autorității judecătorești, atribuțiile erau mai reduse. Cazurile mai importante cădeau în sarcina cancelariei domnești, ce numea consiliile de judecată, care se deplasau la fața locului, în special pentru "hotărnicii", dar care nu se limitau doar la teritoriul județului. Uneori, după caz, din scaunele de judecată făceau parte și reprezentanți ai puterii locale (ispravnici, județi, vornici, vătăfi).

Cea mai greu de determinat este funcția militară, menționarea pârcașilor (conducătorii unei fortificații) făcând dovada că această funcție exista la nivelul județului pentru anumite momente, cel pentru conflicte militare. Problema plaiurilor și a vătafilor de plai este cea mai complexă, importanța acestor ținuturi de munte la granița nordică a Țării Românești fiind evidentă, aceste plaiuri fiind locuite în general de moșneni, oameni scutiți de dări în schimbul serviciului militar, pus mai degrabă sub autoritatea directă a scaunului domnesc decât a ispravnicului.

Organizarea teritorială nu poate fi documentată decât din documente, prin menționarea satelor, ca unitate de bază a administrației locale.

Între 1520 și 1740 au fost identificate 58 de localități, ce ne dau posibilitatea trasării cu destulă exactitate a limitelor județului. (a se vedea anexa nr. 1).

De la început trebuie precizat că suprafața județului era mai mică decât cea cunoscută din epoca modernă. Județul se limita, în principal, la interfluviul Ialomița - Dâmbovița și localitățile de pe malurile de est, respectiv de vest. Teritoriul din bazinele Argeșului și Neajlovului, ceea ce se va numi mai târziu plasa Cobia (Găești) și o parte din plasa Bolintinu a aparținut județului Vlașca până la 1830. (prin pierderea Giurgiului transformat după 1417 în "raia", județul Vlașca este împins spre nord, reședința fiind o vreme chiar la Găești).

O problemă importantă de precizat este existența sau nu a subdiviziunilor județului. Chiar dacă plaiurile sunt menționate târziu, ele au existat dinainte, mai ales din rațiuni militare, dar sub aspect administrativ, dovezile existente astăzi fac este greu de precizat existența lor anterioară.

Epoca cunoscută în istorie a domniilor fanariote constituie, cu toate prejudecățile pe seama lor, trecerea de la epoca medievală la cea modernă. Reformele Mavrocordăților, Constantin și Nicolae, dar și ale lui Alexandru Ipsilanti și nu numai, sunt determinante pentru configurația viitoare a organizării Țării Românești și a Moldovei în secolul XIX.

Printre altele domnitorii "fanarioți" au încercat (și în parte au reușit) să creeze o administrație locală mai eficientă, cu atribuții mai bine precizate.

Aceștia au reușit să creeze o administrație locală eficientă, cu atribuții și motivații bine precizate. Astfel, Constantin Mavrocordat a modificat sistemul de conducere al județelor, reducând numărul mare de slujbași privilegiați în favoarea unui corp de funcționari retribuiți după funcții și concentrând puterea județelor în mâinile a doi ispravnici, care dețin și puterea judecătorească.

Organizarea rămâne cea veche: în sate grupuri comandate de ceauși, peste ei, în plase sau plaiuri (la zonele de munte) căpitani conduși de marele spătar. La munte, plaiurile sunt formate din grupuri de sate de plăieși, însărcinați cu paza trecătorilor și a frontierelor, conduși de vătafii de plai, dependenți de marele vornic. Amendamentele aduse de Alexandru Ipsilanti în 1775 la reformele lui Constantin Mavrocordat au meritul de a preciza pentru prima dată rolul și funcția județului în administrația Țării Românești, deoarece se înființează în reședințele de județ poterasii (conduși de un polcovnic) pentru urmărirea răufăcătorilor și apar vameșii (casierii județelor) care, după dispoziția marelui vistier E. Văcărescu din 1795, nu mai pot fi înlocuiți decât prin vină dovedită. Însă administrația "fanariotă" avea și multe hibe, cum sublinia și viitorul domn Barbu Știrbei într-un raport din 1832 :

- a) Ispravnicii cumula atribuții administrative și judecătorești;
- b) Ispravnicii trăgeau foloase materiale din stabilirea birurilor pe sate;
- a) Ispravnicii primeau venituri nelegale din repartizarea pe sate a rechizițiilor în natură sau din corvezi.
- b) Zăpcii ce aveau în administrație 100.000 locuitori nu aveau decât 15 lei pe lună și-și mai și cumpărau posturile;
- c) Vameșul primea 100 lei pe lună, dar plătea marelui vistier între 5.000 -200.000 lei anual.

Este perioada în care apar și primele preocupări edilitare legate de alinierea ulițelor și de lărgirea acestora. Apar primele catagrafii și hărți, numărul documentelor crește și se diversifică, apar primele legi cu referire precisă la administrația locală, publicate în 1741 în "Mercure de France" sub titlul "Constitutiones" datorate domnitorului Constantin Mavrocordat.

Menționăm în același timp harta austriacă a Valahiei întocmită între 1790-1791 de maiorul Specht sau catagrafia întocmită în 1810 de armata rusă în timpul ocupației 1806-1812.

- Marile reforme administrative ale secolului XIX

Secolul al XIX-lea va aduce două mari reforme în ceea ce privește organizarea administrativ teritorială a Țării Românești și, apoi a Principatelor Române.

Posibilitățile de abuz amintite pentru perioada fanariotăn au dus la revolta populară de la 1821.

Prima adevărată reformă administrativă a fost cea începută în 1831, care a condus la elaborarea și aplicarea Regulamentelor Organice, sub supravegherea și amestecul Rusiei.

Rusia încearcă prin Regulamentele Organice să înlocuiască suzeranitatea otomană cu cea a sa proprie.

Comisia de redactare va reuși să impună următoarele principii considerate revoluționare pentru acea vreme:

- Separarea autorităților administrative de cele judecătorești;
- Introducerea impozitului pe venit;
- Desființarea corvezilor și a rechizițiilor în natură;
- Fixarea prețului zilei de muncă;
- Realizarea lucrărilor publice prin contracte ori în regie cu sume din casa de rezerve;

Aplicarea Reformei administrative din 1831 a redus, pentru județul Dâmbovița, numărul unităților administrative la 5 plase și două plaiuri, totalizând 227 de localități, situație care se menține, în linii mari, până spre sfârșitul secolului:

Plaiul Dâmbovița cu reședința la Voinești și având 14 sate.

Plaiul Ialomița cu reședința la Șerbănești - Podurile și având 16 sate.

Plasa Ialomița cu reședința la Cornățel și având 54 sate.

Plasa Bolintin cu reședința la Potlogi și având 42 sate.

Plasa Mijlociu (Cobia) cu reședința la Găești și având 42 sate.

Plasa Dâmbovița cu reședința la Dragomirești și având 28 sate.

Plasa Dealu cu reședința la Târgoviște și având 30 sate.

A doua reformă importantă a secolului al XIX-lea a fost cea inițiată de Alexandru Ioan Cuza, odată cu Reforma Agrară din 1864. Pentru prima dată unitățile administrative căpătau personalitate juridică și erau reglementate separat comunele rurale și comunele urbane, asigurându-li-se independența și posibilitatea de a reprezenta interesele economice și sociale ale comunităților lor.

Județele (și în general unitățile administrative) nu aveau personalitate judecătorească și de aceea "Proclamația de la Izlaz" cerea la punctul 10 - "dreptul pentru fiecare județ de a-și alege dregătorii sai" deziderat împlinit în 1864.

Prin reformele sale promulgate de la 31 martie 1864 privind organizarea comunelor urbane și rurale, A.I.Cuza îndeplinește trei deziderate menite să dea o nouă așezare administrativă a Principatelor și anume:

- a) organizează prima dată comuna rurală, investind-o cu personalitate juridică;
- b) reglementează în mod deosebit administrația urbană de cea rurală;
- c) asigură independența comunelor proclamând că atât orașele, cât și satele, vor forma comune independente.

În administrația județeană se instituie un organ deliberativ ce se întrunește periodic și reprezintă interesele locale, colective și economice ale județului. Alegerea consiliului se face pe ocoale, plăși, plaiuri, fiecare dintre ele având dreptul la doi consilieri. Prefectul este comisarul guvernamental pe lângă consiliu și în fiecare plasă, plai sau ocol se instituie câte o subprefectură și câte o judecătorie.

La recensământul din 1871, situația administrativă a județului era următoarea: suprafața județului era de 728.839 pogoane, avea 115 comune rurale și 3 comune urbane (Târgoviște, Găești și Potlogi) și un număr total de 338 de localități. Organizarea județului era aceeași, dar așezările erau grupate în comune și reședințele erau diferite.

Plaiul Dâmbovița avea reședința subprefecturii la Pietrari și cuprindea 11 comune rurale;

Plaiul Ialomița avea reședința subprefecturii la Șerbănești (Pucioasa) și cuprindea 13 comune rurale;

Plasa Ialomița avea reședința subprefecturii la Bilciurești și cuprindea 19 comune rurale;

Plasa Bolintin avea reședința subprefecturii la Titu și cuprindea 20 comune rurale;

Plasa Cobia avea reședința subprefecturii la Găești și cuprindea 23 comune rurale;

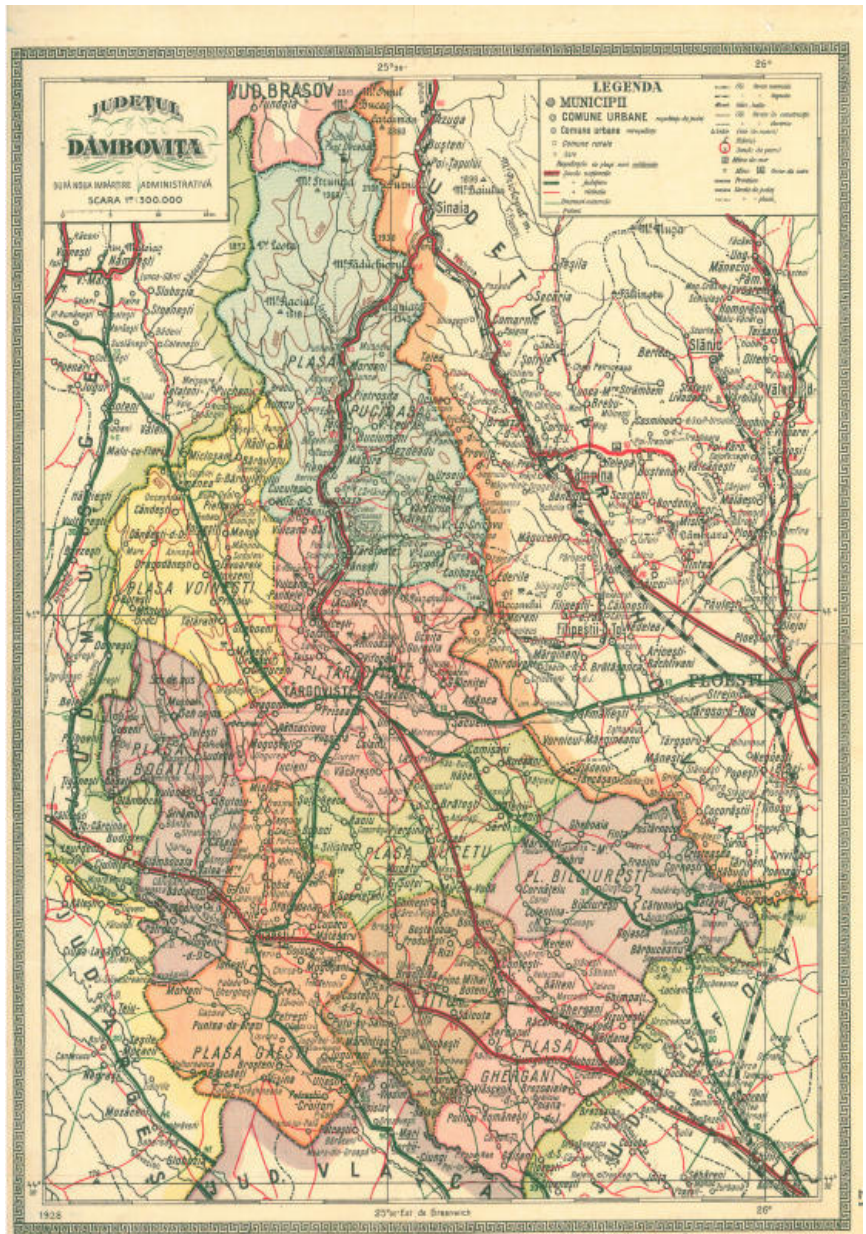
Plasa Dâmbovița avea reședința subprefecturii la Dragomirești și cuprindea 13 comune rurale;
 Plasa Dealu avea reședința subprefecturii la Târgoviște și cuprindea 16 comune rurale;
 O schimbare importantă apare după 1881, când țara trece nu numai printr-o schimbare de nume, de la Principatele Române la Regatul României, dar și Consiliile Județene capătă prerogative de propuneri de reorganizare teritorială a județului. Tot atunci se hotărăște înființarea unui tribunal și a unui spital județean și a unor judecătoria de ocol la subprefecturi.
 Și la nivelul județului Dâmbovița sunt hotărâte noi măsuri de reorganizare administrativă. Cele două plaiuri se unifică sub numele de Plaiurile Unite cu reședința la Șerbănești – Podurile, iar plasele de mijloc se unesc sub numele de Plasa Dealu – Dâmbovița, desființându-se subprefectura de la Târgoviște (propunerea fiind validată de guvern începând cu anul fiscal 1882-1883).
 Urmărind a acestor măsuri, la sfârșitul celui de la XIX-lea secol, Marele Dicționar Geografic al României prezintă situația județului Dâmbovița astfel cum este descrisă în anexa nr. 3 la prezentul memoriu.

După războiul de reîntregire, organizarea administrativă a României reîntregite devine o problemă capitală, pentru că era menită să dea un ritm de dezvoltare armonică tuturor provinciilor ce cunoscuseră timp de veacuri evoluții cu totul deosebite unele de altele. Era deci necesar ca în momentul unirii, alături de unificarea legislației și cu multă trebuință să se ridice problema unificării administrative, pentru a se realiza un regim comun de organizare, menit să asigure României o unitate politică și sufletească.

Cu toate acestea, reforma a fost întârziată și de abia la 24 iunie 1925 este adoptată prima Lege administrativă a României întregite, mai curând o extindere a legislației vechiului regat în provinciile alipite, ce realizează astfel unificarea administrativă, care însă nu a putut corespunde tuturor necesităților, fiecare provincie având tendința de a-și păstra sistemul administrativ. Lista plaselor, comunelor și a localităților componente, cu populația aferentă, precum și alte informații legate de instituții publice (bănci, școli, medici, notari, etc.) dar și despre proprietarii (de moșii, de păduri, de bălți, etc.) sau meseriașii locali (croitori, cizmari, șelari, brutari, măcelari, morari, cârciumari, băcani, etc.) a fost prezentată în Anuarul "Socec" din 1925 (a se vedea anexa nr.

4), un sumar al acestuia cu referire la județul Dâmbovița arătând astfel :

- 1. Plasa Târgoviște, 14 comune rurale și una urbană – reședința de județ Târgoviște, 50.344 locuitori ;

- 2. Plasa Pucioasa, 14 comune rurale, 37.007 locuitori;
- 3. Plasa Voinești, 11 comune rurale, 21.515 locuitori ;
- 4. Plasa Ghergani, 15 comune rurale, 35.069 locuitori;
- 5. Plasa Găești, 15 comune rurale și una urbană – orașul Găești, 30.686 locuitori
- 6. Plasa Bilciurești, 13 comune rurale, 29.482 locuitori
- 7. Plasa Bogați, 11 comune rurale, 21.170 locuitori
- 8. Plasa Titu, 15 comune rurale, 30.416 locuitori

Legea administrativă din 1925 a fost urmată de mai multe modificări și completări până în 1936, când în sfârșit, la 27 martie 1936, se adoptă noua lege a administrației locale, iar în 18 februarie 1937, regulamentul ei de aplicare.

Între timp, Legea din 3 august 1929 vine cu amendamente în vederea unei descentralizări administrative, înființându-se noi instituții menite să dea o mai mare autonomie locală, constituind cea mai modernă lege în acest sens la acel moment din Europa și printre cele mai înaintate din lume. Teritoriul țării era împărțit în județe și comune, subdiviziuni cu personalitate juridică, cu patrimoniu și organe proprii de conducere, plasa fiind o simplă circumscripție administrativă, necesară pentru controlul autorităților locale.

Recensământul din 1930 și estimările de populație din 1934, ne arată, la publicarea noii Legi de împărțire administrativă, datele statistice de caracterizare a județului Dâmbovița și noutățile vremii, așa precum se vede în imaginea alăturată, reprodusă dintr-un ziar al epocii.

În tabelul anexă nr. 5 este prezentată în amănunt organizarea administrativă din 1936 pe comune, sate, cătune și populația aferentă fiecărei localități.

Această împărțire administrativă va dura până în 1950, când noile autorități comuniste, urmărind modelul sovietic, vor desființa județele.

Schimbarea radicală de sistem politic intervenită după cel de-al doilea război mondial a determinat și o schimbare radicală la nivelul organizării administrative a teritoriului. Sistemul vechi de delimitare a plaselor este desființat, iar teritoriul județului Dâmbovița va fi împărțit între trei regiuni: Ploiești, București și Pitești. Regiunea Ploiești subordona raioanele Târgoviște și Pucioasa, iar Moreni devenea raion în aceeași regiune. Regiunea București subordona raionul Buftea unde fuseseră înglobate Titu și Răcari și comunele din jur. De regiunea Pitești, în raioanele Topoloveni și Câmpulung, țineau toate comunele din partea vestică a județului.

Comunele și-au schimbat teritoriul și reședințele, resursele județului sunt dirijate spre centrele noilor regiuni, teritoriului județului Dâmbovița fiind lăsat în părăsire din toate punctele de vedere.

O consecință nefastă a acestor redistribuiri a fost că prin concentrarea resurselor financiare și a industriei în reședințele de regiune (București, Ploiești, Pitești) și transformarea lor în puternice centre industriale și

DÂMBOVIȚA			
Date statistice după recensământul din 1930.			
Suprafața jud. 3440 Km. ² .			
Densitatea 90.2			
Populația :		PLĂȘI:	
Târgoviște	15189	I. Bilciurești reș.	Bilcir.
Sub. urb.		II. Ghergani	" Gher.
Colanul	810	III. Găești	" Găești
Priseaca	748	IV. Pucioasa	" Pucio.
Teișu	1042	V. Târgoviște	" Târgv.
Almi	1050	VI. Titu	" Titu
VI. Voevozilor	1461	VII. Voinești	" Voin.
Viforâta	2182		
Total Târgoviște	22482		
C. urb. Găești	6540		
" Pucioasa	5779		
C. rurale:	275.509		
S'a încuviințat schimbarea satelor: Puturosu de Dâmbovița și Puturosu de Prahova (Dâmbovița), în acelea de Sultanu și Dospinești.			
Populația probabilă la 1 Ian. 1934, 327.600 (după buletinul demografic al României).			

muncitorești, bastioane ale noii puteri, teritoriul fostului județ Dâmbovița, mai ales satele, fiind lăsate în părăsire, nu numai economic, dar și social, cultural, sanitar.

Această situație durează până în 1968, când prin aplicarea noii reforme administrative, se revine la împărțirea în județe. Reînființat, județul Dâmbovița va avea doar parțial componența de până în 1948. Sunt alipite comune care aparținuseră istoric de județe limitrofe: Șelaru, Corbii Mari din Vlașca, Moreni, Iedera, Dărmănești și I.L. Caragiale din Prahova, Văleni Dâmbovița și Malu cu Flori din Muscel. Sunt, totodată, date către județele vecine, o serie de comune ce aparținuseră județului Dâmbovița: Botești și Bogați către județul Argeș, Brezoarele și Ciupele către Ilfov, Tătărei și Bălțița către Prahova, Găiseni către Giurgiu etc. Prin legile 2 și 3 din 17 februarie 1968 se revine la vechea formulă administrativă, printre cele 39 de județe reînființate numărându-se și Dâmbovița.

Noua politică așa zisă de "dezvoltare armonioasă a teritoriului țării" nu ține seama de vechea împărțire administrativă, plășile nu se reînființează, sunt alipite comune ce nu au aparținut niciodată județului Dâmbovița, sau sunt luate comune ce le-a avut în componență dintodeauna. În prima categorie se enumeră Șelaru, Moreni, Iedera, Dărmănești, I.L. Caragiale, Văleni Dâmbovița, Malu cu Flori, Pucheni, iar din a doua categorie Botești, Bogați, Glâmbocata, Ciupele, Bălțița, Tătărei, Găiseni.

În această perioadă istorică, județul a avut 70 de comune suburbane și rurale, 5 orașe și un municipiu, putând fi văzută în ansamblu în anexa nr. 6.

Datorită unei supărări a șefului statului pe conducerea județului Ilfov, acesta este desființat prin decretul 15 din 23 ianuarie 1981 și 7 comune din fostul județ sunt trecute în județul Dâmbovița – respectiv Slobozia Moara, Brezoarele, Tărtășești, Ciocănești, Crevedia, Butimanu și Niculești, mărindu-se suprafața județului de la 3.702 la 4.046 kmp.

O parte dintre ele făcuseră parte și din Dâmbovița istorică. La 1981 județul avea 375 de sate.

În aprilie 1989, o nouă lege de organizare administrativă a comasat, din fericire doar pentru puțină vreme, comunele județului Dâmbovița la doar 64, unele devenind prea mari pentru a fi gestionate (de exemplu noua comună Ghergani comasa 7 comune existente la 1936). În principal, politica de urbanizare forțată a satelor avea în vedere reducerea drastică a numărului acestora prin desființare sau prin regrupare / comasare.

. Evoluția organizării administrative în etapa actuală

După 1990 se revine la organizarea din 1981, iar actuala Lege a administrației locale, cu unele modificări inerente, readuce modelul de administrare a teritoriului din 1936 (județ, municipiu, oraș, comună, sat).

În noua împărțire teritorial - administrativă lipsește treapta intermediară dintre județ și comune - plășile (cu centrele lor de polarizare - reședințele de plăși), care aduceau un anumit tip de decizii mai aproape de cetățean.

În sensul susmenționat este de semnalat reînființarea judecătoriilor teritoriale în orașele Moreni, Pucioasa, Găești

După anul 2000, un nou proces de fărâmițare a structurii administrative, patru comune fiind despărțite în câte două sau trei comune, uneori cu câte un singur sat.

În prezent structura administrativă a județului este următoarea: două municipii – Târgoviște reședința județului și Moreni, cinci orașe – Fieni, Pucioasa, Găești, Titu și Răcari și 82 de comune compuse din 367 de sate, toate însumând 4054 kmp.

Concluzii la evoluția istorică a organizării administrative

După acest periplu istoric al evoluției organizării administrative a Țărilor Române și României, este absolut necesar a ne face o părere avizată în legătură cu enunțata reîmpărțire administrativă denumită regionalizare.

Pentru aceasta merită punctate câteva etape și caracteristici speciale ale fiecăreia :

După unirea din 1859 Principatele Române si-au organizat teritoriul din punct de vedere administrativ în "județe" în sud și "ținuturi" în est, având ca subunități "ocoalele"(în Moldova) respectiv, "plaiurile" (mai ales în zonele de munte) și "plășile" (în zonele de deal și câmpie din Muntenia si Oltenia).

În cadrul noului stat, România (1862) "Legea pentru înființarea Consiliilor județene" conturează structura administrativ teritorială a țării, generalizând forma si denumirea unității de bază, "județul" condus de un "prefect" numit de Guvern și împărțindu-l în subunități numite "plăși" (conduse de câte un subprefect). După unirea din anul 1918 a Regatului (vechile Principate Unite) cu Transilvania si Basarabia, se impunea o nouă reorganizare administrativă a teritoriului României, odată cu revenirea provinciilor istorice Basarabia (parafată pe 9 aprilie 1918), Bucovina (9 noiembrie 1918) și a Transilvaniei, Crișanei, Banatul și Maramureșului (1 decembrie 1918), provincii românești care au evoluat în sisteme politico-administrative diferite, teritoriul național fiind reîntregit, Marea Unire conferind României o suprafață de peste 297.000 km². Unirea Transilvaniei, Bucovinei și Basarabiei cu regatul României, a ridicat în fața puterii de la București sarcina foarte dificilă și complexă a gestionării unitare a acestora, a articulării și armonizării vieții noului stat. Acest lucru reclama, firesc, o etapă tranzitorie, necesară unificării legislative și a unei reforme administrative adecvate.

În 1925, apariția "Legii pentru unificarea administrativă" completează vechea organizare instituind 71 de județe în cele 10 provincii istorice ale țării :

- - Muntenia
- - Moldova
- - Ardeal
- - Oltenia
- - Basarabia
- - Dobrogea
- - Bucovina
- - Maramureș
- - Crișana

- Banat

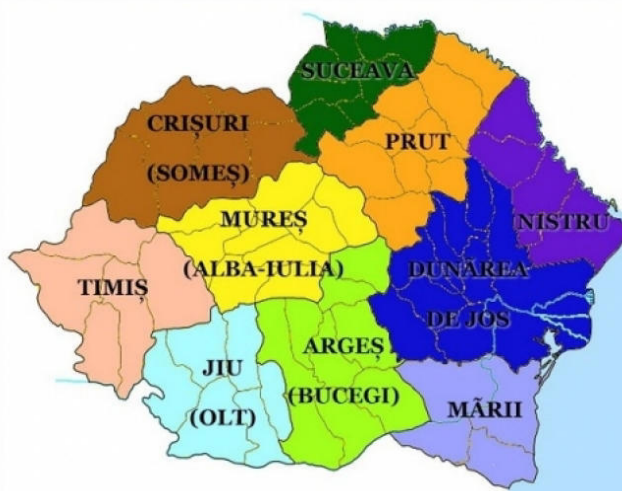
Totodată, erau menținute și subdiviziunile acestora denumite în continuare "plăși".

Dictatura carlistă instituită de Carol al II-lea în 1938 promulga o nouă lege de

organizare administrativă a țării, introducând în locul provinciilor - "ținuturile", care erau în număr de 10.

La o analiză mai atentă acestea se identifică cu cele zece mari regiuni istorice ale României, majoritatea ținuturilor primind numele unor râuri, unul numele fluviului Dunărea si unul al Mării Negre :

- 1 - Argeș cu capitala la București
- 2 - Dunărea de Jos - Galați
- 3 - Jiu Olt - Craiova
- 4 - Mării - Constanța
- 5 - Mureș - Alba Iulia
- 6 - Nistru - Chișinău
- 7 - Prut - Iași
- 8 - Someș - Cluj

9 - Suceava - Cernăuți

10 - Timiș - Timișoara

Cunoscând prețuirea pe care regele Carol a acordat-o Școlii Sociologice de la București, profesorului Dimitrie Gusti și, în general, cercetărilor academice, înclinăm să credem că la această viziune privind reorganizarea administrativă a României, în perfectă sincronie cu structurile administrative ale celor mai dezvoltate țări europene (a Germaniei pe landuri, a Franței pe regiuni istorice, a Italiei pe provincii istorice, a Elveției pe cantoane, etc.) și renunțarea la puzderia de județe, care fărâmița întreg potențialul economic și social al țării, condamnând-o la subdezvoltare, au fost invitați pentru întâia oară să-și aducă aportul cei mai importanți savanți ai țării.

Ținuturile au luat în general denumiri de ape, pentru a trece pe plan secund apartenența istorică a teritoriilor lor, iar județele din Transilvania locuite preponderent de maghiari au fost incluse în ținuturi separate, astfel încât procentul minorităților să fie redus per totalul ținutului: județul Trei Scaune a fost inclus în Ținutul Argeș, iar județele Ciuc și Odorhei în Ținutul Alba Iulia.

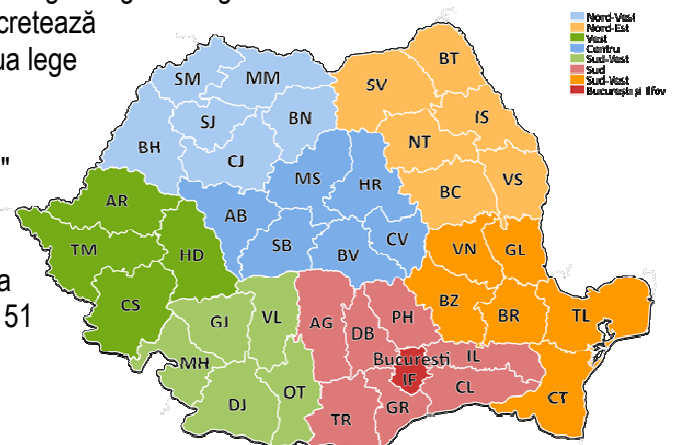
Din păcate, mareșalul Antonescu revine la vechea împărțire administrativă, renunțând la ținuturi și amendând numărul județelor, pe care îl reduce la 59.

După abdicarea regelui Mihai, guvernul pro-moscovit condus de Petru Groza a impus o nouă reformă administrativă, de această dată renunțându-se la orice fel de continuitate a tradițiilor naționale și implementându-se un model străin culturii administrative a României, "Legea organizării teritoriale" copiind modelul sovietic și introducând ca unitate principală "regiunea" și ca unitate secundară "raionul". Prin legea nr. 5 din 6 septembrie 1950, în locul celor 58 de județe, 424 de plăși și 6000 de comune, au fost create 28 de regiuni, 177 raioane și 4052 comune, precum și 8 orașe de subordonare republicană.

Ulterior, prin decretul nr. 12 din 1956, numărul regiunilor s-a redus la 16 (vezi diagrama).

Cu politica sa socialist-naționalistă, Nicolae Ceușescu promulgă "Legea reorganizării administrativ-teritoriale nr. 2 din 16 februarie 1968, care decretează revenirea la vechile unități administrative, județele. Prin noua lege sunt desființate 19 județe din cele existente în perioada de dinaintea anului 1950.

După adoptarea Constituției din 1991, în efortul de a "alinia" structura teritorial-administrativă a României la cele europene, luate din nou ca model, de această dată renunțându-se la orice relaționare sau referință istorică și la orice continuare a tradițiilor naționale, se promulgă Legea 151 din 15 iulie 1998, care împarte România în opt regiuni de

dezvoltare, criteriul denominării acestora fiind "compozit" - respectiv al "punctelor cardinale" combinat cu cel al "regiunilor istorice".

Nicăieri în Europa și în nici

o perioadă istorică nu s-a recurs la

un asemenea criteriu de numire a

structurilor teritoriale ale unei țări. În plus, soluția aleasă depersonalizează și aruncă în desuetudine noua

împărțire a țării, atât de "nouă" și "originală", încât servește spre orientare mai degrabă străinilor necunoscători ai istoriei și culturii acestei țări, decât românilor din orice regiune de dezvoltare ar face parte,

pe care îi rupe de orice tradiție și îi demotivează să apeleze la patriotismul regional.

Pentru regiunea căreia îi aparține județul Dâmbovița (Regiunea 3 Sud Muntenia), alăturarea unor județe bine dezvoltate industrial situate într-o zonă geografică de deal și munte, având problemele specific acesteia, unui grup de județe cu profil predominant agricol și situate în zona luncii Dunării, în cadrul unui conglomerat amorf cu centrul administrativ într-o extremitate, la cca 300 km de cealaltă extremitate, constituie un mare dezavantaj. O altă caracteristică aparte, cu multiple implicații de ordin socio-economic (multe cu caracter negativ), o reprezintă faptul că este singura regiune din țară ce conține o regiune enclavă în partea mediană, anume regiunea București-Ilfov.

Singurul aspect favorabil îl reprezintă prezența, în partea de sud a regiunii, a fluviului Dunărea, fapt ce oferă posibilitatea de a avea conexiuni cu cele opt țări riverane, iar prin intermediul canalului Dunăre - Marea Neagră de a avea ieșire la Marea Neagră.

3.3. - Număr, structura, categorii de mărime, repartiție în teritoriu a rețelei de localități

3.3.1. - Date generale ; indicatori minimali de definire pe categorii de localități

Pentru determinarea gradului actual de dezvoltare a rețelei de localități a județului Dâmbovița este necesară analiza următoarelor date și elemente caracteristice:

Rețeaua de localități și organizarea așezărilor în unități administrativ - teritoriale, numărul total de localități, din care orașe și sate ;

Repartiția localităților în teritoriu - densitatea medie (număr de localități /100kmp), densități specifice în raport cu marile trepte de relief și situarea față de căile de comunicații - drumuri naționale, județene, căi ferate ;

Funcțiunile economice ale localităților;

- Structurarea rețelei de localități- urbane și rurale - pe categorii de mărime după numărul de locuitori ;

- Forma și structura așezărilor ;

- Ierarhizarea și funcțiunile localităților ;

- Poli urbani de creștere în județ ;

- Dotarea cu servicii publice a așezărilor, echiparea tehnico-edilatară a localităților ;

Pentru a analiza satisfacerea indicatorilor minimali de definire, pe categorii de localități, în ceea ce privește infrastructura socio-culturală, echiparea tehnico-edilatară, locuirea, conform PATN-secțiunea a IV-a, trebuie cercetați o serie de factori și influențele lor asupra dezvoltării rețelei de localități:

- Accesibilitatea ;

- Zone lipsite de municipii și orașe ;

- Zone rurale defavorizate ;

- Zone/localități lipsite de dotări publice cu rol teritorial, de echipare tehnico-edilatară, cu fond construibil nevaloros, lipsite de legături telefonice și alimentare cu energie electrică ;

- Zone/localități greu accesibile sau lipsite de legături corespunzătoare în teritoriu ;

- Localități în care sunt necesare renovări ale fondului de locuit ;

- Localități cu zone de extindere necontrolată și fenomene de suburbanizare ;

- Unități administrative - teritoriale de bază nefuncționale/deficitare și cele cu perspective de promovare în categorii superioare ;

Pornind de la analiza disfuncționalităților rețelei de localități, autorii P.A.T.J. își propun formularea următoarelor obiective care să fie cuprinse în Strategia județeană de dezvoltare durabilă și Programul de dezvoltare :

- Structurarea localităților în raport cu rangul lor stabilit prin lege ;
- Promovarea unui model de dezvoltare policentrică la nivel de județ în vederea realizării unei conexiuni teritoriale și modul de interconectare cu rețelele de transport pe eurocoridoare ;
- Promovarea de localități urbane cu rol de echilibru față de reședința de județ ;
- Localități rurale principale care întrunesc condiții de a deveni centru cu rol intercomunal ;
- Categoriile de mărime a localităților după numărul de locuitori estimați în perspectivă ;
- Măsuri pentru satisfacerea indicatorilor minimali de definire a categoriilor de localități după rang ;
- Propuneri de reabilitare, completare și implementare în localități a dotărilor cu unități publice cu rol teritorial și a echipării tehnico –edilitare ;
- Îmbunătățirea accesibilității ;
- Asigurarea necesarului de locuințe în localitățile urbane și rurale.
- Propuneri de îmbunătățire /modificare a organizării administrative a teritoriului județean (declaraarea de orașe, înființarea de comune, schimbări ale statutului de reședință de comună, trecerea satelor de la o unitate administrativă la alta).

În conformitate cu legea 351 din 6 iulie 2001 pentru ca o comună să poată deveni oraș trebuie să îndeplinească următorii indicatori cantitativi și calitativi minimali:

- Număr de locuitori – 10.000
- Populație ocupată în activități neagricole(% din total populație ocupată) 75%
- Dotarea locuințelor cu instalații de alimentare cu apă (% din total locuințe) 70 %
- Dotarea locuințelor cu instalații de canalizare (% din total locuințe) 55%
- Dotarea locuințelor cu instalații de încălzire centrală (% din total locuințe) 35%
- Număr de paturi în spitale la 1.000 de locuitori - 7
- Număr de medici la 1.000 de locuitori - 1,8
- Unități de învățământ liceal sau altă formă de învățământ secundar
- Locuri la hoteluri 50
- Străzi modernizate (% din lungimea totală a străzilor) 50%
- Străzi cu rețele de distribuție a apei (% din lungimea totală a străzilor) 60%.
- Străzi cu conducte canalizare (% din lungimea străzilor) 50 %

Unele din aceste criterii intră în contradicție cu condițiile (stabilite de aceeași Lege) ce trebuie îndeplinite de localitățile urbane de rangul III, respectiv :

Populația - de regulă de la 5000 locuitori la 3000 locuitori

Raza de servire 10-20 km.

Acces direct la un drum național sau județean

Legături facile cu localitățile din zona de influență.

Funcțiuni economice: capacități de producție din domeniul secundar (industrie prelucrătoare și construcții, terțiar (servicii sociale și comerciale) și primar (industrie extractivă, agricultură, piscicultură, silvicultură)

Nivel de dotare- echipare :

Administrație: primărie, judecătorie, parchet, tribunal, notariat, sedii pentru asociații, camera agricolă.

Educație: învățământ preșcolar, primar, gimnazial, liceal

Sănătate: spital general, secție spital, maternitate, dispensar policlinic, stație salvare, creșă, farmacie, cămin de bătrâni

Cultură: casa de cultura, cinematograf, bibliotecă publică, muzee, sală de expoziție, club.

Comerț, prestări servicii: magazine universale și specializate en gross și en detail, piață agroalimentară.

Turism: hotel de două stele cu minim 50 locuri

Finanțe - bănci: sucursale sau filiale bănci, instituții de credit, societăți de asigurare, C.E.C.

Sport agrement: terenuri de sport eventual stadion cu tribune, săli de sport eventual pentru competiții locale cu tribune, grădini publice și alte spații verzi amenajate.

Protecția mediului: servicii de protecție a mediului pompieri, dezăpezire.

Alimentare cu apă: front captare, gospodărie apă, rețele de alimentare cu apă.

Canalizare: sistem colector de canalizare, stație de epurare.

Culte: lăcaș de cult

Transport-comunicații: autogară, gară, poștă, centrală telefonică.

Ordine și siguranță publică: sedii Poliție și Jandarmerie.

3.3.2. - Număr, categorii de mărime, repartiție în teritoriu a unităților administrative

Teritoriul județean Dâmbovița cuprinde unități morfologice foarte variate de la zona montană în nord, cu altitudine de peste 2000 m., cu cea mai mare energie de relief, la zona de câmpie din partea de sud, cu variații slabe de altitudine, datorate aproape numai acțiunii rețelei hidrografice.

Astfel, din punct de vedere geomorfologic, pe teritoriul județului se pot individualiza următoarele zone:

1- Zona de munte

2- Zona dealurilor subcarpatice

3- Zona de câmpie

Pe trepte de relief distribuția pe localități este următoarea :

În zona de munte - 4 comune : Moroieni, Pietrosița, Runcu, Pucheni, cu 19 sate ;

În zona de deal un municipiu, 2 orașe, 26 de comune cu 110 sate ;

În zona de câmpie un municipiu, 3 orașe, 51 de comune cu 232 de sate.

Categoriile administrative ale localităților pe criteriile de clasificare enunțate existente pe teritoriul județului Dâmbovița sunt următoarele:

Categoriile de localități	Număr	Populație aferentă	% din total
Municipii	2	98.297	18,95%
Orașe	5	51.746	9,97%
Comune	82	368.702	71,08%
Total	89	518.745	100,00%

Sursa : I.N.S. – Recensământul populației și locuințelor 2012

Din aceste 89 de unități teritorial-administrative, numărul localităților de tip rural este de 366 de sate, majoritatea covârșitoare a localităților fiind de tip rural.

În cele 366 de sate, sunt incluse și cele 20 de sate ce aparțin unora dintre orașele județului și anume:

Priseaca la municipiul Târgoviște ;

Berevoiești și Costești la orasul Fieni ;

Bela, Diaconești, Glodeni, Malurile, Miculești, și Pucioasa Sat la orașul Pucioasa ;

Fusea, Hagioaica, Popu și Sălcuța la orașul Titu ;

Bălănești, Colacu, Ghimpați, Ghergani, Mavrodin, Sabiești, Stănești la orașul Răcari ;

Menționăm că în toate calculele aceste 20 de sate vor fi incluse ca populație la "mediul urban".

Cele 346 de sate rămase se constituie în 82 de comune.

Comuna medie are 4,22 sate, dar variația este destul de mare, începând cu 1 sat pe comuna - Slobozia Moara, Ocnița, Doicești, Vlădeni, Perșinari și terminând cu 10 sate pe comună - Cobia, Cornești și Valea Lungă. Cea de-a patra comună care a avut 10 sate, la recensământul precedent, Bărbulețu s-a divizat în 3 noi comune, respectiv Bărbulețu, Pietrari și Râu Alb.

Centralizat pe județ situația comunelor după număr de sate situația este următoarea:

Comune cu un sat - 5 x1= 5

Comune cu 2 sate - 17	x2=34
Comune cu 3 sate -19	x3=57
Comune cu 4 sate - 9	x4=36
Comune cu 5 sate -11	x5=55
Comune cu 6 sate - 6	x6=36
Comune cu 7 sate - 5	x7=35
Comune cu 8 sate - 5	x8=40
Comune cu 9 sate - 2	x9=18
Comune cu 10 sate - 3	x10=30
Total sate	346

Se poate remarca ponderea însemnată, de 52,6 % din total, pe care o au comunele cu 2, 3, 4 și 5 sate. Acest indicator a crescut față de anul 1992, datorită divizării unui număr de comune. (de ex. comuna Bărbulețu, care avea 10 sate, s-a divizat în trei comune - Pietrari 5 sate, Bărbulețu 3 sate, Râul Alb 2 sate).

În ceea ce privește repartitia în teritoriu, se poate semnală o grupare a comunelor cu un număr mai mic de sate (până la 5) în zona centrală și sud-estică a județului, tip de comună regăsit însă în toate cele 3 forme de relief.

Media de 4,22 sate pe comună este sensibil sub valoarea medie pe țară de 4,7 sate la o comună.

În același timp populația medie pe comună la nivelul județului Dâmbovița de 4.496 locuitori depășește consistent media națională care este de 3780 locuitori. Cei doi indicatori coroborați indică o concentrare a populației în satele județului, facilitând întreținerea rețelelor edilitare.

Pe de altă parte densitatea mare a populației coroborată cu slaba resursă de teren agricol ridică problema subzistenței unei populații din mediul rural și așa îmbătrânite incapabile de cele mai multe ori să investească pentru a transforma agricultura - cultivarea pământului într-o afacere rentabilă.

În ceea ce privește mărimea comunelor după numărul de locuitori, valoarea indicatorului este în scădere. Astfel în 1992, mărimea medie de comună a fost de 5,085 locuitori, în 2002 a fost de 5.028 locuitori, iar în prezent conform recesământului din 2011, mărimea medie de comună este 4.496 locuitori.

Această scădere are o triplă explicație :

- Scăderea populației rurale în cifre absolute de la 382.160 în 2002 la 368.702 în 2012, tendință manifestată încă din anii) 1997-1998.
- Trecerea unei comune importante drintre comunitățile rurale - respectiv Răcari, cu o populație de 6892 locuitori (în 2002) și ridicarea ei la rangul de oraș.
- Creșterea numărului de comune de la 76 la 82 prin divizarea unor comune existente în 2002.

3.3.2.1. Structura localităților pornind de la indicatorii existenți este prezentată în câteva diagrame, bazate pe indicatori specifici menționați la fiecare diagram, respective :

- clasificarea localităților după numărul de locuitori ;
- clasificarea localităților după densitatea populației ;
- clasificarea localităților după resursele agricole ;
- clasificarea localităților după rata de activitate și profilul ocupațional al locuitorilor ;
- clasificarea localităților după indicatorul de sustenabilitate a grupei C (raportul activi / inactivi);

Diagrama privind clasificarea localităților după numărul de locuitori evidențiază existența a două axe centrale orientate nord-sud și respectiv, est-vest, de U.A.T.-uri cu populații de minim 3.000-5.000 locuitori (cu excepția comunelor Moțăeni, Perșinari și Vlădeni), laturile de est și vest evidențiind preponderent comune mai mici.

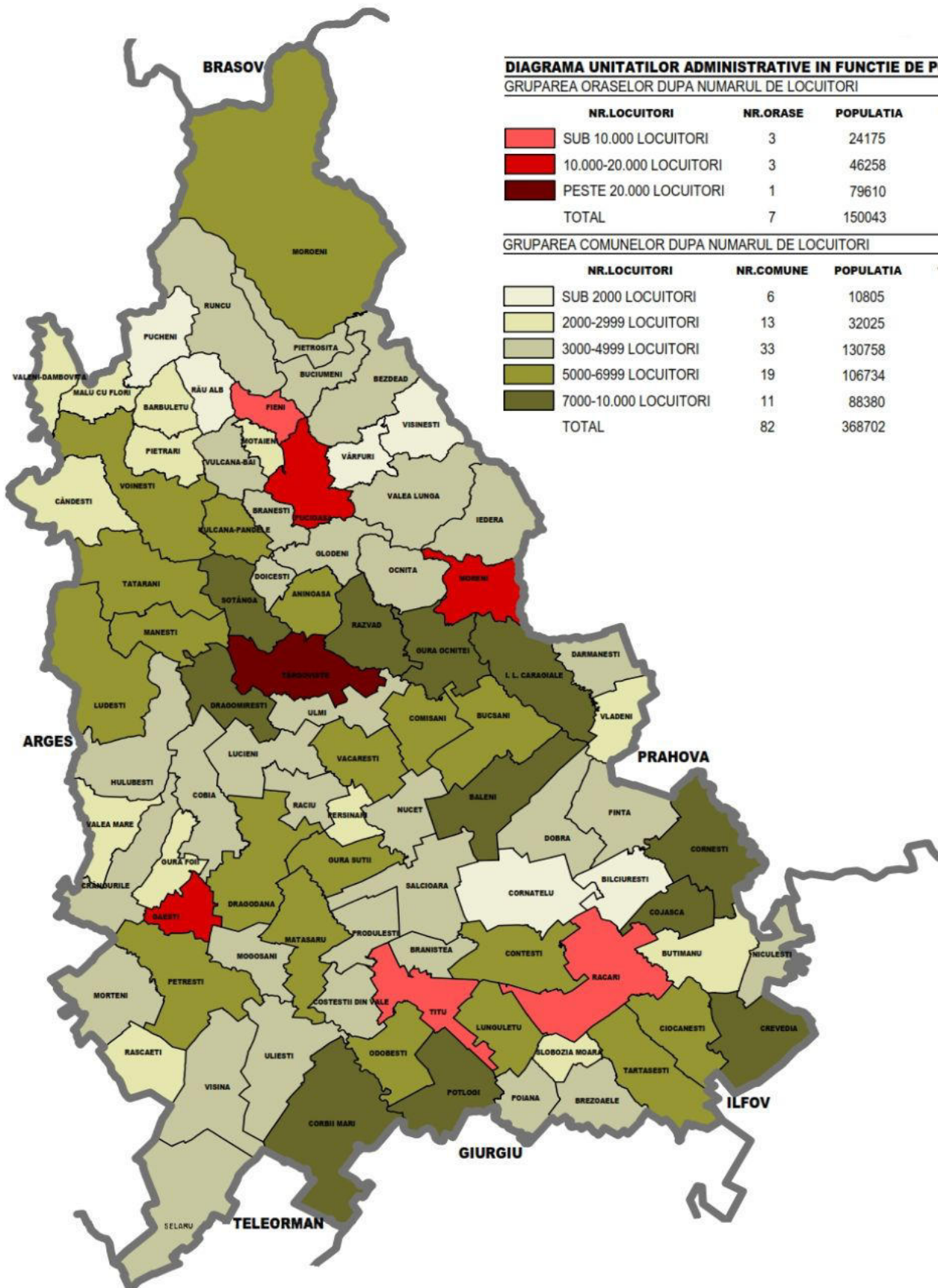

DIAGRAMA UNITATILOR ADMINISTRATIVE IN FUNCTIE DE POPULATIE
GRUPAREA ORASELOR DUPA NUMARUL DE LOCUITORI

	NR.LOCUITORI	NR.ORASE	POPULATIA	% DIN TOTAL
	SUB 10.000 LOCUITORI	3	24175	16
	10.000-20.000 LOCUITORI	3	46258	31
	PESTE 20.000 LOCUITORI	1	79610	53
	TOTAL	7	150043	100

GRUPAREA COMUNELOR DUPA NUMARUL DE LOCUITORI

	NR.LOCUITORI	NR.COMUNE	POPULATIA	% DIN TOTAL
	SUB 2000 LOCUITORI	6	10805	2.9
	2000-2999 LOCUITORI	13	32025	8.7
	3000-4999 LOCUITORI	33	130758	35.5
	5000-6999 LOCUITORI	19	106734	28.9
	7000-10.000 LOCUITORI	11	88380	24.0
	TOTAL	82	368702	100.0

Diagrama privind clasificarea localităților după densitatea populației pune în evidență existența unui nucleu central de U.A.T.-uri cu densități ale populației de 300–800 loc./km² pe axa Târgoviște–Pucioasa–Fieni (cu excepția comunei Glodeni), în restul teritoriului arealele cu densități foarte mari fiind dispersate.

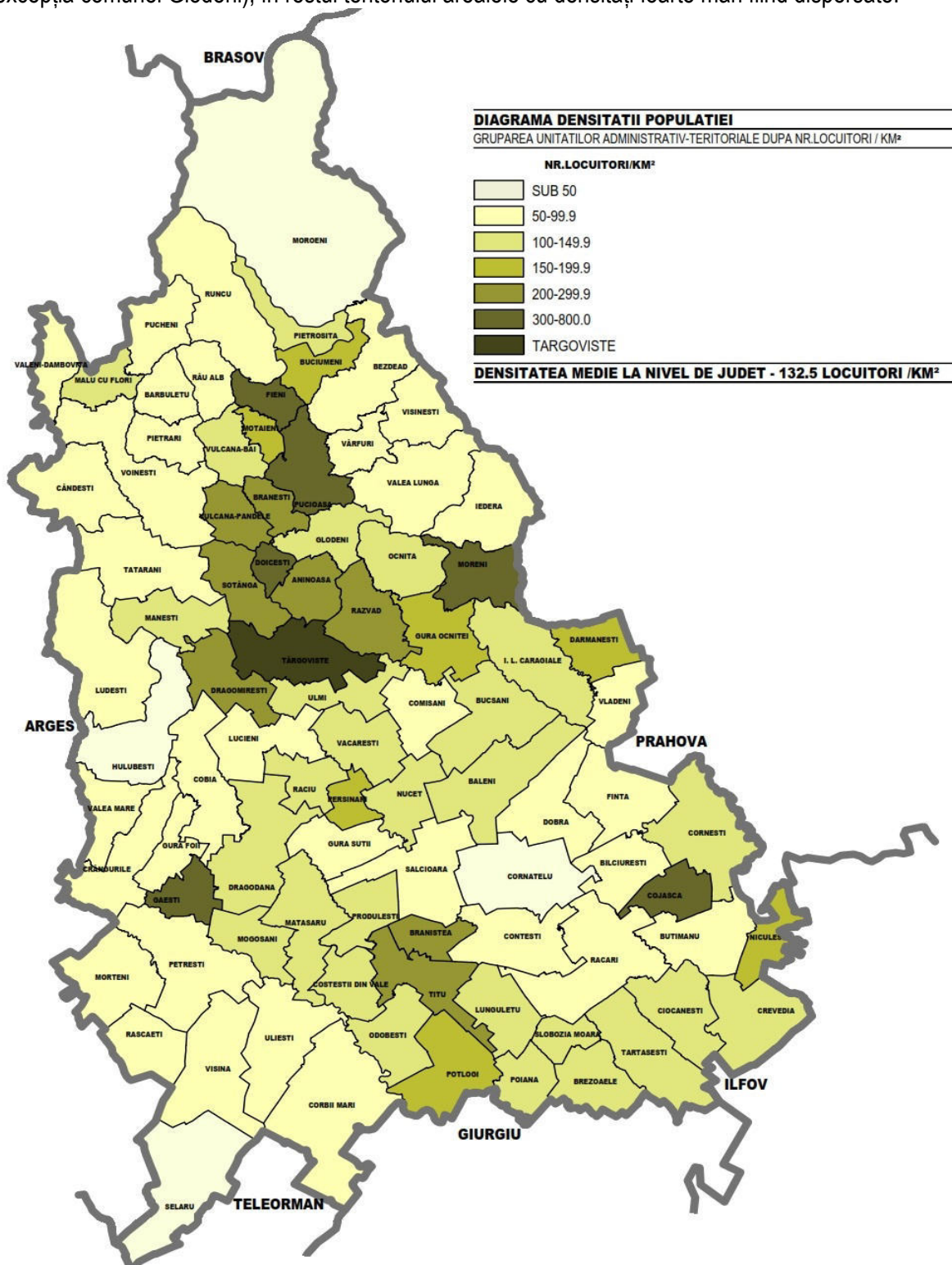

Diagrama privind clasificarea localităților după resursele agricole ne arată o clară scindare între zona de nord (cu U.A.T.–uri specializate în pomicultură și zootehnie) și zona de sud (cu o agricultură pe terenuri preponderent de clasele de bonitate II și III – cu excepția comunelor de clasa I Finta și Ciocănești și a comunelor Cobia și Ludești, cu specific de pomicultură și zootehnie).

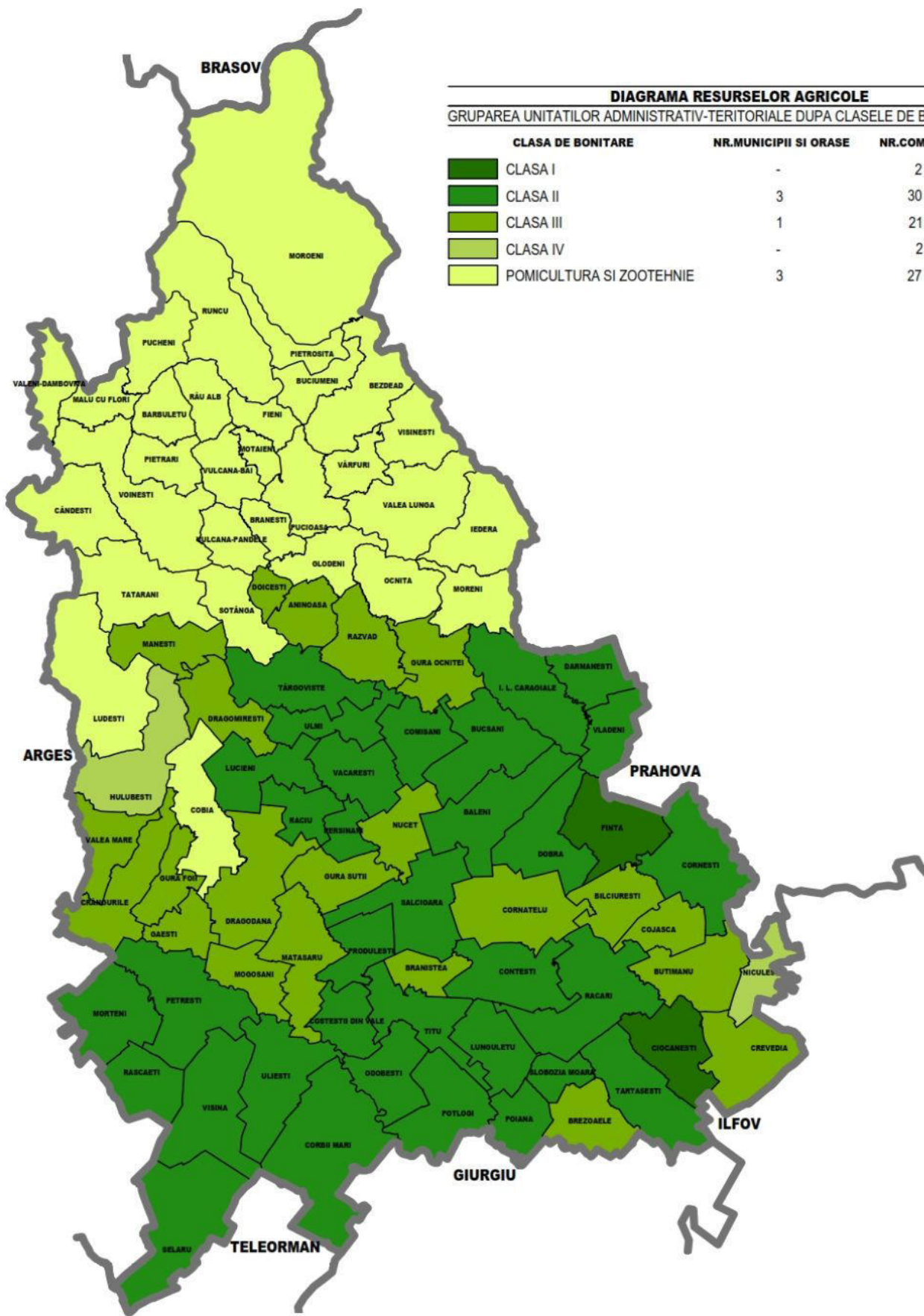
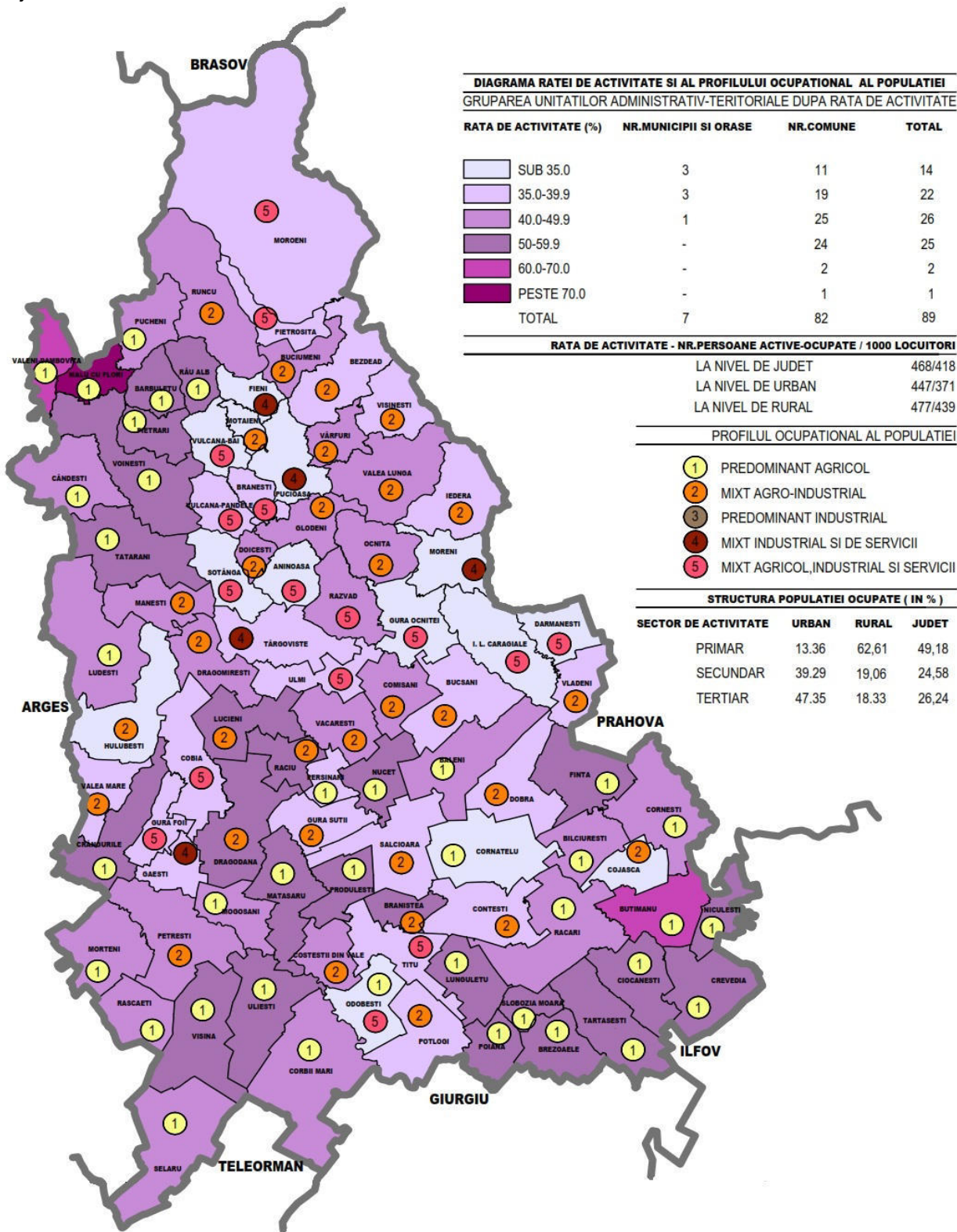

DIAGRAMA RESURSELOR AGRICOLE

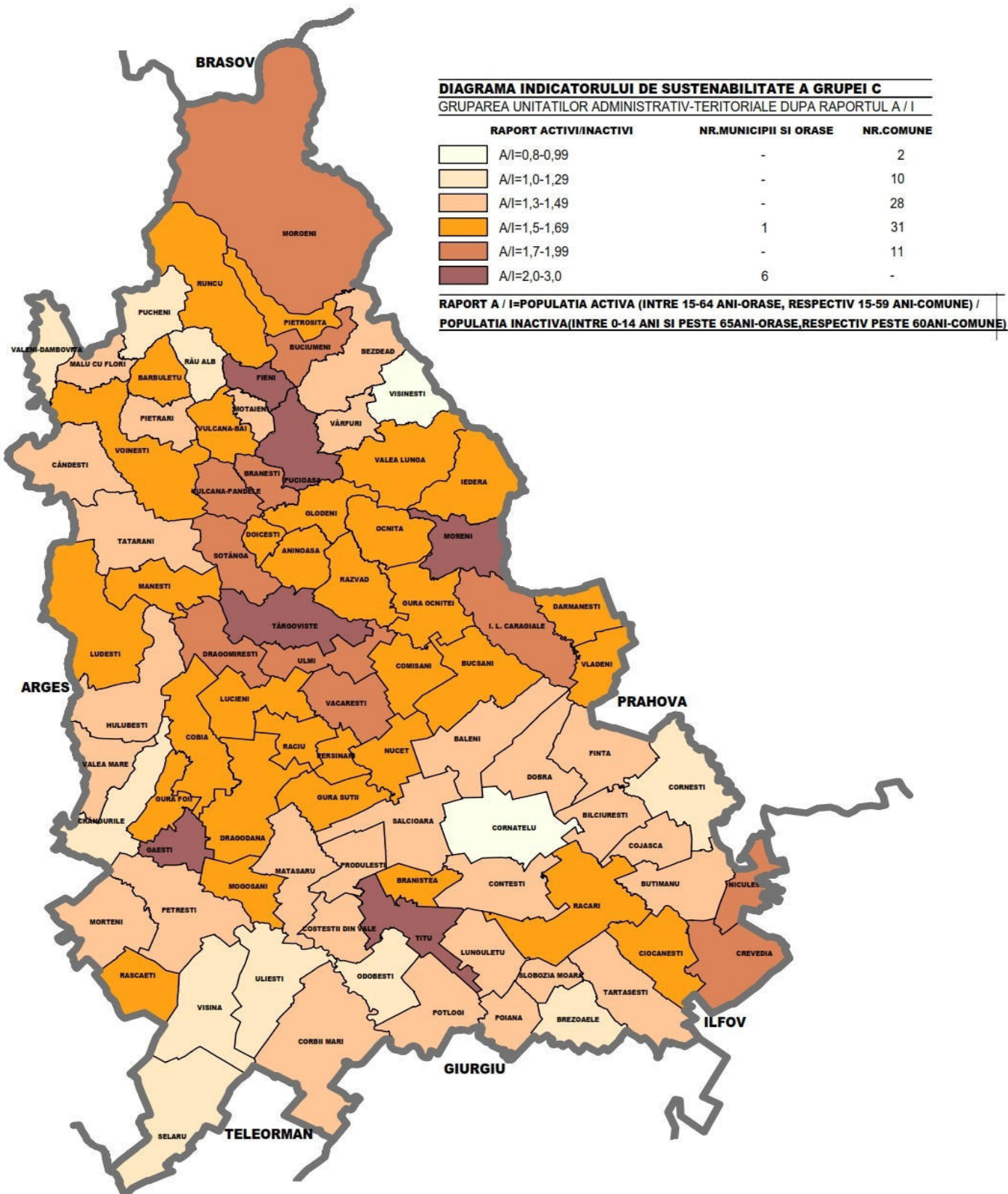
GRUPAREA UNITATILOR ADMINISTRATIV-TERRITORIALE DUPA CLASELE DE BONITARE

CLASA DE BONITARE	NR.MUNICIPII SI ORASE	NR.COMUNE
CLASA I	-	2
CLASA II	3	30
CLASA III	1	21
CLASA IV	-	2
POMICULTURA SI ZOOTEHNIE	3	27

Diagrama privind clasificarea localităților după rata de activitate și profilul ocupational al locuitorilor ne arată existența unui nucleu central de U.A.T.–uri axate pe centrele urbane Târgoviște–Pucioasa–Fieni, cu două extensii spre municipiul Moreni și orașul Găești, unde predomină activitățile mixte, cu dominantă industrie și servicii, restul teritoriului evidențiind predominarea activităților agricole. În ceea ce privește rata de activitate, se poate observa lesne că aceasta e mai mică în localitățile mai depărtate de un centru urban sau o arteră majoră de acces.

Analizând diagrama de clasificare a localităților după indicatorul de sustenabilitate a grupei C (raportul activi / inactivi) urmărește aceeași distribuție teritorială a U.A.T.-urilor cu specializare industrie – servicii și a celor cu o rată de activitate mai ridicată.

- Tipologia funcțională a localităților

Structura de localități urbane și rurale în raport cu dezvoltarea funcțiilor economice reflectă în general dezvoltarea socio - economică a județului din ultima perioadă istorică (1950 - 2012).

Orașul Târgoviște - reședința de județ - face parte din categoria orașelor mijlocii ca număr de locuitori, municipiu cu funcțiuni economico - sociale complexe și rol de coordonare și armonizare a dezvoltării teritoriului, care suportă o concurență dură din partea polilor de dezvoltare din est - Ploiești și din vest –Pitești și a două mari aglomerări metropolitane în nsud (București) și nord (Brașov).

Cu un trecut important - capitală istorică a Țării Românești (Valahia) – când, după ce Mircea cel Bătrân în 1396 a stabilit reședința să domnească aici, și până în 1660 când, din ordinul turcilor, se distruge Curtea Domnească, iar Bucureștiul devine noua Capitală a Țării Românești, dar cu un prezent incert, datorită și unei industrializări forțate în anii 1970 -1990, care nu a rezistat dispariției "lagărului socialist", trebuie să își găsească rapid un statut, pentru a nu deveni din nou un oraș al "ruinurilor". Privatizarea cu "orice preț" a făcut ca unități fanion ale industriei târgoviștene (Combinatul de Oțeluri Speciale și Intreprinderea de Utilaj Petrolier) să ajungă precum grăia vorba unui clasic în viață un "morman de fiare vechi".

Orașul Moreni - din categoria orașelor mici - a primit statutul de municipiu în 2004, având o populație în 1992 de 22.886. Din păcate, industriile de armament din zonă, intrate în faliment, nu au reușit să stabilizeze trendul ascendent al sporului natural și, la recesământul din 2011, populația municipiului Moreni, situat pe granița cu un județ puternic (Prahova, a cărei zonă industrială din vestul Ploieștiului a primit numeroase investiții), a scăzut cu populația stabilă sub limita de 20.000, respectiv 18.687 locuitori. Vocația industrială a orașului, cultivată prin parcul industrial nou înființat, trebuie să fie un incubator de proiecte de succes, altfel specialiștii din oraș, spre a supraviețui se vor ocupa de agricultura de subzistență, dacă nu își vor găsi loc de muncă în alt județ sau în altă țară

Orașele Găești și Fieni (din categoria orașelor mici) tind să se îndrepte spre un profil monoindustrial, fiindcă numai întreprinderea Artic și respectiv, Romcif, au șanse de supraviețuire într-o acerbă concurență globală.

Orașul Titu - tot din categoria orașelor mici - a primit un impuls pentru dezvoltare, prin realizarea Centrului de Cercetare Renault. Nod de cale ferată, dar și cu un viitor rol de coordonare a activităților agricole din zonă, orașul pare că are cele mai mari șanse de dezvoltare dintre orașele județului, dacă va primi și unele investiții în domeniul infrastructurii rutiere - Centura ocolitoare pentru Drumul Sudului și înființarea unei judecătoria teritoriale.

Orașul Pucioasa - din categoria orașelor mici, stațiune balneo -climaterică de importanță locală - poate căpăta și importanță regională pentru categoria de afecțiuni tratabile prin apele minerale sulfuroase și cloro sodice - concurența fiind îndepărtată - Băile Herculane și Băile Felix, cu condiția redescoperirii izvoarelor de cură internă și, pe această bază, a realizării extinderii ariei de afecțiuni tratate și astfel, a capacității și importanței ca stațiune. Accesul direct și facil - rutier și feroviar, din București, este un argument în plus pentru vocația de stațiune a orașului

Realizarea unui drum "Transcarpatica" - transregional, de legătură între localitatea Moroieni (Dâmbovița) și Moieciu (Brașov) peste Bucegi ar putea însemna foarte mult pentru dezvoltarea nordului județului Dâmbovița și implicit și pentru orașul stațiune Pucioasa.

Ultimul oraș și cel mai proaspăt sosit în această categorie este orașul Răcari, de fapt fosta comună Răcari cu cele 7 sate aparținătoare, a fost trecut în rândul orașelor mai mult pentru a evita ultimul loc ca populație urbană la nivel național. Din păcate acest ultim loc nu a putut fi evitat, deoarece orașele județului Giurgiu au rezistat mai bine migrației externe. Orașul Răcari, la o distanță destul de mică de București, trebuie să-și justifice nominalizarea ca oraș, oferind servicii de importanță teritorială, altele decât judecătoria și liceul, unde va exista o concurență atât cu orașul Titu, cât și cu comuna Tărtășești. În același timp, într-o structură organizatorică pe plase, orașul Răcari ar trebui să înființeze o cameră agricolă, la care să aibă acces fermieri din zonă. Deoarece comunele din zona sa de influență (Conțești, Slobozia Moară, Tărtășești, Ciocănești, Brezoaiele) nu sunt incluse în nici un GAL și nu au primit fonduri europene pentru dezvoltare, trebuie avut în vedere în perioada care urmează și profitându-se de apropierea de București, să se accentueze caracterul de

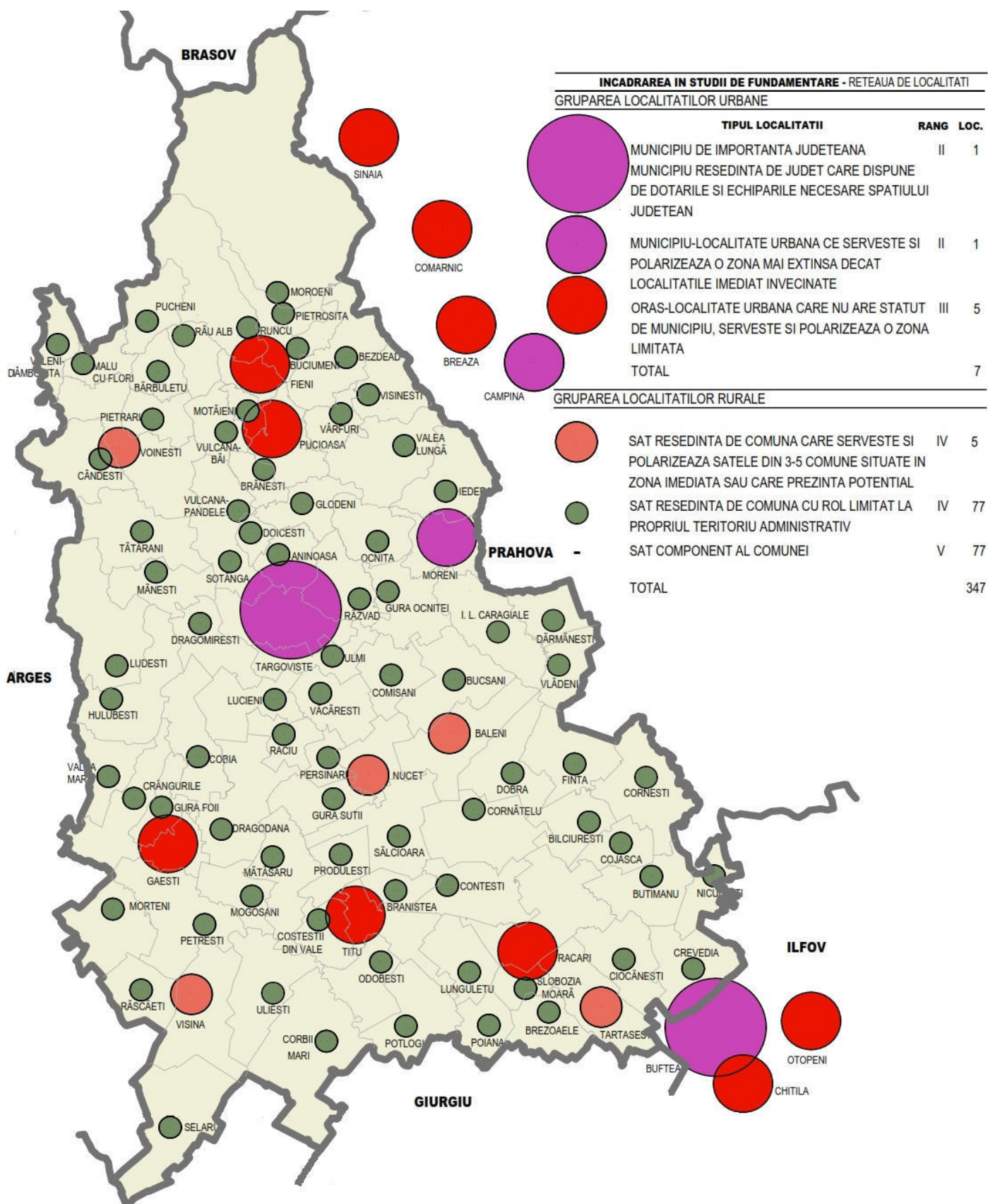
centralitate al localității Răcari, prin investiții atât în domeniul social –urbanistic, cât și prin atragerea unor investiții private în domeniul economic.

Un prim pas s-a făcut prin înființarea parcului industrial privat.

În sistemul propus pe plase, orașul Răcari va avea un rol decisiv în contracararea influenței orașului de graniță din județul Ilfov - Chitila. În afară de servicii cu rol territorial, este foarte important ca orașul Răcari să atragă investitori în diverse ramuri din județ, cel mai apropiat oraș de București devenind astfel un fel de avanpost de cercetare de piață.

Aprecierea potențialului de dezvoltare al satelor constituie baza de pornire în identificarea posibilităților de evoluție a lor în perspectivă.

Clasificarea localităților se prezintă în diagrama alăturată :

- Disfuncționalități ale rețelei de localități

Principalele disfuncționalități ale rețelei de localități existente în teritoriu sunt :
 Gradul scăzut de urbanizare, fenomen prezent la nivelul întregului teritoriu ;

Lipsa așezărilor cu statut urban în zona sud-estică, dar și în zona nord-vestică a județului ;
 Procesul accentuat de îmbătrânire a populației unor sate/comune și chiar a unor întregi areale.
 Lipsa de colaborare între centrele urbane și comunele din aria de polarizare în realizarea unor investiții de importanță zonală (cu unele timide excepții) ;
 În zona de nord a județului, localitățile sunt înșiruite în lungul drumurilor naționale DN71 și DN72A, ceea ce determină deplasări rutiere cu viteză scăzută și cu multe puncte de conflict ;
 Zona de sud a județului, situată în interiorul izocroniei de 1/2h față de centrul Bucureștiului, suferă efectul vidului de forță de muncă activă, cea calificată preferând naveta ;
 Orașele din partea de sud a județului (Răcari, Titu, Găești) sunt concurate în domeniul investițiilor de București și orașele vecine din județul Ilfov (Buftea și Chitila), iar Moreni este concurat de Platforma industrială Vest a Ploieștiului.

INFRASTRUCTURA SOCIO-CULTURALA

Lista Monumentelor Istorice 2010, în conformitate cu prevederile Legii 422/2001 republicată, privind protejarea monumentelor istorice a fost publicată în Ordinul 2361/2010 pentru modificarea anexei 1 la Ordinul Ministrului Culturii și Cultelor nr. 2314/2004 privind aprobarea Listei Monumentelor Istorice actualizată și a Listei Monumentelor Istorice Dispărute.

Pentru județul Dâmbovița sunt înscrise în L.M.I. un număr total de 1239 Poziții, fiind printre județele cu cel mai numeros patrimoniu clasat.

Funcție de categoriile de clasare, județul Dâmbovița are:

Monumente de categoria A - valoare națională și universală - 224

Monumente de categoria B - valoare zonală și locală - 1015.

Funcție de categoriile tipologice, așa cum sunt menționate și în Legea 5/200 pentru PATN - Secțiunea III -

Zone construite protejate, structura la județul Dâmbovița este:

I - situri, ansambluri și monumente arheologice: 456 poziții, din care 81 de categorie A și 375 de categorie B.

II - situri, ansambluri și monumente de arhitectură: 698 poziții, din care 84 de categorie A și 614 de categorie B.

III - monumente și ansambluri de for public 12 poziții, din care 5 de categorie A și 7 de categorie B.

IV - monumente și ansambluri memoriale 73 poziții, din care 54 de categorie A și 19 de categorie B

Dintre monumentele istorice ale județului Dâmbovița următoarele sunt considerate ca definind realizări remarcabile ale unor perioade semnificative din istoria arhitecturii din România :

Biserica mănăstirii Dealu

Ansamblul curții domnești din Târgoviște

Distribuția în teritoriu a patrimoniului cultural imobil din jud. Dâmbovița

Repartiția teritorială a patrimoniului construit al județului Dâmbovița este remarcabil de extinsă: 197 de localități aparținând 84 de UAT (unități administrativ teritoriale) - din 89 - din care 6 orașe și un municipiu au pe teritoriul lor administrativ monumente istorice.

Toate localitățile urbane au monumente istorice și doar 5 UAT nu au monumente istorice pe teritoriul lor administrativ.

Municipiul Târgoviște concentrează o mare parte din patrimoniul construit al județului (221 din 1239 monumente istorice, adică 18%), fiind și locul unde se găsesc și majoritatea relativă a monumentelor de grupa A (70 din 282, adică 25%).

Un număr de 21 de comune au un număr important de monumente istorice (peste 20), din care 10 au peste 10 monumente de arhitectură:

- Pietroșița (32 MI de arhitectură)
- Ciocănești (27 MI din care 12 monumente de arhitectură)
- Potlogi (25 MI din care 14 monumente de arhitectura și 1 monument de for public)
- Răcari (25 MI din care 11 monumente de arhitectură și 2 monumente memoriale)
- Voinești (25 MI din care 11 monumente de arhitectură și 8 memoriale)
- Răzvad (24 MI din care 12 monumente de arhitectură, 1 monument de for public și 8 memoriale)

- Cândești (23 MI din care 18 monumente de arhitectură și 3 monumente memoriale)
- Aninoasa (22 MI din care 21 monumente de arhitectură)
- Moroeni (22 MI din care 19 monumente de arhitectură și 1 monument memorial)

Într-un număr de 24 UAT există concentrări coerente de valori arhitecturale clasate ca ansambluri de arhitectură: Aninoasa (3), Băleni, Bezdead, Brănești, Buciumeni, Bucșani, Bărbulețu, Cândești, Ciocănești, Cobia, Doicești, Fieni, Finta, Gura Ocniței, Malu cu Flori, Moroeni, Nucet, Pietroșița (3), Potlogi, Pucioasa, Răcari, Răzvad, Șotânga, Târgoviște.

57 de localități (împreună cu Târgoviște) au monumente de importanță națională.

2.1.11. INFRASTRUCTURI TEHNICE

Căile de comunicație și transport au fost analizate în contextul legăturilor cu județele învecinate și a legăturilor de transport național și internațional.

În cadrul echipărilor de infrastructură, rețeaua de căi de comunicație și transport, ocupă un loc important, fiind compusă din:

- rețeaua de căi rutiere ;
- rețeaua de căi feroviare;
- transportul combinat.

Datele necesare analizei situației existente, pe tipuri de căi de comunicație s-au obținut din: evidențe statistice, OMT 43/1998 privind încadrarea în categorii a drumurilor naționale, HG 540/2000 privind încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice, Planul de Dezvoltare Regională - Regiunea Sud Muntenia, de la Consiliul Județean Dâmbovița și de la Consiliile Locale.

Județul Dâmbovița face parte din Regiunea de Dezvoltare Sud Muntenia, regiune care beneficiază de o poziție favorabilă, dispunând de o rețea de drumuri publice bine reprezentată, conferind o deschidere în principal ca ruta comercială INTERAXE. Principalele căi rutiere internaționale care străbat Regiunea Sud Muntenia pe teritoriul județului Dâmbovița și care facilitează accesul din și înspre aceasta la nivel național și internațional sunt:

E 81 Frontiera Giurgiu – București – A1 Ionești (Petrești) – Pitești – Sibiu – Cluj Napoca – Satu Mare - Frontiera Halmeu

Coridorul IV Pan-European – Frontiera Nădlac – Arad – Deva – Sebeș – Sibiu – Pitești – A1 Ionești (Petrești) – București

Infrastructura de transport este reprezentată de 1,671 km de cale ferată și 11,104 km de drumuri publice. Transportul naval este asigurat de fluviul Dunărea, principala cale de navigație transeuropeană pe care, în cadrul regiunii, sunt situate patru porturi importante.

CĂI RUTIERE

Din analiza echipării tehnice a județului Dâmbovița cu drumuri publice - Drumuri naționale, Drumuri județene și Drumuri comunale - au rezultat următoarele: Rețeaua rutieră a județului Dâmbovița însumează la nivelul anului 2014 o lungime totală de 1.858,806 km, structurată astfel:

drumuri naționale	336,766 km;
drumuri județene	845,827 km;
drumuri comunale	676,213 km.

În afara drumurilor clasificate, există o întreagă rețea de drumuri locale, de exploatare, vicinale care nu sunt cuprinse în nici o statistică, dar sunt înregistrate în patrimoniul domeniului public al fiecărui UAT: drumuri locale și străzi peste 3000 km

Privind densitatea în teritoriul județului, rețeaua rutieră se înscrie cu un indice de 45,83 km/100 km², indice sensibil mai mare decât cel mediu pe țară de 30,70 km/100 km².

După modul de dispunere în teritoriu, rețeaua rutieră asigură legătura între reședințele de comună, orașe și reședința județului, precum și majoritatea satelor.

Din totalul de 82 localități reședință de comună, un număr de 81 sunt legate de rețeaua rutieră prin drumuri modernizate județene sau naționale, excepție făcând reședința de comună Vlădeni, legată de rețeaua de transport rutier prin intermediul unui drum comunal.

Pe categorii de drumuri, starea de viabilitate și caracteristicile acestora se prezintă astfel:

A. Drumuri naționale și autostrăzi

Nr.de drumuri	Lungimea totală a rețelei/procent pe județ		Modernizate				Nemodernizate	
			Reabilitate		Stare mediocra			
	km	%	km	%	km	%	km	%
7	336,766	18,11	174,900	48,72	125,588	37,37	0	0

B. Drumuri județene

Nr. de drumuri	Lungimea totală a rețelei/procent pe județ		Modernizate		Nemodernizate	
	km	%	km	%	km	%
54	845,827	45,50	670,704	79,30	175,113	20,70

C. Drumuri comunale

Nr. de drumuri	Lungimea totală a rețelei/procent pe județ		Modernizate		Nemodernizate	
	km	%	km	%	km	%
143	676,213	36,38	323,362	47,82	352,851	52,18

A. DRUMURILE NAȚIONALE și AUTOSTRĂZILE - reprezintă 18,11% din lungimea totală a rețelei rutiere a județului Dâmbovița și 1,95% din totalul rețelei de drumuri naționale și autostrăzi a României.

Rețeaua de drumuri naționale care traversează teritoriul administrativ al județului Dâmbovița se caracterizează prin următoarele aspecte:

* Asigură legături de interes republican, drumurile naționale deschise traficului internațional:

A1 Limita jud. Giugiu - Limita Jud. ARGES
(km 49+200 – 80+262) L=30,922 Km

* Asigură legături de interes zonal si interaxe Coridorul IV si Coridorul IX (Muntenia):

DN 1A Limita jud. ILFOV – Crevedia – Cornești – limita Jud. Prahova
(km 0+000 – 29+320), L=29,320 km

DN 7 Lungulețu – Titu – Găești – Valea Mare (lim. jud. Argeș)
(km 39+000 – 84+000), L=45,000 km

DN 71 Răcari – Târgoviște – Pucioasa – Fieni – Moroeni (lim. jud. Prahova)
(km 5+000 – 102+495), L=97,495 km

DN 72 Găești (DN 7) – Târgoviște – Dărmănești – limita jud. Prahova

(km 0+000 – 64+600), L=64,600 km

DN 61 Limita jud. Giurgiu – Corbii Mari – Găești (DN 7)

(km 47+000 – 78+529), L=31,529 km

DN 72A Târgoviște – Voinești – Malu cu Flori (limita jud. Argeș)

(km 5+370 – 43+270), L=37,900 km

– Podurile rutiere situate pe drumurile naționale din Județul Dâmbovița

Nr. crt	D.N	Poz. km	Denumire obstacol	Localitatea cea mai apropiată	Mat. Constr.		Lung.totala	Starea tehnica	
					supr.	infr.		IST	CLS
1	DN7	40+513	Dambovita	Lunguletu	BA	B	59,76	45	III
2	DN7	43+297	Canal	Lunguletu	BA	B	8,00	48	III
3	DN7	51+700	Negrisoara	Titu	BP	BA	43,21	63	II
4	DN7	52+215	Scurgere	Titu	BA	B	9,55	35	IV
5	DN7	52+364	Scurgere	Titu	BA	B	8,00	35	IV
6	DN7	55+330	Suta	Titu	BA	B	19,70	40	III
7	DN7	56+445	CF. Buc-Pitesti	Fusea	BP	BA	94,45	58	III
8	DN7	59+631	Scurgere	Costesti	BA	B	10,05	43	III
9	DN7	64+021	Paraul Potopul	Matasaru	BA	B	59,60	63	II
10	DN7	66+330	Scurgere	Matasaru	BA	B	12,10	41	III
11	DN7.	66+977	Scurgere	Matasaru	BA	B	8,4	42	III
12	DN7	72+538	Rastoaca	Găiești	BA	BA	21,80	30	IV
13	DN7	75+375	Valea Mare	Gura Foi	BP	BA	54,4	60	III
14	DN7	81+900	Scurgere	Valea Mare	BA	B	10,80	50	III
15	DN7	83+246	Scurgere	Valea Mare	BA	B	7,70	41	III
16	DN61	49+264	Redivoaia	Corbii Mari	BP	B, BA	18,2	48	III
17	DN61	63+851	Paraul Izvorul	Uliesti	BP	B	18,00	50	III
18	DN61	74+015	Argeș	I onești	M	M	55,20	46	III
19	DN61	77+200	CF.	Găiești	BP	BA	522,40	46	IV
20	DN61	78+490	Rastoaca	Găiești	BP	B, BA	27,90	49	III
21	DN71	6+820	Scurgere	Racari	BA+BP	BA	16,57	40	IV
22	DN71	8+761	Râul ilfov	Racari	BP	BA	25,16	73	II
23	DN71	10+400	Pasaj CF	Racari	BA	M	164,00		
24	DM71	23+677	Scurgere	Cuza Voda	BA+BP	ZIDP	11,20	35	IV
25	DN71	23+907	Paraul ilfovot	Cuza Voda	BA+BP	BA	26,20	40	IV
26	DN71	49+700.	Râul Ialomița	Targoviste	BP	ZIDP	270,07	42	III
27	DN71	51+770	Canal	Aninoasa	BP	BA	17,96	41	III
28	DN71	55+787	Scurgere	Doicesti	BA	BA	8,66	45	III
29	DN71	59+805	Scurgere	Dcicesti	BA	B	7,00	53	III
30	DM71	62+839	Colect Șanțuri	Priboiu	BP	BA	11,88	47	III
31	DN71	63+894	Bizdidel	Pucioasa	BP	BA	80,75	70	II
32	DN71	68+605	Râul Ialomița	Pucioasa	BP	ZIDP	206,17	58	III
33	DN71	71+720	Torent	Motaeni	ZIDP	ZIDP	7,00	40	III
34	DN71	73+281	Ialomicioara	Fieni	BA	B	68,80	40	III
35	DN71	79+563	Valea Tatei	Tepes Voda	BP	ZIDP	63,92	39	IV
36	DN71	81+440	Torent	Pietrosita	BA	B	5,40	64	II

Nr. crt	D.N	Poz. km	Denumire obstacol	Localitatea cea mai apropiata	Mat. Constr.		Lung.totala	Starea tehnica	
					supr.	infr.		IST	CLS
37	DN71	82+136	Valea Lui Bae	Pietrosita	BP	BA	23,30	72	II
38	DN71	82+527	C-F.	Pietrosita	BP	BA	17,10	88	I
39	DN71	82+544	Ialomija	Pietrosita	BP	BA	139,90	86	5
40	DN71	83+238	Valea Lupului	Pietrosita	BA	B	53,40	51	III
41	DN71	85+700	Paraul Rusetu	Moroeni	BP	BA	12,15	32	II
42	DN71	88+895	Torett	Moroeni	ZIDP	B	15,00	40	III
43	DN71	89+667	Râul Ialomicioara	Moroeni	BP	ZIDP	36,20	71	II
44	DN71	90+527	Valea Glodului	Moroeni	ZIDP	ZIDP	13,30	65	II
45	DN71	92+933	Torent	Moroeni	ZIDP	ZIDP	12,10	54	II
46	DN71	94+165	Torent	Moroeni	ZIDP	ZIDP	19,80	63	II
47	DN71	95+056	Râul Ialomicioara	Carpinis	BP	ZIDP	35,30	71	II
48	DN71	95+367	Valea Larga	Carpinis	BP	ZIDP	24,10	70	II
49	DN71	95+959	Valea Ialomicioar	Carpinis	BP	ZIDP	32,60	61	II
50	DN71	96+836	Torent	Carpinis	ZIDP	ZIDP	14,00	55	III
51	DN71	97+050	Torent	Carpinis	BA	BA	21,00	47	III
52	DN72	0+100	Scurgere	Găiești	BP	BA	19,20		
53	DN72	2+301	Paraul Potop	Găiești	BA	B	26,06	44	III
54	DN72	3+273	Scurgere	Dragodana	BA	BA	15,00	46	III
55	DN72	3+568	Paraul Dragodana	Dragodana	BP	B	24,10	60	III
56	DN72	4+174	Scurgere	Dragodana	BP	B	11,45	46	III
57	DN72	4+710	Scurgere	Dragodana	BA	B	11,75	48	III
58	DN72	5+148	Scurgere	Dragodana	BA	B	13,50	45	III
59	DN72	7+738	Scurgere	Picior de Munte	BA	B	9,10	44	III
60	DN72	9+796	Scuraere	Picior de Munte	BA	B	7,60	46	III
61	DN72	17+859	Paraul Suta	Olteni	BP	B	27,10	59	III
62	DN72	20+277	Scurgere	Viisoara	BA	B	7,00	48	III
63	DN72	20+422	Râul Dambovita	Viisoara	BP	B	137,00	41	stare critică
64	DN72	24+095	Scurgere	Dambovita	BA	B	11,05	43	III
65	DN72	26+671	C.F.	Targoviste	BP	BA	307,60	48	III
66	DN72	34+062	Canal Irigații	Targoviste	BP	B	11,10	84	I
67	DN72	39+152	Paraul Slanic	Razvad	BP	B	30,20	61	II
68	DN72	45+727	Paraul Slanic	Sacuieni	BA	B	23,23	67	I
69	DN72	48+051	Paraul Pascov	Adanca	BA	B	20 00	69	I
70	DN72	50+017	CF Sacuieni-Razvad	Adanca	BA	BA	24.64	64	II
71	DN72	55+552	Rau Cricov	I.L. Caragiale	BP	B	102.13	60	III
72	DN72	58+122	Râul Provita	I.L. Caragiale	BP	BA	44,41	75	II
73	DN72A	6+453	Scurgere	Priseaca	BA	B	8,1	71	II
74	DN72A	7+253	Scurgere	Prisaaca	BA	B	8,00	74	II
75	DN72A	8+605	Canal Irigatii	Priseaca	BP	B	12,30	80	II
76	DN72A	13+884	Scurgere	Ungureni	BA	B	6/0	77	II
77	DN72A	18+559.	Valea Rujea	Gheboieni	BA	B	9,40	67	II

Nr. crt	D.N	Poz. km	Denumire obstacol	Localitatea cea mai apropiata	Mat. Constr.		Lung.totala	Starea tehnica	
					supr.	infr.		IST	CLS
78	DN72A	20+910	Vaiea Fiiimon	Gheboieni	BP	B	11,20	79	II
79	DN72A	27+211	Râul Alb	Voinesti	BP	B	47,10	79	II
80	DN72A	33+476	Valea Bulimanului	Voinesti	ZIDP	ZIDP	11,30	71	II
81	DN72A	35+830	Râul Dambovita	Gemenea	BA	B	132,25	56	III
82	DN72A	37+453	Vaiea Lui Bar	Gemenea	BP	B	13,60	86	
83	DN72A	38+432	Valea Horetii	Malu cu Flori	BA	ZIDP	7,50	70	II
84	DN72A	39+102	Scurgere	Malu cu Flori	BA	ZIDP	7,50	65	II
85	DN72A	33+589	Scurgere	Malu cu Flori	ZIDP	ZIDP	8,50	73	II
85	DN72A	40+578	Scurgere	Malu cu Flori	BP	B	11,80	91	I
86	DN72		Râul Argeș	Ionești					

TOTAL PODURI PE DRUMURI NAȚIONALE = 86

TOTAL LUNGIME PODURI = 3542,86 m + pod Ionești

Rețeaua de drumuri naționale traversează majoritatea orașelor județului, înlesnind legătura directă a acestora cu reședința de județ, excepție făcând doar municipiul Moreni care este traversat de drumuri județene. Drumul național DN 71 are puternice valențe turistice montane traversând zona Munților Bucegi (cota 1000) până la Sinaia.

Din totalul de 336,766 km, cât reprezintă rețeaua de drumuri naționale și autostăzi a județului Dâmbovița 100% sunt drumuri modernizate. Drumurile naționale DN 7 până la Bâldana și DN 72 sunt reabilitate, aceasta neînsemnând că totalitatea lucrărilor executate sunt cantitativ, calitativ și valoric, în conformitate cu normele europene. Reabilitarea DN72 a fost realizată cu creșterea capacității portante, dar au lipsit din cadrul lucrărilor de execuție următoarele:

- îmbunătățirea elementelor geometrice
- creșterea capacității de circulație a confortului și a siguranței circulației
- aducerea podurilor la o stare de siguranță în exploatare
- execuția pragurilor de fund
- execuția celei de-a 3-a benzi de circulație pe anumite sectoare (pentru trafic greu)
- execuția drenurilor
- montarea parapetilor elastici și a semnalizării rutiere

Notă:

acest sector de drum este propus la nivelul Ministerului Transporturilor să devină drum expres până în anul 2018 podul situat pe DN72 peste râul Dâmbovița la Viișoara se află într-o stare de degradare și avariere a infrastructurii din cauza calamităților naturale produse pe cursul râului, necesitând urgent intervenții cu lucrări de punere în siguranță

În general drumurile naționale cu mici excepții (DN7 până la Bâldana, DN 72 și A1) nu permit o bună circulație, apariția unor strangulări și circulația bară la bară în orele de varf ce intervin pe DN71 sector Baldana-Târgoviște, DN 7 sector Bâldana – Titu, pe DN 72 pe

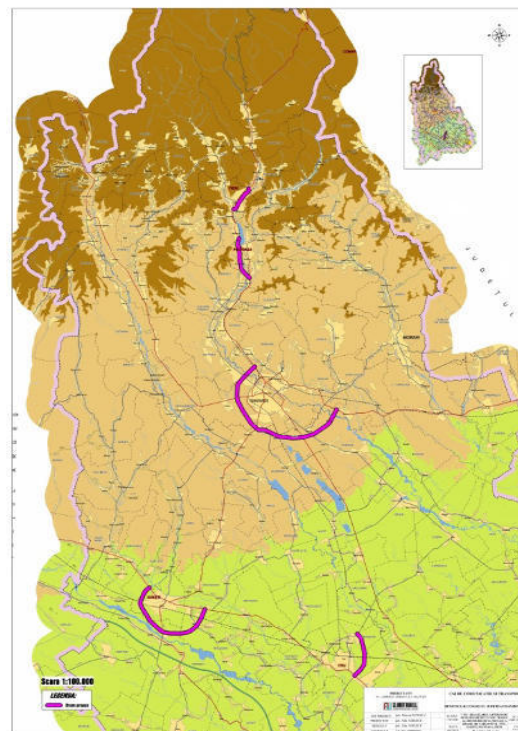

Figura nr. 34 – Arterele ocolitoare ale orașelor (fără Mun Moreni)

întreaga lungime și la traversarea orașelor care nu dispun de artere ocolitoare, precum și în zonele unde nu s-a reușit să se rezolve integral problema legată de elementele geometrice necorespunzătoare. La traversarea orașelor se impune realizarea arterelor ocolitoare astfel:

Târgoviște -pe relația DN 72 - DN 71 – DN72A (inel mic, median, mare)
 Răcari -pe relația DN 71
 Titu -pe relația DN 7- Braniștea – DN 71 și spre Fusea
 Găești -pe relația DN 7 și spre Ionești (A1)
 Pucioasa -pe relația DN 71
 Fieni -pe relația DN 71

Notă:

o arteră ocolitoare a orașelor Pucioasa și Fieni, ar putea să facă obiectul unui singur proiect pe traseu comun (în continuare)

pe DN7 la Tărtășești, în orașul Titu și la Găești se impune amenajarea unor sensuri giratorii

B. DRUMURILE JUDEȚENE – sunt în număr de 54, cu o lungime totală de 845,827 km, ceea ce reprezintă 45,50% din lungimea totală a rețelei rutiere a județului și 2,38% din totalul drumurilor județene din România, după cum urmează:

– Drumurile județene din Județul Dâmbovița

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localități importante pe traseu Localități de sfârșit Lungime totală în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere între care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
1	DJ 101A Lim.jud.Ilfov - Movila Ciocănari - Lim.jud.Prahova 4,600 Km	14+000-15+500	Movila -Ciocănari	M	Niculești - 4,6 km
		15+500-18+600	Cicănari- Limjud.Prahova	R	
2	DJ 101B Lucianca (DN IA) -Ungureni - Niculești -Movila - Lim.jud.Ilfov 8,000 Km	0+000- 8+000	Lucianca — Lim.jud.Ilfov	M	Butimanu -2,9 km Niculești -5,1 km
3	DJ 101G Lim.jud.Prahova -Crivățu - Cătunu (DN 1 A) 4,896 Km	24+347-29+243	Lim.jud.Prahova - Cătunu	B	Cornești -4,9 km
			-		
4	DJ 401A Lim.jud.Giurgiu -Potlogi - Zidurile -Crovu - Miulești -Mărunțisu - Tomșani -Costești Vale - Puțu cu Salcia-Poroinica -Mogoșani - Chirca-Merii-Găești(DN7) 35,130 Km	63+550-64+850	Lim.jud. Giurgiu - Potlogi	R	Potlogi -2,73 km Odobești -9 km Costești Vale -7,8 km Mătăsaru -2,9 km Mogoșani -9,7 km Gaești -1,3 km
		64+850-71+600	Potlogi-Crovu	B	
		71+600-72+650	Crovu	R	
		72+650-74+100	Crovu-Miulești	M	
		74+100-74+350	Miulești	R	
		74+350-75+920	Miulești- Măruntisu	M	
		75+920-77+620	Mărunțisu- Tomșani	R	
		77+620-97+750	Tomșani-Găești	M	
97+750-98+680	Găești	B			
5	DJ 503	87+070-89+920	Lim.jud.TL- Șelaru	R	Șelaru -10,93 km

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere între care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
	Lim.jud.Teleorman -Șelaru - Fierbinți -Lim.jud.Argeș 10,930 Km	89+920-95+532	Șelaru- Fierbinți	M	
		95+532-98+000	Fierbinți -Lim. jud. Argeș	R	
6	DJ 601 A Lim.jud.Giurgiu - Brezoaia - Brezoaiele-Slobozia Moară-Răcari (DN 71) 12,561 Km	24+000-31+979	Lim. jud.Giurgiu-Brezoaiele	M	Brezoaiele -7,56 km Slobozia Moară - 2,6 km Răcari -2,4 km
		31+979-33+248	Brezoaiele -Slobozia Moară	B	
		33+500-36+813	Slobozia Moară - Răcari	M	
7	DJ 611 Lim.jud.Teleorman -Glogoveanu - Fierbinți-Vișina - Broșteni - Petrești (DN 61) 24,514 Km	16+180-22+704	Lim.jud. Teleorman-Fierbinți	R	Șelaru -8,3 km Vișina -14,4 km Petrești -1,8 km
		23+700-41+690	Fierbinți - Petrești	M	
8	DJ 659 Lim.jud.Argeș -Șelaru(DJ 503) 3,129 Km	58+320-61+449	Lim.jud.Argeș-Șelaru	I	Șelaru -3,1 km

9	DJ 701 Dobra (DJ 711)-Comățelu-Bolovani -Moara Nouă - Sălcuța-Odobești - S5tanchii-Lim.jud.Teleorman 42,340 Km	0+000-21+600	Dobra-Crovu	B	Dobra -3,9 km Cornațelu -7,2 km Sălciuța -3,5 km Branîștea -3,9 km Titu -4,7 km Odobești -6,8 km Corbii Mari -12,34 km
		22+500-28+900			
		28+900-29+948	Crovu-Ungureni	R	
		29+948-36+000	Ungureni-Corbii Mari	M	
		36+000-36+650	Corbii Mari-DN 61	M	
		36+650-39+000	DN 61-Vadu Stanchii	M	
		39+000-43+240	Vadu Stanchii-Lim.jud. Teleorman	R 2 / I 2,2	
10	DJ 701 A Branîștea (DJ 701) - Dâmbovicioara -Hagioaica - Fusea -Plopu- Tomșani (DJ 401 A) 8,252 Km	0+000 - 4+700	Branîștea - DN 7	B	Branîștea -2,6 km Titu -3,4 km Costești Vale -2,25 km
		4+700-8+252	DN 7-Tomșani	M	
11	DJ 701 B Tărtășești(DN 7) -Ciocănești - Decindea-Crevedia(DN IA) 7,900 Km	0+000 - 7+900	Tărtășești -Crevedia	M 6,6 / B 1,3	Tărtășești -1,8 km Ciocănești -3,5 km Crevedia -2,6 km Lungimea reală 8,9
12	DJ 702 Lim.jud. Argeș -Cândești Deal - Cândești Vale (DJ 702B) 9,300 Km	28+000-35+662	Lim.jud. Argeș-Cândești Vale	R	Cândești - 9,3 km
		35+662-37+300	Cândești Vale	M	
13	DJ 702 A Drăgăești (DJ 702B) -Potocelu - Ludești -Hulubești - Valea	0+000-0+200	Drăgăești- Pămînteni	M	Dragomirești -1,9 km Ludești -11,8 km Hulubești - 5,8 km
		0+200-0+300	Drăgăești- Pămînteni	M	
		0+300-0+600	Drăgăești- Pămînteni	R	

	Caselor - Valea Mare -Livezile - Voia -Lim.jud.Argeș 33,030 Km	0+600-4+000	Drăgăești- Pămînteni	M	Valea Mare -13,53 km
		4+000-8+100	Drăgăești -Potocelu	B	
		8+100-9+030	Potocelul	R	
		9+030-28+100	Potocelu-Voia	M	
		28+100-33+030	Voia-Lim.jud. Argeș	M 3 / I 1,9	
14	DJ 702 13 Gemenea (DN 72A)-Cândești Vale -Aninoșani - Priboiu - Tătărani - Căprioru-Mănești - Drăgăești -Decindeni -Râncaciou- Ungureni - Lucieni -Raciu-Șuța Seacă (DN 72) 49,000 Km	0+000-19+620	Gemenea - Tătărani- Manesti	M	Voinești -1,9 km Cândești -8,7 km Tătărani -7,2 km Mănești -7,2 km Dragomirești - 9,4km Lucieni -8,4 km Raciu -6,2 km
		19+620-19+805	Manesti	M	
		19+805-28+000	Manesti — Decindeni	M	
		28+000-28+750	Decindeni	M	
		29+300-41+230	Decindeni -Lucieni	M	
		41+230-41+780	Lucieni	M	
		41+780-44+000	Lucieni - Raciu	R	
		44+000-48+830	Raciu-Șuța Seacă	M	
48+830-49+550	Șuța Seacă	B			
15	DJ 702 C Lim.jud.Argeș -Scheiu de Jos (DJ 702 L) 2,900 Km	17+380-20+280	Lim.jud.Argeș- Scheiu de Jos	I	Ludești -2,9 km

16	DJ 702 D Vișoara(DN72)- Mogoșești- Geangoești- Dragomirești-Butoiu de Sus-Butoiu de Jos- Hulubești (DJ 702 A) 24,000 Km	0+000-0+400	Vișoara	M	Ulmi -2 km Dragomirești -12 km Hulubești -10 km
		0+400-1+100	Vișoara- Mogoșești	R	
		1+100-1+500	Mogoșești	M	
		1+500-9+000	Mogoșești- Dragomirești	R	
		9+000-11+970	Dragomirești- Decindeni	M	
		11+970-18+800	Decindeni-Butoiu de Sus	R	
		18+800-20+050	Butoiu de Sus-Butoiu de Jos	B	
		20+050-24+000	Butoiu de Jos- Hulubesti	B	
17	DJ 702 E Găești (DN 7)-Arsuri -Făgetu - Mănăstirea -Gherghițești - Crăciunești-Căpșuna -Frasin Vale - Ungureni (DJ 702B) 20,200 Km	0+000-20+200	Găești — Ungureni	M	Găești -3,5 km Gura Foi -1,4 km Cobia -9,4 km Lucieni -5,4 km Dragomirești - 0,5 km
18	DJ 702 F Gherghești (DN 61)-Puntea de Greci -Râscăeți -Lim.jud.Argeș 14,000 Km	0+000- 4+600	Gherghești -Puntea de Greci	R 2,2 M 2,4	Petrești -7,8 km Râscăeți -6,2 km
		4+600-9+500	Puntea de Greci - Râscăeți	M	
		9+500-12+550	Râscăeți	M	
		12+550-14+000	Râscăeți -lim. jud. Argeș	M	

19	DJ 702G Lim.jud.Argeș-Pătroaia Deal - Potlogeni Deal -Ionești - Gherghești (DN 61) 11,440 Km	21+053-21+653	Lim.jud. Argeș- Pătroaia Deal	R	Crângurile -5,44 km Petrești -6 km
		21+653-24+853	Pătroaia Deal	B	
		24+853-26+703	Pătroaia Deal- Potlogeni Deal	M	
		26+703-32+493	Potlogeni Deal - Ionesti	M	
20	DJ 702 H DJ 702F - Neajlov -Morteni - Lim.jud.Argeș 10,000 Km	0+000- 7+800	DJ 702F - Morteni	M	Petrești -3,0 km Morteni -7,0 km
		7+800-10+000	Morteni - Lim. Jud. Argeș	R	
21	DJ 702 J Morteni (DJ 702H) Lim.jud.Argeș 2,700 Km	0+000- 1+100	Morteni	M	Morteni -2,7 km
		1+100- 2+700	Morteni - Lim.jud.Argeș	R	
22	DJ 702 L Cândești Deal (DJ 702) - Scheiu de Sus -Scheiu de Jos-Telești - Ludești (DJ 702A) 23,400 Km	0+000- 3+600	Cândești Deal	M	Cândești - 4,8 km Tătărani - 3,9 km Ludești -14,7 km
		3+600- 4+500	Cândești Deal	R	
		4+500-8+000	Cândești Deal	I	
		8+000-14+450	Scheiu de Sus	R	
		14+450-17+450	Scheiu de Sus	M	
		17+450-19+850	Scheiu de Sus- Telesti	R	
Nr. crt.	Categorii și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere intre care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
		23	DJ 710 Pucioasa (DN 71) - Broșteni -Bezdead -Costișata- Lim.jud. Prahova 19,500 Km	0+000-2+600	Pucioasa -Miculești
2+600-3+600	Miculești			M	
3+600-3+800	Miculești			R	
3+800+5+500	Miculesti- Bezdead			M	
5+500-5+700	Bezdead			R	
5+700-16+950	Bezdead -Costisata			M	
16+950-19+500	Costișata			R	
24	DJ 710 A Miculești (DJ 710) -Ulmetu - Șuvița -Izvoru - Tisa - Valea Lunga - Gorgota - Ghirdoveni - I.L.Caragiale (DN72) 38,280 Km	0+000- 25+050	Miculești -Moreni	B	Pucioasa -1,8 km Vârfuri -8,5 km Valea Lungă -8,7 km Iedera -5,4 km Moreni -5,7 km I.L.Caragiale -8,2 km
		25+050-38+280	Moreni -I.L. Caragiale	M	
25	DJ 710 B Valea Lungă (DJ710A) -Băcești - Dospinești - Vișinești 7,000 Km	0+000- 7+000	Valea Lungă - Vișinești	M	Valea Lungă -2,8 km Vișinești - 4,2 km

26	DJ 711 Târgoviște (DN 71) -Băleni Români -Dobra - Bilciurești - Cojasca -Bujoreanca (DN IA) 41,100 Km	0+000-41+100	Târgoviște - Bujoreanca	M	Târgoviște - 1,7 km Ulmi - 1,8 km Comișani - 8,2 km Bucșani -3,8 km Băleni - 5,1 km Dobra - 8,0 km Finta -0,6 km Bilciurești -5,8 km Cojasca -5,6 km Cornești -0,5 km
27	DJ 711 A Bilciurești(DJ 711)-Săbiești - Colacu -Ghergani - Serdanu - Pitaru-Potlogi-Corbii Mari(DJ 701) 40,700 Km	0+000-6+100	Bilciurești -Săbiești	M	Bilciurești -4,6 km Răcari -12,4 km Lungulțu -5,7 km Titu -1,2 km Potlogi -12,3 km Corbii Mari -4,5 km
		6+100-9+470	Bilciurești -Săbiești	R	
		9+470-15+200	Săbiești- Gergani(DN71)	R	
		15+600-20+300	DN 71 -Serdanu	R	
		20+300-23+000	Serdanu	B	
		23+000-31+150	Serdanu-Potlogi	R 0,8 / B 7,3	
31+150-41+100	Potlogi - Corbii Mari	B			
28	DJ 711 B Cazaci (DJ 722) -Racovița - Hăbeni -Bucșani (DJ 720A) 11,440 Km	0+000-1+800	Cazaci - DN 71	M	Nucet -4,24 km Bucșani -7,2 km
		1+800-8+300	DN 7-Racovița	B	
		8+300-11+440	Racovița -Bucșani	M	
29	DJ 711 C Nucet (DJ 722) -Băleni Sârbi (DJ 711) 8,800 Km	0+000-2+337	Nucet - DN 71	M	Nucet -2,3 km Băleni - 6,5 km
		2+337-6+940	DN 71-Băleni	M	
		6+940-8+800	Băleni	R	
30	DJ 711 D Lungulețu(DJ71 IA) -Poiana - Românești - Potlogi (DJ 71 IA) 15,402 Km	0+000-9+000	Lungulețu -Poiana	M	Lungulețu -4,2 km Poiana -6,1 km Potlogi-5,1 km
		9+000-11+050	Poiana-Românești	R	
		11+050-15+402	Românești-Potlogi	M	

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere intre care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
31	DJ 711 E Bilciurești(DJ 711)-Ibrianu- Cornești (DN 1 A) 8,600 Km	0+000-1+140	Bilciurești	M	Bilciurești -2 km Cornești -6,6 km
		1+140-4+920	Bilciurești- Cornești	R	
		4+920-6+600	Bilciurești- Cornești	M	
		6+600-7+400	Cornești	R	
		7+400-8+600	Cornești	M	
32	DJ 712 Târgoviște (DN 72)-Șotânga - Vulcana Pândeale - Brănești - Pucioasa(DN 71) 16,877 Km	0+000-10+300	Târgoviște -Vulcana Pândeale	M	Târgoviște -1,5 km Șotânga -9,2 km Vulcana Pândeale -3,0 km Brănești - 3,2 km
		10+300-14+421	Vulcana Pândeale - Brănești	M	
		14+421-16+877	Brănești -Pucioasa	M	

33	DJ 712 A Fieni(DN 71)-Bădeni -Runcu - Râu Alb - Gura Bărbulețului - Pietrari - Alunișu -Manga - Izvoarele (DN 72A) 28,416 Km	0+000- 3+830	Fieni - Bădeni	M	Fieni -3,4 km Runcu -5,9 km Râu Alb -6,5 km Bărbulețu -3,7 km Pietrari -3,7 km Voinessti -5 2 km
		3+830- 4+380	Bădeni	M	
		4+380- 6+850	Bădeni - Runcu	M	
		6+850-12+600	Runcu - Râu Alb	R	
		12+600-28+416	Râu Alb -Izvoarele	M	
34	DJ 712 B Pucioasa (DN 71) -Vulcana Băi - Vulcana Pândeale - Șipot - Lăculețe (DN 71) 12,890 Km	0+000- 1+000	Pucioasa	I	Pucioasa -2,0 km Vulcana Băi -4,5 km Brănești -2,0 km Vulcana Pândeale -4,4 km
		1+000- 2+500	Pucioasa - Vulcana Băi	I	
		2+500-3+000	Vulcana Băi	R	
		3+000-7+340	Vulcana Băi - Gura Vulcanei	M	
		7+340-11+620	Gura Vulcanei - Vulcana Pândeale	M	
		11+620-12+890	Vulcana Pandeale- Lăculețe	M	
35	DJ 713 Lim.jud.Prahova -Șaua Dichiului - Cabana Babele-Lim.jud.Prahova 14,130 km	6+030-16+000	Lim.jud.Prahova- int.Piatra Arsă	B	Moroeni -14 km
		16+000-20,160	int.Piatra Arsă- Lim.jud.Prahova	I	
36	DJ 714 Glod (DN 71)-Sanatoriu Moroeni - Peștera 36,100 km	0+000- 1+850	Glod	R	Moroeni -36,1 km
		1+850-3+150	Glod	R	
		3+150-3+800	Glod- Sanatoriu Moroeni	R	
		3+800 - 5+000	Glod- Sanatoriu Moroeni	R	
		5+000-36+100	Sanatoriu Moroeni - Peștera	R	
37	DJ 714 A Pucheni (DN71)-Cabana Căprioara - Valea Brăteiuului(dr. acc.car.Lespezi) 11,800 Km	0+000-3+400	Moroeni -Cabana Căprioara	M	Moroeni -11,8 km
		3+400-11+800	Cabana Căprioara - Valea Brăteiuului	R	

38	DJ 715 Buciumeni (DN 71)-Bezdead (DJ710) 3,900 Km	0+000- 1+765	DN 71-Buciumeni	R	Buciumeni - 1,8 km Bezdead —2,1 km Vezi lungime HG540- 4,8km
		1+765-2+700	Buciumeni -Bezdead	R	
		2+700 - 3+900	Bezdead	M	
39	DJ 716 Priboiu (DN 71)-Lăculețe - Glodeni 4,600 Km	0+000- 4+600	Priboiu - Glodeni	M	Brănești -1,0 km Glodeni - 3,6 km
40	DJ 717 Aninoasa (DN 71)-Viforâta - DN 72	0+000- 3+400	Aninoasa — Viforâta	B	Aninoasa -5,3 km
		3+400 - 5+320	Viforâta-DN72	M	

	5,320 Km				
41	DJ 718 Târgoviște (DN 71) -Mănăstirea Viforâta 2,800 Km	0+000- 2+800	Aninoasa-Viforâta	M	Aninoasa -2,8 km
42	DJ 718 A Aninoasa(DN 72)-Mănăstirea Dealul 2,310 Km	0+000-2+310	Aninoasa-Viforâta	M	Aninoasa -2,3 km
43	DJ 719 Târgoviște (DN 71)-Valea Voievozilor — (DN 72) 2,000 Km	0+000- 2+000	DN 71-DN 72	M	Răzvad - 2,0 km
44	DJ 720 Răzvad (DN 72) -Moreni- Lim.jud.Prahova 15,500 Km	0+000- 15+500	Răzvad - Lim.jud.Prahova	M	Răzvad -1,7 km Gura Ocniței -4,4 km Moreni -9,4 km Vezi dimensiune reală
45	DJ 720 A Gura Ocniței(DJ720C)-Adâncă - Bucșani -Mărcești - Gheboiaia- Finta Mare-Bechinești - Frasinu - Postârnacu (DN 1 A) 35,677 Km	0+000- 1+477	DJ 720 C-DJ 720	M	Gura Ocniței - 6,9 km Bucșani - 9 km Băleni - 3,2 km Dobra - 4,4km Finta - 9,6 km Cornești - 2,6 km
		1 +477-6+477	DJ 720-DN 72	M	
		7+227-12+477	DN 72 - Bucșani	B	
		12+477-36+427	Bucșani- Postârnacu	R 7,4 / M 16,5	
46	DJ 720 B Ulmi (DN 71)-Nisipuri -Gura Ocniței (DJ 720) 5,766 Km	0+000- 4+600	Ulmi- DN 72	B	Ulmi -3,9 km Razvad -1,9 km
		4+600- 5+766	DN 72 - Gura Ocniței	M	
47	DJ 720 C Gura Ocniței (DJ 720) Ocnița (Fundu Ocnei) 9,068 Km	0+000- 9+068	Gura Ocniței -Ocnița	M	Gura Ocniței -4 km Ocnița -5 km
48	DJ 720 D Lim.jud.Prahova -Mărginenii de Sus-Dărmănești(DN72) 2,800 Km	3+950-6+750	Lim.jud.Prahova- Dărmănești	B	Dărmănești -2,8 km Lungime reală 3,6 km
49	DJ 720 E Târgoviște(Gara de Sud)- str.Petru Cercel (Șos.de centură) 1,242 km	0+000-1+242	Târgoviște	I	Târgoviște -1,2 km

50	DJ 721 Târgoviște(DN 72)-Colanu - Văcărești -Perșinari - Gura Șuții - Cătunu - Brosteni -Produlești - Costești Deal (DN 7) 28,250 Km	0+000- 0+200	Târgoviște	M	Ulmi -3,7 km Văcărești -5,2 km Perșinari -7,4 km Gura Șuții - 4 km Sălcioara -2 km Produlești - 6 km
		0+200- 1+600	Colanu	M	
		1+600-1+830	Colanu	M	
		1+830-4+000	Colanu -Văcărești	M	
		4+000-6+000	Văcărești	M	
		6+000-6+200	Văcărești	M	
		6+200-9+345	Văcărești- Perșinari	M	
		9+345-12+060	Perșinari	M	
		12+060-12+300	Perșinari	M	
12+300-13+100	Perșinari	M			

		13+100-28+250	Perșinari -DN 7	M	
51	DJ 721A DN 7 - Cuparu -Burduca - Speriețeni -Gura Șuții (DJ 721) 12,700 Km	0+000- 9+500 9+500-9+700 9+700-12+700	DN 7- Speriețeni Speriețeni Speriețeni -Gura Șuții	M M M	Dragodana -6,2 km Gura Șuții -6,5 km
52	DJ 722 Văcărești (DJ 721) -Brăteștii de Jos -Cazaci - Nucet -Movila - Mircea Vodă - Bănești - Sălcișoara -Moara Nouă- Săvești -Boteni (DC 42) 27,267 Km	0+000- 0+700 0+700-2+300 2+300-8+600 8+600-11+800 11+800-13+800 13+800-16+400 16+400-18+900 18+900-19+650 19+650-20+850 20+850-22+200 23+200-25+300 25+300-26+100 26+100-27+590 27+590-28+267	Văcărești Văcărești -Brăteștii de Jos Brăteștii de Jos- Nucet Nucet Nucet - Movila Movila-Bănești Bănești-Sălcișoara Sălcișoara Sălcișoara Sălcișoara - Boteni Boteni Boteni Boteni-DC 42	M R M R R M M M M M B M B	Văcărești -4,0 km Nucet - 7,3 km Sălcișoara -11,9 km Braniștea -2,1 km Conțești -2,0 km
53	DJ 723 Lăicăi (DN 72A) -Văleni D-ța - Lim.jud.Argeș 6,390 Km	0+000- 3+900 3+900-5+130 5+130-6+390	DN 72 A -Văleni D-ța Văleni D-ța Văleni D-ța-Lim. jud.Argeș	M B -	Văleni D-ța -6,39 km Lungime reală - 5,13 km
54	DJ 724 Malu cu Flori (DN 72A) - Valea Largă - Pucheni 7,000 Km	0+000-7+000	Malu cu Flori - Pucheni	M	Malu cu Flori - 2,8 km Pucheni -4,2 km

CENTRALIZATOR TOTAL KM / TIPURI DE ÎMBRĂCĂMINȚI

TOTAL DRUMURI JUDEȚENE	TIPURI DE ÎMBRĂCĂMINȚI / KM					
	BETON ASFALTIC	BETON DE CIMENT	PAVAJ	ÎMBRĂCĂMINȚI ASFALTICE	IMPIETRUIRE	PAMANT
845,827	136,522	44,015	0,000	490,167	153,221	21,902

- Podurile rutiere situate pe drumurile județene din Județul Dâmbovița,
cu suma dechiderilor mai mare de 5 m – starea de viabilitate

Nr. crt.	DENUMIRE DRUM	DENUMIRE OBSTACOL	LOCALITATEA	LUNGIME TOTALA	AN CONSTR.	AN CONSOL.	STAREA TEHNICĂ (B, M, R)
1	DJ 101G	Cricov	Crivat	93.200	2006	-	FB
2		Crivat	Crivat	32.100	2010	-	FB
3	DJ 401A	Rastoaca	Brancoveanu	18.500	1992	-	M
4		Rastoaca	Tomsani	26.300	1989	-	M
5		Rastoaca	Costesti Vale	23.000	1990	-	B
6	DJ 503	Dambovnice	Selaru	68.000	1978	-	M
7		Scurgere	Selaru	7.000	1979	-	M

Nr. crt.	DENUMIRE DRUM	DENUMIRE OBSTACOL	LOCALITATEA	LUNGIME TOTALA	AN CONSTR.	AN CONSOL.	STAREA TEHNICĂ (B, M, R)	
8	DJ 601A	Dambovița	Brezoaiele	39.000	1971	-	B	
9	DJ 611	Jimov	Glogoveanu	18.400	1987	-	M	
10		Jirnov	Glogoveanu	18.400	1980	1990	M	
11		V.Dumbrava	Vișina	11.300	1977	-	M	
12		Neajlov	Brosteni	37.070	1981	-	B	
13		Mierei	Brosteni	37.000	1974	-	B	
14	DJ 701	Ilfov	Bolovani	24.000	1980	2012	FB	
15		Dambovița	Moara Noua	83.000	1974	2012	FB	
16		Canal irigații	Odobesti	11.640	2012		FB	
17		Spalatura	Odobesti	28.000	1984	2012	FB	
18		Suta	Odobesti	19.000	1972	2012	FB	
19		Scurgere	Odobesti	10.650	2012		FB	
20		Rastoaca	Crovu	42.000	1994	2012	FB	
21		Argeș	Ungureni	273.000	1900	1998	M	
22		Pasaj Autostrada	Corbii Mari	64.600	1971	-	M	
23		Neajlov	Vadu Stanchii	61.000	1978	-	B	
24	DJ 701A	Scurgere	Titu	19.300	1997	-	M	
25		Rastoaca	Tomsani	25.000	1991	-	B	
26	DJ 701B	Colentina	Ciocănești	20.600	1983	-	M	
27	DJ 702	Scurgere	Candesti Vale	12.900	1990	1998	M	
28	DJ 702A	Potocel	Potocel	19.000	1985	2003	B	
29		Potocel	Potocel	19.500	1979	1985	M	
30		Potop	Hulubesti	90.000	1991	-	B	
31		Scurgere	Valea Caselor	7.100	1993	-	B	
32		Valea Caselor	Valea Caselor	15.000	1984	-	B	
33		Saru	Valea Mare	13.100	1993	-	B	
34		Canal	Patroaia	40.000	1984	-	M	
35		Scurgere	Patroaia	10.000	1978	-	M	
36		ÎNCHIS	Argeș	Patroaia	190.000	1978	1998	I
37		DJ 702B	Valea Rudii	Oncesti	7.000	1990	-	B
38	Valea Trifa		Candesti Vale	19.300	1997	-	B	
39	Valea Dragoi		Candesti Vale	31.000	1930	1998	B	
40	Scurgere		Dragodanesti	5.900	1992	-	M	
41	Valea Bisericii		Dragodanesti	16.000	1935	1998	B	
42	Valea Bisericii		Sturzeni	9.000	1991	-	B	
43	Valea Tarcina		Priboiu	9.000	1986	-	B	
44	Valea Raciului		Tatarani	10.500	1988	-	B	
45	Valea Corbului		Tatarani	10.500	1982	-	B	
46	Valea Ursului		Tatarani	13.000	1979	-	B	
47	Valea Aninoasei		Caprioru	36.000	1981	-	B	
48			Valea Fântâniei	Manesti	28.000	1982	-	B
49			Valea Valcelului	Manesti	23.000	1989	-	B
50			Suta Seaca	Suta	18.000	1980	-	M
51	DJ 702D		Scurgere	Dragomiresti	5.500	1963	-	B
52		Dambovița	Dragomiresti	173.000	1972	-	M	

Nr. crt.	DENUMIRE DRUM	DENUMIRE OBSTACOL	LOCALITATEA	LUNGIME TOTALA	AN CONSTR.	AN CONSOL.	STAREA TEHNICĂ (B, M, R)
53		Scurgere	Dragomiresti	5.500	1985	-	B
54		Butoiu	Butoiu de Sus	18.500	1990	-	M
55		Butoiu	Butoiu de Sus	18.400	1987	-	M
56		Butoiu	Butoiu de Jos	11.500	1989	-	B
57		Butoiu	Butoiu de Jos	18.800	1989	-	M
58		Potop	Gaesti	47.070	1973	-	B
59		Cobiuta	Manastirea	42.350	1997	-	B
60	DJ 702E	Cobiuta	Cobia de Jos	18.000	1983	-	B
61		Scurgere	Cobia de Sus	11.000	1991	-	B
62		Scurgere	Ungureni	8.000	1979	-	M
63		Scurgere	Ungureni	10.100	1983	-	B
64		Pasaj Autostrada	Ionești	64.080	1972	-	B
65	DJ 702F	Neajlov	Puntea de Greci	40.000	1991	-	M
66		Urlatoarea	Rascaieti	11.000	1994	-	B
67		Valea Jirnovului	Rascaieti	11.000	1987	-	B
68	DJ 702H	Neajlovel	Morteni	22.000	1986	-	B
69		Neajlov	Morteni	40.000	1991	-	B
70		Potop	Scheiu	19.000	2001	-	B
71		Potop	Schelu	12.000	2003	-	B
72	DJ 702L	Potop	Scheiu	36.000	1994	-	B
73		Potop	Scheiu de Jos	10.500	2003	-	B
74		Scurgere	Telesti	5.600	1974	-	M
75		Scurgere	Ludesti	15.000	1990	-	B
76		Valea Leurzii	Bezdead	26.000	1979	-	B
77		Valea Coporod	Bezdead	37.000	1979	-	B
78	DJ 710	Scurgere	Bezdead	6.100		-	B
79		Bizdidel	Bezdead	80.000	1987	2011	FB
80		Scurgere	Ramata	8.000	1987	-	B
81		Blzldel	Diaconesti	38.000	1978	2010	FB
82		Zăpodea	Diaconesti	8.600	2010		FB
83		Șuvița	Vârfuri	9.200	2010		FB
84		Izvor	Valea L. Gorg.	18.100	1989	2010	FB
85		Valea Lunga	Valea L. Gorg.	19.000	1994	2010	FB
86		Valea Strâmbu	Valea L. Gorg.	38.000	1992	2010	FB
87	DJ 710A	Cricov	Valea L. Cricov	72.000	1981	2010	FB
88		Valea lui Dan	Valea L. Cricov	16.100	1984	2010	FB
89		Priboi	Iedera	6.700	1974	2010	FB
90		Ruda	Iedera	24.400	1973	2010	FB
91		Trestia	Moreni	13.300	1962	2010	FB
92		Scurgere	Moreni	13.000	2010		FB
93		Cricov	Ghirdoveni	72.000	1963	1998	B
94	DJ 710B	Sultanu	Sultanu	14.000	1988	-	B
95		Cricov	Visinesti	30.000	1997	-	B
96	DJ 711	Scurgere	Baleni Sârbi	7.600	1953	-	M
97		Canal I	Cojasca	29.200	1934	-	B

Nr. crt.	DENUMIRE DRUM	DENUMIRE OBSTACOL	LOCALITATEA	LUNGIME TOTALA	AN CONSTR.	AN CONSOL.	STAREA TEHNICĂ (B, M, R)
98	DJ 711A	Crevedia	Sabiesti	8.000	1959	-	M
99		Colentina	Colacu	25.000	1990	-	B
100		Dambovita	Lunguletu	70.000	1976	-	M
101		Rastoaca	Pitaru	80.000	1982	-	B
102		Argeș	Potlogi	162.000	1968	2012	FB
103		Pasaj Autostrada	Potlogi	64.000	1971	2012	FB
104	DJ 711B	Ilfov	Cazaci	19.000	1990	-	M
105		Racovita	Racovita	10.000	1956	-	B
106		Ialomița	Bucساني	199.000	1975	-	M
107		Iazu Morii	Bucساني	8.000	1955	-	B
108	DJ 711C	Ilfov	Nucet	15.000	1978	-	M
109		Scurgere	Nucet	6.000	1965	-	B
110	DJ 711E	Ialomița	Ibrianu	90.000	1976		M
111		Scurgere	Comesti	10.000	1994		R
112	DJ 711D	Rastoaca	Pod Cristina	44.000	1990	-	B
113	DJ 712	Scurgere	Sotanga	5.500	1955	-	B
114		Vulcanita	Sotanga	32.000	1974	-	B
115		Ialomița	Branesti	106.000	1976	-	M
116	DJ 712A	Scurgere	Badeni	10.000	1986	-	B
117		Ialomicioara	Badeni	62.000	1986	-	B
118		Runculetu	Runcu	18.000	1985	-	B
119		Valea Runcu	Runcu	11.000	1957	-	M
120		Scurgere	Râul Alb	5.500	1956	-	B
121		Scurgere	Râul Alb	5.700	1952	-	B
122		Râul Alb	Râul Alb	32.000	1955	-	B
123		Râul Alb	Gura Barbulet	27.000	1999	-	B
124		Râul Alb	Gura Barbulet	84.000	1986	-	B
125		Râul Alb	Gura Barbulet	40.000	1991	-	B
126		Scurgere	Gura Barbulet	11.000	1993	-	B
127		Valea Morii	Pietrari	9.100	1993	-	B
128		Valea Scheiu	Izvoare	17.000	1988	-	B
129	Valea Manjina	Izvoare	16.000	1988	-	B	
130	DJ 712B	Vulcanita	Vulcana	11.500	1980	-	M
131		Vulcanita	Vulcana Bai	22.000	1930	-	M
132		Scurgere	Vulcana Pândeale	6.000	1964	-	B
133		Ialomița	Laculete	140.850	1996	-	B
134	DJ 714	Scurgere	Moroeni	5.850	1968	-	M
135		Oboarele	Moroeni	17.000	1988	-	M
136		Ialomița	Moroeni	48.900	1988	-	M
137		Bolboci	Moroeni	10.000	1988	-	M
138		Ialomița	Moroeni	69.500	1988	-	M
139	DJ 714A	Ialomița	Moroeni	92.000	1988		M
140		Rateiu	Moroeni	22.500	1958		R
141	DJ 715	Ialomița	Buciumeni	187.000	1977		M
142	DJ 716	Scurgere	Glodeni	8.000	2008	-	B
143		Scurgere	Glodeni	8.000	2008	-	B
144		Scurgere	Glodeni	8.000	2008	-	B

Nr. crt.	DENUMIRE DRUM	DENUMIRE OBSTACOL	LOCALITATEA	LUNGIME TOTALA	AN CONSTR.	AN CONSOL.	STAREA TEHNICĂ (B, M, R)
145	DJ 717	Scurgere	Aninoasa	6.000	1952	-	B
146		Scurgere	Viforata	6.500	1956	-	B

147	DJ 720	Slanic	Gura Ocniței	23.100	1972	-	M
148		Cricov	Moreni	101.300	1963	1999	B Trecut in domeniu public al mun. Moreni, conf. HCJ DB, nr.51/2009.
149		Scurgere	Moreni	6.000	1957	-	B
150	DJ 720A	Slanic	Gura Ocniței	19.000	1975	-	M
151		Pascov	Gura Ocniței	13.400	1953	-	M
152		Pascov	Bucșani	15.300	1963	-	B
153		Scurgere	Bucșani	7.000	1972	-	B
154		Scurgere	Gheboaia	10.000	1973	-	B
155		Scurgere	Gheboaia	6.000	1974	-	M
156		Crivat	Frasin	16.000	1982	-	B
157	DJ 720B	Ialomița	Nisipuri	112.000	1999	-	B
158	DJ 720C	Slanic	Gura Ocniței	22.700	1974	-	M
159		Sarata	Ocnita	10.000	1984	-	M
160	DJ 721	Ilfov	Colanu	14.000	1982	-	B
161		Dambovita	Piersinari	81.700	1975	-	B
162		Scurgere	Piersinari	8.000	1977	-	B
163		Suta	Catunu	40.070	1988	-	B
164		Scurgere	Produlesti	8.000	1990	-	B
165	DJ 721A	Rastoaca	Cuparu	6.500	1974	-	B
166		Scurgere	Cuparu	40.000	1991	-	B
167		Manastirea	Burduca	40.000	1991	-	B
168		Valea Matasaru	Burduca	24.000	1989	-	B
169		Suta	Gura Șutii	19.000	1992	-	B
170	DJ 722	C.F.Titu	Văcărești	28.000	1984	-	B
171		Ilfov	Movila	13.000	1956	-	M
172	DJ 723	Valeanca	Văleni D-ta	20.000	1999	-	M
173	DJ 724	Dambovita	Malu cu Flori	84.000	1980	-	M
174		Valea Copaceni	Pucheni	9.000	1969	-	B
175		Scurgere	Pucheni	6.000	1975	-	B
176		Scurgere	Pucheni	12.000	1984	-	B
177		Valea Larga	Pucheni	14.000	1982	-	B

TOTAL PODURI PE DRUMURI JUDEȚENE = 177

TOTAL LUNGIME PODURI = 5800,53 m

Majoritatea drumurilor județene sunt dispuse în teritoriu radial, rețeaua fiind mai deasă în partea centrală a județului, respectiv în zona municipiului de reședință Târgoviște. Drumurile județene constituie principalele legături rutiere între majoritatea reședințelor de comună cu drumurile naționale și cu reședința de județ și Municipiul Moreni care nu se află amplasat pe rețeaua de drumuri naționale.

Datorită stării tehnice în care se află, drumurile județene permit circulația în condiții destul de bune, cu consumuri normale de carburanți și neafectând în mare măsură starea tehnică a autovehiculelor.

Realizări majore în domeniul drumurilor județene sunt „Drumul Nordului” (Pucioasa-Vârfuri-Valea Lungă-Iledera-Moreni) pe traseul DJ710 și DJ710A și „Drumul Sudului” (Dobra-Cornățelu-Titu-Odobești-Potlogi-Corbii Mari) pe traseul DJ701, DJ401A și DJ711A, acestea având finanțare prin programul Phare și POR 2007-2013. Sectorul de drum DJ101G (Cătunu-Crivățu-lim. jud. Prahova) a fost reabilitat de asemenea prin programul POR 2007-2013.

Figura nr. 35 Starea actuala a Drumului Nordului

La circa jumătate din rețeaua de drumuri județene se poate remarca o stare tehnică necorespunzătoare a îmbrăcăminții, elemente geometrice neconforme cu normativele tehnice în vigoare, lipsa acostamentelor, a șanțurilor, a lucrărilor de artă aferente (poduri, podețe, ziduri de sprijin) și care să corespundă din punct de vedere al clasei tehnice. Întreținerea curentă a drumurilor județene nu poate fi realizată la nivelul dorit datorită rigorilor bugetare, condiție care impune o ierarhizare severă a efortului financiar după o analiză și expertizare a stării tehnice a drumurilor și podurilor. În același sens o serie de poduri existente au o stare de degradare avansată, necesitând expertizare și reabilitare. De asemenea unele sectoare de drumuri județene necesită declasificare într-o categorie inferioară. De exemplu:

Cândești-Scheiu DJ702L

Voia-lim jud. Argeș DJ702A

Figura nr. 36 Zona de interes a DJ 714 – starea actuală a drumului

Figura nr. 37 Starea actuala a Drumului Sudului

C. DRUMURILE COMUNALE –se situează pe locul 2 ca lungime din rețeaua rutieră a județului Dâmbovița, având lungimea de 676,213 km ceea ce reprezintă 36,38% și 2,07 % din rețeaua de drumuri comunale a României. Județul Dâmbovița are un număr de 143 de drumuri comunale, după cum urmează:

– Drumurile comunale din Județul Dâmbovița

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere între care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
1	DC 1 Buciumeni	0+000 - 0+955	Buciumeni	B	Buciumeni -3,5 km

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere intre care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
	(DJ715) -Valea Leurzii 3,500 Km	0+954 - 3+500	Buciumeni -Valea Leurzii	M	
2	DC 2 Valea Lungă Cricov (DJ 710A) - Băcești 2,500 Km	0+000-1+060 1+060-2+500	DJ 710 A-Băcești Băcești	B M	Valea Lungă -2,5 km
3	DC 3 Pucioasa (DJ 710) -Bela - Berevoești -Fieni 5,100 Km	0+000- 1+950 1+950-5+100	Pucioasa -Bela Bela- Fieni	M R	Pucioasa -3,9 km Fieni -1,2 km
4	DC 4 Măgura(DJ710) Nistorești - Valea Morii 1,700 Km	0+000- 1+700	Măgura - Valea Morii	B	Bezdead -1,7 km
5	DC 5 Șuvița (DJ 710A) Vârfuri - Cojoiu 5,600 Km	0+000 - 3+400 3+400 - 5+600	Șuvița - Vârfuri Vârfuri - Cojoiu	B R	Vârfuri -5,6 km
6	DC 6 Vișinești (DJ 710B) -Ursei 3,850 Km	0+000 - 2+600 2+600 - 3+850	Vișinești Vișinești - Ursei	B M	Vișinești -3,8 km
7	DC 7 Sultanu (DJ 710B)-Lim.jud. Prahova 5,125 Km	0+000 - 5+125	Sultanu - Lim.jud. Prahova	B	Vișinești -5,1 km

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere intre care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
8	DC 8 Pucioasa (DN 71) -Glodeni - Malurile 4,000 Km	0+000- 1+300 1+300-4+000	Pucioasa Pucioasa- Malurile	M	Pucioasa -4,0 km
9	DC 8A Ștubee - Tisa -Valea Lungă Gorgota (DJ 710A) 3,700 Km	0+000 - 3+700	Ștubee - Valea Lungă Gorgota	B	Valea Lungă -3,7 km
10	DC 9 Valea Lungă (DJ 710A)- Valea Lungă Ogrea (DJ 710A) 4,000 Km	0+000 - 3+250 3+250- 4+000	DJ710A-Valea Lungă Ogrea Valea Lungă Ogrea - DJ 710A	B M	Valea Lungă -4,0 km
11	DC 9A Moreni (DJ 720) -Cricovu Dulce - Colibași 6,500 Km	0+000 - 0+300 0+300-2+900 2+900-3+800 3+800-6+500	Moreni Moreni Moreni -Cricovu Dulce Cricovu Dulce Colibași	M M B M	Moreni -2,9 km ledera -3,6 km

12	DC 9B ledera de Jos(DJ 710A) - Cricovul Dulce (DC 9A) 0,700 km	0+000 - 0+700	ledera de Jos - Cricovul Dulce	M	ledera -0,7 km
13	DC 10 Valea Lungă Cricov (DJ 710A)- Valea lui Dan 3,000 Km	0+000- 1+500	DJ 710A-V.L.Cricov	B	Valea Lungă -3,0 km
		1+516-3+000	V.L.Cricov -Valea lui Dan	R	
14	DC 11 Glodeni (DJ716)-Schela 2,650 Km	0+000-1+150	Glodeni	B	Glodeni -2,6 km
		1+150-2+650	Glodeni -Schela	M	
15	DC 11A Lăculețe (DJ 716) -Gara Lăculețe 1,000 Km	0+000 - 1+000	Lăculețe -Priboiu	M	Glodeni -1,0 km
16	DC 12 Glodeni(DJ716) -Gușoiu 4,000 Km	0+000 - 1+870	Glodeni	B	Glodeni -4,0 km
		0+187-4+000	Glodeni -Gușoiu	M	
17	DC 12A Glodeni (DC 11) -Livezile (DC 11) 2,000 Km	0+000 - 0+300	Glodeni	B	Glodeni -2,0 km
		0+300-2+000	Glodeni- Livezile	M	
18	DC 16 Râzvad(DN72) -Gorgota 5,200 Km	0+000 - 4+430	Râzvad-Gorgota	M	Râzvad -5,2 km
		4+430 - 5+200	Gorgota	M	
19	DC 20 Gura Ocnitei (DJ 720) - Săcuieni (DN72) 3,760 Km	0+000 - 2+660	Gura Ocnitei - Săcuieni	M	Gura Ocnitei - 3,7 km
		2+660-3+760	Săcuieni-DN 72	B	
20	DC 24 DN 72 -Mărginenii De Sus 5,000 km	0+000 - 3+000	DN 72-Mărginenii de Sus	M	Dărmănești -5,0 km
		3+000 - 5+000	Mărginenii de Sus	R	

Nr. crt.	Categoria și nr. drumului Localitatea de început Localitati importante pe traseu Localitati de sfârșit Lungime totala în km	Poziții kilometrice ale a sectoarelor de drum de la km la km	Localități sau repere între care este cuprins sectorul	Stare de viabilitate a drumului	Distanțe km pe localități
21	DC 25 Lim. jud. Prahova -Dărmănești- Stația CFR Zalhanaua 5,800 km	0+000 - 3+000	Lim.jud.Prahova - Dărmănești	M	Dărmănești -3,6 km Vlădeni 2,2 km
		3+000 - 4+380	Dărmănești-CF	M	
		4+380 - 5+800	CF-CFR Zalhanaua	M	
22	DC 25A Dărmănești (DN72) - Vlădeni- Lim.jud.Prahova 8,000 Km	0+000 - 5+391	Dărmănești -Vlădeni	M	Dărmănești -2,0 km Vlădeni -6,0 km
		5+391 - 8+000	Vlădeni - Lim.jud.Prahova	M	
23	DC 26A Vlădeni(DC25A)- Gheboia(DJ720A) 8,000 Km	0+000 - 6+500	Vlădeni -Gheboia	R	Vlădeni -3,2 km Finta -4,8 km
		6+500 - 8+000	Gheboia	M	
24	DC 28 Dobra(DJ711) -Mărcești (DJ 720A)	0+000- 1+900	Dobra -Mărcești	B	Dobra -1,9 km

	1,900 Km				
25	DC 29 Lim.jud.Argeș -Mesteacăn- lim.jud. Argeș 6,900 Km	4+000 -5+000	Lim.jud.Argeș - Mesteacăn	M	Văleni D-ța - 6,9 km
		5+000-6+200	Mesteacăn	B	
		6+200- 10+900	Mesteacăn- lim.jud.Argeș	R	
26	DC 30 Mesteacăn (DC 29) -Văleni D-ța - Malu cu Flori(DN72A) 11,500 km	0+000 - 4+000	Mesteacăn -Văleni Dâmbovița	R	Văleni D-ța -7,00 km Malu cu Flori -4,5 km
		4+000 - 8+000	Văleni D-ța-Malu cu Flori	R	
		8+000 - 11+500	Malu cu Flori	R	
27	DC 31 Finta (DJ 720A) -Bilciurești (DJ 711) 5,000 Km	0+000 - 4+000	Finta -Bilciurești	M	Finta -3,0km Bilciurești -2,0 km
		4+000 - 5+000	Bilciurești	M	
28	DC 32 Finta (DJ 720A) -Ibrianu 2,500 Km	0+000 - 2+500	Finta Veche -Ibrianu	M	Finta -1,0 km Cornești -1,5 km
29	DC 33 Frasinu (DJ 720A) -Ibrianu 1,200 Km	0+000- 1+200	Frasinu -Ibrianu	B	Cornești -1,2 km
30	DC 34 Cornești(DNIA) -Ungureni 5,200 Km	0+000- 1+300	Cornești	B	Cornești -5,2 km
		1+300-5+200	Cornești- Ungureni	M	
31	DC 34A Ungureni (DC 34) - Lim.jud.Prahova 1,600 Km	0+000- 1+600	Ungureni -Cristeasca	B	Cornești -1,6 km
32	DC 34B Ungureni (DC 34) -Crivățu (DJ 101G) 3,800 Km	0+000 - 3+800	Ungureni -Crivățu	M	Cornești -3,8 km
33	DC 35A Bujoreanca (DN1A) - lim.jud.Prahova 1,540 Km	0+000- 1+400	Bujoreanca - Lim.judPrahova	R	Cornești -1,5 km
		1+400- 1+540		R	
34	DC 39 Brăteștii de Jos (DJ 722) - Brăteștii de Sus(DC40) 2,300 Km	0+000- 1+400	Brăteștii de Jos- Brăteștii de Sus	B	Văcărești -2,3 km
		1+400 - 2+300		M	

35	DC 40 Brăteștii de Sus (DN71)- Bungetu (DC 50) 3,280 Km	0+000 - 2+000	Brăteștii de Sus Bungetu	B	Văcărești -3,0 km
		2+000 - 3+280		M	
36	DC 41 Băleni (DJ 711) -Cornățelu - Corni-Slobozia(DC42) 15,710 Km	0+000-6+710	Băleni- Cornățelu	M	Băleni -2,7 km Dobra -2,6 km Cornățelu -10,4 km
		6+710-15+710	Cornățelu- Slobozia	M	
37	DC 42 Bilciurești (DJ 711) -Slobozia -	0+000 - 6+500	Bilciurești -Slobozia	M	Bilciurești -2,0 km Cornățelu -6,0 km
		6+500 - 9+500	Slobozia -Mereni	R	

	Mereni -Heleşteu -Conțești - Boteni -Sălcuța (DN 7) 23,700 Km	9+500- 14+500	Mereni -DN 71	B	Conțești -11,0 km Titu -4,7 km
		14+500- 16+000	DN 71 - Conțești	B	
		16+000- 19+000	Conțești -Boteni	B	
		19+000-23+700	Boteni -Sălcuța	M	
38	DC 43 Cojasca (DJ 711)-Fântânele - DN 1A 3,700 Km	0+000 - 3+700	Cojasca -DN1A	M	Cojasca -2,8 km Cornești -0,9 km
39	DC 43A Cojasca (DJ 711)-Ghimpați - Răcari (DN 71) 19,000 Km	0+000 - 1+200	Cojasca - laz	B	Cojasca -3,0 km Butimanu -4,0 km Răcari -12,0 km
		1+200 -4+000	lazu-int. DC 157	R	
		4+000-12+500	Int.DC 157 -Ghimpați	B	
		12+500- 14+000	Ghimpați	R	
		14+000 - 19+000	Ghimpați- Răcari	B	
40	DC 44 Mereni - Stănești -Bălănești (DJ711A) 6,520 Km	0+000 - 0+520	Mereni	M	Conțești -3,2 km Răcari -3,3 km
		0+520 - 6+520	Mereni -Bălănești	M	
41	DC 46 Corbii Mari(D711A) - Podu Corbencii 5,000 Km	0+000 - 5+000	Corbii Mari -Podu Corbencii	R	Corbii Mari -5,0 km
42	DC 48 Ghergani(DJ711A)-Mavrodin-Bălteni -Heleşteu (DC 42) 5,300 Km	0+000 - 5+300	Ghergani -Heleşteu	M	Răcari -0,8 km Conțești -4,5 km
43	DC48A DN 71-Bălteni (DC48) 1,100 Km	0+000 - 1+100	DN 71 - Bălteni	M	Conțești -1,1 km
44	DC 49 Comișani(DJ711)-Brătești(DN 71) 3,500 km	0+000 - 3+500	Comișani- DN71	R	Comișani -3,5 km
45	DC 50 Văcărești (DJ 721) -Lazuri (DJ 711) 5,000 Km	0+000 - 0+800	Văcărești	M	Văcărești -2,1 km Ulmi -1,7 km Comișani -1,2 km
		0+800-3+100	Văcărești - DN 71	M	
		3+100-4+070	DN 71 - Lazuri	M	
		4+070-5+000	Lazuri	M	
46	DC 51 Comișani (DJ 711) -Hăbeni (DJ 711B) 5,100 Km	0+000 - 2+500	Comișani	M	Comișani -2,7 km Bucșani -2,4 km
		2+500 - 3+000	Comișani- Hăbeni	M	
		3+000 - 5+100	Hăbeni	M	

47	DC 52A MirceaVodă(DN71) -Movila (DJ 722) 1,200 Km	0+000 - 1+200	Mircea Vodă -Movila	M	Sălchioara -1,2 km
48	DC 53 Bănești (DJ 722) -Cuza Vodă (DN 71) 2,500 Km	0+000 - 2+500	Bănești - Cuza Vodă	M	Sălchioara -2,5 km

49	DC 53A Bolovani(DJ701)-Crângași (DN 71) 3,940 Km	0+000 - 3+440	Bolovani -Crângași	M	Cornățelu -2,9 km Conțești -1,0 km
		3+440-3+940	Crângași	B	
50	DC 54 Poiana (DJ 711D) - Lim.jud.Giurgiu 2,428 Km	0+000 - 2+000	Poiana	B	Poiana -2,0 km Brezoarele -0,4 km
		2+000 - 2+428	Poiana - Lim.jud.Giurgiu	R	
51	DC 55 Oreasca (DN 7)-Serdanu (DJ 711 A) 2,000 Km	0+000 - 2+000	Oreasca -Serdanu	B	Lungulețu -2,0 km
52	DC 57 Gura Șuții (DJ721)-Nucet (DJ722) 5,820 km	0+000 -3+650	Gura Șuții	B	Gura Șuții -3,8 km Nucet -2,0 km
		3+650-4+720	Gura Șuții-Nucet	M	
		4+720 - 5+820	Nucet	M	
53	DC 58 Cătunu (DJ 721)-Ghinești - Bănești (DJ 722) 5,200 Km	0+000 - 2+820	Cătun u-Ghinești	B	Sălcioara -5,2 km
		2+820-5+200	Ghinești- Bănești	M	
54	DC 59 Ghinești (DC58) -Dâmbovicioara (DJ 701 A) 8,810 Km	0+000-1+000	Ghinești	B	Sălcioara -6,6 km Branîștea -2,2 km
		1+000-7+960	Ghinești- Dâmbovicioara	M	
		7+960-8+810	Dâmbovicioara	B	
55	DC 60 DJ 701-Podu Rizii -Halta CFR Podu Rizii(DC59) 4,000 Km	0+000 - 4+000	DJ 701-Halta CFR Podu Rizii	B	Sălcioara - 4,0 km
56	DC 61 Produlești (DJ 721) - Halta CFR Podul Rizii(DC 59) 5,000 Km	0+000 - 5+000	Produlești -Halta CFR Podul Rizii	M	Produlești -4,0 km Sălcioara -1,0 km
57	DC 63 Burduca(DJ721A)-Picior de Munte-Pădureni(DC115) 7,900 km	0+000 - 3+000	Burduca -Picior de Munte	R	Dragodana - 7,9 km
		3+000 - 7+900	Picior de Munte - Pădureni	R	
58	DC 64 Picior de Munte (DN72) - Speriețeni (DJ 721A) 7,500 Km	0+000-4+200	Picior de Munte Speriețeni	M	Dragodana -4,7 km Gura Șuții -2,8,km
		4+200-5+630	Picior de Munte Speriețeni	R	
		5+630-6+860	Speriețeni	B	
		6+860 - 7+500	Speriețeni	M	
59	DC 64A Raciu (DJ702B) -Siliștea - Pierșinari 7,600 Km	0+000 - 2+400	Raciu - Siliștea	B	Raciu -5,1 km Persinari -2,5 km
		2+400 - 5+000	Siliștea	R	
		5+000-7+120	Siliștea- Pierșinari	M	
		7+120 - 7+600	Pierșinari	M	
60	DC 65	0+000- 3+010	Dragodana -Cuparu	M	Dragodana -3,0 km

	Dragodana (DN 72) - Cuparu (DJ 721A) 3,010 Km				
61	DC 68 Odobești (DJ 701)- Românești(DJ711D) 7,850 Km	0+000 - 7+850	Odobești -Podu Cristinii	M	Odobești -1,4 km Potlogi - 6,4 km
62	DC 69 Costesti Vale (DJ 401 A)'-DN 7 2,870 Km	0+000 - 2+870	Costesti Vale -DN 1	M	Costesti Vale -2,9 km
63	DC 70 Mătășaru - Odaia Turcului 2,360 Km	0+000- 1+000	Mătășaru	M	Mătășaru -2,4 km
		1+000-2+360	Mătășaru -Odaia Turcului	M	
64	DC 71 Mătășaru-Mogosani(DJ401A) 4,330 Km	0+000 - 4+330	Mătășaru -Mogoșani	M	Mătășaru -2,1 km Mogosani -2,2 km
65	DC 72 Crețulești - Poroinica (DJ401Â) 4,040 Km	0+000 - 4+040	Crețulești -Poroinica	M	Mătășaru -4,0-km
66	DC 73 Merii - Cojocaru - DN 7 3,650 Km	0+000 - 1+985	Meri	B	Mogoșani -3,65 km
		1+985-3+650	Meri -Cojocaru	M	
67	DC 74 Mogoșani(DJ401A) -Zăvoiu- DJ 401A 4,040 Km	0+000 - 2+500	Mogoșani -Zăvoiu	M	Mogoșani -4,0 km
		2+500 - 4+040	Zăvoiu - DJ 401 A	B	
68	DC 75 Puțu cu Salcia-Balta Fusea 3,300 Km	0+000 - 3+300	Puțu cu Salcia -Balta Fusea	M	Mătășaru -3,3 km
69	DC 76 Odobești (DJ 701) -Brâncoveanu (DJ 401 A) 1,500 Km	0+000 - 1+200	Odobești - Brâncoveanu	M	Odobești -1,5 km
		1+200- 1+500	Brâncoveanu	M	
70	DC 77 Coadă Izvorului (DN61)- Stavropolia Jugureni-Mănăstirea- Ragu-Uliești 10,200 Km	0+000 - 1+400	Coadă Izvorului	M	Petrești -2,2 km Uliești -8,0 km
		1+400-2+100	Coadă Izvorului Stavropolia	M	
		2+100- 10+200	Stavropolia -Uliești	M	
71	DC 77A Lim.jud.Ilfov -Samurcași - Ciocănești -Decindea-Urziceanca -Ghimpați -Colacu (DJ 711 A) 14,100 Km	0+000 - 5+000	Lim.jud.Ilfov- Ciocănești	M	Crevedia -3,0 km Ciocănești -7,1 km Răcari -4,0 km
		5+700-10+700	Decindea - Urziceanca	B	
		10+700 - 14+800	Urziceanca- Colacu	R	
72	DC 78 Ungureni (DJ 701) -Satul Nou 5,050 Km	0+000 - 5+050	Ungureni -Satul Nou	M	Corbii Mari -5,0 km
73	DC79 Crețu (DC 160)-Urziceanca (DC 77A) 1,600 km	0+000- 1+600	Crețu -Urziceanca	M	Ciocănești -1,6 km
74	DC 80 Izvoru (DN 61) Broșteni Deal (DJ 611) 4,400 Km	0+000 - 4+400	Izvoru -Broșteni Deal	R	Vișina -4,4 km

75	DC 81 Vișina (DJ 611) Croitori - Petrești -Bărăceni - Moara din Groapă - Vadu Stanchii-Um.jud. Giurgiu 18,430 Km	0+000- 1+000	Vișina intravilan	M	Vișina -6,1 km Uliești -5,4 km Corbii Mari -6,9 km
		1+000-4+500	Vișina extravilan	R	
		4+500 - 5+700	Vișina extravilan	R	
		5+700 - 9+000	Vișina -Croitori	M	
		9+000- 10+000	Croitori	M	
		10+000 - 12+000	Croitori- Petrești	M	
		12+000 - 15+000	Petrești- Bărăceni	M	
		15+000- 15+270	Bărăceni-Vadu Stanchii	M	
		17+270 - 18+430	Vadu Stanchii- Lim.jud. Teleorman	M	
76	DC 82 Uliești (DN 61) -Croitori -Hanu lui Pală-Lim.jud. Teleorman 9,750 Km	0+000 - 3+250	Uliești -Croitori	M	Uliești -8,5 km Vișina -1,3 km
		3+250-5+730	Croitori -Hanu lui Pală	M	
		5+730-6+650	Hanu iui Pală	B	
		6+650-8+750	Hanu iui Pală -p. Chipicanu	M	
		8+750 - 9+750	p. Chipicanu -Lim .jud. Teleorman	R	
77	DC 83 Grozăvești - Petrești 0,950 Km	0+000 - 0+950	Grozăvești -Petrești	B	Corbii Mari - 0,9 km
78	DC 86 Glogoveanu (DJ611) - Șelaru - Lim. jud.Teleorman 5,200 Km	0+000 - 2+900	Glogoveanu -Șelaru	M	Șelaru -5,2 km
		2+900 - 5+200	Șelaru - Lim. jud. Teleorman	M	
79	DC 87 Vișina(DJ611)-Răscăieți (DJ 702F) 4,080 Km	0+000 - 4+080	Vișina- Răscăieți	M	Vișina -1,7 km Răscăieți -2,4 km
80	DC 88 Răscăieți (DJ 702F) -Vultureanca 3,000 Km	0+000 - 3+000	Răscăieți - Vultureanca	M	Răscăieți -3,0 km
81	DC 89 Petrești (DN 61)-Puntea de Greci (DJ 702F) 2,300 Km	0+000-2+300	Petrești-Puntea deGreci	M	Petrești -2,3 km
82	DC 91A DN 7- Pătroaia Vale -Pătroaia Deal 7,300 Km	0+000-2+500	DN7-Crângurile de Jos	M	Crângurile 7,3 km
		2+500-4+960	Crângurile de Jos- Pătroaia Vale	B	
		4+960-7+300	Pătroaia Vale- Pătroaia Deal	M	
83	DC 91B Găești(DN61) -Pătroaia Vale (DJ702A) 10,000 Km	0+000- 1+000	Găești	M	Găești -3,0 km Crângurile --7,0 km
		1+000-5+850	Găești-Potlogeni Vale	M	
		5+850-6+700	Potlogeni Vale- Pătroaia Vale	B	

		6+700-7+740	Pătroaia Vale	M	
		7+740-8+300	Pătroaia Vale	B	
		8+300- 10+000	Pătroaia Vale-DJ 702 A	M	
84	DC 94 Bădulești (DN 7) -Crângurile de Jos 1,600 Km	0+000 - 1 + 100	DN 7-Rățești Rățești-Crângurile de Jos	M	Crângurile -1,6 km
		1 + 100- 1+600		R	
85	DC 95 Valea Mare (DJ702A)- Saru - Stratonești 6,500 Km	0+000 - 6+500	Valea Mare- Stratonești	M	Valea Mare - 6,5 km
86	DC 96 DJ 702A - Măgura 5,500 Km	0+000 - 4+470	DJ702A -Măgura	M	Hulubești -5,5 km
		4+470 - 5+500	Măgura- Lim.jud.Arges	M	
87	DC 97 Hulubești (DJ702A) -Măgura 1,830 Km	0+000 - 1+830	Hulubești- Măgura	R	Hulubești -1,8 km
88	DC 97A Lim.jud.Argeș Telești (DJ 702L) 5,000 Km	9+500- 14+000	Lim.jud.Argeș- Telești	R	Ludești -5,0 km
		14+000 - 14+500	Telești	M	
89	DC 99 Ludești (DJ 702 L) -DC 97A 2,430 Km	0+000 - 2+430	Ludești -DC97A	M	Ludești -2,4 km
90	DC 99A Lim.jud.Argeș -Valea Mare - DJ702 6,000 Km	4+000 - 8+000	Lim.jud.Argeș -Valea Mare	R	Cândești -6,0 km
		8+000 - 10+000	Valea Mare -DJ 702	R	
91	DC 102 FrasinVale(DJ702E -Mislea 2,900 Km	0+000 - 2+900	Frasin Vale -Mislea	M	Cobia -2,9 km
92	DC 104 Valea Dadei - Butoiu de Jos(DJ 702D) 1,510 Km	0+000- 1+510	Valea Dadei -Butoiu de Jos	R	Hulubești -1,5 km
93	DC 105 Crăciunești(DJ702E) - Frasin Deal (DC112) 3,850 Km	0+000- 1+870	Crăciunești -Cobiuța	M	Cobia -3,9 km
		1+870 -3+850	Cobiuța -Frasin Deal	M	
94	DC 108 Arsuri (DJ 702E) -Gura Fcii 3,860 Km	0+000 - 3+860	Arsuri -Gura Fcii	M	Gura Fcii -3,9 km
95	DC 109 Crângurile de Sus (DN 7) - Valea Mare (DJ 702A) 1,400 Km	0+000- 1+400	Crângurile de Sus - Valea Mare	M	Crângurile -0,8 km Valea Mare -0,6 km
96	DC 109B Lim.jud.Prahova -Postârnacu 2,700 Km	4+000 - 6+700	Lim.jud. Prahova - Postârnacu	M	Cornești -2,7 km

97	DC 110 Valea Mare (DJ702A) -Livezi - Gârleni - Valea Caselor(DJ 702A) 5,890 Km	0+000 - 0+600	Valea Mare Livezile	M	Valea Mare -5,9 km
		0+600 - 3+500	Livezi - Gârleni	M	
		3+500 - 5+890	Gârleni -Valea Caselor	M	
98	DC 111A Lim.jud.Prahova -Vlădeni 2,800 Km	2+000 - 4+800	Lim.jud.Prahova - Vlădeni	M	Vlădeni -2,8 km
99	DC 112 Gura Foi (DN 7) -Bumbuia - Frasin Deal-Frasin Vale (DJ702E) 12,610 Km	0+000 - 2+600	DN 7-Gura Foi	M	Gura Foi -7,6 km Cobia -5,0 km
		2+600 - 5+000	Gura Foi -Bumbuia	M	
		5+000 - 6+600	Bumbuia	M	
		6+600 - 8+400	Bumbuia -Blidari	M	
		8+400 -12+610	Blidari -Frasin Vale	M	
100	DC 113 Dragodana (DN 72) - Străoști 2,370 Km	0+000 - 2+370	Dragodana -Străoști	M	Dragodana -2,4 km
101	DC 115 Picior de Munte (DN 72) - Cobia de Sus (DJ 702E) 5,235 Km	0+000 - 5+235	Picior de Munte Cobia de Sus	M	Dragodana -1,4 km Cobia -3,8 km
102	DC 115B Lim.jud.Prahova -Colibași (DC 9A) 6,500 Km	5+130- 7+430	Lim.jud.Prahova - ledera Sus	M	ledera -5,8 km
		7+430- 11+690	ledera de Sus - Colibasi	M	
103	DC 117 DN 72A - Ungureni -Mănești (DJ 702B) 4,470 Km	0+000 - 4+470	DN 72A -Mănești	M	Mănești -4,5 km
104	DC 117B Ungureni (DC 117) -DN 72A 1,150 Km	0+000 - 0+390	Ungureni	M	Mănești -1,15 km
		0+390- 1 + 150	Ungureni - DN 72 A	R	
105	DC 118 Gheboieni (DN72A) -Tătărani (DJ702B) 2,100 Km	0+000- 2+100	Gheboieni- Tătărani	M	Tătărani -2,1 km
106	DC 118A Priboiu(DJ702B) - Dragodănești (DJ702B) 2,900 Km	0+000 - 2+900	Priboiu - Dragodănești	M	Tătărani -2,0 km Cândești -0,9 km
107	DC 120 Văleni D-ța (DJ 723) -Cabana Mălăiești 3,350 Km	0+000 - 3+350	Văleni D-ța- Cabana Mălăiești	R	Văleni D-ța - 3,3 km
108	DC 121 Voinești (DN 72A) -Manga(DJ 712A) 1,386 Km	0+000- 1+386	Voinești -Manga	B	Voinești -1,4 km
109	DC 122 Pucheni (DJ 724) -Brădățel - Râu Alb 5,870 Km	0+000- 1+000	Pucheni	B	Pucheni -3,3 km Râu Alb -2,6 km
		1+000-5+660	Brădățel - Râu Alb de Jos	B	
		5+660 - 5+870	Râu Alb	B	

110	DC 123 Micloșani (DJ 724)-Copăceni 4,000 Km	0+000 - 4+000	Micloșanii Mici Copăceni	M	Malu cu Flori -4,0 km
111	DC 124 Pucheni (DJ 724) -Meișoare 2,240 Km	0+000 - 2+240	Pucheni- Meișoare	R	Pucheni -2,2 km
112	DC 124A Pucheni (DJ 724)-Vârfureni 2,500 Km	0+000 - 2+500	Pucheni- Vârfureni	R	Pucheni -2,5 km
113	DC 125 DJ 724 -Micloșanii Mari 3,500 Km	0+000 - 0+250	DJ 724-Micloșanii Mari	B	Malu cu Flori - 3,5 km
		0+250 - 3+500	Micloșanii Mari	M	
114	DC 125 B Malu cu Flori - Capul Coastei 1,500 Km	0+000- 1+500	Malu cu Flori -Capul Coastei	M	Malu cu Flori -1,5 km
115	DC 126 Gura Bărbulețuiui (DJ712A)- Bărbulețu-Cetățuia 4,230 Km	0+000 - 4+230	Gura Bărbulețuiui - Cetățuia	M	Bărbulețu -4,2 km
116	DC 127 Izvoarele (DN 72A) Suduleni (DJ 712A) 2,522 Km	0+000 - 2+522	DN 72A-Suduleni	R	Voinești -2,5 km
117	DC 132 Pietroșița (DN 71) -Runcu(DJ 712A) 6,940 Km	0+000 - 4+000	Pietroșița-Dealul Frumos	M	Pietroșița -3,8 km Runcu -3,1 km
		4+000 - 6+940	Dealul Frumos- Runcu	R	
118	DC 133 Râu Alb de Sus (DC 122) - Brebu (DC 134) 2,600 km	0+000 - 2+600	Râu Alb -Brebu	I	Râu Alb -1,9 km Runcu -0,7 km
119	DC 134 Runcu(DJ712A) -Brebu 5,060 Km	0+000 - 5+060	Runcu-Brebu	M	Runcu -5,1 km
120	DC 135 Moțâieni (DN 71) -Cucuteni - Baia 3,000 Km	0+000- 1+300	DN 71 -Cucuteni	M	Moțâieni -3,0 km
		1+300-2+300	Cucuteni	B	
		2+300 - 3+000	Cucuteni - Baia	R	
121	DC 136 Fieni (DJ 712A) -Costești 3,000 Km	0+000 - 3+000	Fieni - Costești	B	Fieni -3,0 km
122	DC 136A Brănești(DJ712) -Pucioasa Sat 2,500 Km	0+000 - 2+500	Brănești -Pucioasa Sat	M	Brănești -1,4 km Pucioasa -1,1 km
123	DC 136B Brănești(DJ712) -Priboiu(DN71) 0,700 km	0+000 - 0+700	Brănești	B	Brănești -0,7 km
124	DC 138 Pietrari (DJ 712 A) -Valea 9,000 Km	0+000 - 3+000	Pietrari - Valea	M	Pietrari -9 km
		3+000 - 9+000	Valea	R	

125	DC 139 Vulcana Pândeale (DJ 712) - Toculești 2,000 Km	0+000 - 2+000	Vulcana Pândeale - Toculești	B	Vulcana Pândeale -2,0 km
126	DC 139A Vulcana Băi (DJ712 B)- Pietrari (DJ 712A) 9,000 Km	0+000 - 3+450	Vulcana Băi - Vulcana de Sus	M	Vulcana Pândeale -5,5 km Pietrari -3,5 km
		3+450 - 5+480	Vulcana de Sus	B	
		5+480 - 8+780	Vulcana de Sus - Aluniș	R	
		8+780 - 9+000	Aluniș-Pietrari	B	
127	DC 140 Priseaca(DN72A) -Teiș(DJ712) 7,800 Km	0+000 - 5+700	Priseaca - Teiș	I	Târgoviște -3,0 km Șotânga -4,8 km
		5+700 - 7+000	Teiș	M	
		7+000 - 7+800	Teiș	M	
128	DC 141 Doicești - Vulcana Pândeale(DJ712B) 3,000 Km	0+000 - 3+000	Doicești-DJ 712 B	R	Doicești -3,0 km
129	DC 142 Doicești (DN 71) -Șotânga(DJ 712) 2,120 Km	0+000-2+120	Doicești -Șotânga	B	Doicești -1,7 km Șotânga -0,4 km
130	DC 143 Aninoasa (DN 71) -Săteni 1,880 Km	0+000- 1+000	DN 71 - Săteni	M	Aninoasa -1,9 km
		1+000 - 1+880	Săteni	M	
131	DC 146 Ulmi(DN71) -Colanu(DJ721) 3,400 Km	0+000 - 3+400	Ulmi - Colanu	M	Ulmi -3,4 km
132	DC 146A DN 7- Gulia 2,000 Km	0+000 - 2+000	DN 7-Gulia	B	Tărtășești -2,0 km
133	DC 147 Moroeni(DN71) -Muscel 6,000 Km	0+000 - 6+000	Moroeni -Muscel	M	Moroeni -6,0 km
134	DC 150 Volnești(DN72A) - Dragodănești (DJ702B) 1,600 Km	0+000- 1+600	Voinești - Dragodănești	M	Voinești -1,4 km Cândești -0,2 km
135	DC 151 Tărtășești(DN7) -Lim.jud.Giurgiu 4,340 Km	0+000 - 4+340	Tărtășești - Lim.jud.Giurgiu	M	Tărtășești -2,8 km Brezoaele -1,5 km
136	DC 152 Tărtășești(DN7)-Brezoaia - Lim.jud.Giurgiu 6,600 Km	0+000 - 5+800	Tărtășești -Brezoaia	M	Tărtășești -2,1 km Brezoaele -4,5 km
		5+800 - 6+600	Brezoaia - Lim.jud.Giurgiu	M	
137	DC 153 Bâldana (DN 71)-Brezoaele (DJ 601A) 3,875 Km	0+000- 1+475	Bâldana - DN 7	M	Tărtășești -1,5 km Brezoaele -2,4 km
		1+475 - 3+875	DN 7- Brezoaele	M	
138	DC 154 Crevedia (DN 1A) -Samurçași 1,657 Km	0+000- 1+657	Crevedia -Samurçași	B	Crevedia -1,7 km

139	DC 156 Bâldana(DN 71)-Vizurești (DC77A) 5,450 Km	0+000- 1+360	Bâldana-CF	B	Tărtășești -3,5 km Ciocănești -2,0 km
		1+360-5+450	CF-Vizurești	M	
140	DC 157 Butimanu (DN 1A) -DC 43 A 5,085 Km	0+000 - 5+085	Butimanu -DC 43 A	M	Butimanu - 5,1 km
141	DC 158 Crevedia (DN 1A) -Dârza- Mănăstirea -Samurcași 6,690 Km	0+000 - 4+350	Crevedia- Dârza	M	Crevedia -6,7 km
		4+350 - 6+690	Dârza- Samurcași	R	
142	DC 159 Butimanu (DN 1A) - Niculești- Ciocănari (DJ101A) 8,470 km	0+000- 1+000	Butimanu	M	Butimanu -3,9 km Niculești -4,6 km
		1+000-4+870	Butimanu -Nicuiesti	M	
		4+870 - 5+870	Niculești	B	
		5+870 - 7+685	Niculești - Ciocănari	M	
		7+685 - 8+470	Ciocănari	B	
143	DC 160 Ciocănești (DJ 701B) -Crețu- Vizurești 8,000 Km	0+000 - 8+000	Ciocănești -Vizurești	B	Ciocănești -8,0 km

Legătura cu Bulgaria se face prin intermediul a trei puncte de trecere a frontierei, cel mai important fiind cel de la Giurgiu – Russe, datorită podului rutier-feroviar existent, prin acest punct realizându-se una din legăturile principale ale Vestului Europei cu Orientul Apropiat; vezi Fig. 6 – Conectivitatea TEN-T în Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia.

2.1.12.TURISMUL

Turismul, ca activitate economică poate cauza pagube mari ariilor protejate, în special dacă nu sunt administrate adecvat, dar poate aduce și mari beneficii. Presiunile din partea turismului cresc rapid. Presiunile asupra locurilor turistice mai cunoscute cresc, astfel încât ariile naturale frumoase devin din ce în ce mai mult locuri pentru turismul de lungă durată, vizite de o zi și chiar sport.

În câteva arii protejate există atât de mulți vizitatori în anumite zone, sau la anumite momente încât natura suferă. În altele, vizitatorii pot pătrunde în cele mai îndepărtate colțuri. Facilitățile turistice intră deseori în conflict cu țelurile de conservare și strică peisajele naturale; presiunile pentru dezvoltarea unor asemenea facilități sunt deosebit de puternice în fostul bloc al țărilor est-europene, iar în câteva arii protejate, turismul pur și simplu nu are loc.

Dacă este planificat și administrat pentru a fi durabil, turismul poate fi o forță pozitivă, aducând beneficii atât ariilor protejate cât și comunităților locale. Turismul va fi binevenit în sau lângă ariile protejate dacă respectă caracterul special al ariei, cum ar fi: turismul bazat pe aprecierea naturii, turismul cultural și educațional, sau activitatea grupurilor mici, liniștite - și dacă pagubele și poluarea sunt minime. Turismul poate ajuta la justificarea înființării ariilor protejate în regiunile marginale, și poate duce la o înviore a comunităților locale din punct de vedere economic și a culturilor tradiționale.

Tehnicile de administrare a vizitatorilor în medii sensibile nu sunt în general bine cunoscute. Deși ele costă deseori timp și bani, venitul pe care îl generează poate ajuta la acoperirea costurilor. De asemenea, dezvoltarea ecoturismului poate fi legată de industria manufacturieră și de locurile de muncă alternative la ferme pentru a produce elementele pentru o economie rurală durabilă.

Mulți din industria turismului văd acum că un mediu sănătos și atrăgător este esențial pentru supraviețuirea pe termen lung a comerțului lor. Acest lucru este recunoscut în liniile directoare pentru turism adoptate în 1982 de World Travel and Tourism Council (WTTC). Câteva companii turistice europene încearcă acum să acționeze în moduri durabile și să lucreze cu organisme de conservare pentru a investi în conservare, și acum tot mai mulți turiști caută vacanțe care nu păgubesc mediul înconjurător și nu ofensează cultura locală. Guvernul ar trebui să implice administratorii ariilor protejate și industria turismului în dezvoltarea și implementarea planurilor pentru turismul durabil. Acestea ar trebui să fie parte din strategiile naționale de dezvoltare durabilă și ar trebui incluse în planurile individuale de management ale ariilor protejate.

Măsurile de care beneficiază ariile protejate includ:

- transformarea dezvoltării existente nondurabile în forme mai durabile;
- stabilirea standardelor durabile pentru noile dezvoltări, în special în mediile sensibile;
- desemnarea unor zone pentru diferite grade de turism bazate pe capacitatea portantă a ariilor protejate, incluzând sanctuare și zone liniștite, ca și zone potrivite pentru diferite niveluri de folosință turistică și de dezvoltare;
- reducerea poluării și decongestionarea traficului de vacanță;
- evitarea turismului și a recreerii excesive în ariile protejate;
- asigurarea că din turism beneficiază și comunitățile locale;
- asigurarea de ajutoare și resurse pentru aplicarea din timp a planurilor;
- pregătirea managerilor ariilor protejate în turismul durabil.

Totodată ar trebui să se revizuiască și, dacă este nevoie, să îmbunătățească legislația referitoare la turism, și în special:

- să dea managerilor ariilor protejate puterea de a controla dezvoltarea turismului;
- să ceară evaluarea completă din punct de vedere ecologic a propunerilor care privesc ariile protejate;
- să conlucreze cu industria turismului, să ceară ca pagubele ecologice create de turismul din trecut să fie reparate și să se adopte tehnici manageriale pentru a face viitoarea utilizare durabilă.

Ar trebui să se încurajeze schemele de pionierat în turismul durabil, de exemplu prin:

- împrumuturi, subvenții sau taxe de concesiune pentru fermieri și comunitățile locale pentru înființarea de mici întreprinderi care să folosească ariile protejate într-un mod adecvat;
- proiecte administrative, pentru a arăta abordarea inovatoare a turismului, adecvate economiilor locale;
- folosirea fondurilor comunitare și a celor naționale pentru turism, pentru a încuraja turismul durabil

Turismul durabil în și în afara ariilor protejate cere:

- cooperare strânsă cu autoritățile ariilor protejate;
- operatorii turistici și ghizii care lucrează în ariile protejate să aibă înalte cunoștințe ecologice;
- contribuții practice și financiare ale operatorilor turistici pentru conservarea ariilor protejate;
- reguli pentru promovarea și marketingul vacanțelor bazate pe ariile protejate;
- linii directoare pentru implicarea comunitatilor locale;
- standarde pentru proiectarea și operarea facilităților de turism durabil și a afacerilor.

PRINCIPALELE FORME DE TURISM – TIPOLOGII DE TURISM

Diversitatea excepțională de relief, de la câmpie până la piscurile cele mai înalte de peste 2.500 m altitudine a avut un rol de legătură, întrucât locuitorii județului au avut la dispoziție pe de o parte întreaga gamă de resurse naturale vitale (piatră, lemn, agregate minerale diverse, etc) și pe de altă parte schimburile economice bazate și pe transumanță le-au permis un trai într-o adevărată simbioză pe întreg teritoriul dâmbovițean.

Desigur că din punct de vedere turistic, în sensul strict al termenului, nu toate localitățile județului participă la această formă de activitate în egală măsură.

În acest sens se pot decela mai multe situații:

- a) localități care au potențial turistic natural și acesta este valorificat într-o bună măsură
 - b) localități cu potențial turistic natural nevalorificat încă, dar care au voința și programe de valorificare a acestuia, fiind doar o chestiune de timp și bani apariția manifestărilor turistice
 - c) localități cu potențial turistic natural care nu au întreprins nici un demers în acest sens
 - d) localități fără potențial turistic care intenționează să creeze elemente de atractivitate pentru activitatea de turism
 - e) localități fără potențial turistic care ignoră această activitate sub aparentul motiv al lipsei de atractivitate.
- Formele de turism pot fi clasificate pe baza mai multor criterii, cele mai importante fiind cele geografice, regionale, după orientarea fluxurilor turistice.

La nivel național și internațional întâlnim multe alte forme de turism practicate, în funcție de specificul ofertei țării respective, de sezon, de destinație, etc.

Turismul contemporan cunoaște o diversificare atât a cererii, cât și a ofertei turistice.

Față de turismul clasic, care rămâne forma de bază a turismului și, desigur, variantele lui clasice, adică turism balnear, sejur la mare, sejur la munte, din ce în ce mai mult apar cerințe noi, de nișă, unele chiar bizare, la prima vedere.

Cert este că turismul se specializează și aceste specializări sunt din ce în ce pe culoare mai înguste și mai dedicate.

Turismul pentru relaxare și odihnă a fost practicat inițial ca un adevărat hobby pentru un număr limitat de oameni. Treptat, moda s-a extins și la marea masă a populației, pentru care un sejur de relaxare și odihnă a devenit o adevărată cutumă anuală.

Cea mai mare problemă la acest tip de turism este petrecerea timpului liber la modul odihnă activă, astfel ca sejurul să nu devină plicticos.

În județul Dâmbovița, o astfel de activitate se practica (mai ales între războaie) în zona Bezdead, Pietroșița, Valea Lungă, Vișinești, Văleni Dâmbovița. Cazarea se făcea în gospodăriile populației, dar obiceiul s-a pierdut în mare parte încercându-se, în prezent, să fie preluat parțial de actualele pensiuni.

În acest sens este surprinzător că numai la Pietroșița s-a preluat tradiția, în timp ce celelalte comune nu beneficiază de o asemenea dotare, fiind preferată soluția construirii caselor de vacanță individuale, neînscrise în circuitul turistic.

Turismul de iarnă este un turism de factură mai nouă, strict legat de existența zăpezii și a instalațiilor mecanice de urcat. Desigur că în această categorie se însușește și drumeția de iarnă, cu relativ puțini practicanți în comparație cu sporturile de iarnă.

Dacă aruncăm o privire ce se întâmplă în județele ce beneficiază de pârtii amenajate, cu accesibilitate ușoară și situate pe artere importante sau în stațiuni cu posibilități de cazare, ca să nu mai vorbim de stațiunile de sporturi de iarnă din străinătate, putem înțelege de ce are nevoie județul nostru.

La cât de amplu este fenomenul schiului și altor discipline pe zăpadă și la ce potențial au zonele montane dâmbovițene, putem afirma fără a greși că realizarea de drumuri de acces, mijloace de urcare pe cablu și amenajarea de pârtii conform normelor reprezintă o rețetă de succes sigur și rapid în domeniu.

Desigur că numărul locurilor de cazare, a capacității mijloacelor de transport pe cablu și dimensiunilor pârtiilor, sunt parametri care trebuie corelați, pentru a nu se ajunge în situația unor exemple negative din țară și străinătate.

Turismul de masă presupune stabilirea unui obiectiv sau a unei teme.

El se întâlnește acolo unde există locuri, monumente de artă și arhitectură sau monumente ale naturii recunoscute ca stârnind interesul public și cunoscute ca atare.

Județul Dâmbovița are numeroase zone care atrag în acest sens, municipiul Târgoviște, constituind principala sursă de atracție pentru turismul de pasaj, practicat de cei care organizează excursii de o zi sau mai multe, cu autocarul sau autoturismul (din ce în ce mai puțin cu trenul), datorită multitudinii de obiective turistice valoroase, a existenței muzeelor și a condițiilor bune de cazare în unități hoteliere.

În cazul unor sejururi de mai multe zile, municipiul Târgoviște constituie baza de plecare pentru obiective importante și interesante, aflate ca o centură înconjurătoare, la distanțe operabile (5-60 Km.) pentru deplasări de o zi.

Și orașele județului, Moreni, Găești, Pucioasa și Fieni, datorită existenței unor unități de primiri turistice de tip hotelier, sunt ținta turiștilor, dar cu excepția orașului Pucioasa, a cărei caracteristică principală este turismul balnear, în cazul celorlalte, turismul practicat are caracter de turism de afaceri, sau de eveniment, clienții fiind în principal în delegații de serviciu sau în deplasare pentru un eveniment de tipul petrecerilor de familie (nunți, înmormântări, botezuri, simpozioane tematice, festivaluri, reuniuni aniversare, etc.)

Turism de nișă (adjectival). Acest tip de turism se referă la numeroasele forme de turism de nișă (sau de specialitate) care s-au afirmat de-a lungul anilor, fiecare definită fiind de propriul său adjectiv.

Multe dintre ele s-au impus datorită industriei turistice și universităților de profil, iar altele avansează concepte care pot fi sau nu acceptate de publicul larg.

Turismul balnear și medical presupune existența factorului de cură, ape minerale de cură internă sau externă, mofete, a stabilimentelor de tratament și bineînțeles a unităților de primire turistice, acestea putând fi cu baza de tratament integrată, sau într-un corp separat, situație în care cazarea se poate face și pavilionar. Principala stațiune balneară dâmbovițeană este Pucioasa, care are acest statut de peste 150 de ani, iar la începutul secolului trecut avea mare căutare din cel puțin două motive: apa sulfuroasă cu calități terapeutice certe și apropierea de București. (existența căii ferate încă înainte de 1900 făcând ca protipendada bucureșteană să se împartă: o parte la Pucioasa, o parte la Vulcana-Băi. Caracterul de oraș-stațiune, dobândit încă din 1928, reliefat și prin numeroase vile și case de vacanță, era subliniat la nivel funcțional de existența camerelor de închiriat pentru "sezonisți", toate dotate cu sală de baie, cu cadă de lemn și compartiment pentru pietrele încinse în foc necesare încălzirii indirecte a apei sulfuroase.

În prezent, stațiunea beneficiază de un hotel de 3 stele, cu baza de tratament integrată, având 250 de locuri de cazare (Hotel "Ceres"), un hotel cu cca 150 locuri, cu bază de tratament integrată, aparținând Societății comerciale „Turism” S.A., concesionarul apelor sulfuroase, care are în patrimoniu și alte vile în sistem pavilionar, Casa sanatorială a pensionarilor CARP cu un număr de 96 locuri de cazare, precum și alte 6 (șase) unități de primire turistice de mai mici dimensiuni, organizate în general pe langa un restaurant. Climatul de cruțare, generat de situarea în valea supralărgită a râului Ialomița, vale străjuită de culmi deluroase paralele cu valea, apropierea de Târgoviște–20Km și Sinaia–44Km, Ploiesti–70 Km, Pitești, București, Brașov – câte 100 Km, precum și peisajul și natura înconjurătoare cu certă valoare peisageră, fac din Pucioasa o destinație dorită.

Desigur, este loc de mai bine, iar intrarea într-un circuit internațional depinde de gradul de echipare, în special cu dotări, care să ajute la diversificarea ofertei de petrecere a timpului liber.

Aceasta ar estompa caracterul de stațiune a oamenilor suferinzi sau de vârstă înaintată și ar atrage și generații mai tinere, mai ales că primele elemente au apărut deja: trei piscine din care una la interior, terenuri sportive, restaurante.

Deschiderea spre practicarea sporturilor de iarnă, sporturile în natura neamenajată, gen motocros, mountain-bike, parapantism, automobilism off-road, echitație, ș.a. se practică pentru moment, numai ca hobby al unor particulari. Extinderea acestora la nivel de servicii ar fi o șansă în plus a stațiunii.

Peste cumpăna apelor dintre valea Ialomiței și Valea Vulcănii, spre vest de Pucioasa se afla Vulcana-Băi, de asemenea cu o tradiție veche, cu izvoare minerale iodurate certificate medical, stațiune care a funcționat până la cel de-al doilea Război Mondial.

S-a făcut o încercare și după 1989, prin constituirea unei societăți comerciale de profil, dar în afară de crearea Centrului ecumenic, în domeniul strict balnear, lucrurile trenează. Localitatea dispune de același climat de cruțare, de un peisaj mirific și de locuri atractive (schiturile Fusea și Bunea, monumente de arhitectură religioasă medievală de primă importanță).

Rămâne speranța că factorii de cură cu valoare deosebită vor fi puși în valoare din inițiativă privată sau a administrației de nivel local sau județean.

În ultima vreme se constată o amplificare a turismului medical nebalnear. Oameni cu diverse afecțiuni, caută spitale sau medici bine cotați într-un anumit domeniu.

Această formă de turism capătă într-un fel și tentă internațională, datorită multor români care lucrează în străinătate, care preferă să se întoarcă în România, mai ales pentru intervenții chirurgicale sau tratament stomatologic, datorită nivelului de prețuri mult mai scăzut de aici și a calității serviciilor raportate la preț, decât în Occident.

Turismul ecumenic și monahal este un tip de turism cu caracteristici speciale. Dacă bisericile și mănăstirile ce fac parte din patrimoniul cultural național sunt cu predilectie ținta turismului clasic, există o categorie de turiști care vizează obiective și sărbători cu caracter bisericesc și monahal, care nu sunt incluse neapărat în programele turistice clasice.

Datorită numărului mare de schituri și mănăstiri vechi risipite pe întinsul județului Dâmbovița, acest areal a devenit, în timp, una dintre cele mai căutate zone pentru turism ecumenic. De altfel cel mai mare procent din numărul total al turiștilor care ajung în ținuturile dâmbovițene este reprezentat de turiștii care vin să viziteze așezările monahale de aici.

Fie că este vorba de vechi biserici, de schiturile mai retrase sau de cunoscutele mănăstiri, acestea adună în fiecare an mii și mii de vizitatori, atrași de renumele lăcașurilor monahale, de frumusețea arhitecturală a acestora, de frumusețea locurilor sau de faima duhovnicilor de pe aceste meleaguri.

Multe din schituri și mănăstiri pot oferi în acest moment posibilități de cazare turiștilor și pelerinilor care vor să petreacă numai câteva zile în preajma lor, condițiile fiind acceptabile, de cele mai multe ori, dar existând și așezăminte monahale care oferă condiții de invidiat, la acestea adaugându-se posibilitatea de cazare la pensiunile din apropierea așezămintelor.

Crearea condițiilor pentru amplasarea investițiilor în zonele solicitate din acest punct de vedere (pensiuni, parcaje, materiale informative, dotări cu caracter turistic - puncte de informare) ar amplifica circulația turistică dedicată acestui sector.

Accesul la majoritatea dintre obiectivele turistice cultural-ecumenice se poate face cu mașina, pe drumuri asfaltate (drumuri naționale, județene sau locale). Starea acestora însă este de natură în anumite zone să descurajeze tentativa de acces. De menționat că există și destinații la care accesul se face pe drumuri forestiere (schitul Bunea, mănăstirea Peștera Ialomitei, mănăstirea Ziduri – Runcu, etc.) mai mult sau mai puțin practicabile.

Turismul montan, în larga paletă a formelor de turism, deține un loc aparte, muntele reprezentând dintotdeauna o destinație preferată pentru refacere, odihnă, aventură sau alte nevoi socio-culturale.

În același timp, zona montană a atras atenția investitorilor și organizatorilor de turism, datorită oportunităților oferite pentru dezvoltarea unei activități turistice eficiente, astfel că putem vorbi astăzi despre existența, pe plan mondial, a unei oferte complexe, diversificate (pentru toate gusturile și disponibilitățile bănești) și de mare atractivitate.

În țara noastră, turismul montan se înscrie abia acum în tendințele manifestate de turismul românesc în general, prin transformări structurale generate de trecerea la economia de piață, scăderea circulației turistice, a calității echipamentelor și serviciilor, din lipsa surselor investiționale, a dificultăților generate de întârzierea privatizării, de fiscalitate (care nu favorizează dezvoltarea turismului), de lipsa coerenței cadrului legislativ, etc.

Aceste tendințe demonstrează sensibilitatea turismului la stimulii economico - sociali, la convulsiile conjuncturale, iar turismul montan pare cel mai mult afectat în dezvoltare, fiind cel care necesită cele mai multe resurse.

Odată cu dezvoltarea turismului din ultimele decenii și transformarea lui într-o mișcare de masă, muntele s-a impus mai mult în atenția investitorilor și promotorilor acestei forme de turism, tocmai datorită numeroaselor condiții pe care le oferă pentru desfășurarea unei activități economice, cu rezultate benefice. Efectele dezvoltării turismului montan în plan economic și social, deși uneori greu de cuantificat, sunt apreciate ca fiind foarte importante.

Una din particularitățile esențiale ale turismului montan este că, spre deosebire de opusul său (turismul marin), activitatea se poate derula pe întreg parcursul anului, desigur cu unele scăderi în anotimpurile de tranziție (primăvara și toamna), cu toate că și acestea au valențele lor (toamna cu simfonia culorilor, iar primăvara cu prelungiri frecvente ale activității în sporturile de iarnă - schi, snowboard, sanius, etc.).

Județul Dâmbovița excelează în partea de nord prin prezența masivelor Bucegi și Leaota, acestea situându-se, însă, la cote diametral opuse.

Masivul Bucegi, foarte cunoscut și frecventat de iubitorii muntelui, împânzit de cabane și alte unități de primire turistice, cu toate că se constituie în cea mai mare parte în Parcul natural Bucegi, a suferit numeroase agresiuni, începând cu Lacul de acumulare Bolboci, Stația de emisie Coștila, drumuri de exploatare forestieră sau de acces la stâne și saivane nenumărate, unele cu trasee necontrolate și care necesită urgent un program de revenire la "natură".

Masivul Leaota, practic lipsit de circulație turistică și de unități primire turiști, a fost ferit în mare măsură de intervenția omului, păstrându-și sălbăticia și starea naturală.

Investitiile în turismul montan dâmbovițean sunt încă foarte scăzute ca valoare și calitate. Nu s-a făcut corelarea capacităților de cazare și a stării căilor de acces cu potențialul real al zonei, nu s-a investit în mijloacele de atragere a turiștilor, petrecerea timpului liber și în special în domeniul sporturilor de iarnă, care ar fi avut capacitatea să sporească amploarea turismului montan în zonă și care este, din punct de vedere economic, cu mult mai profitabil decât turismul montan estival.

De asemenea trebuie amintit că în afară de cele câteva cabane vechi, care se încadrează fericit în peisaj, calitatea estetic-arhitecturală a noilor construcții nu constituie cel mai bun exemplu. Volumetrii adecvate, utilizarea materialelor locale, un regim de înălțime care să nu distoneze cu cadrul natural, sunt deziderate care, deocamdată, sunt înscrise doar în Regulamentul local de urbanism.

Turismul de aventură - extrem este în general practicat de turiștii tineri îndrăgostiți de sporturi extreme sau periculoase.

Cadrul natural al județului Dâmbovița permite practicarea multora din acestea, cu minima condiție să existe dotări sau teren rezervat pentru acea activitate.

Sporturile cu motor off road, parapanta și motoparapanta, schiul extrem, mountain bike, sporturile pe role, escalada pe stâncă sau perete artificial, tiroliene, etc., fiecare din acestea atrag practicanii acolo unde fie există condiții naturale (stâncării marcate și echipate cu pitoane, pante abrupte cu zăpadă remanentă, proeminente urmate de văi, de unde se poate decola cu parapanta, cărări de munte sau de deal care pot fi coborâte pe bicicleta, etc) sau dotări create prin investiții private sau publice (piste de motocros și off road, pereți de escaladă artificiali, trasee amenajate cu tiroliene, piste pentru role și skateboard, etc.

Toate acestea, fie că sunt un dar de la Dumnezeu, fie că sunt amenajate, atrag numeroși practicanți, iar beneficiile economice sunt și pe orizontală și pe verticală, fără a mai vorbi de locurile de muncă.

Astfel de facilități naturale și amenajări se pot identifica în toate zonele județului.

În zona montană, mountain-bik-ul, parapanta și escalada se adresează în special celor avansați, în zona colinară, piste de lansare cu parapanta pentru începători, piste de motocros, tiroliene se pot identifica în mai toate localitățile, în timp ce în pădurile din câmpie se pot propune Aventura park și piste pentru biciclete, cu denivelări artificiale, intersecții etajate, etc.

În ceea ce privește echipamentele construite, ele se pot dispune în orice zonă a județului, unde există eventual și alte atracții turistice, astfel încât oferta să satisfacă mai multe dorințe, în acest fel fiecare putând practica sportul sau activitatea preferată. O oportunitate importantă este zona înconjurătoare a lacurilor din câmpie, în acest fel putându-se genera mici complexe de agrement.

Turismul cultural. Județul Dâmbovița are un patrimoniu cultural-istoric și etnofolcloric de mare valoare și atractivitate turistică, existând valori de patrimoniu cultural de interes național și internațional, între care se remarcă: biserici și ansambluri manastirești, monumente și ansambluri de arhitectură și de artă, ansambluri arhitecturale urbane, centre istorice și situri arheologice, muzee, case memoriale.

Tezaurul etnografic și folcloric dâmbovițean este de asemenea de mare originalitate, fiind reprezentat prin: arhitectura specifică satelor de câmpie, zona colinară sau submontană, bisericile de lemn (din care 4

cantonate în zona mănăstirii Cobia), prelucrarea lemnului, portul popular, arta decorării, manifestări etnoculturale și religioase tradiționale, târguri și expoziții muzeale etnografice în aer liber sau pavilioane expoziționale, etc.

Această formă de turism este susținută, în parte, de o capacitate de cazare, care reprezintă, totuși, o mică parte din totalul locurilor existente la nivelul întregii țări, în ultimii ani înregistrându-se o diminuare a acesteia, ca urmare a schimbării destinațiilor unor unități de cazare, în special cele destinate turismului cultural și monahal.

Aspectele problematice cu care se confrunta acest tip de turism sunt legate de infrastructura de acces la siturile arheologice, monumentele de arhitectură veche și insuficiența sau lipsa spațiilor de parcare, dotarea cu puncte de informare și promovare a obiectivelor culturale, lipsa punctelor de belvedere amenajate și semnalizate, lipsa spațiilor speciale de campare pentru turismul de pelerinaj.

Agroturism, ecoturism, turism culinar sunt forme de turism de nișă, înrudite sau întrepătrunse între ele, în lipsa unei stricte specializări. Este o formă în plină ascensiune, datorită în special necesității cetățenilor ce locuiesc în mediul urban, de evadare în natură, căutând în special produsele locale cu caracteristici bio și specialități culinare tradiționale preparate cu produse din gospodărie și după rețete tradiționale.

Acest tip de turism este susceptibil a se desfășura în toate zonele județului, fără deosebire, cu condiția să existe posibilitatea de locuire la standarde actuale, să existe în gospodărie o producție bio și ecologică de produse vegetale și animaliere, lucru curent în satele dâmbovițene.

Turismul „negru” O zonă emergentă care captează un interes deosebit a fost identificată ca „turism negru”. Acest tip de turism implică vizitarea unor locuri „negre”, cum ar fi câmpuri de bătălie, fortificații de adăpost în luptă, locuri unde s-au petrecut crime oribile sau acte de genocid (lagăre de concentrare).

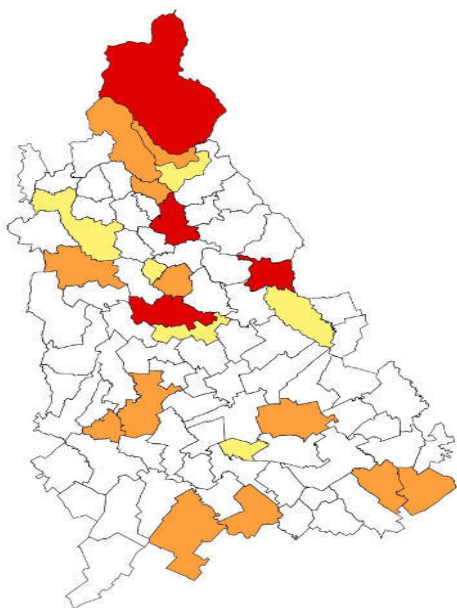
Turismul negru rămâne un turism de nișă, animat de diferite motivații, cum ar fi cel de deplângere a victimelor, comemorare, curiozitate macabră sau, uneori, amuzament (întrucât își are originile în bâlciurile și târgurile de altă dată).

Agroturism. Economia rurală românească este preponderent agrară, deoarece în România economia agricolă propriu-zisă deține o pondere de 60,5% în structura acesteia, față de numai 14,1% în Uniunea Europeană.

Structura profund distorsionată a economiei rurale românești determină și o structură similară a populației

rurale ocupate pe sectoare de activități (sectorul primar 64,2%, din care în agricultură 56,6%, sectorul secundar 18,5%, sectorul terțiar 17,3%).

La scara spațiului rural românesc economia non-agricolă (IMM-uri cu profil industrial, servicii, turism rural) are o pondere redusă, iar turismul rural, în toate variantele sale, cu excepția câtorva zone montane, printre care se numără în preamăsură și zona munților Bucegi și Leaota, este cvasi-inexistent (11.000 locuri de cazare în circa 1.600 de pensiuni agroturistice). Economia rurală românească este agricolă (două treimi) sau agroalimentară (mai mult de trei pătrimi). În Uniunea Europeană, dominantă economiei rurale este economia serviciilor, cu pondere de 42,2%, mai mare cu 2% față de economia agroalimentară.

STRUCTURI DE PRIMIRE TURISTICĂ CU FUNCȚIUNI DE CAZARE ȘI DISTRIBUȚIA LOR SPAȚIALĂ

Element de primă importanță în activitatea unităților turistice, capacitatea de cazare se modifică în timp ca urmare a schimbării condițiilor tehnice, organizatorice sau de marketing care au stat la baza stabilirii ei.

Mecanismele concurențiale ale economiei de piață fac necesară ajustarea permanentă a bazei materiale a operatorilor din turism, dimensionarea științifică a potențialului de cazare fiind astfel, o modalitate concretă prin care firmele de profil își pot spori rentabilitatea.

Factorii specifici (considerați de producție) care își pun amprenta asupra mărimii capacității de cazare dimensionată pe bază de proiecte investiționale sunt:

- mărirea suprafeței destinată înființării unor spații de cazare (hotel, motel, pensiuni etc.) care acționează direct asupra amplorii proiectului investițional;
- locul de amplasare a suprafeței destinată construcției, atractivitatea zonei regăsindu-se desigur, în numărul de turiști ce vor solicita cazare;
- posibilitatea asigurării serviciilor de alimentație publică, tratament, agrement și a altor elemente de infrastructură turistică;
- existența personalului specializat necesar; numărul de locuri de muncă va influența cheltuielile variabile ale unității turistice, mai ales în perioadele cu un grad redus de ocupare;
- formele de turism practicate: organizat, neorganizat, itinerant, de sejur, balneomedical etc. cu implicații în utilizarea la un anumit grad a potențialului de cazare.

Prin structuri de primire turistice se înțeleg orice construcții și amenajări destinate prin proiectare și execuție, cazării sau servirii mesei pentru turiști, împreună cu serviciile specifice aferente, incluzând aici hoteluri, moteluri, vile, cabane, campinguri, nave fluviale și maritime care dispun de spații de cazare, sate de vacanță, pensiuni, pensiuni agro-turistice și alte unități cu funcțiuni de cazare, unitățile de alimentație din incinta acestora, unitățile de alimentație publică, situate în stațiunile turistice, dar și pe cele care sunt administrate de societăți comerciale de turism, indiferent de amplasament, de formă de organizare și de proprietate.

Structurile de primire turistice cu funcție de cazare se clasifică pe stele și respectiv, pe flori, în cazul pensiunilor turistice rurale, în funcție de caracteristicile constructive, dotările și calitatea serviciilor.

Clasificarea structurilor de primire turistice are ca scop principal protecția turiștilor și constituie o formă codificată de prezentare a nivelului de confort și a ofertei de servicii.

Clasificarea structurilor de primire turistice se face de către Autoritatea Națională pentru Turism, funcție de oferirea unei game diversificate de servicii suplimentare, cuprinse în tariful de cazare sau cu plata separat (la unitățile de 4,5 stele cel puțin 18 servicii, la unitățile de 3 stele cel puțin 15 servicii, la 2 stele cel puțin 10 servicii, iar la unitățile de 1 stea cel puțin 5 servicii)

Noțiunea de structuri de primire turistică cuprinde totalitatea mijloacelor materiale de care se folosește turismul pentru realizarea funcțiilor sale economice și sociale. În acest context sunt luate în vedere atât imobilele și mijloacele materiale specifice turismului, cât și cele comune, aparținând altor ramuri.

Structura de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică cuprinde orice construcție sau amenajare, care furnizează în mod permanent sau sezonier serviciul de cazare și alte servicii specifice pentru turiști.

Structurile de cazare sunt clasificate în următoarele categorii:

- hoteluri,
- moteluri,
- cabane,
- sate de vacanță,
- camere de închiriat în locuințe,
- pensiuni turistice
- alte unități cu funcțiuni de cazare turistică.
- hoteluri-apartament,
- vile turistice,
- bungalouri,
- campinguri,
- nave pe apă,
- pensiuni agroturistice

În continuare vom detalia structurile de primire turistică, în funcție de tipul de turism și cazare turistică pe fiecare localitate a județului Dâmbovița în parte, cu elemente de identificare :

– Structurile de primire turistică din județul Dâmbovița

TIP UNITATE	DENUMIRE	CAT.	LOC.	ADRESA	U.A.T.	LOCALITATE
PENSIUNE TURISTICĂ	LAURA	2 FLORI	13	Str. Heruvim, Nr. 2	Aninoasa	Viforata
CABANA TURISTICĂ	LOTEIA	3 STELE	20	-	Aninoasa	VIFORATA
HOTEL	SOLARINO	3 STELE	42	-	Aninoasa	ANINOASA
PENSIUNE TURISTICĂ	REBECCA	3 STELE	8	Nr.152	Braniștea	Branistea
PENSIUNE TURISTICĂ	IUDA BRĂTEȘTI	3 FLORI	9	-	BRĂTEȘTI	
PENSIUNE TURISTICĂ	HANUL DIN MERI	3 STELE	28	-	Buciumeni	Buciumeni
PENSIUNE TURISTICĂ	CHEDUCIO	3 FLORI	20	-	Ciocănești	CRETU
PENSIUNE TURISTICĂ	ALEXANDRA	3 FLORI	30	,	Corbii Mari	Ungureni
HOTEL	POPASUL IANCULUI	3 STELE	30	Sat Ungureni, F.N.	Corbii Mari	
PENSIUNE TURISTICĂ	LA MOȘIE	3 FLORI	20	Sat Bolovani	CORNĂȚELU	
PENSIUNE TURISTICĂ	GOLDEN PLUM	4 FLORI	20	Sos Bucuresti-Targoviste	Crevedia	Manastirea
PENSIUNE TURISTICĂ	DRACULA	2 STELE	12	Calea Doiceati	Doicești	Doicesti
MOTEL	DRAGODANA	2 STELE	32	Dn 72, Km 23	Dragodana	Dragodana
PENSIUNE TURISTICĂ	ANDREEA	3 STELE	22	Piata Centrala	Fieni	
PENSIUNE TURISTICĂ	Q	3 FLORI	22	Str.Costești-Pripor	Fieni	COSTESTI
PENSIUNE TURISTICĂ	SOREANCA	4 FLORI	28	-	Fieni	COSTESTI
HOTEL	VIO	3 STELE	28	Str. Republicii, Nr. 38a	Fieni	
MOTEL	CRISGAB	2 STELE	18	Str. Nicolae Titulescu, Nr. 23b	Găești	
HOSTEL	HARMONY BOUTIQUE HOSTEL	3 STELE	20	Str. 13 Decembrie, Nr. 2	Găești	
HOTEL	HOROSCOPI	3 STELE	40	Str. 13 Decembrie, Nr. 45	Găești	
HOSTEL	RODIV	2 STELE	22	Str. Academician Șerban Cioculescu, Nr.Fn	Găești	
HOTEL	CENTRUL DE AFACERI MIJA PARC	3 STELE	48	Dn 72a	I. L. Caragiale	
PENSIUNE TURISTICĂ	SELECT	2 FLORI	14	Punct Saivane	I. L. Caragiale	I. L. Caragiale
PENSIUNE TURISTICĂ	STEJARUL	3 STELE	12	-	I. L. Caragiale	MIJA
HOTEL	CENTRAL	2 STELE	97	Str. Capitan Pantea Ion, Nr. 5	Moreni	Moreni
CABANA TURISTICĂ	BOLBOCI	1 STEA	46	-	Moroeni	Moroeni
HOSTEL	CĂPRIOARA	1 STEA	90	-	Moroeni	
PENSIUNE TURISTICĂ	CASA LUCIA	4 STELE	18	Pct. Rusetu, Nr. 1	Moroeni	

TIP UNITATE	DENUMIRE	CAT.	LOC.	ADRESA	U.A.T.	LOCALITATE
HOSTEL	CENTRU DE AGREMENT CĂPRIOARA	1 STEA	92	Str. Lespezi, Nr.1,Centrul De Agrement Căprioara	Moroeni	Dobresti
HOSTEL	CERBUL	1 STEA	123	-	Moroeni	
BUNGALOW	COMPLEX TURISTIC ZĂNOAGA	2 STELE	40	Cabana Cheile Zănoagei	Moroeni	
HOTEL	COTA 1000	2 STELE	51	Punctul Cota 1000	Moroeni	
VILA	COTEANU	2 STELE	64	-	Moroeni	DOBRESTI
CABANA TURISTICĂ	DICHIU	2 STELE	34	Punctul Zănoaga	Moroeni	Dobresti
PENSIUNE TURISTICĂ	DOINA	3 STELE	16	-	Moroeni	PUCHENI
HOTEL	GALMA	3 STELE	44	Punctul Galma, Nr. 36	Moroeni	Dobresti
VILA	HANUL CU URSI	3 STELE	16	Punct Cota 1000	Moroeni	
PENSIUNE TURISTICĂ	NAPARIS	3 STELE	20	-	Moroeni	PUCHENI
PENSIUNE TURISTICĂ	OCTAVIAN	3 FLORI	22	Fn.	Moroeni	Dobresti
PENSIUNE TURISTICĂ	OCTAVIAN	3 FLORI	22	Complex Turistic Coteanu	Moroeni	Dobresti
CABANA TURISTICĂ	PADINA	1 STEA	58	-	Moroeni	Moroeni
HOTEL	PEȘTERA	3 STELE	108	-	Moroeni	
PENSIUNE TURISTICĂ	PICIORUL BABELOR	3 FLORI	10	Punct Pestera, Nr. 21	Moroeni	Dobresti
CABANA TURISTICĂ	PODU CU FLORILE	2 STELE	24	Punctul Podu Cu Florile	Moroeni	
PENSIUNE TURISTICĂ	RAIUL DE PE RIU	3 FLORI	20	Imobilele C2b, C2a, C1, C3.	Moroeni	Pucheni
PENSIUNE TURISTICĂ RURALĂ	RAIUL DE PE RÂU	3 FLORI	20	Punct "Lotul 4"	Moroeni	Pucheni
PENSIUNE TURISTICĂ	RAIUL DE PE RÂU	3 FLORI		Lot 4, Nr.39	Moroeni	Pucheni
PENSIUNE TURISTICĂ	VALEA ȘIPOTULUI	4 FLORI	28	Str. Principală, Punct Cărpiniș	Moroeni	Dobresti
HOSTEL	VÂNĂTORUL	1 STEA	157	-	Moroeni	
CAMPING	ZĂNOAGA	2 STELE	74	Punctul Zănoaga	Moroeni	
PENSIUNE TURISTICĂ	RONY	3 FLORI	14	Punct "Acasa" (Lunca)	Pietroșița	Pietrosita
PENSIUNE TURISTICĂ	SATUL PRUNILOR	3 FLORI	24	-	Pietroșița	DEALU FRUMOS
HOTEL	INSIEME GRAND RESORT	3 STELE	82	Str. Nicolae Grigorescu, Nr. 1	Potlogi	Pitaru
VILA	PANSELUTA	3 STELE	12	Str. Olănescu, Nr. 10	Pucioasa	
HOTEL	CARP	2 STELE	108	Str. Avram Iancu, Nr. 1	Pucioasa	
HOTEL	CERES	2 STELE	230	Str. Republicii, Nr. 1	Pucioasa	

TIP UNITATE	DENUMIRE	CAT.	LOC.	ADRESA	U.A.T.	LOCALITATE
MOTEL	DEBARCADER BLANDA	3 STELE	20	Aleea Debarcaderului	Pucioasa	
PENSIUNE TURISTICĂ	PARC	3 STELE	24	Str. Ana Ipatescu, Nr. 6	Pucioasa	
HOTEL	TURIST	3 STELE	87	Str. Constantin Olanescu, Nr. 1	Pucioasa	
PENSIUNE TURISTICĂ	VIENA	3 STELE	14	Str. Ion Creanga, Nr. 7	Pucioasa	
PENSIUNE TURISTICĂ	WELLSPA	4 STELE	5	Str. Izvoare, Nr.13	Pucioasa	
PENSIUNE TURISTICĂ	CONFORT	2 FLORI	12	-	Răzvad	RAZVAD
PENSIUNE TURISTICĂ	BIANCA	3 FLORI	16	Punct Vascea, Nr. Cad. 693	Runcu	
PENSIUNE TURISTICĂ	PLAIUL DOMNESC	3 FLORI	14	Punct Vascea, Nr. Cad. 693	Runcu	
PENSIUNE TURISTICĂ	RUNCU STONE	4 FLORI	20	Str. Giurcului, Nr.202	Runcu	
HOSTEL	AFC	2 STELE	22	B-Dul Unirii, Nr. 2	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	CASA DOMNEASCA	3 STELE	21	Str. Arsenalului, Nr. 2	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	CHINDIA	2 STELE	15	Calea Domneasca, Nr. 230	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	CLUB AS	2 STELE	19	Str. Arsenalului, Nr. 13	Târgoviște	
CAMERE DE ÎNCHIRIAT	CONSTANTINO	2 STELE	4	Str. Cetatea Albă, Nr.20 A	Târgoviște	
CAMERE DE ÎNCHIRIAT	CRISTA	3 STELE	13	Str. Marinoiu, Nr.4	Târgoviște	
HOTEL	DAMBOVITA	3 STELE	166	Str. Libertatii, Nr. 1	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	DAVA	1 STEA	12	B-Dul Tudor Vladimirescu, Nr. 98	Târgoviște	
HOTEL	DRACULA	3 STELE	48	Str. Libertății, Nr. 7	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	EDEN	3 STELE	14	Str. A.I. Cuza, Nr.5	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	FLOARE	2 STELE	12	Str. Campulung, Nr. 133g	Târgoviște	
HOTEL	KING	1 STEA	66	B-Dul Regele Carol I, Nr. 7	Târgoviște	
HOTEL	NOVA	3 STELE	40	Str. Arsenalului, Nr. 14	Târgoviște	
PENSIUNE TURISTICĂ	PALTINU	2 STELE	23	Calea Campulung, Nr. 88	Târgoviște	
HOTEL	TOLEA	3 STELE	26	Str. Linistii, Nr. 28	Târgoviște	
HOTEL	VALAHIA	2 STELE	202	Str. Libertății, Nr. 7	Târgoviște	
HOTEL	CENTRUL DE AGREMENT STEJARUL	1 STEA	16	Centru De Agrement Stejarul	Tătărani	Gheboieni
HOSTEL	STEJARUL	1 STEA	57	Fn.	Tătărani	Gheboieni
HOTEL	MODERN	2 STELE	40	Str. I.C. Visarion, Nr. 1	Titu	
PENSIUNE	PIATRA NOROCULUI	2	8	-	Ulmi	MATRACA

TIP UNITATE	DENUMIRE	CAT.	LOC.	ADRESA	U.A.T.	LOCALITATE
TURISTICĂ		STELE				
PENSIUNE TURISTICĂ	ZIMBRARIA NEAGRĂ	3 FLORI	8	-	VLĂDENI	
MOTEL	HANUL MĂRULUI	2 STELE	22	-	Voinești	ONCEȘTI

STRUCTURI DE PRIMIRE TURISTICĂ CU FUNCȚIUNI DE ALIMENTAȚIE PUBLICĂ

La înființarea sau reprofilarea unităților de alimentație se recomandă a se stabili profilul activității, corespunzător cerințelor și mijloacelor materiale necesare și disponibile, amplasamentului și contextului teritorial specific.

Obținerea unor rezultate economice și sociale bune într-o unitate de alimentație, depinde într-o mare măsură de modul în care aceasta a fost proiectată, construită sau amenajată pe compartimente și fluxuri tehnologice, în care trebuie să se cuprindă elementele de bază, respectiv activitatea de producție gastronomică, activitatea de servire, activități auxiliare, servicii suplimentare sau opționale.

Prin unități de servire se înțelege restaurantul format din unul sau mai multe saloane clasice sau cu profile diferite, cu secții de producție gastronomică și servire, officii și spații anexe dotate cu utilaje, mobilier și obiecte de inventar corespunzătoare profilului și gradului de confort dau categoria în care se încadrează unitatea și în conformitate cu care se stabilește și regimul de prețuri, încadrarea unităților pe categorii și profiluri făcându-se potrivit reglementărilor legale în vigoare de la 1 stea până la 5 stele, ținându-se seama de anumite criterii, referitoare la amplasarea unității, gradul de dotare și confort asigurate consumatorilor, forma de servire, posibilitățile de agrementare a consumatorilor, pregătirea profesională și ținuta personalului, etc. În funcție de organizarea activității de servire, producție și agrement, unitățile pentru servirea consumatorilor funcționează atât cu baza proprie de producție, situație în care se desfășoară activitatea combinată, cât și numai cu activitate de servire, situație în care se organizează desfacerea producției culinare, de cofetărie-patiserie, cu care se aprovizionează de la unitățile specializate în exclusivitate pe producție (firme de catering).

Structura unităților clasice se poate clasifica astfel :

- Restaurantul clasic (categoria 5,4,3,2,1 stele), este o unitate gastronomică ce funcționează independent sau în cadrul complexului de cazare, cu servicii a-la-carte în toate etapele zilei și mesei organizate, sau sub forma de pensiuni și demipensiuni turistice.
- Restaurantul cu specific național este o unitate de alimentație (gastronomică) specifică fiecărei țări, înregistrată cu funcționare în altă țară.
- Barul de zi este o unitate clasică care funcționează de regulă fie ca secție în cadrul restaurantului, fie ca unitate independentă în circuitul unităților de alimentație, discotecii, cafe baruri sau în cadrul complexului hotelier.
- Barul de noapte este o unitate clasică, cu caracter distractiv, cu un program de noapte cuprins între orele 22-04, prezentând programe de varietăți și divertisment, music-hall, sau programe deconectate de coregrafie, iluzionism, soliști vocali de diferite genuri de muzică.
- Restaurante specializate sunt unități gastronomice în care consumatorii sunt serviți cu un sortiment specializat de preparate culinare și băuturi, prezentate în listele meniu ale unității sau vizual, în spații frigorigene, cu amenajări și dotări adecvate structurii sortimentale.
- Restaurantul pescăresc este o unitate gastronomică ce se caracterizează prin prezentarea și servirea în principal a sortimentelor de specialități culinare din pește.
- Restaurantul vânătoresc este o unitate gastronomică specializată în oferta culinară și servirea preparatelor de vânat (iepure, căprioară, porc mistreț, rațe sălbatice, găște).
- Restaurantul zahana (măcelăresc) este unitatea gastronomică în care se servesc, la comanda consumatorilor, specialități măcelărești din carne de porc, vacă, batal, miel, ș.a.
- Restaurantul lacto-vegetarian este unitatea gastronomică în care se prezintă și se servesc în exclusivitate preparate culinare pe bază de lactate, ouă, paste făinoase, orez, salate de legume, meniuri

dietetice, precum și dulciuri de bucătărie, lactate proaspete, patiserie, înghețată, bauturi nealcoolice calde, bauturi racoritoare și sortimente de bauturi slab alcoolice.

- Bufetul este unitatea de alimentație ce se organizează în principal în incinta sediilor societăților comerciale, instituțiilor de învățământ, culturale, sportive, care poate desface o gamă mai restrânsă de preparate culinare calde sau reci (gustări, sandwich-uri, minaturi, etc.)
- Cofetării-patiserie sunt unități de alimentație specializate în servirea produselor de cofetărie-patiserie (prăjituri, torturi, înghețată, plăcinte, ștrudele, pateuri, brânzoaice, gogosi, etc.)
- Simigieria-covrigăria, este unitatea de alimentație cu caracter de completare a mesei având un sortiment restrâns de produse pe bază de foietaj cu diferite adaosuri: brânză, carne, dovleac, nuci, mere, castane, alune, precum și covrigi (simplici, cu sare, cu mac, cu susan, etc.).

În județul Dâmbovița situația structurilor de alimentație publică și catering clasificate turistic se prezintă astfel :

– Structurile de alimentație publică și catering clasificare, din județul Dâmbovița

TIP STRUCTURA	DENUMIRE	CATGORIE	ADRESA	LOCURI	LOCALITATEA
BUFET BAR	LAURA	2 FLORI	STR. HERUVIM, NR. 2	56	ANINOASA
RESTAURANT PENSIUNE	LOTEIA	3 STELE	SAT VIFORITA	64	ANINOASA
RESTAURANT CLASIC	SOLARINO	3 STELE	SAT ANINOASA	250	ANINOASA
RESTAURANT CLASIC	HANUL DIN MERI	3 STELE	SAT BUCIUMENI	180	BUCIUMENI
RESTAURANT CLASIC	POPASUL IANCULUI	3 STELE	SAT UNGURENI, FN	900	CORBII MARI
BAR DE ZI	SOREANCA	3 STELE	SAT COSTESTI	16	COSTESTI
RESTAURANT PENSIUNE	SOREANCA	3 STELE	SAT COSTESTI	80	COSTESTI
BAR DE ZI	GOLDEN PLUM	2 STELE	SAT MANASTIREA, SOS BUC-TARGV, KM 23	20	CREVEDIA
RESTAURANT CLASIC	GOLDEN PLUM	2 STELE	SAT MANASTIREA, SOS BUC-TARGV, KM 23	100	CREVEDIA
RESTAURANT PENSIUNE	LIN COTA 1000	3 STELE	STR PRINCIPALA	82	DOBRESTI
RESTAURANT PENSIUNE	DRACULA	2 STELE	CALEA DOICEATI	48	DOICESTI
RESTAURANT CLASIC	DRAGODANA	2 STELE	SAT	556	DRAGODANA
RESTAURANT CLASIC	ANDREEA	2 STELE	PIATA CENTRALA	60	FIENI
BAR DE ZI	VIO	3 STELE	STR REPUBLICII, NR 38A	40	FIENI
RESTAURANT CLASIC	VIO	3 STELE	STR REPUBLICII, NR 38A	150	FIENI
BUFET BAR	HARMONY BOUTIQUE HOSTEL	3 STELE	STR. 13 DECEMBRIE, NR. 2	20	GAESTI
CAFE-BAR	HOROSCOPI	3 STELE	STR 13 DECEMBRIE, NR 45	24	GAESTI
RESTAURANT CLASIC	HUBERTUS	2 STELE	STR. N. TITULESCU, NR. 23 B	254	GAESTI
RESTAURANT CLASIC	RODIV	2 STELE	STR. ACAD. SERBAN CIOCULESCU, FN, HOTEL	400	GAESTI
BAR DE ZI	CENTRUL DE AFACERI	3 STELE	DN 72A	32	ION LUCA

TIP STRUCTURA	DENUMIRE	CATGORIE	ADRESA	LOCURI	LOCALITATEA
	MIJA PARC				CARAGIALE
RESTAURANT CLASIC	CENTRUL DE AFACERI MIJA PARC	3 STELE	DN 72A	150	ION LUCA CARAGIALE
RESTAURANT PENSIUNE	STEJARUL	3 STELE	SAT MIJA	420	ION LUCA CARAGIALE
RESTAURANT PENSIUNE	PIATRA NOROCULUI	2 STELE	COMUNA ULMI	100	MATRACA
BUFET BAR	BOLBOCI	1 STEA	SAT MOROIENI	110	MOROIENI
RESTAURANT PENSIUNE	CAPRIOARA	1 STEA	-	200	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	CASA DE OASPETI	4 STELE	BD. REGELE CAROL I, NR. 3	43	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	CENTRAL	2 STELE	STR. LT. PANTEA ION, NR.5	190	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	CENTRUL DE AGREMENT CAPRIOARA	1 STEA	SAT DOBRESTI, STR. CARIERA LESPEZILOR, 1	200	MOROIENI
BAR DE ZI	COMPLEX TURISTIC ZANOAGA	2 STELE	-	18	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	COMPLEX TURISTIC ZANOAGA	2 STELE	-	60	MOROIENI
BAR DE ZI	COTA 1000	2 STELE	PUNCTUL COTA 1000	30	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	COTA 1000	2 STELE	PUNCTUL COTA 1000	58	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	COTEANU	2 STELE	SAT DOBRESTI	64	MOROIENI
RESTAURANT PENSIUNE	DICHIU	2 STELE	SAT DOBRESTI, PCT. ZANOAGA, CABANA	72	MOROIENI
BUFET BAR	DOINA	3 STELE	SAT PUCHENI	16	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	GALMA	3 STELE	SAT DOBRESTI, PUNCTUL GALMA, NR 36	43	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	HANUL CU URSI	3 STELE	PUNCTUL COTA 1000	120	MOROIENI
BUFET BAR	PADINA	1 STEA	SAT MOROIENI	100	MOROIENI
BAR DE ZI	PESTERA	3 STELE	-	80	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	PESTERA	3 STELE	-	270	MOROIENI
BUFET BAR	PODU CU FLORILE	2 STELE	PCT. PODUL CU FLORILE	42	MOROIENI
RESTAURANT CLASIC	ALESSIA	3 STELE	SAT PITARU, NICOLAE GRIGORESCU, 2, HOTEL	160	POTLOGI
BAR DE ZI	INSIEME POOL BAR	3 STELE	NICOLAE GRIGORESCU, 2, HOTEL	20	POTLOGI
BAR DE ZI	CERES	2 STELE	STR. REPUBLICII, NR. 1	46	PUCIOASA
RESTAURANT CLASIC	CERES	2 STELE	STR. REPUBLICII, NR. 1	290	PUCIOASA
RESTAURANT PENSIUNE	MARINA	2 STELE	BD Garii, NR 6	18	PUCIOASA
RESTAURANT	PUCIOASA	2 STELE	STR. REPUBLICII, NR.	340	PUCIOASA

TIP STRUCTURA	DENUMIRE	CATGORIE	ADRESA	LOCURI	LOCALITATEA
PENSIUNE			110		
RESTAURANT CLASIC	RUSTIC	2 STELE	BD Garii, NR 6	210	PUCIOASA
RESTAURANT CLASIC	TURIST	2 STELE	STR C-TIN OLANESCU NR 3	280	PUCIOASA
RESTAURANT CLASIC	VIENA	2 STELE	STR. REPUBLICII, BL. DELIA, PARTER	100	PUCIOASA
RESTAURANT PENSIUNE	CONFORT	2 STELE	SAT RAZVAD	60	RAZVAD
BUFET BAR	BIANCA	3 STELE	PUNCT VASCEA, NR. CAD. 693	80	RUNCU
RESTAURANT CLASIC	CENTRUL DE AGREMENT STEJARUL	1 STEA	SAT GHEBOIENI, CENTRUL AGREMENT STEJARUL	160	TANDAREI
RESTAURANT AUTOSERVIRE	2 BRAZI	1 STEA	P-TA BARATIEI, NR 1	80	TARGOVISTE
BUFET BAR	CASA DOMNEASCA	2 STELE	CALEA DOMNEASCA, NR 59	140	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	CASA DOMNEASCA	3 STELE	STR ARSENALULUI, NR 2	91	TARGOVISTE
RESTAURANT AUTOSERVIRE	CASA ROMANEASCA	2 STELE	STR TUDOR VLADIMIRESCU, NR 20A	95	TARGOVISTE
BAR DE ZI	CLUB AS	2 STELE	STR ARSENALULUI, NR 13	124	TARGOVISTE
FAST FOOD	CONSTANTINO	2 STELE	STR. CETATEA ALBA, NR. 20A	20	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	CONTINENTAL	2 STELE	STR LIBERTATII, NR 7	340	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	DAMBOVITA	3 STELE	STR.LIBERTATII, NR.1	150	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	DRACULA	3 STELE	STR LIBERTATII, NR 7	390	TARGOVISTE
BAR DE ZI	DRACULA	3 STELE	STR. LIBERTATII, NR. 7	30	TARGOVISTE
RESTAURANT PENSIUNE	EDEN	3 STELE	STR. A.I. CUZA, NR. 5, PENSIUNE	95	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	GALA	4 STELE	STR LINISTII, NR 28	100	TARGOVISTE
FAST FOOD	GIANIBAD	1 STEA	STR CETATEA ALBA, NR 20A	40	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	NOVA	3 STELE	STR ARSENALULUI, NR 14	490	TARGOVISTE
FAST FOOD	SNACK BAR HEI TARGOVISTE 2	2 STELE	STR. CALEA BUCURESTI, NR. 44	52	TARGOVISTE
BRASERIE	TERASA VALAHIA	1 STEA	B-DUL REGELE CAROL I, NR. 37	104	TARGOVISTE
BAR DE ZI	TOLEA	4 STELE	STR LINISTII, NR 28	14	TARGOVISTE
Bistrou	TOLEA	4 STELE	STR LINISTII, NR 28	30	TARGOVISTE
Terasa	TOLEA	4 STELE	STR LINISTII, NR 28	100	TARGOVISTE
RESTAURANT CLASIC	VALAHIA	3 STELE	STR. LIBERTATII, NR. 7	390	TARGOVISTE
BAR DE ZI	VALAHIA	3 STELE	STR.LIBERTATII NR.7	30	TARGOVISTE

TIP STRUCTURA	DENUMIRE	CATGORIE	ADRESA	LOCURI	LOCALITATEA
RESTAURANT PENSIUNE	STEJARUL	1 STEA	SAT GHEBOIENI	160	TATARANI
RESTAURANT CLASIC	HANUL MARULUI	2 STELE	SAT ONCESTI	190	VOINESTI

STRUCTURILE TURISTICE DE TRATAMENT

Turismul balnear social este în declin peste tot și sistemele de asigurări sociale, în general deficitare, încearcă să se dezangajeze.

Cu toate acestea, bugetul mediu alocat de cerățeni și familiile lor pentru sănătate și pentru tratamente de prevenire a bolilor, continuă să crească, ceea ce se traduce, între altele, prin dezvoltarea curelor scurte libere (cure de o durată între 3 și 10 zile nesubvenționate).

În același timp, nivelul așteptărilor persoanelor care urmează cure balneare nu încetează să crească, iar sectorul balnear trece printr-o perioadă de schimbări profunde.

Românii, în general și dâmbovițenii, în special, au cultura balnearului. Acesta apare fie ca o abordare de tip alternativă la tratamentul medicamentos și sănătate legată de o tradiție istorică importantă, fie ca un drept dobândit pentru pensionari și membrii sindicatelor, fiind, de fapt, „vacanțe” plătite cu ajutorul biletelor compensate (o politică socială la care ne putem întreba cât timp va mai putea dura, vorbind în acest caz de o clientelă captivă).

Clientelei curelor scurte libere (cure de o durată între 3 și 10 zile și nesubvenționate) îi este din ce în ce mai greu să coabiteze cu clientela persoanelor în vârstă și cea socială în baze de tratament și structuri de cazare învechite și cu un confort scăzut, iar termenii „sanatoriu, bază de tratament, cură” au început să aibă o conotație negativă și folosirea lor ar trebui evitată.

În aceste condiții, trebuie ca oferta turismului de sănătate să se îmbogățească prin adăugarea componentei de wellness (definită drept o alternativă a medicamentelor, capabilă să aducă o stare de sănătate fizică, mentală și psihică, în special susținută de dieta corespunzătoare, programe de exerciții fizice și obiceiuri sănătoase).

Indicațiile terapeutice ale curelor balneare se limitează din ce în ce mai mult la reumatologie, pe care alopatia nu reușește (încă!) să o vindece.

În schimb, formele de medicină ușoară, curele ce vizează obezitatea, antitabagismul, recuperarea post-natală, merg bine. Sunt cure scurte și, de cele mai multe ori, libere.

Repunerea în formă și SPA ține mai mult de domeniul activităților private și se dezvoltă mai peste tot, atât în domeniul hidroterapie, cât și al talasoterapie, fiind încă un produs de lux și adesea în legătură cu o linie de produse cosmetice ambalate.

Segmentul balnear tradițional, caracteristic stațiunilor dâmbovițene folosește o apă minerală naturală, care provine din pânze freatice sau surse naturale și ale cărei proprietăți curative sunt recunoscute (efecte chimice, termice și mecanice), fiind, în general, practicat într-un mediu natural adecvat, asociat de mulți „luxului de altădată”, cu proximitatea unui cazinou, a unor hoteluri rafinate.

Turismul balnear are o imagine învechită, de cure lungi pentru pensionari, de prestații „sociale” și întreaga localitate turistică este purtătoarea acelei imagini, mediul urban trebuind, deci, a fi foarte bine îngrijit, regenerarea urbană aflându-se în centrul problematicei pentru recrearea identității teritoriului.

Ca activitate medicalizată, el trebuie să respecte reglementările sanitare, în mod necesar stricte, cu privire la apele utilizate (protecția izvoarelor de apă minerală, autorizații administrative pentru exploatarea apelor, respectul calității bacteriologice a apelor și a altor produse balneare, cum ar fi nămolurile) și cu privire la tratamentele balneare (din punctul de vedere al procedurilor și funcționării). Tratamentele balneare sunt din ce în ce mai mult considerate tratamente preventive.

Județul Dâmbovița dispune de importante resurse balneare, valorificate în prezent prin stațiunea Pucioasa, recunoscută ca stațiune de interes național prin Hotărârea Guvernului României nr. 852 din 2008. Izvoarele de

pe raza orașului Pucioasa sunt exploatare încă din secolul XIX și sunt recunoscute pentru proprietățile curative în afecțiuni precum reumatismele, afecțiuni post-traumatice, afecțiuni respiratorii sau dermatologice.

Sunt de menționat și izvoarele sărate-iodurare-bromuroase de la Vulcana Băi, ce înregistrează cea mai mare concentrație de iod dintre toate resursele balneare din țară. Acestea prezintă proprietăți curative în stări pre-artrotice, reumatismale, afecțiuni ale sistemului nervos periferic, ale tubului digestiv, metabolice, ginecologice și boli de nutriție.

Calitățile curative ale apelor au fost de altfel evaluate în Masterplan Național pentru Dezvoltarea Turismului Balnear (MDRT, 2009) și au obținut punctaje corespunzătoare cu stadiul actual de dezvoltare și funcționabilitate: Pucioasa – 6 din 10 și Vulcana Băi – 1 din 10 posibile:

Nr. crt.	Denumire localitate	Categorie stațiune	Clasificare după factorii terapeutici naturali					Indicații terapeutice	Punctaj (max 10p)
			bioclimat	apa minerala	lac	nămol	alții		
1.	Pucioasa	Stațiuni de interes general	r	sr, st, cls, ca, (h)t	-	-	-	ru,t,np,nc,rs,d,o,a	6
2.	Vulcana Băi	Localitate cu factori terapeutici	r	o, sr, i, cls	-	-	-	ru,t,np	1

Pe lângă acestea, se remarcă și izvoarele de apă sărată și sulfuroasă de la Bezdead. Aceste izvoare nu sunt valorificate în prezent, iar administrația pe raza căreia se situează, deși și-a propus inclusiv prin strategia locală și concluziile Planului Urbanistic General să dezvolte o astfel de activitate, nu dispune de infrastructura necesară pentru acest lucru.

Localitățile din zona colinară unde avem factori terapeutici cu calități curative certe sau posibil de certificat și aici enumeram: Vulcana-Băi, Lăculețe și Bezdead, sunt toate apropiate, în limita a maximum 15 km de Stațiunea Pucioasa. Un prim început ar putea să conștientizeze în amenajarea în aceste localități a unor mici baze de tratament cu factorii curativi locali, mizând pe serviciile de infrastructură turistică din stațiunea Pucioasa. Acesta ar fi un mod de dezvoltare de la mic la mare, având în vedere că în acest moment sunt mai greu de atras în domeniu mari investitori.

Stațiunea Pucioasa este relativ ușor accesibilă pentru transport rutier (DN 71) fiind situată la 22 km de Târgoviște, dar și prin conexiune directă de tren (București-Târgoviște-Pucioasa). Oportunitatea valorificării potențialului turistic al stațiunii este certificată prin desemnarea acesteia ca stațiune de interes național și trebuie privită din perspectiva recentului Masterplan Național pentru Dezvoltarea Turismului Balnear (MDRT, 2009). Stațiunea dispune de o extinsă infrastructură turistică (de cazare, tratament) și un patrimoniu construit important.

Riscurile privind dezvoltarea turistică a zonei țin de posibilitatea redusă de a susține efortul investițional necesar pentru susținerea calității serviciilor turistice și de tratament oferite și, mai ales, de a extinde profilul stațiunii de la curele de tratament extern și la cele de cură internă, prin regăsirea surselor distruse de cariera de gips amplasată deasupra lor. La acestea se adaugă concurența realizată de alte stațiuni de profil similar situate la o distanță nesemnificativ mai mare de București.

De asemenea, poziționarea pe o piață de turiști captivă (beneficiari de tichete de vacanță sau de tratament) poate intensifica dependența de o formă de turism balnear subvenționată de stat și limita accesul la alte potențiale grupuri țintă cu un nivel al venitului dispensabil mai ridicat, incompatibile cu publicul general de turiști al stațiunii.

Resursele balneare sunt complementate de contextul propice unor tratamente climaterice. Beneficiile climatului local, la care contribuie în special fondul de pădure extins, este recunoscut încă din perioada interbelică pentru localități precum Moroeni, Pietroșița și Bezdead, în prima dintre ele fiind situat și unul din cele mai importante și vechi sanatorii din țară. Aceste resurse cresc atractivitatea acestor localități ca destinații de relaxare și locație pentru construirea de reședințe de vacanță.

STRUCTURI DE PRIMIRE TURISTICĂ CU FUNCȚIE DE AGENȚII DE TURISM

Agenția de turism reprezintă o societate comercială cu rol de intermediar între agenții economici prestatori direcți de servicii turistice și turiști.

Activitatea sa constă în:

- organizarea (producția), oferirea și comercializarea unor pachete de servicii turistice sau componente ale acestora;
- vânzarea unor servicii turistice izolate.

Prin pachet de servicii turistice se înțelege o combinație de cel puțin două din elementele următoare: cazare, alimentație, transport, tratament balnear, agrement, alte servicii suplimentare vândute sau oferite la un preț global, atunci când aceste prestații depășesc 24 de ore.

Cu alte cuvinte, agenția de turism este o unitate specializată care organizează, oferă și vinde pachete de servicii turistice sau componente ale acestora.

Agențiile de turism care activează pe piața turistică din România se pot clasifica:

a) după destinația programelor turistice:

- agenții de turism care oferă programe turistice destinate turismului intern;
- agenții de turism care oferă programe turistice destinate turismului internațional;
- agenții de turism mixte care oferă atât programe turistice destinate turismului intern, cât și turismului extern – cazul mai tuturor agențiilor dâmbovițene

b) după numărul de angajați:

- agenții mici cu până la 9 angajați; - cazul mai tuturor agențiilor dâmbovițene
- agenții medii cu până la 49 de angajați;
- agenții mari cu peste 49 de angajați.

c) după natura serviciilor vândute:

- agenții turistice;
- agenții mixte (turistice, ticketing, asigurări de călătorie) – cazul agențiilor dâmbovițene

d) după modalitatea de realizare și comercializare a produsului turistic există două tipuri de agenții de turism specificate în legislația țării noastre și care corespund și clasificării europene a agențiilor de turism.:

- agenții de turism touroperatoare, care au ca obiect de activitate organizarea și vânzarea pe cont propriu a pachetelor de servicii turistice sau a componentelor acestora, direct sau prin intermediari.;
- agenții de turism detailiste, care vând sau oferă spre vânzare în contul unei agenții de turism touroperatoare pachete de servicii sau componente ale acestora, contractate cu aceasta..

Paralel cu acestea, pe piața turistică internațională și-au făcut apariția și noi tipuri de agenții și variante de operare. Dintre aceste noi tipuri de agenții care activează pe piața internațională, cele mai cunoscute sunt:

- agenții cu oferta de servicii complete, care se ocupă de toate tipurile de voiaje, dar mai ales de voiaje de grup și individuale;
- agenții de stimulare (incentive) -specializate în întocmirea programelor de voiaj pentru grupuri, firme și societăți care își recompensează salariații cu excursii plătite pentru ei și familiile lor, uneori acestea conținând prestații care nu figurează în broșurile tour-operatorilor clasici și se pot desfășura în savane sau în deșert, cu balonul sau vase cu vele și unde turistul nu este un spectator pasiv, ci „actorul” unei veritabile aventuri, precum și cele ce sunt oferite de firme unui grup de angajați care călătoresc împreună către aceeași destinație (Team-building – considerat ca aparținând turismului de afaceri)
- agenții comerciale – specializate în intermedierea afacerilor din turism și care intră mai puțin sau deloc în legătură vizuală cu clienții, folosind telefonul pentru rezervarea biletelor de avion, a camerelor la hotel sau a închirierii unei mașini.
- agenții de turism pentru croaziere, care vând produse turistice de croazieră, pe vase special amenajate, oferind clienților cazare în cabine confortabile, informații asupra porturilor care oferă cele mai interesante locuri de văzut, și, în general, o paletă mai largă de servicii.

Dintre cele 21 de agenții de voiaj din județul Dâmbovița (2 la Pucioasa, 2 la Titu și restul la Târgoviște) 14 unități sunt touroperatoare, restul de 7 fiind detailiste. Iată lista completă a agențiilor de voiaj din județ, cu datele de identificare necesare :

– Lista agențiilor de voiaj din județul Dâmbovița

DENUMIRE AGENȚIE	ADRESA	LOCALITATE	TIPUL ACTIVITĂȚII
GABIMOB TRAVEL	STR.REPUBLICII, NR.52	PUCIOASA	TO.
WELLTOUR	STR IZVOARE, NR 13	PUCIOASA	TO.
ALTOURS	BD. I.C. BRATIANU, BL.D2, PARTER	TARGOVISTE	TO.
ANDREEA TOUR	STR. TUDOR VLADIMIRESCU NR. 86	TARGOVISTE	TO.
BLUE MOON TRAVEL	STR. ARSENALULUI, NR. 1A	TARGOVISTE	TO.
BTM TANIA TURISM	B-DUL MIRCEA CEL BATRAN, BL. H2, PARTER	TARGOVISTE	DETAILISTA
BTT TARGOVISTE	STR. MIRCEA CEL BATRAN, BL.H1, PARTER	TARGOVISTE	TO.
COCKTAIL HOLIDAYS	B-DUL LIBERTATII, 2, CLADIREA MONDIAL, P	TARGOVISTE	TO.
DRIMAND TRAVEL	B-DUL INDEPENDENTEI, BL. J4, SC.A, P	TARGOVISTE	DETAILISTA
EDMAN TRAVEL	STR. NICOLAE RADIAN, BL 02, SC A, AP 10	TARGOVISTE	TO.
EMCO HOLIDAY	BD. INDEPENDENTEI, NR. 6	TARGOVISTE	DETAILISTA
EMMA'S STAR TRAVEL AGENCY	CALEA BUCURESTI, NR 10, BL O1A, ET2, AP6	TARGOVISTE	TO.
FILADELFIA	BD LIBERTATII, NR 3-5, BL 5, PARTER	TARGOVISTE	TO.
I TRAVEL	BD MIRCEA CEL BATRAN, NR 4, BL G1	TARGOVISTE	DETAILISTA
LORONI AGENCY	STR CONSTANTIN BRANCOVEANU, NR 68F	TARGOVISTE	DETAILISTA
SWEET TURISM IMPACT	CALEA CIMPULUNG, NR 44	TARGOVISTE	DETAILISTA
TOP HOLIDAY	BD UNIRII, BL 67, PARTER	TARGOVISTE	TO.
TOURING EUROPABUS	BD LIBERTATII, NR 4, BL A3B, P	TARGOVISTE	TO.
TUR SIND VOIAJ	STR BASARABIEI, NR 1	TARGOVISTE	TO.
AUHERO	STR. PICTOR N. GRIGORESCU, NR. 51	TITU	TO.
OPOSSUM TRAVEL	STR. NICOLAE BALCESCU, NR. 2	TITU	Det. Online

CAPACITĂȚI DE CAZARE ȘI TENDINȚE

În România funcționează peste 9.033 structuri de primire turistice ce oferă 281.000 locuri de cazare, dar 70% din unitățile de cazare sunt însă de 2 stele sau mai puțin. S-a înregistrat o creștere a numărului de hoteluri din mediul urban și, în special, pensiuni urbane și rurale în ultimii ani.

Cu toate că numărul locurilor de cazare a crescut, cel a înnopțărilor a scăzut cu 6% la nivel național, gradul de ocupare la nivel național fiind destul de redus (25% din total locuri/zile).

Situația nu este diferită nici în județul Dâmbovița, factorii care au determinat o asemenea stare de lucruri fiind multipli. Criza economică, coroborată cu lipsa banilor pe piață și dificultatea în a obține un credit au fost atât de adânci, încât nici măcar banii de cofinanțare pentru obiective pe fonduri europene nu au fost disponibili.

Vorbind de fondurile europene alocate programelor în domeniul turistic, trebuie reamintit faptul că ultimii ani au fost cei de final de exercițiu bugetar european și volumul de fonduri alocat a fost sensibil mai scăzut decât la începutul perioadei.

Dacă pensiunile au avut tendința unui ușor regres, acestea fiind investiții private de mai mică amplitudine, abordate de firme mici, de familie în general, numărul hotelurilor a crescut ușor, investițiile în acest tip de unitate de primire turistică fiind făcute de firme cu potențial net mai mare decât pentru pensiuni.

Exercițiul bugetar european ce începe cu data de 01.01. 2014 dă speranțe pentru un nou val de creștere a volumului de investiții în turism cu finanțare majoritară din bani comunitari.

La nivelul județului Dâmbovița, distribuția pe unități administrativ-teritoriale și pe tipuri de structuri de cazare a numărului de sosiri, într-o evoluție ce se întinde pe ultimii 4 ani statistici demonstrează permanenta creștere a acestui indicator, fără a se ajunge la nivelul prevăzut :

– Evoluția sosirilor în structuri de primire turistică din județul Dâmbovița

Sosiri în structuri de primire turistică	Localități	2009 (persoane)	2010 (persoane)	2011 (persoane)	2012 (persoane)	2013 (persoane)
Hoteluri	TOTAL JUDEȚ	33026	32927	41605	44494	184178
	Targoviste	11699	12105	17925	20270	65581
	Moreni	2421	2434	1797	1758	7812
	Fieni	:	90	395	220	995
	Gaesti	117	1253	1768	872	-
	Pucioasa	11519	9009	10428	9928	85503
	Corbii Mari					454
	Moroeni	7270	7857	8188	9645	22168
Hosteluri	Potlogi	:	179	1104	1801	1665
	TOTAL JUDEȚ	714	375	900	736	13468
	Targoviste	714	375	900	619	1055
	Gaesti	:	:	:	117	4000
	Moroeni					7514
Moteluri	Tătărani					899
	TOTAL JUDEȚ	1501	4170	3370	2757	6511
	Gaesti	197	2944	2244	1784	4101
	Dragodana	1304	1226	1126	973	2365
Vile turistice	Voinești					45
	TOTAL JUDEȚ	156	9	471	1062	5250
	Pucioasa	156	9	:	60	909
Cabane turistice	Moroeni	:	:	471	1002	4341
	TOTAL JUDEȚ	2303	2107	2753	2483	6737
	Aninoasa	:	368	536	396	3406
	Comisani	62	24	:	:	
Tabere de elevi / preșcolari	Moroeni	2241	1715	2217	2087	3331
	TOTAL JUDEȚ	7614	5984	5731	3076	394
	Moroeni	6466	4293	4552	2410	394
Pensiuni turistice	Tatarani	1148	1691	1179	666	
	TOTAL JUDEȚ	4264	4352	5177	5635	8737
	Targoviste	3251	3518	4240	4428	6999
	Fieni	:	60	243	329	376
Pensiuni agroturistice	Pucioasa	1013	774	694	878	1362
	TOTAL JUDEȚ	5875	6280	7270	7993	17913
	Fieni	:	:	25	52	180
	Branistea	59	3	34	45	405
	Buciumeni	213	254	508	625	331

Sosiri în structuri de primire turistică	Localități	2009 (persoane)	2010 (persoane)	2011 (persoane)	2012 (persoane)	2013 (persoane)
	Ciocanesti	51	88	96	145	2557
	Cornatelul	280	132	152	52	109
	Crevedia	625	1148	1019	1536	3094
	Doicesti	703	674	1040	942	976
	I.L.Caragiale	328	556	315	475	937
	Moroeni	1605	1300	1859	2219	4986
	Pietrosita	367	1074	1416	1071	3036
	Runcu	1317	841	655	741	1230
	Tatarani	21	36	21	33	
	Ulmi	117	108	92	57	72
	Vacaresti	189	66	38	:	

2.2. EVOLUTIA PROBabila IN CAZUL NEIMPLEMENTARII PATJ DAMBOVIȚA

Problemele cadrului spațial regional cu care județul Dambovița va trebui să se confrunte sunt legate, în general, de procese economice și sociale existente la nivel zonal și național. În perioada 1992-2012 în regiunea "Sud Muntenia" a avut loc o scădere a populației de 9,1%; județul Dambovița cunoaște o scădere în perioada 1992-2012 de 5,9%.

Un factor important și pe alocuri determinant al scăderii populației județului și al Regiunii Sud-Muntenia este migrația, atât cea internă cât și cea externă.

În timp ce pentru Dambovița emigranții reprezintă o pierdere netă atestând capacitatea încă redusă a economiei și societății de a genera oportunități de muncă și remunerare corespunzătoare, pentru alții reprezintă o forță de muncă competitivă.

În perioada 2004-2013 Regiunea Sud-Muntenia a urmat tendințe de creștere a resurselor de muncă la nivel național, clasându-se pe locul 2 între cele 8 Regiuni de Dezvoltare, iar județul Dambovița a ocupat locul 3 în Regiune (după Prahova și Argeș).

Transportul regional ridică două tipuri de probleme: asigurarea legăturilor cu regiunile vecine și circulația eficientă în rețeaua regională de localități.

Problemele ce rezultă la nivelul cadrului spațial național și european sunt generate, în principal, de procesele de integrare a țării în structurile europene.

În domeniul infrastructurilor de transport al energiei și gazelor naturale, județul Dambovița are o poziție deosebită datorată concentrării unor trasee de linii electrice de înaltă tensiune și a conductelor magistrale.

La nivel național, se relevă problemele expuse în Planul de Amenajare a Teritoriului Național,

secțiunile II, III, IV și V, care, în general, se referă la următoarele categorii de probleme:

- Gestionarea rațională a resurselor de apă; prevenirea manifestărilor extreme ale fenomenelor legate de rețeaua hidrografică; asigurarea alimentării cu apă, constant și în cantitățile necesare pentru toți consumatorii. Județul Dambovită posedă resurse de apă numeroase și în cantități care asigură consumul intern.
- Problemele protejării și conservării mediului provin din existența unor mari zone valoroase, naturale și construite, din care face parte și teritoriul județean. În aceste zone sunt necesare politici concertate, bazate pe colaborarea administrațiilor publice și actorilor implicați pentru protejarea și valorificarea patrimoniului și a elementelor cadrului natural.
- În domeniul amenajării rețelei de localități, problemele ce afectează județul Dambovită provin din necesitatea integrării rețelei județene în cea regională și națională. Dezvoltarea localităților în raport cu ierarhia propusă de Legea nr.351/2001 și cu funcțiunile complementare din rețeaua națională, reprezintă componente de care se va ține seamă în evoluția localităților din județ.

- Pentru prevenirea și atenuarea efectelor hazardelor naturale sunt de asemenea necesare măsuri concertate, în zone mari, care să combată cu succes aceste fenomene.

În județul Dambovită sunt ne semnificative efectele inundațiilor în bazinele râurilor Dambovită și Ialomița, precum și cele ale alunecărilor de teren.

CAPITOLUL 3

III. CARACTERISTICI DE MEDIU ALE ZONELOR POSIBIL A FI AFECTATE SEMNIFICATIV PRIN IMPLEMENTAREA PATJ DAMBOVIȚA

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovită are o abordare județeană de ansamblu în ceea ce privește structura și utilizarea întregului teritoriu al județului, definind principalele opțiuni pentru o mai bună organizare a acestuia, prin armonizarea activităților cu posibil impact asupra utilizării potențialului natural, economic și social, în raport cu opțiunea dezvoltării spațiale durabile.

Trebuie menționat că toate investițiile care se vor face pentru aplicarea și implementarea măsurilor propuse prin plan și care presupun activități cu impact potențial asupra mediului vor trebui supuse procedurii de evaluare a impactului asupra mediului (EIM) acolo unde va fi cazul.

În continuarea acestui capitol vom prezenta pe scurt situația în momentul actual pentru:

- Calitatea aerului;
- Calitatea apei;
- Calitatea solului;
- Starea pădurilor;

Deseuri.

3.1. CALITATEA AERULUI

Aerul este factorul de mediu cu cel mai ridicat potențial ca “vector de transport”, capacitatea de dispersie a unui poluant fiind extrem de ridicată, și totodată capacitatea de a colecta și epura ulterior un poluant fiind cea mai scăzută.

Compoziția atmosferei s-a schimbat ca urmare a activității omului, emisiile de noxe gazoase, pulberi și aerosoli conducând la grave probleme de mediu ca: poluarea urbană, ploile acide, modificarea climei.

Sursele de poluare a atmosferei sunt:

- naturale: solul lipsit de vegetație, reziduurile vegetale și animale care degajă în urma descompunerii o serie de substanțe gazoase poluante. Polenul sau fungii pot constitui aerosoli naturali care să influențeze negativ sănătatea populației umane;
- antropice.

Principalele surse antropice de poluare a aerului care pot fi luate în considerație sunt prezentate în următor:

Grupa	Activitatea	Principali poluanți
1	Arderi în energetică și industrii de transformare	SO _x , NO _x , NMVOC, CH ₄ , CO, CO ₂
2	Instalații de ardere neindustriale	SO _x , NO _x , NMVOC, CH ₄ , CO, CO ₂
3	Arderi în industria de prelucrare	SO _x , NO _x , NMVOC, CH ₄ , CO, CO ₂ , metale grele
4	Procese de producție	SO _x , NO _x , NMVOC, CH ₄ , CO, NH ₃ , metale grele
5	Extracția și distribuția combustibililor fosili	NMVOC, CH ₄ , CO ₂
6	Utilizarea solvenți a altor produse	NMVOC
7	Transport rutier	SO _x , NO _x , NMVOC, CO, CO ₂ , metale grele
8	Alte surse mobile și utilaje	SO _x , NO _x , NMVOC, CO, CO ₂ , metale grele, PAH
9	Tratarea și depozitarea deșeurilor	SO _x , NO _x , CH ₄ , CO, CO ₂ , metale grele, DIOX, PCBS
10	Agricultura	CH ₄ , NH ₃

Calitatea aerului este exprimată statistic printr-o serie de indicatori, care descriu fenomenul de poluare sub forma răspândirii în aer a unor substanțe reziduale poluante, rezultate preponderent din activitățile antropice. Datele privind cantitatea poluanților la nivelul solului (la nivelul aerului respirat) sunt furnizate de sistemele de monitorizare a calității aerului.

Începând cu data de 1 mai 2008, a intrat în funcțiune componenta locală a rețelei naționale de supraveghere a calității aerului (RNMCA), componentă ce dispune de două stații automate de monitorizare, gestionate de Agenția pentru Protecția Mediului Dâmbovița.

Rețeaua județeană de supraveghere a calității aerului este formată din stațiile automate de monitorizare a calității aerului (componente ale RNMCA) și puncte fixe de prelevare manuală a probelor, dispuse în zone reprezentative din punct de vedere al poluării.

Supravegherea automată a calității aerului se realizează prin:

- Stația automată DB-1, amplasată în Târgoviște, str. Vlad Țepeș, nr. 6C (în curtea interioară a centrului de asistență socială „Sfânta Maria”).
- Stația automată DB-2, amplasată în Fieni, Str. Teilor nr. 20 (în parcul central al orașului).

Cele două stații monitorizează în timp real parametrii meteo (temperatură, viteza vântului, direcția vântului, intensitatea radiației solare, cantitatea de precipitații, presiunea atmosferică), poluanți gazoși (oxizi de azot, dioxid de sulf, monoxid de carbon, ozon troposferic) și pulberi în suspensie (fracția PM10); rezultatele fiind procesate și transmise permanent în rețeaua națională. Datele înregistrate într-o oră de măsurători sunt

afișate pe panourile de informare a publicului (panou exterior - Platoul Prefecturii Târgoviște și panou interior - amplasat la sediul APM Dâmbovița).

Suplimentar este monitorizată calitatea aerului în județul Dâmbovița prin intermediul unor puncte de prelevare fixe, dispuse în zone reprezentative din punct de vedere al poluării, în care se realizează prelevarea manuală a poluanților.

Emisiile din surse antropice în atmosferă pentru principalele tipuri de poluanți în județul Dâmbovița:

Emisii totale în județul Dâmbovița	Anul inventarierii					
	2006*	2007	2008	2009**	2010***	2011***
Poluant (t/an)						
Gaze cu efect acidifiant:						
SO ₂	11832,68	3771,84	2341,21	750,89	833,59	832,81
NO _x	2242,94	2933,93	2400,74	2.873,85	3.162,09	2.766,51
NH ₃	4766,64	5550,52	5067,04	3782,6	3.298,73	3.685,06
Compuși organici voatili nemetanici						
NMVOC	2866,96	2866,96	2866,96	6544,31	5.533,91	4.134,53
Metale grele						
Arsen	0,028	0,016	0,013	0,029	0,035	0,026
Cadmium	0,022	0,023	0,021	0,024	0,028	0,025
Crom	0,320	0,070	0,063	0,172	0,213	0,209
Cupru	0,088	0,123	0,118	0,094	0,113	0,090
Mercur	0,052	0,040	0,030	0,108	0,131	0,093
Nichel	0,390	0,143	0,104	0,090	0,108	0,094
Seleniu	0,0028	0,0069	0,0068	0,027	0,033	0,025
Zinc	20,436	6,216	6,15	2,291	2,852	2,839
Plumb	2,046	0,412	0,408	0,393	0,444	0,387
poluanți organici persistenti (POPs)						
PAH (hidrocarburi policiclice aromatice)		23,746	22,410	6,830	7,11	8,07
bifenili policlorurați (PCB)	-	0,0000026	0,0000034	0,00107	0,0013	0,0013
hexaclorbenzen	-	0,000018	0,000017	0,00005	0,0005	0,0004
Gaze cu efect de seră						
Dioxid de carbon	1218650	2643030	2534162	2561910	2187730	2033030
Protoxid de azot	46,65	149,68	137,52	49,75	36,43	32,83
Metan	14837	14034	15670	14082,57	13051,27	14345,53
Emisii de pulberi						
Pulberi totale				1956,51	1884,58	1665,18

1. * -datele din anul 2006 nu cuprind inventarierea emisiilor rezultate din arderea combustibililor solizi pentru încălzire în sectorul rezidențial și sectorul comercial și instituțional, din lipsă de date reprezentative privind consumurile de combustibili.

2. ** - inventarul din anii 2006 - 2009 cuprind emisiile rezultate din traficul rutier

3. *** - inventarul din anul 2010 - 2011 nu cuprind emisiile din traficul rutier, datorită inconsistenței datelor colectate.

Sursa Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița în anul 2011

Trebuie subliniat ca pe parcursul anului 2011 a aparut necesitatea relocării stației DB1 prin inițierea de către Direcția de Asistență Socială a Primăriei Municipiului Târgoviște, a unor lucrări de construire a unui centru de asistență socială în imediata vecinătate a amplasamentului stației.

Solutia adoptata, cu acceptul autoritatii centrale de mediu, a fost aceea de relocare a statiei DB1.

Noua locatie (incapand cu luna octombrie 2013) este urmatoarea: municipiul Targoviste, strada General Ioan Emanoil Florescu FN (in incinta Scolii Generale nr. 12, langa Politia municipiului Targoviste).

3.1.1. Substanțe poluante ale aerului

3.1.1.1. Dioxidul de sulf SO₂

Dioxidul de sulf (SO₂) este un gaz incolor, amarui, neinflamabil, cu un miros pătrunzător care irită ochii și căile respiratorii.

Surse de proveniență:

- Surse naturale: erupțiile vulcanice, fitoplanctonul marin, fermentația bacteriană în zonele mlăștinoase oxidarea gazului cu continut de sulf rezultat din descompunerea biomasei.
- Surse antropice: sistemele de încălzire a populației care nu utilizează gaz metan, centralele termoelectrice, procesele industriale (siderurgie, rafinărie, producerea acidului sulfuric), industria celulozei și hârtiei și, în măsură mai mică, emisiile provenite de la motoarele diesel.

- Norme pentru SO₂

LEGEA nr. 104 din 15 iunie 2011	
Dioxidul de sulf – SO ₂	
Prag de alertă	500 μg/mc - măsurat timp de 3 ore consecutive în puncte reprezentative pentru calitatea aerului, pe o suprafață de cel puțin 100 km ² sau pentru o întreagă zonă sau aglomerare.
Valori limită	350 μg/mc - valoarea limită orară pentru protecția sănătății umane
	125 μg/mc - valoarea limită zilnică pentru protecția sănătății umane
Nivel critic	20 μg/mc - nivel critic pentru protecția vegetației, an calendarisitic și iarna (1 octombrie - 31 martie)

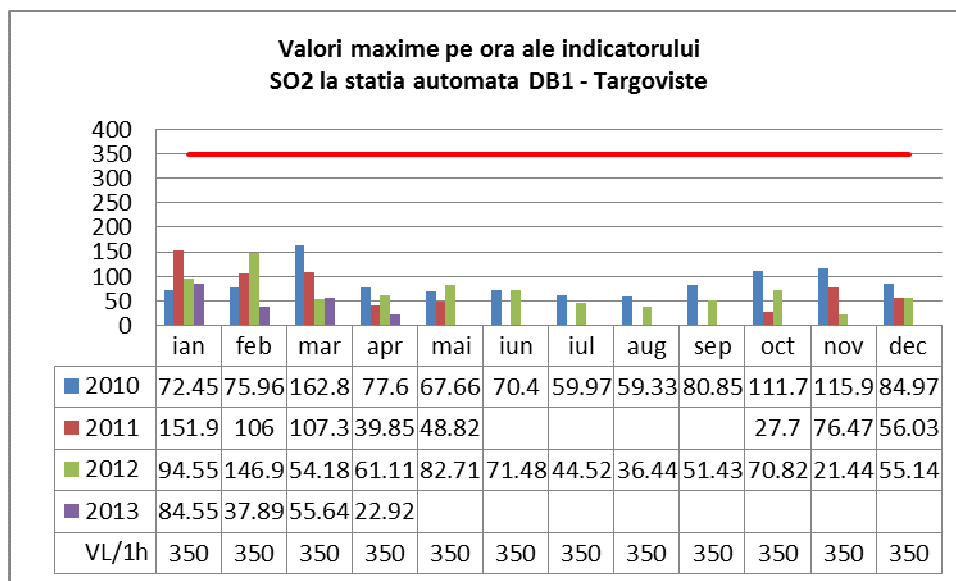

Figura nr. 38 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

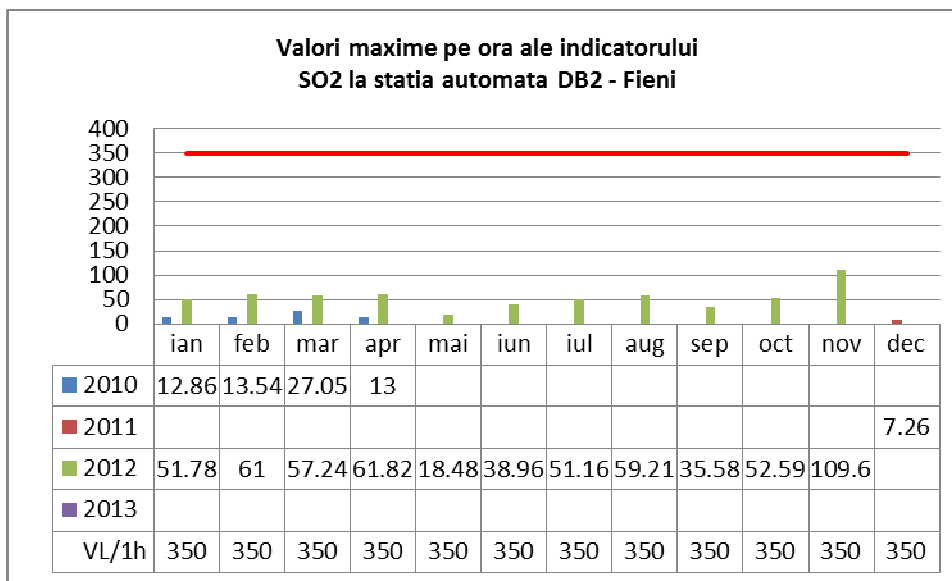

Figura nr. 39 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

Concentrațiile de dioxid de sulf supravegheate în județul Dâmbovița în perioada ianuarie 2010 – aprilie 2013 prin intermediul stațiilor automate DB1 (Târgoviște) și DB2 (Fieni) nu au depășit valorile limită orare (350µg/m³) și zilnice (125µg/m³) pentru protecția sănătății umane. Cele mai ridicate valori s-au înregistrat în sezonul rece, principala cauză a acestora fiind sistemele de încălzire a populației care nu utilizează gazul metan și într-o măsură mică emisiile provenite de la motoarele diesel.

3.1.1.2. Oxizi de azot NO_x (NO/NO₂)

Oxizii de azot sunt un grup de gaze foarte reactive, care conțin azot și oxigen în cantități variabile. Majoritatea oxizilor de azot sunt gaze fără culoare sau miros.

Principalii oxizi de azot sunt:

- monoxidul de azot (NO) care este un gaz incolor și inodor;
- dioxidul de azot (NO₂) care este un gaz de culoare brun-roșcat cu un miros puternic, înecăcios.

Dioxidul de azot în combinație cu particule din aer poate forma un strat brun-roșcat. În prezența luminii solare, oxizii de azot pot reacționa și cu hidrocarburile formând oxidanți fotochimici. Oxizii de azot sunt responsabili pentru ploile acide care afectează atât suprafața terestră cât și ecosistemul acvatic.

Surse de proveniență:

- Surse antropice: oxizii de azot se formează în procesul de combustie atunci când combustibilii sunt arși la temperaturi înalte, dar cel mai adesea ei sunt rezultatul traficului rutier, activităților industriale, producerii energiei electrice. Oxizii de azot sunt responsabili pentru formarea smogului, a ploilor acide, deteriorarea calitatii apei, efectului de seră, reducerea vizibilității în zonele urbane.

- Norme pentru NO_x

LEGEA nr. 104 din 15 iunie 2011	
Oxizi de azot - NO _x	
Prag de alertă	400 µg/mc - măsurat timp de 3 ore consecutive în puncte reprezentative pentru calitatea aerului, pe o suprafață de cel puțin 100 km ² sau pentru o întreagă zonă sau aglomerare.
Valori limită	200 µg/mc - valoarea limită orară pentru protecția sănătății umane
	40 µg/mc - valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane
Nivel critic	30 µg/mc - nivelul critic anual pentru protecția vegetației

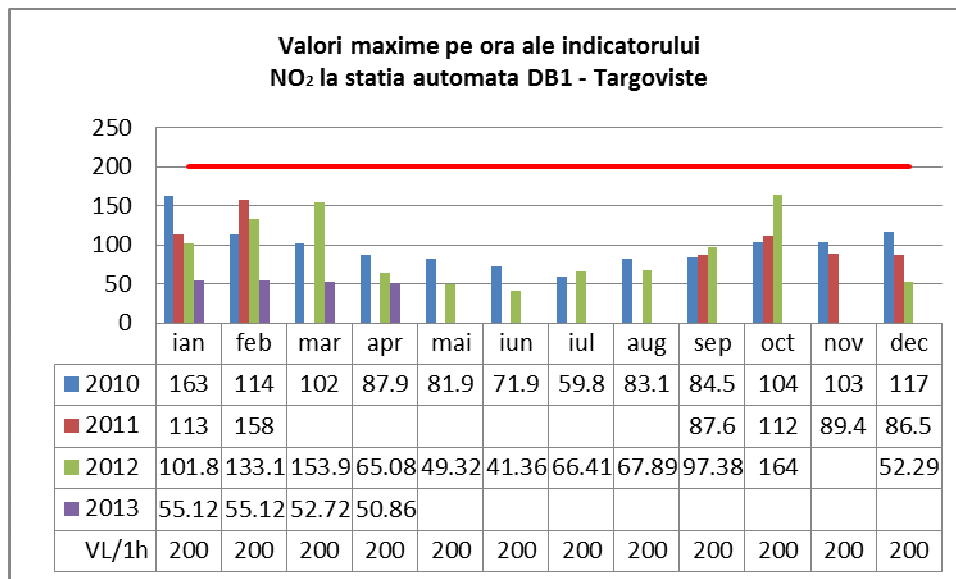

Figura nr. 40 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

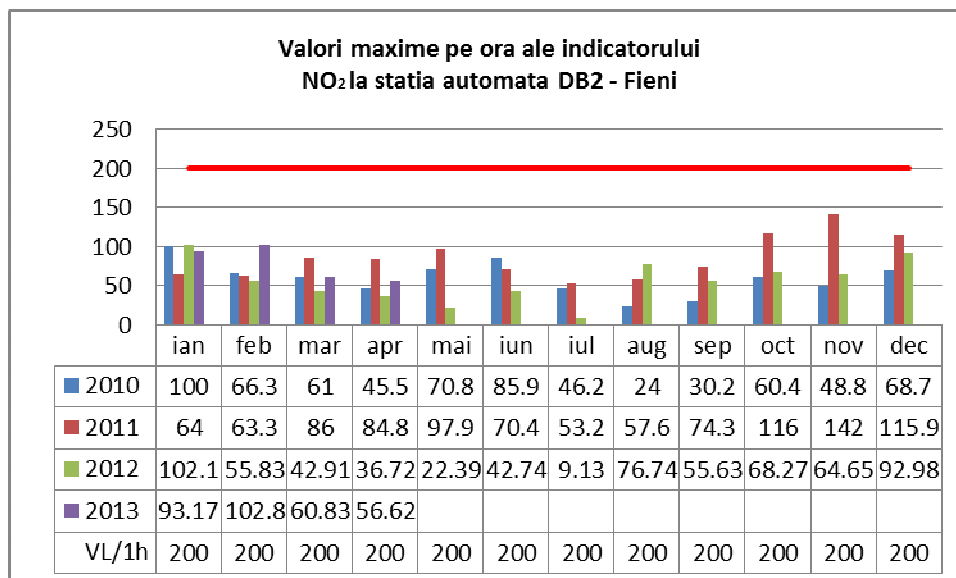

Figura nr. 41 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

Concentrațiile de dioxid de azot supravegheate în județul Dâmbovița în perioada ianuarie 2010 – aprilie 2013 prin intermediul stațiilor automate DB1 (Târgoviște) și DB2 (Fieni) nu au depășit valorile limită orare (200μg/m³) pentru protecția sănătății umane. Cele mai ridicate valori s-au înregistrat în sezonul rece, principala cauză a acestora fiind sistemele de încălzire a populației și traficul rutier.

3.1.1.3. Pulberile în suspensie PM₁₀ și PM_{2.5}

Pulberile în suspensie reprezintă un amestec complex de particule foarte mici și picături de lichid.

Surse de proveniență:

- Surse naturale: erupții vulcanice, eroziunea rocilor furtuni de nisip și dispersia polenului.
- Surse antropice: activitatea industrială, sistemul de încălzire a populației, centralele termoelectrice. Traficul rutier contribuie la poluarea cu pulberi produsă de pneurile mașinilor atât la oprirea acestora cât și datorită arderilor incomplete.

- Norme pentru PM10

LEGEA nr. 104 din 15 iunie 2011	
Pulberi în suspensie - PM10	
Valori limită	50 µg/mc - valoarea limită zilnică pentru protecția sănătății umane
	40 µg/mc - valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane
Pulberi în suspensie – PM2,5	
Valoare țintă	25 ug/mc – valoarea țintă anuală
Valori limită	25 µg/mc - valoarea limita anuala care trebuie atinsa pana la 1 ianuarie 2015
	20 µg/mc - valoarea limita anuala care trebuie atinsa pana la 1 ianuarie 2020

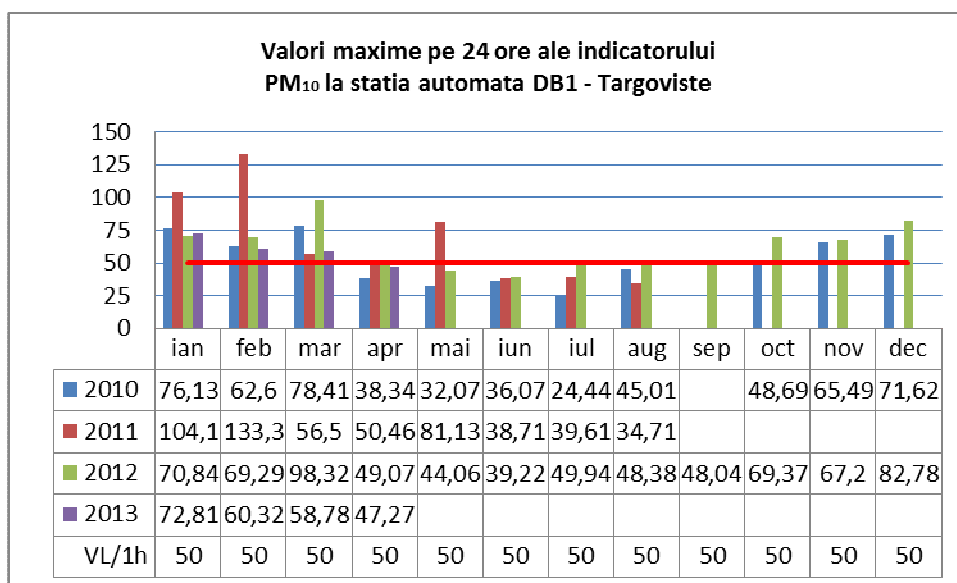

Figura nr. 42 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

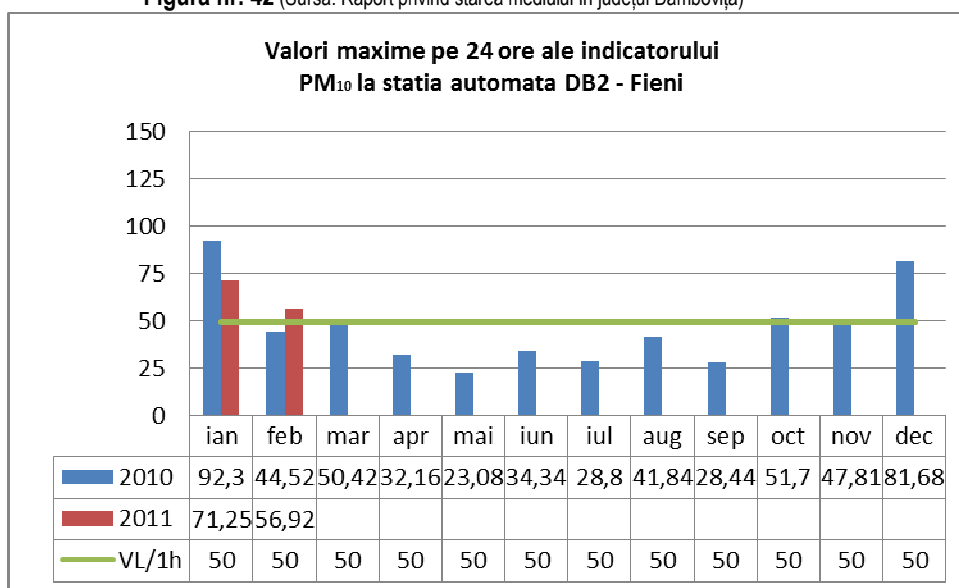

Figura nr. 43 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

Pulberile în suspensie sunt principalii poluanți din județ, pentru care depășirile valorii limită sunt semnificative, pentru diferite intervale de mediere. Pulberile în suspensie au diametrul mai mic de 20μm, iar fracțiunea PM 10 (pulberile respirabile) este reprezentată de pulberile în suspensie cu diametre aerodinamice mai mici de 10μm. Provin din cauze naturale, ca de exemplu antrenarea particulelor de la suprafața solului de către vânt sau antropice: procesele de producție (metalurgie în Târgoviște, materiale de construcții în Fieni), arderile din sectorul energetic, transportul rutier, depozitele de deșeuri industriale și municipale, sisteme de încălzire individuale, îndeosebi cele care utilizează combustibili solizi etc.

Natura acestor pulberi este foarte diversă. Astfel, ele pot conține particule de carbon (funingine), metale grele (plumb, cadmiu, crom, mangan etc.), oxizi de fier, sulfat, dar și alte noxe toxice, unele dintre acestea având efecte cancerigene (cum este cazul poluanților organici persistenți PAH și PCB absorbite pe suprafața particulelor de aerosoli solizi).

A.P.M. Dâmbovița a analizat în perioada ianuarie 2010 – aprilie 2013 nivelul pulberilor în suspensie în localitățile Târgoviște (stație automată industrială – DB1) și Fieni (stație automată industrială – DB2). Informațiile despre concentrația PM 10, disponibile în fluxul rapid de date de la stațiile automate de monitorizare a calității aerului sunt rezultatul măsurătorii automate realizate prin metoda optică - măsurarea cu fascicul laser a intensității luminii împrăștiată de fracțiunea PM10. Metoda de referință recomandată de Legea 104/2011 pentru analiza PM 10 este SR EN 12341/2002 - analiza gravimetrică, valorile rezultate din măsurători optice fiind comparate cu valorile gravimetrice și măsurătoarea optică este referențiată periodic la valorile gravimetrice.

Din graficele de mai sus se observă că la stațiile automate DB1 și DB2 s-au depășit valorile limită/24h în sezonul rece, cauza posibilă a acestor valori ridicate fiind intensificarea proceselor de ardere specifice sezonului rece (în special încălzirea rezidențială). În luna mai 2011, depășirile înregistrate la stația DB1 sunt consecință a condițiilor atmosferice de vânt puternic (avertizare cod galben de furtună).

Deși au fost înregistrate depășiri acestea nu au fost depășit numărul permis de zile (a nu se depăși de peste 35 de ori într-un an calendaristic).

3.1.1.4. Monoxid de carbon CO

La temperatura mediului ambiental, monoxidul de carbon este un gaz incolor, inodor, insipid, de origine atât naturală cât și antropică. Monoxidul de carbon se formează în principal prin arderea incompletă a combustibililor fosili.

Surse de proveniență:

- Surse naturale: arderea pădurilor, emisiile vulcanice și descărcările electrice.
- Surse antropice: se formează în principal prin arderea incompletă a combustibililor **fosili**. Alte surse antropice: producerea oțelului și a fontei, rafinarea petrolului, traficul rutier, aerian și feroviar.

Monoxidul de carbon se poate acumula la un nivel periculos în special în perioada de calm atmosferic din timpul iernii și primăverii (acesta fiind mult mai stabil din punct de vedere chimic la temperaturi scăzute), când arderea combustibililor fosili atinge un maxim. Monoxidul de carbon produs din surse naturale este foarte repede dispersat pe o suprafață întinsă, nepunând în pericol sănătatea umană.

- Norme pentru CO

LEGEA nr. 104 din 15 iunie 2011	
Monoxid de carbon - CO	
Valoare limită	10 μg/mc - valoare limită pentru protecția sănătății umane (valoarea maxima zilnica a mediilor pe 8 ore)

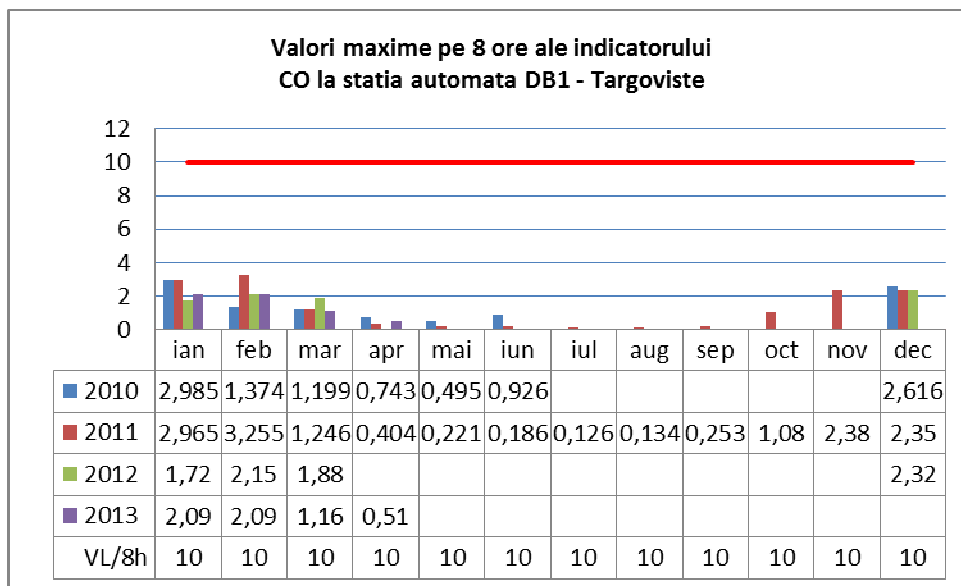

Figura nr.44 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

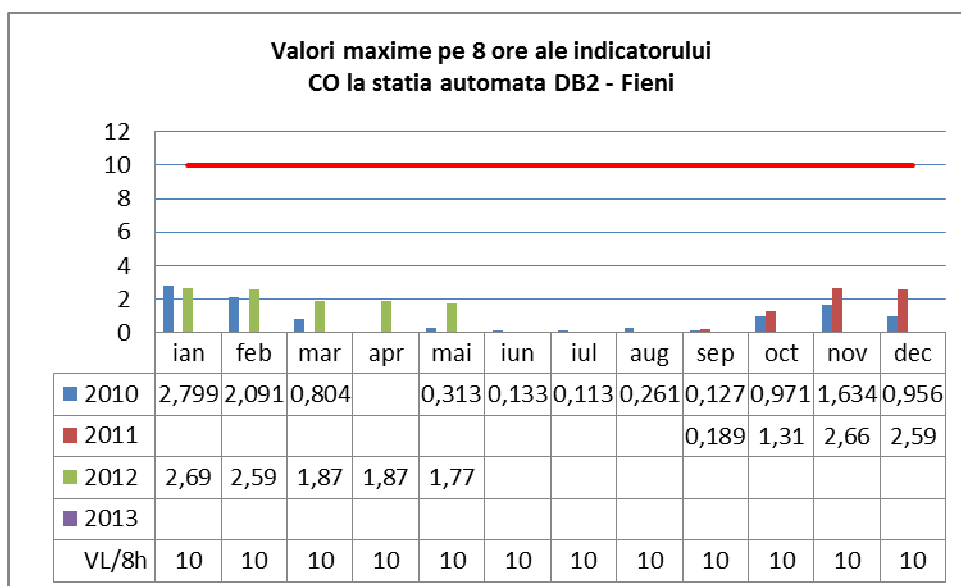

Figura nr. 45 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

A fost supravegheat în județul Dâmbovița în perioada ianuarie 2010 – aprilie 2013 în cele două stații automate de monitorizare a calității aerului din Târgoviște și Fieni. Nu au fost semnalate depășiri ale valorii limită pentru sănătatea umană (10 mg/mc, calculată ca maximă zilnică a mediilor pe opt ore).

Pe ansamblul perioadei supravegheate se observă creșterea valorilor concentrațiilor de monoxid de carbon în perioada rece a anului deoarece apare ca produs în toate procesele de combustie incompletă a combustibililor fosili.

3.1.1.5. Benzen C₆H₆

Compus aromatic foarte ușor, volatil și solubil în apă. 90% din cantitatea de benzen în aerul ambiental provine din traficul rutier. Restul de 10% provine din evaporarea combustibilului la stocarea și distribuția acestuia.

- Norme pentru Benzen

LEGEA nr. 104 din 15 iunie 2011	
Benzen - C ₆ H ₆	
Valoare limită	5 μg/mc - valoare limită anuală pentru protecția sănătății umane

APM Dâmbovița, nu a monitorizat poluarea aerului ambiental cu benzen.

3.1.1.6. Ozon O₃

Gaz foarte oxidant, foarte reactiv, cu miros înecăcios. Se concentrează în stratosferă și asigură protecția împotriva radiației UV dăunătoare vieții. Ozonul prezent la nivelul solului (troposferic) se comportă ca o componentă a „smogului fotochimic”. Se formează prin intermediul unei reacții care implică în particular oxizi de azot și compuși organici volatili.

- Norme pentru O₃

	LEGEA nr. 104 din 15 iunie 2011	
	Ozon - O ₃	
Prag de informare și alerta	Prag de informare	180 μg/mc - media pe 1 h (depasirea pragului de alerta trebuie masurata sau prognozata pentru 3 ore consecutive)
	Prag de alerta	240 μg/mc - media pe 1 h (depasirea pragului de alerta trebuie masurata sau prognozata pentru 3 ore consecutive)
Valori țintă	Valori țintă	120 μg/mc - valoare țintă pentru protecția sănătății umane (valoarea maxima zilnica a mediilor pe 8 ore); a nu se depasi in mai mult de 25 de zile pe an calendaristic, mediat pe 3 ani
		18000 μg/mc*h - valoare țintă pentru protecția vegetației (perioada de mediere: mai - iulie)
	Obiectiv pe termen lung	120 μg/mc - obiectivul pe termen lung pentru protecția sănătății umane (valoarea maxima zilnica a mediilor pe 8 ore)
		6000 μg/mc *h - obiectivul pe termen lung pentru protecția vegetației (perioada de mediere: mai - iulie)

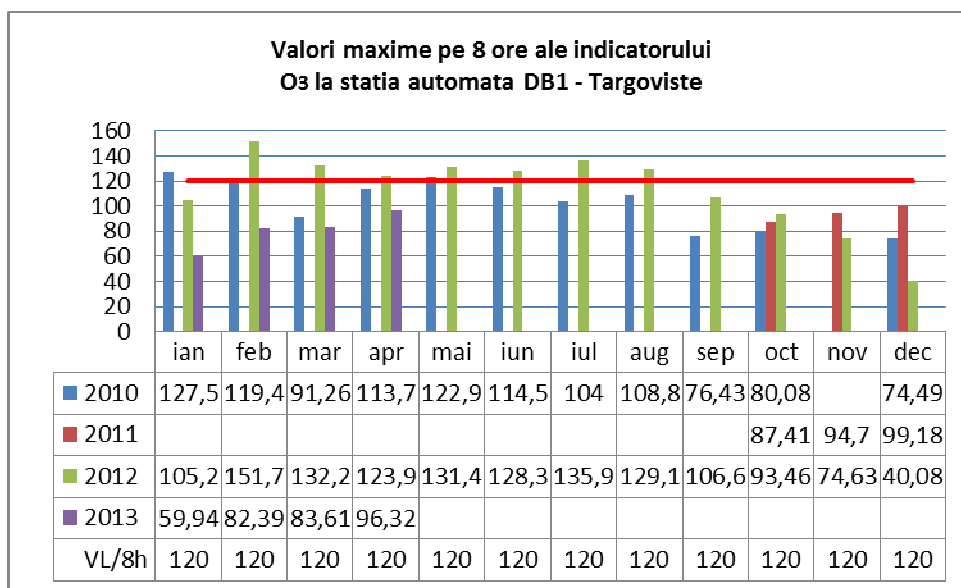

Figura nr. 46 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

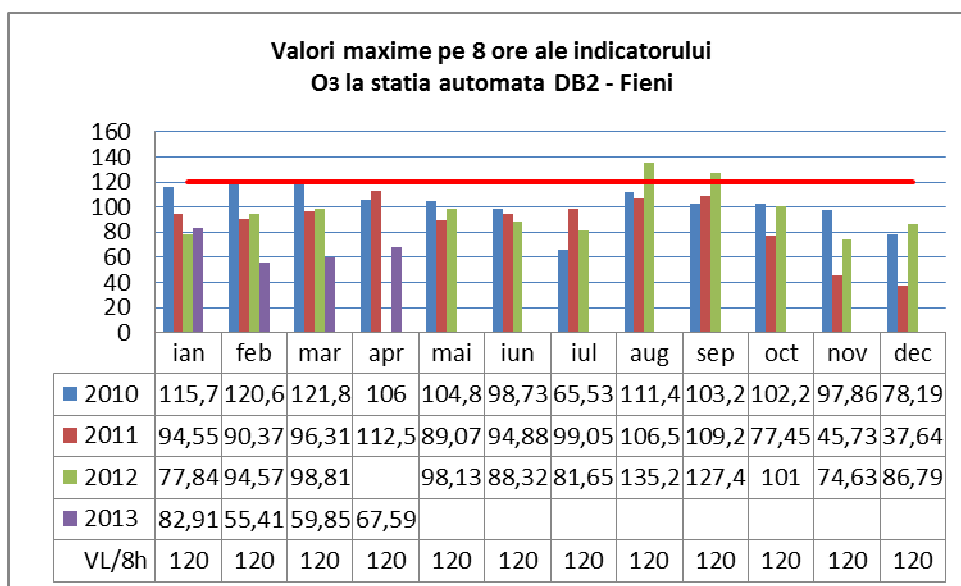

Figura nr.47 (Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița)

Ozonul troposferic este deosebit de toxic și constituie poluantul principal al atmosferei orașelor industrializate, deoarece precursorii acestuia provin din activități industriale și trafic rutier. Este supravegheat în orașele Târgoviște și Fieni prin intermediul stațiilor de monitorizare automată a calității aerului.

La indicatorul ozon troposferic (valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore) în anul 2013 nu s-au înregistrat depășiri ale valorii țintă la indicatorul ozon troposferic, iar maxima de 151,7 µg/mc a fost în 20 februarie 2012.

În anul 2014, nici una din cele 2 stații aparținând RNMCA de pe teritoriul județului Dâmbovița, nu a funcționat, ambele stații (DB-1 și DB-2) fiind oprite în totalitate din motive tehnice.

În anul 2015, din motive tehnice analizatoarele celor 2 stații automate de monitorizare au funcționat intermitent și pe perioade scurte de timp, nefiind îndeplinite condițiile de agregare a mediei anuale, pentru nici un indicator de calitate a aerului conform Legii 104/2011.

Pe parcursul anului 2016, la cele doua statii automate de monitorizare a calitatii aerului au fost derulate lucrari de intretinere. Statiile DB-1 Targoviste si DB-2 (Fieni) au reintrat in functiune in luna septembrie 2016.

Au fost atinse capturi de date valide cu valori in intervalul 23%-33%, nefiind indeplinite conditiile de agregare a mediei anuale, pentru nici un indicator de calitate a aerului, conform Legii 104/2011 (90% din valorile pe o ora sau daca nu sunt disponibile, din valorile pe 24 ore de-a lungul anului).

3.1.2. Surse de poluare ale aerului în județul Dâmbovița

Datele de calitate a aerului rezultate din componenta locală a Rețelei naționale de Monitorizare a calității Aerului au pus în evidență, în general, influența proceselor de combustie la sursele rezidențiale, instituționale și comerciale în sezonul rece, a surselor mobile (activitatea de trafic rutier) și, în mai mică măsură, influența activităților industriale.

Totuși, activitățile industriale pot exercita un impact asupra tuturor factorilor de mediu, prin afectarea calității aerului, apelor, solului, generarea deșeurilor de diverse tipuri și prin utilizarea resurselor naturale și a energiei. Scopul sistemului integrat de protecție a mediului este implementarea unor măsuri de prevenire sau de reducere a emisiilor protejarea mediului ca un întreg. Se impune astfel necesitatea reglementării și controlului integrat al activităților astfel încât să se asigure respectarea legislației în domeniul protecției mediului și a principiilor dezvoltării durabile.

În județul Dâmbovița, ramura industrială cu cel mai mare impact asupra factorilor de mediu este industria metalurgică, prin intermediul unităților localizate pe platforma industrială a municipiului Târgoviște. Principalul factor de mediu afectat este aerul, prin emisii rezultate din pregătirea materiei prime, prelucrarea finală a produselor, transportul și depozitarea materiei prime și a produselor auxiliare. Influențează mediului și prin apele tehnologice evacuate și prin deșeurile rezultate.

Cu impact semnificativ asupra factorilor de mediu se înscrie și industria materialelor de construcție prin fabricile de ciment și var, activitățile specifice determinând eliminarea în atmosferă a unor cantități de pulberi, precum și emisii de gaze cu efect de seră. În județ se desfășoară și activități de creștere intensivă a păsărilor care generează cantități de poluanți ce afectează cei trei factori de mediu (apă, aer, sol).

Procese de combustie

Sursele specifice proceselor de combustie sunt fixe (sistem incalzire) sau mobile (trafic rutier).

Surse **fixe**: - sisteme de încălzire: procese de ardere combustibil solid (lemn, carbune) și gazos (gaze naturale);

- poluanți de interes : monoxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, pulberi în suspensie.

Sursele de poluare fixe se caracterizează prin funcționare zilnică intermitentă, îndeosebi în sezonul rece și sunt reprezentate prin emanații de monoxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, pulberi în suspensie, datorită arderii combustibililor solizi (lemn, cărbune) sau lichizi (motorină).

Evacuarea poluanților în atmosferă se face dirijat prin coșuri de înălțime variabilă.

O sursă de poluare intermitentă cu pulberi organice, gaze nocive, fum, mirosuri dezagreabile, o reprezintă combustia neautorizată, în aer liber a unor deșeuri din perimetrul județului, neîntreținerea salubrității domeniului public, depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere.

Surse mobile: - circulația pe drumurile de interes național, județean și pe drumurile locale (autovehicule de diferite tipuri și tonaje, utilaje agricole, transport în comun).

Din procesele de ardere a carburanților (benzină, motorină) și a combustibililor rezultă emisii de: monoxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, aldehide, substanțe organice volatile, pulberi, plumb, hidrocarburi.

3.1.3. Principali poluatori ai atmosferei

Obiectivul Directivei 96/61/CE este realizarea unui sistem integrat pentru prevenirea și controlul poluării provenită de la activitățile industriale specificate în Anexa 1 a Directivei 96/61/CE.

Scopul sistemului integrat este implementarea de măsuri de prevenire sau de reducere a emisiilor în atmosferă, apă și sol, inclusiv a măsurilor privind managementul deșeurilor, pentru activitățile menționate în Anexa 1 pentru atingerea unui înalt nivel de protecție a mediului ca întreg.

Cerințele specifice privind abordarea integrată sunt transpuse în totalitate prin O.U.G. nr. 152/2005 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării aprobată prin Legea 84/2005.

În județul Dâmbovița, sub prevederile acestei ordonanțe intră următoarele activități industriale, respectiv următorii agenți economici:

- Operatori economici din județul Dâmbovița care intră sub incidența Directivei IPPC- anul 2012

Nr. crt.	Numele societarii /adresa amplasamentului	Activitatea principală conform OUG 152/2005 Anexa 1*	Perioada de tranziție
1	S.C. SOCERAM S.A. BUCUREȘTI FILIALA DOICESTI	3.5	
2	S.C. AVICOLA SA TARTASESTI, com. Tartasesti	6.6a	
3	S.C. NUBIOLA ROMANIA SRL DOICESTI, Loc. Doicesti, Aleea Sinaia nr. 120	4.2e	
4	S.C. AVICOLA SA GAESTI, Gaesti,sos. București - Pitesti,km.70	6.6a	2014
5	S.C. AVICOLA SA CREVEDIA ,Com. Crevedia, Aleea Combinatului, nr. 486,jud. Dâmbovița,	6.6a	
6	SC COS SA TARGOVISTE, STR. SOS. GAESTI,NR.11-13	2.3a; 2.3.b	
7	S.C. ELSID S.A. TITU, Titu, jud. Dâmbovița	4.2 ;6.8	
8	S.C. OTELINOX S.A.TARGOVISTE,Jud. Dâmbovița	2.6	
9	S.C. CARPAT CEMENT S.A. FIENI jud. Dâmbovița	3.1	
10	S.C.CARMEUSE HOLDING S.A. BRASOV, Str. Garii, Nr.2,Fieni, jud. Dâmbovița	3.1	
11	S.C.CROMSTEEL INDUSTRIES S.A.TARGOVISTE,Str. Laminorului nr. 16, Târgoviște, Dâmbovița	2.6	
12	S.C.AVICOLA S.A. BUCURESTI - Punct de lucru Butimanu	6.6a	2014
13	S.C. WIENERBERGER S.A.SISTEME DE CARAMIZI- GURA OCNITEI	3.5	
14	S.C. ERDEMIR ROMANIA SRL TARGOVISTE	2.3a	
15	SC EURO CASA PROD SRL, com. ODOBESTI , jud. Dâmbovița	6.6a	
16	SC HADITON CEREALE SRL PETRESTI	6.6a	
17	SC STEAUA ELECTRICA FIENI	4.2	
18	SC SELECTNUTRICOM SA CREVEDIA	6.6a	

19	SC EUROGAS PRESCOM SA pct de lucru ANINOASA	5.5	
20	SC EUROGAS PRESCOM SA pct de lucru TITU	5.5	
21	SC NIMET SA Comisani	2.6	

Registrul Poluanților Emiși și Transferați constituit la nivel național, face parte din Registrul European al Poluanților Emiși și Transferați, supranumit și E-PRTR. Acesta din urmă, oferă publicului datele privind poluarea mediului de către complexele industriale din statele membre ale Uniunii Europene cărora li se alătură alte 3 state: Islanda, Norvegia și Liechtenstein. Acest registru înlocuiește, atât la nivel European cât și național, vechiul Registru al Poluanților Emiși (supranumit Registrul EPER) îmbunătățindu-l.

La nivel European registrul E-PRTR a fost înființat prin REGULAMENTUL (CE) nr. 166 al Parlamentului European și al Consiliului, supranumit și Regulamentul E-PRTR intrat în vigoare la data de 18 ianuarie 2006. Conform acestui document, registrul european este definit ca o bază de date electronică accesibilă publicului prin Internet, ce cuprinde colecții de date anuale privind emisiile în aer, apă, sol respectiv transfer de poluanți în ape uzate și transfer de deșeuri de pe amplasamentele industriale.

Scopul și obiectivele urmărite prin realizarea acestui registru european sunt de a recunoaște că, accesul sporit al publicului la informația de mediu și diseminarea acestei informații contribuie la o mai bună conștientizare a problemelor de mediu, la un schimb liber de opinii, la participarea efectivă a publicului în procesul de luarea a deciziilor de mediu și eventual, la o îmbunătățire a calității mediului. Mai mult, Registrele de Poluanți Emiși și Transferați (denumite în continuare Registrele PRTR) constituite la nivel național, ca parte a registrului european, sunt considerate a fi instrumente rentabile din punct de vedere economic, concepute în scopul încurajării îmbunătățirii performanței de mediu, fiind utilizate la determinarea tendințelor, demonstrarea progreselor înregistrate în reducerea poluării, monitorizarea conformării cu anumite convenții internaționale, stabilirea priorităților și evaluarea progreselor realizate în Comunitatea Europeană și în politicile și programele naționale de mediu.

Toate aceste aspecte sunt urmarea firească a implementării prevederilor Convenției privind Accesul la Informație, Participarea Publicului la luarea Deciziei și Accesul la Justiție în Probleme de Mediu (denumită Convenția Aarhus ce a fost semnată de Comunitatea Europeană la 25 iunie 1998) printr-un instrument specific. Acest instrument este Protocolul PRTR, emis de Organizația Națiunilor Unite și semnat la Kiev în data de 21 mai 2003, de către Uniunea Europeană în numele statelor sale membre de la acea dată și de către alte 36 state printre care și România. Oficial, din data de 8 octombrie 2009, Protocolul PRTR a intrat în vigoare pentru toate statele care au ratificat acest document sau l-au semnat, urmând ca în 2010 să înceapă procesul de raportare și sub aceasta.

La nivel național regulamentul E-PRTR a devenit obligatoriu și aplicabil direct în toate elementele sale și în țara noastră, începând cu data de 1 ianuarie 2007, prin dobândirea de către România a statutului de stat membru al Uniunii Europene. Ca urmare țării noastre îi revine obligația de a înființa un registru național E-PRTR. Mai mult, România a început procesul de raportare europeană transmitând colecțiile anuale de date către Registrul European PRTR cu frecvența și la termenele stabilite de Comisia Europeană.

Astfel, primul an în care România a început procesul de raportare către Comisia Europeană a fost 2008, an în care s-a realizat colecția datelor de emisie și transferuri ale complexelor industriale efectuate pe parcursul anului 2007. Raportul întocmit la nivel național a fost transmis către Comisia Europeană în vederea înglobării în Registrul E-PRTR care a devenit accesibil publicului din data de 9 noiembrie 2009 la următoarea adresă pe Internet.

Unele măsuri specifice privind aplicarea prevederilor regulamentului E-PRTR au fost stabilite la nivel național prin HG nr 140 din 6 februarie 2008.

Deasemenea România, ratificând Protocolul PRTR prin Legea nr. 112/2009, începând cu data de 8 octombrie 2009 se va supune obligațiilor ce decurg din aplicarea prevederilor acestuia.

- Operatori economici din județul Dâmbovița înscrși în EPRT - emisii în aer

Nr. crt.	Nume complex	Companie parinte	Localitate	Activitate
1	SC AVICOLA BUCURESI Punct de lucru Butimanu	SC AVICOLA BUCURESTI SA	- BUTIMANU	Cu 40 000 locuri pentru pasari
2	SC EURO CASA PROD SRL-Punct de lucru Odobesti	SC EURO CASA PROD SRL	- ODOBESTI	Cu 40 000 locuri pentru pasari
3	SC AVICOLA CREVEDIA SA	SC AGRICOLI GROUP SRL CREVEDIA	Aleea Combinatului nr. 487 CREVEDIA	Cu 40 000 locuri pentru pasari
4	Fabrica de Cement Fieni	SC CARPATCEMENT HOLDING SA BUCURESTI	Aurel Rainu Nr. 34 FIENI	Clinchere de ciment în cuptoare rotative
5	SC HADITON CEREALE SRL Petresti	SC HADITON CEREALE SRL BUCURESTI	Principala, nr.9 PETRESTI	Cu 40 000 locuri pentru pasari
6	SC AVICOLA TARTASESTI SA	AGROLI GROUP CREVEDIA SRL	Sos. Bucuresti-Pitesti, Km 24,5 TARTASESTI	Cu 40 000 locuri pentru pasari
7	SC SELECT NUTRICOMB CREVEDIA SA	SC SELECT NUTRICOMB CREVEDIA SA	Sos. Bucuresti-Targoviste, nr. 4 CREVEDIA	Cu 40 000 locuri pentru pasari
8	SC AVICOLA GAESTI SA punct de lucru DRAGODANA	SC AVICOLA GAESTI SA - BUFTEA-ILFOV	Soseaua Bucuresti Pitesti Km 70 GAESTI	Cu 40 000 locuri pentru pasari
9	S.C. MECHEL TARGOVISTE S.A.	S.C. MECHEL TARGOVISTE S.A.	Soseaua Gaesti nr.9-11 TARGOVISTE	Instalatii de productie a fontei brute sau a otelului (topire primara sau secundara), inclusiv instalatii de turnare continua

3.1.4. Efectele poluării aerului asupra stării de sănătate

Poluarea atmosferei produce în primul rând afecțiuni la nivelul aparatului respirator. Efectele asupra sănătății după expunerea la poluanții iritanți sunt diferite în funcție de perioada de expunere și de natura poluantului. Astfel pot apărea efecte acute sau acutizări ale bolilor cronice, după expunerea de scurtă durată, până la efecte cronice după expuneri de lungă durată la nivelele de poluare iritativ moderată.

În cazul poluării aerului, aparatul respirator este primul (dar nu singurul) care este afectat. Este de menționat faptul că morbiditatea prin afecțiuni ale aparatului respirator la copii ridică în prezent o serie de aspecte epidemiologice particulare cu consecințe importante asupra capacității lor biologice. Populația infantilă reprezintă categoria cu risc la îmbolnăviri mai crescut datorită particularităților biologice (organism în creștere, sistem imunitar insuficient dezvoltat).

Legătura cauzală dintre morbiditatea/mortalitatea specifică prin boli posibil asociate poluării aerului și datele de monitorizare nivelul poluanților din aer pot fi puse în evidență prin studii epidemiologice populaționale prin metodele comparației și corelației statistice.

3.1.4.1. Efectele principalilor poluanți atmosferici asupra sănătății

- **Efectele dioxidul de sulf (SO₂)**

Efecte asupra sănătății populației

În funcție de concentrație și perioada de expunere dioxidul de sulf are diferite efecte asupra sănătății umane. Expunerea la o concentrație mare de dioxid de sulf, pe o perioadă scurtă de timp, poate provoca dificultăți respiratorii severe. Sunt afectate în special persoanele cu astm, copii, vârstnicii și persoanele cu boli cronice ale căilor respiratorii. Expunerea la o concentrație redusă de dioxid de sulf, pe termen lung poate avea ca efect infecții ale tractului respirator. Dioxidul de sulf poate potența efectele periculoase ale ozonului.

Efecte asupra plantelor

Dioxidul de sulf afectează vizibil multe specii de plante, efectul negativ asupra structurii și țesuturilor acestora fiind sesizabil cu ochiul liber. Unele dintre cele mai sensibile plante sunt: pinul, legumele, ghindele roșii și negre, frasinul alb, lucerna, murele.

Efecte asupra mediului

În atmosferă, contribuie la acidifierea precipitațiilor, cu efecte toxice asupra vegetației și solului. Creșterea concentrației de dioxid de sulf accelerează coroziunea metalelor, din cauza formării acizilor. Oxizii de sulf pot eroda: piatra, zidăria, vopselurile, fibrele, hârtia, pielea și componentele electrice.

- **Efectele oxizilor de azot NO_x (NO/NO₂)**

Efecte asupra sănătății populației

Dioxidul de azot este cunoscut ca fiind un gaz foarte toxic atât pentru oameni cât și pentru animale (gradul de toxicitate al dioxidului de azot este de 4 ori mai mare decât cel al monoxidului de azot). Expunerea la concentrații ridicate poate fi fatală, iar la concentrații reduse afectează țesutul pulmonar. Populația expusă la acest tip de poluanți poate avea dificultăți respiratorii, iritații ale căilor respiratorii, disfuncții ale plămânilor. Expunerea pe termen lung la o concentrație redusă poate distruge țesuturile pulmonare ducând la emfizem pulmonar. Persoanele cele mai afectate de expunerea la acest poluant sunt copiii.

Efecte asupra plantelor și animalelor

Expunerea la acest poluant produce vătămarea serioasă a vegetației prin albirea sau moartea țesuturilor plantelor, reducerea ritmului de creștere a acestora. Expunerea la oxizii de azot poate provoca boli pulmonare animalelor, care seamănă cu emfizemul pulmonal, iar expunerea la dioxidul de azot poate reduce imunitatea animalelor provocând boli precum pneumonia și gripa.

Alte efecte

Oxizii de azot contribuie la formarea ploilor acide și favorizează acumularea nitraților la nivelul solului care pot provoca alterarea echilibrului ecologic ambiental. De asemenea, poate provoca deteriorarea țesăturilor și decolorarea vopselurilor, degradarea metalelor.

- **Efectele Ozonului (O₃)**

Efecte asupra sănătății populației

Concentrația de ozon la nivelul solului provoacă iritarea tractului respirator și iritarea ochilor. Concentrații mari de ozon pot provoca reducerea funcției respiratorii.

Efecte asupra mediului

Este responsabil de daune produse vegetației prin atrofierea unor specii de arbori din zonele urbane.

- **Efectele Monoxidului de carbon (CO)**

Efecte asupra sănătății populației

Este un gaz toxic, în concentrații mari fiind letal (la concentrații de aproximativ 100 mg/m³) prin reducerea capacității de transport a oxigenului în sânge, cu consecințe asupra sistemului respirator și a sistemului cardiovascular.

La concentrații relativ scăzute:

- afectează sistemul nervos central;
- slăbește pulsul inimii, micșorând astfel volumul de sânge distribuit în organism;
- reduce acuitatea vizuală și capacitatea fizică;
- expunerea pe o perioadă scurtă poate cauza oboseala acută;
- poate cauza dificultăți respiratorii și dureri în piept persoanelor cu boli cardiovasculare;
- determina iritabilitate, migrene, respirație rapidă, lipsa de coordonare, greața, amețeala, confuzie, reduce capacitatea de concentrare.

Segmentul de populație cea mai afectată de expunerea la monoxid de carbon o reprezintă: copii, vârstnicii, persoanele cu boli respiratorii și cardiovasculare, persoanele anemice, fumătorii.

Efecte asupra plantelor

La concentrații monitorizate în mod obișnuit în atmosfera nu are efecte asupra plantelor, animalelor sau mediului.

- **Efectele Benzenului (C₆H₆)**

Efecte asupra sănătății

Substanță cancerigenă, încadrată în clasa A1 de toxicitate, cunoscută drept cancerigenă pentru om. Produce efecte dăunătoare asupra sistemului nervos central.

- **Efectele Pulberilor în suspensie PM10 și PM2.5**

Efecte asupra sănătății populației

Dimensiunea particulelor este direct legată de potențialul de a cauza efecte. O problemă importantă o reprezintă particulele cu diametrul aerodinamic mai mic de 10 micrometri, care trec prin nas și gât și pătrund în alveolele pulmonare provocând inflamații și intoxicații. Sunt afectate în special persoanele cu boli cardiovasculare și respiratorii, copiii, vârstnicii și astmaticii. Copii cu vârstă mai mică de 15 ani inhalează mai mult aer, și în consecință mai mulți poluanți. Ei respiră mai repede decât adulții și tind să respire mai mult pe gură, ocolind practic filtrul natural din nas. Sunt în mod special vulnerabili, deoarece plămânii lor nu sunt dezvoltați, iar țesutul pulmonar care se dezvoltă în copilărie este mai sensibil. Poluarea cu pulberi înrautățește simptomele astmului, respectiv tuse, dureri în piept și dificultăți respiratorii.

Expunerea pe termen lung la o concentrație scăzută de pulberi poate cauza cancer și moartea prematură.

Dioxidul de azot, dioxidul de sulf și pulberile sunt poluanți iritanți, efectul lor dominant realizându-se la nivelul aparatului respirator și afectând preponderent copiii și persoanele în vârstă.

3.1.5. Poluarea sonoră - Zgomotul

Noțiunea de zgomot cuprinde în sfera lui zgomotele caracterizate prin suprapuneri întâmplătoare de sunete cu frecvențe și intensități diferite, cât și stridențele muzicale sau de vorbire, prezente în momente nepotrivite.

Principalele surse de zgomot sunt: traficul rutier, șantierele de construcții, obiectivele comerciale și cele industriale și în anumite cazuri unele zone de agrement, comportamentul inadecvat al vecinilor. În privința gradului de deranj, cel sever predomină în cazul zonelor limitrofe, arterelor de trafic intens, iar cel moderat este specific zonei rezidențiale. Aceste surse de poluare fonica se fac responsabile de numeroase disconforturi ce afectează populația.

În ultimii ani, poluarea sonoră și fenomenele generate de acestea, au devenit o preocupare majoră a întregii comunități umane. Creșterea traficului pe arterele de circulație ale marilor orașe, a făcut ca pe unele rețele stradale, zgomotul să se apropie ca intensitate de cel din uzine.

Poluarea sonoră atât pe rețeaua stradală, cât și în locuințe are implicații sociale deosebite, afectând practic întreaga populație neexpusă profesional la zgomot cum sunt: copiii, bătrânii, bolnavii.

Conform Documentului de Poziție – Capitolul 22 Protecția Mediului, România s-a angajat să transpună și să implementeze Directiva 2002/49/EC privind evaluarea și managementul zgomotului în mediul înconjurător prin Hotărârea de Guvern nr. 321/2005 modificată și completată. Autoritățile administrației publice locale au obligația de a elabora, potrivit prevederilor prezentei hotărâri, hărțile de zgomot pentru aglomerările aflate în administrarea lor.

Întocmirea hărților strategice de zgomot are ca scop prevenirea sau reducerea efectelor dăunătoare provocate de expunerea la zgomotul ambiental. Prin întocmirea hărților strategice de zgomot se poate estima numărul de locuințe, școli și spitale dintr-o anumită zonă, expuse la anumite valori ale unui indicator de zgomot sau numărul de persoane expuse la un anumit nivel de zgomot. De asemenea hărțile strategice de zgomot prezintă starea, din punct de vedere acustic, existentă, anterioară sau viitoare, în funcție de un indicator de zgomot, sau depășirea unei valori limită.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.321/2005, republicată, privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant, administrațiile publice locale realizează cartarea zgomotului și elaborează

hărțile strategice de zgomot și planurile de acțiune pentru prevenirea și reducerea zgomotului ambiant, acolo unde este cazul.

Conform datelor, singura localitate din județul Dâmbovița care deține o hartă a zgomotului este municipiul Târgoviște, întocmită de s.c. Vibrocomp s.r.l. și Blominfo-Geonet s.r.l. în anul 2009

Vibrocomp SRL, a elaborat conform reglementărilor DZA și celor existente în România, harta strategică de zgomot a municipiului Târgoviște, pentru: calea ferată, traficul rutier și întreprinderile IPPC. Datele de intrare: harta GIS obținută de municipiul Târgoviște; cercetări și măsurători efectuate în fața locului, pentru determinarea nivelului de zgomot. Rezultatele măsurătorilor s-au prelucrat după standardele de calcul ISO 8297:1994, cu ajutorul acestor date a fost stabilit nivelul randamentului de zgomot pe metru pătrat necesar, pentru calculul zgomotului.

Hărțile strategice de zgomot au fost elaborate conform reglementărilor juridice L_{zsn} și $L_{naoptea}$ cu softul Soundplan 6.5, îndeplinind în totalitate reglementările din România.

Zgomotul feroviar în municipiului Târgoviște

Pe baza rezultatelor se poate afirma că pe raza municipiului Târgoviște, circulația feroviară nu produce o expunere semnificativă la zgomot. O expunere la zgomot mai mare decât valorile limită pentru L_{zsn} și $L_{naoptea}$ se produce doar în cazul unor clădiri rezidențiale care se situează în apropierea căii ferate.

Afectarea locuitorilor raportat la totalul locuitorilor nu este foarte mare. Numărul celor afectați de expunerea la zgomot mai mare decât cea a valorilor de limită nu atinge o sută!

- Tabel de afectare zgomot feroviar

Lzsn						
dB(A)	km2	Număr de locuitori	Număr de locuințe	școală	spital	grădiniță de copii
55-60	1.0587	200	56	2	0	0
60-65	0.5874	100	25	0	0	0
65-70	0.2872	0	16	0	0	0
70-75	0.1949	0	5	0	0	0
75<	0.0384	0	2	0	0	0
Ln						
[km2]	km2	Număr de locuitori	Număr de locuințe	școală	spital	grădiniță de copii
45-50	1.5054	600	232	2	0	0
50-55	0.8686	100	39	0	0	0
55-60	0.4721	100	27	0	0	0
60-65	0.2332	0	8	0	0	0
65-70	0.1604	0	5	0	0	0
70<	0.0049	0	0	0	0	0

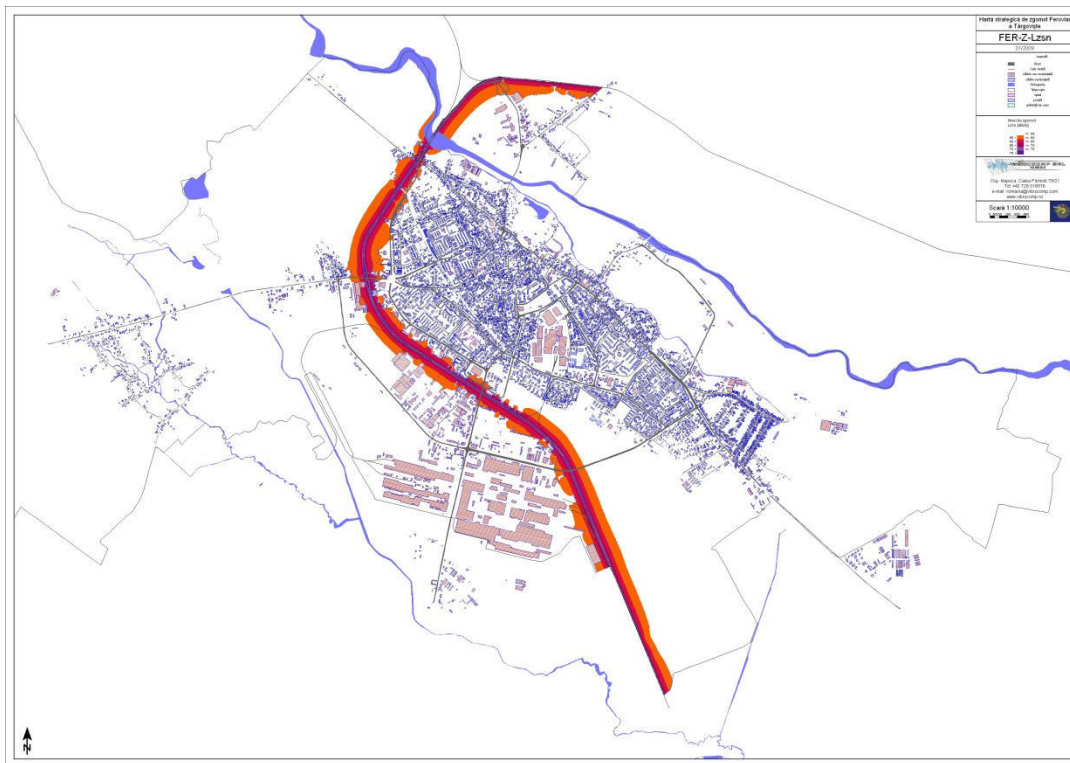

Figura nr. 48– Harta de zgomot feroviar cu indicator L_{zsn} în Târgoviște

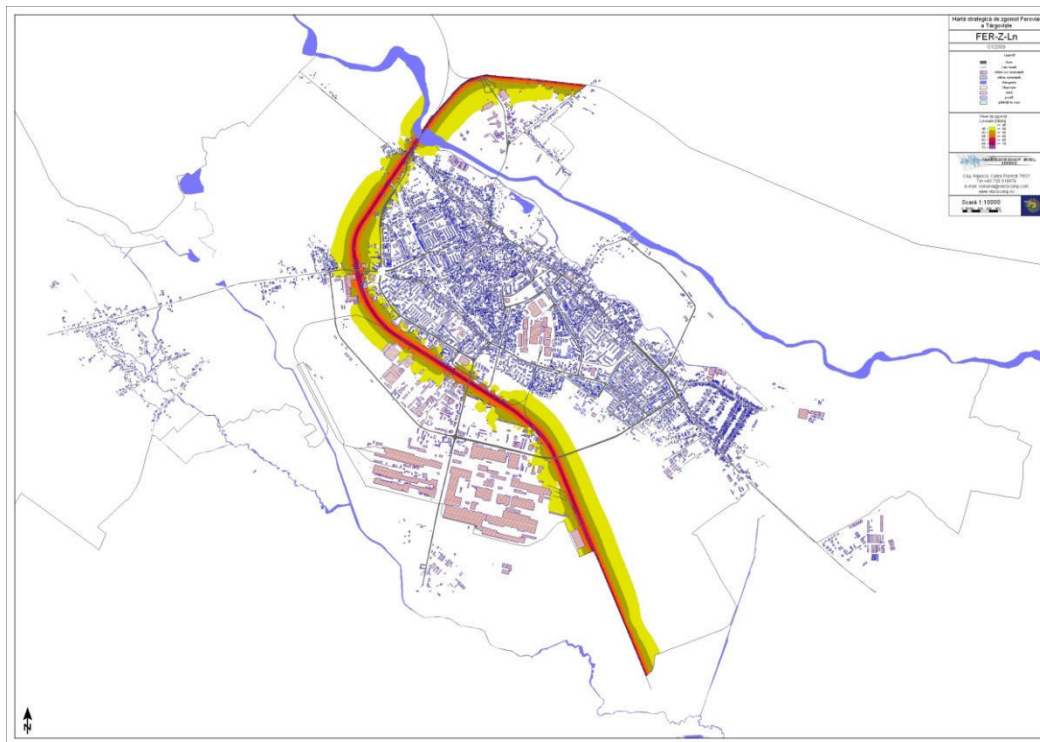

Figura nr. 49– Harta de zgomot feroviar cu indicator $L_{noaptea}$ Târgoviște

Zgomotul rutier în municipiului Târgoviște

Pe baza hărții de zgomot se poate afirma că străzile cele zgomotoase sunt cele care ocolesc Târgoviște, cum ar fi, strada Laminorului și strada Petru Cercel. Aceste străzi însă nu se situează lângă zone rezidențiale.

Deasemenea, zgomotul produs de circulație este mare lângă drumurile de intrare în oraș, care afectează și zone rezidențiale. Aceste străzi sunt: Calea Campulung, continuarea șoselei Găești Col.D-tru Băltărețu, Calea București, Aleea Sinaia, B-dul Unirii și B-dul Eroilor.

Și în interiorul orașului sunt drumuri cu sarcină de zgomot mare, cum ar fi: Constantin Brâncoveanu, Calea Câmpulung. Sarcina de zgomot este mare de a lungul drumurilor care traversează orașul, cum ar fi: Calea Domneasca și I.C.Bratianu respectiv continuarea acestuia Tudor Vladimirescu. Tot o sarcină de zgomot mai mare de 60 dB afectează și Parcul Mitropoliei, cea mai mare spațiu verde a orașului, aflat în interiorul municipiului Târgoviște.

Sarcina de zgomot este semnificativă ($L_{zsn} > 70$ dB, $L_{noapte} > 60$ dB), deci depășește valoarea limită, în cazul clădirilor situate lângă următoarele străzi: Calea Domneasca, I.C. Bratianu, Tudor Vladimirescu, Constantin Brancoveanu, Calea Campulung, B-dul Independente, B-Dul Eroilor, Col. D-tru Baltaretu, B-dul Unirii. În aceste zone există și conflicte.

- Tabel de afectare zgomot rutier

Lzsn						
dB(A)	km2	Număr de locuitori	Număr de locuințe	școală	spital	grădiniță de copii
55-60	1.0095	3900	2013	1	1	0
60-65	0.8506	4100	2411	0	0	0
65-70	0.8169	10200	6399	7	1	0
70-75	0.7438	3900	1838	1	0	0
75<	0.0733	0	7	0	0	0
Ln						
[km2]	km2	Număr de locuitori	Număr de locuințe	școală	spital	grădiniță de copii
45-50	1.1269	3800	1897	0	0	0
50-55	0.8781	3800	2099	1	1	0
55-60	0.8136	8300	5228	3	1	0
60-65	0.8478	7300	3946	5	0	0
65-70	0.2394	200	62	0	0	0
70<	0.0011	0	0	0	0	0

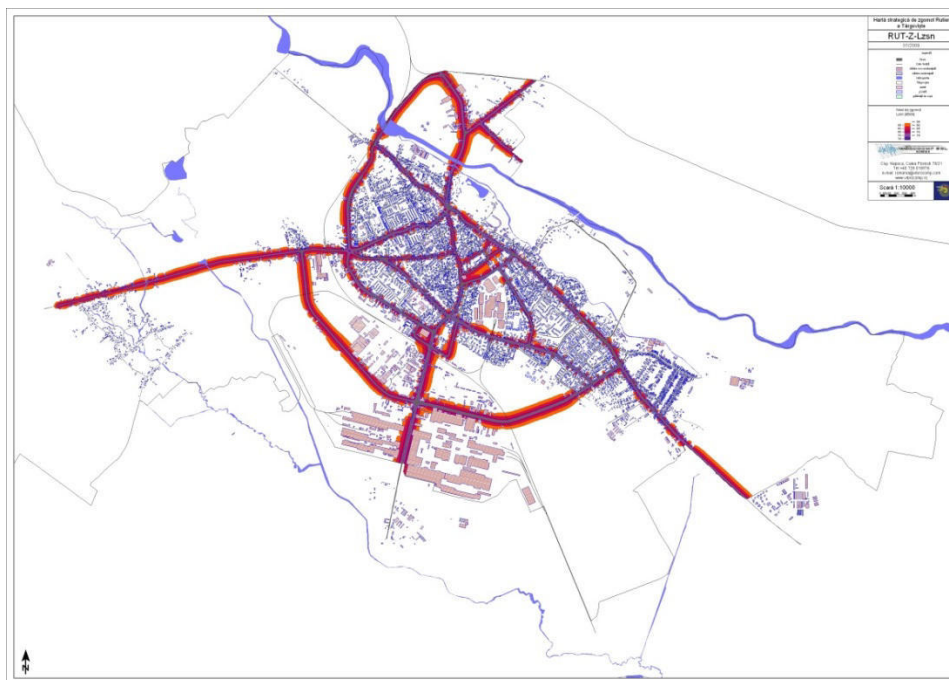

Figura nr. 50– Harta de zgomot rutier cu indicator L_{zsn}

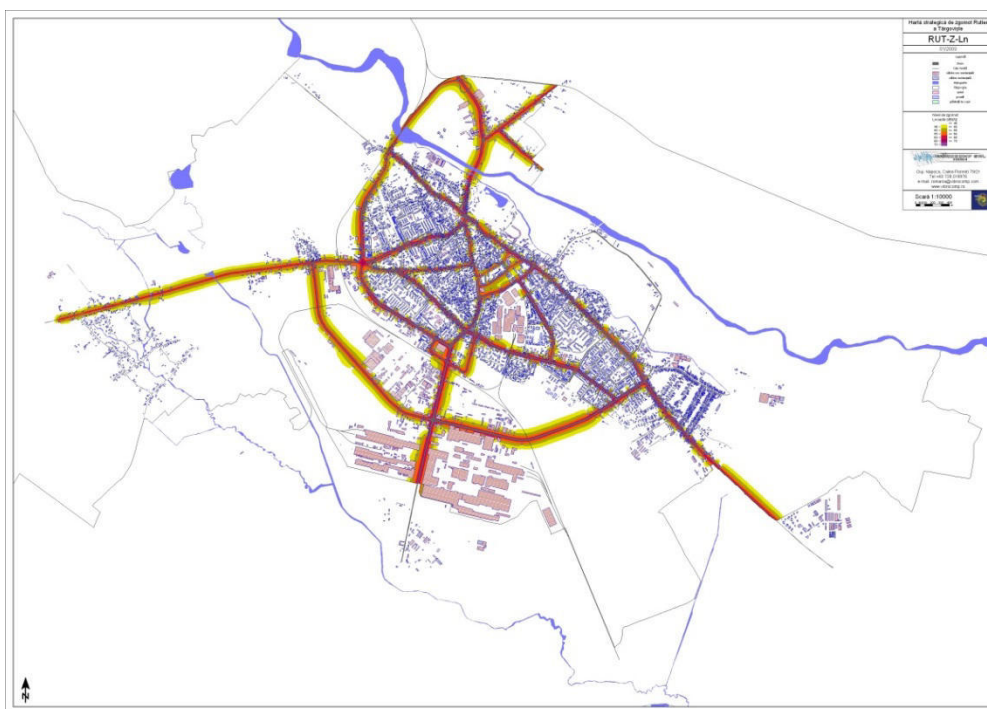

Figura nr. 51– Harta de zgomot rutier cu indicator $L_{noaptea}$

Zgomotul de la întreprinderile IPPC în municipiului Târgoviște

În urma rezultatelor, se poate afirma că uzinele IPPC de pe teritoriul municipiului Târgoviște nu cauzează o sarcină sonoră semnificativă. Valori care depășesc valorile limite (atât pentru L_{zsn} cât și pentru $L_{noaptea}$) sunt numai în preajma uzinei nr. 2. Această depășire afectează cca. 100 de oameni. Posibilitățile de reducere a zgomotului pentru această uzină se va prezenta în planul de acțiune.

- Tabel de afectare zgomot de la întreprinderile IPPC

Lzsn						
dB(A)	km2	Număr de locuitori	Număr de locuințe	școală	spital	grădiniță de copii
55-60	0.2267		0	0	0	0
60-65	0.1422	0	0	0	0	0
65-70	0.5176	100	30	0	0	0
70-75	0	0	0	0	0	0
75<	0	0	0	0	0	0
Ln						
dB(A)	km2	Număr de locuitori	Număr de locuințe	școală	spital	grădiniță de copii
45-50	0.5688	0	0	0	1	0
50-55	0.1829	0	0	0	0	0
55-60	0.2694	100	30	0	0	0
60-65	0.3519	0	0	0	0	0
65-70	0	0	0	0	0	0
70<	0	0	0	0	0	0

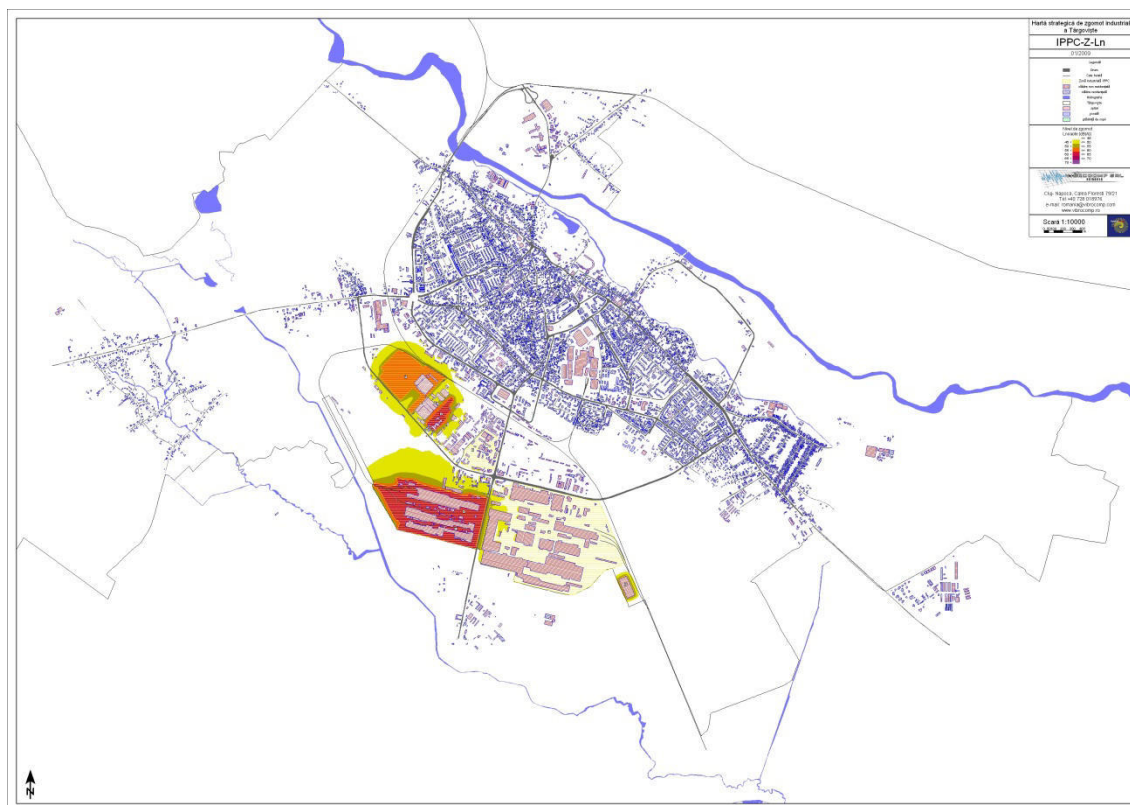

Figura nr. 52– Harta de zgomot al uzinelor industriale cu indicator Lzsn

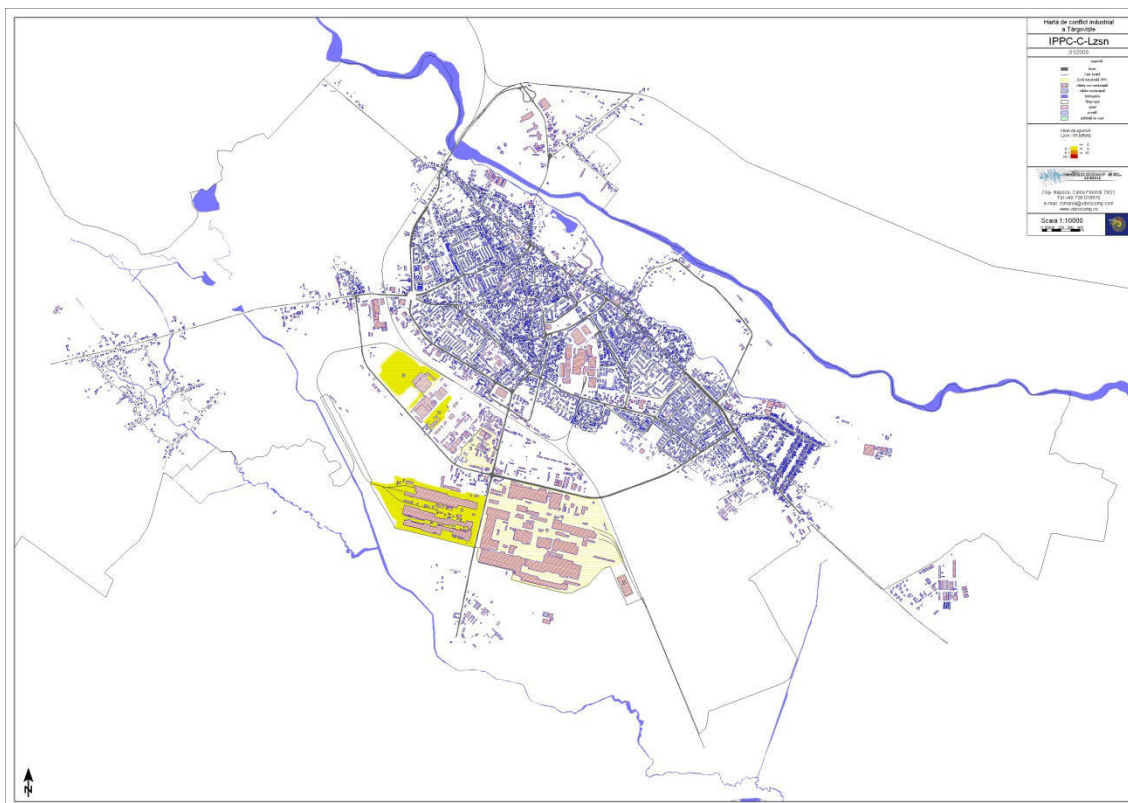

Figura nr. 53– Harta de zgomot al uzinelor industriale cu indicator $L_{noaptea}$

În anul 2013 Agenția de Protecția Mediului Dâmbovița a efectuat 59 de măsurători ale nivelului de zgomot care au evidențiat expuneri ale populației la zgomot în timpul zilei, generat în special de traficul pe șoselele aglomerate din interiorul localităților.

- Măsurătorile efectuate pentru determinarea nivelului de zgomot în județ, an 2013

Tip măsurătoare	Număr măsurători	Maxima măsurată (L echiv dB)	Depășiri - % (raportat la nr. de măsurători)
Piețe, spații comerciale, restaurante în aer liber (LZF-65/STAS 10009/88)	-	-	-
Incinte de școli și creșe, grădinițe. spații de joacă pentru copii (LZF-75/STAS 10009/88)	3	70,9	0
Parcuri. zone de recreare și odihnă. tratament medical. balnear (LZF-45/STAS 10009/88)	8	54	100
Incintă industrială (LZF-65 /STAS 10009 /88)	20	71	50
Zone feroviare (LZF-70 /STAS 10009 /88)	-	-	-
Parcaje auto (90/STAS 10009/88)	-	-	-
Trafic (str. categ IV. 60/ STAS 10009 /88)	1	58	0
Trafic (str. categ III. 65/ STAS 10009 /88)	7	68,5	43
Trafic (str. categ II. 70/ STAS 10009 /88)	6	75	67
Interior clădiri (35/STAS 6156 /86; OMS 536/97)	-	-	-
Fațadă clădiri (50 /STAS 6156/86; OMS 536/1997)	14	68,6	100

Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița în anul 2013

3.1.6. Efectele zgomotului asupra sănătății populației

Efectele poluării fonice asupra sănătății populației pot fi:

Efecte directe: hipoacuzia neurosenzorială și surditatea;

Efecte indirecte: hipertensiunea arterială, ulcerul gastroduodenal, cardiopatia ischemică, tulburări psihice.

Zgomotul este un factor ce influențează factorul uman și fauna. Este produs de surse naturale, dar mai ales antropice: utilaje, mijloace de transport, aparate, oameni. Poluarea sonoră provoacă la nivelul organismului uman o serie întreagă de efecte, începând cu ușoare oboseli auditive până la stări nevrotice grave și chiar traumatisme ale organului auditiv.

Rezultatele ultimului studiu epidemiologic efectuat cu ajutorul specialiștilor din Inspectoratele de Sănătate Publică, finalizat în 2000, semnalează în general manifestări ale simptomelor nespecifice din zonele de trafic intens, pentru grupa de vârstă de 15 - 64 de ani, pentru tulburările de somn (maxim 49%), cefalee (maxim 56 %), amețeli (maxim 25%), pe un fond ridicat prezent și pentru zona rezidențială, care înregistrează niveluri de zgomot superioare celor de confort.

Agresiunea datorată zgomotelor constituie o cale de degradare a mediului ambiant. Zgomotul are o acțiune complexă asupra organismului în funcție de frecvență, tărie și poziția surselor. Contribuția cea mai mare la poluarea fonică o au autovehiculele cu motoare cu ardere internă în localități. Determinările sonometrice au evidențiat dependența intensității poluării sonore de regimul de funcționare a motoarelor autovehiculelor, astfel că valorile maxime sunt înregistrate datorită turării motoarelor la demararea acestora în intersecții precum și în perioade meteorologice nefavorabile care îngreunează circulația rutieră și implicit amplifică solicitarea motoarelor.

3.1.7. Elemente de strategie investițională în protecția aerului și pentru atenuarea zgomotelor

Aer

- Întreținerea și gestionarea corespunzătoare a componentei locale a Rețelei Naționale de Monitorizare a Calității Aerului;

- Elaborarea Planurilor de calitate a aerului/Planurilor integrate de calitate a aerului, în cazul încadrării în regimul de gestionare I a calității aerului;

- Realizarea lucrărilor de reabilitare / întreținere/intervenție asupra căilor rutiere;

- Construirea drumurilor de centură pentru orașele și municipiile din județ;

- Derularea de acțiuni de informare și conștientizare a populației din mediul rural asupra interzicerii arderii resturilor vegetale.

Zgomot

- Devierea unei proporții mai mari a traficului rutier de transit pe trasee noi – centură;

- Despărțirea traficului local și tranzit;

- Devierea traficului de tranzit din centrul și cartierele orașului;

- Dezvoltarea transportului public;

- Amenajarea unor locuri de parcare puse în concordanță cu rețeaua de transport în public;

- Asigurarea mijloacelor de transport silențioase;

- Extinderea semnificativă a trotuarelor în centrul orașului;

- Ecranarea zgomotului acolo unde sunt depășiri frecvente și care pot afecta populația.

În județul Dâmbovița au fost emise opt autorizații de mediu, privind emisiile de gaze cu efect de seră, pentru instalații care intră sub incidența Directivei EU-ETS pentru perioada 2013-2020.

Aceste instalații, care intră și sub incidența IPPC, au fost autorizate de ANPM

- S.C.Termica S.A Târgoviște,
- S.C. Oțelinox S.A. Târgoviște,
- S.C.COS Târgoviște,

- S.C. Soceram S.A. București - Sucursala Doicești,
- S.C. Wienerberger Sisteme de Cărămizi S.R.L. - punct de lucru Gura Ocnitei,
- S.C. Carmeuse Holding S.R.L. - punct de lucru Fieni,
- S.C. Carpatcement Holding S.A. - Sucursala Fieni,
- S.C. Erdemir România SRL Târgoviște.

În primul trimestru al fiecărui an consecutiv anului în care au fost alocate certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, operatorul are obligația să înainteze A.N.P.M. raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru anul precedent, verificat de către un verficator atestat.

Operatorul are obligația de a restitui, până cel mai târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu numărul total de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la instalația respectivă în anul calendaristic anterior, prezentate în raportul anual de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, reglementată prin Directiva 87/2003/CE (schema EU-ETS), se aplică în România începând cu 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană.

Directiva 87/2003/CE a fost transpusă în legislația românească prin H.G. nr.780/2006.

3.2. CALITATEA APEI

Ca element fundamental al apariției și menținerii vieții pe pământ, protecția apei a început să fie o preocupare majoră a statelor lumii, când s-a constatat deteriorarea periculoasă a acestei resurse naturale, pe măsura ritmului dezvoltării economico-sociale. Cerința continuă a unor cantități din ce în ce mai mari de apă, atât pentru industrie și agricultură, cât și pentru alimentarea unei populații în creștere accelerată, precum și neglijarea adoptării măsurilor de protejare a calității ei, a condus în timp la degradarea multor ecosisteme acvatice, punând în pericol refacerea circuitului natural al acestei resurse. Promovarea utilizării durabile a apelor în totalitatea lor (subterane și de suprafață) a impus elaborarea unor măsuri unitare comune, care s-a concretizat la nivelul Uniunii Europene prin adoptarea Directivei 60/2000/EC referitoare la stabilirea unui cadru de acțiune comunitar în domeniul politicii apei. Caracterul limitat al resurselor de apă la nivelul județului, apare ca urmare a repartizării inegale în spațiu și în timp a acestor resurse.

Teritoriul județului Dâmbovița este inclus în două spații hidrografice: Buzău – Ialomița și Argeș – Vedea, monitorizate de Administrația Bazinală de Apă Buzău- Ialomița, respective Administrația Bazinală de Apă Argeș – Vedea, ambele aflate în subordinea Administrației Naționale Apele Române și cu atribuții de monitorizare a calității apelor din punct de vedere al gradului de poluare.

Spațiul hidrografic Buzău-Ialomița este situat în partea de sud-est a țării, învecinându-se în partea de nord-vest cu bazinul hidrografic Olt, în nord-est cu bazinul hidrografic Siret, în vest și sud-vest cu bazinul hidrografic Argeș, în sud cu fluviul Dunarea, iar în est cu spațiul hidrografic Dobrogea-Litoral.

Spațiul hidrografic Argeș-Vedea se învecinează la nord cu bazinul hidrografic Olt, la vest cu bazinele hidrografice Olt și Vedea, la sud cu bazinul Dunării și la est cu bazinul hidrografic al Ialomiței.

Din suprafața totală a județului Dâmbovița 41,59% este cuprinsă în Spațiul hidrografic Buzău – Ialomița, respectiv în Bazinul Hidrografic Ialomița și 58,41% din suprafața județului este inclusă în Spațiul Hidrografic Argeș – Vedea, respectiv în Bazinul Hidrografic Argeș.

- Caracteristicile administrative și demografice ale județului Dâmbovița situat în spațiului hidrografic Buzău-lalomița și Argeș – Vedea

	Suprafața totală (Km ²)	% din suprafața totală din bazin hidrografic	% din suprafața totală a județului	Populația (locuitori)	% din populația totală din bazin hidrografic
Spațiul hidrografic Buzău – lalomița	24699	100	x	2509306	100
din care, județul Dâmbovița	1686	6.82	41.59	294933	11.75
Spațiul hidrografic Argeș – Vedea	21479	100	x	3825540	100
din care, județul Dâmbovița	2368	11.03	58.41	225249	5.89

Sursa: Planurile de management ale S.H. Buzău – lalomița și S.H. ABA Argeș – Vedea

- Lungimea principalelor cursuri de apă din județ

Denumirea cursului de apă	Lungimea cursului de apă (km)	
	pe teritoriul județului	pe teritoriul României
lalomița	158	417
Dâmbovița	115	286
Argeș	54	350
Sabar	80	174
Ilfov	92	96
Cricov	70	80
Potopu	45	45
Neajlov	44	186
Colentina	40	101
Pâscov	38	38
Șuța	36	36
Slănic	30	30
lalomicioara	27	27
Bizdidel	22	26
Crivăț	22	29

Sursa: Anuarul Statistic al Județului Dâmbovița 2011

- Principalele lacuri antropice din județ

Denumirea lacului	Suprafața (ha)	Localitatea
Buftera	307	Crevedia
Văcărești	234	Văcărești
Ilfoveni	104	Nucet
Pucioasa	102	Pucioasa
Bolboci	100	Moroeni
Brătești	97	Văcărești

Adunați	96	Nucet
Bungetu I	93	Văcărești
Bungetu II	91	Văcărești
Udrești	61	Ulmi

Sursa: Anuarul Statistic al Județului Dâmbovița 2011

Neuniformitatea resurselor de apă în timp se manifestă prin precipitații neliniare de-a lungul anilor și de-a lungul sezonelor fiecărui an, prin fenomene de îngheț și dezgheț ce contribuie la variația în timp a debitelor izvoarelor, râurilor, nivelurilor lacurilor și apelor subterane. Ca urmare chiar în zone cu resurse de apă însemnate, ca medie multianuală, apar, aleator, atât perioade de secetă, de lipsa de apă, cât și perioade de ape mari și de viituri, care creează riscul efectelor distructive ale inundațiilor.

Din punct de vedere al resursei apei, la nivelul bazinelor hidrografice Ialomița și Dâmbovița, posibilitatea alimentării cu apă potabilă din sursa subterană de adâncime a fost analizată și fundamentată prin studii hidrologice pentru asigurarea necesarului de apă (mc/zi). Impactul utilizării apei din subteran atât pe perioada de construire cât mai ales pe perioada de funcționare a obiectivului, asupra resurselor limitate de apă, se manifestă în timp, atât la nivel național cât și la nivel local, fie prin utilizarea irațională a apei în mediul industrial și mediul urban, fie prin scăderea resurselor naturale datorate schimbărilor climatice.

Caracterizarea calității apei, pe bazine hidrografice și la nivel național, reprezintă evaluarea globală a rezultatelor analitice obținute periodic, în campanii expediționare.

Secțiunile de monitorizare și cursurile de apă sunt încadrate pe categorii de calitate, în conformitate cu actele normative în vigoare. Elaborarea sintezei calității apelor curgătoare de suprafață în județul Dâmbovița se bazează pe prelucrarea datelor primare rezultate din analizele fizico-chimice ale apelor, efectuate în laboratoarele Sistemului de Gospodărire a Apelor Dâmbovița (pentru Bazinul Hidrografic Buzău - Ialomița) și Direcției de Ape Argeș - Vedea (pentru Bazinul Hidrografic Argeș - Vedea).

3.2.1. Evaluarea stării ecologice pentru apele de suprafață

Râul Ialomița are pe teritoriul județului Dâmbovița o lungimea de 158 Km dintr-un total de 417 Km. Conform S.G.A. Dâmbovița râul Ialomița este împărțit în trei secțiuni de monitorizare:

- sectorul 1 – izvor – amonte confluență Rătei cu o lungime de 21 Km clasa de calitate I;
- sectorul 2 – confluență Rătei – Brănești cu o lungime de 34 Km clasa de calitate I;
- sectorul 3 – Brănești – Băleni cu o lungime de 56 Km clasa de calitate II;

Râul Dâmbovița are pe teritoriul județului o lungimea de 115 Km dintr-un total de 286 Km. Conform S.G.A. Dâmbovița râul Dâmbovița este împărțit în două secțiuni de monitorizare pe teritoriul județului:

- sectorul 1 – intrare în județ – Malu cu Flori cu o lungime de 46 Km clasa de calitate II;
- sectorul 2 – Malu cu Flori – ieșire județ cu o lungime de 59 Km clasa de calitate III;

Pârâul Ilfov are pe teritoriul județului o lungimea de 92 Km dintr-un total de 96 Km.

Calitatea apelor pârâului Ilfov este monitorizată pe două sectoare:

- sectorul 1 – intrare – amonte derivație Mircea Vodă, cu o lungime de 39 Km clasa de calitate II;
- sectorul 2 – amonte derivație Mircea Vodă – ieșire județ cu o lungime de 41 Km clasa de calitate II;

3.2.2. Apele subterane

Principalele rezerve de apă subterane sunt cantonate atât în depozite de suprafață (1,0 – 25,0 m adâncime) și au un caracter freatic, cât și în orizonturi purtătoare aflate la adâncimi mari (150 – 300 m adâncime). Există și o a treia categorie de ape subterane care umplu fisurile și golurile rocilor dure și impermeabile din zona montană.

Apele subterane prezintă o mare varietate, funcție de condițiile litologice, structurale, climatice, precum și de particularitățile drenării și dinamicii lor. Apele suprafreatică sunt răspândite pe întreaga suprafață a teritoriului, fiind legate de prezența păturii de sol sau depozitelor deluviale în care se acumulează. Apele

freatice propriu-zise au un regim ce depinde în mare măsură de condițiile climatice, iar zona de alimentare coincide cu aria lor de răspândire. Apele de adâncime sunt situate în orizonturi acvifere cu presiune hidrostatică, ceea ce condiționează caracterul lor ascensional sau uneori artezian (în foraje).

Factorii poluatori majori care afectează calitatea apei subterane se grupează în următoarele categorii: produse petroliere, produse rezultate din procesele industriale, produse chimice (îngrășăminte, pesticide) utilizate în agricultură, ce provoacă o poluare difuză greu de depistat și prevenit, produse menajere și produse rezultate din zootehnie, metale grele, necorelarea creșterii capacităților de producție și a dezvoltării urbane cu modernizarea lucrărilor de canalizare și realizarea stațiilor de epurare, exploatarea necorespunzătoare a stațiilor de epurare existente, lipsa unui sistem organizat de colectare, depozitare și gestionare a deșeurilor și a nămolurilor de la epurarea apelor industriale uzate.

Județul Dâmbovița dispune atât de resurse de apă de suprafață, cât și de resurse subterane. Pe ansamblu, ponderea celor de suprafață este însă determinantă. Din punct de vedere al resurselor de apă utilizabile pentru alimentări cu apă potabilă acestea pot fi considerate moderate, ținând cont de calitatea necorespunzătoare a unor ape de suprafață, cât și de distribuția inegală în teritoriu a resurselor existente .

În anul 2012 Administrația Bazinală de Apă Argeș – Vedea a monitorizat, pe teritoriul județului Dâmbovița, 5 corpuri de apă: **ROAG02 - Câmpia Titu, ROAG03 Colentina, ROAG05 - Lunca și terasele râului Argeș, ROAG08 – Pitești și ROAG12 Estul Depresiunii Valahe.**

Calitatea apei din corpul de apă subterană **ROAG02- Câmpia Titu**, corespunzător județului Dâmbovița, a fost analizată prin 5 foraje de observație (Sălcuța (Argeș) ORD.II – F1; Slobozia Moară ORD.II – F1; Conțești – F8, Burduca ORDII – F1 și Tătărani-Gheboieni – F3).

Valorile medii obținute au fost comparate cu valorile prag din Ordinul MM nr. 137/2009 și HG 53/2009 ale indicatorilor de calitate (azotați, amoniu, azotiți, sulfati, fosfați și cloruri) și s-a constatat că 1 foraj (Burduca ORD II -F1) prezintă valori medii depășite față de valorile de prag, la indicatorul NH₄. La ceilalți indicatori analizați nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor prag.

Calitatea apei din corpul de apă subterană **ROAG03 – Colentina** a fost analizată prin 2 foraje de observație din județul Dâmbovița (Săbiești ORC.II – F1 și Răcari ORD.II – F1).

Valorile medii obținute au fost comparate cu valorile prag din Ordinul MM nr. 137/2009 și HG 53/2009 ale indicatorilor de calitate (azotați, amoniu, azotiți, sulfati, fosfați, cloruri) și s-a constatat că nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor prag la nici unul dintre indicatorii de calitate.

Calitatea apei din corpul de apă subterană **ROAG05 – Lunca și terasele râului Argeș** a fost analizată prin 3 foraje de observație din județul Dâmbovița (Mogoșani– F1, Găești – F1 și Ionești-Gura Foi – F3).

Valorile medii obținute au fost comparate cu valorile prag din Ordinul MM nr. 137/2009 și HG 53/2009 ale indicatorilor de calitate (azotați amoniu, azotiți, sulfati, fosfați, cloruri) și s-a constatat că:

- 1 foraj (Mogoșani– F1) prezintă valori medii depășite față de valorile de prag la indicatorul NO₃.
- 1 foraj (Găești – F1) prezintă valori medii depășite față de valorile de prag la indicatorul cloruri.
- la ceilalți indicatori analizați nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor prag.

Calitatea apei din corpul de apă subterană **ROAG08 – Pitești** a fost analizată prin 8 foraje de observație din județul Dâmbovița (Fierbinți ORD.II – F1, Petrești-Croituri ORD I – F1, Moara din Groapă ORD II – F1, Izvoru – F2, Morteni ORDII – F1, Broșteni ORDII – F1, Izvoru – F1, Puntea de Greci ORDII – F1 și un izvor (Moara din Groapă).

Valorile medii obținute au fost comparate cu valorile prag din Ordinul MM nr. 137/2009 și HG 53/2009 ale indicatorilor de calitate (azotați, amoniu, azotiți, sulfati, fosfați, cloruri) și s-a constatat următoarele:

- 6 foraje (Petrești-Croituri ORD I – F1, Izvoru – F2, Morteni ORDii – F1, Broșteni ORDII – F, Izvoru – F1, Puntea de Greci ORDII – F1) prezintă valori medii depășite față de valorile de prag la indicatorul NO₃.
- 2 foraje (Izvoru – F2 și Puntea de Greci ORDII – F1) prezintă valori medii depășite față de valorile de prag la indicatorul PO₄.
- la ceilalți indicatori analizați nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor prag.

În **bazinul hidrografic Ialomița**, corespunzător județului Dâmbovița, au fost monitorizate 2 corpuri de apă subterană, **ROIL03-Munții Bucegi și ROIL12-Câmpia Gherghiței**.

Calitatea apei din corpul de apă subterană **ROIL03 – Munții Bucegi** a fost analizată la un izvor (izvorul Zănoaga).

Valorile medii obținute au fost comparate cu valorile prag din Ordinul MM nr. 137/2009 și HG53/2009 ale indicatorilor de calitate (azotați, amoniu, azotiți, sulfati, fosfați, cloruri) și s-a constatat că nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor prag la nici unul dintre indicatorii de calitate.

Calitatea apei din corpul de apă subterană **ROIL12 – Câmpia Gherghiței** a fost analizată prin 4 foraje de observație din județul Dâmbovița (Mărcești– F1, Băleni ORD.II – F1, Gura Ocnitei ORD.II – F1 și Bucșani ORD.II – F1).

Valorile medii obținute au fost comparate cu valorile prag din Ordinul MM nr. 137/2009 și HG 53/2009 ale indicatorilor de calitate azotați, amoniu, azotiți, fosfați și s-a constatat că 1 foraj (Băleni ORD II -F1) prezintă valori medii depășite față de valorile de prag, la indicatorul NO3. La ceilalți indicatori analizați nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor prag.

Din analiza datelor obținute în urma monitorizării parametrilor fizico-chimici la forajele situate în stratul freatic, comunicate de Administrațiile Bazinale Buzău – Ialomița și Argeș - Vedea, depășiri ale valorilor de prag s-au înregistrat la indicatorii: azotați, cloruri, fosfați și amoniu.

În ceea ce privește contaminarea apelor freatice cu azotați, depășiri ale concentrației admise la acest indicator s-au înregistrat în 8 puncte de monitorizare, ceea ce reprezintă 32% din totalul punctelor de monitorizare situate pe teritoriul județului Dâmbovița.

În cursul anului 2011 au fost recoltate și analizate în laboratorul DSP Dâmbovița un număr de 186 probe de apă recoltate din fântâni (publice și particulare). Toate probele provin din mediul rural. Din analiza rezultatelor de laborator precum și din evaluarea în teren a fântânilor reiese că majoritatea nu îndeplinesc condițiile de asigurare a unei ape de calitate datorită degradării acestora, a amplasării improprie (în vecinătatea unei surse de poluare), a întreținerii și exploatării defectuoase (lipsă asanare periodică).

Acestea se repercutează asupra calității apei care, în procent de 51,83% nu se încadrează în limitele CMA ale parametrilor microbiologici conform Legii 458/2002 și 311/2004 și 16,3% în limitele parametrilor fizico-chimici impuși prin aceeași lege.

Poluarea freaticului este cel mai adesea un fenomen aproape ireversibil și are consecințe grave asupra folosirii rezervei subterane pentru alimentarea cu apă potabilă. Depoluarea surselor de apă din pânza freatică este extrem de anevoioasă și uneori imposibilă.

3.2.3. Apele uzate. Sursele care conduc la încărcarea apei de suprafață cu diferiți poluanți

Apele uzate sunt principala sursă de poluare a apelor naturale, prin evacuarea acestora în receptori.

În raport cu proveniența lor, apele uzate se clasifică astfel:

- **apă uzată menajeră**, este apa de evacuare după ce a fost folosită pentru nevoi gospodărești în locuințe și unități de folosință publică și provine din descărcări de la operații de igienă corporală, de la pregătirea alimentelor, de la spălarea îmbrăcămintei ori prin evacuări de produși fiziologici.
- **ape uzate industriale**, sunt cele care se evacuează în mod concentrat după folosirea lor în procesele tehnologice de obținere a materiilor prime sau a produselor finite.

După proveniența lor, apele uzate industriale pot fi:

- *ape de spălare*, ocupa locul doi ca volum; apar într-o mare varietate de industrii și rezultă din folosirea apei de alimentare pentru antrenarea și îndepărtarea unor materiale nedorite;
- *ape de răcire*, care formează proporția principală (volum) a apelor uzate industriale, principalul poluant e căldura;
- *ape de proces* sunt cele ce au servit ca solvent sau ca mediu de reacție în procesul de prelucrare a materiilor prime; au un volum relativ redus, dar sunt foarte concentrate;

- ape uzate orășenești (urbane) sunt definite ca ape uzate menajere sau amestec de ape uzate menajere cu ape uzate industriale și/sau scurgerile apei de ploaie colectate într-un sistem comun de canalizare.

Poluarea apelor cauzată de aglomerările umane (orașe și sate) se datorează în principal următorilor factori:

- Evacuarea necontrolată (în general pe sol) în acele zone rurale sau urbane în care nu există rețele de canalizare.
- Rata redusă a populației racordate la sistemele colectare și epurare a apelor uzate;
- Funcționarea necorespunzătoare a stațiilor de epurare existente;
- Managementul necorespunzător al deșeurilor;
- Dezvoltarea zonelor urbane și protecția insuficientă a resurselor de apă

În ceea ce privește infrastructura sistemului de colectare în județul Dâmbovița, situația la sfârșitul anului 2011 arată că, 13 localități (6 orașe și 7 localități rurale) aveau sisteme publice de canalizare. Lungimea totală a rețelei de canalizare era de 262 km, din care 202,7 km (77,37%) în mediul urban.

- Lungimea rețelei de canalizare în 2011

Localitate	Lungimea rețelei (km)
Târgoviște	116
Gaești	32.5
Moreni	19.5
Pucioasa	17.5
Titu	6.9
Fieni	10.3
Aninoasa	11.4
Doicești	10.3
Șotânga	9.9
Crevedia	7.9
Râzvad	7.1
IL Caragiale	7
Gura Ocnitei	5.7
Total	262

Sursa: Anuarul Statistic al Județului Dâmbovița 2013

Monitorizarea subsistemului "Ape uzate", abordează într-un mod integrat apă captată, modul de utilizare, epurarea și evacuarea apelor. În general, activitatea de monitorizare a apelor uzate are în vedere:

- evaluarea apelor captate de către utilizatori;
- automonitoringul apelor uzate (conformarea cu standardele și reglementările, frecvențele de analizare a apelor uzate, eficientizarea stațiilor de epurare, etc.)
- cunoașterea permanentă a cantitatilor de poluanți evacuați, remedierea stațiilor de epurare, încadrarea în limitele admise în conformitate cu capacitățile de recepție a emisarilor;
- prevenirea, combaterea și alarmarea în caz de poluări accidentale.

Analiza statistică a situației principalelor surse de ape uzate, conform rezultatelor supravegherii efectuate în anul 2012 de către Administrațiile Bazinale Argeș – Vedea și Buzău - Ialomița, a prezentat următoarele aspecte, la nivelul județului Dâmbovița: fața de un volum total evacuat de 18140,516 m³ /an, 17696,5 m³/an, respectiv 97,55%, constituie ape uzate care trebuie epurate, diferența constituind ape uzate care nu necesită epurare, considerate convențional curate.

Din volumul total de ape uzate care necesită epurare, și anume 17696,5 m³ /an, 1443,263 m³ /an (8,15%) au fost suficient (corespunzător) epurate și 16252,097 m³ /an (91,84%) ape uzate insuficient epurate.

Prin urmare, 91,84% din apele uzate provenite de la principalele surse de poluare au ajuns în receptorii naturali, în special râuri, insuficient epurate.

În ceea ce privește aportul de ape uzate evaluat pe activități economice, cu o contribuție importantă la totalul volumului de apă evacuat, incluzând și apele convențional curate, sunt: captare și prelucrare apă pentru alimentare populație: 10.340,602 mii m³/an - circa 57% din total volume evacuate; industrie metalurgică și construcții de mașini: 6695,933 mii m³/an, respectiv 36,91% și energie electrică și termică: 384,633 mii m³/an – aprox. 2,12% .

Din punct de vedere al apelor uzate care necesită epurare, cele mai mari volume au fost evacuate în cadrul activităților: captare și prelucrare apă pentru alimentare populație: 10.340,602 mii m³/an - circa 58,43% din total volume evacuate și industrie metalurgică și construcții de mașini: 6695,933 mii m³/an, respectiv 37,84%.

Referitor la apele uzate insuficient epurate, activitățile cu cea mai mare pondere sunt: captare și prelucrare apă pentru alimentare populație: 9324,505 mii m³/an - circa 57,37% din total volume ce necesită epurare și industrie metalurgică și construcții de mașini: 6366,533 mii m³/an, respectiv 39,17%.

Stațiile de epurare asociate localităților din județ care epurează ape uzate industriale și menajere sunt:

- *Stația de epurare Târgoviște Sud* cu evacuare în râul Ialomița, prevăzută cu treaptă mecanico - biologică. Capacitatea actuală este de 890 l/s.
- *Stația de epurare Târgoviște Nord* cu evacuare în râul Ialomița, prevăzută cu treaptă mecanico - biologică. Capacitatea actuală este de 60 l/s.
- *Statia de epurare Pucioasa* cu evacuare în râul Ialomița, prevăzută cu treaptă mecanico- biologică. Eficiența de epurare este redusă, datorită subdimensionării și nefuncționării decantorului secundar. Are o capacitate de 54 l/s, debitul de apă uzată care tranzitează stația fiind de 100 l/s.
- *Stația de epurare Moreni*, cu evacuare în râul Cricov, cu treaptă mecanică, chimică și biologică. Capacitatea este de 160 l/s.
- *Stația de epurare I.L. Caragiale*, cu evacuare în râul Cricov, cu treaptă mecanică, chimică și biologică (biofiltru). Capacitatea este de 40 l/s.
- *Stația de epurare Titu*, cu evacuare în pârâul Băi, cu treaptă mecanică, chimică și biologică. Capacitatea este de 40 l/s.
- *Stația de epurare Fieni*, cu evacuare în râul Ialomița, cu treaptă mecanică și biologică, cu biofiltru, și capacitatea maximă de 35 l/s.
- *Stația de epurare Găești*, cu treaptă mecanică și biologică, cu evacuare în râul Neajlov, având o capacitatea de 34 l/s.

Deversarea apelor uzate insuficient epurate este una din principalele cauze ale poluării și degradării apelor de suprafață. Prin urmare, principala măsură practică de protecție a calității apelor de suprafață o reprezintă epurarea corespunzătoare a apelor uzate.

3.2.4. Efectele poluării apei asupra stării de sănătate

Apa potabilă este o componentă fundamentală a mediului, cu impact major asupra calității vieții și sănătății populației. Sunt teorii care afirmă chiar că succesul civilizației moderne nu se trage în principal din revoluția industrială, ci mai mult din redescoperirea igienei.

Prin apă potabilă se înțelege apa destinată consumului uman, astfel: orice tip de apă în stare naturală sau după tratare, folosită pentru băut, la prepararea hranei ori pentru alte scopuri casnice, indiferent de originea ei și indiferent dacă este furnizată prin rețea de distribuție, din rezervor sau este distribuită în sticle ori în alte recipiente, precum și toate tipurile de apă folosită ca sursă în industria alimentară.

Apa potabilă pentru localitățile urbane este asigurată în principal din surse din vecinătatea orașelor, în special subterane:

Municipiul Târgoviște: fronturi de captare apă subterană la Mănești, Lazuri-Văcărești, Dragomirești, Hulubești;

Municipiul Moreni: surse subterane din zonele ledera, Ruda, Ciocoiiești, Săcuieni, suplimentate cu apă de suprafață de la stația de apă Paltinu (Câmpina, județul Prahova);

Orașul Pucioasa: apă de suprafață din râul Ialomița și drenuri de pe terasa Ialomiței (la Fieni);

Orașul Găești: surse de profunzime (front captare lunca râului Argeș);

Orașul Titu: surse de profunzime (front captare Branîște);

Orașul Fieni: izvoare subterane captate (zona peșterii Răteiu) și drenuri de pe terasele râului Ialomița (zona Gâlma și Buciumeni).

Rețeaua de alimentare cu apă potabilă a județului Dâmbovița s-a extins continuu în ultimii ani, în special în mediul rural, datorită investițiilor prin programul SAPARD. Conform datelor furnizate de Direcția Județeană de Statistică Dâmbovița, la sfârșitul anului 2004 în județ existau 109 localități cu rețea de distribuție a apei potabile, reprezentând 24,5 % din totalul localităților județului Dâmbovița. Urmare investițiilor și programelor aprobate prin acte normative s-a reușit ca la nivelul județului, rețeaua de alimentare cu apă în sistem centralizat, să alimenteze la începutul anului 2006, 129 de localități, din care 2 municipii și 5 orașe.

Apa potabilă trebuie să fie sanogenă și curată, îndeplinind următoarele condiții: să fie lipsită de microorganisme, paraziți sau substanțe care pot constitui un pericol potențial pentru sănătatea umană și să îndeplinească cerințele minime prevăzute de Legea nr. 458/2002 privind parametrii de calitate ai apei potabile (microbiologici, chimici și indicatori).

Sursele de poluare a apei potabile pot genera maladii infecțioase și maladii neinfecțioase datorită prezenței în apă a unor poluanți biologici, respectiv poluanți chimici:

- maladiile infecțioase transmise prin apă de bacterii pot fi: holera, febra tifoidă, dizenteria;
- maladii infecțioase transmise de virusi: poliomielita, hepatita virală, conjunctivita de bazine de înbăiere;
- paraziți care generează amibiaza, cea mai răspândită parazitoză de natură hidrică, lambliaza, tricomoniatoza;

Maladiile care se datorează unor substanțe chimice existente în apă (minerale, toxice, radioactive) pot fi:

- gușa endemică, întâlnită în regiunile submontane și care dă naștere la complicații neuroase și endocrine, boli cardiovasculare, datorate lipsei de calciu și magneziu din apa potabilă;
- intoxicarea cu nitrați și nitriți prezenți în apă din ce în ce mai mult datorită industrializării și chimizării agriculturii nitriții pătrund în sânge și în combinație cu hemoglobina formează methemoglobina, rezultând un deficit de oxigen. Maladia, cunoscută sub numele de cianoză infantilă este des întâlnită la copii;
- alte substanțe toxice ca plumbul, mercurul, cadmiul, pesticidele, pot avea efecte grave asupra sănătății umane;

Deși nici o fântână din mediul rural nu are apă potabilă, în perioada 2008 - 2010 , în județul Dâmbovița s-a înregistrat un singur caz de methemoglobinemie acută infantilă.

3.2.5. Investiții în protecția apelor de suprafață și subterane

Pentru rezolvarea problemelor privind factorul de mediu apă este necesar să fie atinse următoarele obiective specifice:

- ◆ asigurarea cantității și calității apei potabile în mediul urban și rural;
- ◆ canalizarea și epurarea apelor uzate menajere din localitățile din mediul urban și rural;
- ◆ epurarea corespunzătoare a apelor uzate din sectoarele: menajer, agricultură și industrie;
- ◆ prevenirea, protecția și diminuarea efectelor inundațiilor în bazinele hidrografice Argeș-Vedea și Buzău-Ialomița.

Recomandările vizează:

prevenirea deteriorării stării apelor de suprafață și subterane;

- protecția, îmbunătățirea și restaurarea tuturor corpurilor de apă de suprafață, inclusiv a celor care fac obiectul desemnării corpurilor de apă puternic modificate și artificiale, precum și a corpurilor de apă subterană în vederea atingerii “stării bune” până în 2015;
- protecția și îmbunătățirea corpurilor de apă puternic modificate și artificiale în vederea atingerii “potențialului ecologic bun” și a “stării chimice bune” până în 2015;
- reducerea progresivă a poluării cu substanțe prioritare și încetarea evacuărilor de substanțe prioritare periculoase în apele de suprafață prin implementarea măsurilor necesare;
- reducerea tendințelor semnificative și susținute de creștere ale poluanților în apele subterane;
- atingerea standardelor și obiectivelor stabilite pentru zonele protejate de către legislația comunitară.

Județul Dâmbovița trebuie să se conformeze cu cerințele Directivei privind epurarea apelor uzate orășenești, eșalonat, până la sfârșitul anului 2018.

3.3. CALITATEA SOLULUI

Solul este în esență o resursă neregenerabilă.

Solul este un mijloc de producție natural care se formează și evoluează în timp la suprafața litosferei datorită interacțiunii factorilor fizico-geografici. Clima este un factor de contribuție decisiv în formarea și dezvoltarea solurilor. De calitatea solului depinde formarea și protecția surselor de apă.

Calitatea solului este determinată de factori naturali cum sunt relieful, clima, vegetația, timpul, dar și de factori antropici. Astfel practicile agricole neadaptate la condițiile de mediu, tratamentele și fertilizările făcute fără fundamentare agro-pedologică, agrotehnică, deversările de substanțe chimice periculoase, depozitării de deșeuri de toate categoriile, reprezintă factori antropici care modifică sensibil și rapid calitatea solurilor.

Schimbările în utilizarea solurilor, precum și exploatarea unor resurse naturale într-un ritm mai rapid decât cel în care se pot regenera, au condus la modificări ale suprafeței categoriilor de terenuri din cadrul fondului funciar.

Principala cauză a scăderii suprafeței agricole este utilizarea unor terenuri pentru noi construcții și curți, ca urmare a tendinței populației urbane, de a construi reședințe de odihnă în mediul rural. În general, se constată o creștere a terenurilor neprelucrate, concomitent cu o scădere accentuată a suprafețelor acoperite cu livezi și vii, din cauza costurilor mari necesare pomiculturii și viticulturii.

3.3.1. Poluarea solurilor

Poluarea solului este forma de poluare cel mai dificil de măsurat și de controlat, iar solul este mai greu de ecologizat decât aerul sau apa.

Solul poate fi poluat:

- direct – prin deversări de deșeuri pe terenuri urbane sau rurale, sau prin îngrășăminte și pesticide aruncate pe terenurile agricole;
- indirect – prin depunerea agenților poluanți din atmosferă, prin apa ploilor acide, transportul poluanților de către vânt de pe un loc pe altul, infiltrarea prin sol a apelor contaminate.

Nivelul contaminării solului depinde și de regimul ploilor, deoarece acestea spală în general atmosfera de agenții poluanți care se depun pe sol, dar în același timp spală și solul, ajutând la vehicularea acestora.

Poluarea solurilor cu îngrășăminte. Aplicare în mod rațional îngrășămintele constituie premisa menținerii și sporirii fertilității solurilor, în scopul creșterii producției agricole. În cazul în care sunt folosite fără a lua în considerare natura solurilor, condițiile meteorologice sau necesitățile plantelor, îngrășămintele pot provoca dereglarea echilibrului ecologic. Utilizarea nerațională a îngrășămintelor determină apariția unui exces de azotați și fosfați care au un efect toxic asupra microflorei din sol și conduce la acumularea în vegetație a acestor elemente.

Potrivit datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Durabilă Dâmbovița, situația aplicării fertilizanților pe terenurile agricole în perioada 2003-2011 se prezintă în felul următor:

- Suprafețele fertilizate pentru agricultură în intervalul 2003-2011

Tip îngrășământ	Suprafața fertilizată (ha)								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Organice	32361	25248	26567	30346	28372	27820	26399	28540	29435
Amendamente	100	120	1500	100	-	207.9	-	-	-
Chimice total	109796	124332	119636	141204	140325	142984	150857	136706	142052
azotoase	105551	109056	67948	105088	103228	106834	105275	100520	104450
fosfatice	43000	60952	41726	28219	30647	29800	38332	30156	31335
potasice	8600	21562	9962	7897	6450	6350	7250	6030	6267

- Cantitatea de fertilizanți folosiți în agricultură în intervalul 2003-2011

Tip îngrășământ	Cantitate (t/an)								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Organice	515772	524368	568218	593422	467032	514670	527980	570800	581634
Amendamente	1000	3600	226	2000	-	840,21	-	-	-
Chimice total	9824	10926	9641	9765	10413	10598	11054	10345	12111
azotoase	6814	7486	7426	7482	8183	8440	8422	8146	9855
fosfatice	2580	2561	1892	1768	2035	1967	2415	2008	2068
potasice	430	879	323	515	195	191	217	191	188

Sursa: Raport anual privind starea factorilor de mediu din județul Dâmbovița în anul 2011
 Produse pentru protecția plantelor (fitosanitare)

Substanțele fitosanitare includ următoarele categorii de substanțe chimice:

- erbicidele – substanțe chimice utilizate pentru combaterea buruienilor;
- insecticidele – utilizate pentru combaterea insectelor dăunătoare;
- fungicidele, bactericidele și virucidele - utilizate pentru combaterea diferitelor boli criptogamice.

Monitorizarea activității operatorilor economici în ceea ce privește utilizarea substanțelor fitosanitare este realizată de Unitatea fitosanitară din cadrul Direcției pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Dâmbovița.

- Situația produselor pentru protecția plantelor (fitosanitare) utilizate în județul Dâmbovița

An	Total produse fitosanitare (tone)	Din care:				
		Insecticide (tone)	Erbicide (tone)	Fungicide (tone)	Insectofungicide (tone)	Insectoacaricide (tone)
2005	175.596	36.495	40.844	79.756	0.046	18.455
2006	171.683	20.181	41.899	76.253	0.092	33.258
2007	1525.487	10.769	40.769	1438.629	0	35.32
2008	233.283	63.85	32.129	125.424	0	11.88
2009	223.025	66.516	30.858	125.651	0	0
2010	162.014	50.956	61.948	48.66	0.45	0
2011	183.976	53.638	84.688	45.24	0.41	0

Sursa: Raport anual privind starea factorilor de mediu din județul Dâmbovița în anul 2011

Prin Ordinul 1552/2008 a fost aprobată lista localităților pe județe unde există surse de nitrați din activități agricole pentru care se stabilesc programe de acțiune care conțin măsuri obligatorii privind controlul aplicării îngrășămintelor pe terenurile agricole. Pe teritoriul județului Dâmbovița au fost identificate 28 de localități.

- Localități cu surse de nitrați proveniți din activități agricole în județul Dâmbovița

Nr. crt.	Nr. crt. conform ordin	ZONEID (SIRUTA)	Localitate
1	714	66401	BILCIUREȘTI
2	715	101341	BREZOAIIELE
3	716	101564	BUTIMANU
4	717	101840	CIOCĂNEȘTI
5	718	66697	COJASCA
6	719	66857	CORBII MARI
7	720	67121	COSTEȘTII DIN VALE
8	721	67167	CRÂNGURILE
9	722	102286	CREVEDIA
10	723	65681	GĂEȘTI
11	724	65707	GURA FOII
12	725	68048	MATASARU
13	726	68128	MOGOȘANI
14	727	68182	MOROENI
15	728	68253	MORTENI
16	729	104387	NICULEȘTI
17	730	68342	ODOBEȘTI
18	731	65752	PETREȘTI
19	732	68431	POIANA
20	733	68468	POTLOGI
21	734	68627	RĂCARI
22	735	179926	RĂSCĂEȚI
23	736	68887	ȘELARU
24	737	105142	SLOBOZIA MOARA
25	738	105534	TĂRTĂȘEȘTI
26	739	68976	ULIEȘTI
27	740	69170	VALEA MARE
28	741	69330	VIȘINA

Sursa: Ordinul nr. 1552/2008 pentru aprobarea listei localităților pe județe unde există surse de nitrați din activități agricole

Poluarea solurilor în sectorul zootehnic se poate produce în urma depunerii pe sol a dejecțiilor animaliere, care având în compoziție aproape exclusiv substanțe organice pot fi utilizate pentru fertilizarea terenurilor agricole. Administrarea necorespunzătoare a acestora poate provoca dereglarea compoziției chimice a solului prin îmbogățirea cu nitrați, cu efecte toxice și asupra apei freatică. Folosirea directă a acestor deșeuri ca îngrășăminte pune și probleme legate de producții de descompunere (intermediari) care sunt toxici pentru animale și om. De asemenea, aceste deșeuri constituie un mediu prielnic de dezvoltare a microorganismelor, inclusiv a celor patogene, putând produce poluarea solului.

Fermele zootehnice din județul Dâmbovița produc și gestionează două tipuri de deșeuri care sunt stocate temporar: deșeuri animaliere preluate pe bază de contract de firme autorizate, deșeuri tehnologice (dejecții lichide și solide) depozitate în bazine de stocare - decantare. După uscare nămolurile de la epurare sau dejecțiile animaliere sunt valorificate ca îngrășământ organic. Trecerea de la creșterea animalelor în complexe la creșterea în gospodării, a redus concentrarea reziduurilor în anumite puncte și disiparea lor pe suprafețe mai întinse dar cu o încărcare mai redusă, favorizând și utilizarea lor ca îngrășământ natural.

Poluarea solurilor în urma activității din sectorul industrial (minier, siderurgic, energetic etc.)

Principalele activități din sectorul industrial care pot determina poluarea solului sunt cele din industria petrolieră (extracție, depozite carburanți, depozite de șlam), exploatarea substanțelor minerale utile (exploatarea miniere, cariere, balastiere), depozite de zgură și cenușă din termocentrale, depozite de zgură din industria

metalurgică. În mai mică măsură se poate vorbi de alterarea calității solurilor ca urmare a depunerii diferitelor substanțe evacuate în aer de sursele de emisie sau a pătrunderii substanțelor poluante în sol prin antrenarea lor de către precipitații și infiltrații.

Industria petrolieră – extracție, depozite de carburanți, depozite de șlam petrolier :

Industria petrolieră poate genera poluări accidentale cu țitei sau apă sărată de zăcământ unde prin intervenție rapidă se pot înlătura efectele asupra solului sau contaminări ale solului (actuale sau istorice) care necesită măsuri de reconstrucție ecologică.

În legătură cu zonele în care OMV Petrom S.A. își desfășoară activitatea, se pot lua în considerare:

- locații în care OMV Petrom S.A. și-a desfășurat și continuă să-și desfășoare activitatea;
- locații unde funcționarea instalațiilor, echipamentelor a fost oprită și urmează redarea în circuitul agricol sau silvic;
- locații ocupate de depozite de șlam extracție/batale;
- alte zone în care s-au produs poluări accidentale, cu impact local/punctiform.

Exploatarea substanțelor minerale utile (exploatări miniere, cariere, balastiere)

S.C. Carbonifera S.A. Ploiești - Carbonifera Șotânga a exploatat cărbune energetic (lignit) în carierele Dealu Cărbunaru (23,1 ha) și Mărgineanca IV (14,7 ha), înființate în anii 1992, respectiv 2004, activitate ce a dus la deteriorarea calității solului și subsolului și pierderea stratului fertil de sol. În prezent exploatarea sunt închise.

S.C. Carpatcement Holding S.A. Fieni exploatează substanțe minerale utile: gips în cariera Pucioasa (30,5 ha), marnă și argilă în cariera Malu Roșu (25 ha), calcar și gnais în cariera Lespezi (100,5 ha).

Activitățile de exploatare și prelucrare a agregatelor minerale sunt localizate în special în albiile minore sau în zonele de terasă ale râurilor Argeș, Dâmbovița și Ialomița. După finalizarea lucrărilor, agenții economici care au exploatat agregate minerale din terasele râurilor, au obligația să redea suprafețele ocupate în circuitul agricol, silvic sau să înființeze exploatați piscicole.

Industria energetică, metalurgică, alte industrii

S.C. Termoelectrica S.A –SE Doicești, deține două depozite de zgură și cenușă în zona Poiana Mare-Teiș cu suprafață totală de 143,28 ha. Depozitele au impermeabilizare naturală, drenaj pentru levigat, canal de gardă.

Halda de zgură de oțelărie Lucieni (8 ha) provenind de la S.C. COS S.A. Târgoviște se află în faza de valorificare a zgurei depozitate, proces din care rezultă agregate minerale pentru construcția de drumuri și materie primă secundară pentru industria metalurgică.

În zona platformei industriale a orașului Târgoviște, activitățile desfășurate de unități industriale precum S.C. COS S.A., S.C. Oțelinox S.A. sau S.C. Erdemir România S.R.L. nu au generat modificări importante ale calității solurilor limitrofe sau din interiorul amplasamentelor. Aceste unități economice pot genera poluare prin depunerea pe sol a diferitelor substanțe evacuate în aer de sursele de emisie, depozitarea necorespunzătoare a unor materii prime și deșeuri, pătrunderea în sol a diverselor substanțe poluante prin antrenarea lor de către precipitații și infiltrații etc.

Situri contaminate istoric

Inventarul siturilor contaminate/potențial contaminate din județul Dâmbovița a fost realizat în conformitate cu prevederile HG nr.1408/2007 privind modalitățile de investigare și evaluare a poluării solului, pe baza chestionarelor (anexele 1 și 2 din HG) completate de către operatorii economici și autoritățile administrației publice locale.

Astfel, au fost identificate și au fost incluse în lista siturilor contaminate/potențial contaminate 79 de situri, dintre care 77 aparțin OMV Petrom SA (parcuri, depozite șlam, depozite Peco, depozite centrale) și 2 situri contaminate istoric : amplasament fostă fabrică chimică (proprietatea autorității administrației publice locale, primăria com.Crângurile) și amplasament Titu-Boteni (domeniu privat al Consiliului Județean Dâmbovița).

În anul 2008, respectiv 2011 pentru amplasamentul Titu-Boteni, toate informațiile referitoare la siturile contaminate/potențial contaminate au fost stocate într-o bază de date on-line, Sistem de Inventariere al Informațiilor despre Situri Contaminate (CoSIS), administrată de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

Începând cu anul 2013 se implementează Sistemul Integrat de Mediu SIM – secțiunea Sol-Subsol, unde toți titularii de activități/deținătorii de terenuri vor completa informații referitoare la siturile contaminate/potențial contaminate pe care le dețin/administrează.

În cadrul Programului Operațional Sectorial de Mediu – POS Mediu, Axa 2, Domeniul Major de Intervenție “Reabilitarea zonelor poluate istoric” au fost selectate la nivel național 3 proiecte pilot pentru reabilitarea siturilor contaminate istoric, unul dintre ele fiind “Reabilitarea sitului contaminat istoric – amplasamentul fostei fabrici chimice Crângurile”, pentru care s-a semnat contractul de finanțare în 2011 și a fost finalizat în noiembrie 2013.

Situația deșeurilor menajere

Deșeurile sunt acele obiecte de care deținătorul se debarasează are intenția sau obligația de a se debarasa.

In general, deșeurile reprezintă ultima etapă din ciclul de viață al unui produs.

Pe raza județului Dâmbovița au fost identificate următoarele categorii de deșeuri: municipale și asimilabile, de producție, deșeuri generate de activitățile medicale, nămolurile provenite de la stațiile de epurare a apei uzate, deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE) și deșeuri din ambalaje.

Majoritatea deșeurilor se colectează într-un sistem integrat mixt (parțial în amestec – mai ales în mediul rural – dar și în cel urban) și se depozitează la cele 2 depozite conforme existente în județ: depozitul ecologic Aninoasa și depozitul ecologic Titu.

3.3.2. Măsuri de combatere pentru componenta de mediu sol

În județ au fost identificate situri contaminate/potențial contaminate cu produse petroliere (aparținând preponderent S.C. OMV Petrom S.A. și Consiliului Județean Dâmbovița - 1 sit contaminat) care necesită reconstrucția ecologică a terenurilor afectate în vederea redării în circuitul natural.

La limita sitului proprietate a Primăriei Crângurile, decontaminat prin lucrările aferente proiectului „Reabilitarea sitului poluat istoric – Amplasament fosta fabrică chimică (comuna Crângurile)”, se află un teren cu reziduuri provenite de la fosta fabrică chimică, aflat în proprietate privată (persoană fizică). Terenul cu reziduuri de natură chimică, proprietate privată se află în litigiu și nu au fost realizate investigarea și evaluarea poluării solului și subsolului, nefiind introdus încă în baza de date privind siturile contaminate.

Au fost identificate și zone afectate de eroziune și/sau alunecări de teren unde trebuie să se intervină prin lucrări de combatere a eroziunii (amenajare și consolidare), stabilizarea alunecărilor de teren sau împădurirea terenurilor afectate.

Datorită eroziunii malurilor se intervine asupra debitelor râurilor, apare pericolul de inundații, se instalează eroziunea solului și alunecările de teren. Sunt necesare lucrări de consolidare, amenajare/apărare, regularizare cursuri de apă în zonele degradate.

Administrațiile Bazinale de Ape Argeș-Vedea și Buzău-Ialomița au finalizat sau au în curs de execuție lucrări care au ca scop, pe lângă cel de apărare împotriva inundațiilor și reconstrucția ecologică a unor zone degradate, afectate de eroziune de mal sau alunecări de teren.

Proiecte și lucrări ale Administrației Bazinale de Apă Buzău-Ialomița:

- amenajări și regularizări cursuri de apă (Ialomița– în execuție, Ialomicioara II – proiect tehnic, Bizdidel – studiu de fezabilitate);
- combaterea inundațiilor (pârâul Cricovul Dulce – în execuție);
- lucrări de reabilitare Derivație Ialomița – Ilfov (proiect tehnic);
- mărirea gradului de siguranță a acumulării Pucioasa (proiect tehnic).

Proiecte și lucrări ale Administrației Bazinale de Apă Argeș - Vedea:

- consolidări, apărări de maluri, regularizări pe râul Dâmbovița în zone degradate (Malu cu Flori, Tătărani, Mănești, Dragomirești, Conțești).

Există terenuri în județ care prin degradare și-au pierdut total sau parțial capacitatea de producție pentru agricultură și care s-au constituit în perimetre de ameliorare (Râul Alb, Runcu, Bezdead și Conțești).

Pentru aceste terenuri se derulează proiecte de "Reconstrucție ecologică forestieră pe terenuri degradate în perimetrele de ameliorare" încadrul „Programului de îmbunătățire a calității mediului prin împădurirea terenurilor degradate”. Programul are ca obiective specifice protecția solului, diminuarea intensității proceselor de degradare a terenurilor și ameliorarea progresivă a capacității de producție a acestora sub efectul direct al culturilor forestiere.

3.4. STAREA PĂDURILOR

Pădurea reprezintă unul dintre cei mai importanți factori stabilizatori ai mediului înconjurător, un factor important pentru protecția planetei împotriva poluării provocate de o multitudine de surse.

Pădurea exercită un rol pozitiv asupra naturii și mediului prin funcțiile de protecție pe care le îndeplinește : funcția hidrologică (de conservare a resurselor de apă, de protecție a surselor, a regimului cursurilor și a acumulărilor de apă); funcția antierozională a pădurii (de protecție a solului și de asigurare a stabilității terenului, împiedicând eroziunea solului și alunecările de teren) ; funcția climatică a pădurii (de ameliorare a factorilor climatici cum ar fi : reglarea umidității, reducerea vitezei vântului sau a excesului de temperatură din timpul verii); funcția de purificare a atmosferei; funcția recreativă și sanogenă; funcția estetică-peisagistică; funcția științifică.

3.4.1. Organizarea unităților de specialitate din raza județului Dâmbovița

La nivelul județului Dâmbovița există 10 ocoale silvice, din care:

- 8 ocoale silvice aflate în proprietatea statului, coordonate de către Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, prin Direcția Silvică Dâmbovița, după cum urmează:
 - Ocolul silvic Pucioasa;
 - Ocolul silvic Bucsani;
 - Ocolul silvic Gaesti;
 - Ocolul silvic Moreni;
 - Ocolul silvic Racari;
 - Ocolul silvic Sturzeni;
 - Ocolul silvic Targoviste;
 - Ocolul silvic Valea Mare;
- 2 ocoale silvice private:
 - S.C. Ocolul Silvic Ialomicioara S.R.L.;
 - Ocolul silvic Muntenia.

3.4.2. Structura fondului forestier

Conform datelor prezentate de APM Dâmbovița, în anul 2013 suprafața ocupată de fondul forestier în județul **Dâmbovița** a fost de 117.635 ha (29,01% din suprafața județului), din care 114.740 ha (28,29% din suprafața județului) reprezintă suprafața ocupată de pădure: foioase 100.337 ha (87,46% din suprafața pădurilor), și rașinoase 14.383 ha (12,54% din suprafața pădurilor).

Pe forme de proprietate situația se prezintă astfel:

- proprietate publică a statului: Direcția Silvică Dâmbovița din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor administrează 54.915 ha fond forestier, din care: 52.530 ha de pădure și 2.385 ha alte terenuri;
- proprietate publică a unităților administrativ - teritoriale: fond forestier – 1.640 ha, din care 1.625 ha de pădure și 15 ha alte terenuri;

- proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale: fond forestier – 617 ha, din care 574 ha de pădure și 43 ha alte terenuri;
- proprietate privată a persoanelor fizice și juridice: fond forestier – 60.463 ha, din care 59.991 ha de pădure și 472 ha alte terenuri.

- Structura fondului forestier după forma de proprietate și grupa de protecție

Nr. crt.	Destinatar	Suprafețe de pădure (ha)	
		Gr. I-a (protecție)	Gr. a II-a (producție și protecție)
1	Romsilva	25173	27357
2	Unități administrativ teritoriale (prop.publică și privată)	1280	919
3	Persoane juridice	4106	4776
4	Persoane fizice	28168	22941
TOTAL		58727	55993
TOTAL GENERAL		114720	

Sursa: Raport anual privind starea factorilor de mediu din județul Dâmbovița în anul 2013

În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

- Grupa I cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, solului, climei și obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri pentru ocrotirea genofondului și ecofondului, precum și pădurile din ariile naturale protejate de interes național;
- Grupa a II-a cuprinde păduri cu funcții de producție și protecție în care se urmărește să se realizeze, în principal, masa lemnoasă de calitate superioară și alte produse ale pădurii și, concomitent, protecția factorilor de mediu.

3.4.3. Presiuni antropice exercitate asupra pădurilor

Schimbarea regimului de proprietate asupra fondului forestier a contribuit la înrăutățirea stării de sănătate a pădurilor prin scăderea consistenței arboretelor, neexecutarea lucrărilor prevăzute prin amenajamentele silvice, practicarea pășunatului abuziv. Regimul silvic trebuie respectat de către toți proprietarii de păduri, aceasta însemnând amenajarea, paza, protecția contra dăunătorilor, exploatarea rațională și regenerarea pădurilor, în vederea asigurării durabile a ecosistemelor forestiere.

Direcția Silvică Dâmbovița și ITRSV Ploiești întreprind o serie de acțiuni pentru prevenirea și combaterea tăierilor ilegale de arbori, a transportului, prelucrării și comercializării ilegale a materialelor lemnoase.

Practicarea turismului necontrolat generează impact negativ asupra pădurilor prin: distrugerea/degradarea vegetației ierboase/lemnoase, generarea deșeurilor și abandonarea acestora în afara locurilor special amenajate, aprinderea focurilor în afara vetrelor special amenajate, campare în locuri neamenajate în acest scop, distrugerea/degradarea panourilor informative, etc.

Vegetația forestieră poate fi afectată de fenomenul de uscare ca urmare a poluării cu apă sărată și țiței provenite din industria petrolieră.

3.4.4. Investiții pentru protecția și extinderea pădurilor

Există terenuri în județ care prin degradare și-au pierdut total sau parțial capacitatea de producție pentru agricultură și care s-au constituit în perimetre de ameliorare.

Pentru aceste terenuri se derulează proiecte de "Reconstrucție ecologică forestieră pe terenuri degradate în perimetrele de ameliorare" în cadrul „Programului de îmbunătățire a calității mediului prin împădurirea terenurilor degradate”.

Programul are ca obiective specifice protecția solului, diminuarea intensității proceselor de degradare a terenurilor și ameliorarea progresivă a capacității de producție a acestora sub efectul direct al culturilor forestiere.

Programul de regenerare a pădurilor cuprinde și lucrări de reconstrucție ecologică forestieră, pe terenuri degradate. În etapa actuală se acordă o mare importanță identificării terenurilor din afara fondului forestier devenite inapte culturilor agricole, constituirea lor în perimetre de ameliorare și redarea în circuitul productiv.

În perimetrele de ameliorare Valea Mare și Glodeni-Cârpeniș (91,8 ha), preluate de Direcția Silvică Târgoviște de la Agenția Domeniului Statului, s-au împădurit 79,8 ha restul suprafeței fiind regenerată natural.

În anul 2010 au fost constituite perimetrele de ameliorare Runcu, Călugăreni (com.Conțești), Bezdead unde s-au efectuat lucrări de reconstrucție ecologică forestieră pe o suprafață de 68,9 ha, în prezent fiind în curs lucrări de întreținere, cu termen de finalizare 2014.

La începutul anului 2013 a fost constituit perimetrul de ameliorare Horoaia, com.Râu Alb, cu suprafața de 72,5 ha. Au fost realizate lucrări de împădurire în anul 2013, în prezent fiind în curs lucrări de întreținere, cu termen de finalizare 2017.

3.4.5. Suprafețe regenerare în fond forestier proprietate publică a statului

În anul 2013, Direcția Silvică Dâmbovița a efectuat lucrări de regenerare pe o suprafață de 186 ha în fond forestier proprietate publică a statului. Din totalul regenerărilor realizate 130 ha au fost regenerări naturale, iar 56 ha împăduriri integrale.

Suprafețele regenerare (ha) în anul 2013 pe categorii de terenuri, în fond forestier proprietate publică a statului sunt prezentate în tabelul următor.

- Suprafețele regenerare (ha) în anul 2013

Nr. Crt.	Denumire indicatori	Regenari naturale	Impaduriri	Total
1	In suprafete parcurse cu taieri de regenerare	130	33	163
2	Substituirii si refaceri de arborete slab productive	-	22	22
3	Poieni si goluri neregenerate	-	1	1
4	Terenuri degradate in fond forestier	-	-	-
REGENERARI-TOTAL		130	56	186

Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dambovita în anul 2013

- Evolutia suprafetelor regenerare (ha)

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
446	361	377	302	266	217	210	173	171	186

Sursa: Raport privind starea mediului în județul Dambovita în anul 2013

3.4.6. Împădurirea de noi terenuri în special cele neproductive

Împădurirea terenurilor degradate și a celor inapte folosințelor agricole reprezintă una din cele mai eficiente măsuri de protecție a mediului ambiental și de contracarare a schimbărilor climatice, vegetația forestieră instalată pe aceste terenuri având un ridicat rol de protecție, prin funcțiile vitale pe care le exercită, concomitent cu asigurarea de resurse materiale (inclusiv energetice) regenerabile. În același mod acționează și culturile sub formă de perdele de protecție.

Prin faptul că prin prin multiple funcții pe care le exercită, culturile forestiere instalate pe terenurile degradate conduc la oprirea eroziunii, reduc substanțial deplasările în masă, regularizează scurgerile de

suprafață și subterane. Aceste culturi exercită, în același timp, efecte însemnate în cea ce privește atenuarea adversităților climatice, ameliorarea progresivă a condițiilor de vegetație (cu deosebire a solului), corectarea (reconstrucția și înfrumusețarea) peisajului.

3.5. DEȘEURI

Deșeurile sunt acele substanțe sau obiecte de care deținătorul se debarasează, are intenția sau obligația de a se debarasa. În general, deșeurile reprezintă ultima etapă din ciclul de viață al unui produs (intervalul de timp între data de fabricație a produsului și data când acesta devine deșeu).

În prezent problema gestionării deșeurilor se manifestă tot mai acut din cauza creșterii cantității și diversității acestora, precum și a impactului lor negativ, tot mai pronunțat, asupra mediului înconjurător. Depozitarea deșeurilor pe sol fără respectarea unor cerințe minime, evacuarea în cursurile de apă și arderea necontrolată a acestora reprezintă o serie de riscuri majore atât pentru mediul ambiant cât și pentru sănătatea populației.

De aceea, legislația europeană transpusă prin actele normative naționale a impus o nouă abordare a problemicii deșeurilor, plecând de la necesitatea de a economisi resursele naturale, de a reduce costurile de gestionare și de a găsi soluții eficiente în procesul de diminuare a impactului asupra mediului produs de deșeurile.

Gestionarea deșeurilor cuprinde toate activitățile de colectare, transport, tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor, inclusiv monitorizarea acestor operații și monitorizarea depozitelor de deșeurii după închiderea lor.

Obiectivul prioritar al gestionării deșeurilor este prevenirea și reducerea producerii de deșeurii și a gradului de pericolozitate al acestora, care se realizează prin:

- dezvoltarea de tehnologii curate, cu consum redus de resurse naturale;
- dezvoltarea tehnologiei și comercializarea de produse care prin modul de fabricare, utilizare sau eliminare nu au impact sau au cel mai mic impact posibil asupra creșterii volumului sau pericolozității deșeurilor, ori asupra riscului de poluare;
- dezvoltarea de tehnologii adecvate pentru eliminarea finală a substanțelor periculoase din deșeurile destinate valorificării;
- valorificarea materială și energetică a deșeurilor, cu transformarea acestora în materii prime secundare, ori utilizarea deșeurilor ca sursă de energie.

3.5.1. Cantități și categorii de deșeurii

3.5.1.1. Deșeurii municipale

Deșeurile municipale și asimilabile sunt totalitatea deșeurilor generate, în mediul urban și în mediul rural, din gospodăria, instituții, unități comerciale și prestatoare de servicii.

Deșeurile municipale se compun din:

- deșeurii menajere și asimilabile;
- deșeurii din servicii municipale;
- deșeurii voluminoase (mobilier, DEEE-uri, etc);
- deșeurii din construcții și demolări.

Deșeurii menajere se compun din: deșeurii menajere de la populație și deșeurii menajere și similare de la unități economice, unități comerciale, instituții și unități sanitare.

Deșeurii din servicii municipale se compun din: deșeurii stradale, deșeurii din piețe și deșeurii din grădini, parcuri și spații verzi.

Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor municipale aparține administrațiilor publice locale, care, individual sau prin concesionarea serviciului de salubritate către un agent economic autorizat, trebuie să asigure colectarea selectivă, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a acestor deșeurii.

Prin implementarea proiectului ISPA „Reabilitarea colectării, transportului, tratării și depozitării deșeurilor solode în județul Dâmbovița” în cadrul căruia a fost desemnat operatorul unic pentru colectarea și transportul

deșeurilor municipale (SC Supercom SA București, Sucursala Târgoviște), gradul de acoperire cu servicii de salubritate este de 100%.

Cantități și compoziție

Conform Anchetei statistice privind gestionarea deșeurilor municipale din județ, pe care A.P.M. Dâmbovița a realizat-o în anul 2013, pentru anul anterior, cantitățile de deșeuri municipale generate și colectate în județ, sunt următoarele:

- Cantități de deșeuri municipale generate și colectate în anul 2008-2012

	Tipuri principale de deșeuri	Cod deșeu	2008	2009	2010	2011	2012
1	Deșeuri municipale și asimilabile din comerț, industrie și instituții, din care:	20 15 01	111770	86197	105407	129470	133217,13
1.1	Deșeuri menajere colectate în amestec de la populație	20 03 01	52430	53826	59211	110907	117418
1.2	Deșeuri asimilabile colectate în amestec din comerț, industrie, instituții	20 03 01	37240	32273	28466	12229	10021
1.3	Deșeuri municipale și asimilabile colectate separat (exclusiv deșeuri din construcții și demolări), din care:	20 01/ 15 01	35	98	128	214	209,13
	- hârtie și carton	20 01 01 15 01 01	27	70	96	152	160
	- sticlă	20 01 02 15 01 07	0	0	0	0	0,13
	- plastic	20 01 39 15 01 02	10	20	32	62	49
	- metale	20 01 40 15 01 04	0	0	0	0	0
	- lemn	20 01 38 15 01 03	0	0	0	0	0
	- biodegradabile	20 01 08	0	0	0	0	0
	- DEEE-uri	20 01/ 15 01	0	8	0	0	0
1.4	Deșeuri voluminoase	20 03 07	0	0	0	0	0
1.5	Deșeuri din grădini și parcuri	20 02	3702	421	1878	1020	989
1.6	Deșeuri din piețe	20 03 02	4076	3961	4558	1277	867
1.7	Deșeuri stradale	20 03 03	14286	11023	11166	3823	3713
2.	Deșeuri din construcții și demolări		42750	7813	4855	4378	3557
Total			154520	109415	110262	133848	136774,13

Sursa datelor: APM Dâmbovița, Operatori de salubritate

În afară de SC IGO SA Găești - operator de salubritate care colectează selectiv deșeurile reciclabile din deșeurile menajere, în județ există agenți economici colectori de deșeuri de ambalaje de la persoane fizice.

Conform datelor din ancheta statistică, compoziția medie a deșeurilor menajere se prezintă astfel:

- Compoziția medie a deșeurilor menajere colectate de la populație

Compoziția	%
Deșeuri hârtie/carton	7,5
Deșeuri lemnoase	2,3
Deșeuri masă plastică	8,5
Deșeuri cioburi sticlă	4,2
Deșeuri biodegradabile	51,8
Deșeuri metalice	2,2
Deșeuri inerte	13,5
Altele	10,0
TOTAL	100

Sursa datelor: APM Dâmbovița, Operatori de salubritate

Deșeurile biodegradabile

Deșeurile biodegradabile municipale reprezintă fracția biodegradabilă din deșeurile menajere și asimilabile colectate în amestec, precum și fracția biodegradabilă din deșeurile municipale colectate separat, inclusiv deșeuri din parcuri și grădini, piețe și deșeuri stradale.

Materia biodegradabilă din deșeurile municipale reprezintă o componentă majoră. În această categorie sunt cuprinse:

- deșeuri biodegradabile rezultate din gospodării și unități de alimentație publică;
- deșeuri vegetale din parcuri, grădini;
- deșeuri biodegradabile din piețe;
- componenta biodegradabilă din deșeurile stradale;
- nămol de la epurarea apelor uzate orășenești.

Având în vedere că în județ, conform datelor din ancheta statistică, deșeurile biodegradabile nu s-au colectat selectiv, s-a făcut o estimare a cantității generate, pornind de la ponderea acestora în deșeurile municipale, care a fost aproximată la 51,8%. Cantitatea de deșeuri biodegradabile generată în anul 2010, a fost de 58410 tone.

În județul Dâmbovița, în cadrul proiectului ISPA - "Reabilitarea colectării, transportului, tratării și depozitării controlate a deșeurilor solide în județul Dâmbovița", a fost realizată, la Depozitul ecologic Aninoasa, stația de compostare deșeuri biodegradabile cu o capacitate de 5000 t/an. Stația de compostare dispune de utilajele necesare și spațiul aferent proceselor tehnologice, un ciclu complet de compostare durând 5-6 luni.

Din informațiile furnizate de SC EUROGAS PRESCOM SA Fieni -operatorul unic de depozit - rezultă că la depozitul Aninoasa s-au primit în vederea prelucrării pentru compostare deșeurile provenite din întreținerea parcurilor și grădinilor publice și deșeurile din containerele special destinate deșeurilor biodegradabile din mediul rural. Prelucrarea a început în anul 2011, cantitatea de deșeuri verzi recepționată și compostată integral fiind de 293,34 tone. În anul 2012 cantitatea intrată în depozit și supusă procesului de compostare a fost de 168,92 tone iar în anul 2013 aceasta a fost de 231,76 tone.

Încurajarea compostării deșeurilor biodegradabile municipale și conlucrarea cu toți factorii implicați în gestionarea deșeurilor municipale sunt măsuri ce contribuie la atingerea țintei de reducere a cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate.

Ambalaje și deșeuri din ambalaje

Directiva 94/62/CE – privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, transpusă în legislația națională prin H.G. nr. 621/2005, are ca scop armonizarea măsurilor naționale privind managementul ambalajelor și

deșeurilor de ambalaje în vederea prevenirii sau minimizării impactului asupra mediului. Directiva urmărește, de asemenea, eliminarea barierelor în calea liberei concurențe pe piața unică europeană.

Directiva 94/62/EC stabilește măsuri care au ca scop:

- a) prevenirea producerii de deșeurii de ambalaje;
- b) creșterea gradului de reutilizare a ambalajelor;
- c) creșterea gradului de reciclare a deșeurilor de ambalaje;
- d) creșterea gradului de valorificare a deșeurilor de ambalaje.

Factorii implicați în sistemul de implementare al directivei sunt:

- producătorii și importatorii de ambalaje;
- producătorii și importatorii de produse ambalate;
- operatorii economici care desfașoară activități de colectare, transport, recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje;
- consiliile locale.

Conform bazei de date referitoare la cantitatea de ambalaje, pe tipuri de material (plastic, sticlă, hârtie/carton, metal, lemn, composite), corespunzătoare produselor introduse pe piață, în 2012, au fost monitorizați 32 agenți economici producători și importatori de produse ambalate, 12/6 operatori economici colectori și/sau valorificatori deșeurii de ambalaje, precum și Consiliile Locale orășenești. De asemenea există în județ 44 agenți economici producători de produse ambalate care au transferat obligația realizării obiectivelor de valorificare/reciclare a deșeurilor de ambalaje, organizațiilor colective autorizate în acest scop.

În urma centralizării datelor raportate la APM DȚA de agenții economici producători și importatori de produse ambalate, rezultă că în anul 2012 aceștia au introdus pe piață cantitatea de 522,062 tone ambalaje corespunzătoare produselor ambalate și au colectat și valorificat prin operatori economici autorizați, o cantitate de 102,929 tone deșeurii de ambalaje, prezentând un procent de 19,72%, față de ținta de valorificare aferentă anului 2012 de 57%.

- Structura ambalajelor introduse pe piață, pe tip de material, în anul 2012

Tip material	Cantitate totala ambalaje introduse pe piață (tone)	%
Sticlă	0,000	0,00
Plastic	38,621	7,4
Hârtie/carton	465,955	89,25
Total metal	0,581	0,11
Lemn	16,905	3,24
TOTAL	522,062	100

Sursa datelor: APM Dâmbovița, Operatori de salubritate

Eliminarea deșeurilor municipale

Proiectul ISPA „Reabilitarea colectării, transportului, tratării și depozitarii deșeurilor solide în județul Dâmbovița” a prevăzut atât închiderea depozitelor orășenești neconforme cât și reabilitarea spațiilor de depozitare rurale, alături de construirea celor două depozite conforme la Aninoasa și respectiv Titu, respectându-se termenele impuse de legislația europeană în domeniul depozitării deșeurilor.

Depozitarea deșeurilor menajere din județ se face în prezent, în cele două celule, aferente depozitelor ecologice de la Aninoasa și Titu, prin operatorul unic pe depozitare (S.C. Eurogas Prescom S.R.L.).

- Cantități de deșeurii intrate în depozite

Cantități de deșeurii depozitate, tone/an			
Dâmbovița	Anul 2011	Anul 2012	Anul 2013
		129255	133217

Sursa datelor: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița în anul 2013

- Date referitoare la depozitele de deșuri existente în prezent:

Județ	Număr depozite urbane	Număr depozite rurale	Tip	Suprafața proiectată (ha)	Capacitatea proiectată (mc)	Nr. Locuri depozitare neamenajate - rural
Dâmbovița	Aninoasa	0	conform	2,29	480 000	0
	Titu	0	conform	1,86	220 000	0
TOTAL	2	0		4,15	700 000	0

Sursa datelor: Raport privind starea mediului în județul Dâmbovița în anul 2013

Deșuri periculoase din deșeurile municipale

În județul Dâmbovița, în anul 2013, nu au existat preocupări din partea administrației publice locale, de colectare selectivă a deșeurilor periculoase din deșeurile menajere, decât numai, în ceea ce privește deșeurile de echipamente electrice și electronice, colectându-se cantitatea de 649,537 tone DEEE-uri.

Deșuri din construcții și demolări

În anul 2012 SC Eurogas Prescom SRL și SC IGO SA, operatori economici autorizați pentru colectarea/valorificarea acestor categorii de deșuri au colectat cantitatea de 4126 tone deșuri din construcții și demolări din care s-au valorificat 3940 tone iar 186 tone au fost eliminate. Deșeurile au fost colectate atât de la operatorii economici cât și de la populație.

3.5.1.2. Deșuri industriale

Deșeurile de producție generate în județul Dâmbovița, provin în principal din următoarele ramuri economice: exploatarea minieră și a carierelor, extracția petrolului, industria alimentară, prelucrarea lemnului, industria textilă, procese chimice anorganice, procese chimice organice, procese termoelectrice, tratarea chimică a suprafețelor și acoperirea metalelor și a altor materiale, tratarea mecanică și fizică a suprafețelor metalelor și a materialelor, epurare a apelor uzate..

Conform datelor din ancheta statistică (AS-GD-PRODDDES) realizată în anul 2012, pentru anul 2011, cantitatea de deșuri de producție generată de agenții economici din județ, este de 211467,7 tone din care:

- 9133,3 tone deșuri periculoase
- 202334,4 tone deșuri nepericuloase.

Activitățile economice din cadrul cărora au rezultat cele mai mari cantități de deșuri, au fost industria metalurgică și cea prelucrătoare. Astfel, 45,47% din cantitatea de deșuri generată, s-a produs din industria metalurgică, iar 20,16% din deșeurile generate au rezultat din industria prelucrătoare (industria prelucrării metalelor, lemnului, alimentară, chimică, etc).

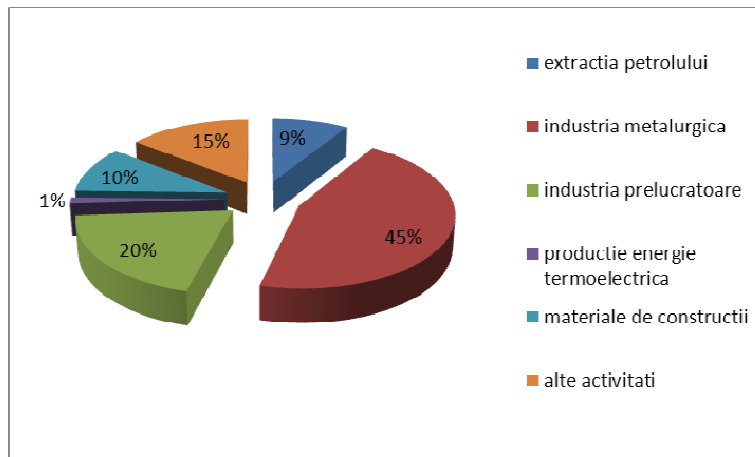

Figura nr.54– Structura deșeurilor industrial pe ramuri de activitate în anul 2011
Sursa datelor: Operatorii economici generatori

Valorificare deșuri din industria extractivă

Depozitarea șlamului de petrol în batalurile neconforme a fost sistată la data de 31.12.2006. Șlamul generat ulterior acestei date a fost procesat, utilizând o instalație de procesare șlam cu conținut de hidrocarburi, amplasată în perimetrul Grupului de Zăcăminte Moreni - Gura-Ocniței - Răzvad - Parc 2 EPS, în extravilanul municipiului Moreni, zona Pâscov. Acest procedeu constă în separarea șlamului în cele 3 componente:

- țigței - reintrodus în procesul de producție;
- faza lichidă (apă uzată) - utilizată în procesul de injecție;
- faza solidă (stabilă/nereactivă) - transportată la stația de bioremediere I. L. Caragiale.

Pentru cele nouă depozite de șlam din județ aparținând societății OMV Petrom S.A - Depozit șlam Parc Central Teiș, Depozit șlam Cobia, Depozit șlam Saru, Depozit șlam Potlogi, Depozit șlam Sud III, Depozit ecologic Pâscov 64 IRDP, Depozit șlam Tratare Bucșani, Depozit șlam Pompe X Ochiuri, Depozit șlam Cezeanu Epurare - s-a finalizat prima măsură din avizele de mediu la încetarea activității „Procesare șlam”. Măsura a constat în procesarea fazei lichide și evacuarea fazei solide, care a fost transportată la punctul de stocare temporară Batal Ecologic Boldești pentru a fi procesată în instalația de desorbție termică. Urmează proiect tehnic de remediere terenuri, umplere zone excavate și refacere locații.

Valorificare deșuri în instalații de coincinerare

SC Carpatcement Holding SA - Fabrica de ciment Fieni, este autorizată în vederea coincinerării deșeurilor periculoase și nepericuloase în scopul valorificării energetice (ex. șlam petrolier, ulei uzat, nămol de la stațiile de epurare din industria petrolului). Capacitatea de coincinerare autorizată a deșeurilor este de 203000 t/an. În cursul anului 2013, a fost coincinerată în scopul valorificării energetice o cantitate de 23349,4 tone deșuri.

În apropierea SC Carpatcement Holding SA - Fabrica de Ciment Fieni funcționează doi agenți economici, SC Recyfuel SRL și SC Ro Ecologic SRL, care procesează deșuri în vederea obținerii combustibililor alternativi pentru instalația de coincinerare a Fabricii de ciment Fieni.

Valorificare deșeuri în instalații proprii

SC COS SA Târgoviște, dispune de o capacitate de reciclare deșeuri metalice feroase de cca 500000 tone/an. În anul 2012 a fost preluată din țară și reciclată cantitatea de 453639 tone deșeuri metalice feroase.

SC Prod Plast Panda SRL Odobești, este autorizat pentru activitatea de reciclare deșeuri din masă plastică, procesând în anul 2012 o cantitate de 203,6 tone deșeuri din masă plastică.

De asemenea Wienerberger a valorificat în procesul de producție (fabricarea materialelor de construcție) cantitatea de 9927 tone rumeguș și 23204 tone cenușă preluată de la SE Doicești.

Agenții economici care prelucrează lemnul (SC Virix SRL, SC Vascony Prod SRL, SC Princo Grup SRL, SC Intrasped Wood SRL, SC Lemnoproduct SRL, SC Valahia Mob SRL, SC Glulam SA), au valorificat în instalații proprii (centrale termice cu recuperare de energie) 8884 tone deșeuri lemnoase.

Eliminarea deșeurilor industriale

În județul Dâmbovița un singur agent economic, SC Erdemir România SRL, deține un depozit conform pentru eliminarea șlamului generat din procesul de producție. Astfel în anul 2012 a fost eliminată prin depozitare la depozitul conform aparținând societății cantitatea de 2714 tone șlam.

3.5.1.3. Deșeuri generate din activități medicale

Gestionarea deșeurilor rezultate din activitățile medicale este reglementată de Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1226/2012, pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activități medicale.

Deșeurile medicale periculoase sunt constituite din deșeuri infecțioase, deșeuri anatomo-patologice și deșeuri înțepătoare/ tăietoare.

Din datele raportate de către Autoritatea de Sănătate Publică Dâmbovița, rezultă că în anul 2013, cantitatea de deșeuri medicale generată în județ, a fost de 363936,2 tone din care 117393.9 tone – deșeuri medicale periculoase.

Deșeurile medicale periculoase generate de unitățile sanitare din județ, sunt eliminate prin agenți economici autorizați pentru activitățile de colectare/transport (SC Euro Plus Serv SRL Razvad, SC Tehnodental Service SRL București, SC Crina SRL Găești și SC Bioambient SRL Moreni) la unități de tratare autorizate din țară.

3.5.2. Fluxuri de deșeuri – gestionarea deșeurilor

Gestionarea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari

Directiva nr. 96/59/CE privind eliminarea bifenililor policlorurați și a trifenililor policlorurați (PCB și PCT) a fost transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr.173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și a altor compuși similari.

Responsabilitatea eliminării echipamentelor cu compuși desemnați, în conformitate cu prevederile HG 173/2000 cu modificările și completările ulterioare, revine deținătorilor de astfel de echipamente.

În județul Dâmbovița există 6 agenți economici inventariați, care dețin materiale și echipamente cu conținut de PCB/PCT, în concentrații mai mari decât cantitățile minimale, și anume : SDFEE Sucursala Târgoviște; SC Textila Bucegi SA Pucioasa; SC UPET SA Târgoviște; SC OTELINOX Târgoviște SA; SC Erdemir România SRL Târgoviște; SC COS SA Târgoviște.

Din datele prezentate de agenții economici deținători de echipamente cu conținut de PCB/PCT, rezultă că la nivelul județului, în anul 2013, situația privind modul de gestionare al acestor echipamente se prezintă astfel:

- Situația gestionării echipamentelor cu conținut de PCB/PCT în anul 2013

Numar unitati detinatoare de echipamente cu continut de PCB/PCT	Număr transformatori		Numar condensatori		Palnificat pentru eliminare în 2011		Eliminat în anul 2011 condensatori buc.
	În funcțiune buc.	Scoși din uz buc.	În funcțiune buc.	Scoși din uz buc.	Transfor matori buc.	Conden satori buc.	
6	19	0	357	75	0	75	75

Sursa – Agenți economici deținători de echipamente cu conținut de PCB/PCT

Echipamentele cu conținut de compuși desemnați aflate în funcțiune vor fi eliminate, conform prevederilor legale și ale planurilor de eliminare aprobate, la sfârșitul existenței lor utile.

Gestionarea deșeurilor de baterii și acumulatori auto și industriali

Conform prevederilor HG nr. 1132/2008, responsabilitatea gestionării deșeurilor de baterii și acumulatori auto și industriali, revine producătorilor/importatorilor de astfel de produse sau terților care acționează în numele lor.

Astfel aceștia au următoarele obligații:

- să stabilească sisteme de colectare a deșeurilor de baterii sau acumulatori industriali, indiferent de compoziția chimică și de origine, prin care să fie asigurată returnarea acestora de către utilizatorii finali.
- Terții independenți pot, de asemenea, să colecteze bateriile și acumulatorii industriali;
- să realizeze o evidență care să cuprindă informații privind tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor industriali/auto colectați și predați pentru tratare și/sau reciclare;
- să predea deșeurile de baterii și acumulatori industriali/auto unui operator economic care desfășoară, pe bază de contract, activități de tratare și/sau reciclare;
- să stabilească sisteme de colectare a deșeurilor de baterii și acumulatori auto de la utilizatorii finali sau de la un punct de colectare accesibil în vecinătatea acestora.

De asemenea conform prevederilor HG nr. 1132/2008, distribuitorii de baterii și acumulatori auto au următoarele obligații:

- să colecteze bateriile și acumulatorii auto de la utilizatorii finali;
- să aplice sistemul "depozit" asupra prețului de vânzare al bateriilor și acumulatorilor auto;
- să depoziteze în spații special amenajate, împreună și asigurate pentru prevenirea scurgerilor necontrolate, bateriile și acumulatorii auto primiți în schimbul celor vânduți;
- să predea bateriile și acumulatorii auto producătorilor sau unui operator economic care este autorizat să execute colectarea în numele producătorului;
- să afișeze la loc vizibil anunțul cu următorul conținut: "Predați bateriile și acumulatorii auto în vederea valorificării";
- să afișeze în mod vizibil prețul pentru o baterie sau un acumulator auto și valoarea depozitului corespunzător;
- să emită cumpărătorului, la vânzarea bateriei sau acumulatorului auto, o chitanță pe care să se specifice valoarea depozitului;
- să ramburseze cumpărătorului valoarea depozitului, pe baza chitanței emise, în cazul în care în termen de maximum 30 de zile de la data achiziționării cumpărătorul îi predă o baterie sau un acumulator auto.

Sistemul "depozit" se aplică asupra prețului de vânzare de către distribuitorii de baterii și acumulatori auto, la comercializarea către consumatorul final, reprezintă 10% din prețul de vânzare al unei baterii sau al unui acumulator auto și este plătit odată cu achiziționarea unei baterii sau unui acumulator auto, în cazul în care nu se predă o baterie sau un acumulator auto uzat.

Utilizatorul final de baterii și acumulatori auto și industriali este obligat să predea deșeurile de baterii și acumulatori auto și industriale separat de alte deșeuri către:

- distribuitorii de baterii și acumulatori angro și en detail;

- unitățile care prestează servicii de înlocuire a bateriilor și acumulatorilor;
- punctele de colectare pentru deșeuri de baterii și acumulatori;
- producător, după caz.

În județul Dâmbovița nu există agenți economici producători/importatori de baterii și acumulatori auto și industriali. În schimb, în județ, își desfășoară activitatea șase agenți economici autorizați pentru colectarea deșeurilor de baterii/acumulatori auto, SC Nelson SRL Târgoviște și SC Remat SA Dâmbovița, SC Omega Met Construct SRL, SC Metal DNC Invest SRL, SC Rematholding SA, SC Adria Lux SRL, care în anul 2013 au colectat o cantitate de aproximativ 369,346 tone, care a fost predată în vederea valorificării agenților economici autorizați din țară.

- Cantități de deșeuri de baterii/acumulatori colectate/valorificate în anul 2013

Județ	Deșeuri de baterii/acumulatori auto și industriali, (tone)	
Dâmbovița	Total	Valorificat
	369,346	225,772

Sursa: APM Dâmbovița, Operatori economici colectori

Nămoluri provenite de la stațiile de epurare orășenești

Directiva nr. 86/278/EEC privind protecția mediului, și în particular a solurilor când se utilizează nămoluri provenite din epurarea apelor în agricultură, a fost transpusă în legislația națională prin Ordinul Comun al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale nr. 344/708/ 2004 privind aprobarea normelor tehnice pentru protecția mediului, în principal a solului, atunci când nămolul provenit din epurarea apelor uzate este folosit în agricultură.

Din datele prezentate de Compania de Apă Dâmbovița, care în anul 2013 a avut în administrare toate stațiile de epurare apă uzată din județ (Târgoviște Nord, Târgoviște Sud, Pucioasa, Fieni, Moreni, Găești, Titu, Gura Ociștei), rezultă că în acest an a fost generată o cantitate de 3457,96 tone substanță uscată, nămol ce a fost stocat pe paturile de uscare

Pentru valorificarea nămolului prin împrăștiere pe terenurile agricole, este necesară solicitarea eliberării permiselor de aplicare, conform prevederilor Ordinului nr. 344/708/16.08.2004 pentru aprobarea normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură.

În anul 2013 nu s-a solicitat eliberarea permiselor pentru utilizarea nămolului în agricultură iar cantitatea generată a fost stocată pe paturile de uscare.

Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate industriale

Cantitatea de nămol generată de SC Avicola Crevedia SA în anul 2013 a fost de cca. 186 tone, nămol valorificat intern prin împrăștiere pe terenurile arabile.

Gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice

Directiva nr. 2002/96/EC privind deșeurile de echipamente electrice și electronice este transpusă în legislația națională prin H.G. nr. 1037/2010 și are ca obiective principale:

- prevenirea apariției deșeurilor de echipamente electrice și electronice precum și reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a acestor deșeuri, în scopul reducerii cantității de deșeuri eliminate;
- îmbunătățirea performanței de mediu a tuturor operatorilor implicați în ciclul de viață al echipamentelor electrice și electronice (producători, distribuitori, consumatori) și în mod special a agenților economici direct implicați în tratarea DEEE-urilor.

Conform legislației în vigoare, rata de colectare selectivă a DEEE-urilor pe cap de locuitor provenite de la gospodăriile particulare, este 4 kg/locuitor/an.

În județul Dâmbovița, în anul 2013, si-au desfasurat activitatea următorii operatori economici autorizati pentru colectare DEEE-uri:

- Direcția de Salubritate a Consiliului local Municipal Târgoviște;
- SC Remat Dâmbovița SA Târgoviște;
- SC Supercom SA – Sucursala Târgoviște;
- SC Gremlin – punct de colectare Brănești;
- Asociația Română pentru Reciclare RO REC – Punct de lucru Târgoviște.

În tabelul de mai jos prezentăm cantitățile de DEEE-uri colectate în perioada 2009 - 2013.

- DEEE-uri colectate

Categoriile de DEEE	2009	2010	2011	2012	2013
Toate	374,186	396,4	638,95	640,5	649,54

Sursa – Operatorii economici colectori

În anul 2013, la nivelul județului, a fost colectată o cantitate totală de 649,54 tone DEEE-uri, ceea ce reprezintă 0,860 Kg/loc/an.

Gestionarea vehiculelor scoase din uz (VSU) – agenti economici autorizați pentru colectarea și tratarea VSU, număr de vehicule tratate și dezmembrate

Directiva 2000/53/CE – privind vehiculele scoase din uz, este transpusă în legislația națională prin HG 2406/2004 cu modificările și completările ulterioare, și stabilește:

- măsurile care au ca scop prevenirea apariției deșeurilor provenite de la vehicule precum și reutilizarea, reciclarea și alte forme de recuperare a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora, pentru a reduce cantitatea de deșeuri eliminate precum și îmbunătățirea performanței de mediu a tuturor operatorilor economici implicați în ciclul de viață al vehiculelor;

- reutilizarea, reciclarea și valorificarea energetică într-o proporție cât mai mare a vehiculelor scoase din uz.

Obiectivele de reutilizare, reciclare și valorificare energetică, pe care agenții economici autorizați pentru colectare/tratare vehicule scoase din uz trebuie sa le realizeze, luând în calcul masa medie la gol a autovehiculului, sunt următoarele:

a) reutilizarea și valorificarea a cel puțin 75% din masa medie la gol pe vehicul și an, pentru vehiculele fabricate înainte de 01.01.1980;

b) reutilizarea și valorificarea a cel puțin 85% din masa medie la gol pe vehicul și an, pentru vehiculele fabricate după 01.01.1980;

c) reutilizarea și reciclarea a cel puțin 75% din masa medie la gol pe vehicul și an, pentru vehiculele fabricate înainte de 01.01.1980;

d) reutilizarea și reciclarea a cel puțin 80% din masa medie la gol pe vehicul și an, pentru vehiculele fabricate după 01.01.1980;

În anul 2013, în județul Dâmbovița, și-au desfășurat activitatea 14 agenți economici autorizați să colecteze și să trateze prin dezmembrare vehicule scoase din uz.

- Situația colectării/tratării VSU în perioada 2009 - 2013

	Număr VSU colectate					Număr VSU tratate				
	2009	2010	2011	2012	2013	2009	2010	2011	2012	2013
Număr total de VSU	1096	6284	3525	2098	750					
din care prin Programul de înnoire a parcului național auto	688	6096	2562	1218	468	1033	5429	2758	961	811

Sursa: A.P.M. Dâmbovița, Agenți economici colectori/tratatori

Gestionarea uleiurilor uzate

Directiva nr. 75/439/CEE privind eliminarea uleiurilor uzate, transpusă în legislația națională prin HG 235/2007, are scopul de a reglementa activitățile de gestionare a uleiurilor uzate, inclusiv a filtrelor de ulei în vederea evitării efectelor negative asupra sănătății populației și a mediului. De la prevederile acestei hotărâri fac excepție uleiurile uzate care conțin compuși desemnați sau alți compuși similari în concentrații mai mari de 50 ppm, care fac obiectul HG 173/2000 cu modificările și completările ulterioare.

Factorii implicați în implementarea acestei directive, sunt:

- producătorii și importatorii de uleiuri de motor și de transmisie;
- stațiile de distribuție a produselor petroliere și alți agenți economici care comercializează uleiuri de motor și de transmisie;
- generatorii de uleiuri uzate (inclusiv service-urile);
- agenții economici autorizați pentru colectarea și valorificarea uleiurilor uzate.

La nivelul anului 2013, din datele raportate de către operatorii economici generatori/colectori/valorificatori de uleiuri uzate din județ, situația privind cantitățile gestionate este prezentată în tabelul următor.

Număr operatori economici	Cantitate de ulei proaspăt utilizat (tone)	Cantitate de ulei uzat generate (tone)	Cantitate de ulei uzat predată 2013 (tone)
27 generatori	484,719	39268,301	233,513
23 service-uri	53,547	40,096	35,498
Total - 50	538,266	39308,397	269,011

Sursa: A.P.M. Dâmbovița, Agenți economici generatori de ulei uzat

Din cantitatea totală de ulei uzat predată operatorilor economici valorificatori sau colectori 13,4 tone ulei uzat au fost incinerate, 67,56 tone au fost valorificate prin alte metode, 14,51 tone au fost valorificate prin reutilizare și 19,23 tone au fost predate colectorilor autorizați.

Operatorii economici colectori/valorificatori din județul Dâmbovița au colectat 41,521 tone ulei uzat, valorificat prin alte metode 22,915 tone ulei uzat și valorificat prin co-incinerare 13,4 tone ulei uzat.

În județul Dâmbovița nu își desfășoară activitatea operatorii economici importatori / producători de uleiuri proaspete.

3.5.3. Colectarea selectivă și reciclarea deșeurilor

Atingerea țintelor de reciclare/valorificare a deșeurilor de ambalaje este strâns legată de colectarea separată a deșeurilor de ambalaje de la populație. Conform prevederilor legislative în vigoare, responsabilitatea colectării separate a deșeurilor de ambalaje revine administrației publice locale.

Deși la punctele de pre-colectare din mediul urban au fost amplasate, prin proiectul ISPA, începând din luna iulie 2010 containere pentru colectarea separată a deșeurilor de plastic, hârtie/carton, deșeurii metalice, cetățenii depozitează deșeurile amestecat.

Cantitățile de deșuri colectate selectiv în anul 2013 prin operatorii de salubritate SC IGO SA Gaești, SC SUPERCOM SA (protocol cu SC ECO ROM AMBALAJE SA) și SC PRESCOM SA sunt prezentate în Tabelul de mai jos:

- Deșuri colectate selectiv în anul 2013

Operatori economici	PET (tone)	Plastic (tone)	Hartie/Carton (tone)	Sticlă (tone)	Metal (tone)	Lemn (tone)
IGO	5,50	66,20	229,62	1,17	0,00	0,00
SUPERCOM	0,17	0,00	1,15	0,00	0,00	0,00
PRESCOM	0,00	0,27	0,71	0,00	0,00	0,00
Total - 50	5,67	66,69	232,10	1,17	0,00	0,00

Sursa: A.P.M. Dâmbovița

Colectarea selectivă a deșurilor depinde de conlucrarea între factorii responsabili, de implicarea și conștientizarea populației.

3.5.4. Metalele grele și Radioactivitatea

Datorita riscului pentru mediu și sănătate umană reprezentat de substanțele periculoase și preparatelor chimice periculoase, managementul și monitorizarea acestora prezintă interes deosebit din partea tuturor factorilor responsabili.

Poluanți organici persistenti

Poluanții organici persistenti sunt substanțe organice cu grad ridicat de toxicitate și persistență (rezistă la degradarea chimică și fotochimică), sunt semivolatile, au solubilitate scăzută în apă și ridicată în mediile grase (bioacumulare în șesăturile grase din organismele vii), pot avea efecte toxice acute, cornice asupra sănătății umane și speciilor animale.

Cele mai importante categorii de POP sunt:

- pesticidele: aldrin, clordan, DDT, dieldrin, endrin, heptachlor, mirex, toxafen;
- substanțele chimice industriale: hexaclorbenzen, bifenili policlorurati;
- produse secundare: dioxinele și furanii, obtinute neintentionat în urma reacțiilor chimice și a proceselor de combustie.

Mercur și metale grele restricționate

Incepând cu 01.12.2008 a intrat în vigoare Regulamentul Comisiei Europene 1102/2008 privind interzicerea exporturilor de mercur metallic și de anumiți compuși și amestecuri de mercur și depozitarea în condiții de siguranță a mercurului metallic.

În anul 2010 au fost actualizate inventarele privind importul, exportul și utilizarea mercurului și a compușilor cu mercur cu date aferente anului 2009. Situația este redată în tabelele de mai jos:

- Mercur total pe stoc la 01.01.2010					
AMC industriale (kg mercur continut)	Termometre medicale (kg mercur continut)	Sfigmomanom (kg mercur continut)	Lampi cu valori Hg (buc)	Baterii celulare (tip, buc)	Mercur pur (kg)
13.22	1.162	0	2701	0	448.5

- Compuși cu mercur utilizați în 2009	
Denumire	Cantitate (kg)
Reactiv Nessler	12.201
Clorura de mercur	0.05325
Sulfat de mercur	0.352

Tot în anul 2010 au fost actualizate inventarele privind importul, exportul și utilizarea metalelor restricționate și ale compușilor acestora cu date aferente anului 2009. Situația este redată în tabelele de mai jos.

- Metale grele utilizate în anul 2009		
Metal utilizat	Utilizare 2009	stoc 01.01.2010
nichel	4	15
plumb	6299.5	2943
staniu	71.9	0

Sursa- ISU Dâmbovița

- Compuși ai metalelor grele importați în anul 2009					
Compuși ai plumbului			Compuși ai cromului		
denumire compus	import 2009	stoc 01.01.2010	denumire compus	import 2009	stoc 01.01.2010
sulfocromat de plumb	57669	42125	bicromat de sodiu	60000	51775
molibdat de plumb	4822	3283			

Sursa- ISU Dâmbovița

Radioactivitatea mediului

Rețeaua Națională de Supraveghere a Radioactivității Mediului (RNSRM) face parte din sistemul integrat de supraveghere a poluării mediului pe teritoriul României, aflată în subordinea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice (MMSC).

RNSRM a fost înființată în anul 1962 și constituie o componentă specializată a sistemului național de radioprotecție, care realizează supravegherea și controlul respectării prevederilor legale privind radioprotecția mediului și asigură îndeplinirea responsabilităților MMSC privind detectarea unor niveluri crescute de radioactivitate, avertizarea și alarmarea factorilor de decizie în cazul unor evenimente cu impact radiologic asupra mediului.

RNSRM funcționează cu un număr de 37 de Stații de Supraveghere a Radioactivității Mediului din cadrul Agențiilor pentru Protecția Mediului. Coordonarea științifică, tehnică și metodologică a RNSRM este asigurată de Laboratorul Național de Referință pentru Radioactivitate (LR) din cadrul ANPM.

Sistemul Național de Avertizare/Alarmare pentru Radioactivitatea Mediului (SNAARM) cuprinde în prezent 88 stații automate de monitorizare a debitului dozei gama în aer și 5 stații automate de monitorizare a radioactivității apei. Dintre cele 88 stații automate de monitorizare a debitului dozei gama în aer 15 sunt amplasate în zona de influență a CNE Kozlodui, 33 în zona de influență a CNE Cernavodă, 2 stații de fond (amplasate la Babele și Toaca), iar restul sunt distribuite uniform pe teritoriul țării, în reședințele de județ.

Stațiile automate locale sunt concepute să permită funcționarea și monitorizarea radioactivității mediului în zonele în care au fost montate, într-o manieră continuă, fără necesitatea intervenției umane (operare automată), în condițiile de mediu existente în regiunile de amplasare. SNAARM este coordonat de la un centru de comandă aflat în cadrul Laboratorului de Radioactivitate, ANPM.

RNSRM nu are stații de monitorizare a radioactivității mediului pe teritoriul județului Dâmbovița.

CAPITOLUL 4

IV. PROBLEME DE MEDIU EXISTENTE RELEVANTE PENTRU PATJ DAMBOVIȚA

4.1. RISCURILE NATURALE

4.1.1. Cutremure

Cutremurele din România se produc în principal în zona Carpaților de curbură, cunoscută ca zona seismică Vrancea unde se generează seismice subcrustale. De asemenea există mai multe surse seismice de suprafață (Banat, Făgăraș, Dobrogea, etc.). Sursa seismică Vrancea este determinantă în ceea ce privește hazardul seismic pentru circa două treimi din teritoriul României, în timp ce sursele de suprafață contribuie mai mult la hazardul seismic local.

La nivel European seismicitatea României poate fi caracterizată drept medie, dar având particularitatea că seismele cu focarul în sursa subcrustala Vrancea pot provoca distrugerii pe arii întinse incluzând și țările învecinate. Cutremurele Vrancea au fost sesizabile în Europa pe suprafețe care au atins 2 milioane de km².

Datorită amplasării geografice a României, hazardul seismic este asociat cu contribuția a doi factori (Marza, 1995):

1. **Contribuția majoră**, care provine de la zona seismică subcrustală Vrancea (adâncimea focarului între 60 și 170 km);
2. **Contribuția uzuală**, care provine de la multiple zone seismogenice de suprafață (crustale), mai mult sau mai puțin active, și distribuite pe întregul teritoriu al țării.

4.1.1.1. Hazardul seismic

Hazardul natural reprezintă amenințarea cauzată de fenomene naturale potențiale care pot produce pierderi de vieți omenești și pierderi economice și care pot avea consecințe negative asupra societății.

Hazardul se cuantifică prin probabilitatea că anumiți parametri care caracterizează un fenomen să fie depășiți într-un amplasament dat și într-un interval de timp dat.

Hazardul nu se referă la consecințele fenomenului (distrugerii, victime, pierderi economice), el este cauza consecințelor. Consecințele / pierderile sunt cuantificate prin risc.

Hazardul seismic descrie amenințarea potențială datorată fenomenelor care apar odată cu producerea unui cutremur. Hazardul seismic este de două tipuri: primar și secundar (indus).

Hazardul seismic primar include:

- *mișcarea terenului;*
- *faliile de rupere de suprafață;*
- *deformațiile tectonice ale suprafeței terenului.*

Hazardul seismic secundar (indus) include fenomene provocate de hazardul primar:

- *lichifierea terenului;*
- *alunecările de teren;*
- *tasarea sau prăbușirea unor porțiuni de teren;*
- *avalanșe de zăpadă sau gheață;*
- *tsunamis (valuri uriașe în oceane și mări) și seiches (mișcarea puternică a apei în lacuri).*

Evaluarea cât mai corectă a hazardului seismic într-un anumit amplasament este importantă în vederea punerii în siguranță a fondului construit existent și/sau viitor. De asemenea hărțile de hazard seismic asigură informații esențiale pentru creerea și actualizarea normativelor de proiectare seismică a clădirilor. Cercetătorii revizuesc frecvent aceste hărți pentru a reflecta noile cunoștințe dobândite în înțelegerea fenomenelor.

4.1.1.2. Seismicitatea României

În comparație cu sursa Vrancea celelalte zone seismice din România prezintă o activitate redusă, mai activă în ultima perioadă dovedindu-se zona Banatului.

Trebuie subliniat ca numărul mare de evenimente din secolul XVIII în comparație cu celelalte secole nu indică o creștere a activității seismice a focarelor de pe teritoriul României, această discrepanță datorându-se doar unui număr mai mare de observații și mărturii documentare.

Hărțile de regiuni seismice propuse de Radu et al. (1980) și de Constantinescu și Marza (1980) sunt bazate pe distribuția geografică a activității seismice.

Recent, Radulian et al. (2000), a propus o nouă hartă a zonelor seismice bazată pe studiul unităților tectonice și pe seismicitate, care reprezintă o proiecție la suprafața a sistemelor de falii active de pe teritoriul României. În studiul menționat se indică faptul ca distribuția cutremurelor în oricare dintre regiunile studiate trebuie considerată ca o sursă de tip zonă (sursă difuză), adică o zonă unde faliile sunt prea numeroase, orientate aleator și dificil de identificat individual.

4.1.1.2.1. Sursa seismică Vrancea

Hazardul seismic din județul Dâmbovița este datorat sursei seismice subcrustale Vrancea și sursei seismice Făgăraș.

Cel mai distructiv cutremur Vrancean din secolul XX a avut loc pe 4 martie 1977 (magnitudinea moment $M_w=7.5$), când mai mult de 1600 de oameni au murit și 33 construcții din beton armat au fost total distruse.

Cutremurul Vrancean subcrustal cu cea mai mare intensitate a fost probabil cel din 26 Octombrie 1802, corespunzând unei magnitudini $M_w = 8.0 \pm 0.2$.

Cutremurul Vrancean cu cea mai mare magnitudine din acest secol a fost cel din 10 Noiembrie 1940 având magnitudinea Gutenberg-Richter $M=7.4$ și adâncimea de 140-150 km.

În zona Vrancea cutremurele se caracterizează printr-o mobilitate mare a epicentrelor. Consecințele acestei mobilități pe direcția NE-SW, în sensul SW și respectiv în sensul NE, sunt efecte seismice mai severe spre București (1977, 1986), respectiv spre Moldova (1940, 1990). Mobilitatea epicentrului pe direcția perpendiculară direcției NE-SW este puțin semnificativă pentru efectele cutremurelor Vranceane în Câmpia Româna și/sau în Moldova.

4.1.1.2.2. Însemnări istorice ale efectelor cutremurelor Vranceane în zona județului Dâmbovița

Însemnările istorice oferă informații despre evenimentele seismice petrecute în România. Efectele seismelor au fost consemnate în analele unor lăcașuri de cult, în documente de cancelarie domnească, în documente privind administrația orașelor, manuscrise și cărți vechi dar și însemnări ale călătorilor străini prin Țările Române, etc.

Cutremurul din 11 ianuarie 1838

“La leat 1838, ghe(narie) 11, la patru ceasuri din noapte, s-au cutremurat pămîn(tul), că au căzut și din biserici unile bolțile, iar biserica Viforite, Tîrgoviște au căzute de tot, în zilele mării sale Alexandru Dimitrie Ghica voevod”. C.R.V. 681, foaia ultimă, nepaginată, verso 29; I.C., p.272, 1838 ianuarie 11, M-rea Viforita, Tîrgoviște.

Cutremurul din 10 Noiembrie 1940

„A fost considerat printre cutremurele cele mai mari din lume, datorită atât energiei eliberate, cât și zonei întinse în care s-au produs avarii grave. Cutremurul a fost simțit pe o distanță spre est și nord-est, având o intensitate seismică între 5-6 grade, la o distanță de 1350 km, iar spre sud-vest, în Muntenia și Oltenia, până aproape de Dunăre, cu intensitate peste 7, la București – Ploiești ajungând chiar la 9.” Radulescu, N.AI., “Considerations géographiques sur le tremblement de terre du 10 Novembre 1940”, p.242-269.

Crapături umede sau uscate s-au produs de-a-lungul a numeroase lunci și pe terasele inferioare neconsolidate: vaile Prutului, Siretului, Trotusului, Putnei, Rimnicului, Ramnei, Ialomitei, Prahovei, Argesului și

Dambovitei. "4 Martie 1977. Secunde tragice, zile eroice", 1977. Ed. Junimea, Iasi, 260 p., Sinteza despre cutremurul din 10 Nov. 1940 intocmita de L. Dandara, p.115-121.

In „Comunicatul Consiliului de Ministri din 11 Noiembrie” se spunea: Cutremurul a avut un caracter mai grav in patru centre: Bucuresti, Valea Prahovei, Galati si Focsani; a doua zona, cu efecte mai putin grave a fost constituita din: Turnu-Magurele, Cimpulung, **Tirgoviste**, Mizil, Rimnicul Sarat, Tecuci, Birlad, Iasi, Braila.[...] Pana in seara zilei de 10 nov. s-au inregistrat: 267 morti si 476 raniti.

Pustiirile cutremurului in cuprinsul tarii: la Ploiesti, **Tirgoviste (istoricul turn Chindia grav avariat)**, Valenii de Munte - numeroase imobile daramate; toate celelalte avariate. Jud. Dimbovita: Liceul Militar si Manastirea Dealului au suferit mari stricaciuni.

Efecte ale cutremurului din 1977 in judet sunt reprezentate de avariarea blocului 39 din micro 6, a scolii Vasile Carlova si a Biserica Sf. Imparati Constantin si Elena, toate obiectivele fiind situate de-alungul faliei Mahalaua, din orasul Targoviste .

Un alt efect a fost denivelarea DN 71 in dreptul garii Laculete (Vulcana Pandlele) datorita unei falii locale.

4.1.1.2.3. Sursa seismică Făgăraș

Regiunea Făgăraș a fost remarcată ca fiind o regiune unde își au focarul mișcări seismice foarte puternice. Cel mai puternic cutremur crustal din România este considerat cel din data de 26 Octombrie 1550, din zona Făgăraș, intensitatea sa epicentrala $I_0=9$ (scara MSK), corespunzând unei magnitudini $M_s=7,2$ (Marza, 1995).

Cel mai puternic eveniment din ultimii 400 de ani a avut loc la 26 Ianuarie 1916 ($M_w=6,4$, $h=21$ km, Lat=45.40, Long=24,6). Au fost raportate crăpături de 10-15 cm, iar pe valea Argeșului s-a dărâmat cetatea lui Tepeș, intensitatea epicentrală raportată fiind $I_0=8$ (scara MSK).

4.1.1.3. Încadrarea județului Dâmbovița în stas - uri și norme actuale de proiectare antiseismică

Primul cod românesc modern de proiectare antiseismică a construcțiilor a fost elaborat de E.Titaru și A.Cismigiu în 1954. Mai multe propuneri pentru *Standardul 2923* au fost făcute după 1954, inclusiv redactarea preliminară în 2 volume din 1958.

4.1.1.3.1. Codul de proiectare seismică P 100-01/2013

În prezent proiectarea seismică se face în conformitate cu P 100-01/2013. Acest cod a fost realizat în urma unei analize probabilistice de hazard seismic.

Pentru proiectarea construcțiilor la acțiunea seismică, nivelul de hazard seismic indicat în codul P100-1: 2013 reprezintă nivelul minim pentru proiectare. Valoarea de vârf a accelerației orizontale a mișcării terenului, a_g , numită accelerația terenului pentru proiectare corespunde unui interval mediu de recurență al evenimentului seismic (respectiv a magnitudinii acestuia) $IMR = 100$ ani (ceea ce corespunde unui eveniment seismic a cărui magnitudine are o probabilitate de depășire de 64% în 50 de ani).

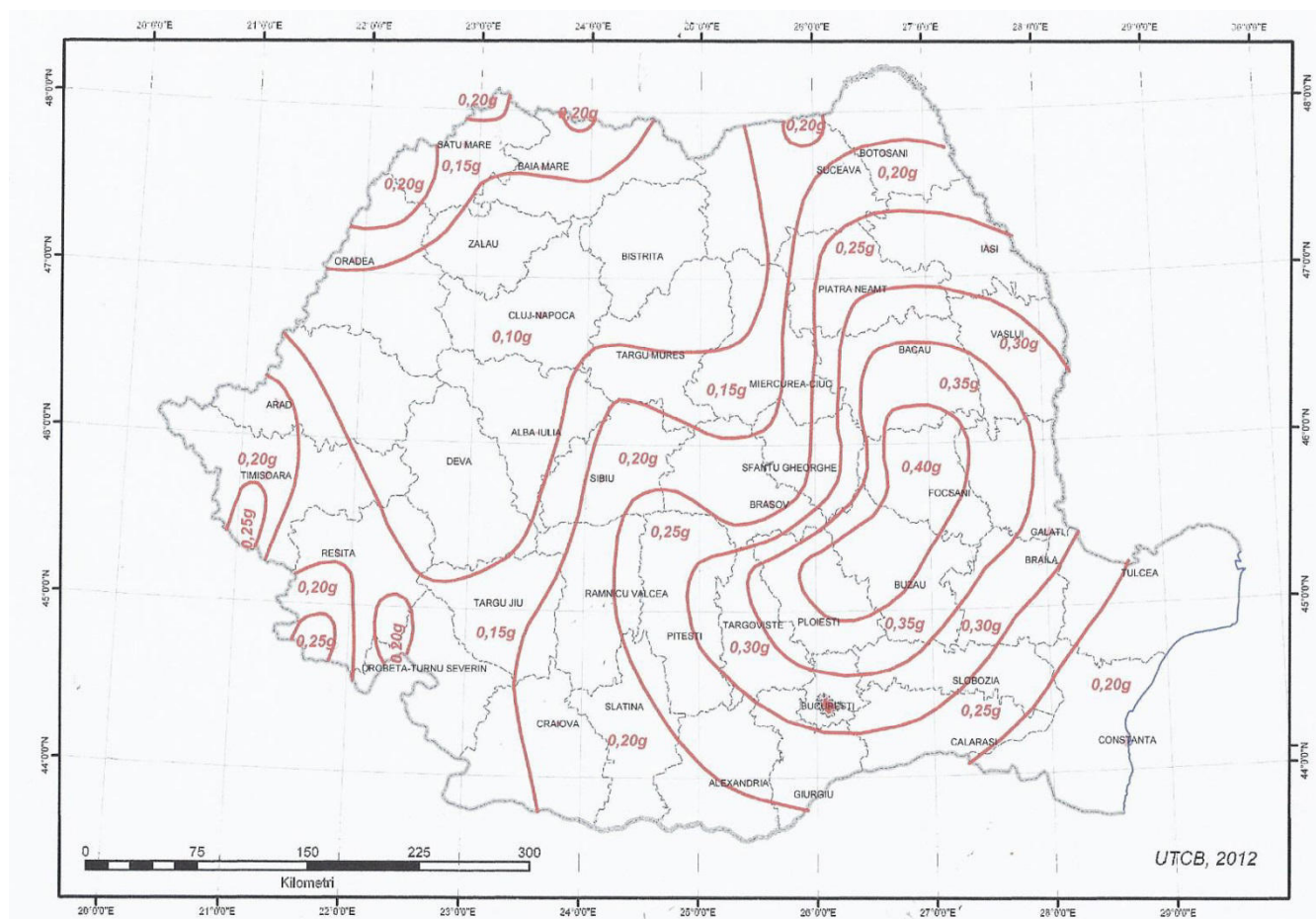

Figura nr. 55– Zonarea teritoriului României în termeni de valori de vârf ale accelerației terenului pentru proiectare a_g pentru cutremure având intervalul mediu de recurență $IMR = 225$ ani, conform P100-1: 2013

Teritoriul administrativ al județului Dâmbovița este împărțit în trei zone de valori de vârf ale accelerației terenului pentru proiectare. Jumătate de nord a zonei muntoase respectiv extremitatea sud-vestică (localitatea Șelaru), au o valoare $a_g = 0.25$ g.

Localitățile situate în treimea estică a județului au $a_g = 0.35$ g, fiind situate mai aproape de epicentrul Vrancea. Restul județului, aproximativ 2/3 are un $a_g = 0.30$ g.

Spectrul de răspuns elastic $S_e(T)$ pentru accelerații absolute în amplasament este obținut prin produsul dintre spectrul de răspuns elastic normalizat $\beta(T)$ și accelerația terenului pentru proiectare a_g .

Formele spectrelor normalizate $\beta(T)$ au fost obținute pe baza analizei statistice a spectrelor elastice de răspuns calculate din seturile de accelerograme generate de sursa Vrancea în 1997, 1986 și 1990 și grupate pe clase de compoziție spectrală (de frecvențe).

Formele spectrelor normalizate sunt definite în formatul Eurocode 8 prin perioade de control (colț) ale spectrelor de răspuns (T_B , T_C și T_D) și prin amplificarea dinamică maximă β_0 .

Condițiile locale de teren în amplasamentul construcției sunt descrise prin valorile perioadei de control (colț) T_C a spectrului de răspuns elastic în amplasament. Aceste valori caracterizează sintetic compoziția de frecvențe a mișcărilor seismice.

Analiza valorilor perioadei de control (colț) T_C în stațiile seismice cu înregistrări din România, combinată cu elemente de ordin general privind geologia României a condus la harta de zonare a teritoriului în termeni perioada de control (colț) T_C din P100-1-2013.

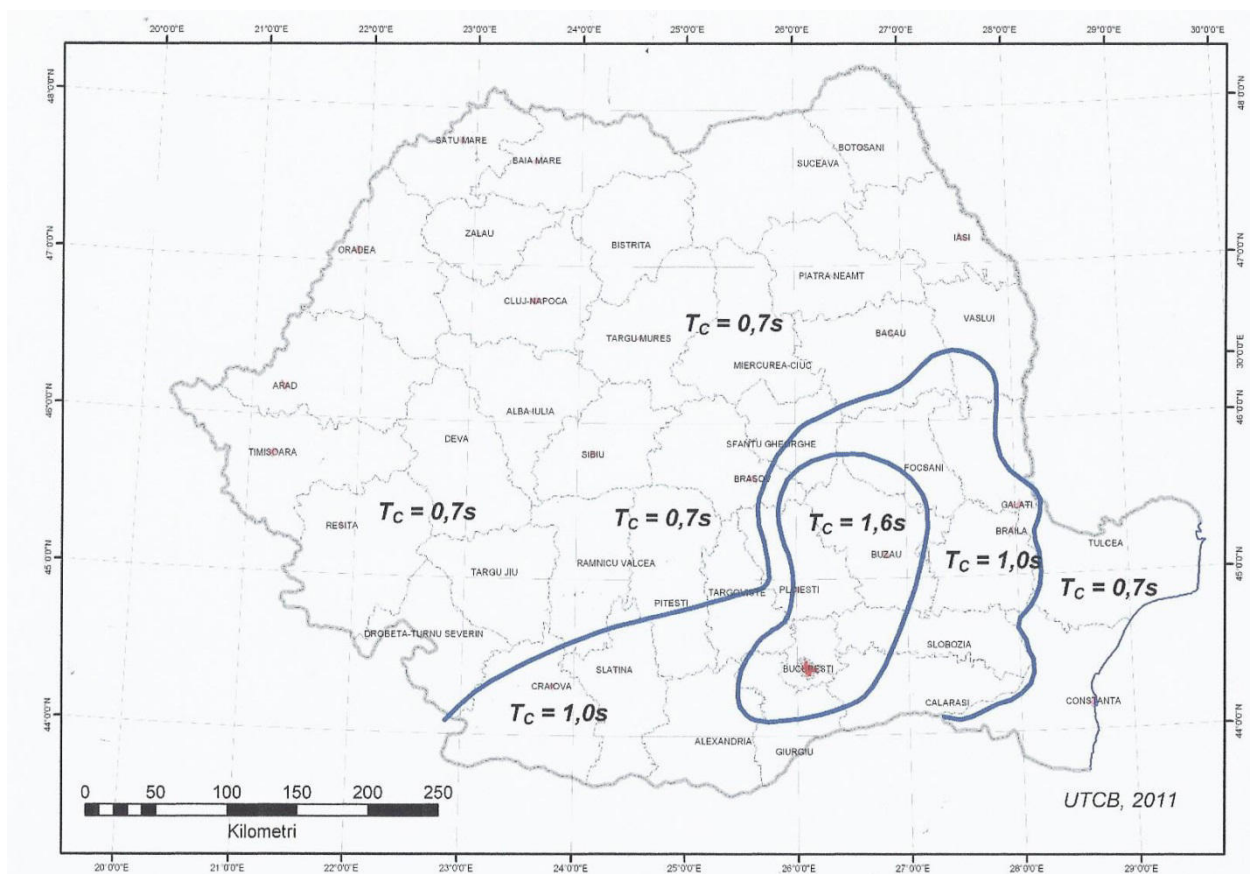

Figura nr.56- Zonarea teritoriului României în termeni de perioada de control (colt), T_c a spectrului de răspuns conform P100-1: 2013

Perioada de control (colt) T_c este utilizată ca principalul descriptor al condițiilor locale de teren și al conținutului de frecvențe al mișcărilor seismice. Această abordare este o alternativă la sistemul folosit de generația actuală de reglementări internaționale care utilizează o clasificare a condițiilor locale de teren în funcție de caracteristicile geofizice ale terenului din amplasament pe minim 30 m de la suprafața terenului. Aceste caracteristici sunt definite calitativ prin stratigrafie și cantitativ prin proprietăți ale stratelor de teren din amplasament, dintre care cea mai importantă este viteza medie ponderată a undelor de forfecare.

În cadrul județului Dâmbovița, sunt prezente toate cele 3 zone ale perioadei de control (colt), T_c a spectrului de răspuns conform P100-1: 2013. Acestea se succed de la sud către nord, pornind de la valoarea de $T_c = 1.6$ s și ajungând la $T_c = 0.7$ s în jumătatea de nord a județului.

4.1.1.3.2. Zonare seismică

Cea mai veche zonare seismică a teritoriului României a fost realizată imediat după cutremurul Vrancean din anul 1940.

Zonarea din 1941 se referea la două regiuni: o regiune seismică ce cuprinde Moldova, Valahia și zona Brașovului și o a doua regiune, denumită neseismică, cuprinzând restul teritoriului României. Au mai urmat o serie de STAS-uri, sau decrete în anii 1952, 1963, 1977, 1981.

În prezent, în vigoare este STAS 11100/1-93, Macrozonarea teritoriului României, Institutul Român de Standardizare, IRS, București.

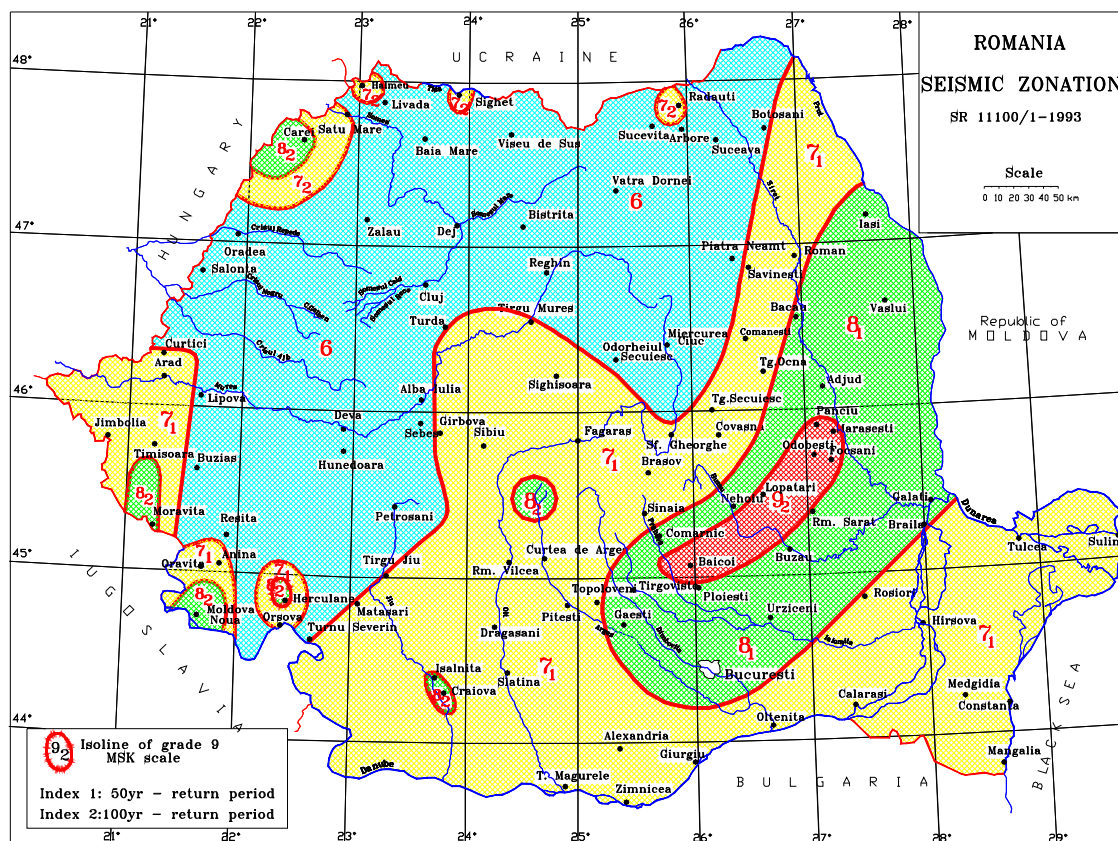

Figura nr.57 – Harta de zonarea intensității seismice a teritoriului României din anul 1993

Județul Dâmbovița este și din acest punct de vedere o zonă cu hazard seismic ridicat, analizând prin prisma intensității seismelor ce se pot produce cu o perioadă de revenire de 50 ani.

- Localități afectate de hazardurile naturale cuprinse în legea 575, cauzele producerii pagubelor la hazardurile naturale – cutremure

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numărul de locuitori	Intensitatea seismică exprimată în grade MSK
0	1	2	3	4
1	Dâmbovița	Municipiul Târgoviște	99.086	VIII
2		Orașul Fieni	8.092	VIII
3		Orașul Găești	16.598	VIII
4		Orașul Moreni	22.868	VIII
5		Orașul Pucioasa	16.489	VIII
6		Orașul Titu	10.711	VIII

4.1.1.4. Măsurile privind prevenirea și atenuarea efectelor produse de cutremure

În acest sens se poate institui la nivelul județului un plan de studii geologice-geotehnice și seismice, realizate de specialiști atestați, conform legislației actuale, pentru completarea informațiilor privind parametrii terenului, inclusiv parametrii dinamici, la solicitări seismice, pentru tipurile de pământuri caracteristice teritoriului județean:

- ✓ Colaborarea la planul de extindere a rețelei seismice naționale;
- crearea de rețele dense de instrumente la nivel local, acolo unde parametrii hazardului seismic o justifică;

- coordonarea și avizarea instalării și operării în condiții sigure a unor sisteme de urmărire avertizare și alarmare privind efectele seismelor;
 - ✓ Completarea și întreținerea bazelor de date seismice și actualizarea hărților în format GIS aferente, la nivel local, utilizând datele furnizate de instituțiile specializate;
- stabilirea unui plan de inventariere a construcțiilor și altor elemente la risc;
- elaborarea unor scenarii detaliate de cutremur și evaluări de avarii și pierderi;
- introducerea în planurile de urbanism (generale, zonale și de detaliu), stabilirea și aplicarea restricțiilor de autorizare și amplasare a unor construcții sau dotări din punct de vedere al riscului seismic, corelate cu celelalte hazarduri, datorită condițiilor locale de amplasament, restricții care vor fi impuse prin documentațiile de urbanism și autorizațiile de construire, cu prilejul elaborării și avizării acestora;

Măsuri imediate pentru reducerea riscului seismic constau în:

- ✓ reabilitarea construcțiilor care prezintă un pericol ridicat de prăbusire și care adăpostesc un număr important de persoane;
- ✓ continuarea acțiunii de inventariere și expertizare a construcțiilor din zonele seismice;
- ✓ creerea condițiilor tehnice și organizatorice necesare colectării, stocării și procesării automate ale informațiilor relative ale construcțiilor cu risc seismic.

O atenție sporită se va acorda categoriile de clădiri vulnerabile în cazul unui cutremur puternic:

- ✓ clădirile înalte (7-12 niveluri) cu schelet de beton armat, construite înainte de 1940 fără protecție antiseismică;
- ✓ construcțiile executate între 1950 și 1976 conform normativelor de proiectare în vigoare atunci care au fost proiectate cu considerarea unor forțe seismice mai reduse; acestea s-au comportat satisfăcător în 1977 dar unele cazuri (de ex. cele cu parter flexibil) au suferit mai multe avarii;
- ✓ clădirile joase din zidărie și alte materiale locale executate tradițional fără control tehnic specializat.

Diminuarea vulnerabilității seismice a construcțiilor se poate realiza prin acțiuni de intervenție la clădiri de locuit, clădiri din domeniul sănătății, administrației centrale și locale, educației și cercetării, culturii, etc.

În ceea ce privește amplasarea de noi construcții, acest lucru se va face pe baza unor documentații tehnice întocmite de specialiști atestați.

Experiența internațională arată că prin măsuri adecvate de evaluare a efectelor seismelor, prin estimarea cât mai exactă a efectelor condițiilor locale de amplasament (studii de hazard local, investigații geotehnice și geofizice, investigații seismice, etc.), proiectare de calitate, utilizarea de materiale și sisteme moderne, se pot realiza / executa toate tipurile de construcții.

4.1.2. Alunecari de teren

Alunecările de teren de mare amploare s-au produs în județul Dâmbovița unde sunt active cca. 25 amplasamente ce au provocat daune materiale importante.

La 24.06.1979, în comuna Malu cu Flori a avut loc o alunecare de teren având cota de plecare 526 m și cota de oprire de 445 m, constituite din versantul nordic al Culmii Capu Coastei.

Alunecarea de teren, orientată pe direcția V-E spre Valea Dâmboviței modificând straturile acufere din zona de versant a Culmii Capu Coastei, ce s-a caracterizat prin numeroase izvoare.

La 13.02.1980 s-a produs cea mai semnificativă alunecare de teren, în comuna Vârfuri. În mai 1980 evenimente s-au produs și în zona Glodeni – Lăculețe, alunecările de teren datorându-se pantelor înclinate de la 70°, precum și eroziunii bazei de către pârâul Lăculețe. Un eveniment similar a avut loc tot în mai 1980 în satul Valea Leurzii, comuna Buciumeni.

Pe parcursul anului 2009 s-au produs 16 alunecări de teren (reactivări) în localitățile: Runcu, Valea Lungă, Vișinești, Căndești, Finta, Râu Alb, Văleni Dâmbovița, iar pe parcursul anului 2010, an marcat de excedentele de precipitații căzute, s-au produs 44 alunecări de teren (reactivări) în localitățile: Pucheni, Râu Alb-2, Iedera, Ocnîța-3, Malu cu Flori-3, Moțăieni-2, Valea Lungă-2, Bezdead-4, Perșinari, Vârfuri-2, Vulcana

Băi-3, Pucioasa-2, Runcu, Șotânga-2, Cândești-3, Hulubești, Glodeni, Șelaru, Vișinești-2, Fieni, Răzvad-2, Moroeni-2, Pietrari, Moreni.

Cel mai important eveniment de acest gen din ultima perioadă este reprezentat de alunecarea de teren produsă în comuna Malu cu Flori – 21.02.2010. DJ 724 a fost afectat de alunecarea de teren produsă pe o porțiune de cca. 700 m.l., circulația rutieră fiind închisă. În acel moment nu exista o altă cale rutieră de acces către satul Micloșanii Mari/comuna Malu cu Flori și comuna Pucheni, fiind izolați cca. 2200 locuitori ai comunei Pucheni și cca. 300 locuitori ai satului Micloșanii Mari, comuna Malu cu Flori.

Pe parcursul anului 2011 s-au produs 9 alunecări de teren (reactivări) în localitățile: comuna Moroeni, comuna Vulcana Băi, comuna Bărbulețu, comuna Valea Lungă, comuna Moroeni – punct Dobrești, comuna Vișinești - 3, comuna Bezdead.

4.1.2.1. Elemente generale privind condițiile de manifestare a alunecărilor de teren

Alunecările de teren sunt fenomene naturale complexe caracterizate prin deplasarea unor mase de pământ în sensul scăderii energiei potențiale, sub acțiunea forței gravitaționale. Alunecările reprezintă principalul fenomen natural de modelare a reliefului.

Diversitatea tipurilor fenomenelor de instabilitate a maselor numite global „*alunecări de teren*”, „*prăbușiri*” sau „*avalanșe*” este deosebit de mare, fiecare caz având o abordare specifică. Având în vedere faptul că numai un specialist poate emite soluții fezabile, în prezenta lucrare se vor enumera măsurile de remediere doar cu caracter informativ, autoritățile publice neputând lua astfel de măsuri fără o consultare prealabilă a unui specialist autorizat.

Hazardul reprezintă o probabilitate de producere a unui eveniment (alunecare de teren) într-un areal dat la un anumit moment de timp, cu potențial de a produce pagube materiale și pierderi de vieți omenești.

Hazardul nu este un fenomen întâmplător și nici imprevizibil, doar că manifestarea și consecințele sale sunt, în general, dificil de prognozat și controlat.

Vulnerabilitatea reprezintă gradul de afectare a elementelor supuse hazardului.

Elementele expuse hazardului, reprezintă totalitatea persoanelor și a bunurilor materiale ce pot fi afectate de producerea alunecărilor de teren.

Caracteristica distructivă alunecărilor de teren ca generator de pagube materiale reprezintă intensitatea specifică a fenomenului, care prin interacțiune cu structurile construcțiilor produce acestora daune.

Vulnerabilitatea elementelor supuse riscului reprezintă gradul de pierderi sau afectare, procentual, rezultat ca urmare a declanșării fenomenului.

Vulnerabilitatea este un număr adimensional subunitar, având valoarea 0 pentru elementele neafectate și 1 pentru elementele afectate total (pierderi de vieți omenești și pagube totale).

Riscul este estimarea matematică a probabilității producerii de pierderi umane și pagube materiale pe o perioadă și într-o zonă dată pentru un anumit tip de dezastru - alunecări de teren, în cazul de față.

Riscul este definit ca produs între probabilitatea de producere a fenomenului generator de pierderi umane respectiv pagubele materiale și valoarea acestora.

Riscul asociat alunecărilor de teren reprezintă pagubele materiale și pierderile umane potențiale cauzate de apariția acestor fenomene.

Prognoza riscului implică posibilitatea precizării cât mai exacte a locului de apariție a fenomenului respectiv (Bălțeanu et al., 1989). Se exprimă prin produsul dintre *riscul specific* (R_s) și *elementele de risc* (E_r).

Riscul specific (R_s) reprezintă nivelul pierderilor așteptate ca urmare a manifestării unui hazard natural. Riscul specific depinde de caracteristicile hazardului și de vulnerabilitate.

Elementele la risc sau elementele expuse riscului (E_r), includ populația și toate valorile materiale expuse riscului de a fi afectate de un hazard natural într-un anumit areal.

Riscul total (R_t) cuantifică pierderile umane și materiale totale care ar rezulta în urma unui hazard sau dezastru natural. Se utilizează formula : $R_t = E \times R_s = E (H \times V)$.

Dezastrul natural implică existența inițială a unui risc major, capabil să afecteze flagrant componentele mediului dintr-o regiune.

Factori care conduc la producerea alunecărilor de teren

Fenomenele de instabilitate a masivelor de pământ au la rădăcină două tipuri de factori:

- *factori favorizanți* (care reduc până aproape de limită echilibrul masivelor de pământ);
- *factori declanșatori* (în general fenomene intense care activează instabilitatea).

În cele ce urmează sunt prezentați cei mai importanți dintre acești factori și modul de limitare a influenței acestora.

Condițiile de teren constituie principalul factor de producere a alunecărilor de teren. Dintre rocile și pământurile susceptibile la alunecări de teren sau prăbusiri de roci, amintim:

- pământurile argiloase cu umiditate mare;
- argilele glomerulare;
- roci fisurate – fie că este vorba de roci cuaternare în care fisurile apar în urma pierderii umidității, fie că este vorba de roci precuaternare fisurate în urma diverselor procese geologice, fizice sau chimice;
- roci cu stratificație înclinată, conformă cu înclinarea versantului;
- zone de falii;
- roci stratificate cu proprietăți fizico-mecanice contrastante de la strat la strat.

Procese geomorfologice, ce conduc la modificări ale raportului de forțe din versant ca urmare a adăugării sau îndepărtării unor mase de rocă.

destinderi glaciare;

- eroziune fluviatilă la baza versantului;
- eroziune glaciară;
- eroziune subterană – procese de sufozie;
- încărcarea versantului cu construcții sau umpluturi;
- eroziune sau orice alt fenomen natural sau antropic care conduce la înlăturarea vegetației de pe versant (vânt puternic, incendii de pădure, secetă, defrișări).

Fenomene climatice de intensitate mare și durată scurtă. Acestea intervin în stabilitatea versanților, prin creșterea greutateii masei de rocă și reducerea frecării interioare și a coeziunii.

ploi scurte dar cu volum de precipitații mare;

- ploi de foarte lungă durată (zile, săptămâni);
- topirea rapidă a zăpezii;
- cicluri repetate de îngheț-dezghet;
- scăderea bruscă a nivelului apelor din lacuri după inundații sau ruperea barajelor naturale.

Lucrări antropice cu rol în destabilizarea echilibrului natural. Dintre aceste lucrări amintim:

- excavări pe suprafața versantului sau la baza versantului;
- încărcarea taluzurilor sau a zonelor de coamă;
- golirea programată sau accidentală a lacurilor de acumulare într-o perioadă scurtă de timp (alunecare Vaiont – Italia 1963);
- irigațiile în zonele cu pantă;
- întreținerea defectuoasă a rețelelor de alimentare cu apă și canalizare;
- instalarea rețelei de alimentare cu apă fără rețea de canalizare;
- despăduririle;
- exploatarea minieră de suprafață și adâncime;
- crearea depozitelor de materiale granulare afânate;

- vibrații induse artificial (trafic, baterea de piloți, mașini grele etc.);
- Localitățile afectate de hazardurile naturale cuprinse în legea 575, cauzele producerii pagubelor la hazardurile naturale – alunecări de teren, sunt prezentate în următorul tabel:

4.1.2.2. Etapele și dinamica alunecărilor

Pentru dimensionarea lucrărilor de prevenire și/sau remediere a alunecărilor de teren trebuie mai întâi realizat un model numeric corespunzător. Leroueil (1996) a definit patru etape ale activității unei alunecări de teren. În cele ce urmează se vor prezenta datele de intrare și modelele de calcul fezabile fiecărei faze.

Etapa pre-cedare

Se mai numește și etapa de preparare a alunecării. În această fază materialul este în general continuu și supraconsolidat din punct de vedere al istoricului stării de eforturi.

Încercările mecanice de laborator geotehnic să dezbuteze prin identificare efortului de preconsolidare. Acest lucru poate pune în evidență existența unor direcții preferențiale de cedare ca în cazul argilelor glomerulare. Parametrii rezistenței la forfecare trebuie determinați în condiții consolidat-drenate pe probe de pământ saturate.

Datorită faptului că forfecarea nu s-a produs, nu se cunoaște suprafața probabilă de alunecare.

Pentru determinarea suprafeței de alunecare probabile se poate aplica metoda echilibrului limită în ipoteza suprafețelor de cedare circular-cilindrice sau, preferabil, metoda elementelor finite cu modelarea elaso-plastică a materialului.

Pentru calculul factorului de siguranță la alunecare, dacă se utilizează metoda elementelor finite, se poate aplica tehnica reducerii rezistenței la forfecare până la valoarea critică.

Formarea suprafeței de cedare și propagarea ei în întreg masivul

Studierea acestei faze presupune un calcul mai elaborat, folosind metoda elementelor finite folosind formulări ce să îngăduie neliniarității geometrice și/sau utilizarea unor tehnici de discretizare adaptivă. Parametrii de calcul sunt aceiași de la punctul anterior.

O altă metodă de calcul potrivită acestui caz este cea a mobilizării progresive a rezistenței la forfecare de-a lungul suprafeței de cedare. Aceasta este un hibrid al metodei echilibrului limită și necesită ca date de intrare curbe de mobilizare τ - δ obținute din încercări de forfecare directă (preferabil reversibilă) din a căror prelucrare să rezulte curbele de mobilizare a parametrilor rezistenței la forfecare cu deplasarea c - δ și $\text{tg } \phi$ - δ . Această metodă a apărut în urma sesizării unei deficiențe majore în cazul metodei echilibrului limită și anume a faptului că în realitate rezistența la forfecare nu este atinsă simultan și la valoarea de vârf în toate punctele suprafeței de cedare astfel încât o astfel de ipoteză duce la rezultate dezacoperitoare.

Etapa post-cedare și de deplasare până la re-echilibrare a masei alunecătoare

Posibilitatea modelării propagării alunecărilor de teren este de dată recentă și se realizează în principal prin două metode.

Prima metodă o reprezintă modelarea masei alunecătoare în formulare euleriană, metodă împrumutată din mecanica fluidelor. Parametrii de calcul în acest caz sunt deocamdată destul de greu de determinat, rezumându-se în principiu la viscozitatea dinamică a masei alunecătoare.

O a doua metodă implică utilizarea metodei elementelor discrete (se consideră un model alcătuit din puncte materiale) în cuplaj cu disipare presiunii în mediul fluid.

Aceste metode sunt obligatorii a se folosi în cazul modelării avalanșelor de zăpadă sau a laharurilor. În cazul alunecărilor lente studiul propagării alunecării nu se motivează decât din motive de cercetare, cu mai puțină aplicație practică.

Reactivarea alunecării de-a lungul unei suprafețe preexistente

Acesta este cazul cel mai des întâlnit în practica inginerescă și se referă la stabilizarea unei alunecări deja produse.

Încercările de teren au un rol deosebit de important în ceea ce privește poziționarea suprafeței (suprafețelor) de cedare. În practica inginerescă se realizează o rețea mai grosieră de foraje (însoțite de încercări SPT „standard penetration test”) rafinată prin încercări punctuale de tip PDU „penetrare dinamică ușoasă”. Prin reprezentarea rezultatelor acestor investigații de teren cuplate cu ridicarea topografică a amplasamentului se obține axa critică a alunecării (secțiunea în care factorul de siguranță la alunecare este cel mai redus).

Abordarea corectă a problemei presupune instalarea unor puncte de monitorizare piezo-inclinometrice pentru confirmarea suprafețelor de cedare și a activității masivului alunecător.

Având în vedere faptul că alunecarea de teren este în fapt o forfecare directă la scară naturală, odată cu aflarea suprafeței de alunecare se poate determina valoarea unghiului de frecare rezidual folosind metoda echilibrului limită pe suprafețe oarecare de cedare.

Se recomandă ca parametrul de rezistență la forfecare să fie verificat prin încercări de forfecare directă reversibilă pentru mai mult de cinci cicluri, sau cu ajutorul încercărilor de forfecare rotațională de tip Bromhead.

Dimensionarea lucrărilor de sprijin trebuie să pornească de la calculul împingerilor folosind metoda amintită. Generalizarea în prescrierea structurilor de sprijin în funcție de adâncimea planului de alunecare este fundamental greșită putându-se obține valori de împingere mare chiar și în cazul unor suprafețe superficiale, dar cu volum deplasat mare. Se consideră, în general că limita dintre structurile continue, de greutate și cele discontinue este în jurul valorii de 150kN/m.

În toate situațiile trebuie avute în vedere lucrări de drenaj pentru degrevarea măsurilor structurale. Tipul și mărimea sistemelor de drenaj se alege de la caz la caz și, de asemenea, nu suportă generalizări.

4.1.2.3. Întocmirea hărților tematice de hazard și calculul coeficienților de influență

Elaborarea **hărții de de hazard** la alunecări de teren a urmărit principiile din:

- Ghidul privind identificarea și monitorizarea alunecărilor de teren și stabilirea soluțiilor - cadru de intervenție - GT006-97, aprobat prin Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 18/N/1997, publicat în Buletinul construcțiilor nr. 10/1998;
- Ghidul de redactare a hărților de risc la alunecare a versanților, pentru asigurarea stabilității construcțiilor - GT019-98, aprobat prin Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 80/N/1998 și publicat în Buletinul construcțiilor nr. 6/2000.

De asemenea în procesul de realizare a hărții de hazard la alunecări de teren s-a ținut seama de prevederile existente în:

- Legea nr. 575 din 22 octombrie 2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a V-a - Zone de risc natural;
- Norme Metodologice ale legii 575/2001, din 10 aprilie 2003 - privind modul de elaborare și conținutul hărților de risc natural la alunecări de teren;
- H.G.R. nr. 447/10 aprilie 2003 privind aprobarea Normelor metodologice privind modul de elaborare și conținutul hărților de risc natural la alunecări de teren și inundații

Harta de hazard la alunecări de teren a fost întocmită pe baza planurilor și hărților topografice, documentare la autoritățile locale, studii și cercetări de teren. S-au avut în vedere în această etapă, centralizarea datelor geologice, geomorfologice, hidrogeologice, hidrologice, meteorologice, existența alunecărilor de teren active dar și a lucrărilor de remediere a acestora.

Pentru realizarea **hărții de probabilitate** (harta de hazard) la alunecări de teren s-au întocmit gridurile tematice ale celor 8 factori.

Alegerea valorilor corespunzătoare fiecărui factor a fost realizată pe baza tabelului din Normele metodologice ale legii 575/2001 – Anexa C, prezent și în documentația de față, anexa nr. 1.

Distribuția valorilor fiecărui factor a fost realizată pe baza suportului topografic realizat în sistem de referință Stereo 70, a ortofotogramei, a hărților și documentațiilor prezente în zonă, dar și în urma prospecțiunii de mic detaliu, scara 1 : 25.000.

Alegerea valorilor aferente celor 8 factorilor care stau la baza hărții de probabilitate sunt descrise în continuare.

1. Factorul litologic - K_a

Factorul litologic cuantifică influența pe care o are litologia existentă într-un anumit areal asupra fenomenelor de instabilitate. Valorile aferente factorului litologic pentru diferite formațiuni au fost stabilite în urma analizării hărții geologice, respectiv a litofaciesurilor, formațiunilor care află pe teritoriul județului Dâmbovița, dar și a studiilor geologo-geotehnice executate până în prezent.

Astfel au fost delimitate suprafețe poligonale, care au în componență depozite relativ omogene din punct de vedere al caracteristicilor litologice, estimându-se ulterior valorile corespunzătoare ale *coeficientului de risc* K_a , și probabilitatea de producere a alunecărilor de teren.

În conformitate cu prevederile existente în tabelul din Normele metodologice ale legii 575/2001 – Anexa C au fost delimitate următoarele intervale de probabilitate la alunecări de teren ale factorului litologic prezentate în ceea ce urmează.

- **$K_a < 0,10$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - redusa)**

A fost atribuit un coeficient cuprins în intervalul 0 – 0.1 șisturilor cristaline prehercinice și hercinice, magmatitelor paleozoice și precambriene, depozitelor callovia - tithonice și jurasic superioare.

- ❖ *Șisturile cristaline* sunt reprezentate prin șisturi sericito - cloritoase cu albit, șisturi cuarțitice cu clorit și sericit, șisturi verzi și metatufite acide. Ansamblul respectiv se dezvoltă în cea mai mare parte a munților Leaota;
- ❖ *Callovia – Tithonicul* este alcătuit din calcare recifogene, calcare brecioase, care în partea inferioară prezintă un orizont de radiolarite greu de separat și calcare de tip Stramberg, masive, uneori stratificate, cu posibile cavități carstice;
- ❖ Întreaga suită descrisă află pe teritoriul județului în Masivul Bucegi în partea de nord a județului.

- **$K_a = 0,10 - 0,30$ (Probabilitatea medie de producere a alunecărilor de teren)**

Probabilitatea medie de producere a alunecărilor de teren revine suprafețelor de aflorare corespunzătoare depozitelor cu vârstă Jurasic mediu, Barremian – Aptian și Albien.

- ❖ *Depozitele Jurasic medii* sunt constituite din microconglomerate, calcare marnoase și gresii cuarțitice;
- ❖ *Barremian – Aptianul* este reprezentat prin șisturi argilo - marnoase și calcarenite, marne, șisturi și gresii curbicorticeale, care află pe teritoriul județului în partea de nord și nord - est a județului.
- ❖ *Depozitele Albieni*, sunt cunoscute sub denumirea de conglomeratele de Bucegi, în elementele cărora se recunoaște întreaga gamă de roci constituite ale zonei cristalino - mezozoice. Această entitate stratigrafică se găsește în partea nordică, respectiv Masivul Bucegi.

- **$K_a = 0,31 - 0,50$ (probabilitatea medie - mare de producere a alunecărilor de teren)**

Probabilitatea medie - mare de producere a alunecărilor de teren concentrează suprafețele care includ depozite ce aparțin Neocomianului, Turonian – Senonianului, Oligocenului, Miocenului, Pliocenului și Pleistocenului superior.

- ❖ *Neocomianul* este reprezentat prin stratele de Sinaia, constituite din marne, marnocalcare cu tintinide, șisturi, gresii calcaroase cu intercalații de conglomerate și calcarenite; ocupă partea de nord - est a județului;

- ❖ *Depozitele Vraconian – Cenomaniene* sunt constituite din marne și gresii cu intercalații de gresii micacee, local conglomerate sau brezii, peste care se dispune un fliș marnos - nisipos cu intercalații de gresii micacee, slab calcaroase. Acest interval stratigrafic aflorează în zona dealurilor subcarpatice interne din partea central - estică a județului;
- ❖ *Turonian – Senonianul* este reprezentat prin „*Stratele de Gura Beliei*” constituite dintr-un fliș marnos și marnocalcaros cenușiu sau roșiatic și subordonat strate subțiri de gresii și intercalații de conglomerate și brezii;
- ❖ *Oligocenul* este constituit din argile, marne cenușii (Strate de Vinetisu), șisturi disodilice, menilite, șisturi argiloase marnoase, gresii masive (Fusaru);
- ❖ *Depozitele Miocene cu etajele Acvitanian Helvetian* sunt reprezentate prin marne cenușii și roscate, gipsuri, șisturi argiloase, gresii și tufuri, și ocupă partea central-nordică a județului, în zona localităților *Râul Alb, Gura Bărbulețului, Bezdead și la Glodeni – Lăculețe*;
- ❖ *Depozitele Miocenului* în care sunt înglobate și formațiunile cu vârsta Meoțian constituite din nisipuri, gresii, argile, marne și aflorează sub forma unor fâșii înguste la *Pietrari, Pucioasa și Glodeni – Schela*;
- ❖ *Depozitele aluvionare ale Pleistocenul superior (fluviatil)* aparținând teraselor înaltă, superioară și inferioară cu grosimi cuprinse între 10 - 20 m. Aceste depozite sunt constituite din bolovănișuri, pietrișuri și nisipuri acoperite cu depozite proluviale reprezentate prin complex argilos – prafos nisipos.
 - **$K_a = 0,51 - 0,80$ (probabilitatea mare de producere a alunecărilor de teren)** revine suprafețelor corespunzătoare dezvoltării formațiunilor cu vârsta:
 - ❖ *Paleocen – Eocenul* constituit din marne roșii și verzui în baza peste care se dispune flișul de Șotriile reprezentat printr-o alternanță ritmică de marne cenușii marnocalcare și gresii în plăci ce ocupă o suprafață mare în partea de nord-vest a județului, pe teritoriul comunelor *Barbulețu – Malu cu Flori*;
 - ❖ *Pontian* constituit predominant din marne și argile cenușii compacte și calcare, Depozitele pontiene aflorează în partea centrală a județului la *Gura Barbulețului – Pietrari*, pe teritoriul orașului *Pucioasa*, al comunelor *Valea Lungă, Ocnitza, Glodeni, Brănești, Doicești și Șotânga*;
 - ❖ *Dacian* constituite din nisipuri gălbui - cenușii, micacee și nisipuri gălbui cu intercalații subțiri de gresii, argile cenușii, cenușiu - verzui, nisipoase, cu strate de lignit cu extindere mare în zona localităților *Gemenea – Pietrari, Pucioasa – Malurile – Valea Lunga, Gheboieni – Șotânga, Laculețe - Glodeni, Ocnitza - Moreni*;
 - ❖ *Romanianul* constituit din argile, nisipuri cu lentile de cărbuni, este localizat în partea centrală a județului în zona *Cândești, Voinești Pietrari, Izvoarele, Brănești, Doicești – Șotânga, Aninoasa - Răzvad, Valea Lungă și Moreni*;
 - ❖ *Pleistocenul inferior (qp₁)* cu Formațiunea de *Cândești*, alcătuită din pietrișuri cimentate sau slab cimentate, friabile, cu stratificație oblic - torențială, cu liant predominant nisipos, cenușiu, cenușiu - verzui sau roșcat în alternanță cu strate de argile;
 - ❖ *Pleistocenul mediu* reprezentat prin depozitele argiloase din *Pintenu Măgurii*.

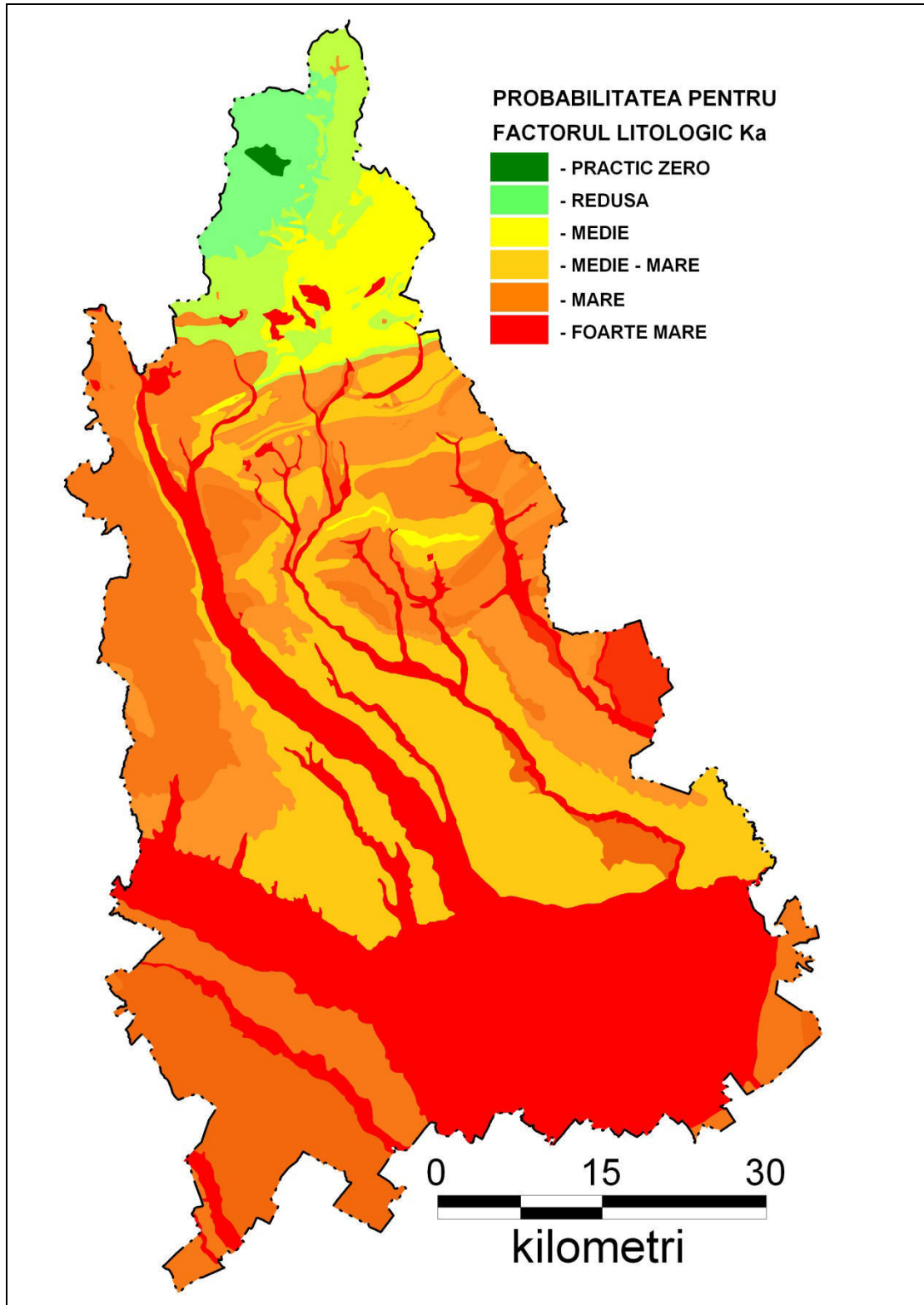

Figura nr. 58– Gridul factorului litologic -

- $K_a > 0,80$ (probabilitatea foarte mare de producere a alunecărilor de teren) revine suprafețelor care delimitează depozitele cu diapire de sare, Pontiene, Romaniene și Holocenului superior.
- ❖ Diapire de sare la zi sunt identificate pe suprafețe restrânse în zona comunelor Bezdead, Ocnița și

- Lăculețe*. Criptodiapiarele formează structuri anticlinale faliatate la *Aninoasa, Moreni, Ocnîța și Bucșani*;
- ❖ *Holocenul* este reprezentat prin depozite coluviale (alunecări de teren) prezente cu precădere în partea central - nordică a județului, precum și aluviunile recente. Depozitele coluviale se dispun peste roca de bază cu vârste începând cu Cretacicul inferior până la Pleistocen mediu.

2. Factorul geomorfologic – K_b

Exprimă probabilitatea de producere a alunecărilor de teren în funcție de energia de relief a zonei respective. Factorul geomorfologic ia valori ce variază de la 0, pentru zonele plane ajungând până la 1 pentru zonele cu pante ce depășesc 30° .

Pentru obținerea acestui factor au fost folosite informații prezente pe hărțile 1 : 50 000. Curbele de nivel au fost digitizate, iar pe baza lor a fost obținut modelul 3D al terenului. Pe baza acestui model a fost realizată harta pantelor și s-a stabilit valoarea factorului K_b .

- **$K_b = 0$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - practic zero)**

A fost atribuit un coeficient egal cu zero următoarelor areale:

- ❖ *zonele* de câmpie, incluzând aici și zona de platou a Podișurilor Cândești și Măgurii. Aceste unități de relief care însumează peste 55% din suprafața județului, au pante generale de maxim 5 grade, cu mici excepții în zonele de tranziție între elementele morfologice (terase, lunci, etc.). *Podișul Cândești* face trecerea de la zona subcarpatică la cea de câmpie și constituie o treaptă de relief formată din interfluvii netede, ușor înclinate spre sud și fragmentate de văi mult adâncite. Văile au în general lunci bine dezvoltate, chiar dacă prin debitul lor mediu nu sunt prea importante. Pe podurile acoperite cu un strat argilos sunt frecvente înmlăștinirile. *Câmpiile* se prezintă ca un ansamblu de interfluvii plane și largi, a căror pantă longitudinală atinge 1 - 1,5 m / km. *Văile* au adâncimi mici cu lunci bine dezvoltate, flancate de nivelele de terase ale rețelei hidrografice principale din zona. Orientarea generală a interfluviiilor (nord vest - sud est), panta mică a acestora, lățimea și gradul de fragmentare dau nota dominantă a acestei unități;
- ❖ *nivelele* de terase create de rețeaua hidrografică principală - râurile Argeș, Dâmbovița, Ialomița și Cricovul Dulce. Aceste văi pătrund adânc în zona subcarpatică, unde culoarul depresionar se îngustează odată cu creșterea energiei de relief;
- ❖ *văile* create de rețeaua hidrografică secundară, din zona subcarpaților dar și o parte din cele formate în zona de munte. Condiția principală este că acestea să formeze bazine, unde predomină fenomenele de sedimentare, nu cele de eroziune și transport;
- ❖ *culmile* muntoase (Platoul Bucegi) și *deluroase* cu aspect de platou sunt reprezentate în principal prin cumpăna de ape ale rețelei hidrografice.

- **$K_b < 0,10$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - redusă)**

A fost identificată pe zonele care nu depășesc 10 grade, reprezentate prin:

- ❖ zonele de trecere între unitățile morfologice majore și secundare;
- ❖ suprafețele aflate la baza versanților sau versanți cu pantă mică.

- **$K_b = 0,10 - 0,30$ (Probabilitatea medie de producere a alunecărilor de teren)**

Această probabilitate a fost conturată pe zonele ce nu depășesc 15 grade, identificate în principal pe versanții Podișului de Cândești și ai dealurilor subcarpatice.

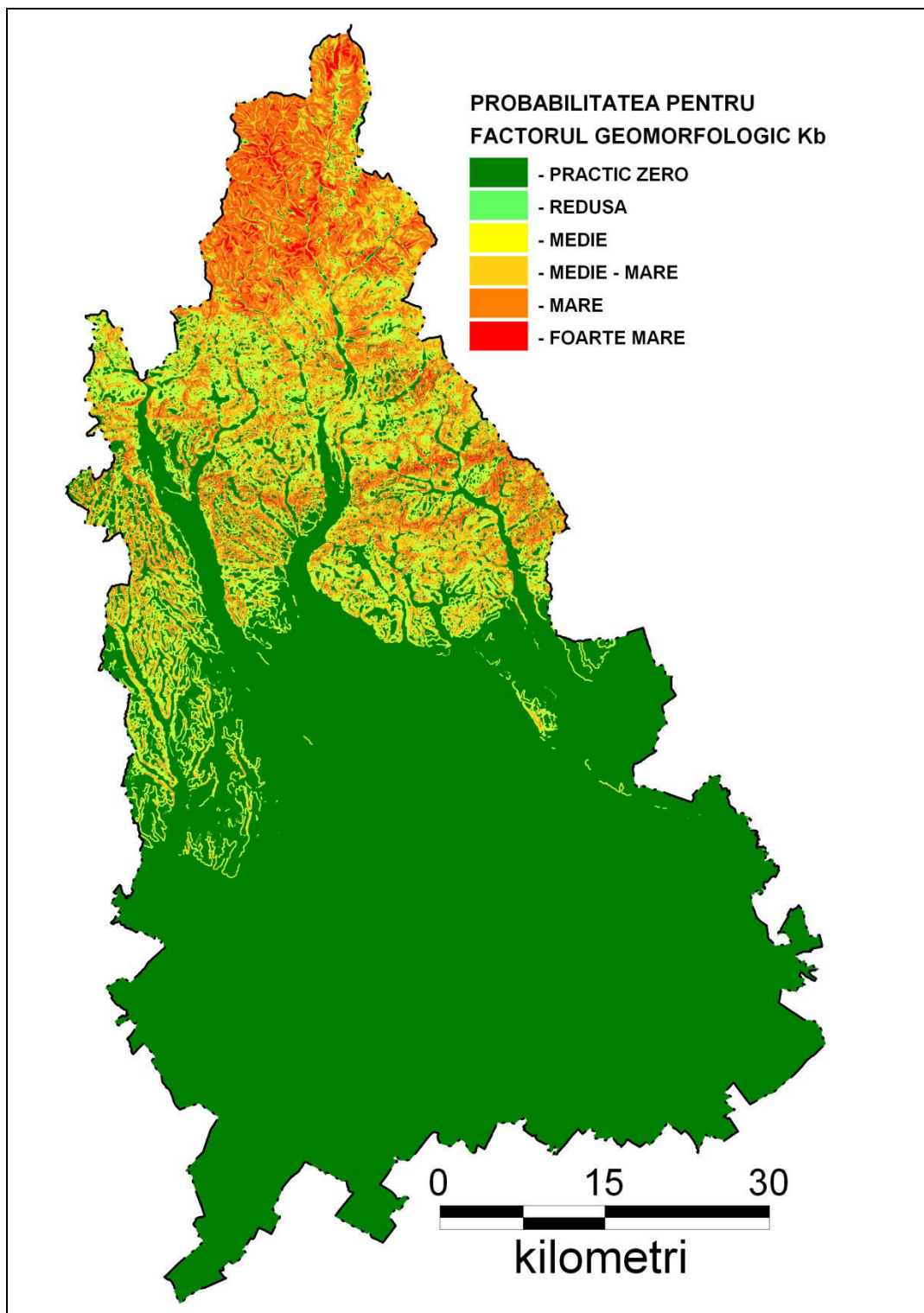

Figura nr. 59-Gridul factorului geomorfologic

- $K_b = 0,31 - 0,50$ (Probabilitatea medie - mare de producere a alunecărilor de teren)

Cuprinde zonele cu pante aflate în intervalul 15 – 20 grade. Sunt zone aflate cu precădere în unitățile geomorfologice montane și subcarpatice. Ocupă un procent redus comparativ cu suprafața județului.

- $K_b = 0,51 - 0,80$ (Probabilitatea mare de producere a alunecărilor de teren)

Acestea sunt reprezentate prin versanții dealurilor subcarpatice și ai munților Bucegi și Leaota, care nu depășesc 30 grade. În aceste zone energia de relief este mare, fapt ce conduce la frecvente prăbușiri de roci și curgeri solide în perioadele de paroxism pluviometric.

- **$K_b > 0,80$ (Probabilitatea foarte mare de producere a alunecărilor de teren)**

Sunt zonele cu panta mai mare de 30 grade localizate în principal în zona montană dar și pe suprafațe mai mici în cadrul subcarpaților. Fenomenele de instabilitate sunt frecvente în zonele greu accesibile, în afara arilor locuite.

3. Factorul structural – K_c

Factorul structural caracterizează starea de evoluție tectonică a zonei investigate. Județul Dâmbovița prezintă toate stările de evoluție tectonică. În concluzie factorul structural are valori reduse până la zero în zona de câmpie respectiv 1 pentru zona munților și a dealurilor subcarpatice .

- **$K_c = 0$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - practic zero)**

Acest coeficient a fost atribuit zonelor de câmpie aflate în partea de sud a județului și anume câmpiile Găvanu – Burdea și Ialomiței formată din câmpiile Titu – Răcari și Vlăsiei. Aceste câmpii se caracterizează prin strate cvasiorizontale, fără o tectonică complicată.

- **$K_c < 0,10$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - redusă)**

Cuprinde zone de câmpie: câmpia Picior de Munte, câmpia Târgoviștei și câmpia Ploieștilor. Acestea se caracterizează prin strate cvasiorizontale, fără o tectonică complicată dar sunt mai aproape de zona subcarpaților, deci de zona de subducție, fapt ce determină fracturarea și antrenarea stratelor din adâncime în cute sinclinale și anticlinale.

- **$K_c = 0,10 - 0,30$ (Probabilitate medie de producere a alunecărilor de teren)**

Au fost atribuite coeficienți situați în acest interval, zonelor reprezentate de Piemontul de Cândești și Pintenul Măgurii, datorită prezentei unei tectonici cu structuri faliat (anticlinalul Bucșani).

- **$K_c = 0,31 - 0,50$ (Probabilitate medie - mare de producere a alunecărilor de teren)**

Au fost atribuiți coeficienți cuprinși în acest interval formațiunilor prezente în unitățile geomorfologice, reprezentate de subcarpații externi ai Prahovei (Ialomiței) cu o tectonică reprezentată prin cute sinclinale largi și anticlinalele faliat din cadrul pânzei subcarpatice.

- **$K_c = 0,51 - 0,80$ (Probabilitate mare de producere a alunecărilor de teren)**

Cuprind formațiunile situate în general în subcarpații Getici, zonă în care sunt incluse sinclinale largi, orientate vest–est și anticlinale relativ înguste. Mișcările orogenice au afectat aceste unități tectogenetice, creând numeroase deformații și discontinuități în cadrul faciesului de Șotriile. De asemenea, coeficienți situați în acest interval au fost atribuiți și zonei montane care deși prezintă o tectonică complicată cu falii, digitații și pânze, se distinge prin masivitatea formațiunilor.

- **$K_c > 0,80$ (Probabilitate foarte mare de producere a alunecărilor de teren)**

Au fost atribuiți coeficienți mai mari de 0.80 formațiunilor ce se dezvoltă în subcarpații Prahovei interni (Ialomiței). Aceștia prezintă o tectonică cu structuri geologice cutate și faliat afectate de clivaj și fisurație precum și zone cu pânze de sariaj.

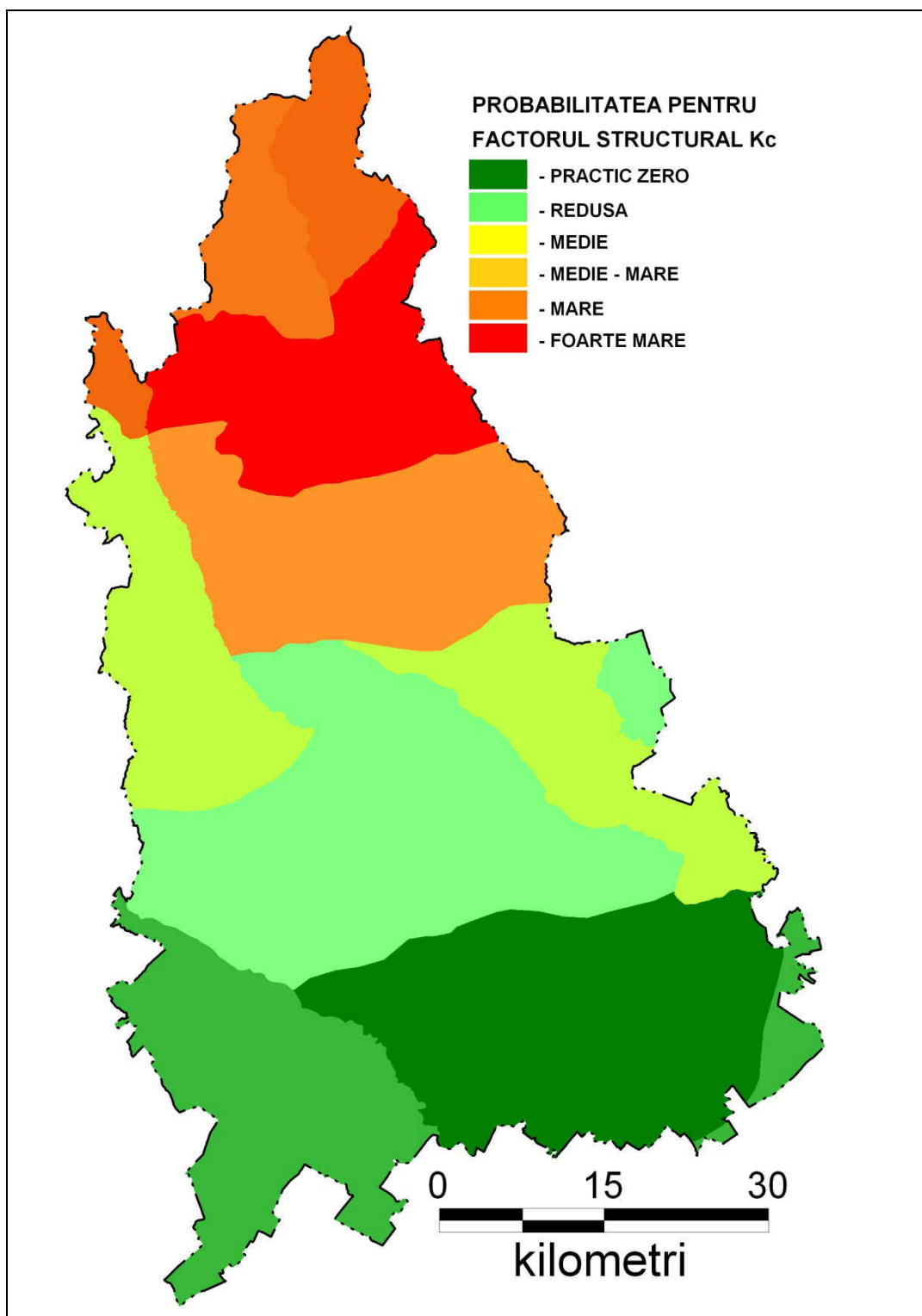

Figura nr. 60- Gridul factorului structural

4. Factorul hidrologic si climatic – K_d

Este introdus în calculul probabilității de producere a alunecărilor de teren pentru a cuantifica influența precipitațiilor asupra condițiilor de stabilitate ale versanților. Conform hărților de raionare a precipitațiilor a teritoriul țării noastre, județul Dâmbovița se încadrează la zone cu precipitații medii anuale cuprinse între

500mm pentru zona de sud, ajungând până la 1200 mm în zona montana. Astfel valorile factorului hidrologic și climatic este redus în zonele joase de câmpie și foarte mare în zona montană .

Văile principale din rețeaua hidrografică au atins stadiul de maturitate în timp ce afluenții acestora se află încă în stadiul de tinerețe. În timpul viiturilor se produc atât eroziuni verticale cât și laterale și importante transporturi și depuneri de debite solide. Astfel are valoarea cuprinsă în intervalul 0.3 – 1.

- **$K_d = 0,10 - 0,30$ (Probabilitate medie de producere a alunecărilor de teren)**

În acest interval este cuprinsă jumătatea sudică a județului unde media multianuală a precipitațiilor este cuprinsă în intervalul 500 – 600 mm/an.

Clima acestei zone este caracterizată de veri foarte calde, cu precipitații moderate și ierni nu prea reci. Procesele cele mai importante în acest areal sunt cele de pluvio-denudare și eroziunea de suprafață pe interfluvii. Cantitățile maxime de precipitații căzute în 24 de ore au fost de 95,6 mm, la Titu, în 1939; 103 mm, la Potlogi, în 1949 și 190 mm, la Bilciurești. Temperatura medie anuală este de 10 grade. Temperatura maximă absolută a fost de 40 grade, iar minima absolută, înregistrată, a fost de –31,5 grade, la Găești, în 1907. Numarul mediu al zilelor de îngheț este de 100 zile. În anotimpul rece, stratul de zăpadă se menține cca. 50 de zile. Vânturile dominante sunt cele ce bat dinspre NE, SV, V și E. Densitatea rețelei hidrografice este de 0,3-0,4 Km/Km².

- **$K_d = 0,31 - 0,50$ (probabilitate medie - mare de producere a alunecărilor de teren)**

Cuprinde zona cu precipitații medii multianuale cuprinse în intervalul 600 – 700 mm. Zonele cu precipitații cuprinse în acest interval sunt reprezentate de:

- ✓ jumătatea nordică a Câmpiei Picior de Munte;
- ✓ jumătatea nordică a Câmpiei Târgoviștei;
- ✓ treimea nordică a Pintenului Măgurii;
- ✓ o suprafață mică situată în nordul Câmpiei Ploieștilor.
- ✓ jumătatea sudică a Piemontului de Cândești;
- ✓ treimea sudică a Subcarpaților Prahovei (Ialomiței) externi.

Temperatura medie anuală este de 9 - 10 grade. Media lunii ianuarie la Târgoviște este de -3 grade, mai ridicată decât în zona de câmpie, datorită inversiunilor de temperatură. Tot la Târgoviște temperatura maximă a fost de 40 grade, iar minima a fost de –28 grade.

Cantitatea maximă de precipitații la Târgoviște a fost de 155 mm, în iulie 1924. Vânturile dominante sunt din spre NE (15%), SV (14%), SE (14%) și NV (10%).

- **$K_d = 0,51 - 0,80$ (probabilitate mare de producere a alunecărilor de teren)**

Corespunde zonele în care precipitațiile sunt cuprinse în intervalului 700 – 800 mm/an. Zonele sunt reprezentate de partea de nord a Piemontului de Cândești, respectiv cea mai mare parte a Subcarpaților Prahovei (Ialomiței) externi. Acest teritoriu este afectat de pluvio-denudare și de eroziunea fluvio-torențială. Ploile torențiale, care ating 2,5 mm/minut, se produc îndeosebi primăvara și la începutul verii și afectează zonele despădurite ale Subcarpaților, conducând la o rată ridicată de eroziune de 5-10 t/ha/an. Procesele de eroziune în suprafață și de ravenare, amplificate prin distrugerea vegetației arboricole, sunt însoțite de alunecări de teren. Procesele de degradare ale terenurilor au culminat în anii ploioși 1912-1915, 1939-1941, 1970-1972, 1975, 1980, cand s-au produs alunecări de teren pe suprafețe întinse în bazinele văilor Ialomița, Dâmbovița și Cricov. Numărul mediu anual al zilelor de îngheț în Subcarpații Prahovei este de 110 zile.

- **$K_d > 0,80$ (probabilitate foarte mare de producere a alunecărilor de teren)**

Ocupă zonele cu precipitații mai mari de 800 mm/an. Unitățile geomorfologice principale pe care cad precipitații mai mari de 800 mm/an sunt reprezentate de Subcarpații Getici, Subcarpații Prahovei interni și munții Leaota și Bucegi.

Zona se caracterizează prin clima continentală moderată, energie mare de relief, în care domină procesele crionivale, la peste 1800 metri și procesele fluvio-torențiale la înălțimi mai mici. Temperatura medie anuală

variază între 0 și 6 grade. Media anuală a celei mai calde luni este de 5-6 grade, iar media anuală a lunii februarie este de -10 grade. Numărul mediu anual al zilelor de îngheț este de 260 zile. Cantitatea maximă de precipitații, în 24 de ore, depășește uneori 110 mm. În zona montană înaltă predomină vânturile dinspre NV (25%), V (21%) și SV (17%), cu viteze de 4,5-8 m/sec.. Consecința directă a precipitațiilor bogate este densitatea rețelei hidrografice, de 0,5-0,8 Km/Km². Oscilația diurnă a temperaturii înregistrează valori importante, care conduce la o dezagregare intensă a rocilor și la formarea depozitelor cu grohotiș. Procesele crionivale (solifluxiune) și de ravenare produc distrugerea orizontului subțire de sol.

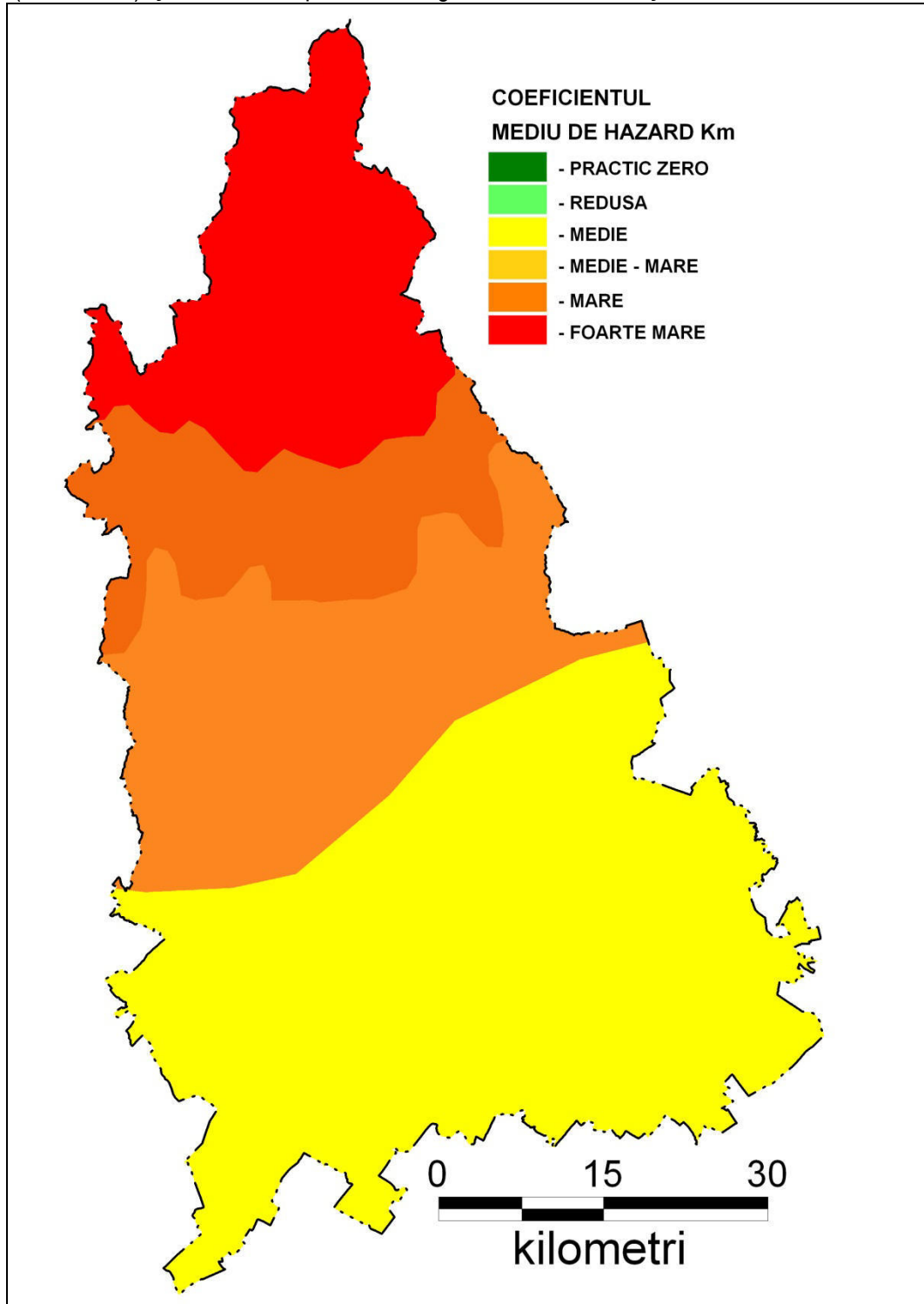

Figura nr. 61-Gridul factorului hidrologic și climatic

5. Factorul hidrogeologic – K_e

Factorul hidrogeologic cuantifică probabilitate de producere a alunecărilor de teren, prin influența pe care o are poziția nivelul hidrostatic față de suprafața terenului, precum și prin regimul de curgere.

Județul Dâmbovița este acoperit cu hărți hidrogeologice, scara 1:100 000, întocmite de Institutul Geologic Român (I.G.R.), pe mai mult de jumătate din suprafața sa, excepție făcând extremitatea nordică a județului. Începând de la vest spre est și de la nord la sud au fost utilizate următoarele foi de hartă: foaia Târgoviște (1974) – L-35-111; indicativ I.G.R.- 35c, foaia Moreni (1970) – L-35-112; indicativ I.G.R.- 35d, foaia Morteni (1973) – L-35-123; indicativ I.G.R.- 43a, foaia Domnești (1972) – L-35-124; indicativ I.G.R.- 43b.

Estimarea valorii și distribuției geografice a coeficienților de risc hidrogeologic – K_e s-a făcut aplicând criteriile din Anexa C a Hotărârii nr. 447/10.04.2003 asupra informațiilor hidrogeologice conținute de hărțile enumerate mai sus.

Acumularea și circulația apelor subterane este determinată de existența stratelor permeabile în zona de câmpie, combinată cu prezența structurilor sinclinale în zona dealurilor subcarpatice externe și de prezența liniilor tectonice în zona subcarpaților interni și cea muntoasă.

Pe zona de câmpie, nivelul apei subterane se află la adâncimi variabile de la 0 la 15 m iar în zonele înalte, muntoase se afla la adâncimi variabile și se manifestă uneori sub formă de izvoare.

Astfel, factorul hidrogeologic are valori de la 0.01 pentru zonele cu nivel hidrostatic aflat la adâncime mare, respectiv 1 pentru zonele depresionare create de rețeaua hidrografică unde curgerea se face la gradienti mare și pentru zonele cu izvoare.

- **$K_e = 0$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - practic zero)**

Au fost identificate zone cu probabilitate zero de producere a alunecărilor de teren din punct de vedere al factorului hidrogeologic în zonele montane înalte unde predomină curgerea apelor din precipitații, nu infiltrarea lor. De asemenea, în zonele unde litologia nu permite acumularea și transportul apelor subterane, factorul este practic zero.

- **$K_e < 0,10$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - redusa)**

Aceste zone corespund unor nivele hidrostatice situate la adâncimi mai mari de 10 m, iar curgerea apelor se face la gradienti foarte mici. Este cazul zonelor de câmpie din sudul județului, dar și a unei mari părți din zona subcarpatică.

- **$K_e = 0,10 - 0,30$ (Probabilitate medie de producere a alunecărilor de teren)**

Corespunde zonelor cu nivele acvifere situate în general la adâncimi mai mari de 10 m, dar unde curgerea se face la gradienti mai mari decât în cazul precedent. Au fost încadrate aici zonele de câmpie din centrul județului precum și o mare parte din subcarpați unde rocile permit acumularea și circulația apelor subterane.

- **$K_e = 0,31 - 0,50$ (probabilitate medie - mare de producere a alunecărilor de teren)**

Pentru aceste zone gradientii de curgere ai apei freactice sunt moderați. Forțele de filtrație au valori care pot influența sensibil starea de echilibru a versanților. Nivelul apei freactice, în general, se situează la adâncimi mici de 10 m. Aici au fost încadrate zonele de terase ale râurilor și baza versanților.

- **$K_e = 0,51-0,80$ și $K_e > 0,80$ (probabilitate mare și foarte mare de producere a alunecărilor de teren)**

Acestea sunt zone unde curgerea apelor freactice are loc sub gradienti mari. La baza versanților, uneori și pe versanți, apar izvoare. Există o curgere din interiorul versanților către suprafața acestora, cu dezvoltarea unor forțe de filtrație ce pot contribui la declanșarea unor alunecări de teren. Astfel de zone sunt foarte restrânse ca suprafață, suprapunându-se strict peste punctele de descărcare ale apelor subterane (izvoare).

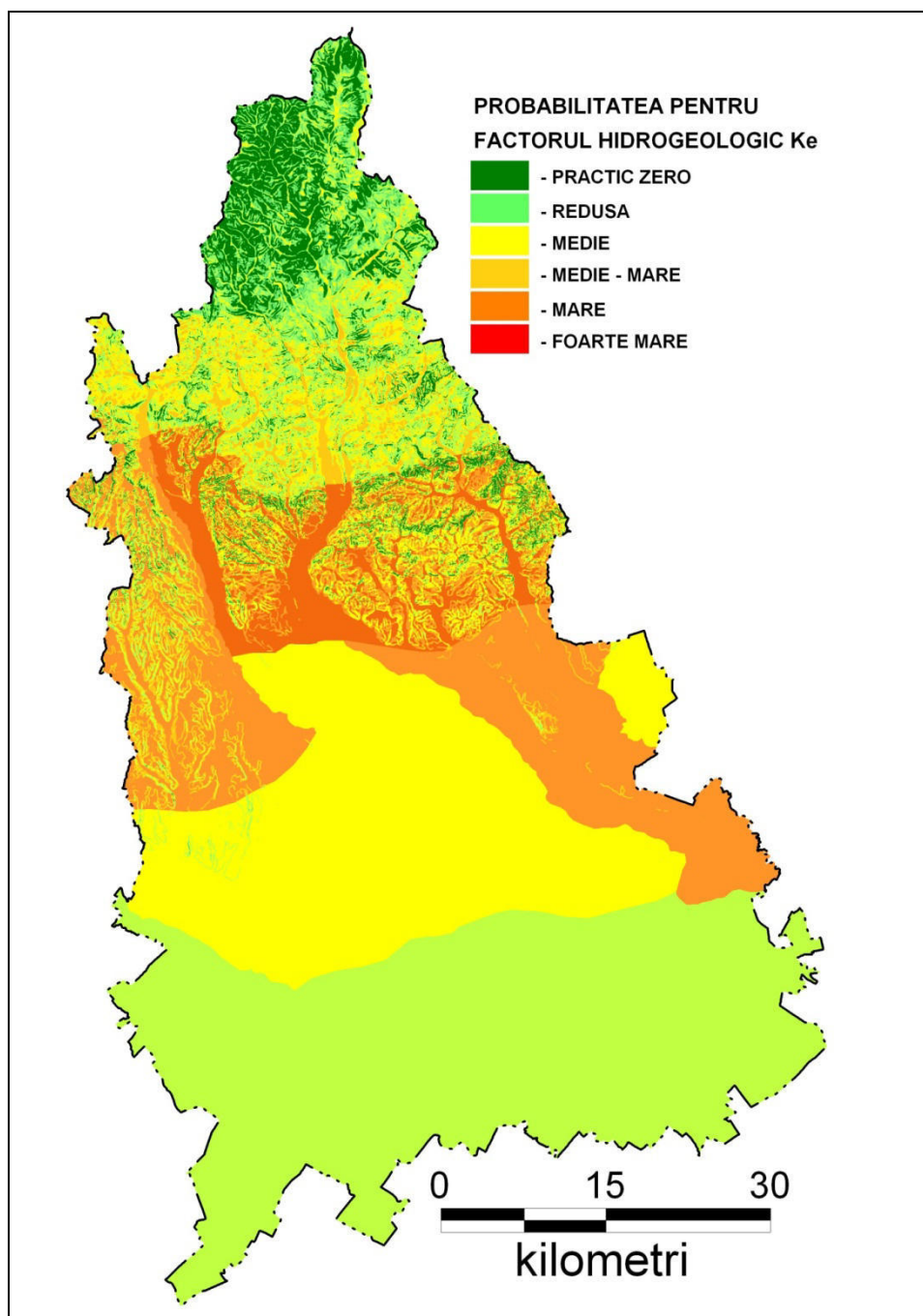

Figura nr. 62-Gridul factorului hidrogeologic

6. Factorul seismic – K_f

La stabilirea factorului seismic a fost utilizată zonarea macroseismică a teritoriului României din punct de vedere al intensității cutremurelor, scara MSK (SR-11100-93) și P 100 – 1/2013, privind zonarea teritoriului României în termeni de valori de vârf ale accelerației terenului pentru proiectare a_g pentru cutremure și în termeni de perioada de control (colt), T_C a spectrului de răspuns.

Suprafața județului Dâmbovița, este împărțită din punct de vedere a valorile intensității seismice, în intervalul $7_1 - 9_2$ MSK, întreaga activitate fiind dependentă de focarul Vrancea.

Sectorul nordic și colțul din extremitatea sud vestică, ocupă zona cu intensitate seismică minimă, din cadrul județului, corespunzătoare valorii 7_1 MSK, cu recurență la 50 ani. Cea mai mare extindere aparține arealul cu valori ale intensității seismice de 8_1 grade MSK, cu recurențe de 50 ani.

Sectorul cu cea mai mică dezvoltare se află în partea estică a județului (la limita cu județul Prahova), ocupă zona cu intensitate seismică maximă, din cadrul județului, corespunzătoare valorii 9_2 MSK, cu recurență la 100 ani.

Din punct de vedere al P 100 – 1/2013, privind zonarea teritoriului României în termeni de valori de vârf ale accelerației terenului pentru proiectare a_g pentru cutremure și în termeni de perioada de control (colț), T_c a spectrului de răspuns caracteristicile județului au fost detaliate în capitolul anterior.

În urma analizării celor două normative și în concordanță cu “Norme Metodologice ale legii 575/2001, din 10 aprilie 2003 - privind modul de elaborare și conținutul hărților de risc natural la alunecări de teren”, teritoriul județului Dâmbovița corespunde unei probabilități mari și foarte mari de producere a alunecărilor de teren, privita prin prisma factorului seismic .

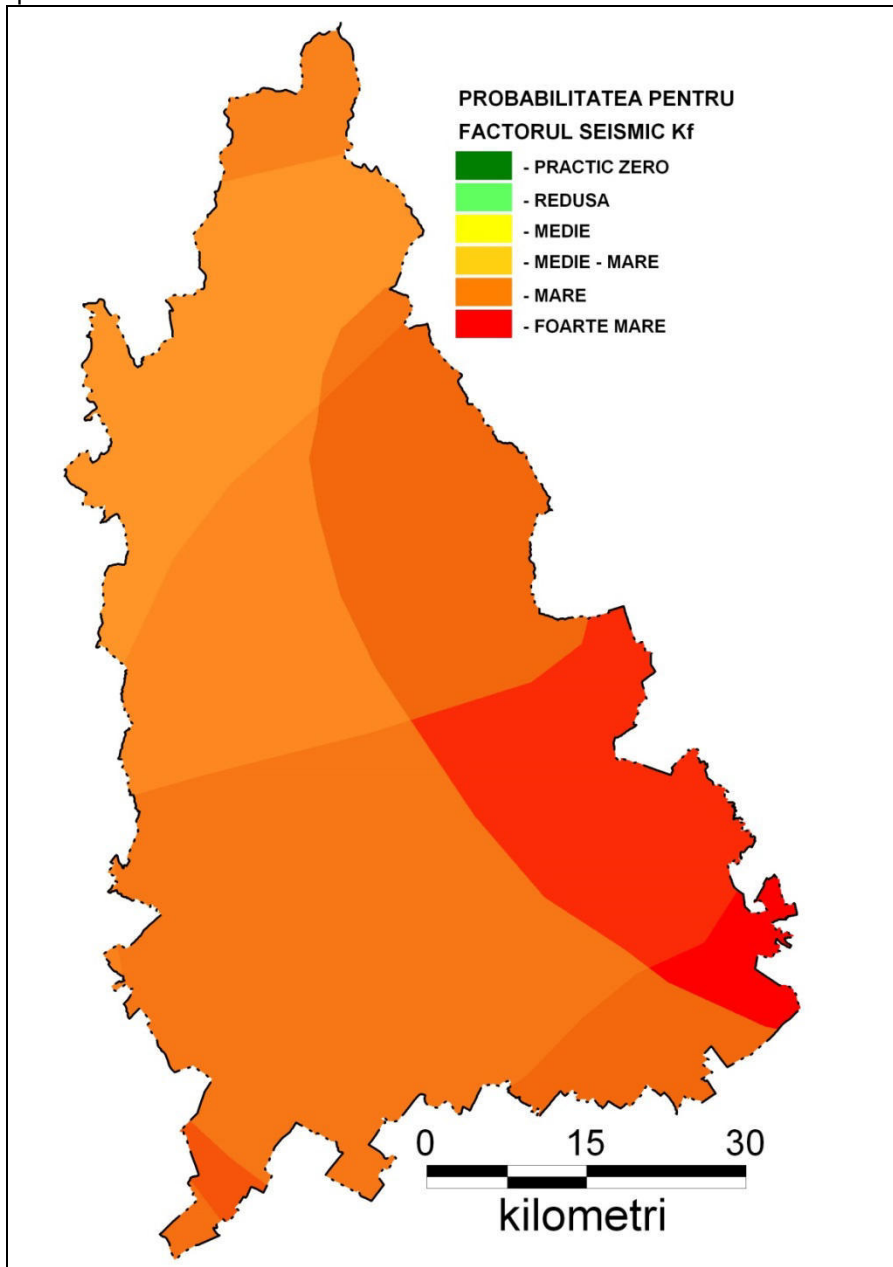

Figura nr. 63-Gridul factorului seismic

7. Factorul silvic – K_g

Are ca punct de plecare gradul de acoperire cu vegetație arboricolă a teritoriului. Astfel factorul silvic are valori ce pornesc de la 0.1 pentru zonele cu vegetație arboricolă deasă și poate ajunge la valoarea 1 pentru zonele arabile.

Pentru stabilirea limitelor de variație ale factorului silvic în cadrul județului Dâmbovița, au fost digitizate corpurile de pădure, livezile și toate celelalte suprafețe pe care era prezentă o vegetație arboricolă. În general, vegetația prezintă o etajare care se suprapune în linii mari raionării geomorfologice.

Din punct de vedere al distribuției vegetației, teritoriul județului Dâmbovița poate fi divizat în patru zone relativ distincte astfel:

- *zona montană înaltă* cuprinzând o parte din Munții Bucegi și extremitatea estică a munților Leaota;
- *zona dealurilor subcarpatice interne*;
- *zona dealurilor subcarpatice externe* cu podisul Getic (Cândești) și Pintenul Măgurii;
- *zona de câmpie*.

În *zona montană înaltă* se dezvoltă păduri de rășinoase, îndeosebi de molid (*Picea abies*), dar și de păduri mixte cu rășinoase și foioase, respectiv fag (*Fagus silvatica*), care alternează cu pajști de specii specifice zonei montane înalte (*Festuca rubra*, *Agrostis tenuis*, *Nardus stricta*). În cea mai mare parte din zona montană înaltă (cca. 75%), factorul silvic (K_g) are valoarea mai mică de 0,10. La înălțimi de peste 2000 m, vegetația este mai săracă, constituită din jnepenișuri (*Pinus mugo*), smârdar (*Rhododendron kotschyi*) și pajști cu păiuș (*Festuca supina*) și cu *Nardus stricta*. În acest areal, factorului silvic i s-a atribuit valoarea de 0,50. Cu totul subordonat, la obârșia văilor sunt zone lipsite de vegetație, unde coeficientul factorului silvic este de 0,95.

În *zona Subcarpaților Prahovei interni* predomină zonele cu păduri de foioase (fag, carpen, gorun) și subordonat mixte, tivite de pajști secundare. Această zonă are un aspect de mozaic de poligoane, în care coeficientul factorului silvic are valoarea 0,10, îndeosebi pe interfluviile văilor și valori mai mari, de 0,10 ce pot ajunge până la 0,80 în zonele parțial defrișate.

În *zona Subcarpaților Prahovei externi, Subcarpaților Getici, Podișului Cândești și Pintenul Măgurii* se găsesc zone compacte cu foioase (în principal specii de stejar) și pajști secundare stepizate (*Festuca valesiaca*, *Poa angustifolia*), care reprezintă cca 85% din teritoriu, unde coeficientul factorului silvic este cuprins în intervalul 0,10 – 0.50. În acest areal, pe cursurile râurilor, dar și pe interfluvii sunt zone ocupate de culturi agricole și fânețe, unde factorul silvic are valori între 0,50 și 1.00.

În *zona câmpiei Ialomiței cu câmpia Titu - Răcari, Găvanu-Burdea și o mică parte din câmpia Vlăsiei*, cea mai mare parte a teritoriului este ocupată de culturi de cereale, legume și rare pâlcuri de vegetație arborescentă specifică zonei de șes, unde coeficientul factorului silvic are valoarea 1.00. Pe suprafețe restrânse, însumând cca 10-15%, sunt păduri de stejar, unde factorul silvic are valoarea de 0,10. În această zonă sunt și areale, cu vegetație mai dezvoltată, în care factorul silvic are valoarea 0,40.

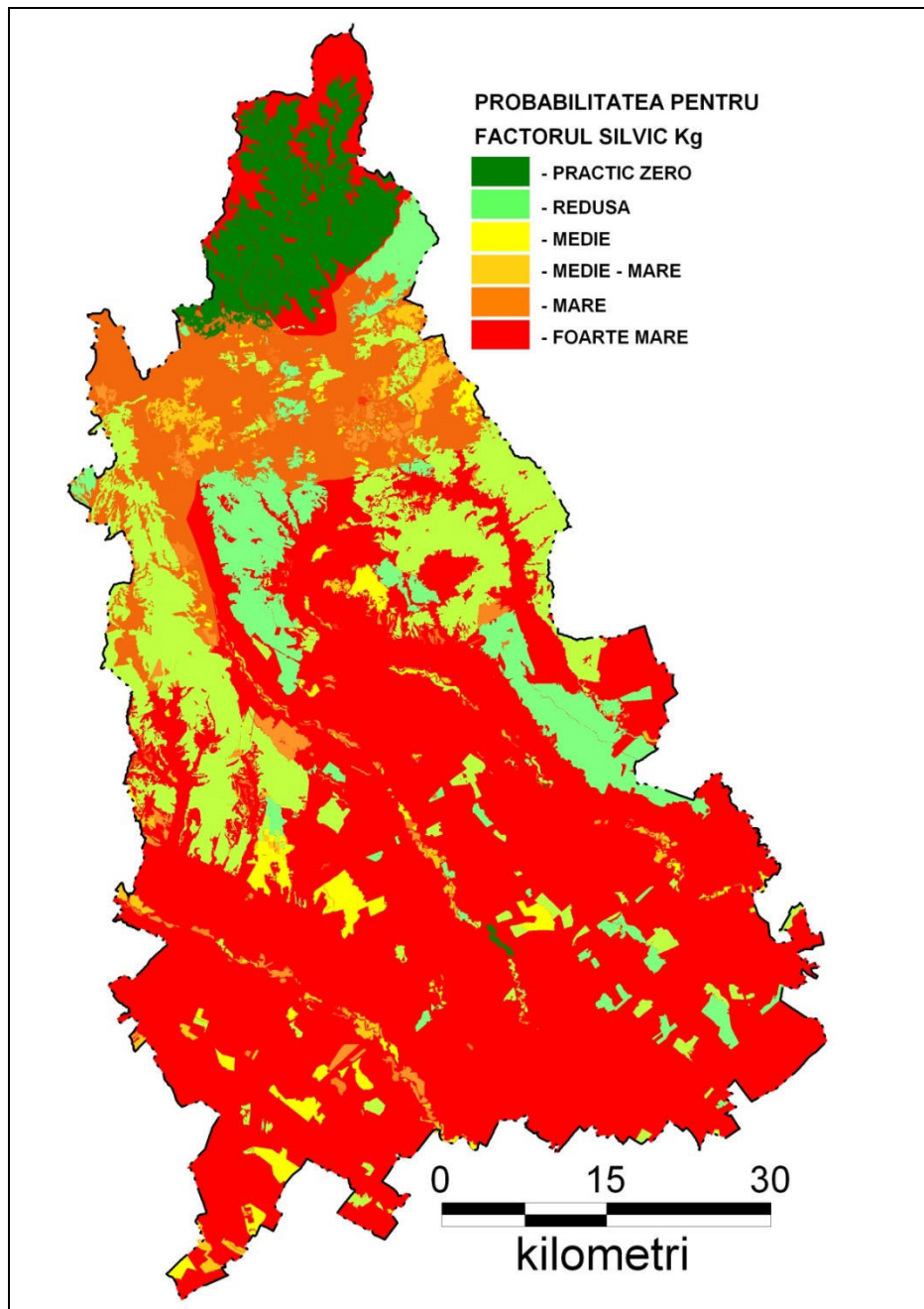

Figura nr. 64-Gridul factorului silvic

8. Factorul antropic – K_h

Are ca punct de plecare influența lucrărilor antropice asupra factorului de stabilitate al versanților. Un versant mobilat cu diverse construcții și împânzit de rețele edilitare are mai multe șanse să alunece în comparație cu un versant lipsit de astfel de lucrări. Pentru realizarea acestui factor au fost luate în considerare următoarele aspecte:

- tipul localității (municipiu, oraș, comună, etc.);
- densitatea construcțiilor și dimensiunile lor;
- densitatea și tipul rețelelor prezente în localități (alimentare cu apă, canalizare, etc);
- categoria de drum și eventualele lucrări de consolidare sau lucrări de artă executate;

- prezența exploatărilor de roci utile (gipsuri la Pucioasa), argile la Doicești și Șotânga, marne la Fieni sau a cărbunilor la Șotânga.

Ținând cont de aceste aspecte a fost realizata harta factorului antropic. Astfel, în jumătatea nordică, unde localitățile sunt, relativ, mai rare, valorile coeficientului de risc se încadrează în intervalele 0,10 – 0,30, în cea mai mare parte a zonei și 0,31 – 0,50, în special de-a lungul văilor principale unde se dezvoltă localitățile cu probabilitate medie și medie – mare de producere a alunecărilor de teren.

În jumătatea sudică a județului, localitățile rurale și urbane au o densitate mai mare, astfel încât influența factorului antropic este mai mare, cu valori ale coeficientului de risc ce, se înscriu în intervalul 0,51 – 0,80.

Valorile cele mai ridicate, de peste de 0,80, aparțin zonei municipiilor Târgoviște și Moreni și orașelor Pucioasa, Fieni, Găești și Titu.

În apropierea carierelor se produc alunecări datorită exploziilor și a prezentei haldelor de steril.

În zonele afectate de traseele de galerii se produc tasări sau prăbușiri ale tavanului galeriei.

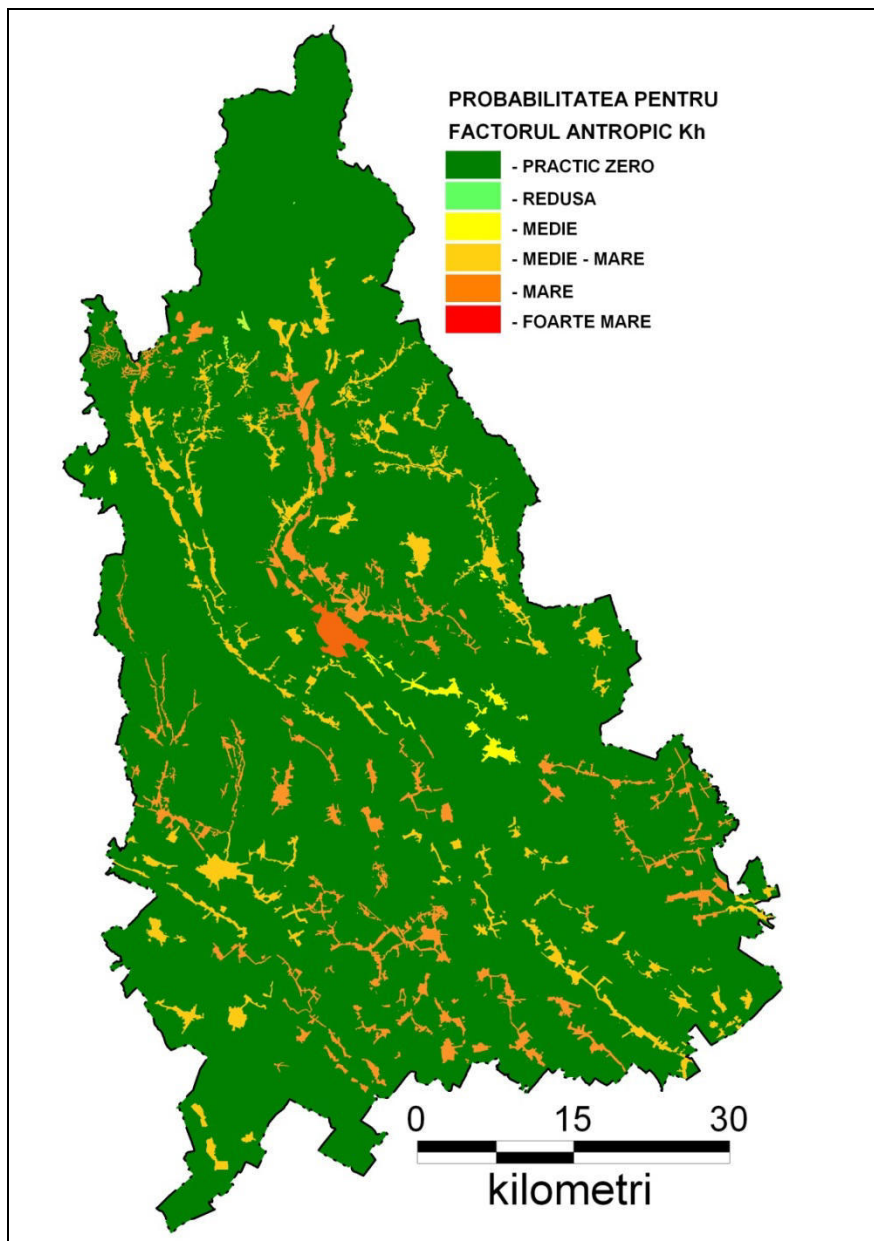

Figura nr. 65-Gridul factorului antropic

9. Harta de hazard la alunecări de teren și coeficientul mediu de hazard K_m

Harta de hazard la alunecări de teren a teritoriului administrativ al județului Dâmbovița reprezintă în termeni relativi, probabilitatea de producere a alunecărilor de teren. S-a realizat prin suprapunerea gridurilor aferente celor opt hărți tematice în programul Vertical Mapper. Harta reprezintă suprafețe poligonale, cărora le corespund diferite valori ale coeficientului mediu de hazard – K_m .

Hărțile tematice în cadrul cărora se regăsesc suprafețele poligonale cu valorile coeficientului specific fiecărui factor de influență a stabilității versanților ($K_a - K_h$) au fost transformate în hărți raster de tip grid cu rețeaua de 20×20 m.

După obținerea în format grid a celor opt hărți tematice corespunzătoare factorilor de influență a stabilității versanților s-a trecut la calculul coeficientului mediu de hazard după următoarea formula.

$$K_m = \sqrt{\frac{K_a \times K_b}{6} (K_c + K_d + K_e + K_z + K_p + K_h)}$$

în care:

- K_a – valoarea coeficientului factorului litologic;
- K_b – valoarea coeficientului factorului geomorfologic;
- K_c – valoarea coeficientului factorului structural;
- K_d – valoarea coeficientului factorului hidrologic-climatic;
- K_e – valoarea coeficientului factorului hidrogeologic;
- K_f – valoarea coeficientului factorului seismic;
- K_g – valoarea coeficientului factorului silvic;
- K_h – valoarea coeficientului factorului antropic.

Valorile coeficientului mediu de hazard K_m rezultate se înscriu într-un interval larg, de la 0,0335 (factor minim), până la 0,889 (factor maxim), ceea ce semnifică un potențial de producere al alunecărilor de teren de la redus la mare.

Acest grid a fost transformat în hartă conturală, respectând intervale din normele metodologice. Au rezultat următoarele zone cu diferite probabilități de producere a alunecărilor de teren:

- **$K_e = 0$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - practic zero)**

Așa cum era de așteptat, zona de câmpie a județului Dâmbovița prezintă o probabilitate de producere a alunecărilor de teren practic zero.

La aceasta se adaugă zonele depresionare create de rețeaua hidrografică, în care sunt incluse sistemele de terase, acolo unde ele există. Excepție în acest caz fac zonele de trecere între diferitele nivele de terasă.

Tot zone cu probabilitate zero sunt arealele cu aspect de platou din cadrul Podișului de Cândești, Pintenului Măgurii, Subcarpaților și chiar câteva culmi muntoase din cadrul munților Leaota și Bucegi.

În general panta acestor zone nu depășește 3-5 grade dar tot zone cu probabilitate zero apar și la înclinari mai mari, cu condiția ca ceilalți factori să fie apropiați de valoarea 0.

- **$K_e < 0,10$ (Probabilitate de producere a alunecărilor de teren - redusă)**

Aceste zone ocupă suprafețe foarte mici deoarece ele fac trecerea între zonele cu probabilitate zero la cele cu probabilitate medie. Au în general o pantă situată în jurul valorii de 5 grade, sunt împădurite și nu au o dezvoltare antropică semnificativă. Sunt situate în general la baza versanților și în zonele de racord între suprafețele cu aspect de platou și versanții ce le mărginesc.

- **$K_e = 0,10 - 0,30$ (Probabilitate medie de producere a alunecărilor de teren)**

Ocupă o suprafață semnificativă în cadrul unităților morfologice din centrul și nordul județului. Sunt în general zone a căror pantă nu depășește 20 de grade, iar dacă panta este mai mare compensează factorul

litologic. Este cazul munților Bucegi și Leaota unde factorul geomorfologic are valori mari și foarte mari dar unde componenta litologică și cea silvică scade probabilitatea de producere a alunecărilor de teren.

- **$K_e = 0,31 - 0,50$ (probabilitate medie - mare de producere a alunecărilor de teren)**

Zonele a căror probabilitate este situată în acest interval se află în principal în zona subcarpatică, unde predomină rocile coezive iar formațiunile sunt antrenate într-o tectonică complicată cu pânze linii de sariaj și falii majore. Este cunoscut faptul că zona subcarpatică de pe întreg teritoriul țării este susceptibilă la alunecări de teren, iar județul Dâmbovița nu face excepție.

- **$K_e = 0,51 - 0,80$ (probabilitate mare de producere a alunecărilor de teren)**

În acest interval sunt concentrate zonele cu panta de 20 – 30 grade, și chiar mai mare, unde fenomenele de alunecare, curgere sau prabusiri de roci sunt iminente. Sunt prezente în special în zona subcarpatilor pe teritoriul localitatilor Valea Lungă, Iedera, Vârfuri, Vulcana Băi, Fieni, Raul Alb, Bărbulețu, Runcu, Malu cu Flori, Valeni Dambovita, Glodeni, dar pot exista și în alte zone, iar scara mare de reprezentare împiedică evidențierea lor. Alunecările din aceste zone sunt de tip reactive.

- **$K_e > 0,80$ (probabilitate foarte mare de producere a alunecărilor de teren)**

Acestea sunt zone cu panta peste 30 de grade, cu alunecări active sau în curs de activare, cu un factor de stabilitate subunitar. Au o dezvoltare redusă la nivelul județului, dar pot afecta infrastructura zonei (drumul către Manastirea Dealu).

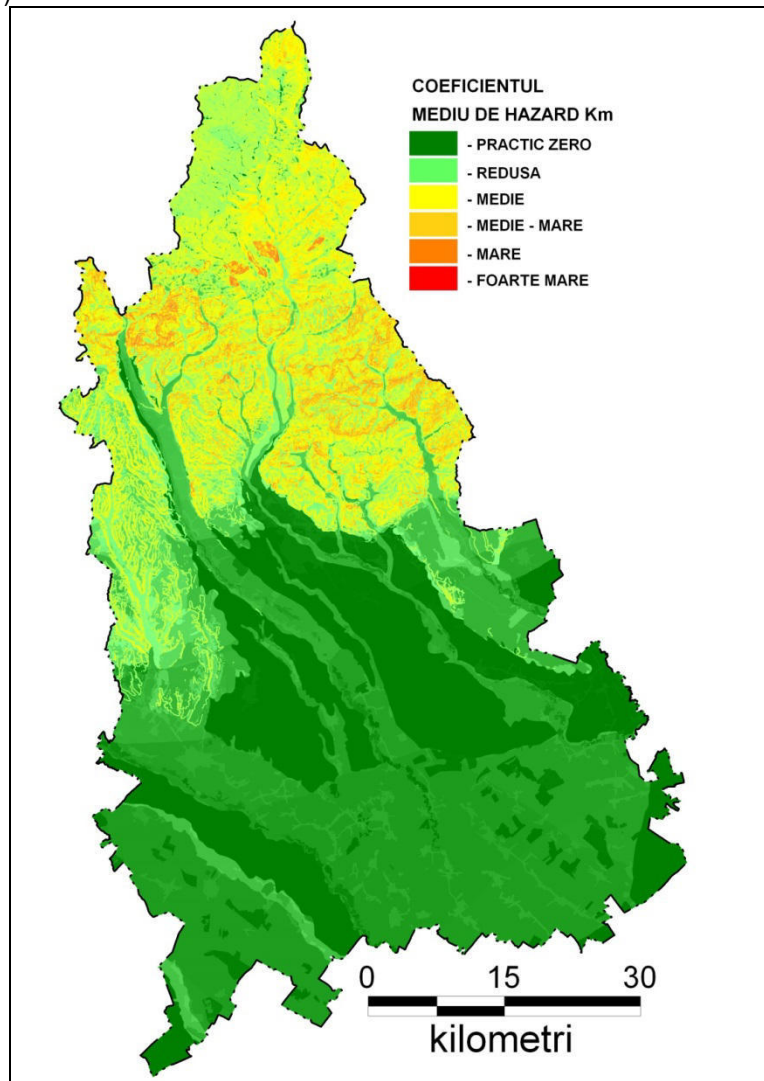

Figura nr. 66-Gridul coeficientului mediu de hazard K_m

4.1.2.4. Analiza principalelor zone supuse frecvent alunecărilor de teren

- Localități afectate de hazardurile naturale cuprinse în legea 575, cauzele producerii pagubelor la hazardurile naturale – alunecări de teren

Nr. Crt	Unitatea Administrativ – Teritorială	Potențialul de producere a alunecărilor	Tipul alunecărilor	
			Primară	Reactivată
Orașe				
1	Fieni	Ridicat	Nu	Da
2	Moreni	Scăzut-ridicat	da	Da
3	Pucioasa	ridicat	da	Da
Comune				
4	Aninoasa	ridicat	da	Nu
5	Bărbulețu	ridicat	da	Da
6	Bezdead	ridicat	da	Da
7	Brănești	ridicat	da	Da
8	Buciumeni	ridicat	nu	Da
9	Cândești	ridicat	nu	Da
10	Doicești	ridicat	da	Nu
11	Glodeni	ridicat	nu	Da
12	Hulubești	ridicat	da	Nu
13	Ludești	ridicat	nu	Da
14	Malu cu Flori	ridicat	nu	Da
15	Moțăeni	ridicat	da	Nu
16	Ocnița	ridicat	da	Da
17	Pietroșița	ridicat	da	Da
18	Pucheni	ridicat	nu	Da
19	Runcu	Scăzut-ridicat	nu	Da
20	Șotânga	ridicat	da	Nu
21	Tătărani	ridicat	nu	Da
22	Valea Lungă	ridicat	da	Da
23	Văleni-Dâmbovița	ridicat	nu	Da
24	Vârfuri	ridicat	da	Da
25	Vișinești	ridicat	da	Da
26	Vulcana-Băi	ridicat	da	Nu

4.1.2.5. Măsurile de reducere și combatere a hazardului la alunecări de teren

Măsurile de reducere și combatere a fenomenelor de instabilitate a masivelor de pământ pot fi grupate în mai multe categorii, funcție de forța care produce alunecarea asupra căreia se intervine și efectul produs.

- ❖ Măsurile de reterasare și regeometrizare a versantului pentru modificarea raportului forțelor de greutate:
 - înlăturarea materialului de umplutură de pe versanți;
 - adăugarea de material la baza versanților;

- reducerea pantei generale.
- ❖ Măsuri de drenaj, pentru eliminarea apei prin:
 - drenuri de suprafață pentru prevenirea infiltrării apei în zona alunecării (șanțuri și țevi colectoare);
 - tranșee drenante de suprafață sau adâncime umplute cu material filtrant;
 - drenuri - fitil;
 - puțuri drenante;
 - drenuri în spic cu cămin de colectare;
 - galerii drenante;
 - drenuri-sifon;
 - epuizmente directe și indirecte.
- ❖ Structuri de sprijinire a versantului prin:
 - gabioane;
 - căsoaie;
 - ziduri de sprijin de greutate sau pământ armat;
 - structuri discontinue din piloți, coloane sau barete;
 - sisteme de bolți cu pilaștri;
 - structuri din micropiloți;
 - clujaje;
 - dale ancorate;
 - plase ancorate,
 - sisteme de atenuare a rocilor desprinse din versanți (șanțuri, ziduri etc.).
- ❖ Îmbunătățirea terenului, pentru schimbarea proprietatilor fizico mecanice ale intregului ansamblu de roca, prin:
 - colmatarea fisurilor din roci;
 - injectarea de ciment sau alte substante;
 - coloane de var.

Măsuri și dispozitive de monitorizare a zonelor cu risc de alunecare

Urmărirea comportării în timp a stării de echilibru a maselor de pământ comportă doua faze:

Faza I. Monitorizarea zonelor cu potențial de alunecare, în vederea aprecierii condițiilor de echilibru ale maselor de pământ, respectiv stabilitatea acestora precum și evoluția mișcării masei de pământ, element în raport de care se stabilesc lucrările ce trebuie executate pentru prevenirea sau stabilizarea alunecărilor de teren.

Faza II. Urmărește comportarea în timp a lucrărilor de stabilizare și consolidare executate în zonele în care terenul a suferit modificări legate de amenajarea și exploatarea acestuia. Această activitate de urmărire este necesară și utilă în special în cazurile în care s-au aprobat soluții noi de stabilizare și consolidare, pentru care experiența este încă limitată.

Cele mai frecvente metode utilizate în monitorizarea zonelor cu potențial de alunecare (faza I) sunt metodele directe:

- cartarea inginero-geologica;
- fotogrammetria;
- măsurători topometrice;
- observații directe în tranșee și puțuri;
- măsurători și observații directe în foraje;
- măsurători piezometrice;

- măsurători inclinometrice;
- interferometria laser;
- determinări cu sonda electromagnetică;
- relee electrice de suprafață sau adâncime.

Metodele indirecte presupun măsurarea sistematică a unor proprietăți fizico-mecanice ale rocilor ale căror variații pot da indicii de producere sau evoluție a alunecărilor de teren. Printre aceste metode sunt :

- determinări geofizice;
- măsurători presiometrice sau dilatometrice în foraje;
- urmărirea variației umidității pământului;
- urmărirea mineralizării apei;
- urmărirea radioactivității naturale.

Cartarea geologică permite depistarea unei alunecări în diferitele ei faze și identificarea factorilor care o generează. Prin cartare se urmărește natura geologică a terenului, vârsta formațiunilor, litologia, tectonica, prezența apei subterane, alterabilitatea rocilor și se identifică elementele alunecării ce pot fi observate direct, precum râpa de desprindere, terasa de alunecare, acumulatul de alunecare, crăpăturile longitudinale și transversale, relieful alunecării, marginile și baza alunecării.

Cartarea geologică a alunecărilor se impune a fi făcută începând cu faza de studii pentru amplasamentul construcțiilor și continuată periodic pentru a se urmări evoluția fenomenului.

Fotogrametria terestră sau aeriana este o metodă modernă și de mare eficiență, care completează și ușurează cartarea geologică.

Prelucrarea imaginilor stereoscopice obținute permite determinarea coordonatelor spațiale ale punctelor de reper cu precizie de ordinul milimetrilor, trasarea curbelor de nivel, evidențierea conturilor ruperilor. Imaginile succesive luate din același punct furnizează informații precise asupra mișcărilor de suprafață generate de alunecări. Când mișcărilor sunt mai rapide se pot instala profiluri de repere între care, la intervale scurte de timp se fac măsurători de distanță, ceea ce permite determinarea vitezei de deplasare, identificarea caracterului rotațional sau translațional al alunecării, precum și delimitarea zonei afectate de alunecare.

Măsurătorile topometrice implică instalarea în zona urmărită a unei rețele de repere și măsurători sistematice la intervale de timp stabilite.

Observațiile directe în tranșee sau puțuri se efectuează după declanșarea fenomenului de alunecare și contribuie la aflarea adâncimii, a formei suprafeței de alunecare și a evoluției în timp a alunecării

Tranșeele se orientează pe linia de cea mai mare pantă pentru a evita astfel înrăutățirea stabilității locale. Ele permit recoltarea de monoliți pentru încercări de laborator, sau efectuarea de încercări în "in situ". Un avantaj al acestei metode de observație este faptul că tranșeele executate se pot echipa cu drenuri, îmbunătățind stabilitatea zonei. Un dezavantaj îl reprezintă faptul că aceste determinări se pot realiza doar pentru alunecările superficiale (până în 2m).

Măsurătorile piezometrice se efectuează în foraje special echipate, care permit măsurarea nivelului hidrostatic și a presiunii apei din pori. O urmărire în detaliu a influenței apei subterane asupra stabilității implică o rețea de tuburi piezometrice cu captatoare dispuse la diverse adâncimi, cu citiri suficient de dese și corelări cu volumul precipitațiilor. Creșterea bruscă a nivelului hidrostatic și a presiunii apei din pori constituie întotdeauna un semnal de alarmă în legătură cu posibilitatea declanșării unei alunecări. De asemenea scăderea bruscă a nivelului piezometric indică o suprafață de cedare formată prin care apa a drenat și iminența alunecării.

Măsurătorile inclinometrice permit înregistrarea deplasărilor orizontale la diferite adâncimi. Forajul este echipat cu o tubulatură specială, prevăzută cu patru caneluri. Tuburile au lungimea de 1,0 m și sunt îmbinate printr-un manșon elastic.

Măsurătorile se efectuează cu ajutorul unei sonde ce se lansează în forajul echipat cu o tubulatură cu creneluri verticale. Sonda are la exterior un ghidaj cu role, care alunecă pe canelurile tubajului, iar în interior

un pendul și un sistem electronic de transmitere a datelor, conectat prin cablul de lansare la o stație de înregistrare. Precizia metodei este mare, ajungând, în funcție de aparatura folosită, de ordinul zecimilor de milimetru. În cazul folosirii unei tubulaturi corespunzătoare, măsurătoarea inclinometrică poate acoperi deplasări foarte mari, în caz contrar exista pericolul blocării sondei în tub. În general măsurătorile inclinometrice se cuplează cu cele piezometrice și reprezintă cel mai bun indicator al instabilității masei de pământ putând indica și existența unor plane multiple de alunecare. Condiția unei măsurători corespunzătoare este încastrarea tubulaturii inclinometrice în roca de bază.

Interferometria laser se realizează prin instalarea unui aparat distomat cu baleiaj pe versantul opus celui alunecător. Prin determinări succesive ale distanței până la suprafața versantului se pune în evidență limita suprafeței alunecătoare și viteza de propagare a acesteia.

Sonda electromagnetica se folosește în foraje a căror tubulatură, formată din tronsoane, este prevăzută la intervale determinate cu magneți circulari. Trecerea sondei prin dreptul acestor magneți este însoțită de un semnal transmis prin cablul de lansare, la un aparat de înregistrare. Orice deplasare orizontală produsă de alunecarea de teren se materializează prin modificarea distanței dintre inelul magnetic situat la adâncimea respectivă și un reper fix din borna forajului.

Releele electrice se instalează în foraje tubate cu tronsoane metalice de 1–1,5 m lungime, îmbinate cu manșoane izolate. Capetele tronsoanelor se leagă între ele cu un conductor electric, care se continuă până la suprafață. Deplasarea capetelor tronsoanelor adiacente, datorită alunecării, conduce la întreruperea circuitului electric la adâncimea la care deplasarea are valoare maximă, adâncime la care se localizează poziția planului de cedare. Aceasta este o variantă mai ieftină a metodei inclinometrice, dar care oferă mai puține informații având în vedere faptul că în situația existenței unor multiple planuri de alunecare, cel mai aproape de suprafață se va mișca cel mai repede și va întrerupe primul circuitul, făcând invizibile planurile inferioare.

Releele electrice de suprafață se montează prin legarea unui cablu electric pe o rețea de repere situate pe o zonă alunecată, sau cu risc mare de alunecare. Deplasarea reperelor în momentul declanșării sau accelerării procesului de alunecare întrerupe circuitul electric, acționând un sistem de semnalizare.

Alte dispozitive simple, precum țărushi din lemn uscat, înfipti dincolo de adâncimea probabilă a planului de alunecare, sau țevi de sticlă, protejate de o tubulatură metalică flexibilă, pot furniza informații utile în legătură cu poziția suprafeței de alunecare.

În numeroase cazuri masa de rocă ce formează acumulatul de alunecare are proprietăți fizico-mecanice net diferite față de roca în loc, în ceea ce privește natura, caracteristicile de rezistență, relația umiditate-plasticitate, gradul de fisurație etc. Punerea în evidență a acestor diferențieri prin diferite metode constituie o cale importantă pentru cunoașterea și urmărirea alunecărilor de teren.

Determinările geofizice pot contura zona cu alunecări și pot determina grosimea acumulatului de alunecare și forma suprafeței de alunecare. Informații utile despre grosimea stratului acvifer, direcția de curgere a apei subterane, coeficientul și viteza de filtrare, se pot obține, de asemenea, prin metode geofizice. Rezultate bune se pot obține și în studiul variației umidității în masa alunecătoare, dinamica alunecării și modificările proprietăților elastice ale rocilor în apropierea suprafeței de alunecare.

Metodele geofizice permit obținerea unor date suplimentare despre proprietățile fizico-mecanice ale rocilor, inclusiv studiul stării de eforturi în masiv.

Dintre metodele geofizice, electrometria și seismica sunt foarte eficiente în studiul alunecărilor de teren, o răspândire largă având sondajul electric vertical, metoda rezistivității și seismica prin refracție.

Radioactivitatea naturală în zona unei alunecări poate fi de 2-4 ori mai mare decât în împrejurimi. Explicația constă în faptul că rocile, fiind deranjate, se formează fisuri prin care gazul radon se ridică la suprafață în cantități mai mari decât în zonele vecine alunecării. Radioactivitatea poate fi măsurată prin radiometrie, de asemenea o metodă geofizică.

În studiul deplasării alunecărilor foarte lente se poate folosi magnetometria. În zona alunecată se plantează repere magnetice la diferite adâncimi, a căror deplasare poate fi măsurată la intervale de timp regulate, prin ridicări magnetometrice.

Interpretarea rezultatelor conduce la aflarea direcției și vitezei de deplasare a alunecării.

Măsurătorile presiometrice efectuate direct în gaura de foraj dau informații utile privind poziția suprafeței de alunecare numai la un interval de timp scurt de la producerea alunecării, întrucât terenul își reface parțial rezistența distrusă. Prin aceste măsurători se obțin profile de variație pe adâncime a unor parametri care descriu rezistența terenului și localizarea zonelor slabe, din imediata vecinătate a suprafeței de alunecare care pot fi remaniate.

Urmărirea mineralizației apelor subterane poate da informații utile privind schimbarea regimului de alimentare prin apariția unor suprafețe de alunecare. Astfel, s-a constatat că mineralizația apelor subterane din acumulatul de alunecare, sau a izvoarelor din aceste zone, este mult mai redusă (având o compoziție chimică apropiată de cea a apei de ploaie), comparativ cu apele din împrejurimi.

Rezultatele obținute prin metodele de depistare și urmărire prezentate se prelucrează statistic și se materializează în grafice, planuri, relații matematice etc.

Cu cât rezultatele sunt mai precise și mai corect interpretate, cu atât mai mult sunt mai folositoare în estimarea evoluției alunecării, în alegerea ipotezelor de calcul și în final, în alegerea măsurătorilor de stabilizare a versantului sau taluzului.

În cazul unor alunecări importante, atât prin dimensiuni cât mai ales prin natura și importanța obiectivelor economico-sociale pe care le pot afecta, programul de monitorizare trebuie să includă aparatură de măsură și control care să permită sesizarea modificării stării de eforturi din versanți și deformațiile/deplasările maselor de roci.

Între echipamentele de măsură și control frecvent utilizate în acest scop menționăm pendulele inverse, extensometrele cu corzi vibrante, celulele pentru măsurarea presiunii interstițiale, forajele piezometrice și de observație inclinometrică ș.a.

Amplasarea echipamentelor de măsură și control, efectuarea și înregistrarea măsurătorilor, precum și prelucrarea și interpretarea datelor se realizează cu personal specializat, în conformitate cu un program prestabilit.

Măsuri de remediere a alunecărilor de teren conform IUGS-WG/L

În cadrul Decadei Internaționale de Diminuare a Dezastrelor Naturale s-a elaborat o schema care cuprinde principalele tipuri de lucrări destinate prevenirii și stabilizării alunecărilor de teren. Măsuri de remediere a alunecărilor de teren (după IUGS-WG/L)

Modificarea geometriei versantului prin:

- ✓ Îndepărtarea materialului din zona de punere în mișcare a alunecării (cu posibile substituiri prin umpluturi usoare);
- ✓ Depunere de material în zona de menținere a stabilității (berme de contragreutate, umpluturi);
- ✓ Reducerea pantei generale a versantului.

Drenaje

- ✓ Drenuri superficiale pentru colectarea apei care se scurge pe suprafața alunecării (santuri și conducte);
- ✓ Tranșee de suprafață sau adânci, umplute cu materiale ușor drenate (material granular sau geosintetic);
- ✓ Contraforti din material granular (efect hidrogeologic);
- ✓ Foraje verticale, de diametru mic, cu pompă sau drenare liberă;
- ✓ Puturi verticale, cu diametru mare, cu drenare gravitațională;
- ✓ Foraje suborizontale;
- ✓ Tuneluri, galerii de acces cu rol de drenuri;

- ✓ Epuisment prin vacuumare;
- ✓ Drenaj prin sifonare;
- ✓ Epuisment electroosmotic;
- ✓ Plantare de vegetatie (efect hidrologic).

Structuri de rezistenta

- ✓ Ziduri de sprijin de greutate;
- ✓ Ziduri din blocuri – casoale;
- ✓ Ziduri din gabioane;
- ✓ Piloti pasivi, coloane si chesone;
- ✓ Pereti din piloni de beton armat turnati pe loc;
- ✓ Structuri de rezistenta din pamant armat cu bare metalice sau insertii de polimeri;
- ✓ Contraforti din material granulat (efect mecanic);
- ✓ Rețele de retinere a rocilor pe suprafata versantului;
- ✓ Sisteme de atenuare sau stopare a prabusirilor de roci (santuri opritoare, banchete, cleionaje, pereti);
- ✓ Roci protectoare sau blocuri de beton impotriva eroziunii.

Armarea interna a versantilor

- ✓ Ancore scurte (batute);
- ✓ Micropiloti;
- ✓ Pamant intipat;
- ✓ Ancore (pretensionate sau pasive);
- ✓ Coloane de piatra sau var;
- ✓ Tratament termic;
- ✓ Congelare;
- ✓ Ancore electroosmotice;
- ✓ Plantare de vegetatie (rezistenta radacinilor are efect mecanic).

Măsuri și lucrări pentru prevenirea alunecărilor de teren în județul Dâmbovița

În zona subcarpatică, a județului Dambovita, dar și pe alte unități morfologice principale au fost delimitate zone cu probabilitate mare și foarte mare de producere a alunecărilor de teren. De asemenea au fost semnalate alunecări de teren soldate cu importante pagube materiale.

Pentru reducerea potențialului la alunecări de teren, se impune luarea următoarelor măsuri:

- matarea crăpăturilor de pe suprafața masei alunecate;
- descărcarea versanților la partea superioară și realizarea unor banchete de sprijin la baza limbii alunecării;
- nivelarea refușurilor acumulate pentru eliminarea bălților;
- executarea de drenuri de suprafață, pentru eliminarea excesului de apă din masa alunecată;
- plantarea de vegetație arborescentă cu esențe hidrofile sau de cătinișuri;
- executarea de ziduri de sprijin și pilotaje, încastrate în roca stabilă, în scopul preluării împingerilor de către acumulatul de alunecare, pentru stabilizarea versanților în dreptul clădirilor sau a drumurilor amenințate.

Pentru prevenirea de noi alunecări în arealele cu potențial mediu și mare se propun următoarele măsuri:

- modificări în utilizarea terenurilor prin restricționarea culturilor de plante prășitoare, în special porumb, floarea soarelui etc., pe terenurile cu pantă medie până la accentuată și înlocuirea acestora cu fâneață sau livezi de pomi fructiferi și înierbări, propunere indicată pentru toate arealele ocupate de culturi prășitoare, în cazul cărora probabilitatea de declanșare a alunecărilor de teren este ridicată, prin înlesnirea pătrunderii apei în subsol;

- efectuarea unor lucrări de hidroameliorație, pentru contracararea eroziunii versanților, ce vor consta în: executarea de praguri antierozionale și de cleionaje pe torenți; executarea în lungul cursurilor de apă de diguri din beton sau gabioane alcătuite din containere din bare de oțel și plase de sârmă umplute cu bolovaniș și piatră spartă; amplasarea de epiuri, oblice pe mal, defensive (orientate pe direcția de curgere), sau ofensive (contrare direcției de curgere), funcție de debitul apelor;
- modernizarea drumurilor de acces comunale;
- realizarea de rigole, posibil dalate pentru evacuarea apei pluviale;
- executarea de lucrări de curățare și întreținere periodică a sistemelor de colectare și drenaj ce preiau debitele provenite din scurgerile de suprafață și de pe versanți;
- restricționarea defrișărilor necontrolate în zonele cu valori crescute ale coeficientului mediu de hazard;
- plantații de salcâm sau de cătină pe cornișele pantelor accentuate și terasări;
- obligativitatea obținerii avizelor organelor de specialitate la amplasarea unor noi construcții, luându-se în considerare valoarea probabilității de producere a alunecărilor de teren pe suprafața poligonală dată, respectiv a coeficientului mediu de hazard-Km.

În vederea diminuării efectelor potențiale la producerea alunecărilor de teren pe întreg teritoriul județului Dâmbovița, se impun următoarele măsuri:

- interzicerea construcțiilor de orice tip pe suprafețele poligonale cu valori mari ale coeficientului mediu de hazard ($K_m = 0,51 - 0,80$) – potențial ridicat de producere a alunecărilor de teren, menționate la începutul capitolului;
- acceptarea / autorizarea unor proiecte de construcție (de orice tip) în sectoarele cu valori mediu – mari ale coeficientului mediu de hazard ($K_m = 0,31 - 0,50$), cu potențial mediu de producere a alunecărilor de teren, în urma elaborării unor proiecte privind realizarea controlată a drenajelor, a amenajării drumurilor, a amplasării rețelelor de utilități, care să țină seama de harta de hazard la alunecări de teren a județului Dâmbovița;
- acceptarea / autorizarea oricăror lucrări de construcții care să respecte normele legale, pentru sectoarele cu valori reduse ale factorului mediu de hazard ($K_m < 0,30$), corespunzătoare unui potențial scăzut de producere a alunecărilor de teren.

La nivelul întregului teritoriu al județului Dâmbovița se impune monitorizarea alunecărilor de teren, prin amplasarea unor senzori de măsurare a mobilizării terenului, verificabil prin ridicări GPS de mare sensibilitate, în vederea instituirii sistemelor de prognoză și avertizare în zonă.

4.1.3. Inundații

4.1.3.1. Descrierea spațiului hidrografic Ialomița – Argeș

Din punct de vedere **hidrografic**, județul Dâmbovița este împărțit la două bazine hidrografice și anume:

3. Bazinul hidrografic al râului Ialomița;
4. Bazinul hidrografic al râului Argeș.

Bazinul hidrografic al râului Ialomița

Spațiul hidrografic Buzău-Ialomița este situat în partea de sud-est a țării, învecinându-se în partea de nord-vest cu bazinul hidrografic Olt, în nord-est cu bazinul hidrografic Siret, în vest și sud-vest cu bazinul hidrografic Argeș, în sud cu fluviul Dunărea (care formează granița între România și Bulgaria pe 75 km), iar în est cu spațiul hidrografic Dobrogea-Litoral.

Din punct de vedere administrativ, spațiul hidrografic Buzău-Ialomița cuprinde teritorii din județele: **Călărași, Dâmbovița, Prahova, Ilfov, Ialomița, Brașov, Covasna, Buzău și Brăila.**

Cele mai importante orașe situate în acest spațiu hidrografic sunt: Călărași, **Târgoviște**, **Fieni**, **Pucioasa**, Ploiești, Câmpina, Slobozia, Urziceni, Țândărei, Buzău și Brăila.

Bazinul hidrografic Ialomița are o suprafață de recepție de **10350 km²** și o lungime de **417 km**, reprezentând 4,34% din teritoriul țării. Altitudinea medie variază între 327 m în zona muntoasă și 42 m în zona de confluență. Panta medie a bazinului este de 15%. O caracteristică a bazinului hidrografic este forma alungită, cu o lățime medie de cca. 60 km. Bazinul are **142 afluenți** codificați. Densitatea hidrografică a bazinului Ialomița este de 0,30 km/kmp.

Suprafața spațiului hidrografic Buzău-Ialomița se desfășoară pe trei mari trepte de relief: **munți, dealuri și câmpie**. Varietatea formelor de relief și a alcătuirii geologice a imprimat și diversitatea celorlalte elemente ale cadrului natural.

Zona muntoasă, care ocupă partea nordică a D.A. Buzău-Ialomița, este reprezentată de masive muntoase și culmi aparținând Carpaților Meridionali (masivele Leaota și Bucegi între 2000-2500 m) și Carpaților de Curbură (munții de la est de râul Prahova, munții Baiului, Ciucașului, Siriului, Podu Calului, Penteleu și cei ai Vrancei între 1600-2000 m).

Zona subcarpatică este reprezentată de:

- **Subcarpații Ialomiței** între Dâmbovița și Cricovul Dulce,
- **Subcarpații Prahovei**, între Cricovul Dulce și Vărbilău-Mislea,
- **Subcarpații Teleajenului**, de o parte și de alta a văii Teleajenului,
- **Subcarpații Cricovului Sărat**, în partea superioară și mijlocie a bazinului Cricovului Sărat,
- **Subcarpații Buzăului**, la est de Drajna-Cricovul Sărat.

Culmile acestora au altitudini mari (800-1000 m) la contactul cu zona muntoasă, coboară spre 200-300 m la contactul cu zona de câmpie (în partea sudică), dar fac și treceri mai bruște, cum este cazul Dealului mare - Istrița (care de la 750 m coboară în Câmpia Buzăului la 100-200 m).

Zona de câmpie se situează în sud, ocupând aproape 40 % din teritoriu, fiind reprezentată de unități de relief coborâte (sub 100 m): **Câmpia Târgoviștei**, **Câmpia Ploieștilor**, **Câmpia Gherghiței**, **Câmpia Buzăului și Râmnicului**.

Din punct de vedere al geologiei, pe teritoriul D.A. Buzău - Ialomița apar formațiuni aparținând atât Paleozoicului, cât și Mezozoicului și Neozoicului.

În zona de munte apar:

- roci silicioase (șisturi cristaline, gresii silicioase, conglomerate);
- roci carbonatice (calcare, gresii calcaroase, marnocalcare, dolomite);
- roci organogene (calcare recifale, depozite bituminoase).

În zona subcarpatică se găsesc roci silicioase și carbonatice (gresii silicioase și carbonatice), tufite și roci organogene (șisturi argiloase bituminoase, cărbuni, calcare organogene).

În zonele de câmpie apar, în general, roci arenitice și pelitice (bolovănișuri, pietrișuri, nisipuri, marne, argile și mături). Vârsta depozitelor ce afloră la zi în teritoriu este cuprinsă între Paleozoic și Neozoic. Astfel, în zona șisturilor cristaline apar formațiuni de vârstă Cambrian-Eocen-Oligocen, în zona de fliș depozitele având vârste cuprinse între Jurasic superior - Paleogen.

Molasa subcarpatică este de vârstă Mio-Pliocenă, iar în câmpie formațiunile sunt, în general, de vârstă cuaternară (Pleistocen inferior - Holocen).

În spațiul hidrografic Buzău-Ialomița s-au identificat 263 râuri cu suprafețele bazinelor mai mari de 10 km² și 33 de lacuri cu suprafețe mai mari de 50 ha, dintre care 13 lacuri de acumulare și 20 lacuri naturale.

Râul **Ialomița**, vecin cu Argeșul, Oltul și Buzăul, prin afluenții săi închide șirul sistemelor fluviatile sudice. Izvorăște din versantul sudic al masivului Bucegi, în jurul altitudinii de 2390 m, de sub Piatra Obârșiei și se varsă în fluviul Dunărea.

Afluenții din sectorul superior (montan și subcarpatic) se înșiră destul de simetric în lungul Ialomiței.

Stocul mediu multianual al râului Ialomița pe teritoriul județului Dâmbovița este de cca. 302 mil. m³ la Târgoviște.

Râul **lalomița** are o lungime de 417 km, o suprafață de 10350 km², panta medie de 15%, coeficient de sinuozitate de 1,88 și are 25 de afluenți. Cel mai important este **Prahova**, cu o lungime de 193 km și o suprafață de 3738 km², panta medie de 5%, coeficient de sinuozitate de 1,71 și are, la rândul său, trei afluenți mai importanți, și anume: Doftana (cu lungimea de 51 km și suprafața de 410 km²), Teleajen (cu lungimea de 122 km și suprafața de 1656 km²) și Cricovul Sărat (cu lungimea de 94 km și suprafața de 609 km²).

Râul lalomița a creat nu mai puțin de 8 sectoare de chei, despărțite de bazinele erozionale. Debitul în cursul superior este de 2,8 m/s, având un potențial hidroenergetic apreciabil, valorificat încă din 1929 prin hidrocentrala Dobrești și, ulterior – 1953, prin cea de la Moroeni.

În aval, lalomița este însoțită pe partea stângă de o serie de cursuri care se termină în limane fluviale anastomozate, fără scurgere spre lalomița. Drept consecință se remarcă o ușoară scădere a debitului lalomiței pe sectorul inferior.

Lacurile de acumulare cu peste 0,5 km² din spațiul hidrografic Buzău-lalomița sunt: **Bolboci, Pucioasa, Dridu, Paltinu, Măneciu, Tâncăbești și Gheorghe Doja**. Primele trei acumulări sunt situate pe cursul principal al lalomiței, au suprafețe cuprinse între 1 și 9,96 km² și adâncimea medie între 7 și 24 m. Volumele totale reținute în acumulările Pucioasa și Dridu sunt de 5 milioane m³ și respectiv 35 milioane m³. Următoarele două sunt situate pe râurile Doftana și Teleajen, cu suprafețe de aproximativ 1,9 km² și adâncime medie de 28 m, respectiv 44 m. Aceste acumulări au ca principale folosințe: alimentare cu apă populație, producere energie electrică, irigații, atenuare viituri, agrement.

Acumularea Bolboci (baraj din anrocamente cu mască din beton armat H=56 m) asigură regularizarea debitelor râului lalomița și utilizarea acestora pentru alimentarea cu apă a centrelor populate din aval, alimentarea cu apă a industriei, producere de energie electrică și irigații.

Acumularea Pucioasa (baraj deversor din beton H=30.5 m) asigură alimentarea cu apă a orașului Pucioasa, a industriilor, producere de energie electrică, tranzitare viituri, piscicultură (Păstrăvăria Pucioasa), agrement.

În anul 2007, în spațiul hidrografic Buzău-lalomița s-au înregistrat 4 poluări accidentale ale cursurilor de apă de suprafață. Fenomenele au avut impact local, iar datorită duratei reduse, a naturii poluantului, a lungimii tronsonului afectat și a inerției comunităților din structura biocenozelor acvatice, efectele fenomenelor în discuție s-au redus doar la modificarea pe plan local a valorilor indicatorilor fizico-chimici și sesizarea mortalității piscicole de mică amploare (înregistrată doar în cazul unei singure poluări), fără ca pe termen lung acestea să inducă o modificare semnificativă a biodiversității acvatice.

O altă categorie de presiuni hidro-morfologice care ar putea avea efecte asupra râurilor o constituie **balastierele**. Efectele lor se materializează, în general, prin modificarea formei profilului longitudinal, în variabilitatea depozitelor din albia râului și în procesele de degradare - mai ales eroziune.

Având în vedere importanța acestei activități desfășurată de regulă în albiile minore ale cursurilor de apă, precum și implicațiile unei exploatare neraționale asupra râurilor și această presiune trebuie supusă inventarierii și monitorizării.

În spațiul hidrografic Buzău-lalomița au fost identificate, delimitate și descrise un număr de 18 corpuri de ape subterane.

Corpul ROIL03 Munții Bucegi

Corpul de ape subterane din Bucegi este de tip fisural-carstic, fiind acumulat în conglomerate și calcare, de vârstă jurasic-cretacică, din alcătuirea Zonei cristalino-mezozoice. În constituția corpului se deosebesc unitatea conglomeratelor de Bucegi și unitatea calcarelor carstice dintre Peștera Decebal și Scropoasa.

Apele subterane circulă prin fisurile și golurile din conglomerate și calcare precum și la contactul dintre conglomerate sau calcare cu fundamentul cristalin.

Suprafața mare pe care o ocupă conglomeratele, grosimea mare a lor și precipitațiile abundente ce cad în zona asigură o alimentare bogată, care se reflectă în debitele constante ale izvoarelor de pe flancul estic al Bucegilor și de pe partea stângă a lalomiței.

Calcarele, deși ocupă o suprafață mai mică decât conglomeratele, prezintă izvoare carstice, care apar, în special, pe partea stângă a lalomiței. Alimentarea structurilor carstice este de tip pluvio-nival; ea se realizează direct pe suprafața structurii cât și din structurile învecinate, în condiții morfostructurale corespunzătoare.

Gradul de protecție a depozitelor jurasic-cretacice acvifere este nesatisfăcător sau puternic nesatisfăcător. Cantitatea medie anuală de precipitații a fost în perioada 1961 - 2000 de 1100 mm. Debitul izvoarelor din sinclinalul Bucegi sunt cuprinse între 0,2 și 200 l/s. Din acest corp se extrag anual 1924 mii m³ de apă subterană prin captarea SGO Bușteni, care însumează 7 foraje de exploatare.

În spațiul hidrografic Buzău-lalomița există, la nivelul anului 2008, un număr de 243 captări de apă care sunt destinate potabilizării. Dintre acestea, pentru un număr de 222 sunt instituite zone de protecție sanitară, stabilite conform HG 930/2005.

Cele mai importante surse care exploatează debite semnificative (2008) pentru potabilizare sunt în număr 8 dintre care menționăm, în mod deosebit, captările de la: Ploiești NE (20 puțuri), Ploiești NV (13 puțuri), Ploiești Crângul lui Bot (9), Buzău (60 puțuri), **Târgoviște (26)** și Mizil (7 puțuri), fiecare având un volum anual captat de peste 1500 mii m³/an.

Bazinul hidrografic al râului Argeș

Bazinul hidrografic al râului Argeș este cuprins între următoarele coordonate geografice: 43°54'50" – 45°36'30" latitudine Nordică și 24°30'50" – 26°44'25" longitudine estică. Se învecinează la nord cu bazinul hidrografic Olt, la vest cu Bazinele hidrografice olt și Vedea, la sud cu bazinul Dunării și la est cu bazinul hidrografic al lalomiței, având o suprafață de 12 500 km².

Bazinul hidrografic se caracterizează printr-o varietate a formelor de relief, începând cu înălțimile muntoase ale Făgărașului (altitudine maximă de 2140 m) și terminând cu cea mai joasă treaptă de relief de pe teritoriul țării – Lunca Dunării (altitudine minimă 12 m). Regiunea montană este situată în nord și include cele mai înalte culmi ale Carpaților Meridionali cu Masivul Făgărașului și partea vestică a Masivului Bucegi (Leota) despărțit de culoarul tectonic Rucăr – Bran. Munții ocup 8% din totalul suprafeței.

În cadrul spațiului hidrografic Argeș – Vedea predomină terenurile arabile, care reprezintă 55,36% din total.

Suprafața bazinul în județul Dâmbovița este de 2 368 ha, ceea ce reprezintă 11,03% din suprafața totală a acestuia.

În spațiul hidrografic aflat în administrarea Direcției Apelor Argeș – Vedea sunt identificate 268 râuri cu suprafața bazinului mai mare de 10 km², un lac natural și 50 de lacuri de acumulare cu suprafața mai mare de 0,5 km². Argeșul împreună cu afluenții săi formează unul dintre cele mai importante bazine hidrografice ale țării, având în vedere potențialul hidroenergetic și alimntările cu apă a centrlor populate și industriale, precum și irigarea terenurilor agricole.

Râul Argeș, ale cărui izvoare se găsesc pe versanții sudici ai Munților Făgăraș, străbate județul pe o lungime de 47 km, cu o suprafață a bazinului de 150 km², cu debitul mediu multianual de 35 m³/s.

Argeșul este alimentat asimetric, afluenții de pe stânga având un aport de debit de oeste 6 ori mai mare decât cei de pe dreapta. Își formează bazinele de recepție din zona subalpina, unde alimentarea este mixtă – pluvionivașă și subterană – aceasta din urmă cu u regim mai uniform de anotimpuri. Pe dreapta, singurul afluent mai importnat este Neajlovul, care are scurgere sezonieră, cu diferențe mari în timpul anului.

Râul Argeș traversează colțul sud vestic al județului cu un traseu de la nord vest către sud est, de unde colectează pe partea stângă, o serie de pâraie ce se formează în zona piemontană a Podișului Cândești, (Potopu, Răstoaca – Sabar), iar pe dreapta pâraie cu obârșia în zona Câmpiei Piemontane a Piteștilor (Neajlov și Dâmbovnic).

Panta medie a râului principal este de 6‰, pe cân a afluenților principali se încadrează între 6‰ (Dâmbovița) și 25‰ (Valsanul).

Cel mai important afluent al Argeșului este **râul Dâmbovița** care are o suprafața de bazin pe teritoriul județului de 484 km² și o lungime de 90 km, intră în județ la Malu cu Flori, debitul la ieșire fiind de 11 m³/s datorită numărului mic de afluenți.

La Brezoaiele este amenajat un nod hidrotehnic cu funcțiune dubla, pe de o parte de a deriva a parte din debitele de viitura în Argeș, degrevând parțial valea râului Ciorogârla, iar pe de alta parte de a tranzita pe albia Dâmboviței canalizate debitele necesare pentru captarea de la Arcuda și pentru scurgerea salubra pe Dâmbovița în București. Derivatia Dâmbovița – Argeș a intrat în funcțiune în 1984.

Râul Dâmbovița are ca afluenți pe partea stângă pârâul **Ilfov** și râul Colentina.

În spațiul hidrografic Argeș-Vedea-Călmățui sunt 221 lacuri de acumulare. În bazinul râului Dâmbovița sunt de interes lacurile de acumulare complexe Pecineagu și Văcărești pe râul Dâmbovița, acumulările de pe Ilfov (Udrești, Bunget I, Bunget II, Brătești, Adunați și Ilfoveni) și acumularea Buftea de pe râul Colentina.

4.1.3.2. Principalele lucrări hidrotehnice de apărare contra inundațiilor

Pentru alimentarea cu apă industrială a municipiului Târgoviște funcționează lacurile de acumulare Bolboci, cu un volum util de 18 mil. m³ și Pucioasa, cu un volum util de 6,67 mil. mc.

Lacul de acumulare Văcărești situat pe râul Dâmbovița, cu un volum util de 11 mil. m³, asigură alimentarea cu apă a capitalei și deține un rol important în planul de apărare împotriva inundațiilor a capitalei.

Pe râul Ilfov Superior, amplasate între derivația Ialomița-Ilfov și derivația Ilfov – Dâmbovița, salba de acumulări Udrești, Bungetu I, Bungetu II, Brătești, Adunați și Ilfoveni cu un volum util de 15,5 mil. mc. asigură un volum tampon pentru alimentarea cu apă a capitalei și irigații în aval.

Lucrări de amenajare a albiilor prin lucrări de regularizare și îndiguire, localizare, caracteristici tehnice

Sunt în funcțiune cca. 50 km de îndiguiri, regularizări și consolidări de mal. Dintre lucrările importante de apărare împotriva inundațiilor existente în județ se menționează:

- regularizare în zona Malu cu Flori (cca. 7 km);
- regularizare în zona Nucet (cca. 15 km);
- regularizare în zona Conțești - Bălteni (cca. 13 km);
- regularizare și îndiguire în zona Potlogeni Vale (cca. 11,5 km);
- regularizare și îndiguire în zona localității Găești (cca. 3,5 km).

Lucrări hidrotehnice ce pot influența regimul de curgere pe albie

La nivelul etapei actuale, în județul Dâmbovița sunt în funcțiune o serie de derivații și aducțiuni pentru alimentări cu apă potabilă, industrială, irigații, hidroenergie și alte folosințe, din care menționăm:

Derivația Găești (L = 7 km, Qi = 900 mc/s);

Derivația Răcari (Ilfov – Dâmbovița L = 7 km, Qi = 240 mc/s).

Din suprafața totală a amenajărilor de desecare din județul Dâmbovița, aproximativ 17 000 ha sunt grupate în sisteme mari și cca. 2 000 ha în amenajări locale. Cele mai importante dintre sistemele mari sunt: *Titu – Ogrezeni* (12000 ha), *Ilfovăț* (4380ha).

În județul Dâmbovița au fost inventariate un număr de 7 formațiuni torențiale.

În prezent sunt executate lucrări de corectare a torenților și de ameliorare a terenurilor degradate pe o suprafață de 4429 ha, din care fondul forestier ocupă circa 3100 ha .

Rețeaua hidrografică existentă în limitele bazinelor hidrografice torențiale este de circa 63 km, din care circa 11 km cu lucrări executate, 5 km cu degradări și 48 km fără degradări.

4.1.3.3. Analiza zonelor supuse frecvent inundațiilor în bazinul hidrografic studiat

Principalele zone de formare a viiturilor, restrângerea pagubelor datorită lucrărilor hidrotehnice de apărare

Bazinul hidrografic Ialomița

Bazinul hidrografic al râului Ialomița cuprinde zone de munte cu precipitații bogate (800 - 1200 mm/an) și pante repezi ale terenului, zone de dealuri cu sectoare mari unde s-au făcut despăduriri cu creșterea

coeficienților de scurgere precum și zone de șes unde gradul de împădurire este foarte redus (2-5%), pantele generale mici și potențial inundabil mare în special pe sectoarele de luncă cu terase joase unde albia majoră atinge lățimi de 5-10 km.

Pe râul Ialomița Superioară, la secțiunea barajului lacului de acumulare Bolboci ($F = 54 \text{ km}^2$), debitul maxim la probabilitatea $p = 1\%$ are o valoare de $215 \text{ m}^3/\text{s}$.

Debitele diferite, pe anumite secțiuni de analiză se poate prezenta practic cel mai reprezentativ prin consecințele și efectele de manifestare ale viiturilor la anumite etape de producere în funcție de condițiile naturale de formare și tranzitare care sunt modificate în timp prin lucrări aferente de combatere a inundațiilor. Aceste lucrări pot produce modificări majore de la parametri inițiali de geneză determinați de caracteristicile morfologice, schimbări care pot fi amplificate și de alți factori de ordin zonal sau local (ramblee de drumuri, poduri subdimensionate etc.).

În aceste condiții se poate menționa că în cazul unor viituri puternice formate numai în partea superioară a bazinului se poate produce o atenuare în albie până la vărsarea în colectorul principal, dar la o viitură de tip multiundă (cazul viiturii din octombrie 1972 cu trei vârfuri consecutive) sau la o viitură generalizată cu un volum mare (cazul viiturii din iulie 1975) efectele impactului în secțiunile de tranzit este deosebit de amplificat cu producere de pagube însemnate cum de altfel s-a și produs și pe cursul râului Ialomița.

La viitura generalizată din iulie 1975 în bazinul hidrografic Ialomița suprafața totală inundată a fost evidențiată la cca. 77.000 ha (potențial inundabil cca. 90.000 ha) din care cca. 16.000 ha pe râul Ialomița în amonte de Prahova, cca. 12.000 ha pe râul Prahova și cca. 49.000 ha pe râul Ialomița inferioară în aval de confluența cu Prahova până la vărsarea în Dunăre, aspectul general fiind asemănător ca repartiție de inundare și pentru alte viituri cu arie mare de răspândire.

În cazul unor viituri puternice pe afluenții mari din b.h. Ialomița efectul acestor fenomene apare cu intensitate și pagube deosebite cu prioritate în bazinele de recepție proprii cum a fost situația cu precipitații abundente din perioada iulie-august 1997 în județele Dâmbovița și Prahova (r. Cricovul Dulce, p. Dâmbu, p. Cricovul Sărat etc.) aspecte care vor fi prezentate sintetic într-un capitol următor separat.

În cadrul bazinului hidrografic Ialomița au fost selectate 7 lacuri de acumulare cu efect de combatere a inundațiilor cu un volum total la coronament de 280 mil. m^3 și un volum total de atenuare de 59,2 mil. m^3 dar din aceste unități numai 3 au o pondere semnificativă de atenuare a viiturilor cu influență de reducere de până la 15-30% a debitelor maxime la viituri de probabilități de $p = 1\div 5\%$.

Lucrările de îndiguire și regularizare totalizează o lungime de 294 km dar numai cca. 100 km dintre acestea au fost verificate și corespund gradului de apărare proiectat, pentru restul sunt necesare studii pentru determinarea caracteristicilor hidraulice.

Lucrările realizate până în prezent pot acoperi cca. 40% din potențialul inundabil, impunându-se analizarea și promovarea de lucrări în continuare din care o pondere importantă revine reabilitarea unor amenajări existente afectate.

După viitura de mare volum și cu caracter generalizat din iulie 1975 când s-au înregistrat debite maxime apropiate de probabilitatea $p = 1\div 2\%$ și s-au produs pagube foarte mari în special prin inundații au fost analizate din fonduri centralizate și contribuții locale lucrări de apărare împotriva inundațiilor cu caracter major.

Realizarea în cadrul bazinului hidrografic Argeș a unor lucrări destinate combaterii inundațiilor au contribuit la restrângerea zonelor inundate dar totodată unele au influențat în sens defavorabil urmările viiturilor pe alte râuri din bazin cum este cazul râurilor Argeș și Sabar.

Astfel prin realizarea derivației de ape mari Găești (Cobra - Potopu - Răstoaca - Argeș) deși în anul 1979 viitura pe râul Sabar a avut $p = 0,5\%$, pagubele au fost sub cele înregistrate în anul 1975 la viitura cup = 4% datorită derivării în r. Argeș a unui debit de cca. $500 \text{ m}^3/\text{s}$ din r. Sabar, majorându-se în schimb debitele maxime pe r. Argeș ca și pagubele aferente (anexa nr. 3).

Prin realizarea pe râul Ilfov (bazinul râului Dâmbovița) a șase lacuri de acumulare (Udrești, Bungetu I, Bungetu II, Brătești, Adunați și Ilfoveni) s-au redus considerabil pagubele la viitura din anul 1979, comparativ

cu cea din 1975 (ambele având p - 1%). Se menționează că viitura din 1979 a provenit în cea mai mare parte din bazinul superior al râului Ilfov.

Efectul benefic al acestor lucrări este evident pe râul Ilfov pe care pagubele s-au redus la viitura din anul 1979 față de cea din anul 1975 (ambele având p - 1%) cu cca. 75% referitor la suprafețele inundate și cu 100% în privința celorlalte obiective afectabile (case, drumuri, etc.).

Zonele de bazin neechipate cu lucrări hidrotehnice destinate combaterii inundațiilor se situează pe r. Neajlov (sector Petrești - Comana) unde la viiturile din anii 1972 (p = 3%) și 1975 (p = 8%) pagubele înregistrate au fost de 12.800 ha, 1.700 case și 60 km drumuri și respectiv 6.400 ha.

Amploarea pagubelor înregistrate la viitura din anul 1975 se explică atât prin nerealizarea unor lucrări prevăzute în schema de amenajare bazinală cât și datorită în special înregistrării unor debite superioare debitelor de calcul la nivelul etapei respective, motiv pentru care ulterior datele hidrologice privind scurgerea maximă au fost reactualizate.

Reactualizarea elementelor hidrologice a impus atât redimensionarea unor lucrări hidrotehnice existente și modificarea regulamentelor de exploatare cât și promovarea și realizarea unor noi lucrări hidrotehnice pentru combaterea inundațiilor, toate acestea contribuind la reducerea considerabilă a pagubelor la viitura ce a avut loc în anul 1979.

- Localități afectate de hazarduri naturale cuprinse în Legea 575, cauzele producerii pagubelor la hazarduri naturale – inundații

NR. CRT	UNITATEA ADMINISTRATIV – TERITORIALĂ	TIPURI DE INUNDAȚII	
		PE CURSURI DE APĂ	PE TORENȚI
Municipiul			
1	Târgoviște	Da	Da
Orașe			
2	Găești	Da	Nu
3	Moreni	Nu	Da
4	Pucioasa	Nu	Da
5	Titu	Da	Nu
Comune			
6	Băleni	Nu	Da
7	Bărbulețu	Nu	Da
8	Bezdead	Da	Nu
9	Brănești	Da	Nu
10	Bucșani	Da	Da
11	Cobia	Da	Nu
12	Comișani	Nu	Da
13	Conțești	Da	Da
14	Cornești	Da	Nu
15	Costeștii din Vale	Da	Nu
16	Crângurile	Da	Nu
17	Dărmănești	Da	Da
18	Dobra	Da	Da
19	Dragodana	Nu	Da
20	Dragomirești	Nu	Da
21	Finta	Da	Nu

22	Glodeni	Nu	Da
23	Gura Ocniței	Da	Da
24	Gura Șuții	Da	Nu
25	I.L.Caragiale	Da	Da
26	Iedera	Nu	Da
27	Malu cu Flori	Da	Da
28	Mănești	Da	Nu
29	Moroeni	Da	Da
30	Odobești	Da	Nu
31	Petrești	Da	Da
32	Potlogi	Da	Nu
33	Produlești	Da	Nu
34	Răzvad	Nu	Da
35	Runcu	Nu	Da
36	Șotânga	Nu	Da
37	Tătărani	Da	Nu
38	Uliești	Da	Da
39	Ulmi	Da	Nu
40	Valea Lungă	Da	Nu
41	Valea Mare	Da	Nu
42	Văcărești	Da	Da
43	Vârfuri	Nu	Da
44	Vișina	Da	Nu
45	Vișinești	Da	Nu

Sursa datelor: Identificarea și delimitarea hazardurilor naturale. Hărți de hazard la nivelul teritoriului județean. Secțiunea III

4.1.3.4. Măsuri și lucrări specifice propuse privind limitarea pagubelor produse în zonele inundabile

Măsurile și lucrările specifice propuse privind limitarea pagubelor produse în zonele inundabile se pot grupa în două categorii:

I. Măsuri structurale a amenajării bazinelor hidrografice

Lucrările hidrotehnice sunt promovate în conformitate cu schemele cadru de amenajare complexă a bazinelor hidrografice și completarea schemei de amenajare existente cu lucrări hidrotehnice noi specifice combaterii inundațiilor.

Pentru fiecare bazin (sau spațiu) hidrografic menționat s-au elaborat între anii 1991-1993 și reactualizate în anul 1998 și 2002 "Schemele cadru de amenajare complexă a bazinelor hidrografice din România" care prevăd realizarea pe etape a unui set de măsuri și lucrări hidrotehnice specifice combaterii efectelor inundațiilor ale zonelor analizate (regularizări albie de râuri, îndiguiri de maluri, lacuri de acumulare, sisteme informaționale și altele).

Aceste scheme de amenajare pot fi completate prin propuneri de lucrări noi pe plan bazinal sau local în funcție de complexitatea lucrărilor și a obiectivelor ce trebuie apărute.

Măsurile structurale importante și urgente propuse în acest program privind lucrările propuse a se executa (lucrări în continuare, lucrări de reabilitare a celor existente sau lucrări noi) vor fi incluse într-o ordine generală de prioritate în funcție de importanța obiectivelor social-economice, și de justificările tehnico-economice impuse în următoarele zone de risc major de inundare.

În vederea limitării efectelor inundațiilor se impun reabilitarea lucrărilor existente și promovarea de noi lucrări de apărare sau extinderea celor existente în zonele de risc major de inundare, prezentate anterior.

În ultimii ani s-au produs pagube importante materiale și umane datorate efectelor distructive ale viiturilor înregistrate. Această tendință scoate în evidență faptul că pagubele datorate inundațiilor nu constituie o consecință exclusiv a regimului hidraulic a râurilor ci și a ocupării albiei majore. În aceleași condiții hidraulice pagubele cresc pe diverse perioade de timp ca urmare a amplasării necorespunzătoare de noi obiective în zonele inundabile.

II. Măsurile nonstructurale

Cunoașterea acestor zone, a categoriilor de risc ce implică amplasarea obiectivelor social - economice din perimetrele inundabile, precum și aplicarea de măsuri adecvate nonstructurale ca și evidențierea promovării unor lucrări hidrotehnice specifice pe unele sectoare (cum ar fi apărarea unor localități pentru care nu s-au propus măsuri structurale în acest program) va conduce la limitarea pagubelor produse și la protejarea unor viitoare investiții.

Măsurile nonstructurale pentru prevenirea și diminuarea pagubelor ce s-ar produce în cazul apariției fenomenelor de inundații, pot fi adoptate în zonele specifice cu pagube restrânse și care necesită un efort investițional minim cu efecte rapide în cazul producerii viiturilor.

Măsuri nonstructurale tehnice

- Determinarea riguroasă a capacității albiei minore și a debitelor maxime limită de începere a producerii pagubelor pe malul stâng și pe malul drept al sectorului de râu.
- Calcularea cotelor curbei suprafeței libere și trasarea curbelor de inundații (benzi inundabile) pe planuri de situație pentru debite maxime cu diverse probabilități de depășire.
- Cartarea obiectivelor social-economice aflate în perimetrele inundabile și atribuirea unui grad de risc în funcție de amplasament și de importanța acestora.
- Sisteme informaționale pentru alarmă și avertizare pe bazine și subbazine hidrografice.

Măsuri nonstructurale administrative

- Organizarea interioară a diferitelor obiective social-economice spre a se adapta la situația de inundabilitate; impermeabilizarea construcțiilor.
- Folosirea terenurilor agricole în conformitate cu frecvența apariției fenomenelor de inundație.
- Determinarea zonelor aflate în luncile inundabile care constituie incinte naturale cu efect de atenuare a viiturilor și amenajarea acestora.
- Strămutarea unor locuințe și avertizarea asupra zonelor de risc pentru amplasarea de construcții.
- Măsuri de educare a populației și de acțiune în cazul producerii unor viituri.
- Măsuri locale agrosilvice și C.E.S.
- Realizarea și urmărirea respectării unui plan de apărare ce urmează a se desfășura în zona afectată de inundații.
- Măsurile vor fi implementate și coordonate de comisiile județene de apărare contra inundațiilor în cadrul primăriilor localităților din perimetrele inundabile.

- Inventarul principalelor lucrari de aparare impotriva inundatiilor aflate in administrarea daav Pitesti -Lacuri de acumulare

Nr. Crt.	Denumire lac	Curs de apa	H _{NNR} (mdM)	V _{NNR} (mil.mc)	H _{NME} (mdM)	V _{NME} (mil.mc)	V _{aten} (mil.mc)
Jud Dâmbovița							
1	Zăvoiu Orbului	Argeș	172,00	0,84	177,00	12,0	11,16
2	Vacaresti - ac. perm.	Dambovita	237,00	14,5	240,00	22.05	7.55
	- ac. neperm.		-	-	240.00	31.83	31.83
3	Udrești	Ilfov	250,50	0,75	252,50	1,87	1,12

4	Bunget I	Ilfov	246,00	2,027	247,50	3,278	1,251
5	Bunget II	Ilfov	238,50	2,94	240	4,5	1,56
6	Bratesti	Ilfov	228,00	3,517	229,50	5,121	1,604
7	Adunati	Ilfov	222,50	4,805	224,00	6,253	1,448
8	Ilfoveni	Ilfov	214,00	2,60	215,50	3,97	1,37
TOTAL JUD DAMBOVIȚA		8		31,98		90,872	58,89

Sursa datelor: Administrația bazinală de apă Argeș-Vedea

- Inventarul principalelor lucrări de apărare împotriva inundațiilor aflate în administrarea daav Pitesti - Regularizări cursuri de apă

Nr. crt.	Denumire	Curs de apa	Lungime (km)
Jud. Dambovița			
1	Reg. R. Dâmbovița la Brezoaiele	Dambovița	1.8
2	Reg. pr. Ciorogârla la Brezoaiele	Ciorogarla	2.0
3	Reg. pr. Sabar la Poiana	Sabar	0.4
4	Reg. pr. Ilfov – Priseaca	Ilfov	8.1
5	Reg. pr. Ilfov – Conțești	Ilfov	13.0
6	Reg. pr. Colentina – Moarta	Colentina	3.7
7	Reg. pr. Ilfovăț – Răcari	Ilfovot	1.5
8	Reg. R. Dâmbovița la Podu Rizii	Dambovița	3.0
9	Reg. pr. Gârlita Satului – Văcărești	Garlita Satului	6.0
10	Reg. R. Dâmbovița la Malu cu Flori	Dambovița	3.5
11	Reg. pr. Aninoasa – Căprioru	Aninoasa	3.5
12	Reg. pr. Aninosel – Tătărani	Aninosel	1.5
13	Reg. pr. Ilfov – Joița – Tătărăști	Ilfov	8.1
14	Reg. R. Cobia la Gura Fcii	Cobia	3,43
15	Reg. R. Fcii la Gura Fcii	Fcii	2,1
16	Reg. Potopu la Gura Fcii	Potopu	1,1
17	Reg. Potopu la Hulubești	Potopu	1,2
18	Reg. Răstoaca la Valea Mare – Crângurile – Gura Fcii	Răstoaca	11,35
19	Regularizare Valea Crevedia amonte NH Cocani	Crevedia	13,0
TOTAL JUD. DAMBOVIȚA		19	88,28

Sursa datelor: Administrația bazinală de apă Argeș-Vedea

- Inventarul principalelor lucrări de apărare împotriva inundațiilor aflate în administrarea daav Pitesti -Derivații

Nr. crt	Denumire	Curs de apa derivat	Curs de apa în care se deriva	Lungime (km)	Q (mc/s)
Jud. Dambovița					
1	Derivația Potopu – Argeș	Potop	Argeș	5,0	600
2	Derivația Dambovița– Ilfov (Văcărești – Adunați)	Dambovița	Ilfov	5,5	8,5
3	Derivația Ilfov - Dambovița (Mircea Voda)	Ilfov	Dambovița	2,1	5
4	Derivația Dambovița – Argeș (Brezoaiele)	Dambovița	Argeș	10,1	335
5	Derivația Lungulețu – Răcari	Ilfov	Dambovița	6.6	29.5
6	Derivația Ilfov – Colentina (Bolovani)	Ilfov	Colentina	2.0	5.0
7	Derivația Argeș - Dambovița – (CA 2)	Argeș	Dambovița	4,2	7

TOTAL JUD. DAMBOVIȚA	7	35,5	990
-----------------------------	----------	-------------	------------

Sursa datelor: Administrația bazinală de apă Argeș-Vedea

- Inventarul principalelor lucrări de apărare împotriva inundațiilor aflate în administrarea daav Pitesti - Îndiguiri

Nr. crt	Denumire	Curs de apă	Lungime mal drept(km)	Lungime mal stâng(km)	Qmax (mc/s)
Jud. Dambovița					
1	Dig Conțești	Dambovița	-	8,1	-
2	Dig Boteni	Dambovița	3,1	-	-
3	Dig r. Dâmbovița amonte NH Brezoaiele	Dambovița	-	1,8	-
4	Dig pr. Ciorogârla	Ciorogârla	2,0	-	-
5	Dig pr. Ilfov la Priseaca	Ilfov	8,0	8,0	-
TOTAL JUD. DAMBOVIȚA		5	13,1	17,9	

Sursa datelor: Administrația bazinală de apă Argeș-Vedea

- Inventarul principalelor lucrări de apărare împotriva inundațiilor aflate în administrarea daav Pitesti
- Apărări și consolidări de mal

Nr. crt.	Denumire	Curs de apă	Lungime mal drept(km)	Lungime mal stang (km)	Qmax (mc/s)
Jud. Dambovița					
1	Apărare de mal la Malu cu Flori	Dâmbovița	3,5	-	-
2	Apărare de mal la Căprioru – Tătărani	Aninoasa	3,5	-	-
3	Apărare de mal la Mănești	Aninosel	-	1,5	-
4	Apărare front captare la Gheboieni	Dâmbovița	-	1	-
5	Apărare de mal la Mănești	Dâmbovița	1	-	-
TOTAL JUD. DAMBOVIȚA		5	8	2,5	

Sursa datelor: Administrația bazinală de apă Argeș-Vedea

4.2. ZONELE EXPUSE LA RISCURI TEHNOLOGICE SAU ALTE TIPURI DE RISC ȘI POLUĂRI

4.2.1. Riscuri industriale

Din analiza structurii economice a județului Dâmbovița, a industriei chimice, rezultă că nici un agent economic nu deține cantități foarte mari de substanțe toxice industriale.

Principalele hazarde tehnologice cu impact asupra mediului sunt produse de deficiențe și erori de proiectare și construcție ale instalațiilor industriale, de gradul ridicat de uzură fizică și morală, de exploatarea necorespunzătoare, de eroare umană, de managementul defectuos al operatorilor economici, de transportul substanțelor / deșeurilor periculoase, de ruperi ale barajelor sau explozii ale unor instalații, având atât cauze naturale cât și antropice, și determinând o succesiune de evenimente extrem de complexe sub forma unor reacții în lanț, cu efecte locale sau transfrontaliere.

Marea majoritate a operatorilor economici folosesc în procesul de producție substanțe care prin caracterul exploziv-incendiar pot reprezenta un real pericol pentru colectivitățile umane și care, de regulă, constau în:

- fabrici de oxigen și hidrogen (Târgoviște, Fieni);
- produse petroliere, ușor inflamabile (toate zonele petroliere din județ);

- lacuri, vopsele, emailuri pe bază de nitroceluloză sau rășini sintetice (Târgoviște și Găești);
- produse derivate din sulf (NUBIOLA Doicești);
- S.C. OȚELINOX S.A. - municipiul Târgoviște - acid fluorhidric;
- S.N.G.N. ROMGAZ - oraș Răcari, sat Colacu, punct de lucru Bilciurești – gaz natural;
- S.C. NUBIOLA ROM S.R.L. - comuna Doicești - dicronat de sodiu, florură de sodiu, sulfocromat galben de plumb, cromat, molibdat sulfat roșu de plumb, fosfat de zinc, oxid de zinc ;
- S.C. TERMOELECTRICA S.A. Sucursala Electrocentrale Doicești - comuna Doicești - hidrazină și amoniac;
- S.C. MECHEL S.A. - municipiul Târgoviște - oxigen, hidrogen, metanol, clor.

Există și operatori economici, din domeniul industriei alimentare, care în procesul de refrigerare a produselor alimentare utilizau, ca agent de răcire în instalații de mică capacitate, amoniacul dar prin programele proprii de modernizare unii au trecut la refrigerare cu freon 134 ecologic, excepție făcând S.C. *Avicola Crevedia S.A.* care utilizează ca agent de răcire amoniac și *întreprinderile de gospodărie comunală* care utilizează clorul în procesul de potabilizare a apei extrase din puțuri de mică adâncime sau surse de suprafață.

Rezultă, deci, că principalele substanțe toxice industriale, care pot fi implicate într-un potențial accident chimic pe timpul derulării proceselor tehnologice, sunt cantități mici de compuși rezultați în urma proceselor tehnologice, amoniacul și clorul îmbuteliat în recipiente de 50 l/10 bari din stațiile de apă.

Principali operatorii economici care utilizează aceste substanțe sunt:

- STAȚIA DE CLORINARE A APEI POTABILE - PUCIOASA (OMNIA)

Obiectivul a fost implicat în două accidente chimice ce au constat în pierderea totală a clorului dintr-un rezervor tampon căruia i s-a deteriorat garnitura de etanșare a gurii de vizitare.

Deoarece stația de clorinare este dispusă la nivelul albiei râului Ialomița, acesta canalizează în aval toate scăpările de gaze și deci nu reprezintă un pericol efectiv pentru populația orașului Pucioasa care se află dispus pe o terasă situată cu cc.20 m mai sus de obiectivul sursă de risc, știut fiind că greutatea moleculară a clorului este de 2,5 ori mai mare decât cea a aerului.

În anul 1997 s-a renunțat la sistemul de clorinare din rezervor și s-a trecut la clorinarea apei din recipiente (butelii) de 50 l, metodă mult mai sigură în exploatare. S-a eliminat astfel orice posibilitate de producere a unui accident chimic la acest obiectiv.

- STAȚIA DE CLORINARE A APEI POTABILE - LAZURI - R.A.G.C. TÂRGOVIȘTE

Stația execută clorinarea apei potabile destinate alimentării Municipiului Târgoviște și care este extrasă din puțuri de mare adâncime (cc.90 m)

Zona a fost relativ izolată nefiind populată. Existența DN 71 care face legătura cu București și construirea în imediata vecinătate a unui popas turistic și a unei stații de alimentare cu carburanți, au determinat schimbarea sistemului de clorinare proiectat inițial (rezervor de clor de 800 l) și adoptarea sistemului de clorinare din butelii de 50 l.

- STAȚIA DE CLORINARE A APEI POTABILE - PRISEACA - R.A.G.C. TÂRGOVIȘTE

Obiectivul execută clorinarea apei potabile destinate alimentării Municipiului Târgoviște și care este extrasă din sursă de suprafață, Râul Dâmbovița.

Stația de clorinare este dispusă pe DN 72A, spre Câmpulung-Muscel, în satul Priseaca, în afara perimetrului construit, într-o zonă împădurită. Zona este izolată nefiind populată. Sistemul de clorinare este de tip dual, rezervor de clor de 800 l și sistem de clorinare din butelii de 50 l.

- S.C.ERDEMIR S.A. TÂRGOVIȘTE

Profilul unității este producția de metale feroase sub forme primare și semifabricate ocupând o suprafață de cc. 24,3 ha. Unitatea folosește în procesul de producție următoarele substanțe periculoase:

Hidrogen utilizat ca atmosferă de protecție în cuptoarele de recoacere;

Oxigen utilizat pentru obținerea temperaturilor de tăiere-sudare a metalelor;

Acid sulfuric utilizat în procesul de decapare a metalelor;

Hidrogenul este depozitat în rezervoare tip LINDE având o mare siguranță în exploatare.

- SC AVICOLA SA CREVEDIA

Principalul obiect este creșterea puilor de carne, sacrificarea acestora și comercializarea cărnii. Societatea își desfășoară activitatea de bază în 11 ferme și un complex de abatorizare.

Substanța cu volumul cel mai mare din categoria substanțelor periculoase este *amoniacul*, folosit la stația de refrigerarea a abatorului.

După procesul de privatizare, uzina de frig a suferit numeroase procese de modernizare ceea ce îi conferă o siguranță deosebită în funcționare.

- CONPET PLOIEȘTI - Stația Mavrodin, Stația Siliștea

Profilul unității este de depozitare temporară (maxim 12 ore) și transport prin conducte a țițeiului și gazolinei, în flux continuu (24 ore/7 zile).

Prin activitatea economică, unitatea nu reprezintă un pericol pentru populație, caracterul accidentelor credibile fiind de domeniul exploziilor și incendiilor declanșate ca urmare a aprinderii accidentale a produselor petroliere, sau a contaminării factorilor de mediu prin fisurarea rezervoarelor de stocare, sau a conductelor de transport (accidental sau pentru sustragerea de combustibili).

- S.C.ERDEMIR S.A. TÂRGOVIȘTE

Profilul unității este producția de metale feroase sub forme primare și semifabricate ocupând o suprafață de cc. 24,3 ha.

Unitatea folosește în procesul de producție următoarele substanțe periculoase:

Hidrogen utilizat ca atmosferă de protecție în cuptoarele de recoacere;

Oxigen utilizat pentru obținerea temperaturilor de tăiere-sudare a metalelor;

Acid sulfuric utilizat în procesul de decapare a metalelor;

- Operatorii tip SEVESO

Denumire amplasament	Localitate	Domeniu de activitate	Substanțe					
			Denumire substanta	Cantitate prezenta (t)	Categoria de substanta	Denumire substanta	cantitate prezenta (t)	
SC OTELINOX SA	Targoviste	ind. metalurgica			1. foarte toxic	acid florhidric	30/33	
SNGN ROMGAZ SA Sucursala de inmagazinare subterana a gazelor naturale Ploiesti	Orasul Racari, Sat Colacu, punct de lucru Bilciuresti	extractie si depozitare gaze naturale	gaz natural	917000/ 1.200.000				
						1. foarte toxice	Dicromat de sodiu	400/400
						2. toxice	florura de sodiu	40/40
						9(i)periculoase pentru mediu	sulfocromat galben de plumb	150/150
SC NUBIOLA ROMANIA SRL	Doicesti	ind. Chimica			9(i)periculoase pentru mediu	cromat,molibdat sulfat rosu de plumb	60/60	
					9(i)periculoase pentru mediu	fosfat de zinc	40/40	
					9(i)periculoase pentru mediu	oxid de zinc	150/150	
					inflamabi	sulf de petrol	120/120	
					inflamabi	solvent nafta	4/4	
					oxidante	nitrat de strontiu	20/20	
					lichide foarte inflamabile	titanat de izopropanol	5/5	

SC BUTANGAS ROMANIA SA	com. Contesti DN71	statie imbuteliere si depozitare GPL	gaze lichefiate extrm de inflamabile- butan, propan, GPL auto	2400/ 2400			
SC ROMARM SA – SC UPS - DRAGOMIRESTI SA	Dragomiresti DN 72	fabricare armament si munitie			<ul style="list-style-type: none"> • explozive nota 2, sectiunea 1.4 	trinitrotoluen, hexogen	138/296
SC CONPET SA Ploiesti	Com. Raci Punct de lucru Siliste	transport titei prin conducte			6.inflamabil, nota 3a	titei	10284/ 15905

- Operatori economici din județ care generează și/sau dețin deșuri periculoase pentru om și mediu

Nr. crt	DENUMIREA OPERATORULUI ECONOMIC	PROFIL	COMPOZIȚIE	CANTITATEA	
				ANUALĂ (tone)	STOCATĂ (tone)
1.	CN Romarm - Automecanica Moreni	Fabricare armament si munitie	Slamul contine compusi ai cromului, cuprului, zincului, cadmiului, cianura	0	320
2.	CN Romarm - Uzina Mecanica Mija	Fabricare armament si munitie	Slamul contine compusi ai cromului, nichelului, cuprului, zincului, cadmiului	1	85,2
3.	SC Romlux SA Targoviste	Fabricare lampi electrice si echipamente de iluminat	Amestec acizi	2	5,6
4.	SC Steaua Electrica S.A. Fieni	Fabricare becuri si echipamente de iluminat	Slam galvanic	1	6,52
			Amestec acizi	4,9	7,8
			Cioburi sticla plumb	5,24	212
5.	SC Arctic SA Gaesti	Fabricare aparate electrocasnice	Slamul contine metale alcaline; litiu, sodiu	0	241
6.	SC Vicas SA Targoviste	Fabricare lacuri si vopsele	Rasina, toluen	0,33	0,99
7.	SC COS SA Targoviste	Productie de laminate	Contine hidrocarburi	24,5	6,1
			slam	200	200
8.	SC Mondotrans SA Targoviste	Tran sport calatori	Contine hidrocarburi	5	13,2
9.	SC Rovadis SRL Cranguri	Fabricare coloranti	Anhidrida cromica	0	aprox. 4500
10.	SC Azbocim SA Fieni	Fabricare a produselor din azbociment	Slam cu continut de azbest	0	132
11.	SC Creias SA Crevedia	Agricol	Pesticide	0	1,06
12.	SNP Petrom SA - Sucursala Videle; Sectia Titu	Extractie titei	titei	15	465
13.	SNP PETROM SA - Sucursala Targoviste	Extractie titei	titei	1318	12400
			titei		
			titei		
			titei		
			titei		
			titei		
			titei		

- lazurile de decantare, haldele de steril, batalele de stocare produse chimice din obiective dispuse pe raza administrativă teritorială a județului Dâmbovița – tipuri de substanțe utilizate

Județul	Localitatea	lazu de decantare, halda de steril, batalul de stocare produse chimice	Operatorul economic/ deținătorul	Tipul de substanțe existente și cantitatea (to)	Suprafața Maximă posibilă a fi contaminată (km.p.)
Dâmbovița	Butimanu	Nu este cazul	Bridgexim Ind. SRL	Acetonă - 23 tone; Monoetilen glicol - 24 tone	0,4
	Târgoviște	Depozit pentru stocarea deșeurilor nepericuloase rezultate de la neutralizarea soluțiilor de decapare cu acord de mediu nr. 1572/25.05.07.	SC ERDEMIR România SRL	Turte de slam uscate - perioada feb. 2007 - oct. 2010 8151 tone	
	Potlogi	Decantor de slam	SC OMV Petrom SA Zona de Producție 5 Moesia Nord	Slam petrolier - 270 tone – în stare solidă	N.e.c.

Județul	Localitatea	lazu de decantare, halda de steril, batalul de stocare produse chimice	Scurtă descriere a activității economice cu prezentarea profilului activității, a principalelor substanțe utilizate și caracteristicilor acestora
Dâmbovița	Butimanu	Nu este cazul	Societatea desfășoară următoarele activități: - comerț cu ridicata al produselor chimice; - fabricarea vopselii, lacurilor, cernelii tipografice și masticurilor; - transporturi rutiere de mărfuri; - depozitari; - manipulări; - închiriere și subînchirieri bunuri imobile proprii. - Substanțe utilizate: acetona, monotilen glicol
	Târgoviște	Depozit pentru stocarea deșeurilor nepericuloase rezultate de la neutralizarea soluțiilor de decapare cu acord de mediu	Laminare la rece a benzilor electrotehnice din oțel silicios: sablare, decapare cu acid sulfuric în concentrație cuprinsă între 10 %- 25 % laminare, recoacere, acoperire cu lac, ambalare, neutralizare ape, compactare slam.
	Potlogi	Decantor slam	Decantorul este închis din anul 2006. În el a fost depozitat temporar slamul petrolier rezultat în urma curățării rezervoarelor de țitei aferente zonei de producție. Depozitul are o capacitate de 600 mc, în momentul închiderii se aflau în el cca. 227 mc fază solidă și lichidă. În momentul de față faza lichidă a fost procesată către o asociație, urmând a se elimina și faza solidă.

4.2.2. Riscuri de transport și depozitare produse periculoase

Transportul substanțelor sau deșeurilor periculoase pe căile de comunicație este reglementat prin Legea nr. 31/1994, Procedura de reglementare și control al transporturilor deșeurilor pe teritoriul României din 05.01.2004, Hotărârea Guvernului nr. 1374/2000, de Ordinul comun nr. 2/211/118 din 2004 al miniștrilor din trei ministere cu responsabilități în domeniu și de „Codul Națiunilor Unite pentru Transportul Produselor Periculoase”.

Transporturile de substanțe periculoase care prezintă pericol de accidente majore se realizează de următorii operatori economici și instituții:

Deșeuri petrochimice:

- S.C. All Sing 99 S.R.L. Medgidia
- S.C. Rompetrol Logistic S.R.L.;
- Rafinăria Steaua Română;
- A.F. Dragomir Vișina DB;
- S.C. Mary and Carmen S.R.L. Bărcănești Prahova; j) S.C. Setcar S.A. Brăila;
- S.C. Privat S.R.L., Valea Mare Argeș; l) S.C. Borsenia S.R.L. Bărcănești Prahova.

Muniții și materii explozive:

- Inspectoratul de Jandarmi Dâmbovița, Gorj, Giurgiu;
- S.C. Atlas Gip S.A. Ploiești;
- S.C. M.F.A. S.R.L Mizil;
- U.M. Vadu Gorj, Mija și Gugir;
- S.C. Carpatcement Holding S.A. - Teișani;

Materiale radioactive, reactivi chimici, nuclear:

- F.C.N. Pitești;
- Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta Turnu Severin.

Clor lichid:

- R.A.G.C. Târgoviște;
- S.C. Gospodărire Comunală Locativa Gaesti, Moreni, Pucioasa.

- Transporturi periculoase efectuate pe raza județului Dâmbovița

Nr crt.	SOCIETATEA	DEȘEUL PERICULOS TRANSPORTAT		CANTITATEA t/an sau t/ transport	RUTA DE TRANSPORT
		DENUMIRE	COD DEȘEU		
1	SC OTELINOX	Nămol metalic conținut de ulei	12 01 08*	250	Târgoviște - Ploiești- (A2) - Cernavodă - Medgidia
2	SC ERDEMIR ROMANIA SRL	Uleiuri hidraulice sintetice	13 01 11*	20	Târgoviște-Ploiești- Buzău-Râmnicu Sărat
3	SC ERDEMIR ROMANIA SRL	Uleiuri sintetice de ungere uzate	12 01 10*	200	Târgoviște-Ploiești- Buzău-Râmnicu Sărat
4	EXPR T RECZCLING SRL BRANESTI	Nămol și turte de filtre cu conținut de substanțe periculoase	11.01.09*	300	Brănești -Târgoviște-Stoenești-Aricești

5	SC NIMET SRL	Nămoluri de la mașini(șlam rectificare)	12 01 14*	100	Comișani-Târgoviște- Ploiești-Urziceni- Slobozia
6	SC NIMET SRL	Nămol și turte de filtre cu conținut de substanțe periculoase	11 01 09*	100	Comișani-Târgoviște- Ploiești-Urziceni- Slobozia
7	EURO PLUS SERV SRL	Deșeuri din activități sanitar/veterinare	18. *	72	Răzvad-Zona de colectare - DN72- Ploiești -București Centură- Jilava
8	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Deseuri cu conținut de țigări	16 07 08*	75	P17-Șelaru- GăeștiTargoviste-Gura Ocritei-Moreni
9	ELY AUTOMOTIVE TITU	Ulei mineral hidraulic neaditivat	13 01 10*	200	Târgoviște-Moreni- Filipeștii de Pădure
10	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Pământ și pietre cu conținut ridicat de substanțe periculoase	17 05 03*	210	P1- Vișina-Șelaru- Roata-Marsa-P56Videle
11	PROLEASING MOTORS TGV.	Ulei mineral neclorinat de motor și transmisie	13 02 05*	80	Târgoviște-Moreni- Filipeștii de Pădure
12	SC ROMTELECOM SA	Baterii de plumb	16 06 01*	5	Moroieni-Pietroșița- Pucioasa-Targoviște- Răcari-Centură-București
13	SNGN MEDIAS SISGNPLOIESTI COMPRESOARE BUTIMANU	Ulei mineral neclorinat de motor și transmisie	13 02 05*	80	Butimanu-Ploiești- Valea Călugărescă
14	BIOAMBIENT SRL	Deșeu din activ. preventive, diagnostic și tratament	18 01 01* 18 01 02 * 18 01 03*	100	Moreni-Filipeștii de Pădure-Brazi
15	SC CRINA SRL	Deșeuri infecțioase	18 01 03*	40	Găești-Moreni-DN1 - Brazi
16	NIMET SRL	Baie uzată(cromare, nichelare)	11 05 04*	100	Comișani-Târgoviște- Ploiești-Urziceni- Slobozia
17	TEHNOECOLOGICA SRL	Materiale de construcții cu conținut de azbest	17 06 05 *	500	Moreni-Florești - Ploiești

18	SC MAVEXIM SRL	Ului motor transmisie și ungere	13 02 08*	48	Găești-A1- DN1- Ploiești
19	SC CONPETSECTOR MORENI	Deșeu solid de la remedierea solului cu conținut de substanțe periculoase	19 13 01*	5000	Valea Voievozilor- Ploiești-Urziceni- Slobozia-Hîrșova-Nazarcea
20	SC CONPET SECTOR SILISTE	Deșeu solid de la remedierea solului cu conținut de substanțe periculoase	19 13 01*	5000	Siliște-Nucet-Răcari-Chitila-lehliu- Dragalina-Slobozia- Hîrșova-Nazarcea
21	CONSILIUL JUDETEAN DB	Materiale de construcții cu conținut de azbest	17 06 05*	200	Moreni-Str. Teiș Nr.16D
22	OMV PETROM	Ulei uzat și expirat	13 02 08*	10	Târgoviște- Dărmănești-Ploiești- Inotești
23	OMV PETROM ASSET V MOESIA NORD	Pământ și pietre cu conținut ridicat de substanțe periculoase	17 05 03*	250	P4CorbiiMari- Crevedia-Clejani- Milcovaț-Letca Noua
24	SC MECHEL	Nămol și turte de filtre cu conținut de substanțe periculoase	11 01 09*	50	Târgoviște-Ploiești Urziceni-Slobozia- Hîrșova-Constanța
25	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Șlamuri din rezervoare	05 01 03*	4000	Teiș Târgoviște- Ploiești-Sinaia-Brașov- Hoghiz
26	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Șlamuri din rezervoare	05 01 03*	300	Șuța-Târgoviște- Ploiești-Sinaia-Brașov- Hoghiz
27	UZINA AUTOMECANICA MORENI	Nămol și turte de filtre cu conținut de substanțe periculoase	11 01 09*	500	Moreni-.I.L.Caragiale- Aricești Rahtivani
28	SC ENERGOFOR SRL	Uleiuri sintetice de motor , transmisie și ungere	13 02 06*	24	Târgoviște-Găești- Pitești-RâmnicuVâlcea- Sibiu
29	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Șlamuri din rezervoare	05 01 03*	4000	Teiș -Târgoviște- Ploiești-Urziceni- Slobozia-Țândărei-Hârșova -Medgidia
30	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Șlamuri din rezervoare	05 01 03*	300	Șuța -Târgoviște- Ploiești-Urziceni- Slobozia-Țândărei-HârșovaMedgidia
31	SC NIMET SRL	Ambalaje care conțin reziduuri contaminate	15 01 10*	30	Comișani-Târgoviște- Răcari-București- Drajna-Slobozia

32	SC PEGA MAX SRL	Uleiuri sintetice de motor , transmisie și ungere	13 02 06*	60	Târgoviște- Sinaia- Brașov- Râșnov-Șercaia
33	SNGN MEDIAS SIGNPLOIESTI SECTIA FINTA	Absorbanți materiale filtrante	15 02 06*	12	Bilciurești-Bucșani-- .I.L.Caragiale- Moreni
34	POT COM SRL	Baterii de plumb	16 06 01*	60	Târgoviște- Sinaia- Brașov- Râșnov-Șercaia
35	POT COM SRL	Ulei mineral neclorinat de motor și transmisie	13 02 05*	60	Târgoviște- Sinaia- Brașov- Râșnov-Șercaia
36	POT COM SRL	Uleiuri hidraulice minerale clorinate	13 01 09*	60	Târgoviște- Sinaia- Brașov- Râșnov-Șercaia
37	POT COM SRL	Uleiuri sintetice de motor , transmisie și ungere	13 02 06*	60	Târgoviște- Sinaia- Brașov- Râșnov-Șercaia
38	SC POR STEM COM SRL	Alte uleiuri de motor , transmisie și ungere	13 02 08*	48	Târgoviște-- .I.L.Caragiale - Dărmănești-Ploiești
39	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Ceruri și grăsimi uzate	12 01 12*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești- Buzău-R.Sărat- Bacău- Săvinești
40	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Ceruri și grăsimi uzate	12 01 12*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești- Buzău-Focșani- R. Sărat- Bacău-Săvinești
41	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Ceruri și grăsimi uzate	12 01 12*	1500	Fieni-Târgoviște- B(A2)-Fetești- Cernavodă-Medgidia
42	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Reziduuri uleioase	05 01 05*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești- Buzău-R.Sărat- Focșani- Bacău- Săvinești
43	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Deșeuri de vopsele cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08.01.11*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești- Buzău-R.Sărat- Focșani- Bacău- Săvinești
44	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Nămoluri cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08.01.13*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești- Buzău-R.Sărat- Focșani- Bacău- Săvinești
45	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Nămoluri apoase cu conținut de vopsele și lacuri de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08 01 15*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești- Buzău-R.Sărat- Focșani- Bacău- Săvinești

46	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Deșeuri cu adezivi și cleiuri cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe	08 04 09*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
47	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Deșeu de vopsele și lacuri cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08 01 11*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
48	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Reziduuri uleioase	05 01 05*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
49	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Nămoluri de vopsele și lacuri cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08.01.13*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
50	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Nămoluri apoase cu conținut de vopsele și lacuri de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08 01 15*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
51	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Deșeuri cu adezivi și cleiuri cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe periculoase	08 04 09*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
52	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Vopsele, cerneluri, adezivi și rășini	20 01 27*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
53	SC RO ECOLOGIC SRL FIENI	Vopsele, cerneluri, adezivi și rășini	20 01 27*	1000	Fieni-Târgoviște- Ploiești-Buzău-R.Sărat- Focșani-Bacău- Săvinești
54	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Șlam de rezervor	05.01.03*	760	Moreni- Moreni (2EPS)
55	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Șlam de rezervor	05.01.03*	760	Glodeni-Ocnița- G.Ocnitei-Moreni (2EPS)
56	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Deșeuri periculoase parțial stabilizate	19 03 04*	10500	Moreni-Adâncă— .I.L.Caragiale
57	OMV PETROM ASSET V MOESIA CENTRAL	Nămoluri uleioase de la operațiile de întreținere a instalațiilor și echipamentelor	05 01 06*	400	Valea Mare-Găești Târgoviște-Moreni - Ploiești-Valeni de Munte-Săcele-Brașov- Hoghiz

58	SC OTELINOX SA	Pâslă sintetică contaminată cu substanțe periculoase	15 02 02*	12	Târgoviște- Răcari- Centura București-Glina
59	SC REMAT SA	Baterii de plumb	16 06 01*	2000	Târgoviște- Răcari- Centura București-
60	SC DOR STEM SRL	Baterii de plumb	16 06 01*	2000	Dărmănești-Crângul lui Bot - Ploiești
61	SC VIVANI SALUBRITATE SA	Șlamuri din rezervoare	05 01 03*	4000	Saru- Târgoviște- Ploiești- Boldești
62	SC ELSID SA	Uleiuri uzate	13 03 07*	100	Titu-Mătasuru- Dragodana
63	SC REMAT SA	Baterii de plumb	16 06 01*	2000	Găești-Al-București Centură- Pantelimon
64	SC NUBIOLA ROMANIA SRL	Ambalaje care contin reziduuri sau sunt contaminate cu substante periculoase	15 01 10*	200	Doicesti-Branesti
65	SC NUBIOLA ROMANIA SRL	Namol de la tratarea fizico-chimica care contin substante periculoase	19 02 10*	400	Doicesti-Branesti

4.2.3. Riscuri nucleare

Riscurile constau în executarea transporturilor cu material nuclear pe căile de comunicații (feroviar și rutier) cât și prin contribuirea factorilor climatici care ajută la deplasarea norului radioactiv produs în urma unui accident la CNE Kozlodui – Bulgaria.

CNE-PROD CERNAVODĂ este construită pe malul stâng al canalului Dunăre-Marea Neagră, la aproximativ 2 km est de orașul Cernavodă și la 3 km est de fluviul Dunărea, fiind proprietatea Societății Naționale Nucleare-Electrica. CNE-PROD CERNAVODA este proiectată să cuprindă 5 grupuri de tip PHWR-CANDU anvelopate, cu o putere de 2180 Mwth. și 700 Mwe. fiecare.

În caz de accident nuclear cu depășirea barierei de protecție a anvelopei se pot elibera și dispersa în mediu produși radioactivi sub formă gazoasă, lichidă sau aerosoli, care se pot răspândi pe o suprafață mare, astfel încât, în cazul unui accident nuclear major se pot depăși nivelurile de intervenție asociate măsurilor de protecție.

Radioactivitatea poate depăși normele admise atât din punct de vedere al expunerii externe la radiațiile γ emise de radionuclizii prezenți în nor sau depuși pe sol, cât și din punct de vedere al expunerii interne prin inhalare, consumul apei și alimentelor contaminate, prezentând un pericol deosebit izotopii radioactivi ai iodului, strontiului, cesiului precum și ai gazelor nobile.

Rețeaua Națională de Supraveghere a Radioactivității Mediului (RNSRM) face parte din sistemul integrat de supraveghere a poluării mediului pe teritoriul României, aflată în subordinea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice (MMSC).

RNSRM funcționează cu un număr de 37 de Stații de Supraveghere a Radioactivității Mediului din cadrul Agențiilor pentru Protecția Mediului. Coordonarea științifică, tehnică și metodologică a RNSRM este asigurată de Laboratorul Național de Referință pentru Radioactivitate (LR) din cadrul ANPM.

RNSRM nu are stații de monitorizare a radioactivității mediului pe teritoriul județului Dâmbovița.

- Lista operatorilor economici din județul Dâmbovița ce dețin aparatură radioactivă

Nr. crt.	Agentul economic (Instituția)	Unitatea nucleară (Tip aparat)	Risc radiologic
OPERATORI ECONOMICI			
TÂRGOVIȘTE			
1	SC.UPET SA	Defectoscopie Ir ¹⁹²	3
2	Uzina 4 Dragomirești	Defectoscopie Ir ¹⁹²	3
3	SC COS SA	Formație service A1	1
4		Spectrometru Philips (LR)	2
5	SC OTELINOX SA	Grosimetru Am ²⁴¹ RSS 06 2 instalații	3
6		Grosimetru Am ²⁴¹ RSS 06 2 instalații	3
7	SC ERDEMIR SRL	Grosimetru Am ²⁴¹ RSS 06 2 instalații	3
8	Universitate VALAHIA	Difracție Rx	1
GĂEȘTI			
1	SC MECANPETROL	Defectoscopie Ir ¹⁹²	3
2	SC UTCHIM SA	Defectoscopie Rx	3
MORENI			
1	SC IMUT SA	Defectoscopie Ir ¹⁹²	3
UNITĂȚI DIN SECTORUL MEDICAL			
MORENI			
1	Spital	DUODIAGNOST	3
2	Chirg. Mobil	ETIROL	2
S	Disp.TBC	ELTEX 400	3
4	Disp.TBC-RF	ELTEX 200	1
GĂEȘTI			
1	Spital	ELTEX 400-TV	3
2	Chirg. Mobil	DUODIAGNOST	3
S	Polclinică	ELTEX 400-GRAFII	2
4	Disp.TBC	ELTEX 400	3

5	Disp.TBC-Rx	AUTOMATICA	1
6	Rx dentar	DENTIX 2	1
SANATORIUL TBC MOROIENI			
		TUR 800	2
PUCIOASA			
1	Spital	DUODIAGNOST	3
2		ELTEX 400-GRAFII	2
S	Policlinica	ELTEX 400	3
4	Disp.TBC	ELTEX 400	3
5	Disp.TBC-Rx	ELTEX 200	1
TITU			
1	Policlinica	ELTEX 400	3
2	Rx dentar	DENTIX 1	1
S	Disp. TBC	DIAGNIMAX M 125	3
CENTRU DE SĂNĂTATE VOINEȘTI			
	Spital	DIAGNIMAX M 125	3
		Philips MRS	2
SPITALUL RURAL NICULEȘTI			
	Spital	ELTEX 400	3
CENTUL DE SĂNĂTATE RĂCARI			
	Maternitate	Philips MRS	2
	Pediatrie și TBC	ELTEX 400	3
CENTRUL DE SĂNĂTATE VALEA LUNGĂ			
	Disp.rural	Philips MRS	2
SECTOR PARTICULAR			
	MEDACOM SRL Tgv.	TUR-500 scopie	3
	DENTSANA SRL Fieni	IMAGE x70	1
	The.Dent. SRL Tgv.	IMAGE x70	1
	MEDICALDENT SRL Tgv.	IMAGE x70	1
	RADIDENT SRL Tgv.	IMAGE x70	1
	STOMADENT SRL	IRIX 708	1
	STOMADENT SRL Moreni	5D2 ET	1

4.2.4. Riscuri de poluare a apelor

Categoria „degradat” cuprinde râuri ce străbat unele zone petroliere: Pâscov, Slânic, Bizdidel, Cobia, Neajlov, Dâmbovnic.

De asemenea, râurile de la nivelul județului pot fi poluate prin accidente tehnologice produse la nivelul conductelor de țiței aparținând SC Conpet SA care traversează județul pe întreg teritoriul lui, aceste

conduce subtraversând sau supratraversând râurile importante (Argeș, Dâmbovița și Ialomița), prin albiile acestora.

Operatorii economici poluatori sunt: S.C. COS S.A., S.C. Oțelinox S.A., S.C. Cromsteel S.A., S.C. Erdemir S.A., S.C. Vicas S.A. Târgoviște, S.C. Nubiola Doicești, S.C. Carpatcement Holding S.A., S.C. Elsid Titu, S.C. Petrom S.A.

– Poluări accidentale fără afectări ale cursurilor de apă – 2008

Nr. crt.	Localitatea	Suprafață afectată	Descriere
1	Răscăieți	500 mp	Coroziune la o conductă de țigăi de 6 țoli care a produs o scurgere de 200 lapă sărată și 150 l țigăi
2	Produlești	4 mp	Accident rutier pe DN 7- km 58, în care a fost implicată o cisternă ce transporta 33 tone kerosen

– Poluări accidentale fără afectări ale cursurilor de apă – 2009

	Localitatea	Suprafață afectată	Descriere
	Gura Ocniței	L=500m l=3m	În data de 29.05.2009, pe raza localității Gura Ocniței, s-a produs o avarie la o conductă de transport produse petroliere proprietatea SC Fild Cluster Moreni - Gura Ocniței - Răzvad, rezultând poluarea drumului comunal cu o cantitate de cca 250 litri produse petroliere, pe o lungime de aprox 500m și o lățime de 3m, precum și parțial a șanțurilor colectoare a apelor pluviale.

– Poluări accidentale fără afectări ale cursurilor de apă – 2010

	Localitatea	Suprafață afectată	Descriere
1	Potlogi	1ha	Erupția unei sonde dezafectate - un jet cu înălțimea de cca. 20m de apă, gaze și alte materiale.
2	Răcari	1,5 mp	În Orașul Răcari - satul Ghimpați, zona Izvorul Fântâna Fetei, la sud de Ghimpați aproximativ 500 m, o conducta transport țigăi 0=20" a SC Conpet SA, a suferit o avarie tehnică (coroziune), rezultând poluarea solului pe o suprafață de cca. 1,5 mp (sol ușor umectat) cu o cantitate de cca. 7 l de țigăi. Tendința de evoluție - staționare.
3	Cazaci	Pată de țigăi pe porțiunea dalată a lacului pe o lungime de 1 km și o lățime între 0,5 și 3m	În comuna Cazaci, în bazinul piscicol 5 -malul drept și capătul barajului (porțiunea dalată) a avut loc o poluare accidentală cu țigăi, cauzată de coroziunea conductei de 10 - traseul 2 - Poiana Lacului - Siliște - Ploiești, aparținând lui SC Compet SA
4	Valea Voievozilor	300 mp	În urma tăierii unei conducte de o persoană necunoscută, s-a produs o deversare a cca. 1000 l țigăi, care a dus la poluarea unei suprafețe de 300 mp - teren necultivat, vegetație spontană.

– Poluări accidentale fără afectări ale cursurilor de apă – 2011

	Localitatea	Suprafață afectată	Descriere
1	Gura Ocniței		Coroziune, poluare cu țigăi - 50 litri. Suprafață sol afectată: 15 mp, pete de

		15 mp	țiței la suprafața solului.
2	Bucșani	100 mp	Coroziune, poluare cu țiței, a fost afectată o suprafață de cca. 100 mp de teren agricol (teren privat), existând urme de țiței pe apa strânsă pe sol, tendința de evoluție fiind staționară.
3	Dragodana	1,5 mp	Comuna Dragodana, la 4,5 km de satul Dragodana (spre satul Burduca), dintr-o cauză necunoscută deocamdată, a fost afectată o suprafață de cca. 1,5 mp de sol (proprietate privată - teren agricol) cu gazolină, tendința de evoluție fiind staționară.
4	Moreni	30 mp	la 1,5 km nord Stația țiței Moreni, în localitatea Moreni, datorită coroziunii conductei 0 6" Ochiuri - Moreni, s-au scurs aproximativ 150 l țiței pe un teren acoperit de vegetație spontană aparținând primăriei Moreni.
5	Gura Ocniței	5 mp	în localitatea Gura Ocniței, la 200 m distanță de DJ Adâncea - Bucșani, din cauza unei conducte găurite de autori necunoscuți, a fost afectată o suprafață de cca. 5 mp de vegetație spontană.
6	Conțești	30 mp	comuna Conțești, sat Bălteni - scurgerea unei cantități de țiței în canalul de desecare, datorită unei cauze neidentificate

- Zone potențial afectate de poluare în județul Dâmbovița

Nr. Crt.	Localitatea	Zone potențial afectate de poluare
1	Târgoviște	Micro XII, Cartier Micro XI, Cartier „Prepeleac”_ sursa poluare S.C. MECEL SA
2	Moreni	Curs de apa Cricovul Dulce str. Garajului
3	Pucioasa	Raul Ialomita in caz de fisura a unor tuburi de clor de la statia de tratare a apei
4	Oraș Titu / Titu	Risc de inundații: Oraș Titu – cartier Atârnați, intravilan 40 case, 8 ha
5	Oraș Titu / Fusea	Risc de inundații: Intravilan – 70 case, 16 ha Extravilan -teren agricol 100 ha
6	sat Aninoasa	Gospodariile populatiei si magazine mixt
7	Sat Viforâta	Gospodariile populatiei si teren arabil
8	Sat Săteni	Gospodariile populatiei si teren arabil
9	Branistea	SC ELSID TITU polueaza satul
10	Dambovicioara	SC ELSID TITU polueaza satul
11	Cândești	Scoli 1/144 elevi 14 Gradinita 2/59 elevi
12	Mislea	Parc -4
13	Sat Crevedia	Râul Colentina, Pârâul Crevedia
14	Sat Gura Ocniței	Cursul Pârâului Slănic
15	Sat Adâncea	Cursul Pârâului Pâscov
16	Sat Săcueni	Pânza de apă freatică
17	Com. Iedera	Colibasi paraul Cricovul Dulce
18	Satul Lunca	Zone potențial afectate de poluare cu deșeuri menajere: Râul Ialomița, Pârâul Ialomița, Pârâul Ialomicioara, Pârâul Rusetu
19	Satul Moroieni	
20	Satul Pucheni	

21	Satul Glod	
22	Satul Muscel	
23	Satul Dobresti	
24	Sat Odobești	Zona Moara, Zona Olteni, Zona Camine, Zona Santier
25	Sat Brâncoveniu	Zona Troita, Zona Scoala Veche
26	Sat Miulești	Zona Balastiera, Zona Nuci, Zona Tarlaua Lunga
27	Sat Crovu	Zona Canton Silvic, Zona Padure, Zona Pod Rastoaca
28	Sat Zidurile	Zona Morareni, Zona Troita, Zona Boanga
29	Sat Siliștea	Incinta SC CONPET SA – aprox. 9 ha
30	Com. Runcu	există obiective industriale care au potențial de poluare în caz de inundații
31	Uliesti	Teren extravilan Raul Neajlov
32	Croitori	Teren extravilan R.Neajlov,- viituri pluviale, 1 casa, 3 anexe-150m DC82
33	Hanul lui Pala	Teren extravilan, viituri pluviale
34	Manastioara	Teren extravilan-viituri pluviale -1 casa, 1 anexa
35	Olteni	Teren extravilan (R.Arges)
36	Ragu	Teren extravilan R.Neajlov
37	Stavropolia	Teren extravilan (R. Arges)
38	Sat Valea Mare	SC Albert Distribution & Logistic SRL
39	Sat Saru	Stația de țite Saru
40	Sat. Oncești	SC Chitulescu Prod SRL – 400 mp

Probleme de mediu existente relevante pentru PATJ Dambovita

Principalele obiective ale procesului de identificare și evaluare a problemelor de mediu constau în:

- ◆ stabilirea unui nivel inițial al condițiilor de mediu care să constituie reperul față de care se va măsura eficiența acțiunilor de îmbunătățire;
- ◆ furnizarea unei analize clare a problemelor cheie de mediu pentru comunitate, ținând cont de corelația existentă între sursele poluării, factorii de stres pentru mediu și impactul acestora asupra componentelor mediului;
- ◆ stabilirea priorităților de mediu, în scopul identificării ulterioare a priorităților pentru acțiune, a obiectivelor generale și specifice ale planului de acțiune;
- ◆ conștientizarea publicului în raport cu problemele de mediu și implicarea cetățenilor în acțiunile pentru îmbunătățirea mediului;
- ◆ facilitarea stabilirii relațiilor și parteneriatului între participanți, ceea ce poate conduce la noi oportunități de acțiune.

Pentru județul Dâmbovița au fost identificate 7 categorii de probleme/aspecte de mediu:

1. Calitatea aerului;
2. Calitatea apei;
3. Gestiune deșeuri;
4. Protecția naturii;
5. Calitatea solului și terenuri degradate;
6. Dezvoltarea mediului urban și a mediului rural;
7. Educație ecologică.

Problemele de mediu au fost analizate și caracterizate prin analiza comparativă a riscului, prin prisma impactului factorilor de stres generați în mediu.

Factorii de stres se definesc drept poluanții chimici sau impacturile fizice care afectează speciile individuale sau ecosistemele;

Sursele se definesc drept activitățile umane care generează factori de stres în mediu;

Impactul servește la evaluarea problemelor de mediu și asigură un numitor comun pentru evaluarea diferitelor probleme.

Criteriile calitative pentru evaluarea riscului: extrem, mare (major), semnificativ, considerabil sau redus au fost stabilite luându-se în considerare dimensiunea impactului, intensitatea, persistența și gradul de reversibilitate al acestuia, pentru fiecare problemă de mediu. Efectul negativ al impactului a fost analizat în strânsă legătură cu sănătatea umană, mediul natural și calitatea vieții.

CALITATEA AERULUI

Principalele probleme identificate se referă la:

- ◆ disfuncționalități în sistemul de monitorizare/asigurarea fluxului informațional privind calitatea aerului în mediul urban;
- ◆ risc potențial privind neîncadrarea nivelului poluanților sub valorile limită, respectiv valorile țintă;
- ◆ afectarea calității aerului din cauza stării necorespunzătoare a căilor de transport și intensificării traficului;
- ◆ poluarea atmosferei ca urmare a arderii necontrolate a miriștilor și resturilor vegetale din agricultură.

Sursele și activitățile din județ, poluatoare pentru aer, sunt:

- ◆ sursele industriale punctiforme - concentrate în general în apropierea zonelor urbane pot genera risc potențial privind neîncadrarea nivelului poluanților sub valorile limită, respectiv valorile țintă.
- ◆ traficul rutier - intens în special în localitățile urbane și de-a lungul șoselelor naționale, în localitățile rurale, afectează calitatea atmosferei prin emisiile de gaze de eșapament.
- ◆ arderea miriștilor și a altor resturi vegetale din agricultură degajă funingine și poluanți implicați în generarea efectului de seră și afectează ecosistemele.

Impactul asupra sănătății populației derivă din expunerea la un cumul de poluanți. Capacitatea iritantă a pulberilor în suspensie crește atunci când există în aer și alți poluanți iritanți respiratori, cum ar fi SO₂ și NO₂ datorită efectului sinergic. Pulberile în suspensie pot afecta aparatul respirator (în special la copii), provocând pneumonii, bronșite, astm sau emfizem, pot irita ochii (conjunctivită) și pielea. Totodată există și riscul contaminărilor pe cale aeriană, dat fiind potențialul patogen al emisiilor de germeni antrenate din depozitele de deșeuri și dejecții. Impactul asupra sănătății populației este mare în zonele expuse poluării.

Impactul asupra mediului este considerabil și derivă din riscul expunerii vegetației la noxe, contaminării solului cu depuneri acide și/sau cu conținut de metale grele. Emisiile acide, combinate cu umiditatea atmosferică pot determina creșterea gradului de coroziune a mediului construit.

Impactul asupra calității vieții. Efectele principale asupra calității vieții sunt: disconfortul produs de mirosuri, scăderea valorilor estetice ale peisajului, creșterea costurilor aferente serviciilor medicale și întreținerii locuințelor. Impactul asupra calității vieții este considerabil.

CALITATEA APEI

Principalele probleme identificate se referă la:

- ◆ calitatea și cantitatea necorespunzătoare a apei potabile;
- ◆ poluarea apelor de suprafață;
- ◆ uzura infrastructurii urbane de apă potabilă și apă uzată;
- ◆ lipsa/degradarea amenajărilor împotriva inundațiilor pe unele cursuri de apă.

Sunt semnificative aspectele legate de:

- ◆ acoperirea parțială a teritoriului cu rețele de distribuție a apei potabile în mediul urban și rural, precum și lipsa totală a acestora în unele zone rurale;
- ◆ uzura infrastructurii de apă potabilă existente în unele zone urbane și rurale;

◆ evacuarea necontrolată (în general pe sol) sau colectarea apelor uzate în puțuri absorbante sau fose septice în zonele rurale sau urbane în care nu există rețele de canalizare;

◆ poluarea resurselor de apă de suprafață datorită descărcărilor de ape uzate insuficient epurate din sectoarele: menajer, zootehnie, metalurgie, ce aduce serioase prejudicii calității apelor de suprafață. Cauza principală este incapacitatea tehnică de epurare a stațiilor existente, respectiv subdimensionarea acestora și/sau uzura avansată a echipamentelor;

◆ evacuarea de ape uzate insuficient epurate în rețelele de canalizare ale localităților poate afecta în mare măsură calitatea efluenților stațiilor de epurare receptoare, datorită depășirii capacității de epurare;

◆ poluarea apelor de suprafață cu poluanți specifici (țigăi și/sau apă sărată) din activitatea de extracție a petrolului și gazelor naturale.

Impactul asupra sănătății umane. Contaminarea surselor de apă destinată consumului nu poate fi controlată în condițiile inexistenței sau uzurii infrastructurii de apă potabilă, astfel încât impactul asupra sănătății umane poate fi semnificativ.

Impactul asupra mediului. Evacuarea necontrolată (în general pe sol), colectarea apelor uzate în puțuri absorbante sau fose septice în zonele în care nu există rețele de canalizare, precum și evacuarea de ape uzate insuficient epurate în rețelele de canalizare sau în apele de suprafață pot afecta semnificativ mediul.

Impactul asupra calității vieții poate fi apreciat considerabil.

CALITATEA SOLULUI ȘI TERENURI DEGRADATE

Problemele identificate se referă la:

◆ poluarea solului și a apelor subterane cu produse petroliere și/sau apă sărată provenite de la exploatarea zăcămintelor de țigăi, transportul țigăiului (inclusiv poluările accidentale) și din alte activități;

◆ poluarea solului și a apelor subterane cu substanțe/dejecții provenite din activități agricole;

◆ existența unor terenuri supuse eroziunii și alunecărilor de teren;

◆ existența terenurilor degradate inapte culturilor agricole.

Aceste fenomene de poluare diminuează, în zonele afectate, posibilitățile utilizării de către populație a resurselor subterane de apă. Totodată este alterată productivitatea solurilor pretabile la exploatare agricolă. Sărăturarea și alte tipuri de agresiune chimică a solului afectează vegetația spontană și culturile agricole, în funcție de capacitatea de toleranță a plantelor la gradul de sărăturare/contaminare a solului.

Datorită fenomenului de bioacumulare a metalelor grele, nitrizilor, nitraților și/sau pesticidelor, utilizarea în hrana oamenilor și animalelor a produselor agricole provenite din zone contaminate determină un risc crescut de îmbolnăvire a acestora.

Au fost identificate în județ zone afectate de eroziune și/sau alunecări de teren unde trebuie să se intervină prin lucrări de combatere a eroziunii (amenajare și consolidare), stabilizarea alunecărilor de teren sau împădurirea terenurilor afectate.

Datorită eroziunii malurilor se intervine asupra debitelor râurilor, apare pericolul de inundații, se instalează eroziunea solului și alunecările de teren.

Sunt necesare lucrări de consolidare, amenajare/apărare sau regularizare cursuri de apă în zonele degradate.

Luând în considerare toate aceste aspecte, se consideră că impactul asupra sănătății populației, impactul asupra mediului și impactul asupra calității vieții sunt semnificative.

DEZVOLTAREA MEDIULUI URBAN ȘI A MEDIULUI RURAL

Problemele identificate se referă la:

◆ diminuarea și degradarea spațiilor verzi/insuficiența spațiilor verzi pe cap de locuitor;

◆ utilizarea insuficientă a modalităților de transport ecologic;

◆ dezvoltarea lentă a infrastructurii și serviciilor în raport cu extinderea suprafeței construite;

◆ dezvoltarea lentă/deficitară a infrastructurii rutiere de acces la principalele obiective turistice din județ.

Sunt semnificative aspectele referitoare la:

- ◆ crearea, reabilitarea și extinderea suprafețelor ocupate de spații verzi în localitățile din județ;
- ◆ realizarea pistelor pentru bicicliști cu scopul promovării și dezvoltării sistemelor alternative de transport în municipiile Târgoviște și Moreni;
- ◆ reabilitarea și modernizarea infrastructurii rutiere și a infrastructurii de utilități publice;
- ◆ reabilitarea, modernizarea și extinderea infrastructurii stradale și pietonale;
- ◆ reabilitarea și modernizarea drumurilor de acces și a spațiilor de parcare din zonele turistice.

Necorelarea diferitelor aspecte referitoare la: asigurarea suprafeței minime de spațiu verde/locuitor, extinderea suprafețelor construite, dezvoltarea lentă a serviciilor conexe/afereente acestora și traficul rutier intens pot avea un impact semnificativ asupra calității vieții, sănătății populației și mediului.

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

Problemele identificate se referă la:

- ◆ educația ecologică deficitară la toate nivelele (nivel scăzut de educație pentru mediu);
- ◆ lipsa unor centre de educare și informare.

Dezvoltarea legislației de mediu și celei conexe a condus la crearea serviciilor specifice în cadrul instituțiilor administrației publice locale, a altor instituții guvernamentale și al unităților poluatoare. Capacitatea acestor servicii nu este întotdeauna corespunzătoare. Este necesară implicarea mai multor actori/factori interesați în activitatea de educație ecologică și alocarea fondurilor pentru realizarea campaniilor privind protecția și conservarea mediului.

Impactul asupra sănătății umane este considerabil și derivă din lipsa educației ecologice adecvate a populației, ceea ce poate conduce la accentuarea riscului la care este ea însăși expusă, prin perpetuarea unor practici dăunătoare, cum ar fi depozitarea necontrolată a deșeurilor, arderea unor deșeuri, etc.

Impactul asupra mediului se manifestă prin accentuarea degradării/deteriorării mediului sau diminuarea eficienței măsurilor de remediere și poate fi considerabil.

Impactul asupra calității vieții se manifestă prin diminuarea valorilor estetice ale peisajului, afectarea comportamentului uman față de mediu.

CAPITOLUL 5

V. OBIECTIVE DE PROTECȚIE A MEDIULUI STABILITE LA NIVEL NAȚIONAL, COMUNITAR SAU INTERNATIONAL RELEVANTE PENTRU PATJ DAMBOVIȚA

5.1. Obiectivele Politicii de mediu ale Uniunii Europene

Aderarea României la structurile UE, a impus transpunerea aquis-ului comunitar, implementarea legislației UE. Politica UE și acțiunea sa asupra mediului au fost schițate începând cu 1973 prin programele de acțiune asupra mediului.

- Actul Unic European și Tratatul de la Maastricht au stabilit obiectivele fundamentale:
- protecția și îmbunătățirea calității mediului,
 - contribuirea la protejarea sănătății umane,
 - asigurarea unei utilizări prudente și raționale a resurselor naționale.

Conform Tratatului de la Maastricht, Curtea Europeană poate impune amenzi unui stat membru

care nu a reușit implementarea legislației UE și punerea acesteia în vigoare. Al 6-lea program de acțiune în domeniul mediului al UE "Mediu 2010 - Viitorul nostru comun, șansa noastră" are 4 axe prioritare:

- Schimbări climatice și energie curată,
- Habitatul natural,
- Protecția Mediului și a sănătății umane,
- Resursele naturale și managementul deșeurilor.

Obiectivele care stau la baza politicii de mediu a UE sunt clar stipulate de Articolul 174 al Tratatului CE:

- o Conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului,
- o Protejarea sănătății umane,
- o Utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale,
- o Promovarea de măsuri la nivel internațional în vederea rezolvării problemelor de mediu la nivel regional.

Politica UE în domeniul protecției mediului se bazează pe „Principiul precauției și a luării măsurilor de prevenire a poluării”, „Poluatorul plătește și pagubele asupra mediului trebuie rectificate la sursă”.

O strategie de dezvoltare care susține și vizează obiectivele relevante de mediu și țintele aferente se va dovedi durabilă din punct de vedere al mediului, asigurând atât dezvoltarea economică viitoare, cât și păstrarea bunurilor de mediu pentru generațiile viitoare. Stabilirea obiectivelor de protecția mediului relevante se dovedește a fi astfel necesară în vederea evaluării PATJ Dambovita în raport cu tendințele privind protecția mediului.

5.2. Obiectivele Programului Național de Guvernare 2016-2020 privind mediu

Obiectivul principal, comun tuturor strategiilor de amenajare a teritoriului, este realizarea unei dezvoltări economice și sociale durabile a teritoriului, corelarea în plan teritorial a infrastructurii majore cu organizarea rețelei generale de localități, într-o concepție unitară, îmbinându-se necesitățile de perspectivă ale economiei regionale cu asigurarea unor condiții locale optime.

La nivel național, în cadrul *Programului de guvernare 2016-2020* sunt stabilite o serie de obiective privind turismul, protecția mediului, amenajare teritorială.

-“*Protecția Mediului înconjurător*” a stabilit obiective de guvernare și direcții de acțiune, menite să contribuie la îmbunătățirea calității vieții și a mediului, la implementarea principiului de dezvoltare durabilă prin conservarea biodiversității, a resurselor naturale și la limitarea efectelor schimbărilor climatice prin

direcții de acțiune concrete:

- o Reducerea decalajului existent față de alte state membre ale UE, cât și între regiunile de dezvoltare cu privire la infrastructura de mediu.
- o Diminuarea riscului la dezastre naturale și creșterea gradului de siguranță a cetățenilor.
- o Conservarea biodiversității și a patrimoniului natural; valorificarea potențialului turistic și economic în conformitate cu planurile de management adecvate. o Introducerea principiilor dezvoltării durabile în sistemul educațional și susținerea cercetării aplicate în tehnologii curate.
- o Creșterea gradului de transparență a instituțiilor de mediu în relația cu cetățenii. o Limitarea efectelor negative ale schimbărilor climatice.
- o Stimularea inițiativelor și investițiilor în domeniul protecției mediului prin instrumente economice și fiscale; creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene.
- o Utilizarea eficientă a resurselor naturale și minerale; apropierea treptată de nivelul mediu de performanță al țărilor UE.
- o Extinderea cooperării internaționale prin participarea la programe și proiecte transfrontaliere, o mai bună prezență a României în organismele reprezentative la nivel european și internațional.

Direcții de acțiune: Calitatea vieții și mediului

Mediul și sănătatea populației:

- Corelarea politicilor de mediu cu politicile în domeniul sănătății publice.
- Elaborarea și implementarea unui program național de acțiune pentru sănătate și mediu cu finanțarea prioritară a investițiilor în zonele critice.

Managementul deșeurilor și salubritatea localităților:

- Revizuirea Strategiei naționale de gestiunea deșeurilor, elaborarea, aprobarea și monitorizarea implementării Planului național de gestiunea deșeurilor.
- Corelarea finanțării în infrastructura de mediu prin Programul operațional sectorial de mediu
- Valorificarea deșeurilor urbane pentru producerea de energie "verde" și a deșeurilor industriale inerte în construcții și infrastructura de transport.

Accesul la surse sigure de alimentare cu apă potabilă :

- Realizarea rețelelor de alimentare cu apă potabilă pentru populația României și asigurarea a canalizării și epurării apelor uzate menajere.
- Asigurarea surselor de alimentare cu apă în zonele deficitare.
- Asigurarea alimentării cu apă potabilă la standarde europene prin reabilitarea și/sau modernizarea stațiilor de tratare și rețelelor de distribuție a apei potabile.

Calitatea aerului, radioactivitatea și zgomotul :

- Operaționalizarea și extinderea Sistemului național de monitorizare a calității aerului și Sistemului național de monitorizare a radioactivității.
- Implementarea planurilor de reducere a emisiilor de poluanți în atmosferă.
- Implementarea sistemelor de management pentru fluidizarea traficului în mediul urban.
- Reducerea nivelului de zgomot și vibrații în zonele rezidențiale.
- Introducerea de instrumente fiscale pentru stimularea înnoirii parcului auto național.

Ameliorarea mediului urban:

- Extinderea suprafețelor verzi cu rol de agrement și îmbunătățirea microclimatului.
- Planificarea amenajării urbane și elaborarea Regulamentului de urbanism bazat pe principii ecologice.
- Promovarea transportului public urban și a transportului urban "verde".
- Reabilitarea zonelor poluate și refacerea mediului în zonele industriale abandonate.

Alimentație sănătoasă:

- Susținerea unei agriculturi ecologice.
- Încurajarea utilizării îngrășămintelor naturale și reducerea folosirii pesticidelor.
- Întărirea controlului în domeniul utilizării și trasabilității organismelor modificate genetic și pesticidelor.

Limitarea efectelor negative ale substanțelor chimice periculoase :

- Implementarea Regulamentului european privind înregistrarea, evaluarea și autorizarea substanțelor chimice periculoase.

Schimbările climatice și eficiența energetică:

- Reducerea progresivă a emisiilor de gaze cu efect de seră conform angajamentelor asumate.
- Revizuirea Strategiei energetice naționale în conformitate cu Planul de acțiune privind securitatea și solidaritatea energetică a Uniunii Europene.

- Încurajarea reducerii consumurilor energetice prin utilizarea unor tehnologii eficiente energetic, izolarea termică a locuințelor și susținerea utilizării autovehiculelor cu grad redus de poluare.
- Susținerea producerii de energie ieftină și nepoluantă din surse regenerabile.
- Identificarea și implementarea măsurilor fezabile de stocare geologică a dioxidului de carbon.
- Susținerea Programului Național de Împădurire destinat zonelor defrișate și extinderea suprafeței împădurite a României pe terenurile degradate.

Mecanisme economice și fiscale pentru susținerea și stimularea investițiilor în infrastructura de mediu și conformarea la legislația de mediu :

- Reabilitarea, reanalizarea și delimitarea exactă a siturilor Natura 2000 și a ariilor protejate.
- Stimulente economice și financiare pentru investițiile în domeniul gestiunii deșeurilor și în special pentru valorificarea acestora.

Capacitate instituțională, coerență legislativă și descentralizare:

- Preluarea treptată de către administrația publică locală a unor competențe și responsabilități în domeniul protecției mediului.
- Optimizarea procesului de reglementare a activităților economice și sociale.
- Elaborarea de standarde ocupaționale și evaluarea competențelor personalului care lucrează în acest domeniu conform Strategiei de la Lisabona.

Managementul durabil al resurselor naturale și conservarea biodiversității Biodiversitatea și ariile protejate :

- Conservarea patrimoniului natural, păstrarea tradițiilor locale și îmbunătățirea condițiilor de viață în Rezervația Biosferei Delta Dunării.
- Reabilitarea și refacerea rețelei de canale în Delta Dunării.
- Protecția și reabilitarea litoralului românesc al Mării Negre.
- Punerea în aplicare a Planului de gospodărire integrată a zonei costiere.
- Consolidarea Agenției Naționale pentru Arii Protejate și creșterea rolului acesteia în managementul eficient al zonelor protejate.
- Susținerea proiectelor de modernizare a grădinilor zoologice pentru îndeplinirea standardelor de mediu.
- Îmbunătățirea sistemului de reglementare a comerțului cu specii de floră și faună sălbatică. Utilizarea eficientă a resurselor naturale și minerale

- Elaborarea și implementarea programului de achiziții „verzi” în sectorul public.
- Creșterea gradului de valorificare a deșeurilor de toate tipurile și stimularea pieței produselor secundare rezultate.
- Reducerea cantităților de apă prelevată din sursele de apă de suprafață și subterane prin creșterea gradului de recirculare în industrie și dezvoltarea sistemului de monitorizare a apelor subterane.

Educație, cercetare, societate civilă și colaborare internațională:

- Introducerea în programa școlară a temelor de mediu și dezvoltare durabilă, stimularea cercetării aplicative în domeniul tehnologiilor curate și promovarea unor campanii naționale de educare și sensibilizare pentru ecologie și dezvoltare durabilă.
- Participarea și colaborarea la nivel european și internațional la elaborarea politicilor de mediu și gospodărirea apelor.

Prevenirea și eliminarea efectelor calamităților naturale pentru creșterea gradului de siguranță a cetățenilor’.

- Implementarea strategiei naționale de apărare împotriva inundațiilor.
- Amenajarea bazinelor hidrografice în scopul diminuării efectelor inundațiilor.
- Adoptarea unor soluții moderne de apărare a localităților împotriva inundațiilor.
- Îmbunătățirea prognozelor, creșterea timpilor de reacție a populației și a autorităților implicate, precum și îmbunătățirea exploatării coordonate a acumulărilor prin definitivarea implementării unor proiecte specifice.
- Aprobarea Planului de contingență pentru intervenții la poluarea accidentală a apelor fluviului Dunărea.

5.3. Obiective relevante de mediu propuse în cadrul Planului de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita

Obiectivele relevante de mediu necesare pentru evaluarea Planului de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita au fost stabilite în urma consultării următoarelor documente, politici și reglementări în vigoare:

- 1) Strategia Națională de Dezvoltare Durabilă 2013 - 2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1460/2008;
- 2) Planul Național de Dezvoltare 2007 - 2013 - Prioritatea 3 „Protejarea și îmbunătățirea calității mediului”;
- 3) Strategia Națională pentru Protecția Atmosferei 2004 - 2006, 2007- 2013, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2004;
- 4) Strategia Națională de Valorificare a Surselor Regenerabile de Energie, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1535/2003;
- 5) Strategia națională de management al riscului la inundații, aprobată prin Hotărârea Guvernului

nr. 1854/2005;

6) Strategie națională de prevenire a situațiilor de urgență, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 762/2008;

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ Dambovita

Aspecte de mediu:	Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ Dambovita
Biodiversitate, flora și fauna	<ol style="list-style-type: none"> 1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat; 2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;
Calitatea aerului	1. Îmbunătățirea calității aerului ambiental
Apă	1. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane
Sol	<ol style="list-style-type: none"> 1. Reducerea poluării solului; 2. Reducerea numărului și suprafețelor siturilor
	contaminate;
Populație și sănătate umană	1. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .
Managementul deșeurilor	1. Îmbunătățirea sistemului de management al deșeurilor.
Managementul riscului	1. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu
Peisaj și patrimoniu cultural, istoric, arhitectonic	1. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic
Conservarea resurselor naturale	1. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei
Transport durabil	<ol style="list-style-type: none"> 1. Îmbunătățirea infrastructurii de transport 2. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ
Turism durabil	<ol style="list-style-type: none"> 1. Îmbunătățirea infrastructurii de turism 2. Promovarea turismului durabil

CAPITOLUL 6

VI. POTENTIALELE EFECTE SEMNIFICATIVE ASUPRA MEDIULUI

6.1. Potentialele efecte semnificative asupra mediului

Procesul de stabilire a principalelor efecte potențiale ce ar putea fi generate asupra mediului în urma implementării Planului de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita a constat în evaluarea efectelor potențiale generate de fiecare obiectiv specific asupra componentelor de mediu. Trebuie avut însă în vedere faptul că, deoarece PATJ Dambovita are un domeniu larg de aplicare comparativ cu un proiect punctual, relația concretă cauză-efect se poate dovedi uneori dificil de prevăzut.

Evaluarea s-a realizat pe baza analizei măsurilor aferente obiectivelor specifice ale PATJ Dambovita și a unui sistem de notare pentru cuantificarea efectelor pe fiecare componentă de mediu.

Metodologia de evaluare a potențialului impact asupra factorilor de mediu ce poate fi generat prin implementarea PATJ folosește următorul punctaj:

- +2: impact pozitiv substanțial asupra obiectivului de mediu
- +1: impact pozitiv asupra obiectivului de mediu
- 0: niciun impact/impactul nu poate fi evaluat
- -1: impact negativ asupra obiectivului de mediu
- -2: impact negativ substanțial asupra obiectivului de mediu

Pentru punctajul acordat fiecărui obiectiv specific din Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita referitor la componentele sau aspectele de mediu este prezentată o justificare a motivelor care au condus la alegerea făcută.

O1. Protecția și valorificarea durabilă a elementelor mediului natural, menținerea sau dezvoltarea biodiversității acestora, atenuarea sau anihilarea efectelor proceselor distructive.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+2	Includerea de măsuri specifice de protecție pentru diferite tipuri de habitate și specii
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	+2	Planificarea de măsuri specifice pentru identificarea, cartarea, bornarea siturilor Natura 2000, elaborarea de planuri de management etc.
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	+2	Măsurile propuse vor duce la îmbunătățirea calității aerului
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+2	Măsurile propuse vor duce la îmbunătățirea calității apelor
5.Reducerea poluării solului;	+2	Prin măsurile propuse se va reduce poluarea solului.
6.Reducerea siturilor contaminate;	+2	Măsurile propuse vor duce la reducerea suprafețelor contaminate
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației.	+1	Prin îmbunătățirea elementelor de mediu starea de sănătate a populației se va îmbunătăți.
8.Deșeuri.	+2	Măsurile avute în vedere duc la reducerea cantității de deșeuri.
9. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+1	Măsurile propuse vor avea un efect pozitiv asupra peisajului natural.
11. Încurajarea utilizării resurselor	0	Nu e cazul

regenerabile și alternative de generare a energiei		
12. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	+2	Includerea de măsuri specifice ariilor protejate în strategia de dezvoltare durabilă a turismului.

02. Protejarea zonelor naturale valoroase.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+2	Includerea de măsuri specifice de protecție pentru diferite tipuri de habitate și specii
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	+2	Planificarea de măsuri specifice pentru identificarea, cartarea, bornarea siturilor Natura 2000, elaborarea de planuri de management etc.
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+1	Măsurile propuse vor duce la îmbunătățirea calității apelor
5. Reducerea poluării solului;	+1	Prin măsurile propuse se va reduce poluarea solului.
6. Reducerea siturilor contaminate;	+1	Măsurile propuse vor duce la reducerea suprafețelor contaminate
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a	0	Nu e cazul

populației .		
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+2	Măsurile propuse vor avea un efect pozitiv asupra peisajului natural.
11.Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	+2	Includerea de măsuri specifice ariilor naturale valoroase în strategia de dezvoltare durabilă a turismului.

O3. Protecția, reabilitarea, conservarea și valorificarea optimă a fondului construit valoros în raport cu situarea, valoarea și starea fizică a acestora.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul

6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+2	Măsurile prevăzute pentru acest obiectiv sunt direcționate către valorificarea patrimoniului tangibil cu valoare culturală, prin acțiuni de restaurare, dar și de asigurare utilități, dotări pentru expunere și protecție patrimoniu, amenajare zone de protecție etc
11.Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Protecția, reabilitarea, conservarea și valorificarea optimă a fondului construit valoros va duce la îmbunătățirea infrastructurii de turism
15. Promovarea turismului durabil	+2	Includerea de măsuri de reabilitare și conservare a patrimoniului va duce la dezvoltarea turismului durabil.

• **O4. Protecția și valorificarea durabilă a elementelor mediului natural și construit prin atenuarea sau anihilarea efectelor fenomenelor distructive (riscuri naturale și antropice).**

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+2	Prin măsuri de prevenire a riscurilor naturale se îmbunătățește starea habitatelor
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	+1	Prin realizarea planurilor de intervenție și a măsurilor de apărare se îmbunătățește managementul ariilor naturale.
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+2	Consecințele riscurilor naturale (inundațiilor) se manifestă asupra poluării apelor de suprafață și subterane, prin antrenarea de substanțe, particule sau alte elemente poluante
5. Reducerea poluării solului;	+2	Măsurile de prevenire a alunecărilor de teren duc la reducerea poluării solului.
6. Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației.	+1	Atenuarea sau eliminarea, acolo unde este posibil, a efectelor riscurilor naturale sau antropice duc la îmbunătățirea stării de sănătate a populației.
8. Deșeuri.	0	Nici un efect
9. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	+2	Acest obiectiv de mediu se identifică cu obiectivul specific al PATJ

10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+1	Măsurile propuse vor avea un efect pozitiv asupra obiectivelor de interes patrimonial, cultural.
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O5. Formarea unei rețele de localități cu o structură complexă și echilibrată în teritoriu, care să servească dezvoltarea socio-economică a județului.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5. Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6. Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+2	Măsurile avute în vedere duc la îmbunătățirea stării de sănătate a populației prin facilitarea accesului la resurse medicale.

8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.1Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.1Îmbunătățirea infrastructurii de transport	+1	Măsurile prevăzute de acest obiectiv duc la îmbunătățirea infrastructurii de transport
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Măsurile prevăzute de acest obiectiv duc la îmbunătățirea infrastructurii de turism prin dezvoltarea serviciilor conexe din cadrul localităților
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O6. Diversificarea dotării în raport cu rolul teritorial al localităților în paralel cu dezvoltarea și diversificarea relațiilor dintre acestea și mărirea mobilității pe căile de comunicații și transport.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și	0	Nu e cazul

subterane;		
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.1 Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+1	Măsurile avute în vedere duc la îmbunătățirea stării de sănătate a populației prin facilitarea accesului la resurse medicale.
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	+2	Măsurile prevăzute de acest obiectiv au un impact pozitiv major asupra infrastructurii de transport
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	+2	Măsurile prevăzute încurajează transportul în comun și alte mijloace de transport alternativ
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Măsurile prevăzute de acest obiectiv duc la îmbunătățirea infrastructurii de turism prin dezvoltarea serviciilor conexe din cadrul localităților
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

07. Asigurarea condițiilor de locuire la standarde moderne, cantitative și calitative, diferențiat, în conformitate cu ierarhia localităților.

5

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
---	---------	------------

1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+1	Prin asigurarea condițiilor de locuire la standarde moderne se reduce poluarea apelor
5. Reducerea poluării solului;	+1	Prin asigurarea condițiilor de locuire la standarde moderne se reduce poluarea solului
6. Reducerea siturilor contaminate;	+1	Măsurile avute în vedere duc la îmbunătățirea stării de sănătate a populației prin îmbunătățirea condițiilor de locuire
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+2	Măsurile avute în vedere duc la îmbunătățirea stării de sănătate a populației prin îmbunătățirea condițiilor de locuire
8. Deșeuri.	+1	Colectarea selectivă în cadrul locuințelor duce la îmbunătățirea sistemului de management al deșeurilor
9. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+1	Măsurile avute în vedere duc la protejarea obiectivelor de patrimoniu, culturale.
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a	+1	Standardele moderne de locuire includ utilizarea resurselor regenerabile

energiei		
12. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	+1	Măsurile prevăzute de acest obiectiv au un impact pozitiv asupra infrastructurii de transport
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

08. Ameliorarea accesibilității tuturor zonelor județului prin dezvoltarea și modernizarea rețelelor de căi de transport.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	-1	Dezvoltarea și modernizarea rețelelor de transport ar putea afecta unele zone de habitat
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	+1	Coerența transportului/traficului va contribui la reducerea considerabilă a efectelor negative asupra aerului, în special datorate surselor mobile
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5. Reducerea poluării solului;	-1	Construcția de noi rețele de transport și reabilitarea celor existente va presupune utilizarea de materii prime și un volum semnificativ de lucrări
6. Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a	0	Nu e cazul

populației .		
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	+2	Măsurile prevăzute de acest obiectiv au un impact pozitiv major asupra infrastructurii de transport
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	+2	Coordonarea politicilor de dezvoltare a rețelelor de transport cu promovarea mijloacelor de transport alternativ va avea efecte benefice asupra mediului
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Măsura va contribui la dezvoltarea turismului durabil prin accesul îmbunătățit la facilitățile de turism promovate
15. Promovarea turismului durabil	+1	Măsura va contribui la dezvoltarea turismului durabil prin accesul îmbunătățit la facilitățile de turism promovate

09. Realizarea unei politici de gospodărire durabilă a apelor prin asigurarea protecției cantitative și calitative a apelor, apărarea și valorificarea potențialului apelor, în raport cu cerințele dezvoltării durabile a societății și în acord cu directivele europene în domeniu.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+1	Consecințele inundațiilor se manifestă și asupra poluării apelor de suprafață și subterane din zonele protejate sau de habitat
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	+1	Consecințele inundațiilor se manifestă și asupra poluării apelor de suprafață și subterane din zonele protejate sau de habitat
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+2	Gospodărirea durabilă a apelor reduce considerabil poluarea acestora
5. Reducerea poluării solului;	+1	Consecințele inundațiilor se manifestă și asupra poluării solului.
6. Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+1	Măsuri de asigurare a surselor de apă potabilă pentru populație
8. Deșeuri.	0	Nu e cazul
9. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	+2	Reducerea riscului de mediu și expunerii populației la inundații
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+1	Consecințele inundațiilor se manifestă și asupra obiectivelor de interes patrimonial, cultural, peisagistic
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a	0	Nu e cazul

energiei		
12. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O10. Întreținerea și exploatarea sistemelor de îmbunătățiri funciare existente, pentru îmbunătățirea potențialului productiv al solurilor.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+1	Reduce cantității de poluanți ai apei proveniți din agricultură
5. Reducerea poluării solului;	+2	Reabilitarea fondului funciar duce la îmbunătățirea calității solului
6. Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8. Deșeuri.	+1	Măsuri de gestionare a deșeurilor din agricultură
9. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul

11.Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O11. Asigurarea alimentării cu energie și gaze naturale, la standarde cantitative și calitative, prin lucrări de extindere și modernizare a rețelelor energetice și de gaze naturale.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	-1	Extinderea rețelelor de energie și gaze naturale poate afecta starea habitatelor
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	+1	Reducerea surselor de poluare a aerului ambiental
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației	+1	Accesul la rețelele energetice și de gaze naturale poate avea efect pozitiv asupra stării de sănătate a populației.
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile	0	Nu e cazul

de mediu		
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O12. Modernizarea rețelelor de telecomunicații, la standarde cantitative și calitative actuale, prin lucrări de extindere și modernizare.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	-1	Extinderea rețelelor de telecomunicații poate afecta starea habitatelor
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5. Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6. Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8. Deșeuri.	0	Nu e cazul

9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.1ncurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.1mbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.1mbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O13. Gospodărirea eficientă a deșeurilor, diminuarea resurselor și suprafețelor de teren afectate de depozitarea deșeurilor.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Imbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+2	Reducerea suprafețelor afectate de depozitarea deșeurilor
2.Imbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3.1mbunătățirea calității aerului ambiental	+1	Reducerea surselor de poluare atmosferică
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+2	Reducerea infiltrațiilor (levigatul) de la depozitele neconforme în apele subterane
5.Reducerea poluării solului;	+2	Reducerea suprafețelor afectate de depozitarea deșeurilor
6.Reducerea siturilor contaminate;	+1	Reducerea suprafețelor afectate de

		depozitarea deșeurilor industriale
7. Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+1	Gestionarea eficientă a deșeurilor duce la reducerea surselor de îmbolnăvire a populației
8. Deșeuri.	+2	Implementarea unui sistem integrat de gestionare a deșeurilor
9. Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	+1	Reciclarea unor deșeuri
12. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Gestionarea adecvată a deșeurilor
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O14. Crearea unei structuri de utilizare a teritoriului echilibrate și adaptate necesităților economiei județene, care să asigure utilizarea judicioasă și eficientă a resurselor.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+1	Managementul eficient al teritoriului
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și	0	Nu e cazul

subterane;		
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	+2	Reabilitarea și repunerea în funcțiune economică a terenurilor contaminate
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.1ncurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	+2	Se asigură utilizarea eficientă a resurselor
12.1mbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.1mbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O15. Sprijinirea populației aflată în dificultate prin măsuri de protecție socială și prin îmbunătățirea serviciilor de asistență socială pentru îmbunătățirea calității și standardelor de viață.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul

3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+1	Măsuri de protecție socială și acces la servicii medicale
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O16. Creșterea capacității de angajare și de ocupare prin promovarea adaptabilității și mobilității forței de muncă și prin calificarea resurselor umane.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul

3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	+1	Creșterea nivelului de trai al populației
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O17. Dezvoltarea și diversificarea activităților agricole, după principii și standarde actuale, în acord cu resursele existente și cu dezvoltarea activităților conexe.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	-1	Dezvoltarea activităților agricole afectează habitatele
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul

3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+1	Reducerea poluării apelor cu poluanți proveniți din agricultură
5.Reducerea poluării solului;	+2	Măsuri de combatere a eroziunii solurilor
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	+1	Gestionarea deșeurilor din agricultură
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O18. Exploatarea judicioasă și valorificarea eficientă și durabilă a resurselor silvice.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+1	Valorificarea durabilă a resurselor silvice
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul

3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	+1	Măsuri de reîmpăduriri
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	+1	Reducerea riscului prezentat de alunecările de teren
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O19. Consolidarea rolului sectorului industriei și construcțiilor pentru a valorifica optim potențialul existent și în vederea creșterii complexității structurii economice locale.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nu e cazul
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul

3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	-1	Creșterea surselor de poluare
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	0	Nu e cazul
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	+1	Măsuri de dezvoltare a infrastructurii
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	0	Nu e cazul
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O20. Îmbunătățirea infrastructurii de servicii în scopul creșterii competitivității economice și reducerii costurilor acestora.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	0	Nici un efect
2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul

3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+1	Îmbunătățirea accesului populației la servicii
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Îmbunătățirea accesului populației la servicii
15. Promovarea turismului durabil	0	Nu e cazul

O21. Dezvoltarea durabilă a turismului, care să valorifice integral și eficient resursele existente, pentru a deveni un sector economic dinamic și stabil, cu un aport însemnat în economia județului.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	-1	Creșterea numărului de turiști poate afecta anumite habitate

2.Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	0	Nu e cazul
3.Îmbunătățirea calității aerului ambiental	0	Nu e cazul
4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	0	Nu e cazul
5.Reducerea poluării solului;	0	Nu e cazul
6.Reducerea siturilor contaminate;	0	Nu e cazul
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației.	0	Nu e cazul
8.Deșeuri.	0	Nu e cazul
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	0	Nu e cazul
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+2	Reabilitarea și amenajarea obiectivelor turistice
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	0	Nu e cazul
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	0	Nu e cazul
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	0	Nu e cazul
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+2	Valorificarea resurselor turistice prin dezvoltarea infrastructurii de turism
15. Promovarea turismului durabil	+2	Creșterea calității activităților turistice

O22.Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național.

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Punctaj	Comentarii
1.Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național

		duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
5. Reducerea poluării solului;	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
6. Reducerea siturilor contaminate;	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
7.1 Îmbunătățirea stării de sănătate a populației.	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
8. Deșeuri.	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
9. Scăderea expunerii populației la riscurile	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului

de mediu		judetean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
11.1. Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
12.1. Îmbunătățirea infrastructurii de transport	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
13.1. Incurajarea mijloacelor de transport alternativ	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
14.1. Îmbunătățirea infrastructurii de turism	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.
15. Promovarea turismului durabil	+1	Integrarea armonioasă a teritoriului județean în spațiul regional și național duce la o îmbunătățire a obiectivelor de mediu.

6.1. Evaluarea efectelor cumulative de mediu rezultate în urma implementării PATJ

Pornind de la scorurile acordate pentru fiecare obiectiv în parte, s-au calculat prin îndrumare, efecte cumulative ale implementării PATJ.

Rezultatele evaluării efectelor cumulative de mediu:

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Scor
1. Îmbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	7
2. Îmbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	7
3. Îmbunătățirea calității aerului ambiental	6
4. Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	13
5. Reducerea poluării solului;	13

6.Reducerea siturilor contaminate;	8
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației.	13
8.Deșeuri.	8
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	6
10.Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	12
11.Incurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	5
12.Îmbunătățirea infrastructurii de transport	8
13.Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	5
14.Îmbunătățirea infrastructurii de turism	9
15. Promovarea turismului durabil	10

Analizând matricea de impact propusă, se observă că deși există și scoruri negative, datorate potențialelor efecte negative, scorurile pozitive prevalează, rezultatul evaluării PATJ Dambovita generând concluzia că implementarea acestuia va avea un efect cumulat pozitiv asupra dezvoltării durabile a județului Dambovita. PATJ Dambovita propune măsuri care, pe lângă funcția de direcționare spațială a programului de dezvoltare economică, socială, culturală și instituțională a județului Dambovita, ajută și la îmbunătățirea condițiilor de mediu. În cadrul PATJ, pe lângă obiectivele specifice dedicate protecției mediului, sunt prezente și măsuri care duc la îmbunătățirea condițiilor de mediu rezultate din alte obiective specifice.

CAPITOLUL 7

VII. POSIBILE EFECTE SEMNIFICATIVE ASUPRA MEDIULUI ÎN CONTEXT TRANSFRONTIERĂ

Având în vedere activitățile economice prezente și viitoare, precum și faptul că aplicarea măsurilor din Planul de Amenajare al Teritoriului Județean au un impact pozitiv asupra mediului și a stării de sănătate a populației, se poate aprecia că nu vor exista efecte semnificative asupra mediului și sănătății în context transfrontalier.

CAPITOLUL 8

VIII. Măsurile propuse pentru a preveni, reduce și compensa cât de complet posibil orice efect advers asupra mediului al implementării PATJ DAMBOVIȚA

Se recomandă ca, în vederea identificării tuturor riscurilor privind poluarea mediului înconjurător, viitoarele proiecte de investiții ce vizează teritoriul județean să fie supuse evaluării de impact asupra mediului (EIM) conform legislației în vigoare.

Evaluările de impact vor permite identificarea:

- Efectelor potențiale asupra mediului ale proiectului propus;
- Celor mai bune tehnici și soluții disponibile pentru activitățile propuse (BAT);
- Setului de măsuri necesar prevenirii, reducerii și compensării efectelor negative asupra mediului generate de proiectul în cauză;
- Setului de măsuri pentru monitorizarea efectelor semnificative asupra mediului a implementării proiectului propus.

De asemenea, în cadrul procedurii de obținere a autorizației de mediu acolo unde va fi necesar, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 1798/2007 pentru aprobarea procedurii de emitere a autorizației de mediu, există posibilitatea suplimentară a identificării eventualelor aspecte de impact și a verificării conformării cu prevederile legislației de mediu, prin solicitarea unor documentații specifice, conform legislației.

Caracterul relativ general al măsurilor propuse în vederea atingerii obiectivelor PATJ Dambovița permite o flexibilitate în alegerea soluțiilor propriu-zise de implementare și în consecință posibilitatea de adoptare a celor mai bune soluții din punct de vedere al protecției mediului.

În acest context, recomandările de măsuri privind prevenirea, reducerea și compensarea efectelor adverse asupra mediului au, de asemenea, un caracter relativ general, pentru fiecare proiect în parte ce va fi realizat urmând a se stabili, conform procedurilor legislative în vigoare și în funcție de specificul lui, măsurile concrete de prevenire, diminuare sau compensare a impactului asupra mediului.

Au fost considerate măsuri pentru prevenirea, reducerea și compensarea oricărui efect advers asupra următoarelor aspecte de mediu:

- Biodiversitate și patrimoniu natural;
- Sănătatea, populație umană;
- Poluarea factorilor de mediu: apa, aer, sol;
- Deșeuri;
- Zgomot și vibrații
- Managementul riscului
- Peisaj și patrimoniu cultural;
- Conservarea resurselor;
- Transport durabil;
- Turism;

Factor de mediu:	Măsurile propuse pentru a preveni, reduce și compensa cât de complet posibil orice efect advers asupra mediului
<p>1. Biodiversitate și patrimoniu natural</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Pentru dezvoltarea cadrului de management și administrare a ariilor protejate, inclusiv a siturilor NATURA 2000, cu scopul stopării degradării biodiversității și a resurselor naturale și riscurile asociate pentru mediu și dezvoltarea durabilă, legislația în domeniu prevede inițierea și/sau derularea unor importante acțiuni, cum ar fi: <ul style="list-style-type: none"> • îmbunătățirea/înființarea structurilor administrative adecvate; • dezvoltarea/revizuirea planurilor de management pentru ariile protejate; • elaborarea planurilor de management pentru ariile naturale protejate de interes comunitar și național; • preluarea ariilor naturale protejate de interes comunitar și național în administrare sau custodie; • identificarea tuturor bunurilor patrimoniului natural care necesită un regim special de protecție; • menținerea sau restabilirea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor și a speciilor din flora și fauna sălbatică; • asigurarea măsurilor speciale de ocrotire și conservare in situ a bunurilor patrimoniului natural; • Pentru asigurarea măsurilor speciale de ocrotire și conservare in situ a bunurilor patrimoniului natural se instituie un regim diferențiat de ocrotire, conservare și utilizare, potrivit categoriilor stipulate în Legea nr. 49/2011 de aprobare a

	<p>O.U.G. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, respectiv Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Alături de aceste arii naturale protejate vor fi ocrotite și conservate în regim de protecție cu rol de coridoare ecologice următoarele arii naturale:</p> <ul style="list-style-type: none"> - perdelele forestiere; - tufișurile naturale; - vegetația malurilor și a lucrărilor din lungul râurilor și de pe malurile lacurilor; - zonele umede naturale; - pajiștile naturale; - vegetația de pe terenurile marginale ale culturilor agricole; <p>vegetația din lungul căilor de comunicație rutieră și feroviara</p>
<p>2. Sănătate, Populație umană</p>	<p><i>Principiul călăuzitor în amplasarea echilibrată pe ansamblul rețelei de localități a activităților de servire este eficientizarea activităților prin distribuție ierarhică. Din acest punct de vedere, dotările au fost clasificate în:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Servicii de bază - comerț, servicii personale, sănătate și învățământ;</i> • <i>Servicii de vârf - sănătate și învățământ, cultură, recreere și sport, telecomunicații</i> • <i>Administrare - financiare, juridice, administrative, prelucrarea informațiilor.</i> <p><i>Majoritatea reședințelor comunale și orașelor din județ posedă dotări din toate cele trei categorii, însă numai unora le sunt specifice o anumită categorie, care le situează pe o anumită treapta a ierarhiei. Pentru asigurarea unui nivel corespunzător privind sănătatea, gradul de ocupare și nivelul de trai din zona analizată este necesară luarea în considerare a următoarelor elemente ale planului strategic:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>În învățământ se preconizează creșterea calității și eficienței educației, în vederea pregătirii tinerilor pentru o societate bazată pe cunoaștere prin:</i> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Îmbunătățirea infrastructurii școlare prin lucrări de consolidare, reabilitare și dotare.</i> <i>2. Creșterea gradului de participare la educație, reducerea abandonului școlar prin derularea de programe de sprijin.</i>

	<p><i>3. Realizarea unor cursuri de perfecționare pentru cadrele didactice care să acopere necesitățile sistemului și să ducă la creșterea nivelului de pregătire al elevilor.</i></p>
--	--

	<p>Realizarea unor parteneriate între unitățile de învățământ și mediul economic pentru susținerea tinerilor capabili de performanțe.</p> <p>5. Asigurarea unui climat de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică în școli • In domeniul sănătății propunerile de unități sanitare și de asigurări sociale se întemeiază pe necesitatea descentralizării acestora - în scopul facilitării accesului - și a măririi capacității dotărilor teritoriale aflate în prezent sub normele în vigoare, ținându-se seama și de actuala tendință de eficientizare a capacității dotărilor existente costisitoare. Acestea vor urmări realizarea următoarelor condiții:</p> <p>1. Creșterea calității serviciilor medicale, urmărindu-se ameliorarea calității structurii sistemului de sănătate, a calității actului medical și a îngrijirilor furnizate în cadrul serviciilor de sănătate, realizate prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> - îmbunătățirea calității infrastructurii unităților publice cu paturi și dotarea acestora cu aparatură echipamente medicale, informatizarea sistemului; - Îmbunătățirea acoperirii cu personal medical prin planificare și alocare adecvată a resurselor umane în concordanță cu nevoile populației; - Reducerea variabilității practicii medicale prin implementarea și utilizarea ghidurilor de practică și a protocoalelor clinice elaborate de Ministerul Sănătății; <p>2. Îmbunătățirea managementului sistemului public de intervenții în situații de urgență prin:</p> <p><i>Eficientizarea managementului sistemului public de intervenții în situații de urgență prin protocoale de colaborare între I.S.U., Serviciul Județean de Ambulanță, SMURD, 112, Serviciul Public Salvamont, operatori privați;</i></p> <p><i>Crearea bazei operaționale județene de coordonare a intervențiilor integrate la nivelul județului Dâmbovița.</i></p> <p>3. Dezvoltarea rețelelor comunitare de asistență medicală: centre de permanență, centre de sănătate multifuncționale, centre de sănătate mintală prin: - Identificarea zonelor în care este necesară funcționarea centrelor de sănătate multifuncționale /centrelor de sănătate mintală; Întocmirea listei cu serviciile existente și serviciile de bază propuse: cardiologie, medicină internă, pediatrie, O-G, PF, ecografie, laborator;</p> <p>4. Dezvoltarea sistemului de îngrijiri medicale la domiciliu</p> <p>5. Planul județean pentru echipamente medicale</p> <p>6. Redresarea și dezvoltarea asistenței medicale în mediul rural realizată prin dezvoltarea rețelelor de asistență comunitară, urmărindu-se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - creșterea numărului de asistenți medicali comunitari și a numărului de mediatori sanitari angajați de către autoritățile publice locale; - formarea echipelor medicale comunitare: medic de familie, asistent medical comunitar, mediator sanitar, asistent social ș.a. urmărindu-se: - creșterea numărului de comunități deservite de asistentul comunitar și / sau mediatorul sanitar; - dezvoltarea rețelei de îngrijiri la domiciliu. <p>7. Dezvoltarea serviciilor de asistență medicală în mediul rural prin rețeaua de supraveghere a sănătății mamei și copilului;</p> <ul style="list-style-type: none"> - dezvoltarea sistemului de asistență comunitară pentru îngrijirea gravidei, mamei și copilului; - înființarea rețelei de supraveghere medicală activă a bolilor cardio-vasculare; - deschiderea de puncte farmaceutice în mediul rural. <p>8. Prevenirea și controlul bolilor cu impact major asupra stării de sănătate a populației din județ și implementarea programelor naționale de prevenție și de depistare precoce a bolilor.</p>
--	--

3.Factori de mediu: aer, apă, sol

Obiectivele și măsurile privind problema poluării aerului în județul Dambovita:

1. Modernizarea și adaptarea unor tehnologii nepoluante la toți agenții economici în vederea reducerii emisiilor până la valori ale concentrațiilor care să nu depășească valoarea CMA. Aplicarea BAT - IPPC (cele mai bune tehnologii disponibile) pentru activitățile industriale care se încadrează în criteriile stabilite de directiva IPPC;
2. Îndeplinirea obligațiilor asumate de România prin Protocolul de la Kyoto, la Convenția cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997 (Legea 3/2001, publicată în Monitorul Oficial 81/2001);
3. Reducerea emisiilor de poluanți (în special pulberi în suspensie) ca urmare a traficului rutier sub valoarea CMA, prin utilizarea autovehiculelor cu dispozitive antipoluante și a benzinei fără plumb și măsuri de optimizare a traficului și realizarea de șosele de centură, ocolitoare;
4. Diminuarea degradării fondului forestier prin monitorizarea zonelor afectate, pentru asigurarea unei ponderi ridicate de fond forestier, gestionat conform standardelor în vigoare;
5. Asigurarea sistemului de transport ecologic, în vederea reducerii poluării datorată noxelor generate de motoarele clasice prin introducerea, păstrarea și dezvoltarea sistemului de transport ecologic;
6. Îmbunătățirea factorilor de mediu și a calității vieții, prin creșterea suprafețelor de spații verzi din localități, al protejării și gestionării durabile a acestora, precum și al creșterii standardelor de viață ale locuitorilor; asigurarea de către autoritățile administrațiilor publice locale a unei suprafețe de minimum 26 mp/ locuitor din terenul intravilan

Îmbunătățirea calității apelor de suprafață și a apelor subterane în Județul Dambovita, prin acțiuni de:

1. Încadrare în standardele de calitate a emisiilor de impurificatori din apele uzate evacuate de diversele unități socio-economice în emisarii naturali și / sau în rețelele de canalizare a localităților;
2. respectare a termenelor de realizare a rețelelor de canalizare și stații de epurare, conform

	<ol style="list-style-type: none"> 2. Inventarierea și investigarea siturilor contaminate conform Strategiei Naționale de Gestionare a Siturilor Contaminate și H.G. 1408/2007; Curățarea depoluarea, remedierea/reconstrucția ecologică a siturilor contaminate; Reabilitarea siturilor industriale post-depoluare și pregătirea lor pentru alte tipuri de activități economice;. 3. Implementarea măsurilor prevăzute în sistemului integrat de gestiune a deșeurilor în scopul atingerii țintelor prevăzute de legislația privind gestiunea deșeurilor și reducerii/ eliminării impactului produs de deșeurile de orice natură asupra factorilor de mediu.
<p style="text-align: center;">4. Managementul Deseurilor</p>	<p>Implementarea masurilor prevazute in sistemul integrat de gestiune a deseurilor in scopul atingerii tintelor prevazutr de legislatia privind gestiunea deseurilor si reducerii/eliminarii impactului produs de deseurile de orice natura asupra factorilor de mediu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sporirea conștientizării populației și agenților economici referitor la impactul gestiunii necorespunzătoare a deșeurilor și schimbarea comportamentului populației față de problema colectării deșeurilor - toate localitățile; 2. Implementarea sistemelor de colectare selectivă a materialelor valorificabile astfel încât să se asigure atingerea obiectelor legislative referitoare la deșeurile de ambalaje, deșeurile biodegradabile, periculoase, de echipamente electrice și electronice și extinderea serviciilor de salubritate la nivelul tuturor comunităților 3. Organizarea unui sistem integrat de colectare, transport, eliminare a deșeurilor periculoase - toate localitățile; 4. concentrarea depozitării deșeurilor menajere în depozitele ecologice Aninoasa si Titu. 5. gestiunea adecvată a deșeurilor din agricultură în conformitate cu Codul bunelor practici agricole, in scopul reducerii poluării cu nitrați din surse agricole 6. derularea unor campanii de informare asupra riscurilor utilizării în exces a îngrășămintelor și pesticidelor vizând în principal locuitorii din mediul rural. <p>Prin Planul Național de Gestionare a Deșeurilor aprobat prin HG942/2017 se impune implementarea conceptului de extindere a sistemului de colectareseparata a biodeseurilor pentru judetele care au prin proiectele SMID prevazuta implementarea colectarii separate a biodeseurilor din poarta in poarta, asumandu-se pentru anul 2018 o rata de capturare intre 20 si 30, in functie de data la care a fost implementat proiectul. In perioada 2019-2020 va avea loc un proces de optimizare a colectarii separate, ceea ce va conduce la o crestere a ratei de capturare la 45%. Aceasta rata de capturare va ramane constanta pana lasfarsitul perioadei de planificare.</p>

5.Zgomot si vibratii

- Conform Hotărârii cu nr.674/2017 pentru modificarea si completarea HG nr. 321 din 14 aprilie 2005 privind evaluarea si gestionarea zgomotului ambiental, se abordează unitar, la nivel național, evitarea, prevenirea sau reducerea efectelor dăunătoare provocate de zgomotul ambiental, inclusiv a disconfortului, prin implementarea următoarelor măsuri:
 - determinarea expunerii la zgomotul ambiental, prin întocmirea hărților de zgomot;
 - punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind zgomotul ambiental și efectele sale;
 - adoptarea, pe baza datelor din hărțile de zgomot, a planurilor de acțiune, având ca scop prevenirea și reducerea zgomotului ambiental, acolo unde este cazul, în special a nivelurilor de expunere, care pot avea efecte dăunătoare asupra sănătății umane.
- Planurile de acțiune se elaborează pentru prevenirea creșterii sau pentru reducerea nivelurilor zgomotului ambiental, acolo unde acesta depășește limitele maxime admise și pentru a menține calitatea mediului din punct de vedere al zgomotului ambiental, acolo unde acesta are niveluri acceptabile. Valorile admisibile ale nivelului de zgomot, la limita zonelor funcționale din mediul urban, se urmăresc conform SR 10009-2017.

6. Managementul riscului

- În domeniul prevenirii și protecției față de riscurile naturale este necesară încadrarea în obiectivele de mediu pentru Regiunea Sud Muntenia (cf. ghidului cu Obiectivele de mediu naționale și regionale)
 - Implementarea sistemelor de consolidare / stabilizare a perimetrelor cu alunecări de teren active;
 - Reducerea riscului la inundații, protejarea vieții umane și a bunurilor expuse la acest risc;
 - Diminuarea eroziunii solului prin amenajarea bazinelor hidrografice;
 - Creșterea gradului de implicare a populației în procesul de luare a deciziilor;
- și în măsurile de protecție față de riscuri formulate pentru Regiunea Sud Muntenia.
 - Elaborarea și implementarea programelor județene de stabilizare a alunecărilor de teren active prin împădurirea terenurilor degradate și realizarea sistemelor hidrotehnice de colectare a apelor pluviale în zonele cu stabilitate redusă a terenului
 - Realizarea lucrărilor de apărare/ reabilitare a terenurilor expuse la riscuri naturale
 - Elaborarea planurilor de intervenție în caz de urgență.

Inundatii

„Strategia națională de management al riscului la inundații” (HG 1854/2005) are ca obiective specifice:

- economic - prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații a zonelor populate, a obiectivelor economice și sociale, a infrastructurilor existente, a terenurilor agricole cultivate;
- social - prevenirea apariției epidemiilor sau a minimizării deteriorării sănătății populației ca urmare a producerii inundațiilor, asigurarea accesibilității

	<p>Alunecari de teren</p> <p>Conform Planului Județean de apărare împotriva dezastrelor naturale (cutremure, alunecari de teren și inundații). Suprafețele cu probabilitate mare sau medie - mare de producere a alunecărilor de teren de dimensiuni importante care trebuie să facă obiectul acțiunilor de prevenire și stabilizare.</p> <p>Seisme</p> <p>Conform Legii nr. 575 / 2001 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a V-a - "Zone de risc natural" unitățile administrativ teritoriale urbane din județul Dambovită amplasate în zone pentru care intensitatea seismică exprimată în grade MSK este minim VIII cu perioada medie de revenire de 50 de ani și trebuie să facă obiectul planurilor de apărare împotriva efectelor seismelor.</p>
--	--

<p style="text-align: center;">7. Peisaj si patrimoniul cultural</p>	<p>In ceea ce privește patrimoniul cultural construit se au în vedere anumite direcții de dezvoltare:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1- Studierea, expertizarea și renovarea obiectivelor patrimoniului construit în raport cu valoarea acestora ce rezultă din documente legale. 2- Reabilitarea, protecția și valorificarea patrimoniului construit din zone cu densitate mare sau localități cu ansambluri de obiective de patrimoniu. 3- Valorificarea patrimoniului construit prin includerea lor în circuitul economic și cultural. 4- Intervenția prioritară pentru renovare, conservare sau restructurare funcțională la obiective cu grad avansat de degradare. 5- Protecția peisajului natural și cultural pentru ameliorarea și promovarea imaginii județului Dambovita.
<p style="text-align: center;">8. Conservarea resurselor</p>	<p>In ceea ce privește conservarea resurselor, trebuie aplicate măsuri de exploatare durabilă a acestora, de la faza de explorare, până la cea de revalorificarea a deșeurilor.</p>

<p align="center">9. Transport durabil</p>	<p>Realizarea unor rețele de infrastructuri de transport extinse la nivelul întregului teritoriu județean va trebui să țină seama de cerințele comunităților în ceea ce privește îmbunătățirea nivelului de viață și a creării de locuri de muncă. Asigurarea unui transport eficient, la nivelul teritoriului sau local, la nivelul unităților administrative de bază, nu se poate realiza în absența unor moduri de transport adecvate și a căilor de comunicație corespunzătoare. Starea materială a comunităților are ponderea cea mai mare în a impune un mod de transport și în consecință opțiunea pentru un tip de infrastructură, cu consecințe pe o</p>
<p align="center">10. Turism</p>	<p>Promovarea turismului durabil.</p> <p>Asigurarea de sisteme de utilități pentru zonele turistice (atât la nivel calitativ cât și cantitativ).</p>

Capitolul 9

IX. Expunerea motivelor care au dus la selectarea variantelor alese

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita este un document elaborat prin efortul unei echipei pluridisciplinare.

Decizia actualizării planului de amenajare a teritoriului a fost luată în anul 2014 având în vedere evoluțiile care au afectat unele domenii ale planului în ultimii ani, aprofundarea unor procese prin documente strategice sectoriale, în unele domenii de mare interes pentru județ și modificările cadrului legislativ.

În afară de alternativa 0 - neimplementarea planului - și alternativa 1 - implementarea PATJ prezentat nu a mai fost necesară identificarea altor alternative pentru atingerea obiectivelor stabilite și s-a încercat găsirea de soluții pentru problemele identificate, prezentate la un grad de detaliu care să permită ulterior creionarea de acțiuni specifice.

Evaluarea s-a axat pe măsurile propuse prin plan și efectele acestora asupra mediului, încercându-se propunerea de măsuri care să reducă impactul pentru a se asigura o cât mai bună conformare cu obiectivele de mediu.

Capitolul 10

X. Măsurile avute în vedere pentru monitorizarea efectelor semnificative ale 147 implementării PATJ DAMBOVITA

Conform Hotărârii de Guvern 1076/2004, trebuie propus un sistem de monitorizare pentru identificarea efectelor semnificative asupra mediului datorate implementării prevederilor PATJ Dambovita.

Monitorizarea trebuie să se concentreze pe obiectivele stabilite ca fiind relevante, astfel încât revizuirea planului, când va fi cazul, să poată considera măsuri suplimentare de prevenire, reducere, compensare a impactului asupra mediului.

Sistemul de monitorizare cuprinde:

- obiectivul care trebuie monitorizat și pentru care se va analiza evoluția între adoptarea PATJ și revizuirea acestuia;
- indicatori de monitorizare - pentru cuantificarea și vizualizarea cu ușurință a evoluției;
- sursa de unde pot fi obținuți indicatorii propuși;
- responsabilitatea - cine este responsabil de monitorizare.

Sistemul de monitorizare a efectelor semnificative ale implementării PATJ

Obiective de protecție a mediului relevante pentru PATJ	Indicatori de monitorizare	Surse	Responsabilitate
1.Imbunătățirea stării habitatelor și reducerea amenințării zonelor de habitat;	1.Evoluția suprafețelor aflate în stare bună de conservare. 2. Evoluția suprafeței împădurite	APM Dambovita , Direcția Silvică Dambovita	Consiliul Județean Dambovita
2.Imbunătățirea managementului ariilor naturale protejate;	Evoluția ariilor protejate care beneficiază de management specific si a celor administrate de Agentia Nationala pentru Aarii	APM Dambovita, Administrațiile ariilor protejate,	
3.Imbunătățirea calității aerului ambiental	Cantitățile de emisii de poluanți in atmosfera	APM Dambovita (pe baza inventarului anual de emisii)	

4.Reducerea poluării apelor de suprafață și subterane;	<ol style="list-style-type: none"> 1. Evoluția calitativă și cantitativă a apelor de suprafață și subterane. 2. Numărul de beneficiari ai sistemului centralizat de distribuție a apei potabile 	AN Apele Române, APM Dambovita	
5.Reducerea poluării solului;	Evoluția suprafețelor cu soluri degradate/ afectate de eroziune care au fost reabilitate sau ameliorate	APM Dambovita	
6.Reducerea siturilor contaminate;	Evoluția suprafețelor cu soluri contaminate	APM Dambovita	
7.Îmbunătățirea stării de sănătate a populației .	Evoluția gradului de îmbolnăvire a populației	DSP Dambovita	
8.Deșeuri.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Număr de localități prevăzute cu sisteme de colectare și transport a deșeurilor. 2. Gradul de colectare selectivă. 3. Gradul de valorificare materială (reciclare) sau valorificare energetică (co-incinerare) 	APM Dambovita , Consiliul Județean Dambovita	
9.Scăderea expunerii populației la riscurile de mediu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Evoluția suprafețelor afectate de inundații. 2. Evoluția suprafețelor afectate de alunecări de 	APM Dambovita , AN Apele Române, Direcția Silvică	

	teren 3. Suprafețe de teren împădurite	Dambovita	
10. Protejarea zonelor și obiectivelor de interes patrimonial, cultural și peisagistic	Evoluția numărului de monumente și obiective reabilitate, consolidate și protejate	Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural	
11. Încurajarea utilizării resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	Proiecte prin care se propune utilizarea resurselor regenerabile și alternative de generare a energiei	Consiliul județean, Consiliile locale	
12.1 mbunătățirea infrastructurii de transport	Evoluția rutelor de transport noi create sau reabilitate	Direcția județeană de Drumuri și Poduri	
13. Încurajarea mijloacelor de transport alternativ	Număr de proiecte care își propun încurajarea mijloacelor de transport alternativ	Consiliul Județean Dambovita, Consiliile locale	
14.1 mbunătățirea infrastructurii de turism	Evoluția infrastructurii de turism în zonele turistice	Consiliul Județean Dambovita, Consiliile locale	
15. Promovarea turismului durabil	Număr de proiecte care au ca scop promovarea turismului durabil	Consiliul Județean Dambovita, Consiliile locale	

Capitolul 11

XI. REZUMAT NONTEHNIC

Evaluarea de mediu pentru planuri și programe poate fi definită ca un proces oficial, sistematic și cuprinzător de evaluare a efectelor unei strategii, plan sau program, astfel încât să ofere asigurarea că orice consecință este evaluată adecvat. Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/42/EC din 27.06.2001 privind Evaluarea impactului anumitor Planuri și Programe asupra mediului ("Directiva SEA ") a fost implementată în legislația națională prin HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe. Această hotărâre transpune în legislația națională *Lista planurilor și programelor* care intră sub incidența HG nr. 1076/2004, aprobată prin Ordinul MMGA nr. 995/2006.

SEA stabilește evaluarea impactului de mediu pentru planurile și programele care pot avea efecte semnificative asupra mediului, domeniul de reglementare extinzându-se de la proiecte individuale și până la proiecte mult mai extinse (amenajarea teritoriului și urbanism, pescuit, agricultură, gestionarea deșeurilor, gospodărirea apelor, dezvoltare regională, industrie, etc.).

Evaluarea de mediu pentru planuri și programe reprezintă un proces de evaluare - aplicat la un stadiu rațional de timpuriu al elaborării strategiilor, planurilor sau programelor - a calității mediului și a consecințelor implementării acestora, astfel încât să se asigure că orice consecință este evaluată în timpul elaborării și înainte de aprobarea oficială a strategiilor, planurilor sau programelor. Procesul de evaluare de mediu pentru planuri și programe oferă publicului și altor factori interesați oportunitatea de a participa și de a fi informați cu privire la deciziile care pot avea un impact asupra mediului și a modului în care au fost luate.

Raportul de mediu a fost elaborat în conformitate cu cerințele HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizarea evaluării de mediu pentru planuri și programe și cu recomandările cuprinse în Manualul pentru aplicarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe elaborat de Ministerul Mediului și Gospodării Apelor, împreună cu Agenția Națională de Protecția Mediului.

Conform prevederilor legale în vigoare (Hotărârea Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe), planurile sau programele care pot avea efecte semnificative asupra mediului trebuie evaluate din punct de vedere al impactului generat în urma implementării.

Prezenta lucrare reprezintă Raportul de mediu pentru Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita (PATJ Dambovita) și a fost realizată în conformitate cu cerințele de conținut ale Anexei 2 a Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean Dambovita (PATJ Dambovita) este promovat de Consiliul Județean Dambovita, în calitate de titular al acestuia.

Necesitatea elaborării unui plan de amenajare a teritoriului județean este stabilită prin Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia „gestionarea spațială a teritoriului țării constituie o activitate obligatorie, continuă și de perspectivă, desfășurată în

interesul colectivităților care îl folosesc, în concordanță cu valorile și aspirațiile societății și cu cerințele integrării în spațiul european”. Conform aceluiași act normativ, fiecare județ trebuie să dețină un Plan de amenajare a teritoriului județean și să-l reactualizeze periodic, la 5-10 ani, în funcție de politicile și de programele de dezvoltare ale județului.

Planul de amenajare a teritoriului județean are caracter director și reprezintă expresia spațială a programului de dezvoltare socio-economică a județului, fiind corelat cu Planul de amenajare a teritoriului național, cu Planul de amenajare a teritoriului zonal, cu programele guvernamentale sectoriale, precum și cu alte programe de dezvoltare.

Planul de Amenajare al Teritoriului Județean Dambovita, este revizuit pe parcursul a zece volume:

Volumul I – Introducere, necesitate și oportunitate, tema

Volumul II—Cadru natural, mediu, zone de risc

Volumul III Zone protejate - Turism

Volumul IV – Populația și rețeaua de localități

Volumul V – Cai de comunicație și transport

Volumul VI – Gospodărirea complexă a apelor și echiparea tehnico-edilitară

Volumul VII – Structura activităților și zonificarea teritoriului

Volumul VIII – Documentații de solicitare obținere avize; Avize

Volumul IX – Strategia de dezvoltare spațială a județului Dambovita

Volumul X – Prezentarea sintetică a strategiei

Obiectivul principal, comun tuturor strategiilor de amenajare a teritoriului, este realizarea unei dezvoltări economice și sociale durabile a teritoriului studiat.

Scopurile planului de amenajare sunt:

- furnizarea unor direcții strategice (caracter directiv) care să ghideze acțiunile administrațiilor și sectorului privat pentru dezvoltarea teritoriului pe o perioadă de determinată;
- stabilirea măsurilor ce vor fi aplicate în procesul de autorizare al construcțiilor (utilizarea solului și a locațiilor) și de funcționare;
- furnizarea unui cadru strategic care să stea la baza planurilor subordonate și studiilor necesare procesului de planificare;
 - identificarea și promovarea de noi oportunități de dezvoltare;

- coordonarea resurselor sectorului privat pentru realizarea unor dezvoltări optime.

Strategia de dezvoltare spațială cuprinde un set de obiective generale care vizează dezvoltarea județului detaliată prin obiective specifice pe domeniile țintă aferente amenajării teritoriului. Pentru fiecare dintre aceste obiective sunt prevăzute direcții și măsuri de acțiune cuprinse într-un Program de măsuri.

BIBLIOGRAFIE

- Legea nr 265/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului
- Ordonanța de urgență nr. 114/2007 pentru modificarea și completarea OUG nr.195/2005 privind protecția mediului
- Hotărârea Guvern nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării mediului pentru planuri și programe
- Directiva nr. 2001/42/CE – Directiva SEA;
- Ghid privind evaluarea de mediu pentru planuri și programe de amenajare a teritoriului;
- Hotărârea Guvern nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și aprobarea listei cuprinzând deșeurile;
- Hotărârea Guvernului nr. 870/2013 privind aprobarea strategiei naționale de gestionare a deșeurilor
- Ordinul comun nr. 1364/1999/2006 al Ministerului Mediului și Gospodăriei Apelor și Ministerului Integrării Europene de aprobare a planurilor regionale de gestionare a deșeurilor;
- Ordonanța de urgență a guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificări ulterioare;
- Ordin nr. 1964 din 13/12/2007 Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 98 din 07/02/2008 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- Hotărâre nr. 974 din 15/06/2004 - Intrare în vigoare: 26/07/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile;
- Legea apelor nr. 107/1996 modificată și completată de Legea nr. 310/2004 și Legea nr. 112/2006;
- Hotărârea guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, modificată și completată prin Hotărârea guvernului nr. 352/2005;
- Hotărârea guvernului nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică;
- Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu – Convenția de la Aarhus (1998);

- Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice cu modificările și completările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial nr. 938/2006;
- Ordonanța de urgență a guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, modificată și completată, republicată în Monitorul Oficial nr. 951/2006;
- Ordinul nr. 35/2007 al Ministerului Mediului Gospodării Apelor privind aprobarea Metodologiei de elaborare și punere în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului;
- Ordin nr. 161 din 16/02/2006, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 511 din 13/06/2006 pentru aprobarea Normativului de clasificare calitate ape de suprafață în vederea stabilirii stării ecologice a corpurilor de apă;
- Ordin nr. 348 din 12/03/2007 Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 316 din 11/05/2007 privind aprobarea încadrării localităților din cadrul Regiunii 3 în liste, potrivit prevederilor Ordinului ministrului apelor și protecției mediului nr. 745/2002 privind stabilirea aglomerărilor și clasificarea aglomerărilor și zonelor pentru evaluarea calității aerului în România;
- Lege nr. 5 din 06/03/2000 Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 152 din 12/04/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate;
- Ordin nr. 196 din 10/10/2006, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 855 din 18/10/2006 privind aprobarea Normelor și prescripțiilor tehnice actualizate, specifice zonelor de protecție și zonelor de siguranță aferente Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului;
- Hotărâre nr. 1856 din 22/12/2005 Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 23 din 11/01/2006 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici;
- Hotărâre nr. 878 din 28/07/2005 - privind accesul publicului la informația privind mediu;
- Hotărâre nr. 352 din 21/04/2005 - privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate.
- Raport anual privind starea factorilor de mediu în județul Dambovita în anii 2010-2016”, Agenția pentru Protecția Mediului Dambovita
- Ordonanța de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice
- Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000
- Ordinul nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- 1Legea nr. 575 / 2001 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a V-a - “Zone de risc natural”
- Strategia Națională de Dezvoltare Durabilă 2013 - 2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1460/2008

- Planul Național de Dezvoltare 2007 - 2013 - Prioritatea 3 „Protejarea și îmbunătățirea calității mediului”
- Strategia Națională pentru Protecția Atmosferei 2004 - 2006, 2007- 2013, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2004
- Strategia națională de management al riscului la inundații, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1854/2005
- Site-ul Consiliului Județean Dambovita
- Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 762/2008
- P.A.T.J. Dâmbovița, după cum urmează.
 - Volumul I - INTRODUCERE , NECESITATE ȘI OPORTUNITATE, TEMĂ
 - Volumul II - CADRUL NATURAL, MEDIU, ZONE DE RISC
 - Volumul III - ZONE PROTEJATE – TURISM
 - Volumul IV - POPULAȚIA ȘI REȚEAUA DE LOCALITĂȚI
 - Volumul V - CĂI DE COMUNICAȚIE ȘI TRANSPORT
 - Volumul VI - GOSPODĂRIREA COMPLEXĂ A APELOR ȘI ECHIPAREA TEHNICO-EDILITARĂ
 - Volumul VII - STRUCTURA ACTIVITĂȚILOR ȘI ZONIFICAREA TERITORIULUI
 - Volumul IX - STRATEGIA DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ A JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA
 - Volumul X - PREZENTAREA SINTETICĂ A P.A.T.J. STRATEGIEI DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ